

சு. அன்பு நமனை.

தெய்வப் பிள்ளைமே

திருவள்ளுவநாயனார்

அருள் செய்து

தமிழ் வேதமாகிய

திருக்குறண்மூலமும்,

பரிமேலழகருளையும்.

இவை

இராஜநாதபிரகாசம், தானம்

ம. ஈ. ஈ. ஸ்ரீ

பொன்னுச்சாமித்தேவரவர்கள்

வேண்டுகோளின் படி,

பாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்

ஆறுமுகநாவலரால்

பல்விருதுபங்களைக்கொண்டு

பரிசோதித்து,

சென்னப்பட்டணம்

வாழ்விடிகேதனவச்சுக்கட்டத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

துன்மதினால் வைகாசிமீ.

Copyright

உ
சிவமயம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

மகாவித்துவானாகிய

ம. ஈ. ஈ. ஸ்ரீ திரிசிரபுரம்

மீனாட்சிசுந்தரப்பிள்ளை

இயற்றியது.

அறுசீர்க்குநிறெழுவடியாசிரியவிருத்தம்.

பொன்பூத்தமகரநதபபுதுமதுவச்செழுங்கமலப்பொருட்டுவாழீவான
றென்பூத்தநானமுகத்தோனலனோமுகத்தோனேதெளிமினென்னக
கொன்பூத்ததமிழவழங்குநிலநிறையினிதெழுநதுகுதிக்கொண்டாட
மின்பூத்தசெங்கநீரின்வளஞவொன்றெருநாமமேவதேதோன்றி.

க

பொலிநாமுன்னுணர்ந்தமறைபகத்தமைநதவறமுதற்றொருநுமேனமே
லொலிதரமற்றநான்குமொருமுறாநினைக்கெயினேறெழுக்கியாங்கு
மெலிதரலிலவரைமுதறபேருருவொருசிறுமுடியகமவிளங்கனமான
நலிதரநீரிலசொலலிதரப்பொருளுருசெறித்தநவைவண்ணதாக.

உ

மொழிசுருங்கலப்பொருளவிளங்கனமொழியவினிதாதனலமொழிபுணர்த்தல
வழியமையோசையிறப்பொலிவாழ்ச்சுருதானமுறைநிறுவனமலைவுதீர்தல
பொழிவிழுமியதுபயத்தலகாட்டாநலிபத்தம்பொலியவாயநத
கழிப்பொருளுங்கருதணியுநோக்குமிடந்தொறுங்கிடங்கனிப்புச்செய்ய.

ங

மையேறுபொழின்மதுரைமாநகரத்தருடபுலமைமாட்சியாமுன
கையேறுதிருமுலாகமச்சோதிமறைமுனைத்தகனியாயவிண்கு
பையேறுமணிப்பொருமோதுதிகவிசொற்றதிடப்பனருமபரவிப்போற்ற
வையேறுதிருக்குறளென்றெருதூலசெயதுலகுபபவளித்தானாக.

ச

அன்னதூறெருமையுணர்ந்தானறபாணிநிபுநிதவரியதூலு
கினன்றீர்பதஞ்சலிபோறபலருளாயுமவியாப்பியமாபிருக்கநாளு
முன்னவாம்வியாபகமேயாகதூறகருத்தணர்ந்தேமொழிநதானை
நன்னாவான்புகழப்பரிமேலழகருளாயிறவதைநாடியாரும்.

ரு

ஏட்டுவரைந்தெடுத்தணர்நதுவருநாளிலெங்கணஞ்சாலெழுத்துக்குற்ற
மோட்டுமவகையுணராராயப்பரமபனையொன்றேகருதியொழிநதாரத்தோ
மாட்டுவெனையுணர்ந்தனையுமுலமுமபேருளாயுமுனமவகுத்தவாறே
திட்டுதல்லாவெழுத்திலையையெனயுலகுபுகழ்செம்பிநாடன்.

க

ஓதுபதியாயவிரமீசாதிருவருளானீருமித்தவைப்பிற
கோதுபதியாதகலவற்ருதழைநதுவிளங்கிடச்செங்கோலகைக்கொண்ட
சேதுபதிமானேசரதிகாரந்தாதுசெய்சிங்கஞ்செம்பூ
மாதுபதியாவுயிரப்பவுலகமுழுவதுமபுரககுமவளளற்கோமான. ௭

கற்பகத்தினறளிர்ணையமென்னிறமுஞ்சங்கினுமிகமலரோகை
யுறப்பவமுமொருசாபிச்செருத்தனமுலேகிகாவிரலுமொளிரபொன்னுழி
யிறபதியொணசுடாமணிபுமெயதுதலாற்றருநிதியிரணநிதெயவப
பொற்பமைபாவருணமணிபிவவைவதுஞ்சோந்தாயவெனுமபுரவுக்கையான். ௮

பாருநெடுவிசும்புமதுவெங்குளஞ்ஞராயப்பரந்தமாபா
னோருமுணர்வுடையார்பாறபெருங்குணைமடைத்தந்தாலொத்தசண்ணு
வாருமிளங்கையருமபயிவிபாடுகமலாததுமொழிமதுரவாயான்.
மேருவென்புடைபரந்தபகைவாநிலைகலங்கவெழுஉவீங்குநநோளான். ௯

சிவஞானதேவாவாபிரசாதபாலனருளசெநிபூபாலன
பவஞானமுமுதொழியக்கோபாலனஞ்ஞானமபணிகாபாலன
றவஞானநீற்றெளியேபொட்பாலனபணக்காணத்தகாபிபினபால
னவஞானமதுதனாரத்தமுப்பாலனபோரவையெனவமைசோப்பாலன. ௧௦

ஒருகாவித்துவசத்தானொளிரசாளவமாலிகையானுனாவானமீக்கூர்
தருகாவித்துவசத்தானுறபெருஞ்சிவஞானமடங்கவுயக்கு
கருகாவித்துவசத்தானபருக்கோகையுறமனமேகடைகாதுஞ்சா
துருகாவித்துவசத்தானபுணர்பானசெய்காயமெனவுகாக்குமவாளான். ௧௧

கருதுகத்தானமபரவுமாதுபொழிந்தெழுகின்றறானகருதாரமேறபாய
கருதுகத்தானமபரவுகுடியடிபானவாயிறகட்டித்தாங்கு
கருதுகத்தானமபரவுமாதாவெனுமிருதிக்கரிசெலாமி
கருதுகத்தானமபரவுவமாதாநீங்குவற்கைக்கொண்டினளான். ௧௨

தரைசெய்தவப்பயஞ்சியமைந்தபெருவளப்புதுவைத்தலைமையோனபொன
வரைசெயநிதிபெருவாழ்க்கைகமாகனவானபெருமபுலவாமறவாதெனது [௧]
முரைசெய்பெருமபுழம்பொன்னுச்சாமிநீரோதிரானமிகழகூர்நுரைப்பக்கேட
நரைசெயவிடையேறுயாததநம்பிரானடிசனபேரயக்குநலலோன. ௧௩

மன்னுபெருநதமிழ்ப்பாடையிலக்கணமுமிலகையமுமவரம்புகண்டோன
பன்னுசுவரானங்களபலொருதோனசுவாகமதுறபரவைமுழி
யுன்னுமனுபூதியெறுமலிலைவாயிலாமணிகையுறக்கொண்டினளா
னினனுயஞ்ஞத்தினனுயபகைப்பமெனுமபயிவளர்க்குமெழிலிபோலவான். ௧௪

நீடுபுகழத்திருக்கேசரிசாரந்தருக்கோணசலமிநதிலவாநின்ற
நாடுபுகழத்தலம்பொலியாநப்பாணத்தாலுனாவாமுநகராக்கொண்டோன
நேடுபுகழருவமைந்தகந்தவேடவதுதித்தசெலவனயாரும
பாடுபுகழாறுமுகநாவலனவவாறச்சிறப்பித்தானே. ௧௫

மகாவிதவானுகிய ம. ஈ. ஈ. ஸ்ரீ

மீ னு ட சி சு ந் த ர ி பி ள னை மா னு க க ரு ம்

சிதம்பரச்செட்டியார குமாரருமாகிய

திரியாகராஜச் செட்டியார்

இயற்றியது.

நேரிசையாசிரியப்பா.

திருவளா தெய்வச் செழுமறை யவாத—முருவளா செங்கை யுதக மவாவிச்
—கருங்கடன முகட்டிற் செங்கேழ் பரப்பி—மரகதம் பழுத்த குரகத் மோரோ
ழ—சோதர யாதத் வோகால வையத்—தமாந்தினி தெழுஉ வகலிடம் புதை
தத்—செறியிருள விழுங்குரு செஞ்சுடா வானவ—னலங்கொளி விரிகுரு நல
ங்குளா கருங்க—உண்டிடத் திறக்கு மாண்டகு புருவ—மாயிரந் தாங்கி யவிர
நிலா வெறிகுரு—தரளங் குயிறிய தமனியக் கோயி—லரசுவீற் திருந்திவ
வகில மீனற—நானமறை முழங்குந் னுவுடைக கடவுள்—பெருகுபே ரருளா
ற திருவளா ளுவராய—மகிந்தத் துதித்து மன்னுறு மகக—ளறமுத னுன்குந்
திறமுற வுணரவு—நன்கை யெங்கணு நனிசிறந் தோங்கவும—புனமை யண்ட
ப பழம்பொ யொழியவுரு—சந்தனப் பொதியச் செந்தமிழ் முனிவ—னுள்ள
ம பெருங்கனி கொள்ளை கொள்ளவுற — தவலரும் புழமுசால் சங்கத் தமாந்
த—துவலரும் புலவாசொ னுண்பொரு னுலெலாந்—திருப்பெறு கலவி நிரப
புறு வோசொல—பருப்பொரு னுலாய விருப்பற ரெழியவுரு—சிறந்நவின்
தாயப் பெரும்பொரு ளடக்கி—புறறவிந் தூலினி துணாவோ யாரு—நன்கு
சொற சவையொயி நகுப்பொருட் சுவைகவாந்—தனுவினமா மேரு வடக்கத்
துணியவு—புறறமிழச் செல்வம் பெற்றநன் னுட்டினமுன்—மற்றைய பன்மொ
ழி புறப்புன னுடெலா—மனப்பொரு ளுடையாமுன் வறியவா போல—வென்
செய வாமென நேக்கற்று நிற்கவு—மெழுத்து முசலாய விலக்கண மெல்லாம
—பழுத்தினி புறங்கும பள்ளி யாகவு—மினறி யமையா வினன்னம் பலவுற—
துனறின கிடந்து துன்பெறத் திகழவு—திருவுளந் துனறிந் தருவாய மலா
ந்து—பொருவறப் புகன்ற புகலருந் தெய்வத்—திருக்குற ளென்தரு செத்த
மிழ வேதம்—பலருரை செய்ய நிலவிய தெனினு—மொருவாப் புலமைத் தரு
மாமுன் னாய—பாடலசால் சிறப்பிற் பதினமா செயத்—நாடுந் முறைகளுட்
பீடமைந் தோங்கும—பரிமே லழகா பண்ணிய வுளப்பொயி—விரிகடல சூழ
புவி மேவி விளங்கப்—பரிவுறு மச்சிற் பசித்துத் தருகெனக்—கற்பகச் சோ
லை ககனத் துறமெனப்—பொறப்புறு புலவா புகலுவு ருது — நம்போன மா
ரு நலவள முடைத்தெனி—லம்பாச் சென்றினி தறிய லாமென—வெண்ணிச்
சென்றாங் கெழிவுற வளாந்து — விண்ணுற நிவந்த விபனமாம பொழிற்கட்
—சிவந்தழை மனத்துச் செவவியோரக் கிடமாய்க்—கவினறிகழ் காராக கா
லவ தரித்த—வமமைந்ரு வுளங்கனிந் தடியாரக் கனித்த—கனிகெகதி ராகக்
கண்ணுத் லருளிய—வினித்ததே மாங்கனி யிப்பொழிற் கனியே — யென்னக்
கிளைதொறுந் துணிக் கனிந்த—வெண்ணிலாக் கனிகளை யுண்ண விருமபி—
வாவிப் புகுந்தின மந்திக ளெல்லா—மேவியத் தருக்கண மீமிசை யிரு—து—

தாவிப் புகுந்தத தருதுனி யேறி—யோவிலக கனிகவாந துணவலி யினறிக—
 கூனடை வெரிநின் மேனமயி ரொலமுதிரந—திருகண குழியா வெனபெலாம்
 வெளிப்பட—டகடுற பொட்டி யடுபசி வருதத—வண்ணுநது நோக்கி நண்ணி
 யிருக்கு—முதுபெரு மந்திகண முன்னாமுன னுகுதது — வெறுத்திட லுட்டி
 விழைந்துபின் னுண்டு—தாமுயன றுண்ணுந தருவலி யிலலா—வுறவினாக கூ
 ட்டியுண ணறவனா நிகாககு—நலமலி செமபி நனனு மிடையான—மேருவொ
 ன நென்று விளம்புதல பொய்யென—ருரு மியமப வளவற வுயாநது—செம்
 பொரு னியனறபல செழுமணி மாடத்—துமப ருலாவு மொளியீழை மடவா
 —ரனபுறு மாடவ ரணுந நோக்கி— யினபுற முயங்க வெண்ணுநது காதல்—
 குறிப்பிற புலப்படக கொழுங்கனி யிதனைச— செவவாய்ப் பைருசிறைச சிறு
 கிளி யூட்டப—புகுவே னென்று புதுமதி மழுங்கப—பளிங்கரிந தமைதது வி
 ளங்கறை புகுபு—பித்திகைத் தலத்தி லொத்துத் தோனது — நீழற பஞ்சுர
 நோசென்று திறத்தல—பின்படா காதல ரனபுற நோக்க — வுறநா ன்னெடுந
 கைத் தோடித் தழுவும—வளமலி புதுவை மாநக ராளி—யவமெலாரு சாரா
 தகலுற வகற்றிச—சிவமெலாம் புனைநத சிவஞானத தேவா—பவமெலா மு
 வந்து பண்ணிய மாபபெருா—தலமெலாந தீரண்டொரு தனயனா யுதித்தோ
 ன—பூவினா திசையிலும் புகலுறு மறைய—தீவிதீ மிருசடா திரிதரும் பெ
 ரிய—கோவினா தீருசுவை கொழிக றுந தமிழவலோரா—நாவினும் பாவி—
 டிகுக்கும் புகழா—னுணமைபு தூலுணா னுணமைபும் வறுமைகொல — வண
 மையுங் காட்சிக் கெணமையும் பகைசெய — துணமையுங் கத்தரவா மொண
 மையு மதியவாந—தணமையுங் கணமையுந தழைச்சுரு செலவன—வண்டினங்
 குழுகி கொணடினி தேறிக—கணடிப பருமுகை வினடின னறவ—மண
 டிப பெருக வுண்டு தெவிட்டுந— தண்டொடை புனையுந தினடோள வலியா
 —லோதிகழந திலங்குங் காமாழு புனைநது—சோபெற வுயாந நேருறக கீழ
 போய—நீரிநிறந் தமைநத வாகடல ஊநத — பாரநி நின்ற மேருவை
 வென்றோ—னென்று தீர்ப்புனல சுற்றிய வசுநதநா—யுறநன னூலகன மு
 றறுற வாயநது—கற்றநா வலாகன சொடற்பாக கனைமி— திறிமி திறநெ
 ன மறுணா புலமைபான—மலாபொதுள சோலை சலவுற வுதித்தி—யுலகெ
 லாம் புகழ நிலவுதென கூட—லில்குபொற சலச மலாதட மமாநத—நலமலி
 சங்கப பலகையை வென்றோன—கரவுறு பிறவியு மரணமு மொழிந த—வர
 னுறு மேனமை விரவுமெப்கு ஞானத—திரமுறு முத்தி தாவல தாய—வரவு
 று சடிப பரசிவ பகதிபால—விண்ணுறு மியமப் பெண்ணமா பாகத—நண
 னலை யருச்சனை பண்ணுற பொருநாட—டணணறுங் கமலமொன நெண்ணு
 றக குறைதலிற—கண்ணிடந தட்டகா வண்ணனை வென்றோ—னெவவெந
 நலங்கட கெஃதெஃ துரித்தோ—வவவந நலங்கனா லதையதை வென்றோன
 —சுநதா மணியோ நாநாச சரபியோ — தெய்வத்தருவோ பெய்யுமா முகி
 லோ—விருநிதி யோவிவ வுருவெடுத்ததுதா—னலம்புனை யிதுவெனப புலந
 துணி விலமெனத—தலம்புகல் பொன்னுச சாமி நோநதிர— னனியுள மகிழ
 நது நவினநன னாக—வினிதினி தென்று முனிவற நயப்பற — நிவனிடெ நி
 றைநத துவலரு மறனெலாந— தனனுறு காட்டா மன்னுறக கொளுதூன—
 முதுபே ருலகி லிதுவே யாதலி— னறைநதது சால வமைபுமென துணனி—

நிறைந்த யாங்கணு நிலவுறப் பதித்தனன்— விடையத்திற் பரக்குந் தடையறு
மனத்தை—நடையற்ச் சுருக்கி யடியினை வைக்குந்—தன்மை யுயிர்க்குத் தா
னறி வுறுத்தப்—பாரிட மென்கும் படர்பா கீர்திப்—பெருமபுனல் சுருக்கிச்
சிறுதுளி யாககி—யொளியுறு சடைமுடி மிளிர்நர வைக்கு— மூவா முதலவ
னோவா தமருந்—தாவாப் பெருந்தவ மேபா விளங்கிக—கவினமலி தனனைக்
கண்டவா கொடுமபவங்—காணு தருநருக கோணு சலமுங்—குலவுறு நலமு
யிர கலவுற மலவளி—கா டும பெருநடுக டேகிந் காணு—மிருந்தி யாக ம
ருவுறப் பெற்று—மன்னுறு மீழ் டென மம் — பொருவிலாத தனத்த
கொண்ட மாயது—மாணமா பொழிலயாழப் பாணமச கிரத்திற—கணிபெ
றட விககு மணிமுடி நிகாகரும—பண்ணு லுணர்ந் நனன வலாக—னொடா
றுங் கூடி நலிவுத் லுறற—பீடியாந் தோங்கு பெருவள னெல்லாந்—துன்னு
தன பெயரார தொகைநிலைத் தொடாசொலின்—மன்னுமுன மொழியின் வய
ங்குபொரு ளாககி—யினனும் பறபல ரிசைப்ப விடங்கொடுக்கரு—செல்லு
ரொயிலகுந் நல்லு ரென்ப—திகமுமம் முடிக்கோ சிகாமணி யெனனப்—பு
கரிலா ஞாலம் புகல்வந் துதித்தோன்—செபதமி முன்னுஞ் சுந்தர மங்கை—
கந்தரத் தழகு களிமங் கலநா—னிலக்கண மனைத்து நலக்க விளக்குந்—தல
க்க மிருந்த தூண்டா விளக்குப்—புணாதரு மினப் மனவுறு புராண—முண
ரவோ யார்க்கு மொளியுறு நேதகிர—நல்லறி வுறுத்தித் தொல்பவந் தொ
லைக்கும்— பலகலை கட்கெலாம் புலனுமோ ரில்லம் — பொய்தெரித் தகறறி
மெயயிது வென்னுரு — சைவசித் தாரத்த தெய்வ வைப்புக் — கண்ணுபுண
ணியங்கட் கண்ணிய வுயிராந்—தண்ணிய மாசிவ புண்ணியப் பிழம்பு—சிவ
னடி யவரைச் சிவமென மதிக்குந்—தவமது வளாக்கு மவமது சீல—னென
னுளங் குழிகொண டிருக்கு—முன்னுந் ராறு முகநா வலனே.

மஹாவித்துவானாகிய ம. ஈ. ஈ. ஸ்ரீ

மீனாட்சி சுந்தரபிள்ளை மாணாக்கரும்

சங்கரலிங்கப்பிள்ளை குமாரருமாகிய

தெய்வநாயகப்பிள்ளை

இயற்றியது.

நேரிசையாசிரியப்பா.

திருவள்ளு மருமது தருவளா பெருமா—ஊர்தியந் தாமரை யந்தி லமரந்
—புரிமுறுக் குடைநது முருகுகொப் புளிப்ப—வள்ளித் தழிழக்கும் வெள்ளி
தழிக் கமலத்— திருமனை யவாவு மொருமனைக் கிழத்தியை — மனனுந் நா
னந் தன்னுறு நாவிற— செநநிறந் திரிநது வெண்ணிறம் பயப்ப — மருவுற
வைத்த வொருபெருந் தேவ— னருமறைப் பொருளைப் பெருநிலத் துதித்த
—மனப்பதை கட்டுகலா மின்புற வுணாதத்—வுள்ளத் துள்ளிக் கொள்ளுந் தெ
யவ—வுருவங் கரநது திருவள்ளு ஞவராய—மாநிலத் துறறு மேனிலத் தவரு
—மவாவுற வென்னுந் தவாரல மமைத்துப்—பனமலை யுள்ளுயா பொன்மலை
யென்னப்—பன்னு லுள்ளுயர் நன்னு லாகப்—புரிவுற வருளிய விரிவுறு பொ

ருளசோ—தெய்வத் திருக்குறண மெய்மலி தூலைப்— பொற்பமா தருகக்
 ட் கறபக் மென்னப்—பலருநா யுளரு நிலவு வளங்கும — பரிமே லழகா
 புரியுற யோடு— நயக்குறு மச்சில் வயக்கித் தருகென—வாணிநா களினு
 யா தேனு வென்ன—முற்றுற வாய்ந்து கற்றவா குழுமிக—கறபம் புகலினு
 மறபமுங் குறைபாப்—பெருவள னமைந்து மருவுமிப் புலியிற் — பம்புபன
 னுட்டியா செம்பின் னுட—னந்தா மணிகளுட் சிந்தா மணியெனப்—பொன
 னியல் புரிசை தென்னுற விதித்து—நன்னகா பலவினுட் பின்னுடோ பெற்று—
 முதுபுகழ் சுமந்துயா புதுவைமா நகரான — சலஞ்சலத் துதித்த நலம்புரி
 முததெனத்—தவஞாலம் புகழுஞ் சிவஞானத். தேவா—பிறக்குமா தவத்திற்
 சிறக்கவந் துதித்தோன — பெருநிதி களினுய ரிருநிதி யென்ன—விரவலாக
 கெல்லாம வரையாது கொடுக்கும்—வளளற குழாங்க ளுள்ளுயா வளளல
 —பன்னக் கேட்க வுன்னத் தெவிட்டாச்— செந்தமிழ்ச் சுவைதேரி சுந்தரக்
 குரிசில்—கற்றாக கெல்லா நற்றா யிலலந் — தூயமை மிகுக்கும் வாயமைப்
 பௌவந்—தெருட்குரித் தாய வருடபெருங் குறை—முத்தி தருஞ்சிவ பத்தி
 ப பிண்ட—நன்னலம் பலவுந் துன்னுறு முறையுள் — பெருமபுயா சலத்திற்
 சுருமபமாந் துன்னுந்—தாமமா பொன்னுச் சாமி மகிபன்—கழிந்தபே ரு
 வகையின் மொழிந்தன னுக்க—களங்கமற் வாய்ந்து வளங்குறப் பதித்தன
 —னம்பரத் திலங்கு செம்பொன னுடைத்—தோழ னெனக்கொளு மீழ்நன
 னுட்டி—னெனமாந் தொளிராயுழ் பாணத் துறந்— வளமலி செலவ வள
 கை நிகாக்கும்—விலலூர் மாட நலலூர் வான—னெழுத்துமுத லாக வரு
 த்திலக் கண்மொலாங்— கடைபோக வுணர்ந்த தடையு மறிஞன்— நராத
 லம் புகழ்சிவ புராணச் செலவஞ்—சமையங் களினுயாந் தமைவுபெற ரே
 நகித்—தெய்வத் திறம்பொலி னசவ மென்னப்—பலபல கலையெலா நிலவுற
 வுணர்ந்த—புலவரி லுயாந்தொளிர நலமலி பெருமான — புகலருஞ் சீர்த்தி
 பொத்துஞ்—சகமகி ழாறு முகநா வலனே.

மகாவித்துவானாதிய ம. ஈ. ஈ. ஸ்ரீ

{ ம் னு ட சி சு ந த ர ப பி ள னை மா னு க க ரு ம

வீரச்செட்டியார் குமாரருமாகிய

சோடசாவதானம்

சுப்பராயச் செட்டியார்

இயற்றியது.

நேரிசையாசிரியப்பா.

மலாதலை யுலகிற் குலவுயித் தொகைக் — டுன்னிய வினைவழி மன்னிய
 போகந்—தனைவிழைந் தருந்த நனைமலாக கோதை— மலைமக் ளொருபா னீ
 லைதர வமைத்த—சிவபிரா னருளின நவலரு வலியாற—பாறப்பி ழுண்டப் ப
 ரப்பினை நொடியினுள்—கீற்றுமீற் றுக் விழுத்தக் வகுத்த—தேன்முகப் பது
 ம நான்முகப் புத்தேள்—வனபட் ரகனது மனபதை யனைததும்— விதிவில
 க் குணாநது கதிபெற்ற குவந்து—சீரிய தெய்வ வாரிய மொழியா— னலகி

ய வளமை மல்கிய சிறப்பிற்—பாயிர நானமறை மாயிரு ஞாலத்—தழிபகை
 கரக்கப் படுபொரு ளாதலி—னுலையா மரபி னிலைபெற வமமறைப்—பருப்பொ
 ரு ளொருவி விழுப்பொரு ளொருங்கு — மயிழத்தினு மினிய தமிழினிற் தரு
 வான்—பவாசடைப் பனவா நுவலருநு சோசா—லிகலறு தவத்திறற் பகவமா
 முனிவரன்—செய்தவப் பயலுன் மைதப் வந்து—மாண்டநல லருட்கொடை
 பூண்டகா ரணத்தாற்—றெய்வப் புலமைத் திருவள னுவொனு—நிகரிலபோ
 மேற்கொண்ட கலிட முய்யத்—துண்பக் லறம்பொரு ளினபமலீ டென்னு—
 நாதபொருள பயக்கு மேற்புடைத் தாகத்—சுப்பா தருநிய முப்பான மருவி
 ய—திருக்குற ளென்னுந் தெய்வமா மறையொடு—கருமா முதலிய சாலினா
 வகுத்த—திருநிலைப் ருணாகளு—சிறந்து நிலையு—வரிமே லியல்புகழப் பரி
 மே லழக—ருளங்கனிர் தியற்றிய வளங்கனி யுனாயினேத்—தோச்சியின் மிக
 கோர சிந்தைநன் குவப்பக்—கரவித் தங்கனான விரவிய வழக்களைந்—துரு
 விய லச்சிற றருகெனப் பட்டிலைப்—பன்னக்குச் சுமந்த பன்னக வரைப்பிற்—
 குணங்குளைப் புரவி வணங்கல் றோது—வெறுப்பற் றுலகம் பொதுக்கடிந் த
 ளிக்கும்—வலமுறு மிராச குலகு டாமணி—கழகுகிற் புகாமுகக் கடவுணல்
 வேழம்—விழைதரு கழாக் மெனகுழை நொடித்து—வானரோய நறுஞ்சுவ
 த தேனரோயத் தருந்தப் புழைக்கர நீட்டப் பழிப்பறு தேனிறு—றுறுமிய
 சந்தனச் சூழல்வாயக் குலவுரு—செறுபுல னுடைய குறுமுனி தனபா—லர
 நதைக்கெட் துவன்று வரப்பெறு பாகடுத—குணமிப்பி நீராடுகளை குடைந்தர
 மகளி—ரரக்கலா கரமவிரித் திரப்பதை நிராபப்—வடுப்பாடக் காந்தட் பிடு
 பபலா கருலிய—முதியசெந் தமிழகமழ் பொடியமால் வரையான்—விரவிய
 விண்ணவா பரவலீ ரடியான்—முவுல் களந்த மேவரு நெடுமால்—வனத்திற்
 த பருவாய வனத்தியி னுருக்கொளீடு—யருவமண புருந்து ஐருவியுற காணு
 —வருளா பசுங்கொடி யொருபாற் படாந்த—முககட் கருமின செக்கம்
 லத்தாள—சகாயினிற் றேயரது புரைதப் மணக்க—நலத்தகு கவுணியக் கு
 லக்கொழிந் திட்ட—பழமறை தன்னகத் தளவளாய மணக்குந்—தெய்வவெ
 ண டிசைபெறி வைவையா நதியான்—வரியளி மிதப்பப் புரிமுறுக் கவிழந்
 த—மணங்கம் மும்புய மணங்கயா ருநாகு — மகனமாந் துதவுந் தக்கினா
 கடுப்ப — முகனமாந் தொழுகுந் துகளறு செந்தே—னுவட்டெறிந் தினக்
 கழைப் படப்பைபிற புருது—சுரிமுகச் சங்குமுல் வரிமடை யுடைப்ப—மட
 டியல் பூநுகள் கொட்டிச் சிறைசெயுங்—கவிழதுணாத தேமாம் பொழில்
 புடை யுடுதத்—பமபிய வளம்பொலி செம்பிரன் னுடன்—பூனத் முளரி மா
 னத்தத் தட்மெனத்—தேவரு மயிரப்பப் பூவளை யங்களை—வெண்ணிறச் சிறக
 ரண்ணிய மரான்—மருந்திட் வென்றும் விருந்திடு மணித்தந்—துதைத்தரு
 செல்வப் புடைவமா நகரா—னுலம்பொரு மறுவில வலம்படி புயத்தி—னுறை
 தரு கொற்றவை யுவகையொடு குறுநகை—யருமபிய தொப்ப விருமபிய வ
 ணை, —வளியடை கிடக்குந் தளவமா லிகையான்—மாவுரி யந்தனை மறு
 ததுமுட் சினைப்பிற்—றகைக்குந் திறனலன் சிக்கக்கனல் கொழிகருங்—குலி
 சவாட் பட்டையுடைக் குரிசிலென னுணாகுற—றன்னவன் றனைநீத் திரங்காப
 போந்த—துச்சைச் சிரவமீ துணமையே யாமெனாக — கண்டவா பலருமவா
 ய் விண்டிடச் சிறந்து—விழிகவா வனப்பிற் சுழிகொளவாம பரியான்—றன்

ஊட ஊடனறமா தாக்கிய தெய்வக — கொன்னுறை வயிரவாட கோட்டிமா
 னினங்க—ளகைப்பொடி வாய்வெரித்த திகைத்தோட டெடுத்ததுச—செலவுழி
 யின்றித் திசைதொறு மிமைபா—நாட்டமொடி வட்கி வாட்டமொடி நிற்ப—
 வயங்கொடிது மாநது தயங்கிமதங் கவிழ்த்து— நிகரிகந துலவும் புகாமுக
 க் களிற்றான— கடையுத்த தெழுந்த கருங்கட லென்னப— பகையொடி து
 வன்றிய வடையல ருடையா—நெஞ்சுபறை கொட்ட வஞ்சிவிழி விளாப்ப—
 வேற்றிடி போல விடையறு திரட்டிங்—கூற்றுற மெறுமுவலி யேற்றுரி முர
 சினன்—பலப்பல வரசா நலப்பமே லுபாதத—பைங்கொடி யடங்கலும பணி
 செயு நிறபத—சிகழ்ந்துமே லோங்கிச சிறந்தெழிற சயமக— ளாவிக் கிணை
 யதாங் காவிக் கொடியினேன—பீடா ருலகங் கோடா நெறியினிற்—குலவு
 ற நடாத்து நிலவுசெங் கோலினன்— றண்ணிய நலங்கெழு புண்ணிய மேரு
 —நிறைதரு கருணைக் குறைபுணல் லினபு—தினாயெறி கலவிக் கரைபொரு
 கடனறுந—தண்ணளி யருமபிப புண்ணிய மலாநது—நனநில பழுத்து நி
 னறகுண தாரு— நித்திங் வருட்சிவ பத்தியின் பைங்குழ —புகழ்தரு மிரவ
 லர் நிகழ்தரு குறிப்பறிந—துதலிடு சோசா லதுலசந தாமணி—விளங்குறு மு
 யிரொனு மிளங்கோ தனங்கன்— கூட்டமிட டருநதி யேப்பமிட் பிவப்பக்—
 கண்ணிய வினசுவை நண்ணிய வருடபா—லேமமொடி சுரக்குங் காம தேனு
 —பொயவகைச சமயப புதையிருள புதைபட—மெயவகை யொளிவிரி சை
 வ சிகாமணி —யென்றுபற பலரு மெடுத்தினி தியமபக—குணநலி னிலமகள்
 குதுகலிப பெயதத—தவஞா னம்பெறு சிவஞான தேவ—ரியற்றிய தவத்தா
 னயக்கத தோன்றியோன —பொதியவிற கடுககையொடி மதிதவழ் சடில—
 மன்னு சாயிதன மலாக்கழல் பழிச்சும—பொன்னு சாயிமால் புகனறன னு
 க—வடங்கிய தழை வடங்கலு நிமித்தெனத—தளிர்ந்தளி மொயப்பத து
 னித்தலா தேமான—கனிசிறு வரியாற கமலமென பொருட்டிற— ருக்குறீஇ
 யுடைந்து வாககுறு பைந்தே— னீரந்த நிரப்பு மீழ்நன னாடி—னிலமகன்
 முகமெனக் குலவும்யாழப் பாணத—ததிவளரு செறிநது பொதிதலிற் பலக
 லை—வல்லோரா புகழு நல்லு ராளி—நந்தலி னலங்கெழு கந்தவேட குரிசில
 —பெரிதுவந்துருறிய வரியமெயத தவத்தாற—பொறையருள சாந்த நிறை
 கொடை வாயமையென— நினைநற குணங்களோ மன்னிய வருக்கொடி—
 வந்ததென நியாவரும் வழங்கிட வந்தோன— கலவியங் கடலைக் கடப்பவர்
 தமக்கோ—சொல்லியன புணையெனத் துரிசற நிற்பா—னிருவகைப் பிரம
 சரியநன் னெறியின்—மபற்றலை புகுத்தா நயிட்டிக் நிலையின்—கற்பனை கட
 நத சிற்பரஞ் சுடாதாள்—கனவினு நனவினுங் கழலாக் கருத்தின்ன—பழிதரு
 முத்திப் பகுப்பெலா மொருவி— யழிவிலபே ரினப் மனிகுது முத்தியை—
 யெளிதினிற நெறித்துப் பன்கிலின புறுத்துஞ்—சைவசித் தாந்த மெயதரு ப
 னுவலை—பையந திரிபற வகத்தின்ன குணாதோன—கையந விகந்த கருணை
 யங் கடலோன—கூறுசோ புணையு மாறுமுக நாவலன்—பரவிய வுப்பபிற பதி
 த்தன்ன—விரவிய வுலகம் விளங்குதற பொருட்டே.

பாலியல்திகாரவகராதிகள்.

பால்.	பககம்.	அதிகாரம்.	பககம்.
அறத்துப்பால்.	க	உடபகை.	உருச
காமத்துப்பால்.	கக0	உழவு.	உசுரு
பொருட்பால்.	ககந	உறுப்புநலனழிதல்.	நருரு
இயல்.	பககம்	ஊககமுடைமை.	கஎச
அங்கவியல்.	கஅச	ஊடலுவகை.	நஅக
அரசியல்.	ககந	ஊழ.	கக0
இலலறவியல்.	கரு	ஒப்புரவறிதல்.	சு0
ஒழிபியல்.	உஎரு	ஒழுக்கமுடைமை.	ச0
களவியல்.	நக0	ஒற்றூடல்.	கஎக
கற்பியல்.	நநக	கடவுளவாழ்த்து	உ
துறவறவியல்.	சுஅ	கண்ணோட்டம்.	கசுஅ
அதிகாரம்.	பககம்,	கணவிதுப்பழிதல்.	நநஅ
அடக்கமுடைமை.	நஎ	கயமை.	ந0எ
அமைச்சு.	கஅச	கலலாமை.	கஉ0
அரண்.	உகசு	கலவி.	ககசு
அருளுடைமை.	சுஅ	களளாமை.	எசு
அலரறிவுறுத்தல்.	நஉஅ	களருண்ணுமை.	உசுரு
அவாவயினவிதுமபல்.	நசுந	கனவுநிலையுரைத்தல்.	நசுசு
அவாவறுத்தல்.	க0சு	காதற்சிறப்புரைத்தல்.	நஉஉ
அவையஞ்சாமை.	உக0	காலமறிதல்.	கசுந
அவையறிதல்.	உ0எ	குடிசெயலவகை.	உசுந
அழுககாறுமை.	சஎ	குடிமை.	உஎரு
அறன்வலியுறுத்தல்.	கஉ	குறிப்பறிதல்.	உ0ரு
அறிவுடைமை.	கஉரு	குறிப்பறிதல்.	நகந
அன்புடைமை.	உச	குறிப்பறிவுறுத்தல்.	நசுஎ
ஆள்வியுடைமை.	கஎசு	குற்றங்கடிதல்.	கஉஅ
இகல்.	உசுசு	கூடாநடப்பு.	உநஅ
இடனறிதல்.	கசுரு	கூடாவொழுக்கம்.	எசு
இடுக்கணழியாமை.	கஅஉ	கேள்வி.	கஉஉ
இரவச்சம்.	ந0ச	கொடுங்கோன்மை.	கசுஉ
இரவு.	ந0க	கொல்லாமை.	சுக
இலவாழ்ககை.	கரு	சான்றாண்மை.	உஅஉ
இறைமாட்சி.	ககந	சிறறினஞ்சேராமை.	கநச
இனியவைகூறல்.	ந0	சுற்றந்தழால்.	கருச
இன்னுசெய்யாமை.	அஅ	சூது.	உசுஅ
ராகை.	சுஉ	செங்கோன்மை.	கசு0

அதிகாரம்.	பக்கம்.
செய்நன்றியறிதல்.	௩௨
சொலவன்மை.	௧௮௮
தகையனனாகுறுதல்.	௩௧௦
தவம்.	௪௩
தனிப்படாமிக்குதி.	௩௪௪
திருடபு.	௨௩௫
திவினையசம்.	௫௪
துறவு.	௯௮
துது.	௧௯௯
தெரிநதுசெயலவகை.	௧௩௬
தெரிநதுதெளிதல்	௧௪௮
தெரிநதுவினையாடல்.	௧௫௧
நடுவுநிலைமை.	௩௫
நடபாராய்தல்.	௨௩௦
நடபு.	௨௨௪
நலம்புனைந்துரைத்தல்	௩௧௯
நல்குரவு.	௨௯௮
நன்றியிலசெலவம்.	௨௮௮
நாடு.	௨௧௩
நாணுடைமை.	௨௯௦
நாணுததுறவுரைத்தல்.	௩௨௫
நிலையாமை.	௯௫
நிறையழிதல்.	௩௬௦
நினைந்தவாபுலம்பல்.	௩௪௬
நீததார்பெருமை.	௯
நெஞ்சொடுகிளத்தல்.	௩௫௪
நெஞ்சொடுபுலத்தல்.	௩௪௨
பகைத்திறநதெரிதல்.	௨௫௧
பகைமாட்சி.	௨௪௯
பசப்பறுபருவரல்.	௩௪௧
படர்மெலிந்திரங்கல்.	௩௩௫
படைச்செருககு.	௨௨௪
புடைமாட்சி.	௨௨௧
பண்புடைமை.	௨௮௫
பயனிலை ாலலாமை.	௫௫
பழைமை.	௨௩௩
பிரிவாற்றாமை.	௩௩௧

அதிகாரம்.	பக்கம்.
பிறனிலவிழையாமை.	௪௨
புகழ்.	௯௫
புணர்ச்சிமகிழ்தல்.	௩௧௬
புணர்ச்சிவிதும்பல்.	௩௬௯
புதலவரைப்பெறுதல்.	௨௧
புலவி.	௩௪௫
புலவிநுணுககம்.	௩௪௮
புலானமறுத்தல்.	௪௧
புலலறிவாணமை.	௨௪௩
புறங்குறாமை.	௫௨
பெணவழிச்சேறல்.	௨௫௯
பெரியாரைத்துணைக்கோடல்.	௧௩௧
பெரியாரைப்பிழையாமை.	௨௫௪
பெருமை.	௨௮௦
பேதைமை.	௨௪௧
பொச்சர்வாமை.	௧௫௪
பொருளசெயலவகை.	௨௧௯
பொழுதுகண்டிரங்கல்.	௩௫௨
பொறைபுடைமை.	௪௫
மடியினமை.	௧௪௬
மருந்து.	௨௪௧
மனனாசசேர்ந்தொழுகல்.	௨௦௨
மானம்.	௨௪௪
மெய்யுணர்தல்.	௧௦௨
வரைவின்மகளிர்.	௨௬௨
வலியறிதல்.	௧௪௦
வாயமை.	௮௩
வாழ்ககைத்துணைநலம்.	௧௮
வான்சிறப்பு.	௯
விருந்தோம்பல்.	௨௪
வினைசெயலவகை.	௧௬௬
வினைத்திட்டம்.	௧௬௩
வினைத்தூயமை.	௧௬௧
வெகுளாமை.	௮௫
வெட்காமை.	௫௦
வெருவந்தசெய்யாமை.	௧௬௫

முற்றிற்று.

திருவள்ளுவர்குறள்.

பரிமேலழகருரை.

அறத்துப்பால்,

உரைப்பாயிரம்.

இந்திரன் முதலிய இறையவர் ப்தங்களும் அநதமிலின்பத்திழிவில் வீடு
ம் நெறியநிறது எயதுதற்குரிய மாநதர்க்கு உறுதியென உயர்ந்தோரானெடுக்
கப்பட்ட பொருள நானகு: அவை அறம், பொருள, இன்பம், வீடென்பன.*
அவறறுள், வீடென்பது சிந்தையுமொழியுஞ் செலலா நிலைமைத்தாகலின், து
றவறமாகிய காரணவகையாற கூறப்படுவதலலது இலக்கணவகையாற கூற
ப்படாமையின், தூல்களாற கூறப்படுவன ஏனைமூன்றுமேயாம்.

அவற்றுள், அறமாவது மனு முதலிய தூலகளில் விதித்தன செய்தலும்,
விலக்கியன ஒழிதலுமாம். அஃது ஒழுக்கம் வழக்குத தண்டமென மூவகைப்
படும்.†

அவற்றுள், ஒழுக்கமாவது அந்தணர் முதலிய வருணத்தார் தத்தமக்கு
விதிக்கப்பட்ட பிரமசரிய முதலிய நிலைகளினின்று; அவ்வவற்றிற்கோதிய அ
றங்களின் வருவாதொழுக்குதல்.

வழக்காவது ஒருபொருளைத் தனித்தனியே எனதெனதென்றிருப்பார் அ
து காரணமாகத் தம்முணமாதுபட்டு அப்பொருண்மேறசொல்வது. அது க
டன்கோடன்முதற பதினெட்டிபபதத்தொழி

* அறம் பொருள இன்பம் வீடென்பனவற்றை வடநூலார் முறையே த
ருமம் அருத்தம் காமம் மோக்ஷமென்பர்.

† ஒழுக்கம் வழக்குத் தண்டமெனப்பவற்றை வடநூலார் முறையே ஆ
சாரம் விவகாரம் பிராயச்சித்தமெனபா.

‡ நிலை— ஆச்சிரமம்.

§ விவகாரபதம் பதினெட்டாவன கடன்கோடல், உபநிதி, கூழ்மேம்பட்
ல், கல்கியதைகல்காகை, ஒப்பிப்பணிசெய்யாமை, கூலிகொடாமை, உடைய
னல்லாள்விறல், விற்றுக்கொடாமை, கொண்டுள்ளமொப்பாமை, கட்டுப்பா
டுகடத்தல், நிலவழக்கு, மாதாரடவந்தருமம், தாயபாகம், வள்செய்கை, சொ
ற்கொடுமை, தண்டக்கொடுமை, குது, ஒழிபு எனவிலை.

தண்டமாவது அவ்வொழுக்கநெறியினும் வழக்குநெறியினும் வழிஇயிற் றி அந்நெறி நிறுத்துதற்பொருட்டு ஒப்ப நாடி அதற்குத் தக்கவாறுத்தல்.

இவற்றுள் வழக்குந்தண்டமும் உலகநெறி நிறுத்துதற்பயத்தவீரவதல்லது ஒழுக்கம்போல மக்களுயிர்க்கு உறுதியுத்பதற்குப்பலவாகலானும், அவைதா ம் தூலானேயன்றி உணர்வுமிகுதியானுந் தேயவியற்கையானும் அறியப்படுத லானும், அவறையொழித்து, ஈண்டுத் தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவரார் சிறப்புடைய ஒழுக்கமே அறமெனவெடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது.

அததான் நால்வகை நிலைத்தாப் வருணந்தோறும் வேறுபாடுடைமையி ன், சிறுபான்மையாகிய அச்சிறப்பியல்புகளொழித்து, எல்லார்க்குமொத்தவிற பெரும்பான்மையாகிய பொதுவியல்புபற்றி இல்லறந் துறவறமென இருவகை நிலையாற் கூறப்பட்டது.

அவற்றுள், இல்லறமாவது இவ்வாழ்க்கைநிலைக்குச் சொல்லுகின்ற நெறிக் கணின்று அதற்குத் துணையாகிய கறபுடைமையினையோடு செய்யப்படுவதா கலின், அதனை முதற்கட் கூறுவான்றொடங்கி, எடுத்துக்கொண்ட இலக்கிய மி ன்னிதுமுடிதற்பொருட்டிக் கடவுள் வாழ்த்துக் கூறுகின்றார்.

பா யி ர ம் .

முதல் அதிகாரம்.— கடவுள் வாழ்த்து.

அஃதாவது கவி தான் வழிபடுகடவுளையாதல் எடுத்துக்கொண்டபொரு ட்கு ஏற்புடைக்கடவுளையாதல் வாழ்த்துதல். அவறறுள் இவ்வாழ்த்து ஏறபு டைக்கடவுளையெனவறிக: என்னை? சத்துவமுதலிய குணங்களான் மூன்றாகிய உறுதிப்பொருட்டு அவற்றான மூவராகிய முதற்கடவுளோடு இயைபுண்டாக லான். அம்மூன்றுபொருளையுங் கூறலுறறாக்கு அம்மூவரையும் வாழ்த்துதல் முறைமையாகலின், இவ்வாழ்த்து அம்மூவர்க்கும் பொதுப்படக் கூறினொ னவுணர்க.

க. அகர முதலாயின மாதி

பகவன் முதலாயின க.

இதன்பொருள். எழுத்தெல்லாம் முதல்— எழுத்துக்களெல்லாம் அகரமாகிய முதலையுடையன:— பகவன் முதலாயின முதற்று— அதுபோல உலகம் ஆதிபகவனாகிய* முதலையுடைத்து. என்றவாறு.

இது தலைமைபற்றிவரத எடுத்துக்காட்டுவமை. அகரத்திற்குத்தலைமை வி காரத்தானன்றி நாதமாத்திகையாகிய இயல்பாற்பிறத்தலானும், ஆதிபகவற்கு த்தலைமை செயற்கையுணர்வானன்றி இயற்கையுணர்வான் மூன்றுமுணாதலானு

ஐசுவரியம், வீரியம், புதம், திரு, ஞானம், வைராக்கியம் என்னுமாறு க்கும் பகமென்னும் பெயருடையபால், பகவனென்பதற்கு இவ்வறுகுணங் கையுமுடையோனென்பது

ங் கொள்க. தமிழ்மூத்திற்கேயன்றி, வடவெழுத்திற்கும் முதலாதல் நேரக்கி, எழுத்தெல்லாமென்றார். ஆதிபகவன் என்னுமிருபெயரோட்டிப் பண்புதிக்கை வடநான்முடிபு. உலகென்றது ஈண்டியிர்கண்மேனின்றது. காண்புபட்ட உலகத்தார் காண்ப்படாத கடவுட்கு உண்மை கூறவேண்டுதலினை, ஆதிபகவன் முதற்மேயென உலகின்மேல்வைத்துக் கூறினார்; கூறினானும், உலகிற்கு முதல் ஆதிபகவனென்பது கருத்தாகக்கொள்க. ஏகாரம் தேற்றத்தின்கண் வந்தது. இப்பாட்டான் முதற்கடவுளதுண்மை கூறப்பட்டது. (க)

உ. கற்றதனா லாய பயனென்கொல வாலறிவ
ன்றா டொழாஅ ரொனின். உ

இ-ள். கற்றதனால் ஆய பயன் என்—எல்லாநூல்களையும் கற்றவர்க்கு அக் கல்வியறிவாய பயன யாது— வாலறிவன நறாந தொழாரொனின்— மெய்யுணர்வினையுடையானது நல்ல தாளகளைத் தொழாராயின்? எ-று.

எவனென்னும் வினாபெயா என்னென்றும், ஈண்டினமை குறித்ததுநின்றது. கொல்லென்பது அசைநிலை. பிறவிப்பிணிக்கு மருநதாகலின், நறாநொன்றார். ஆகமவறிவிற்குப் பயன் அவன்றானைத் தொழுது பிறவியறுத்தலென்பது இதனாற கூறப்பட்டது. (உ)

ங. மலர்மிசை யேகினான் மாணடி சேர்ந்தார்
நிலமிசை நீடுவாழ வார். ங

இ-ள். மலர்மிசை ஏகினான் மாண் அடி சேர்ந்தார்—மலரின்கண்ணே சென்றவனது மாட்சிமைப்பட்ட அடிகளைச் சேர்ந்தார்— நிலமிசை நீடு வாழ்வார்— எல்லாவுலகிற்கும் மேலாய வீட்டிலகினகண் அழிவின்றி வாழ்வார். எ-று.

அன்பானனைவாரது உள்ளக்கமலத்தின்கண் அவா நினைநத வடிவோடு வினாந்து சேறலின், ஏகினானென இறந்தகாலத்தாற்கூறினார்; என்னை? “வாராக் காலத்து நீகழும் காலத்து—மோராங்கு வருஉம் வினைச்சொற கிளவி—பிறந்த காலத்துக் குறிப்பொடு கிளத்தல்— வினாநத பொருள வென்மனா புலவர்.” என்பதோத்தாகலின். இதனைப் “பூமேனடந்தான்” என்பதோர் பெயாபற்றிப் பிறிதோர்கடவுட்கேற்றுவாருமுளர். சேர்தல்—இடைவிடாது நினைத்தல். (ங)

ச. வேண்டிதல்வேண் டாமை பிலானடி சேர்ந்தார்க்
கியாண்டு மிடும்பை இல. ச

இ-ள். வேண்டிதல் வேண்டாமை இலான் அடி சேர்ந்தார்க்கு—ஒருபொருளையும் விழைதலும் வெறுத்தலுமில்லாதவனடியைச் சேர்ந்தார்க்கு— யாண்டும் இடும்பை இல—எக்காலத்தும் பிறவித்துன்பங்கள் உளவாகா. எ-று.

பிறவித்துன்பங்களாவன தனைப்பற்றி வருவனவும், பிறவுயிர்களைப்பற்றி வருவனவும், தெய்வத்தைப்பற்றி வருவனவுமென மூவகையான வருவனபங்கள். அடிசேர்ந்தார்க்கும் அவ்விரண்டுமினமையின், அவை காரணமாக வரும் மூவகைத்துன்பங்களும் இலவாயின. (ச)

ரு. இருள்சே ரிருவினையுஞ் சேரா விறைவன்
பொருள்சேர் புகழ்புரிந்தார் மாட்டு. ரு

இன். இருள் சேர்இருவினையும் இரா— மயக்கத்தைப் பற்றி வரும் நல்லினை* தீவினையென்று மிரண்டுவினையும் உள்வாகா— இறைவன் பொருள் சேர் புகழ் புரிந்தார் மாட்டி— இறைவனது மெய்மை சேர்ந்த புகழை விரும்பினிடத்த. எ-று.

இன்னதன்மைத்தென ஒருவரானது கூறப்பட்டாமையின் அவிச்சையை இன்னொன்றும் நல்லினையும் பிறத்தற கேதுவாகலான் இருவினைபூஞ் சேராவென்றுக் கூறினார். இறைமைக்குணங்களிலராயினுரை உடையொன்க் கருதி அறிவிலார் கூறுகின்ற புகழ்கள் பொருள்சேராவாகலின், அவை முற்றவுமுடைய இறைவன் புகழே பொருளசேர் புகழெனப்பட்டது. புரிதல் எப்பொழுதுஞ் சொல்லுதல். (இ)

க. பொறிவாயி லைநதவத்தான பொயத் லொழுகக

. நெறியின்றார் நீடுவாழ் வார்.

இன். பொறி வாயில் ஐந்து அவித்தான்— மெய், வாய், கண், மூக்குச், செவி யென்னும் பொறிகளை வழியாகவுடைய ஐந்தவாவினையும் அறுத்தானது— பொய் தீர் ஒழுக்கநெறி நின்றார்— மெய்யான ஒழுக்க நெறியின்கண் ஸ்ரவாத நின்றார்— நீடு வாழ்வாரா— பிறப்பினறி எக்காலத்தும் ஒருதன் மையராய் வாழ்வார். எ-று.

புலன்கள் ஐந்தாகலான், அவற்றின்கட்செலுகின்ற அவாவு மைநதாயிற்று. ஒழுக்கநெறி ஐந்தவித்தாறா சொல்லப்பட்டமையின், ஆண்டையாறனுபு செய்யுட்குமைக்கண்வந்தது, கபிலரது பாட்டி என்பதுபோல. இவைநான்கு பாட்டானும் இறைவனை நினைத்தலும் வாழ்த்தலும் அவனெறிநின்றவனுஞ் செய்தார் வீடு பெறுவொன்பது கூறப்பட்டது. (க)

எ. தனக்குவமை யில்லாதான் றுள்சேர்ந்தார்க் கல்லான்

மனக்கவலை மாற்ற லரிது.

இன். தனக்கு உவமை இல்லாதான் தான் சேர்ந்தார்க்கு அல்லால்— ஒரு வாரறனுந் தனக்கு நிகரில்லாதவனது தானைச் சேர்ந்தார்க்கல்லது, —மனக்கவலை மாற்றல அரிது— மனத்தின்கணிகழூர் துன்பங்களை நீக்குதல உண்டாகாது. எ-று.

“உறப்பால்-தீண்டா விடுத லரிது.” என்றற்போல ஈண்டு அருமை இன்மைமேனின்றது. தான் சேராதார் பிறவிக்கேதுவாகிய காம வெகுளி மயக்கங்களை மாற்றமாட்டாமையின், பிறநது அவற்றான் வருநதுன்பங்களுள் அழநதுவொன்பதாம். (எ)

* ஈண்டு நல்லினையெனறது அழிதன்மையினையாய துறக்க வினபமுதலிய காமியங்களைப் பயப்பனவாகிய வேள்வி முதலியவற்றை. இவை வீட்டுக்கு நேரே வாயிலாகிய தத்துவஞானத்தைப் பயவாமைமாத்நிரையேயன்றித் தீவினையோல அது நிகழ்வொட்டாது தடைசெய்து நின்றவருடையனவாம். ஆதலால், இந்நல்லினை தீவினையிரண்டும் ஒருவனுக்கு ஞானத்தைத் தடுத்தப் பந்தமுறுத்ததற்கண் பொனவிலங்கும் இருப்புவிவங்குமபோலத் தம்முனொப்பனவாமென்க; சரியை கிரியை யோகங்கள் ஞானம் வாயிலாக வீடு பயத்தலின், ஈண்டு நல்லினையெனறது அவற்றையன்றென்க.

அ. அறவாழி யந்தணன் முள்சேர்ந்தார்க்கல்லாது

பிறவாழி நீந்த லரிது.

‘இ-ள்.’ அறவாழி அந்தணன் தான் சேர்ந்தார்க்கு அல்லால்— அந்தக்கடலிற் றிய அந்தணனது தாளாகிய புணையைச் சேர்ந்தார்க்கல்லது— பிற ஆழி நீந்த லி அரிது— அதனிற் பிறவாகிய கடல்களை நீந்தல் அரிது. எ-று.

அறம், பொருள், இன்பமென உடனெண்ணப்பட்ட மூன்றனுள் அறத்திற் மூன்னர்ப் பிரித்தமையான், ஏனைப்பொருளையின்பமும் பிறவெனப்பட்டன. ப லவேறுவகைப்பட்ட அறங்களெல்லாவற்றையுந் தனக்கு வடிவாகவுடையதாக லின், அறவாழியந்தணனென்றும், அறவாழியென்பதனைத் தரும்சக்கரமாக்கி அதனையுடைய அந்தணனெனறுண்ப்பாருமுளர். அப்புணையைச் சேராதார் க ளை காணாது அவறதுள்ளே யமுருதுவராகலின, நீந்தலரிதென்றும், இஃதேக தேசவுருவகம். (அ)

க. கோளில் பொறியிற் குணமில்வே யென்குணத்தான்

முனை வணங்காத் தலை.

இ-ள். கோள் இல் பொறியிற் குணம் இல்— தத்தமக்கேற்ற புலன்களைக் கொள்கையிலலாத பொறிகள்போலப் பயன்படுதலுடையவல்ல— என்ருண த்தான தானை வணங்காத் தலை— எண்வகைப்பட்ட குணங்கையுடையானது தாள்களை வணங்காத் தலைகள். எ-று.

எண் குணங்களாவன தன்வயத்தினால், அபவதம்பினதால், இயற்கை யுணர்வினதால், முறறுமுணர்தல், இயல்பாகவே பாசங்களினிங்குதல், பேரந் றுடைமை, முடிவிலாற்றலுடைமை, வரம்பிலின்பமுடைமை எனவிலை. இவ் வாறு சைவாகமத்துக் கூறப்பட்டது. அணிமாவைமுதலாகவுடையனவென் ழும், கடையிலாவறிவைமுதலாகவுடையனவெனவும் உணர்ப்பாருமுளர். காணு த கண் முதலியனபோல வணங்காத் தலைகள் பயனிலவெனத் தலைமேல்வைத் துக் கூறினார்; கூறினாலும், இனம்பற்றி வாழ்த்தாத் நரக்களும் அவ்வகறே

* இறைவன் எண்குணமுடையனென்பது “எட்டி மூர்த்தியாய் நின்றிய லுந்தொழி — லெட்டி வான்குணத் தீசனெம் மான்றனை—யெட்டி மூர்த்தி யு மெமயிறை யெம்முளே—யெட்டி மூர்த்தியு மெமமு ளொடுங்குமே.” என லுந்திருநாவுக்கரசாரியனார் தேவாரத்தானும் “இரும்புயாரத மூவிலைய சூல த்தி னானை யிறையவனை மறையவனை யெண்குணத்தி னானைச்— சுரும்புயார த் கொணறையொரி அமதியரு சூடுஞ் சடையானை விடையானைச் சோதியெ ழுஞ் சடரை—யரும்புயாரத வரவிந்தத் தணிமலர்க ளேறி யன்னங்கள் வி னையொரி மகன்றுறையி னருகே—கரும்புயர்நது பெருஞ்செநெந் நெருங்கிவி னை கழனித் காளுட்டி முள்ளூற்றி கண்டிதொழு தேனே.” என்னுரு அந்தா மூர்த்திராயனார் தேவாரத்தானும் உணராக.

† அணிமா முதலிய என்சித்திகளாவன அணிமா, மகிமா, கரிமா, லகி மா, பிராத்தி, பிராகாசியம், ஈகிதை, வகிதை எனவிலை.

‡ கடையிலாவறிவு முதலிய எண்குணங்களாவன கடையிலாவறிவு,கடை யிலாக்காட்சி, கடையிலாவிசயம், கடையிலாவிசயம், நாமயின்மை, கோத்தி ரயின்மை, ஆயுயின்மை, அழியாவிசயம் எனவிலை. இவ்வாறு ஆறுகததுலி ற் கூறப்பட்டது.

பயனிலவென்பது உங்கொள்க. இவை மூன்றுபாட்டானும் அவனை நினைத்தலும் வாழ்த்தலும் வணக்கலுஞ் செய்யாவழிப்படுங் குற்றங் கூறப்பட்டது. (க)

க0. பிறவிப் பெருங்கட னீந்துவர் நீந்தா

ரிறைவ னடிசேரர் தாரா.

க0

இ-ள். இறைவன் அடி (சேர்ந்தார்) பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவர்— இறை வனடியென்னும் புணையைச் சேர்ந்தார் பிறவியாகிய பெரியகடலை நீந்துவர்:— சேராதார் நீந்தா— அதனைச் சேராதார் நீந்தமாட்டாராய் அதனுளமுந்துவர். எ-று.

காரணகாரியத் தொடர்ச்சியாய்க் களையின்றி வருதலின், பிறவிப்பெருங்கடலென்றார். சேர்ந்தானென்பது சொல்லெச்சம். உலகியல்பை நினையாது இறைவனடியையே நினைப்பார்க்குப் பிறவியறுதலும், அவ்வாறன்றி மாறி நினைப்பார்க்கு அஃதமுமையுமாகிய இரண்டும் இதனால் நியமிக்கப்பட்டன. (க0)

உ ம் அதி— வான் சிறப்பு.

அஃதாவது அக்கடவுளதானையான் உலகமும் அதற்குறுதியாகிய அறம் பொருளினபங்களும் நடத்தற்கேதுவாகிய மழையினது சிறப்புக் கூறுதல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

கக. வானின் றுலகம் வழங்கி வருதலாற்

ருனமிழ்த மென்றுணரற் பாறறு. க

இ-ள். வான் நினது உலகம் வழங்கி வருதலால்— மழை இடையறுது நிற்ப உலகம் நிலைபெற்று வருதலான்,— தான் அமிழ்தமென்று உணரற்பாறறு— அம்மழைதான் உலகத்திற்கு அமிழ்தமென்று உணரும் பானமையை யுடைத்து. எ-று.

நிற்பவென்பது நின்றெனத் திரிந்து நின்றது. உலகமென்றது ஈண்டியிர்களை, அவை நிலைபெற்று வருதலாவது பிறப்பிடையருமையின் எஞ்ஞான்றும் உடம்போடு காணப்பட்டு வருதல். அமிழ்தமுண்டா சாவாது நிலைபெறுதலின், உலகத்தை நிலைபெறுத்ததுகின்ற வானை அமிழ்தமென்றுணரகவென்றார். (க)

கஉ. துப்பார்க்குத் துப்பாய துப்பாக்கித் துப்பார்க்குத்

துப்பாய தூஉ மழை.

உ

இ-ள். துப்பார்க்குத் துப்பு ஆய துப்பு ஆக்கி— உண்பார்க்கு நல்ல வுணவுகளை உளவாக்கி,— துப்பார்க்குத் துப்பு ஆயது உம் மழை— அவற்றையுண்கின்றார்க்குத் தானும் உணவாய நிற்பது உம் மழை. எ-று.

தானுமுணவாதலாவது தண்ணீராயுண்ணப்படுதல். சிறப்புடைய உயர்தினை மேலவைத்துக் கூறினமையின், அஃறிணைக்கும் இஃதொக்கும். இவ்வாறு உயிர்களது பசியையும் நீர்வேட்கையையும் நீக்குதலின், அவை வழங்கிவருதலு, டையவாயினவென்பதாம். (உ)

கங. விண்ணின்று பொய்ப்பின் விரிநீர் வியனுலகத்

துண்ணின் றுடற்றும் பசி.

ங

இ-ள். வின் இன்று பொய்ப்பின்— மழை வேண்டுங்காலத்துப் பெய்யாது பொய்க்குமாயின்,— விரி நீர் வியன் உலகத்துள்— கடலாற் சூழப்பட்ட அகன்றவுலகத்தின்கண்— நின்று உடறமும் பசி— நிலைபெற்று உயிர்களை வருத்தும் பசி. எ-று.

கடலுடைத்தாயினும் அதனாற் பயனில்லை பென்பார், விரிநீர் வியனாகத் தென்றார். உணவின்மையின், பசியான் உயிர்கள் இறக்குமென்பதாம். (க)

கசு. ஏரி னுழாஅ^௧ருழவர் புயலென்னும்

வாரி வளங்குன்றிக் கால். ச

இ-ள். உழவர் ஏரின் உழார்— உழவர் ஏரானுமுதலைச்செய்யார்,— புயல் எனனும் வாரி வளம் குன்றிக்கால்— மழையெனனும் வருவாய் தன் பயன் குன்றின். எ-று.

குன்றியக்காலென்பது குறைந்ததென்றது. உணவின்மைக்குக் காரணங்கூறியவாறு. (ச)

கரு. கெடுப்பதுஉங் கெட்டார்க்குச் சார்வாய்மற் றுங்கே
யெடுப்பதுஉ மெல்லா மழை. டு

இ-ள். கெடுப்பதுஉம்— பூமியின்கண் வாழ்வாளைப் பெய்யாது நின்று கெடுப்பதுஉம்— கெட்டார்க்குச் சார்வாய் மற்று ஆங்கே எடுப்பதுஉம்— அவ்வாறு கெட்டார்க்குத் துணையாய்ப் பெய்து முன்கெடுத்தாற்போல எடுப்பதுஉம்— எல்லாம் மழை— இவையெல்லாம் வல்லது மழை. எ-று.

மற்று வினைமாற்றின்கணவந்தது. ஆங்கெனபது மறுதலைத்தொழிலுவமத்தின்கண் வந்த உவமச்சொல். கேடுமாக்கமும் எய்துதற்குரியார் மக்களாதலின், கெட்டார்க்கென்றார். எல்லாமெனறது அமமக்கணமுயறசி வேறுபாடுகளாற் கெடுத்தல் எடுத்தல்கடாம் பலவாதல் நோக்கி. வல்லதென்பது அவாய் நிலையான்வந்தது.* மழையினதாற்றல் கூறியவாறு. (ரு)

கசு. விசம்பிற் துளிவீழி எல்லான்மற் றுங்கே

பசம்புற் றலைகாண் பரிது. ச

இ-ள். விசம்பின் துளி வீழின் அல்லால்— மேகத்திற்றுளி வீழிற் காண்பதல்லது,— மற்று ஆங்கே பசம்புற்றலை காண்பு அரிது— வீழாதாயின், அப்பொழுதே பசம்புல்லினது தலையையுங் காண்டல் அரிது. எ-று.

விசம்பு ஆகுபொயர். மற்று வினைமாற்றின்கணவந்தது. இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றெக்கது. ஓரறிவுபிரும் இல்லையென்பதாம். (சு)

கஎ. நெடுங்கடலுந் தன்னீர்மை குன்றுந் தடிந்தெழிலி
தானல்கா தாகி விடின். எ

இ-ள். நெடுங்கடலும் தன் நீர்மை குன்றும்— அளவில்லாத கடலும் தன்னியல்பு குறையும்,— எழிலி தான் தடிந்து நல்காதாகிவிடின்— மேகந்தான் அதனைக் குறைத்து அதன்கட்பெய்யாது விடுமாயின். எ-று.

* அவாய்நிலை ஒருசொல் மற்றொருசொல்லை அவாவிநிறல். இவ்வாறு அவாய்நிலையால் வருவித்து முடிப்பதனை வட்டாலார் அத்தியாகாரமென்பார்.

உம்மை சிறப்புமமை, தன்னியலு குறைதலாவது நீவாமுயிர்கள் பிறவாமையும், மணி முதலாயின படாமையுமாம். ஈண்டுக் குறைததலெனறது முகத்தலை; அது “கடல்குறைபடுத்தீர்.” “கடல்குறைபடவெறிநது” எனபதனா னும அறிக. மழைக்கு முதலாய கடற்கும் மழை வேண்டுமென்பதாம். இவையேழுபாட்டானும் உலகநடத்தற்கேதுவாதல் கூறப்பட்டது. (எ)

கஅ. சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது வானம்

வறக்குமேல் வானோர்க்கு மீண்டு. அ

இ-ள். வானோக்கும் ஈண்டுச் சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது—தேவர்கட்கும் இவ்வுலகின் மக்களாற செய்யப்படும் விழவும் பூசையும் நடவாது,—வானம் வறக்குமேல்—மழை பெய்யாதாயின். எ-று.

நைமித்திகத்தோடு கூடிய நித்தியமென்றாகலின், கெல்லாதென்றார். உம்மை சிறப்புமமை, நித்தியத்திறழ்வுதீரச் செய்வது நைமித்திக* மாதலின், அதனை முற்கூறினார். (அ)

கக. தானந் தவமிரண்டுந் தங்கா வியனுலகம்

வானம் வழங்கா தெனின். க

இ-ள். வியன் உலகம் தானம் தவம் இரண்டும் தங்கா—அகன்றவுலகின் கண் தானமுந் தவமுமாகிய இரண்டறமும் உளவாகா,—வானம் வழங்கா தெனின்—மழை பெய்யாதாயின். எ-று.

தானமாவது அந்நெறியான் வந்த பொருள்களைத் தக்காக்கு உவகையோடு கொடுத்தல். தவமாவது மனம் பொறிவழி போகாது நிறற்றபொருட்டு விரதங்களான் உண்டிசுருக்கல் முதலாயின. பெரும்பான்மை பற்றித் தானம் இல்லறத்தின்மேலும், தவம் துறவறத்தின்மேலும் நின்றன. (க)

உ0. நீரின் றமையா துலகெனின் யார்யார்க்கும்

வானின் றமையா தொழுக்கு. க0

இ-ள். யார் யார்க்கும் நீர் இன்று உலகு அமைபாது எனின்—எவ்வகை மேம்பாட்டார்க்கும் நீராயின்னி உலகியல் அமையாதாயின்,—ஒழுக்கு வான் இன்று அமையாது—அந்நீர் இடையறாதொழுகும் ஒழுக்கும் வானையின்னி யமையாது. எ-று.

பொருளின்பங்களை உலகியலென்றார், அவை இம்மைக்கண்ணவாகலின். இடையறாதொழுகுதல் எக்காலத்தும் எவ்விடத்தும் உளதாகல். நீரின் றமையா துலகென்பது எல்லாரானுந் தெளியப்படுதலின், அதுபோல ஒழுக்கும் வானின் றமையாமை தெளியப்படுமென்பார், நீரின் றமையா துலகெனினென்றார். இதனை நீராயினி யமையாது உலகாயின் எத்திறத்தார்க்கும் மழையையினி ஒழுக்கம் நிரம்பாதென உரைப்பாருமுளர். இவை மூன்றுபாட்டானும் அறம் பொருளின்பங்கள் நடத்தற்கு ஏதுவாதல் கூறப்பட்டது. (க0)

* நைமித்திகம்—நிமித்தத்தாலாவது.

ந. ம. அதி. — நீத்தார் பெருமை.

அஃதாவது முறந்ததறந்த முனிவரது பெருமை கூறுதல். அவ்வறமுதற் பொருள்களை உலகிற்கு உள்ளவாறுணர்த்துவார் அவராகலின், இது வானசி ரப்பின்பின் வைக்கப்பட்டது.

உக. ஒழுககத்து நீத்தார் பெருமை விழுப்பத்து
வேண்டி ம பனுவற முனிவு. க

இ-ள். ஒழுககத்து நீத்தார் பெருமை—தமக்குரிய ஒழுக்கத்தின்கண்ணே நினது துறந்தாரது பெருமையை—விழுப்பத்து வேண்டி ம பனுவறமுனிவு— விழுமிய பொருள்கள் பலவறமுள்ளும் இதுவே விழுமிதென விரும்பும் தூ ல்களது துணிவு. எ-று.

தமக்கு உரியவொழுக்கத்தின்கண்ணே நினது துறந்தலாவது, — தத்தம் வருணத்திற்கும் நிலைக்குமுரிய ஒழுகுகங்களை வழுவாதொழுக அறம் வளரு ம், அறம் வளரப் பாவரதேயும், பாவரதேய அறியாமை நீங்கும், அறியா மை நீங்க நித்தவநித்தங்களது வேறுபாட்டுணர்வும் அழிதன்மாலையவாய இ மமை மறுமையின்பங்களினுவாபபும பிறவித்துன்பங்களுந் தோன்றும், அ வை தோன்ற வீட்டினகணைசயுண்டாம், அஃதுண்டாகப் பிறவிக்குக் கார ணமாகிய பயனின் முபற்சிகளெல்லாம் நீங்கி வீட்டிற்குக் காரணமாகிய யோ க முயற்சியுண்டாம், அஃதுண்டாக மெய்யுணர்வு பிறந்து புறப்பறமுகிய என் தென்பதும் அகப்பறமுகிய யானென்பதும் விடும், ஆகலான் இவ்விரண்டு பற்றையும் இம்முறையேயுவாதது விடுதலெனக் கொள்க. பனுவலென்ப பொ துப்படக் கூறியவதனை, ஒன்றையொன்றெவ்வாத சமயதூல்களெல்லாவற நிற்கும் இஃது ஒத்த துணிவென்பது பெற்றும். செய்தாரது துணிவு பனுவ னமேலேற்றப்பட்டது. (க)

உஉ. துறந்தார பெருமை துணைக்கூறின வையத்
திருந்தாரை யெண்ணிக்கொண டறறு. உ

இ-ள். துறந்தார பெருமை துணைக் கூறின— இருவகைப் பற்றினையும் வி ட்டாரது பெருமையை இவ்வளவென்று எண்ணுற கூறியறியலுறின, அளவுப டாமையான—வையத்து துறந்தாரை எண்ணிக் கொண்டு அறறு—இவவுலகத் துப் பிறந்திறந்தாரை எண்ணி இததுணையொன அறியலுறமுறபோலும். எ-று முடியாதென்பதாம். கொண்டாலெனும் வினையெச்சம் கொண்டெனத் திரிந்து நின்றது. (உ)

உங. இருமை வகைதெரிந் தீண்டறம் பூண்டார்
பெருமை பிறங்கிற றுலகு. ந

இ-ள். இருமை வகை தெரிந்து— பிறப்பு வீடெனும் இரண்டனது துன் பவின்பக் கூறுபாடுகளை ஆராயநதறிந்து— நண்டு அறம் பூண்டார் பெரு மை—அப்பிறப்பறுததற்கு இப்பிறப்பின்கண் துறவறத்தைப் பூண்டாரது பெ ருமையே— உலகு பிறங்கிறது— உலகினகணுயாந்தது. எ-று.

“தெரிமான டமிழமுமமைத நென்னம் பொருப்பன” எனபுழிப்போல இருமையெனறது ரண்டெண்ணினகனினைறது.* பிரிநிலையேகாரம் விகாரத்தாற் றொருக்கது, இதனால் திகிரியுருட்டி உலகமுமுதாண்ட அரசா முதலாயினா பெருமை பிரிக்கப்பட்டது. இவை மூன்றுபாட்டானும் நீதகாபெருமையே எல்லாப் பெருமையினும் மிக்கதென்பது கூறப்பட்டது. (௩)

உச. உரனென்னுந் தோட்டியா னோரைந்துங் காப்பான்
வரனென்னும் வைப்பிற்கோ வித்து. ச

இ-ள். உரன என்னும் தோட்டியான ஓரைந்தும் காப்பான்—தினமையென னூர தோட்டியால் பொறிகளாகிய யானையைநதனையும் தத்தம் புலங்கண்மேற் செல்லாமற் காப்பான்—வரன என்னும் வைப்பிற்கு ஓர் வித்து—எல்லாநிலத்தினும் மிக்கதென்று சொல்லப்பட்டும் வீட்டுநிலத்திற்கு ஓர்வித்தாம். எ-று.

இஃதேகதேசவுருவகம். தினமை ரண்டறிவினமேற்றது. அந்நிலத்திற்குச் சென்று முளைத்தலின், வித்தென்றோ. ராணிப் பிறந்திறந்து வரும் மகனல்லெனப் பதாம். (சு)

உரு. ஐந்தவித்தா னுற லகலவிசம்பு ளாகோமா
னிரதிரனே சாலுங் கரி. ரு

இ-ள். ஐந்து அவித்தான ஆறறல்—புலன்காரிறசெல்கின்ற அவாவைநதனையும் அடக்கினுது வலிக்கு—அகலவிசம்பு உள்ள கோமான இரதிரனே சாலும்கரி—அகறை வானத்துள்ளாரிறைவனாகிய இரதிரனே அமையுஞ்சானது. எ-று.

ஐந்துமென்னும் முறறுமமையும் ஆறறற்கெனனும் நான்குருபும் செய்யுள் விகாரத்தாற் றொருக்கன். தான ஐந்தவியாது சாபமெய்தி நின்று அவிர்தவனதாறறல் உணாதகினுனகலின், இரதிரனே சாலுங்கரியென்றோ. (ரு)

உசு. செயற்கரிய செயவா பெரியா சிறியா
செயற்கரிய செயகலா தா. கூ

இ-ள். செயற்கரிய செயவா பெரியா—ஒத்த பிறப்பினராய் மக்களுள் செயதற்கெனியவற்றைச் செய்பாது அரியவற்றைச் செயவா பெரியா—செயற்கரிய செயகலாதா சிறியா—அவ்வெளியவற்றைச் செயது அரியவற்றைச் செய்யமாட்டாதா சிறியா. எ-று.

செயற்கெனியவாவன மனம் வேண்டியவாறே அகனைப் பொறிவழிகளால் புலன்களிற செயலுத்தலும், வெஃகலும், வெகுடலும் முதலாயின. செயற்கரியவாவன இயமம் நியமம் முதலாய் எணவகை யோகவுறுப்புகள, நீரித்பலகான் மூழ்கல் முதலாய் நாலிருவழக்கிறுபதபக்கமென்பாருமுளா,† அவை நியமத்துள்ளே அடங்கலின், நீததாரது பெருமைக்கேலாய்மயநிக. (கூ)

* ராணி இருமையெனப்பதனுள் மைவிகுதி, தன்மையுணாததாது தன்மையுடைப்பொருளையே யுணாததலின், பகுதிப்பொருள் விகுதியெனனுஞ் சுவாதத்த பாவ தத்திதப் பிரத்தியம்.

† நீரித்பலகான்மூழ்கல் முதலியவெட்டிம் “நீர்பலகான் மூழ்கி நிலத்தசைஇத் தோலுடையாசு—சோரசடை தாழ்சு சுடரோம்பி - பூரடையா—கானகத்த கொண்டு கடவுள் விருந்தோம்பல்—வானகத் துயக்கும வழி.” என்னும் வெண்பாவானுணாக.

உஎ. சுவையொளி யூரேசை நாற்றமென் றைந்தின்
வகைதெரிவான கடடே டுலகு. எ

இ-ள். சுவை ஒளி ஊறு ஓசை நாற்றம் என்ற ஐந்தின வகை—சுவையும் ஷரியும் ஊறும் ஓசையும் நாற்றமுமென்று சொல்லப்பட்ட தனமாதற்காக னோந்தனது கூறுபாட்டையும்—தெரிவான கடடே டுலகு— ஆராயவானறிவின கண்ணதே டுலகம். எ-று.

அவற்றின் கூறுபாடாவன பூதங்கட்கு முதலாகிய அவைதாமைந்தம், அவற்றினகட்டோன்றிய அபபூதங்களைந்தும், அவற்றின்கூறுகிய ஞானேந்திரியங்களைந்தும் கணமேந்திரியங்களைந்துமாக இருபதுமாம். வகைதெரிவானகட்டென உடம்பொடு புணர்த்ததனால்,* தெரிந்த புருடனும் அவனற்றிதற்கருவியாகிய மான்† அகங்கார மனங்களும் அவற்றிற்கு முதலாகிய மூலப்பகுதியும் பெற்றும். தத்துவமிருபத்தைநதனையுந்தெரிதலாவது, மூலப்பகுதி ஒன்றிறேனறியதன்மையிற் பகுதியேயாவதல்லது விஞ்ஞியாகாதெனவும், அதனகட்டோன்றிய மாணும் அதனகட்டோன்றிய அகங்காரமும் அதனகட்டோன்றிய தனமாதிதிகைஞமாகிய ஏழும் தத்தமக்கு முதலாயதனை நோக்க விஞ்ஞியாதலும் தங்ககட்டோன்றுவனவற்றை நோக்கப் பகுதியாதலுமுடைய வெனவும், அவற்றினகட்டோன்றிய மனமும் ஞானேந்திரியங்களும் கணமேந்திரியங்களும் பூதங்களுமாகிய பதினாலும் தங்ககட்டோன்றுவனவினமையின விஞ்ஞியேயாவதல்லது பகுதியாகாவெனவும், புருடன தானொன்றிறேன்றும் மையானும் தனகட்டோன்றுவனவினமையானும் இரண்டுமல்லனெனவும், சாங்கிய ஞானோதியவாற்றான ஆராய்தல். இவ்விருபத்தைந்தும்ல்லது உலகெனப் பிற்தொன்றிலலையென உலகின்றுணமையறிதலின, அவனறிவினகண்ணதாயிற்று இவை நான்குபாட்டானும் பெருமைக்கேது ஐந்தவிதத்தலும் யோகப்பயிற்சியும் தத்துவவுணர்வுமென்பது கூறப்பட்டது. (ஏ)

உஅ. நிறைமொழி மாந்தா பெருமை நிலத்து
மறைமொழி காட்டி விடும அ

இ-ள். நிறை மொழி மாந்தா பெருமை—நிறைந்த மொழியினையுடைய துறந்தாரது பெருமைபை—நிலத்து மறைமொழி காட்டிவிடும—நிலவுலகத்தின்கண் அவராணையாகச் சொல்லிய மந்திரங்களை கண்கூடாகக் காட்டும். எ-று.

நிறைமொழியெனப்பது அருளிக்கூறினும் வெகுண்டு கூறினும் அவவப்பயன்களைப் பயந்தேவிடும மொழி. காட்டிலுல பயனாணுணர்த்துதல். (அ)

உஊ. குணமென்னுங் குணநேறி நினறா வெகுளி
கணமேயுங் காத்த லரிது. ச

* உடம்பொடுபுணர்த்தலெனப்பது ஒருத்தி. இது தொல்காப்பியத்து மரபிய ஷின் இறுதிச்சூத்திரத்திற் கூறப்பட்டது. இதனை வடநூலாரா நிபாதமென்பார்.

† மான்—மகத்தத்துவம். மஹத்தெனனும் வடமொழி எழுவாயொருமை யின் மஹந என நிற்கும். அது தமிழின் மானெனத் தற்பவமாயிற்று.

‡ கண்கூடு— பிரத்தியக்ஷம்.

இ-ள். குணம் என்னும் குன்று ஏறி நின்றா வெகுளி—துறவு மெய்யுண் ற்வு அவாவின்மை முதலிய நற்குணங்களாகிய குணநிழலினைகணினை மு னிவரது வெகுளி, — கண்மேயும் காததல் அரிது—தானுள்ளவளவு கண்மே யாயினும், வெகுளப்பட்டாராற நடுத்தல் அரிது. எ-று.

சலியாமையும் பெருமையும் பறிக குணங்களைக் குன்றாக வருவகஞ்செய தார். குணம் சாதியொருமை.* அநாதியாய வருகின்றவாறுபற்றி ஒரோவழி வெகுளி தோன்றியபொழுதே அதனை மெய்யுணர்வு அழிக்குமாகலின் கண்மே யுமெனறும், நிறைமொழிமாந்தராகலின் காததலரிதெனறும் கூறினார். இவை யிரண்டுபாட்டானும் அவராணை கூறப்பட்டது. (க)

௩௦. அந்தண லென்போ ரறவோமற நெவ்வுயிரககுரு
செந்தணமை பூண்டொழுக லான். க௦

இ-ள். எவ்வுயிரககும் செந்தணமை பூண்டு ஒழுகலான் — எல்லாவுயிரகண் மேலும் செவ்விய தண்ணளியைப் பூண்டொழுகலான்,—அந்தணர் எனப்போ அறவோ — அந்தணனென்று சொல்லப்படுவாரா துறவறத்தினின்றவா. எ-று.

பூணுதல் விரதமாகக்கோடல். அந்தணனென்பது அழகிய தடபத்தினையுடை யானென ஏதுப்பெயராகலின், அஃது அவவருளுடையாராமேலன்றிச் செல்லா தென்பது கருத்து. அவவாருணையுடையாராயினும் உயிரகணமாட்டருளுடைய னென்பது இதனாற கூறப்பட்டது. (க௦)

சு ம் அதி.— அறன்வலியுறுத்தல்.

அஃதாவது அமமுனிவரானுணர்த்தப்பட்ட அமமுனறனுள் ஏனைப்பொரு ளுமினப்பமும போலாது, அறன், இமமை மறுமை வீடெனலும் முனறனையும் ப யத்தலான், அவற்றின் வலியுடைத்தென்பது கூறுதல். அதிகாரமுறைமையும் இதனுளை விளங்கும். “சிறப்புடை மரபிற் பொருளு யினப்பமு—மறத்து வ ழிப்பதீஉந் தோற்றம் போல” என்றார் பிறரும்.

௩௧. சிறப்பினுரு செலவமு மீனு மறத்தினூஉந்
காகக மெவதே வுயிரககு. க

இ-ள். சிறப்பு ஈனும்—வீடுபேறறையுநதரும், —செலவமும ஈனும்—துறக கம் முதலிய செலவத்தையுநதரும், — உயிர்க்கு அறத்தின் ஊங்கு ஆகக்ம - எவன்— ஆதலான் உயிரகட்கு அறத்தினயிக்க ஆகக்ம யாது? எ-று.

எல்லாப்பேற்றினுரு சிறந்தமையின், வீடு சிறப்பெனப்பட்டது. ஆகக்கரு வதனை ஆக்கமென்றார். ஆகக்ம மேனமேலுயாதல். ஈண்டுயினெனறது மக்களு

* சாதியொருமையாவது ஒருசொல் ஒருமையீறு தோன்ற நின்றும் நோன்றது நின்றும் பின் ஒருமைப் பன்மை வினையீறுக மேல் வந்த முடி க்குஞ் சொற்களுமினறித தானே பன்மைப்பொருளுணர்த்துவது. இதனை வ டதூலார சாத்தியேகவசனமென்பார். “ஈறு தோன்றிய சாதி யொருமையு— மீறுதோன் ருத சாதி யொருமையு—மெனவிரு திறப்படு மிருதினை மருங்கி னும்.” “சீவிகை — பொறுத்தானே லோந்தா னிடை.” “அஞ்சுவ தஞ்சாமை பேதைமை” எனபுழிப் பொறுத்தான் அஞ்சுவது என ஈறுதோன்றிய சாதி யொருமை வரும். “தென்புலத்தார் தெய்வம்” “குணமென்னுந் குணநேறி நி ன்னார்” எனபுழித் தெய்வம் குணம் எனவீறுதோன்றாச் சாதியொருமைவரும்.

யினா, சிறப்புஞ் செல்வமும் எய்துதற்குரியது அதுவேயாகலின். இதனால் அறத்தின் மிக்கவுறுதி இல்லையென்பது கூறப்பட்டது. (௧)

௩௨. அறத்தினூஉங் காககமு மிலலை யதனை
மறத்தலி னூங்கிலலை கேடு. ௨

இ-ள். அறத்தின் ஊங்கு ஆக்கமும் இலலை—ஒருவனுக்கு அறஞ்செய்தலின் மேற்பட்ட ஆக்கமுமில்லை:— அதனை மறத்தலின் ஊங்கு கேடு இலலை—அதனை மயக்கத்தான மறத்தலின்மேற்பட்ட கேடுமில்லை. எ-று.

அறத்தினூஉங்காககமுமில்லையென மேற்சொல்லியதனையே அனுவதித்தாரா,* அதனாகேடுவருதல் கூறுதற்பயனோக்கி. இதனால் அது செய்யாவழிக் கேடுவருதல் கூறப்பட்டது. (௨)

௩௩. ஒல்லும வகையா னறவினை யோவாதே
செல்லுமவா யெல்லாளு செயல. ௩

இ-ள். ஒல்லும வகையான—தத்தமக்கியலுந்நிறத்தான—அறவினை ஒவாதே செல்லும வாய எல்லாம் செயல— அறமாகிய நலவினையை ஒழியாதே அஃதெய்துமிடத்தானெல்லாளு செயல. எ-று.

இயலுந்நிறமாவது இல்லறம் பொருளளவிற்கேற்பவும், துறவறம் யாக்கை நிலைக்கேற்பவுஞ்செய்தல். ஒவாமை இடைவிடாமை. எய்துமிடமாவன மனம் வாகுக் காயமெனப்பன. அவற்றை செய்யும் அறங்களாவன முறையே நற்சிறத்தையும் நற்சொல்லும நற்செயலுமெனவிவை. இதனால் அறஞ்செய்யுமாறு கூறப்பட்டது. (௩)

௩௪. மனத்துக்கண் மாசில னாத லனைத்தற
னாசுல நீர பிற. ௪

இ-ள். மனத்துக்கண் மாசு இலன் ஆதல் — அவவாற்றான அறஞ்செய்வான தன்மனத்தின்கட குற்றமுடையனலனாகு, —அனைத்து அறன்— அவ்வளவே அறமாவது,—பிற ஆசுல நீர—அஃதொழிந்த சொல்லும வேடமும் அறமெனப்படா, ஆரவார நீரமைய. எ-று.

குற்றம் தீயனசிறத்ததல். பிறரறிதல்வேண்டிச் செய்கின்றனவாகலின், ஆசுலநீர்வென்றா. மனத்துமாசுடையனாயவழி அநன்வழியவாகிய மொழி மெய்களாற்செய்வன பயனிலவென்பதூஉம் பெறப்பட்டது. (௪)

௩௫. அமுககா றவாவெகுளி யினனாசுசொன னான்கு
மிமுககா வியன்ற தறம். ௫

இ-ள். அமுககாறு— பிறராகம் பொருமையும்—அவா—புலன்கண்மேற் செல்கின்ற அவாவும்—வெகுளி— அவையேதுவாகப் பிறபாலவரும் வெகு

* அனுவதித்தலெனினும் வழிமொழிதலெனினுமொக்கும். அனுவாதமாவது முன்னாபபெறப்பட்டதொன்றனை வேறொன்று விதித்தறப்பொருட்டுப் பின்னருமெடுத்தோதுதல். அதனால் அது கூறியது கூறலென்னுங்குற்றமாகாது வழிமொழிதலென்றாயிற்று. வழிமொழிதற்கு முன்னாப் பெறப்பட்டதனைப் புரோவாதமென்பா வடதூலாரா. ராணடுப் புரோவாதம் “அறத்தினூஉங் காக க மெவனோ ” எனப்பது.

ளியும்—இனசைசொல்—அதுபற்றிவருங் கடுஞ்சொல்லுமாகிய—நான்கும் இழுக்கா இயன்றது அறம்—இந்நான்கினையுங் கடிந்த இடையருது நடந்தது அறமாவது. எ-று.

இதனை இவற்றோடு விரவியனறது அறமெனப்படாநென்பது உங்கொள்க. இவை மீரணநிபாட்டாரும் அறத்தினையிப்பு கூறப்பட்டது. (ரு)

கூசு. அனற்றிவா மெனது தறஞ்செய்க மறந்து
பொன்றுங்காற பொன்றாத துணை. ௩௩

இ-ள். அன்று அறிவாம் எனது அறம் செய்க — யாம் இதுபொழுதினையுமாகவின் இறக்குநானு செய்துமெனக் கருநாது அறத்தினை நாடோறுஞ் செய்க, —அது பொன்றபகல் பொன்றாத துணை—அவ்வாறு செயதவறம் இவ்வுடம்பினின்றும் உயிர்போங்குலத்து அகந்து அழிவிலலாத துணையாம். எ-று.

மறநென்பது அசைநிலை. பொன்றாத துணையென்றா, செயதவுடம்பறியவும் உயிரோடொன்றி ஏனையுடம்பினுஞ் சேறலின். இதனை இவ்வியலிற்றாய அறத்தினை நிலையாத யாகக்க நிலையின்பொழுதே செய்கவென்பது கூறப்பட்டது.

கூசு. அறத்தா ஸ்திதிவென வேண்டா சிவிகை
பொறுத்தானோ நோதா னிடை ௪

இ-ள். அறத்து ஆறு இது என வேண்டா — அறத்தின் பயன் இதுவென்று யாம் ஆகமவளையையா உணர்ந்தலையெனடா, —சிவிகை பொறுத்தானோ ஊரந்தான் இடம்—சிவிகையைக் காவுவானோடு செலுத்துவானிடையுக் காட்சியளவையுள்ளன உணரப்படும். எ-று.

பயனை ஆற்றென்றா, பின்னதாகவின். எனவென்னுமெச்சு நாதசொல்லாகியவாகமவளையையும், பொறுத்தானோ ஊரந்தானிடையென்றதன்றி காட்சியளவையும் பெற்றும். உணரப்படுமென்பது சொல்லெச்சம். இங்குற பொன்றாத துணையாதல் தெளிவிக் கப்பட்டது. (௪)

கூசு. வீழ்நாளா படாஅமை நன்றாபி ன்ஓங்கொருவன்
வாழ்நாளா வழியடைக்குங் கல். ௫

இ-ள். வீழ்நாளா படாஅமை நன்று ஆற்றின்—செய்யாது கழியும் நாளுவாதாமல் ஒருவன் அறத்தாசை செய்புமாயின், —அஃது ஒருவன் வாழ்நாளா வழி அடைக்கும் கல்—அச்செயல் அவன் யாகக்கையோடு கூடுநாள வரும்வழியை வாழாமலடைக்கு வகலலாம் எ-று.

ஐவகைக்குற்றத்தானவநம் இருவகைவினையுமுள்ளதுணையும் உயிராகக்கையோடுகூடிநின்று அவ்வினைகள்கிருவகைப்பயனையும் துக்குமாகலான, அந்நாண்முழுவதும் வாழ்நாளெனப்பட்டது. குற்றங்களைநதாவன் அவ்வினை, அகங்காரம், அவா, விழைவு, வெறுப்பென்பன, இவற்றை வடதூலார பருசுக்கிலேசமென்ப. வினையிரண்டாவன நலவினை தீவினையென்பன. பயனிரண்டாவன இன்பநதுன்பமென்பன. இதனை அறம் வீதி பயக்குமென்பது கூறப்பட்டது. (௫)

கூசு. அறத்தான் வருவதே மின்பமற நெலலாம்
புறத்த புக்கு மில. ௬

இ-ள. அறத்தான வருவதே இனபம்—இல்லறத்தோடு பொருந்தி வருவதே இனபமாவது, — மற எல்லாம் புறத்த—அதனோடு பொருந்தாது வருவன வெல்லாம் இனபமாயினுந் துன்பத்தினிடத்த, —புகழும் இல்—அதுவெயுமன்றிப் புகழுமுடையவல்ல, எ-று.

ஆனருபாணபிடனிகழ்ச்சிக்கண வந்தது, “தூங்கு கையா னேங்கு நடைய” எனபுழிப்போல. இனபம் காமதுகாச்சி, அஃதாமாய் காமத்துப்பாலின் முதற்கடசொல்லுதும். இனபத்திறப்புறமெனவே துன்பமாயிற்று. பாவத்தானவரும் பிறனிலவிழைவு முதலாயின அக்கணத்துள்ளிப்பொய்த தோனதுமாயினும் பின்புதுன்பமாயவினைதலின், புறத்தெனனரா. அறத்தோடு வாராசன புகழுமில்வெனவே, வருவது புகழுமுடைத்தென்பது பெற்றும். இதனால் அருஞ்செயவாரோ இம்மைவினபமும் புகழும் எய்துவனென்பது கூறப்பட்டது. (௯)

௪௦. செயற்பால தோரு மறனே யொருவற

சுயற்பால தோரும் பழி ௧௦

இ-ள. ஒருவறஞ்ச செயற்பாலது அறனே—ஒருவனுக்குச் செயதற்பானமையது நலவினையே, — சுயற்பாலது பழியே—ஒழித்தற்பானமையது தீயினையே, எ-று.

ஒருமென்பன விண்ணம் அசைநிலை, தேற்றேகாரம் பின்னுக்கூட்டப்பட்டது. பழிக்கப்படுவதனைப் பழியெனரா. இஃதா செய்வதுமொழிவதும் நியமிக்கப்பட்டன. (௧௦)

இவைநான்கும் பாயிரம்.

இ ல் ல ற வி ய ல் .

ந ம் அதி.— இல்வாழ்க்கை.

அஃதாவது இல்லாளோடு கூடி வாழ்தலினது சிறப்பு. இன்னிலை அறஞ் செயதற்குரிய இருவகையிலையுள் முதலாதலின், இஃதறனவலியுறுத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௪௧. இல்வாழ்வா னென்பா னியலபுடைய மூவர்க்கு
நல்லாற்றி னின்ற துணை. ௧

இ-ள. இல்வாழ்வான என்பான்— இல்லறத்தோடு கூடி வாழ்வானென்று சொல்லப்படுவான்—இயலபு உடைய மூவர்க்கும் நல்லாற்றின் நின்ற துணை—அறவியலபினையுடைய ஏனைமூவர்க்கும் அவா செல்லும் நல்லொழுக்கநெறிக்கண் நிலைபெற்ற துணையாம், எ-று.

இல்லென்பது ஆகுபெயர், என்பானெனச் செயப்படுபொருள் வினைமுதல் போலக் கூறப்பட்டது.* ஏனைமூவராவா ஆசாரியனிடத்தினினேருதுதலும்

* என்பபடுவானென்றபாலது செயப்பாட்டு வினைப்பொருளுணாததும் படு விஞ்சி தொக்கு என்பானென நின்றதெனக் கொண்டா பிரயோகவிவேகநூலாரும் தொல்காப்பியச் சூத்திர விருத்தி காரரும். இவ்வாறு வருவனவற்றை வடநூலார் நயக்கு என்பார்.

விரதங்காத்தலுமாயிப் பிரமசரியவொழுக்கத்தானும், இலலைவிட்டி வனத்தின கட்டியொயி சென்று மணையாள் வழிபடத் தவஞ்செய்யுமொழுக்கத்தானும், முறத்திறந்த யோகவொழுக்கத்தானுமென இவா, இவருள முன்னையிருவவா யும் பிறாமதமேற்கொண்டி கூறினா. இவா இவ்வொழுக்கநெறிகளை முடிப சசெல்லுமளவும் அசசெல்விற்றகுப பசி நோய குளிர் முதலியவற்றான இடை யூறு வாராமல் உண்டியும் மருந்தும் உறையுளும் முதலியவுதவி அவ்வவநெ றிகளின் வழுவாமற்செலுத்துதலான, நல்லாற்றினின்ற துணையெனரா. (க)

சஉ. திறந்தார்க்கு துவவா தவாக்கு மிறந்தார்க்கு
மிலவாழ்வா னென்பான துணை. உ

இ-ள். திறந்தார்க்கும் — களைகணுவராதிறக்கப்பட்டார்க்கும்— துவ வாதவாக்கும்— நல்கூந்தார்க்கும்— இறந்தார்க்கும்— ஒருவருமினித ந ன்பால வந்திறந்தார்க்கும்— இலவாழ்வான எனபான துணை—இலவாழ்வா னென்று சொல்லப்படுவான துணை. எ-று.

திறந்தார்க்குப் பாவமொழிய அவா களைகணு நினறு வேண்பிவன் செய தலானும், துவவாதவாக்கு உணவு முதலிய கொடுத்தலானும், இறந்தார்க்கு நீர்க்கடனமுதலிய செயறு நல்லுலகின்கடசெலுத்தலானும், துணையெனரா. இவையிரண்டுபாட்டானும் இன்னிலை எல்லாவுபகாரத்திறகுமுரித்தாதல் கூ ரப்பட்டது. (உ)

சங. தென்புலத்தார தெயவம் விருந்தொக்க முனென்றாங்
கைமபுலத்தா றேமப றலை. ஈ

இ-ள். தென்புலத்தார தெயவம் விருந்து ஒக்கல் தான என்ற—பிதிரா தே வா விருந்தினா சுற்றத்தார தானென்று சொல்லப்பட்ட—ஐம்புலத்து ஆறு ஒம்பல் தலை— ஐந்திடத்துஞ்செய்யும் அறநெறியை வழுவாமற்செய்தல் இல் வாழ்வானுக்குச் சிறப்புடைய அறமாம். எ-று.

பிதிராவார படைபுககாலத்து அயனாற்படைக்கப்பட்டதோர் கடவுடசா தி, அவர்க்கிடம் தெனரிசையாதலின், தென்புலத்தாரானரா. தெயவமென றது சாதியொருமை. விருந்தென்பது புதுமை, அஃது ஈண்டாகுபெயராயப புதியராய வந்தாரமேனினதது, அவா இருவகையா, பண்டறிவுணமையிற கு றித்து வந்தாரும், அஃகினமையிற குறியாது வந்தாருமென. ஒக்கல் சுற்றத் தார. எல்லாவறங்களும தானுளைய நினறு செய்யவேண்டிதலின், தன்னை யோமபலம் அறனாயிற்று. எனறவென்பது விகாரமாயிற்று. ஆங்கு அசை. ஐவகையும் அறஞ்செய்தற்கிடனாகலின், ஐம்புலமெனரா. அரசனுக்கு இறை பபொருள ஆறினொருயிறது, இவ்வைம்புலத்திற்கும் ஐந்து கூறுவேண்டுத லானென்பதற்கு. (ஈ)

சச. பழியஞ்சிப் பார்த்து ணுடைத்தாயின் வாழ்க்கை
வழியெஞ்ச லெஞ்ஞான்று மில். ச

இ-ள. பழி அஞ்சிப் பாதது ஊண வாழககை உடைத்தாயின்— பொருள செய்யுங்கால பாவததையஞ்சி* யீட்டி, அப்பொருளை இயல்புடைய மூவர் மு தலாயினாக்கும் தென்புலத்தார முதலிய நாலவாக்கும் பகுத்துத் தானுண்ட லை ஒருவனிலவாழ்க்கை உடைத்தாயின், — வழி எஞ்ஞானமும் எஞ்சல இ ல— அவனவழி உலகத்தெஞ்ஞானமும் நிறறலல்லது இறத்தவில்லை. எ-து.
பாவததானவந்த பிறன்பொருளைப் பகுத்துணனின், அறம் பொருளுடையா ராமேலும் பாவந் தன்மேலுமாய் நின்று வழியெஞ்சுமாகலின், பழியஞ்சியெ னரா. வாழ்வானதுடைமை வாழககைமேலேற்றப்பட்டது. (சு)

சநி. அன்பு மறனு முடைந்தாயி னிலவாழ்க்கை

பண்பும பயனு மது.

நி

இ-ள. இலவாழககை அன்பும் அறமும் உடைத்தாயின்— ஒருவனிலவாழ்க் கை தன்றுணைவிமேற்செய்யத்தகும அன்பினையும் பிறாககுப் பகுத்துண்டலா கிய அறத்தினையுமுடைத்தாயின், — அது பண்பும் பயனும்— அவ்வுடைமை அதற்குப் பண்பும் பயனுமாம் எ-து.

நிரனிறை. இல்லாட்குங் கணவற்கும் நெஞ்சொன்றாகாவழி இல்லறங் கடை போகாமையின், அன்புடைமை பண்பாயிற்று, அறனுடைமை பயனாயிற்று. இவைமூன்றுபாட்டானும் இன்னிலையினின்றான அறஞ்செய்யுமாறு கூறப்பட் டது. (நி)

சகூ. அறத்தாற்றி னிலவாழககை யாற்றிற புறத்தாற்றிற் ,
போலுயப் பெறுவ தெவன.

கூ

இ-ள. இலவாழககை அறத்தாற்றின் ஆற்றின்— ஒருவன் இலவாழ்க்கை யை அறத்தின் வழியே செலுத்துவனாயின், — புறத்தாற்றில் போயப் பெ றுவது எவன்— அவன் அதற்குப் புறமாகிய நெறிபிற்போயப் பெறும் பய ன யாது? எ-து.

அறத்தாறென்பது பழியஞ்சிப் பகுத்துண்டலும், அன்புடைமையுமென மே ற்சொல்லிய ஆறு. புறத்தாறு இலலைவிட்டு வனத்துச் செலலுநிலை. அந்நிலை யின் இது பயனுடைத்தென்பார, போயப்பெறுவதெவனென்றார், (கூ)

சஎ. இயலபிண னிலவாழககை வாழ்பவ னென்பான்

முயலவாரு ளெல்லாந் தலை.

எ

இ-ள. இலவாழககை இயலபிண வாமுபவன் எனபான்— இலவாழககை க்கணினது அதற்குரிய இயலபோடு கூடி வாழ்பவனென்று சொல்லப்படுவா ன்— முயலவாருள எல்லாம் தலை— புலன்களை விட முயல்வாரெல்லாருள னும் மிக்கவன். எ-து.

முறத்தற்றந்தவா விட்டமையின், முயலவாரென்றது மூனருநிலையினின்ற னார். அந்நிலைதான் பலவகைப்படுத்தலின் எல்லாருளருமெனவும், முயலாதுவை த்துப் பயனெயதுதலின் தலைபெனவுங் கூறினார். (எ)

* பழியஞ்சியென்பதனைப் பழியையஞ்சி, பழியினஞ்சி எனவிரிக்கலா மென்பது “அச்சக் கிளவிக் கைநது மிரண்டு—மெச்ச மிலவே பொருளவயி னான்,” எனநூற் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தானறிக.

சு அ. ஆற்றி நெழுக்கி யறனிழுக்கா விலவாழ்க்கை
நோற்பாரி னேன்மை யுடைத்து. அ

இ-ள். ஆற்றின் ஒழுக்கி அறன இழுக்கா இலவாழ்க்கை — தவஞ்செய்வா
நாயுந தத்தநெறியின்கொழுக்கப்பண்ணித் தானுந தன்னறத்திறவறாத இல
வாழ்க்கை— நோற்பாரின் நோனமை உடைத்து— அத்தவஞ்செய்வா நிலை
யினும் பொறையுடைத்து. எ-று.

பசி முதலியவிடையூறு நீக்கலின், ஆற்றினெழுக்கியென்றா. நோற்பாரொ
ன்பது ஆகுபெயர். நோற்பாநிலைக்கு அவர்தம்மையுற நோயலலது இலவா
ழ்வாநிலைபோற பிறநாயுற நோயும் பொறுத்தலின்மையின், நோற்பாரினே
னமையுடைத்தென்றா. (அ)

சு கூ. அறனெனப் பட்டதே பிலவாழ்க்கை யஃதும்
பிறன்பழிப திலலாபி னன்று. கூ

இ-ள். அறன எனப்பட்டது இலவாழ்க்கையே— இருவகையறத்தினும் து
ல்களான அறனென்று சிறப்பித்துச்சொல்லப்பட்டது இலவாழ்க்கையே: —
அஃதும் பிறன் பழிபபது இல்லாயின் நன்று— ஏனைத் துறவறமோவெனின்,
அதுவும் பிறனாழ்க்கப்படுவதல்லையாயின், அவ்விலவாழ்க்கையோடு ஒருதன்
மைத்தாக நன்று. எ-று.

ஏகாரம் பிரிநிலைக்கணவந்தது, இதனாறபிரிக்கப்பட்டது துறவறமாகலின்,
அஃது என்னுஞ்சுட்டிப்பெயர் அதன்மேனின்றது. பிறன்பழிப்பதென்றது கூ
டாவொழுக்கத்தை. துறவறம், மனததையும் பொறிகளையும் ஒறுத்தடக்க வ
ல்ல அருமையுடைத்தாயவழியே, அவற்றையொறுக்கவேண்டாது ஐம்புலவின்
பங்களாரத் தயக்கமும் மெனமையுடைய இலவாழ்க்கையோடு அறமென ஒரு
ங்கொண்பப்படுவதென்றவாறுயிற்று. இவ்வநான்குபாட்டானும் இன்னிலையே
பயனுடைத்தென இதன்சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க)

ரு 0. வையததுள வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையுந
தெய்வததுள வைக்கப் படும. க0

இ-ள். வாழ்வாங்கு வையததுள வாழ்பவன்— இல்லறத்தோடுகூடி வாழ்
மியல்பிலை வையத்தின்கண் வாழ்பவன் — வான் உறையும் தெய்வததுள
வைக்கப்படும—வையத்தானேயெனினும் வானின்கணுறையுநதேவருள் ஒருவ
னாக வைத்து நன்குமதிக்கப்படும. எ-று.

பினேறவைய அவவறப்பயனுகாதல ஒருதலையாகலின், தெய்வததுள் வைக்
கப்படுமென்றா. இதனை இன்னிலையது மறுமைப்பயன் கூறப்பட்டது. இம்
மைப்பயன் புகழ், அதனையிறுதிக்கட்கூறப். (க0)

சு ம அதி.— வாழ்க்கைத்துணைநலம்.

அஃதாவது அவவிலவாழ்க்கைக்குத் துணையாகிய இல்லாளது நனமை.
அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

ரு க. மனைத்தக்க மாண்புடைய ளாகித்தற் கொண்டான்
வளத்தக்காள் வாழ்க்கைத் துணை. க

இ-ள். மனைத் தக்க மாண்பு உடையளாகித் தற்கொண்டான் வளத்தக்காள்—மனையறத்திறகுத் தக்க நற்குண நற்செய்கைகளையுடையளாய்த் தன்னைக் கொண்டவனது வருவாய்க்குத் தக்க வாழ்க்கையையுடையாள—வாழ்க்கைத் துணை— அதற்குத் துணை. எ-று.

நற்குணங்களாவன துறநதார்ப் பேணலும், விருந்தயாதலும், வறியார்மாட்டருளுடைமையும் முதலாயின. நற்செய்கைகளாவன வாழ்க்கைக்குவேண்டிப் பொருள்கள் அறிந்து கடைபிடித்தலும், அடிகற்றொழிவனமையும், ஒப்புரவுசெய்தலும் முதலாயின. வருவாய்க்குத்தக்க வாழ்க்கையாவது முதலையறிந்து அதற்குரியவழித்தல். இதனால் இவ்விரண்டுநனமையுஞ் சிறந்தனவென்பது கூறப்பட்டது. (க)

இஉ. மனைமாட்சி யிலலாளக ணிலலாயின் வாழ்க்கை
யெனைமாட்சித் தாயினு மில. உ

இ-ள். மனைமாட்சி இல்லாளகண இலலாயின்—மனையறத்திறகுத் தக்க நற்குண நற்செய்கைகள் ஒருவனிலாளிடத்திலையாயின,—வாழ்க்கை எனை மாட்சித்தாயினும் இல— அவவிலவாழ்க்கை செலவதான எத்துனைமாட்சி மையுடைத்தாயினும் அஃதுடைத்தனது. எ-று.

இலையென்றா, பயன்படாமையின். (உ)

இஈ. இலலதெ ணிலலவண மாண்பாடு லுள்ளதெ
ணிலலவண் மாணுக கடை. ஈ

இ-ள். இலலவள மாண்பு அஃதெ இலலது என— ஒருவனுக்கு இலலாள நற்குண நற்செய்கையளாயினககால இலலாதத்யாது?— இலலவள மாணுக கடை உள்ளது என— அவள அனனளலலாககால உள்ளத்யாது? எ-று.

மாண்பெனக் குணத்தினபெயர் குணமேனினறது. இவையிரண்டுபாட்டா னும் இலவாழ்க்கைக்குவேண்டிவது இலலாளதுமாட்சியே பிறவல்லவென்பது கூறப்பட்டது. (ஈ)

இச. பெண்ணிற பெருந்தகக யாவுள கறபென்னுந
திண்மையுண டாகப பெறின. ச

இ-ள். பெண்ணின் பெருந்தகக யா உள்— ஒருவனெய்தும் பொருள்களு ள் இலலாளினமேம்பட்ட பொருள்களியாவையுள்,—கற்பு என்னும் திண்மை உண்டாகப் பெறின— அவணமாட்சிக் கறபென்னுங்கலங்காநிலைமை யுண்டாகப் பெறின? எ-று.

கற்புடையாளபோல அறமுதலிய மூன்றற்கும் ஏதுவாவன பிறவின்மையின, யாவுளவென்றா. இதனா கற்புநலத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (ச)

இஊ. தெய்வந் தொழாஅள கொழுநந ரெழுதெழுவாள்
பெய்யெனப் பெய்யு மழை. ஊ

இ-ள். தெய்வம் தொழாள் கொழுநற்றொழுது எழுவாள் பெய் என— பிற தெய்வந்தொழாது தனறையவமாகிய கொழுநனைத் தொழாநின்று துயிலெழு வாள்* பெய்யென்றுசொல்லு, — மழை பெய்யும்— மழை பெய்யும். எ-று. தெய்வந்தொழுதற்கு மனந்தெளிவது துயிலெழுங்காலத்தாகலின், தொழு தெழுவாளென்றா. தொழாநின்றென்பது தொழுதெனத்திரிந்துநின்றது. தெய்வந்தானேவல் செய்யுமென்பதாம். இதனால் கற்புடையவளதாற்றல் கூறப் பட்டது. (௫)

௫௬. தற்காத்துத் தற்கொண்டாற பேணித் தகைசான்ற
சொற்காத்துச் சோரவிலாள் பெண். சு

இ-ள். தற்காத்துத் தற்கொண்டாற பேணி—கற்பினினதும் வழுவாமற்ற ன்ணைக காத்துத் தன்னைக்கொண்டவனையும் உணடி முதலியவற்றாற பேணி —தகை சான்ற சொற் காத்து— இருவா மாடநிம் நனமையமைந்த புகழ் நீங்காமற் காத்து— சோரவு இலாள் பெண்—மேற்சொல்லிய நற்குண நற் செய்கைகளினுங் கடைப்பிடியுடையாளே பெண்ணாவாள். எ-று.

தன்மாட்டுப் புகழாவது வாழுமா கற்பாற் றனைப்புகழ்வது. சோரவு மறவி. இதனால் தற்புகழ்த்தறிப்புக கூறப்பட்டது. (௬)

௫௭. சிறைகாக்குங் காப்பெவன் செய்யு மகளிர்
நிறைகாக்குங் காப்பே தலை. ஏ

இ-ள். மகளிர் சிறை காக்கும் காப்பு எவன் செய்யும்— மகளினைத் தலை வா சிறையாறகாக்குங்காவல் என்னபயனைச்செய்யும்? —நிறை காக்கும் காப் பே தலை— அவா தமதுநிறையாறகாக்குங்காவலே தலையாய காவல். எ-று.

சிறை மதிலும், வாயில்காவலும் முதலாயின. நிறை நெருகைக் கற்புநெறியினிதுதல. காவலிரண்டினும் நிறைக்காவலிலவழி ஏனைச்சிறைக்காவலாற பயனில்லையென்பார், நிறைகாக்குங்காப்பேதலையென்றார். ஏகாரம் பிரிநிலைக்கணவந்தது. இதனால் தற்காத்தறிப்புக கூறப்பட்டது. (௭)

௫௮. பெற்றாற பெயிற்பெறுவா பெண்டிர் பெருஞ்சிறப்புப்
புத்தேளிர் வாழு முலகு. அ

* கொழுநற் தொழுதெழுவாளென்பது எழுந்த கொழுநற்றொழுவாளென முன்பினனாகப் பொருளபர்மென்றார் பிரயோக விவேகநூலார். அவர் கூறுமாறு, — “இனிக் கொழுநற் தொழுதெழுவான் கொழுதெழுவார் வினைவள நீறெழ” எனனு. திருவள்ளுவரினும் திருக்கோவையாரினும் பரிமேலழகரும் பேராசிரியரும் தொழாநின்றெழுவாள் தொழாநின்றெழுவார் எனத்துணைவினையாயுடையார். எழுதல் துயிலொழிதலாதலின், எழுந்து தொழுவாள் எழுந்து தொழுவார் என முன்பினனாகப் பொருளபடுத்தலன்றி, நகுப் வந்தான் ஓடி வந்தான் என்பனபோலத் தொழாநின்று துயிலொழிதல் கூடாதெனக். வைகறை யாமற் துயிலெழுந்து தானசெய்யு—நல்லறமு மொண்பொருளுஞ்சிறத்தது வாய்வதிற— நந்தையுந் தாயுந் தொழுதெழுக” என்பதுபோலத் துயிலெழுந்து பின்றந்தையுந் தாயுந்தொழுது பின் காரியத்திற செலக் வென்ப பொருள் படர்வருதலானும், அவருரை அசம்பாவிதமெனக்.” நான்காவது நிவந்துபட்டம், ஐம், பாடலினை.

இ-ள். பெண்டிர் பெற்றாற் பெறின— பெண்டிர், தம்மையெய்திய கணவனைவழிபடுதல் பெறுவராயின, — புத்தேளிர் வாழும் உலகு பெருஞ்சிறப்பு பெறுவா— புத்தேளிர் வாழுமுலகின்கண அவராத பெருஞ்சிறப்பினைப் பெறுவா. எ-று.

வழிபடுதலென்பது சொல்லெச்சம். இதனால் தற்கொண்டாற்பேணிய மகளிர் புத்தேளிராத பேணப்படுவனென்பது கூறப்பட்டது. (அ)

ருக. புகழ்புரிந நிலலிலோராக கிலலை யிகழ்வாழுன்
 னேறுபோற பீடு நடை. கூ

இ-ள். புகழ் புரிந்த இல இலோராகு— புகழை விருமபிய இல்லாளையிலலாதாகு— இகழ்வா முன ஏறுபோல பீடு நடை இலலை—தம்மையிகழ்ந்து னாக்கும்பகைவாழுன் சிங்கவேறுபோலநடக்கும் பெருமிதநடை இலலை. எ-று.

புரிந்தவென்னும் பெயர்சொச்சத்தகரம் விகாரத்தாற்றுககது. பெருமிதமுடையானுக்குச் சிங்கவேறு நடையானுவமமாகலின், ஏறுபோலென்றா. இதனால் தக்கசான்ற சொற்காவாவழிப்படுவதற்கு கூறப்பட்டது. (க)

கூ0. மங்கல மென்ப மனைமாட்சி மறந்த
 னன்கல நன்மக்கட பேறு. க0

இ-ள். மங்கலம் எனப் மனைமாட்சி— ஒருவற்கு நன்மையென்றுசொல்லுவா அறிந்தோர் மனையாளது நற்குண நற்செய்கைகளை, — அதன் நன்கலம் (என்ப) நன்மக்கடபேறு— அவைதமக்கு நல்லவனிகலமென்று சொல்லுவா நல்ல புதல்வரைப் பெறுதலை. எ-று.

அறிந்தோனென்பது எஞ்சினின்றது. மற்று அசைநிலை. இதனால் வாழ்க்கைத்துணைக்கு ஆவதோரணிநலங்கூறி, வருகின்ற அதிகாரத்திற்குத் தோற்றுவாய் செய்யப்பட்டது. (க0)

எ ம அதி.— புதல்வரைப்பெறுதல்.

அஃதாவது இருபிறப்பாளர் மூவரானும்* இடலபாகவிறுக்கப்படுககடன் மூன்றனுள், முனிவாகடன கேள்வியானும், தேவாகடன வேள்வியானும், தென்புலத்தாாகடன புதல்வரைப்பெறுதலானுமல்லது இறுக்கப்படாமையின், அக்கடனிதுத்தற்பொருட்டு நன்மக்களைப் பெறுதல். அதிகாரமுறைமை மேலே பெறப்பட்டது.

கூக. பெறுமவற்றுள் யாமறிவ திலலை யறிவறிந்த
 மக்கடபேறு நல்ல பிற. க

இ-ள். பெறுமவற்றுள்— ஒருவன் பெறும் பேறுகளுள், — அறிவு அறிந்த மக்கடபேறு அல்ல பிற— அறியவேண்டிவன் அறிதற்குரிய மக்களைப் பெறுதல்லது பிறபேறுகளை—யாம் அறிவது இலலை—யாம் மதிப்பதிலலை. எ-று.

* இருபிறப்பாளர்மூவரென்றது உபநயனத்திற்கு முன்னொருபிறப்பும் பின்னொரு பிறப்புமாகிய இருபிறப்புடையராயுள்ள அந்தணர், அரசர், வணிகரென்னும் முத்தன்மூன்று வருணத்தாரை. இருபிறப்பாளரென்னும், துவிச்சொன்னுமொக்கும்.

அறிவதென்பது அறிதலைச்செய்வதென அததொழினமேனின்றது. காரணமாகியவுரிமை காரியமாகிய அறிதலைப் பயந்தேவிடுமாதலான், அதனுணிவுபற்றி அறிந்தவென இறந்தகாலத்தாற் கூறினா. அறிவறிந்தவெனறதனான், மக்களென்னும்பெயர் பெண்ணெழுதித்துநின்றது. இதனா புதலவரைப்பெற்றினதுசிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க)

கூஉ. எழுபிறப்புந் தீயவை தீண்டா பழிபிறங்காப்
பண்புடை மக்கட பெறின. உ

இ-ள். எழுபிறப்பும் தீயவை தீண்டா—வினை வயததாற்றிற்கும் பிறப்பேழினகண்ணும் ஒருவினைத் துன்பங்கள் சென்றடையா,— பழி பிறங்காப் பண்பு உடை மக்கட்பெறின— பிறராற் பழிக்கப்படாத நற்குணங்கையுடைய புதலவரைப் பெறுவானென. எ-று.

அவன தீவினை ளளராது தேயதற்குக் காரணமாகிய நலவினைகளைச் செய்யும் புதலவரைப் பெறுவனாபினென்றவாறுபிறறு. பிறப்பேழாவன “ஊர்வ பதினென்று மொன்பது மானுட— நீர்பறவை நாற்காலோர பப்பத்தாரு— சீரிய—பந்தமாந் தேவா பதின லயனபடைத்த—வந்தமில்சீர்த தாவரநா லைந்து.” தந்தைதாயா தீவினை தேயுதற்பொருட்டு அவனானோக்கிப் புதலவாசெய்யுந்தான் தருமங்கட்கு அவர் நற்குணங் காரணமாகலின், பண்பென்னுங்காரணப்பெயர் காரியத்தினமேனின்றது. (உ)

கூங். தம்பொரு ளென்பதம மக்க ளவர்பொரு
டந்தம் வினையான வரும். ங்

இ-ள். தம் மக்கள் தம்பொருள் எனப்—தம்புதலவரைத் தம்பொருளெனறு சொல்லுவா அறிந்தோர்,—அவர் பொருள் தந்தம் வினையான வரும்—அப்புதலவர் செயற்பொருள் தம்மை நோக்கி அவாசெய்யும் நலவினையானே தம்பால் வரும் ஆதலான். எ-று.

தந்தம் வினையென்புழித் தொக்கு நின்ற ஆறும்வேறுமை முருகனது குறிஞ்சி நிலம் எனபுழிப்போல் உரிமைப்பொருட்கணவந்தது. பொருள்செய்த மக்களைப் பொருளென உபசரித்தார். இவையிரண்டுபாட்டானும் நன்மக்கட்பெற்றார் பெறும் மறுமைப் பயன் கூறப்பட்டது. (ங்)

கூச. அமிழ்தினு மாற்ற வினிதேதம் மக்கள்
சிறுகை யளாவிய கூழ. ச

இ-ள். அமிழ்தினும் ஆற்ற இனிதே—எவையான அமிழத்தினும் மிகவினிமையுடைத்து—தம்மக்கள் சிறுகை அளாவிய கூழ— தம்மக்களது சிறுகை யானளாவப்பட்ட சோறு. எ-று.

சிறுகையானளாவலாவது “இட்டிந் தொட்டுங் கெளவியுந் துழந்து—நெய்யுடை யடிசின் மெய்பட விதிர்த்தல்.”* (ச)

*புறநானூறு— “படைப்புப் பலபடைத்துப் பலரோ நிண்ணு— முடைப்பெருகு செல்வ ராமினு மிடைப்படக்— குறுகுறு நடந்து சிறுகை நீட்டி— யிட்டிந் தொட்டுங் கெளவியுந் துழந்து—நெய்யுடை யடிசின் மெய்பட விதிர்த்து— மயக்குறு மக்களை யிலலோர்— பயக்குற விலாதாம் வாழு நாளை.”

௬௫. மககண்மெய் தீண்ட லுடற்கின்ப மறறவா
சொறகேட்ட லின்பஞ செவிககு. ௫

இ-ள். உடற்கு இன்பம் மககள் மெய் தீண்டல—ஒருவன் மெய்க்கின்பமா
வது மககளது மெய்யைத் தீண்டிதல, —செவிக்கு இன்பம் அவா சொற
கேட்டல—செவிக்கின்பமாவது அவரது சொல்லைக் கேட்டல. எ-று.

மற்று வினைமாற்றது. மககளது மழலைச்சொல்லேயன்றி அவா கற்றறிவுடை
யராயச் சொல்லுஞ்சொல்லும் இன்பமாகலின், பொதுப்படச் சொல்லென்ற
ா. தீண்டல கேட்டலென்னுங் காரணப்பெயர்கள் ஈன்றிக் காரியங்களுக்கினமே
னின்றன. (௫)

௬௬. குழலினி தியாழினி தென்பதம் மககண்
மழலைச்சொற கேளா தவா. ௬

இ-ள். குழல இனிது யாழ் இனிது என்ப— குழலிசையினிது யாழிசையி
னிதென்று சொல்லுவா— தம்மகள் மழலைச்சொற கேளாதவா— தம்புதல
வருடைய குதலைச்சொற்களைக்கேளாதா, எ-று.

குழல யாழ் எனபன ஆகுபெயர். கேட்டவா அவற்றினும் மழலைச்சொல
இனிதென்பொன்பது குறிப்பெச்சம், இனிமைமிகுதிபற்றி மழலைச்சொல்லைச்
சிறப்புவுகையானாகூறியவாறு. இவைமூன்றுபாட்டானும் இம்மைப்பயன்
கூறப்பட்டது. (௬)

௬௭. தந்தை மகற்காற்றது நன்றி யவையதது
முந்தி யிருப்பச செயல. ௭

இ-ள். தந்தை மகற்கு ஆற்றும் நன்றி—தந்தை புதல்வனுக்குச்செய்யும் ந
ன்மையாவது—அவையத்து முந்தி இருப்பச செயல— கற்றேரவையத்தின்
கண் அவரினும் மிக்கிருக்குமாறு கலவியுடையதைகுதல். எ-று.

பொருளுடையதைகுதல் முதலாயின துன்பம் பயத்தலின், நன்மையாகா
வென்பது கருதது. இதனால் தந்தைகடன கூறப்பட்டது. (௭)

௬௮. தம்மிறதம் மக்க ளறிவுடைமை மாநிலத்து
மன்னுயிர்க் கெல்லா மினிது. ௮

இ-ள். தம்மக்கள் அறிவுடைமை—தம்மக்களதறிவுடைமை—மா நிலத்து
மன உயிரக்கெல்லாம் தம்மின இனிது—பெரியநிலத்து மன்னுரினற உயிரக்
ட்கெல்லாநதம்மினு மினிதாம், எ-று.

ஈண்டறிவெனறது இயல்பாகிய அறிவோடுகூடிய கலவியறிவினை. மன்னு
யிரொன்றது ஈண்டறிவுடையா மேனின்றது, அறிவுடைமை கண்டின்புறதற்
கு உரியா அவராகலின். இதனால் தந்தையினும் அவையத்தாருவப்பொன
பது கூறப்பட்டது. (௮)

௬௯. ஈன்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்குந் தன்மகனைச்
சான்றோ னெனக்கேட்ட தாய். ௯

இ-ள். ஈன்ற பொழுதின பெரிது உவக்கும்—தான் பெற்றபொழுதை மகி
ழ்ச்சியினும் மிகமகிழும்— தன்மகனைச் சான்றோன எனக் கேட்ட தாய்—

தனமகனைக் கலவி கேளவிகளானிறைநதானென்று அறிவுடையோர் சொல்லக் கேட்ட தாய். எ-று.

கவானின்கடகண்ட பொதுவுவகையினுஞ் சாற்புடையனெனக் கேட்ட சிறப்புவுகை பெரிதாகலின் பெரிதுவக்குமெனவும், பெண்ணியலபாற் றுருகவறியாமையிற் கேட்ட தாயெனவுங் கூறினார். அறிவுடையானொன்பது வருவிக்கப்பட்டது, சான்றோனென்றற்குரியார் அவராகலின். தாயுவகைகளவினமையின, அஃதென்ற பிரித்துக்கூறப்பட்டது. (க)

எ0. மகன்றதைக் காற்று முதலி யிவன்றதை

யென்னோற்றான கொல்லெனுஞ் சொல். க0

இ-ள். தந்தைக்கு மகன் ஆறறும் உதவி—கலவியுடையனாகிய தந்தைக்கு மகன் செய்யுங் கைமமாறுவது— இவன் தந்தை என நோற்றான்கொல்லெனும் சொல்—தன்னறிவு மொழுக்கமுங் கண்டார் இவனந்ததை இவனைப் பெறுதற்கு எனத் தவருசெய்தான் கொல்லோ வென்று சொல்லுஞ்சொல்லை நிகழ்த்துதல். எ-று

சொல்லென்பது நிகழ்த்துதலாகிய தன்காரணந்தோன்ற நின்றது. நிகழ்த்துதல் அந்நனஞ்சொல்லவொழுகல். இதன்ற புதலவனகடன கூறப்பட்டது. (க0

அ ம அதி — அன்புடைமை.

அஃதாவது அவவாழ்க்கைத்துணையும் புதலவரும் முதலியதொடாபுடையாகக் காதுலுடையதுதல். அதிகார முறைமையும் இதனானே விளங்கும். இல்லறம் இனிது நடத்தலும் பிறவுயிரகணமேல் அருளபிறத்தலும் அன்பின் பயனாகலின், இது வேண்டப்பட்டது. வாழ்க்கைத்துணைமேல் அன்பிலவழி இல்லறமினிது நடவாமை “அறவோக களித்தலு மந்தண ரோம்பலுந்— துறவோக கெதிர்த்துந் தொல்லோர் சிறப்பின்—விரும்பெதிரோ கோடலு மிழந்த வெண்ணி.”* என்பதனாலும், அதனாலுள்ள பிறத்தல் “அருளென்னு மன்பின் குழவி”† என்பதனாலுமறிக.

எக. அன்பிற்கு முண்டோ வடைக்குநகா ழாவலா

புன்கணீர் பூச நரும.

க

இ-ள். அன்பிற்கும் அடைக்கும் தாழ் உண்டோ—அன்பிற்கும் பிறரறியாமலடைத்துவைக்குந் தாழுளதோ—ஆவலா புன்கணீர் பூசல தரும—தம் மாலன்புசெய்யப்பட்டாரது துன்பங்கண்டுழி அன்புடையார் கண் பொழிகின்ற புலவியகண்ணீரோ உண்ணினவனபின் எல்லாருமறியத் துறறும் ஆதலான். எ-று

உமமை சிறப்பின்கண் வந்தது. ஆவலரது புனமை கண்களோடே லேறப் பட்டது. காட்சியளவைக்கெய்தாதாயினும் அனுமான வளவையான வெளிப்படுமென்பதாம். இதனால் அன்பினதுணமை யுணர்த்தப்பட்டது. (க)

* சிலப்பதிகாரம், அடைக்கலக்காதை.

† திருக்குறள், எஞ்ஞ.

எஉ. அன்பிலா லொல்லாந் தமக்குரிய ரன்புடையா

ரொன்பு முரியா பிறர்க்கு.

உ

இ-ள். அன்பிலா எல்லாம் தமக்கு உரியா—அன்பிலாதார் பிறர்க்குப் பயன்படாமையின் எல்லாப்பொருளானுந் தமக்கே யுரியா, — அன்புடையார் எனபும பிறர்க்கு உரியா— அன்புடையார் அவற்றையெனநித் தமமுடம்பா ளும் பிறாக்குரியா. எ-று.

ஆனருபுகளும் பிரிவினையேகாரமும் விகாரத்தாற் றெக்கன. என்பு ஆகுபெ யா. எனபுமுரியராதல தன்னகம் புக்க குறுநடைபுறவினறுபுதிகண்டுகுசித துலைபுக்கோன முதலாயினாகடகாண்க. (உ)

எங. அன்போ டியைந்த வழக்கென்ப வாருயிர்க்

கென்போ டியைந்த தொடாபு.

ங

இ-ள். ஆர் உயர்க்கு என்போடு இயைந்த தொடாபு— பெறுதற்கரிய மக் களுயிர்க்கு உடம்போடுண்டாகிய தொடாச்சியினை— அன்போடு இயைந்த வழக்கு எனபு—அன்போடு பொருநதுதற்கு வந்த நெறியின்பயனென்று சொ ல்லுவா அறிந்தோர். எ-று.

பிறப்பினதருமை பிறந்தவுயிர்மேலேற்றப்பட்டது. இயைந்தவென்பது உப சாரவழக்கு. வழக்கு ஆகுபெயா. உடம்போடியைந்தலலது அன்புசெய்யலா காமையின், அதுசெய்தறப்பொருட்டு இததொடாச்சி யுளதாயிறென்பதாம். ஆகவே, இததொடாச்சிக்குப் பயன அன்புடைமையெனறியிறது. (ங)

எச. அன்பினு மராவ முடைமை யதுவீனு

நண்பெனனு நாடாச சிறப்பு.

ச

இ-ள். அன்பு ஆவமுடைமை ஈனும்— ஒருவனுக்குத் தொடர்புடையார்மா ட்சிசு செய்தவன்பு அததன்மையாற் பிறாமாட்டும் விருப்பமுடைமையைத்த ரும்,— அது நன்பு எனனும் நாடாச சிறப்பு ஈனும்—அவவிருப்பமுடைமை தான இவற்குப் பகையும் டொதுமலுமிலையாய பாவரும் நண்பெனறுசொ லலப்படும் அளவிறந்த சிறப்பினைத்தரும். எ-று.

உடைமை உடையனூந்தன்மை. யாவருநண்பாதல எல்லாப்பொருளுமெய துதற்கேதுவாகலின், அதனை நாடாச்சிறப்பெனறா. (ச)

எரு. அன்புற நமாந்த வழக்கென்ப வையகத்

தினபுற ரொயதுஞ் சிறப்பு.

ரு

இ-ள். அன்பு உறறு அமாந்த வழக்கு எனபு— அன்புடையராய இல்லறத் தோடு பொருந்திய நெறியின் பயனென்று சொல்லுவா அறிந்தோர்—வைய கத்து இன்பு உறறா எய்தும் சிறப்பு—இவவுலகத்து இலவாழககைக்கணின்று இன்பறுகர்ந்து அதன்மேல துறக்கத்துச்சென்றெய்தும் பேரினபத்தினை. எ-று.

வழக்கு ஆகுபெயா. இலவாழககைக்கணின்று மனைவியோடும் மக்களோடு ம் ஒக்கலோடும்கூடியினபுறறா தாருசெய்த வேளவித்தொழிலாற்றேவராய ஆண்டுமின்புறுவராகலின், இன்புறறொயதுஞ்சிறப்பெனறா. தவததாறுன புற்றெய்துந் துறக்கவினபத்தினை ஈண்டுமின்புறறெய்துதல் அனபானனநி யி ல்லையென்பதாம். (ரு)

எசு. அறத்திற்கே யன்புசார் பென்ப வறியார்
மறத்திற்கு மஃதே துணை. சு

இ-ள். அன்பு சார்பு அறத்திற்கே என்ப அறியார்— அன்பு துணையாவது அறத்திற்கேயென்று சொல்லுவர் சிலரறியார்;—மறத்திற்கும் அஃதே துணை— ஏனைமறத்திற்கும் அவ்வன்பே துணையாவது. எ-று.

ஒருவனசெய்த பகைமைபற்றி உள்ளத்து மறநிகழ்ந்துழி அவனை நட்பாக க்கருதி அவன்மேலன்புசெய்ய அது நீங்குமாகலின், 'மறத்தைநீக்குதற்குந் துணையாமென்பார், மறத்திற்குமஃதேதுணையென்றார், 'துன்பத்திற கியாரோ துணையாவார்.' எனபுதிப்போல,* இவையையாதபாட்டானும் அனபினது சிறப்புக்கூறப்பட்டது. (சு)

எஎ. என்பிலதனை வெயிலபோலக் காயும்
யன்பி லதனை யறம். எ

இ-ள். என்பு இலதனை வெயிலபோலக் காயும்—என்பிலலாதவுடம்பை வெயில்காய்ந்தாற்போலக் காயும்— அன்பு இலதனை அறம்— அனபிலலாதவுயினை அறக்கடவுள். எ-று.

என்பிலதென்றதனால் உடம்பெனப்பதாஉம், அனபிலதென்றதனால் உயிரெனப்பதாஉம் பெற்றும். வெறுப்பினறி எங்குமொருதனமைத்தாகிய வெயிலின்முன் என்பிலலது தன்னியல்பாறசென்று கெடுமாறுபோல, அதனமைத்தாகிய யவறத்தினமுன் அன்பிலலது தன்னியல்பாறகெடுமெனப்பதாம். அதனைக்காயுமென வெயிலறங்குளினமேலேறறினா, அவற்றிற்கும் அவவியல்புணமையின. இவ்வாறு "அலலவை செயதாற கறங்குறம்"† எனப பிறருங்குறினார்.(எ)

எஅ. அன்பகத் தில்லா வுயிர்வாழ்க்கை வனபாறகண்
வறறன் மரநதளித் தறறு. அ

இ-ள். அகத்து அன்பு இல்லா உயிர் வாழ்க்கை— மனத்தினகணனபிலலாத உயிர் இலலறத்தோடு கூடி வாழ்தல்— வனபாறகண் வறறல் மரம தளிர்ந்தறறு— வனபாலினகண் வறறலாகியமரந தளிர்ந்தாறபோலும். எ-று.

கூடாதெனப்பதாம். வனபால் வனனிலம். வறறலென்பது பாலவிளங்கா வஃறினைப்படர்க்கைப்பெயர். (அ)

எசு. புறத்துறுப் பெலலா மெவன்செய்யும் யாக்கை
யகத்துறுப் பனபி லவர்க்கு. சு

இ-ள். யாக்கையகத்து உறுப்பு அன்பு இலவாக்கு—யாக்கையகத்தினகணின்று இலலறத்திற்குறுப்பாகிய அன்புடையரல்லாதார்க்கு— புறத்து உறுப்

* "அதி சததத்தால் பூவிற்குச் சென்றான், துன்பத்திற் கியாரோ துணையார், மறத்திற்கு மஃதே துணை, பணிகுமருநது என்பவற்றினகட் பறித்தல் நீக்குதலென நடுவே பெய்துபொருளுரைத்தது துமாததமெனப்பதுவகொள்க." என்றா பிரயோகவிவேகதுலா. காரகபடலத்து "உடனிகழுகின்ற" என்னும் பதினாறுசெய்யுளுரையிறநான்கு.

† வாக்குண்டாம்—கலலாத மாரதர்க்குக் கற்றுணர்ந்தார் சொற்கூற்றம்—மல்லவை செய்தார்க் கறங்கூற்றம்—மெல்லிய—வாழைக்குத் தானின்ற கர்ய்கூற்றங் கூறமே—யிலலிற் கிசைந்தொழுகாப் பெண.

பெல்லாம் எவன செய்யும்— ஏனைப்புறத்தினகணின்னு உறுப்புவுண்டெல்லாம் அவவறஞ்செய்தற்கண் என்னவுதவியைச் செய்யும்! எ-று.

புறத்துறுப்பாவன இடனும், பொருளும், ஏவலசெய்வாருமுதலாயின. அனையொடு கூடாதவழி அவற்றையுபயனினமையின், எவனசெய்யுமென்றார். உறுப்புப்புறத்தின, உறுப்பெனப்பட்டன, யாக்கையிற கணமுதலிய உறுபுக்களெல்லாம் என்னபயனைச் செய்யும் மனத்தினகணுறுப்பாகிய அன்பிலாதாராகெனறுபாபொருளுளா. அதற்கு இல்லறத்தோடு யாதுமியைபில்லாமை யறித. (க)

அ0. அன்பின் வழிய துயிரினை யஃதிலராக்

கெனபுதோல போதத் வுடம்பு. க0

இ-ள். அன்பின் வழியது உயிரினை—அன்பு முதலாக அதனவழிநின்ற உடம்பே உயிரினைறவுடம்பாவது,— அஃது இலாக்கு உடம்பு எனபு தோல் போதத்— அவ்வன்பிலாதாராக்கு உளவான உடம்புகள் எனபினத் தோலாற்போதத்தனவாம், உயிரினைறவாகா. எ-று.

இல்லறம் பயவாமையின், அன்னவாயின. இவைவானகுபாட்டானும் அன்பிலவழிப்படுவ குற்றங்கூறப்பட்டது. (க0)

சு ம அதி.— விருந்தோம்பல்.

அஃதாவது இருவகை விருந்தினையும புறந்தருதல். தென்புலத்தார முதலியவைமபுலத்துள் முன்னையவிரண்டும் கட்புலனாகாதாரா நினைந்து செய்வனவாகலானும், பின்னையவிரண்டும் பிறாக்கீதலெனமையானும், இடைநின்ற விருந்தோம்பல் சிறப்புடைத்தாய் இல்லறங்கட்கு முதலாயிற்று. வேறுகாத அன்புடையிருவாக்கடியல்லது செயப்பாடாமையின், இஃது அன்புடைமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

அக. இருந்தோம்பி யிலவாழ்வ தெல்லாம் விருந்தோம்பி வேளாண்மை செயதற பொருட்டு. க

இ-ள். இவ் இருந்த ஓம்பி வாழ்வது எல்லாம்— மனைவியோடும் வனத்திற் செல்லாது இல்லினகணிநுந்து பொருள்களைப் போற்றிவாழுஞ்செய்கையெல்லாம்— விருந்து ஓம்பி வேளாண்மை செயதறபொருட்டு—விருந்தினரைப் பேணி அவர்க்குபொருஞ்செய்தறபொருட்டு. எ-று.

எனவே, வேளாண்மைசெய்யாவழி இல்லினகணிநுத்தலும் பொருளசெய்தலுங்காரணமாக வருந்துன்பசெய்கைக்கெல்லாம் பயனில்லையென்பதாம்.

அஉ. விருந்து புறத்ததாத் தானுண்டல சாவா

மருந்தெனினும் வேண்டற்பாற றன்று. உ

இ-ள். சாவா மருந்து எனினும்— உண்ணப்படும பொருள் அமிதமேயெனினும்,— விருந்து புறத்ததாத் தான உண்டல்—தண்ணீரோக்கி வந்த விருந்து தண்ணிலின்புறத்ததாத் தானே உண்டல்— வேண்டற்பாறறு அன்று—விரும்புதன்முறைமையுடைத்தன்று. எ-று.

சாவாமருந்து சாவாமைக்குக் காரணமாகிய மருந்து. விருந்தினறியே ஒருகாற்றினுண்டலைச் சாவாமருந்தென்பார் உளராயினும் அதனையொழிகவென்றுரைப்பினுமமைபும், இவையிரண்டுபாட்டானும் விருந்தோம்பலின் சுறப்புக்கூறப்பட்டது. (உ)

அங். வருவிருந்து வைகலு மோம்புவான் வாழ்க்கை

பருவந்து பாழ்படுத லினது. ஈ

இ-ள். வரு விருந்து வைகலும் ஓம்புவான் வாழ்க்கை—தன்னைநோக்கி வந்த விருந்தை நாடோறும் புறந்தருவானதில்வாழ்க்கை— பருவந்து பாழ்படுதல் இனது— நலகுரவான வருந்திக் கெடுதலிலலை. எ-று.

நாடோறும் விருந்தோம்புவானுக்கு அதனாற்பொருடொலையாது மேனமேற்கினைக்குமென்பதாம். (ங)

அச. அகனமர்ந்து செயயா னுறையு முகனமர்ந்து

நலவிருந் தோம்புவா னில. ச

இ-ள். செயயாள அகன அமாந்து உறையும் — திருமகள் மனமகிழ்ந்து வாழாநிறும— முகன அமாந்து நலவிருந்து ஓம்புவான் இல்— முகமினிய னுயத் தக்க விருந்தினரைப் பேணுவானதில்லின்கண். எ-று.

மனமகிழ்தற்குக் காரணம் தன்செலவம் நலவழிப்படுதல். தகுதி ஞானவொழுக்கங்களானுயாதல். பொருள் கிளைத்தற்குக் காரணங் கூறியவாறு. (ச)

அரு. விதது மிடலவேணிநு கொல்லோ விருந்தோம்பி

மிசசின் மிசைவான புலம். ரு

இ-ள். விருந்து ஓம்பி மிசசில் மிசைவான புலம்—முன்னே விருந்தினரை மிசைவிததுப் பின் மிக்கதனைத் தான் மிசைவானது விளைபுலத்திற்கு—விததும இடல வேணிமோ— வித்திடுதலும் வேணிமோ, வேண்டா. எ-று.

கொல்லென்பது அசைநிலை. தானே விளையுமென்பது குறிப்பெச்சம். இவையுணர்பாட்டானும் விருந்தோம்புவார் இம்மைக்கண்யதும் பயன் கூறப்பட்டது. (ரு)

அசு. செல்விருந் தோம்பி வருவிருந்து பாரத்திருப்பா

னலவிருந்து வானத் தவாககு. சு

இ-ள். செல் விருந்து ஓம்பி வருவிருந்து பாரத்து இருப்பான்— தன்கடசென்ற விருந்தைப் பேணிப் பின் செல்லக்கடவ விருந்தைப் பாரத்துத் தான் அதனோடு உண்ணவிருப்பான்— வானத்தவாககு நலவிருந்து—மறுபிறப்பிறமேவனாய் வானினுள்ளாககு நலவிருந்தாம். எ-று.

வருவிருந்தென்பது இடவழுவமைதி. நல்விருந்து எய்தாவிருந்து. இதனின் மறுமைக்கண்யதும்பயன் கூறப்பட்டது. (சு)

அள. இளைத்துணைத் தென்பதொன் றிலலை விருந்தின்

றுணைத்துணை வேளவிப் பயன். எ

இ-ள். வேளவிப் பயன் இளைத்துணைத்த எனபது ஒன்று இலலை—விருந்தோம்பலாகியவேளவியின்பயன் இன்னவளவிறமென்பதோரளவுடைத்தன்று;—விருந்தின துணைத் துணை—அதற்கு அவ்விருந்தின்றகுதியளவே அளவு. எ-று.

ஐம்பெருவேள்விய்* இன்னுருகலின் வேளவியென நும, பொருளளவு “தான் சிறி தாயினுந் தக்காரைப் பட்டக்கால — வானசிறிதாப் போர்த்து விடும்”† ஆகலின், இதைத்துணைத்தென்பதொன்றிலையென நுகூறினா. இதனான இ ருமையும் பயத்தற்குக் காரணங் கூறப்பட்டது. (எ)

அஅ. பரிந்தோம்பிப் பற்றறநே மென்பா விருந்தோம்பி

வேளவி தலைப்படா தார.

அ

இ-ள. பரிந்து ஓம்பிப் பற்று அறநேம எனபா— நிலையாப்பொருளை வரு நதிக் காத்துப் பின் அதனையிழந்து இதுபொழுது யாம பற்றுக்கோடிலமா யினேமென்றிரங்குவா— விருந்து ஓம்பி வேளவி தலைப்படாதா—அப்பொ ருளான விருந்தினனாயோம்பி வேளவிப்பயனையெய்தும் பொறியிலாதா. எ-று.

“ஈட்டிய வொண்பொருளை—காததலு மாங்கே கடுநதுன்பம்”‡ ஆகலின், பரிந்தோம்பியெனரா. வேளவி ஆகுபெயா. (அ)

அகூ. உடைமையு ளின்மை விருந்தோம்ப லோம்பா

மடமை மடவாக னுண்டு.

சூ

இ-ள. உடைமையு ள் இன்மை விருந்தோம்பல ஓம்பா மடமை—உடைமை க்காலத்தினமையாவது விருந்தோம்பலையிகழும் பேதைமை,—மடவாகண் உண்டு—அஃது அறிந்தாரமாட்டு உளதாகாது, பேதையாராட்டேயுளதாம். எ-று.

உடைமை பொருளுடையனாதனமை. பொருளாறகொள்ளும்பயனையிழப் பித்து உடைமையை இன்மையாகக்கலின், மடமையை இன்மையாகவுபசரித் தா. பேதைமையான விருந்தோம்பலையிகழிற் பொருள் நின்றவழியும் அதனா ற்பயனிலையென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் விருந்தோம்பாவழிப் ப டுகுற்றங் கூறப்பட்டது. (க)

சூ0. மோப்பக் குழையு மனிச்ச முகந்திரிந்து

நோக்கக் குழையும் விருந்து.

க0

இ-ள. அனிச்சம் மோப்பக் குழையும் — அனிச்சப்பூ மோரதுழியனறிக் குழையாது,— விருந்து முகம் திரிந்து நோக்கக் குழையும் — விருந்தினா முகமவேறுபட்டு நோக்கக் குழைவா. எ-று.

அனிச்சம் ஆகுபெயா. சேயமைக்கட்கண்டுழி இனமுகமும், அதுபற்றி நண் ணியவழி இனசொல்லும், அதுபற்றி உடனப்பட்டவழி நன்றற்றலுமென விரு

* ஐம்பெருவேளவியாவன பிரமயாகம், தேவயாகம், மானுடயாகம், பித் தியாகம், பூதயாகமெனவிலை. அவற்றுள், பிரமயாகம் வேதமோதல், தேவயா கம் ஓம்மவளராததல், மானுடயாகம் விருந்தோம்பல், பிதியாகம் நீரக்கடனா றதல், பூதயாகம் பலியீதல்.

† நாலடியார், அறனவலியுத்தல்,— உறக்குந் துணையதோ ராலம்வித் தீண்டி— யிறப்ப நிறப்பயந் தாஅந்— கற்பபயனுந்—தானசிறி தாயினுந் தக் காரைக் பட்டக்கால— வானசிறிதாப் போர்த்து விடும்.

‡ நாலடியார், ஸயாமை,— ஈட்டலுந் துன்பமற நீட்டிய வொண்பொருளை க்—காததலு மாங்கே கடுநதுன்பம்— காத்தல்—குறைபடிற் றுன்பங் கெடி த்துன்பந் துன்பக்— குறைபடி மறறைப் பொருள்.

நதோம்புவார்க்கு இன்றியமையாத மூன்றனுள் முதலாய இனமுகம் இலவழிச் சேய்மைக்கண்ணே வாடி நீங்குதலின், தீண்டியவழியல்லது வாடாத அனிச்சப்பூவினும் விருந்தினர் மெல்லியனென்பதாம். இதனான விருந்தோம்புவாராகு முதற்கண் இனமுகம் வேண்டுமென்பது கூறப்பட்டது. (௧௦)

௧௦ ம அதி.— இனியவைகூறல்.

அஃதாவது மனத்தினகணுவகையை வெளிப்படுப்பனவாகிய இனியசொற்களைச் சொல்லுதல். இதுவும், விருந்தோம்புவாராகு இன்றியமையாதாகலின், விருந்தோம்பலினபின் வைக்கப்பட்டது.

௧௧. இன்சொலா லீர மளேஇப பழநிலவாளு

செம்பொருள கண்டாவாய்ச சொல். ௧

இ-ள். இனசொல்— இனசொலாவன— ஈரம் அளேஇப பழநு இலவரம் செம்பொருள கண்டா வாய்ச சொல்—அனபோடி கலந்த வஞ்சனையிலவாயிருக்கின்ற அறத்தினை உணர்ந்தாவாயிற சொற்கள். ஏ-று.

ஆல அசைநீலை. அனபோடி கலத்தல் அனபுடைமையை வெளிப்படுத்தல். பழநினமை வாயமை. மெய்யுணர்ந்தா நெஞ்சிற்கெல்லாரு செம்மையுடைந்தாயத் தோன்றலின், செம்பொருளென்பபட்டது. இலவாருசொல்லெனவியையும். வாயென வேண்டாது கூறினர், தீயசொற்பயிலாவென்ப தறிவித்தற்கு. இதனான இனசொற்கிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (௧)

௧௨. அகனமர்ந் தீதலி னன்றே முகனமர்ந்

தினசொல னாகப் பெறின. ௨

இ-ள். அகன் அமாநது ஈதலின் நன்று— நெஞ்சுவதது ஒருவற்கு வேண்டியதொருபொருளைக் கொடுத்தலினும் நன்று — முகன் அமாநது இனசொலனாகப் பெறின — கண்டபொழுதே முகமினியனாய் அதனோடு இனியசொலையுமுடையனாகப் பெறின. ஏ-று.

இனமுகத்தோடிகூடிய இனசொல் ஈதல்போலப் பொருளவயத்ததன்றித் தன்வயத்ததாயினும், அந்நெஞ்சுடையாககலந்து இயல்பாகவினமையின், அதனினுமரிதென்னுங்கருத்தான, இனசொலனாகப் பெறினெனறா. (௨)

௧௩. முகத்தா னமாந்தினிது நோக்கி யகத்தானு

மின்சொ லினதே யறம். ௩

இ-ள். முகத்தான அமாநது இனிது நோக்கி—கண்டபொழுதே முகத்தான விரும்பி இனிதாக நோக்கி— அகத்தான ஆம் இனசொலினதே அறம்— பின் நண்ணியவழி மனத்துடனாகிய இனியசொற்களைச் சொல்லுதலின்கண்ணதே அறம். ஏ-று.

நோக்கியெனும் வினையெச்சம் இனசொலென அடையுதது நின்ற முத

ரண்டிபாட்டானும் இனமுகத்தோடு கூடியவினசொல் முன்னரே பிணித்துக் கோடலின் விருந்தோம்புதற்குரியதென்பது கூறப்பட்டது. (௩)

கூசு. துன்புறுஉந் துவ்வாமை யில்லாகும் யார்மாட்டு
மின்புறுஉ மின்சொ லவாக்கு. ச

இ-ள். யார்மாட்டும் இன்பு உறுஉம் இனசொலவர்க்கு— எல்லார்மாட்டி
ம் இன்பத்தை மிகுவிக்கும் இனசொல்லையுடையார்க்கு— தன்பு உறுஉம் து
வ்வாமை இல்லாகும்—துன்பத்தை மிகுவிக்கும் நலகுரவு இல்லையாம். எ-று.
நா முதலியபொறிகள் சுவை முதலிய புலன்களை நுகராமையுடைமையின்,
துவ்வாமைபெனறார். யாரமாட்டிமின்புறுஉமினசொலவாக்குப் பகையும்
நொதுமலுமினறி உள்ளது நண்பேயாம், ஆகவே, அவா எல்லாச்செவ்வுமு
மெய்தவொன்பது கருத்து. (ச)

கூரு. பணிவுடைய னின்சொல னாத லொருவந்
கணியலல மறுப பிற. ரு

இ-ள். ஒருவருக்கு அணி பணிவு உடையன இனசொலனாதல— ஒருவனுக்க
ணியாவது தனனாறமுழப்படுவாருடாழச்சியுடையன எல்லாகண்ணும
இனியசொலையுமுடையனாதல, —பிற அலல— இவையிரண்டுமனறி மெய்
ககணியும் பிறவணிகள அணியாகா. எ-று.

இனசொலனாதற்கினமாகலின், பணிவுடைமையும் உடன்கூறினா. மற்று
அசைநிலை. வேறுமையுடைமையாற பிறவெனவும், இவை போலப் பேரமு
குசெய்யாமையின் அலலவெனவுங்கூறினா. இவையிரண்டுபாட்டானும் இனி
யவை கூறுவார்க்கு இம்மைப்பயன கூறப்பட்டது. (ரு)

கூசு. அலலவை தேய வறமபெருகு நலலவை
நாடி யினிய சொலின். ச

இ-ள். நலலவை நாடி இனிய சொலின் — பொருளாற பிறாக்கு நன்மை
பயக்குஞ்சொற்களை மனததாராயநது இனியவாக ஒருவனசொலலுமாயி
ன, —அலலவை தேய அறம் பெருகும்—அவனுக்குப் பாவங்கடேய அறம் வ
ளரும். எ-று.

தேயதல் தனபகையாகிய அறம் வளர்தலிற நனக்குநிலையினறிமெலிதல்.
“தவத்தின்முன னில்லாதாம் பாவம்.”* எனபதுஉம இப்பொருட்டி. நலலவை
நாடிசொலலுங்காலுங் கடியவாகசொலலின், அறனாகாதென்பதாம். இத
னான மறுமைப்பயன கூறப்பட்டது. (சு)

கூஎ. நயனீன்று நன்றி பயக்கும் பயனீன்று
பண்பிற நலைப்பிரியாச சொல. எ

நயன ஈன்று நன்றி பயக்கும் — ஒருவனுக்கு இம்மைக்கு நீதியை
யுமுண்டாக்கி மறுமைக்கு அறத்தையும் பயக்கும்— பயன ஈன்று பண்பின்
தலைப்பிரியாச சொல்—பொருளாற பிறர்க்கு நன்மையைக் கொடுத்தது இனி
மைப்பண்பினீங்காத சொல். எ-று.

நீதி உலகத்தோடு பொருநதுதல். பண்பெனபது ரண்டதிகாரத்தான இனி
மைமேனினறது. தலைப்பிரிதல் ஒருசொன்னீர்மைதது. (ஏ)

* நாலடியார், தறவு, — விளக்குப் புகவிருண் மாயந்தாங் கொருவன—
நவத்தின்முன் னில்லாதாம் பாவம்—விளக்குறெய்—தேயவிடத்துச் சென்றி
ருள் யாயநதாங்கு நலலவை— தீவிடத்து நிறகுமாந தீது.

க௮. சிறுமையு ணீங்கிய வின்கொன மறுமையு
மிமமையு மினபந் தரும். அ

இ-ள். சிறுமையுள் ணீங்கிய இன்கொல — பொருளாற பிறர்க்கு நோய்செய்யாத இனியகொல— மறுமையும் இமமையும் இனபம தரும்— ஒருவனுக்கு இருமையினும் இனபத்தைப் பயக்கும். எ-று.

மறுமையினபம் பெரிதாகலின், முற்கூறப்பட்டது. இமமையினபமாவது உலகம் தனவயத்ததாகலான நல்லனவெய்தி இன்புறுதல். இவையிரண்டுபாட்டானும் இருமைபயனும் ஒருங்கெய்துதல் வலியுறுத்தப்பட்டது. (அ)

க௯. இன்கொ லினிதின்றல காணபா நெவன்கொலோ
வன்கொல வழங்கு வது. கூ

இ-ள் இன்கொல இனிது னன்றல காண்பான்— பிறா கூறிய இன்கொற நனக்கின்பம் பயத்தலை அனுபவித்தறிக்கின்றவன்—வன்கொல வழங்குவது எவன்கொல—அது நிறகப் பிறாமாட்டு வன்கொலலைச சொல்லுவது என்னபயன கருதி எ-று.

இனிதென்றது வினைக்குறிப்புப்பெயர். கடுஞ்சொற பிறாக்குமினனாதாகலின், அது கூறலாகாதென்பது கருத்தது. (ஆ)

க௧௦. இனிய வளவாக வினனாத கூறல்
கனியிருப்பக காயகவாந் தறறு. க௦

இ-ள். இனிய உளவாக இனனாத கூறல்— அறம் பயக்கும் இனியசொறக ளும் தனக்குளவாயிருக்க அவற்றைக கூறாது பாவம் பயக்கும் இனனாதசொறகளை ஒருவன் கூறுதல்— கனி இருப்பக காய கவாந் தறறு—இனிய கனிகளும் தனக்கென்குளவாயிருக்க அவற்றைகுகராது இனனாதகாயகளை நுகாந் தத்தனோடொக்கும். எ-று.

கூறலென்பதனாற் சொற்களென்பது பெற்றும். பொருளை விசேடித்துநின்ற பண்புகள் உவமைககண்ணுஞ்சென்றன. இனியகனிகளென்றது ஒளவையுண்ட நெல்லிக்கனிபோல அமிழ்தாவனவற்றை இனனாதகாயகளென்றது காஞ்சி ரங்காயபோல நஞ்சாவனவற்றை. கடுஞ்சொறசொல்லுதல் முடிவிறறனக்கேயினனாதென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் இனனாதகூறலின் குற்றங் கூறப்பட்டது. (க௦)

கக ம அதி.— செய்ந்நன்றியறிதல்.

அஃதாவது தனக்குப் பிறா செய்த நன்மையை மறவாமை. இனியவை கூறி இல்லறமவமுறாதாக்கு உயதிலல் குற்றம் செயந்நன்றி கோறலேயாகலின், அதனைப் பாதுகாத்துக் கடிதறப்பொருட்டி, இஃதினியவைகூறலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க௧௧. செய்யாமற் செய்து வுதவிக்கு வையகமும்
வானகமு மாற்ற லரிது. க

இ-ள். செய்யாமல் செய்த உதவிக்கு— தனக்கு முன்னோருதவியெய்யாதிருக்க ஒருவன் பிறனுக்குச் செய்துதவிக்கு— வையகமும் வானகமும் ஆற

றல் அரிது—மன்னுலகும் விண்ணுலகும் கைமமாறாகக் கொடுத்தாலும் ஒத் தலரிது. எ-று.

* கைமமாறுகளெல்லாம் காரணமுடையவாகலின், காரணமில்லாத உதவிக் கு ஆறறவாயின. செயபாமைச் செயதவுதவியென்று பாடமோதி, மறித்த தவமாட்டாமைபுள்ளவிடத்துச் செயதவுதவியென்றுரைப்பாருமுள். (க)

க0௨. காலத்தி னுறசெய்த நன்றி சிறிதெனினு

ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது. உ

இ-ள். காலத்தினு செயத நன்றி—ஒருவனுக்கு இறுதிவந்தவெல்லைக்கண் ஒருவன் செயதவுபகாரம்—சிறிது எனினும் ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது— தன்னேநோக்கச் சிறிதாயிருந்ததாயினும் அக்காலத்தை நோக்க நிலவுலகத்தி னும் மிகப்பெரிது. எ-று.

அக்காலநோக்குவதல்லது பொருளைக்கலாகாதென்பதாம். காலத்தினுலெ ன்பது வேறுறுமை மயக்கம். (உ)

க0௩. பயன் றாககா செய்த வுதவி நயன்றுக்கி

னன்மை கடலிற் பெரிது. ௩

இ-ள். பயன் றுக்கா செய்த உதவி நயன் றுக்கின்—இவர்க்கு இது செ யதால் இன்னது பயக்குமென்று ஆராயதல்லராயச் செயதவுதவியாகிய ஈர முடைமையை ஆராயின்,—நன்மை கடலிற் பெரிது—அதன்னமை கடலினு ம பெரிதாம் எ-று.

இவை மூன்றுபாட்டானும் முறையே காரணமினிச் செய்ததுஉம், கால த்தினு செயததுஉம், பயன்றுக்காராயச் செய்ததுஉம் அளவில்வாதல் கூற ப்பட்டது. (௩)

க0௪. தினைத்துணை நன்றி செயினும் பனைத்துணையாக்

கொளவர் பயனறெரி வார். ௪

இ-ள். தினைத்துணை நன்றி செயினும்—தமக்குத் திளையளவிறறய உபகா ரத்தை ஒருவன் செய்தானுமினும்,—பனைத்துணையாக் கொளவர் பயன் தெ ரிவார்—அதனை அவ்வளவிறறாகக் கருதாது பளையளவிறறாகக் கருதுவார் அக் கருத்தின் பயனறெரிவார். எ-று.

தினை பளையெனபன் சிறுமைபெருமைகட்குக் காட்டுவன சிலவளவை. அக் கருத்தின் பயனாவது அங்ஙனங் கருதுவார்க்கு வரும் பயன். (௪)

க0௫. உதவி வரைத்தன் றுதவி புத வி

செயப்பட்டா சாலபின் வரைதது. ௫

இ-ள். உதவி உதவிவரைதது அன்று—கைமமாறானவுதவி காரணத்தானு ம் பொருளானும் காலத்தானுமாகிய மூவகையானும் முனசெய்த உதவியள விறறன்று;—உதவி செயப்பட்டார் சாலபின் வரைதது—அதனைச் செயவி ததுக்கொண்டவர்தம் அமைதியளவிறறு. எ-று.

சாலபு எவ்வளவுபெரிதாயிற்று உதவியும் அவ்வளவு பெரிதாமென்பார், சா ல்பின் வரைத்தென்றார். இவையிரண்டுபாட்டானும் முனறு மல்லாத வுதவி மாத்திரமும் அறிவார்க்குச் செய்தவுழிப் பெரிதாமென்பது கூறப்பட்டது.

க0௬. மறவற்க மாசற்றா கேண்மை துறவற்க
துன்பத்துட பெபாயா நடபு. சு

இ-ள். துன்பத்துள துபு ஆயா நட்பு துறவற்க— துன்பக்காலத்துத் தனக்குப் பறவுக்கோடாயிராது நடபை விடாதொழிக, — மாசு அற்றார் கேண்மை மறவற்க—அறிவொழுகக்களிற குற்றமற்றாது கேண்மையை மறவாதொழிக. எ-று.

கேண்மை கேளாநதன்மை. இம்மைக்குறுதிகூறுவார மறுமைக்குறுதியும் உடனகூறினார். (சு)

க0௭. எழுமை யெழுபிறப்பு முள்ளுவர் தங்கண்
விழுமந துடைத்தவா நடபு. ஏ

இ-ள். தங்கண் விழுமந துடைத்தவா நடபு—தங்கனையதிய துன்பத்தை நீக்கினவருடைய நட்பினை—எழுமை எழுபிறப்பும் உள்ளுவர்—எழுமையினை யுடைய தமமெழுவகைப்பிறப்பினும் நினைப்பா நல்லோர். எ-று.

எழுமையெனறு வினைப்பயனறொடரும் ஏழுபிறப்பினை, அது வளையாபதியுட்கண்டது. எழுவகைப்பிறப்பு மேலேயுரைத்தாம். விரைவுதோன்றத் துடைத்தவரென்றார். நினைத்தலாவது துன்பநதுடைத்தலான அவாமாடநிளநாகிய அனபு பிறப்புத்தோறுந் தொடர்ந்து அனபுடையராதல். இவை யிரண்டுபாட்டானும் நன்றி செய்தாரது நட்பு விடலாகாதென்பது கூறப்பட்டது. (ஏ)

க0௮. நன்றி மறப்பது நன்றன்று நன்றல
தன்றே மறப்பது நன்று. அ

இ-ள். நன்றி மறப்பது நன்று அன்று—ஒருவன் முனசெய்த நன்மையை மறப்பது ஒருவற்கு அறனன்று, —நன்றலது அன்றே மறப்பது நன்று—அவன் செய்த தீமையைச் செய்தபொழுதே மறப்பது அறன். எ-று.

இரண்டும் ஒருவற்றையெய்யப்பட்ட வழி மறப்பதும் மறவாததும் வகுத்தது க் கூறியவாறு. (அ)

க0௯. கொன்றன்ன வினா செயினு மவர்செய்த
வொன்றுநன் றுளளக கெடும. ச

இ-ள் கொன்று அன்ன வினா செயினும்—தமக்கு முன்னொரு நன்மை செய்தவா பிசுகொன்றாலொத்த இன்னாதவற்றைச் செய்தாராயினும்,—அவா செய்த நன்று ஒன்று உள்ளக கெடும—அவையெல்லாம் அவாசெய்த நன்மையொன்றையும் நினைக்க இல்லைபாம். எ-று.

தினைத்துனை பனைத்துணையாகக் கொள்ளப்படுதலின், அவ்வொன்றுமே அவற்றையெல்லாங் கெடிக் குமைப்பதாம் இதனால் நன்றலது அன்றே மறக்குமென்பது. (ச)

சாந் தாந் தி கொன்றாது முயவுண்டா முய்விலை
பொய்நன்றி கொன்ற மறற்கு க0

இ-ள். எந்நன்றி கொன்றாக்கும் உய்வு உண்டாம்—பெரியவறங்களைச் சிதைத்தார்க்கும் பாவத்தினின்கும் வாயினுண்டாம்;—செய நன்றி கொன்ற ம

கற்கு உயவு இல்லை—ஒருவன் செயத நன்றியைச் சிதைத்த மகனுக்கு அஃதில்லை. எ-று.

பெரியவறங்களைச் சிதைத்தலாவது ஆன்முலையறுத்தலும், மகளிரகருவினைச் சிதைத்தலும், பாபபாரத்தடுத்தலும் முதலிய பாதகங்களைச் செய்தல்.* இத்தனா செயநன்றிகோறவின கொடுமை கூறப்பட்டது. (க0)

கஉ ம் அதி.— நடுவுநிலைமை.

அஃதாவது பகை நொதுமல் நண்பென்னும் மூன்றுபகுதியினும் அறத்தினைவழுவாது ஒப்ப நிறகு நிலைமை. இது, நன்றிசெய்தாரா மாட்டி அந்நன்றியினை நினைத்தவழிச் சிதையும்னறே அவ்விடத்துஞ் சிதையலாகாதென்றற்கு, செயநன்றியறிதலினபின் வைக்கப்பட்டது.

ககக. தகுதி யெனவொன்று நன்றே பகுதியாற்
பாறப்பட டொழுகப் பெறின. க

இ-ள். தகுதி என ஒன்றே நன்று—நடுவுநிலைமையென்று சொல்லப்படும் ஓரறமுமே நன்று,—பகுதியான பாறபட்டி ஒழுகப்பெறின—பகை நொதுமல் நண்பென்னும் பகுதிதோறும் தன்முறைமையை விடாதொழுகப்பெறின. எ-று.

தகுதியுடையதனைத் தகுதியென்றா. “ஊராறோ தேவகுலம்” எனப்பது போலப் பகுதியானென்புழி ஆனுருப் தோறுமென்பதன் பொருட்டாய் நின்றது. பெறினென்பது அவ்வொழுகத்தருமைதோன்ற நின்றது. இதனை நடுவுநிலைமையதுசிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க)

ககஉ. செப்ப முடையவ னுக்கஞ் சிதைவின்றி
யெச்சத்திற கேமாப் புடைநது. உ

இ-ள். செப்பம் உடையவன் ஆக்கம்—நடுவுநிலைமையையுடையவனது செல்வம்—சிதைவு இன்றி எச்சத்திற்கு ஏமாப்பு உடைத்து—பிறாசெல்வம்போல அழிவின்றி அவன் வழியினுள்ளார்க்கும் வலியாதலையுடைத்தது. எ-று.

விகாரத்தாற்றுகக் எச்சவுமமையான இறக்குநதுணையும் அவனறனக்கும் ஏமாப்புடைத்தென்பது பெற்றும். அறத்தோடு வருதலின், அன்னதாயிற்று, தானிறந்துழி எஞ்சிநிற்பதாகலின், எச்சமென்றா. (உ)

கக௩. நன்றே தரினு நடுவிகநதா மாக்கத்தை
யன்றே யொழிய விடல. ௩

இ-ள். நன்றே தரினும்—தீங்கன்றி நன்மையே பயந்ததாயினும்,—நடுவு இகநது ஆம் ஆக்கத்தை அன்றே ஒழிய விடல்—நடுவுநிறையொழிதலான் உண்டாகின்ற ஆக்கத்தை அப்பொழுதே யொழியவிடிக. எ-று.

நன்மை பயவாமைபின், நன்றே தரினு மென்றா. இகத்தலானென்பது இகநதெனத் திரிந்துகின்றது. இவையிரண்டுபாட்டானும் முறையே நடுவுநிலைமை

* புறநானூறு,—ஆன்முலையறுத்த வறணி லோகரு— மாணியை மகளிர் கருச்சிதைத் தோர்க்குந்—குரவாத் தப்பிய கொடுமை யோர்க்கும்—வருவாய் மருங்கிற் கழுவாய் முனவே—நிலம்புடை பெயரவ் தாயினுமொருவன்—செய்தி கொன்றாக் குய்தி யிலலென—றறம்பா டின்றே யாயிழை கணவ.

யான் வந்த செல்வம் நன்மை பயத்தலும், ஏனைச்செல்வம் தீமை பயத்தலும் கூறப்பட்டன. (௩)

ககசு. தக்கார் தகவில டென்ப தவரவ

ரெச்சத்தாற காண்ப படும. ச

இ-ள். தக்கார் தகவிலர் எனபது—இவா நடுவிலைமையுடையர் இவர் நடுவிலைமையிலொன்னும் விசேடம்—அவரவா எச்சத்தால் காணப்படும—அவரவருடைய நன்மக்களது உண்மையானும் இன்மையானும் அறியப்படும. எ-று.

தக்கார்க்கெச்சமுண்டாதலும் தகவிலாக்கிலையாதலும் ஒருதலையாகலின், இருதிருத்தானாயும் அறிதற்கு அவை குறியாயின. இதனால் தக்காரையுந் தகவிலாரையும் அறியுமாறு கூறப்பட்டது. (ச)

ககரு. கேடும பெருக்கமு மிலலல நெஞ்சத்துக்

கோடாமை சான்றோர்க கணி. ரு

இ-ள். கேடும பெருக்கமும் இல அல்ல—தீவினையாற்கேடும நலவினையாற பெருக்கமும் யாவாகரும் முன்னே அமைநது கிடந்தன, — நெஞ்சத்துக் கோடாமைசான்றோருக்கு அணி—அவ்வாறறையறிநது அவை காரணமாக மனத்தினக்கேகோடாமையே அறிவானமைநதாகரு அழகாவது. எ-று.

அவை காரணமாகக் கோடுதலாவது அவை இப்பொழுது வருவனவாகக் கருதிக் கேடுவாராமையைக்குறித்தும் பெருக்கம் வருதலைக்குறித்தும் ஒருதலைக்கணிற்றல். அவற்றிற்குக் காரணம் பழவினையே கோடுதலன்றென உண்மையுணர்நது நடுவிறுந் சால்பினையழகுசெய்தலின், சான்றோர்க்கணியென்றா. (ரு)

ககசு. கெடுவல்யா டென்ப தறிகதன் டெஞ்ச

நடுவொரீஇ யல்ல செயின். சா

இ-ள். தனநெஞ்சம் நடுவு ஓரீஇ அல்ல செயின்—ஒருவன் தன்னெஞ்சம் நடுவிறுந்நையொழிநது நடுவல்லவற்றைச் செய்ய நினைக்குமாயின்,—யான் கெடுவல் எனபது அறிக—அந்நினைவை யான் கெடக்கடவேனென்றுணரும் உற்பாதமாக அறிக. எ-று.

நினைத்தலும் செயதலோடொக்குமாகலின், செயினென்றா. (சு)

ககௌ. கெடுவாக வையா துலக நடுவாக

நன்றிக்கட டங்கியான ருழவு. எ

இ-ள். நடுவாக நன்றிக்கண் தங்கியான தாழவு—நடுவாகநின்று அறத்தின்கண்ணே தங்கினவனது வறுமையை—கெடுவாக வையாது உலகம்—வறுமையென்று கருதா உயாநதோ. எ-று.

கெடுவென்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயர். செல்வமென்றுகொள்ளுவனொன்பது குறிப்பெச்சம். இவைமூன்றுபாட்டானும், முறையே கேடும பெருக்கமுங் கோடுதலான வாராவென்பது உம், கோடுதல கேட்டிறகேதுவாமென்பது உம், கோடாதவனருழவு கேடனறென்பது உம், கூறப்பட்டன. (எ)

ககஅ. சமன்செய்து சோதுகருங் கோல்போ லமைந்தொருபாற

கோடாமை சான்றோருக் கணி. அ

இ-ள். சமன் செய்து சீர்தூக்கும் கோலபோல — முன்னே தான் சமனாகின்று பின் தன்கண் வைத்த பாரத்தை வரையறுக்குநதலாம்போல— அமைந்து ஒருபால கோடாமை சான்றோர்க்கு அணி— இலக்கணங்களானமை நது ஒருபக்கத்துக் கோடாமை சான்றோர்க்கு அழகாம். எ-று.

உவமையடையாகிய சமனசெய்தலும் சீர்தூக்கலும் பொருட்கண்ணும், பொருளடையாகிய அமைதலும் ஒருபாறகோடாமையும் உவமைக்கண்ணும், கூட்டி, சான்றோர்சீர்தூக்கலாவது தொடைவிடைகளாகேட்டவற்றை ஊழான உள்ளவாறுணர்தலாகவும், ஒருபாறகோடாமையாவது அவவுள்ளவாற்றை மறையாது பகை நொதுமல நடபென்னும் மூன்றுதிறத்தாகவும் ஒப்பக்கூறு தலாகவும், உரைக்க. இலக்கணங்களானமைதல இருவழியும் ஏற்பன்கொள்க.

ககக. சொற்கோட்ட மிலலது செப்ப மொருதலையா

வுட்கோட்ட மினமை பெறின.

கக

இ-ள். செப்பம் சொற்கோட்டம் இல்லது — நடுவுநிலைமையாவது சொல்லினகட்கோடுதலில்லாததாம், — உட்கோட்டம் இனமை ஒருதலையாப் பெறின— அஃதன்னதாவது மனத்தினகட்கோட்டமினமையைத் திண்ணிதாகப் பெறின. எ-று.

சொல் ஊழான் அறுத்துச் சொல்லுஞ்சொல். காரணம்பற்றி ஒருபாறகோடாத மனத்தோடு கூடுமாயின, அறங்கிடந்தவாறு சொல்லுதல் நடுவுநிலைமையாமெனவே, அதனோடு கூடாதாயின அவவாறுசொல்லுதல் நடுவுநிலைமையன்றென்பது பெறப்பட்டது. (க)

கஉ௦. வாணிகஞ் செய்வார்க்கு வாணிகம் பேணிப்

பிறவுந் தம்போற செயின.

க௦

இ-ள். பிறவும் தம்போல பேணிச் செயின — பிறாபொருளையுந் தம்பொருள்போலப் பேணிச் செயின், — வாணிகம் செய்வார்க்கு வாணிகம்— வாணிகஞ்செய்வார்க்கு நன்றாய் வாணிகமாம். எ-று.

பிறவுந்தம்போறசெய்தலாவது கொள்வது மிகையுந் கொடுப்பதுகுறையுமாகாமல் ஒப்பநாடிச் செய்தல். இப்பாட்டுமுன்னுள்ள, முன்னையவிரண்டும் அவையத்தாரை நோக்கின், ஏனையது வாணிககாரனாகிற்று, அவ்விருதிறத்தார்க்கும் இவ்வறம் வேறுகச்சிறந்தமையின. (க௦)

கக ம் அதி.— அடக்கமுடைமை.

அஃதாவது மெய், மொழி, மனங்கள் தீரெறிககட்செல்லாது அடங்குதலுடையதாதல். அஃது ஏதிலாகுற்றம்போற்றனகுற்றமுங்காணும் நடுவுநிலைமையுடையாறகாதலின, இது நடுவுநிலைமையினபின் வைக்கப்பட்டது.

கஉக. அடக்க மமரநு ஞய்க்கு மடங்காமை

யாரிரு ஞய்த்து விடும்.

க

இ-ள். அடக்கம் அமரநுள் உயக்கும்— ஒருவனை அடக்கமாகியவறம் பின் வேறருக்கத்துக்கும்;— அடங்காமை ஆர் இருள் உய்த்தவிடும் — அடங்காமையாகியபாவம் தங்குதற்கரிய இருளினகட்செலுத்தும். எ-று.

இருளென்பது ஓநரகவிசேடம். “எல்லாம் பொருளிற்றிறநதுவிடும்” என்றோபோல உயத்துவிடுமென்பது ஒருசொல்லாய் நின்றது. (ச)

க௨௨. காக்க பொருளா வடக்கத்தை யாகக்
மதனினூங் கிலலை யுயிராகு. ௨

இ-ள். உயிர்க்கு அதனை ஊங்கு ஆக்தம் இலலை — உயிர்க்கு அடக்கத் தின்மிகக் செலவமில்லை, — அடக்கத்தைப் பொருளாக் காக்க — ஆகலான அவ்வடக்கத்தை உறுதிப்பொருளாகக்கொண்டு அழியாமற்காகக். எ-று.

உயிரென்பது சாதியொருமை. அஃது அண்டி மக்களுயிராமேனின்றது, அந் தடங்கிப் பயன்கொள்வது அதுவேயாகலின். (௨)

க௨௩. செறிவுறிந்து சீமை பயக்கு மறிவுறிந்
தாற்றி னடங்கப் பெறின். ௩

இ-ள். அறிவு அறிந்து ஆற்றின அடங்கப் பெறின் — அடங்குதலே நமக்கு அறிவாவதென்றறிந்து நெறியானே ஒருவன் அடங்கப்பெறின், — செறிவு அறிந்து சீமை பயக்கும் — அவ்வடக்கம் நல்லோரானறியப்பட்டு அவனுக்கு விழுப்பத்தைக் கொடுக்கும். எ-று.

இலவாமூவானுக்கு அடங்குநெறியாவது மெய்முத்தன் மூனறும் தன்வயத் தவாதல். (௩)

க௨௪. நிலையிற் றிரியா தடங்கிவான் றேற்ற
மலையினு மாணப் பெரிது. ௪

இ-ள். நிலையின் திரியாது அடங்கியான தோற்றம் — இலவாமூக்கையாகிய தன்னெறியின் வேறுபடாது நின்று அடங்கினவனது உயாச்சி — மலையினும் மாணப்பெரிது — மலையினுயாச்சியினும் மிகப்பெரிது. எ-று.

திரியாதடங்குதல் பெறிகளாற் புலன்களை நுகராரினதே அடங்குதல். மலை ஆகுபெயர். (௪)

க௨௫. எல்லார்க்கு நன்றும் பணித் தவருள்ளு
செலவாக்கே செலவந் தகைத்து. ௫

இ-ள். பணிதல் எல்லார்க்கும் நன்றும் — பெருமிதமின்றியடங்குதல் எல் லார்க்கும் ஒப்ப நன்றேயெனினும், — அவருள்ளும் செலவாக்கே செலவந் தகைத்து — அவ்வெல்லாருள்ளு செலவமுடையார்க்கே வேறொருசெலவமா ள்சிறப்பினையுடைத்து. எ-று.

பெருமித்ததின்கே செய்யுங்கலவியுங் குடிப்பிறப்புமுடையார் அஃதினறி அவைத் தன்னையடங்கியவழி அவ்வடக்கஞ் சிறந்துகாட்டாதாகலின், செலவா க்கே செலவந் தகைத்தென்றார். செலவத்தகைத்தென்பது மெலிந்துநின்றது. பொதுவென்பாராயுமுடம்பட்டுச் சிறப்பாதல் கூறியவாறு. இவையையென்பா ட்டானும் பொதுவையான அடக்கத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௫)

க௨௬. ஒருமையு ளாமைபோ லைந்தடக்க லாற்றி
ஒருமுமையு மேமாப் புடைத்து. ௬

இ-ள். ஆக்தம்போல ஒருமையுள் ஐந்து அடக்கல ஆற்றின் — ஆக்தம்போல ஒருவன் ஒருபிறப்பின்கண் ஐம்பொறிகளையுமடக்கவல்லனாயின், — எழுமையு

ம் ஏமாப்பு உடைத்து— அவ்வன்மை அவனுக்கு எழுபிறப்பினகண்ணும் அரண்தலையுடைத்து. எ-து.

ஆமை ஐந்துறுப்பினையும் இடாபுகுதாமல் அடக்குமாறுபோல இவனும் ஐம்பொறிகளையும்பாவம்புகுதாமலடக்கவேண்டுமென்பாரா, ஆமைபோலென்றாரா. ஒருமைக்கட்செய்தவினையினபயன் எழுமையுநதொருமென்பது இத்தனறிக. இத்தன மெய்யடக்கங்கூறப்பட்டது. (சு)

கஉஎ. யாகாவா ராயினு நாகாகக காவாககாற

சோகாபபா சொல்லிழுக்குப் பட்டு. ஏ

இ-ள். யா காவாராயினும் நா காகக—தம்மாறகாககப்படுவனவெல்லாவற்றையுங் காககமாட்டாராயினும் நாவொன்றையுங்காக்க, —காவாககால சொல்லிழுக்குப்பட்டுச் சோகாபபா— அதனைக்காவாராயிற் சொற்றற்றத்தினகட்பட்டித் தாமே துன்புறுவா. எ-து.

யாவென்பது அஃறிணைபபணமைவினாபெயா. அஃது ஈண்டு எஞ்சாமையுணரநின்றது முற்றமமை விகாரத்தாற்றுககது. சொற்றற்றம் சொல்லினகட்டோன்றுவகுற்றம். அல்லாபபா செமமாபபா எனபனபோலச் சோகாபபனபது ஒருசொல். (எ)

கஉஅ. ஒன்றானுந் தீச்சொற பொருட்பய னுண்டாயி

னன்றாகா தாகி விடும.

அ

இ-ள். தீச்சொறபொருட்பயன் ஒன்றானும் உண்டாயின்—தீயவாசிய சொற்களின்பொருள்களாற் பிறாகக்குவருநதுன்பமொன்றாயினும் ஒருவனபக லுண்டாவதாயின், — நன்று ஆகாதாகிவிடும—அவனுக்குப் பிறவறங்களானுண்டான நன்மை தீதாய்விடும. எ-து.

தீயசொல்லாவன தீங்குபயக்கும் பொய், குற்றை, கடுஞ்சொல்லென்பன. ஒருவன் நல்லவாகச்சொல்லுஞ்சொற்களினகண்ணே ஒன்றாயினுந்தீச்சொற்பபிம் பொருளினது பயன் பிறாக்குண்டாவதாயினென்றுகாப்பாருமுளா. (அ)

கஉசு. தீயினுற் சுட்டபு னுள்ளாறு மாறாதே

நாவினாற் சுட்ட வடு.

சு

இ-ள். தீயினால் சுட்ட புண உள ஆறும் — ஒருவனையொருவன் நீயினாற் சுட்டபுண் மெய்க்கட்கிடப்பினும் மனத்தினகண் அப்பொழுதேயாறும், — நாவினால் சுட்டவடு ஆறது— அவ்வாறன்றி வெவவுறையுடையநாவினாற் சுட்டவடு அதனகண்ணும் எஞ்ஞான்றுமாறாது. எ-து.

ஆறிப்போதலால் தீயினாற்சுட்டதனைப் புண்ணென்றும், ஆறதுகிடத்தலால் நாவினாற்சுட்டதனை வடுவென்றுங்கூறினா. தீயும் வெவவுறையுரு சுறிதற்றெழிலான ஒக்குமாயினும், ஆறுமையாற்றீயினும் வெவவுறாகொடிதென்பது போதரலின், இது குறிப்பானவந்த வேற்றுமையலங்காரம். இவைமூன்றுபாட்டானும் மொழியடக்கங்கூறப்பட்டது. (க)

கந0. கதங்காத்துக் கற்றடங்க லாற்றுவான் செவ்வி

யறம்பார்க்கு மாற்றி னுழைந்து.

க0

இ-ள. கதம் காததுக் கற்று அடங்கல ஆற்றுவான செவவி— மனத்தினக ண் வெகுளிதோனமுறமகாததுக கலவியுடையனா யடங்குதலை வல்லவனது செவவியை—அறம பாக்கும் ஆற்றின துழைந்து—அறக்கடவுள் பாராநிற கும அவ்னையடையும் நெறியினகட் சென்று. எ-று.

அடங்குதல் மனம் புறத்துப் பரவாது அறத்தினகண்ணே நிறைவு. செவவி தனகுறைகூறுதற்கேற்ற மன மொழி முகங்கள் இனியனாக காலம். இப்பெ றறியானே அற தானே சென்றையுமென்பதாம். இத்தன மனவடக்கங் கூறப்பட்டது. (௧௦)

௧௪ ம் அதி. — ஒழுக்கமுடைமை.

அஃதாவது தத்தம் வருணத்திற்கும் நிலைக்குமோதப்பட்ட ஒழுக்கத்தினை யுடையராதல். இது, மெய்முதலிய அடங்குனாககலந்து முடியாதாகலின், அடக்கமுடைமையினபின் வைக்கப்பட்டது.

௧௩௧. ஒழுக்கம் விழுப்பந் தரலா னொழுக்க முயிரினு மோம்ப படும. க

இ-ள. ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலான—ஒழுக்கம் எல்லார்க்கு சிறப்பினை த் தருதலான,—ஒழுக்கம் உயிரினும் ஒம்பப்படும—அவ்வொழுக்கம் உயிரினு ம் பாதுகாக்கப்படும. எ-று.

உயாநதாக்கும் இழிந்தாக்கும் ஒப்ப விழுப்பந் தருதலின், பொதுப்படக் கூறினா. சுடந் வருவிக்கப்பட்டது. அதனால் அவ்வனம் விழுப்பந் தருவதாய் து ஒழுக்கமென்பது பெற்றும். உயிர் எல்லாப்பொருளினுஞ் சிறந்ததாயினும் ஒழுக்கம்போல விழுப்பந் தாராமையின், உயிரினுமோம்பப்படுமென்றா. (௧)

௧௩௨. பரிந்தோம்பிக் காகக வொழுக்கந் தெரிந்தோம்பித் தேரினு மஃதே துணை. உ

இ-ள். ஒழுக்கம் ஒம்பிப் பரிந்து காகக—ஒழுக்கத்தினை ஒன்றானும் அழிவு படாமற்பேணி வருந்தியுங்காகக,—தெரிந்து ஒம்பித் தேரினும் துணை அஃதே —அறங்குபலவற்றையுமாராயந்து இவற்றுள் இருமைக்குநதுணையாவது யா தென்று மனத்தைப்பொருக்கித் தோந்தாலும் துணையாயமுடிவது அவ்வொழு க்கமேயாகலான. எ-று.

பரிந்துமென்னுமுமை விகாரத்தாற்றொக்கது. இவையிரண்டுபாட்டானும் ஒழுக்கத்ததுசிறப்புக் கூறப்பட்டது (௨)

௧௩௩. ஒழுக்க முடைமை குடிமையிழுக்க மிழிந்த பிறப்பாய விடும. ன

இ-ள. ஒழுக்கமுடைமை குடிமை—எல்லார்க்கு தத்தம்வருணத்திற்கேற் ற ஒழுக்கமுடைமை குலனுடைமையாம்,—இழுக்கம் இழிந்த பிறப்பாய வி டும்— அவ்வொழுக்கத்திறவறுதல் அவ்வருணத்திற் குழந்த வருணமாய் விடும. எ-று.

பிறந்த வருணத்தன் இழிந்தகுலத்தாராயினும் ஒழுக்கமுடையராக உயர் குலத்தாரவாகலின் குடிமையாமெனவும், உயாநத் வருணத்துப் பிறந்தாரா

யினும் ஒழுக்கத்திற்றவர்த் தாழ்ந்த வருணத்தாராவராகலின் இழிந்த பிறப் பாய் விடுமெனறுங் கூறினா உளவழிப்படுங் குணத்தினும் இவ்வழிப்படுங் குற்றம் பெரிதெனவாறு. பயன் இடையீடுனறியெய்துதலின், அவ்விரைவு பற்றி அவவேதுவாகிய வினைகளே பயனாகவோதப்படடன. (ந)

கநசு. மறப்பினு மோததுக கொளலாகும் பார்ப்பான்
பிறப்பொழுக்கங் குணநக கெடும். ச

இ-ள். ஒத்து மறப்பினும் கொளலாகும்—சுற்ற வேதத்தினை மறந்தானுமி னும் அவவருணங்கடொமையிற் பின்னும் அஃதோதிககொளலாம், — பார்ப்பான் பிறப்பு ஒழுக்கம் குணநக கெடும்—அந்நண்ணது உயாநதவருணம் த னனொழுக்கங் குணநக கெடும். எ-று.

மறநதவழி இழிகுலத்தனமாகலின், மறக்கலாகாதெனறுங் கருத்தான, மறப்பினுமெனறா. சிறப்புடை வருணத்திற்கு மொழிந்தமையின், இஃது ஏனை யவருணங்கட்குங் கொள்ளப்படும். (ச)

கநரு. அழுக்கா றுடையான்க ணாகமபோன் றில்லை
யொழுக்க மிலானக னுயாவு. ரு

இ ள். அழுக்காறு உடையான்கண ஆக்கம் போனது—அழுக்காறுடையா னமாட்டு ஆக்கமில்லாதார்போல—ஒழுக்கம் இலானகண உயாவு இல்லை— ஒழுக்கமில்லாதவனமாட்டும் உயாச்சி யில்லை. எ-று.

உவமையான ஒழுக்கமில்லாதவன் சுற்றத்திற்கும் உயாச்சியிலையென்பது பெற்றும், என்னே “கொடுப்பதழுக்கறுப்பான சுற்ற”மும் நலகாதலின். உயாவு உயாசுலமாபல. (ரு)

கநசு. ஒழுக்கத்தி னெல்கா ருவோ ரிழுக்கத்தி
னேதம் படுபாக கறிநது. சு

இ-ள். ஒழுக்கத்தின் ஒல்கா உரவோ—செய்தற்கருமைநோக்கி ஒழுக்க த்திற சுருங்கா மனவலியுடையா, —இழுக்கத்தின் ஏதம் படுபாக்கு அறி நது — அவவிழுக்கத்தால தமக்கிழிகுலமாகிய குற்றமுண்டாமாதறை அறி நது. எ-று.

ஒழுக்கத்திற்குருக்கம் அதனையுடையாமேலேற்றப்பட்டது. கொண்ட விர தம் விடாமைபற்றி, உரவோனெனறா. (சு)

கநஎ. ஒழுக்கத்தி னெயதுவர் மேன்மை யிழுக்கத்தி
னெயதுவ ரெயதாப பழி. எ

இ-ள். ஒழுக்கத்தின் மேன்மை எயதுவர்—எல்லாரும் ஒழுக்கத்தானே மே ம்பாட்டையெயதுவா, —இழுக்கத்தின் எயதாப பழி எயதுவா—அதனினி ன்றியுக்குதலானே தாம் எயதுதற்குரித்தல்லாத பழியையெயதுவா. எ-று.

பகைபற்றி அடாப்பழி கூறியவழி அதனையும் இழுக்கம்பற்றி உலகம் அடு க்குமென்று கொள்ளுமாகலின், எயதாபபழி எயதுவவொன்றார். இவைஐயந் து பாட்டானும் ஒழுக்கம் உள்வழிப்படுங் குணமும் இவ்வழிப்படுங் குற்றமு ள் கூறப்பட்டன. (எ)

க௩அ. நன்றிக் கு வித்தாகு நல்லொழுக்கந் தீயொழுக்க
மென்று மிடம்பை தரும. அ

இ-ள். நல்லொழுக்கம் நன்றிக் கு வித்தாகும்—ஒருவனுக்கு நல்லவொழுக்கம் அறத்திற்குக் காரணமாய் இருமையினும் இன்பம் பயக்கும்,—தீயொழுக்கம் என்றும் இரிமபை தரும்— தீயவொழுக்கம் பாவத்திற்குக் காரணமாய் இருமையினும் துன்பம் பயக்கும். எ-று.

நன்றிக் கு வித்தாகுமென்றதனால் தீயொழுக்கம் பாவத்திற்குக் காரணமாதலும், இரிமபைதருமென்றதனால் நல்லொழுக்கம் இன்பநதருதலும் பெற்றும், ஒன்று நின்றே ஏனையதை முடிக்குமாகலின், இதனாற் பின்விளைவு கூறப்பட்டது. (அ)

க௩க. ஒழுக்க முடையவாக கொல்லாவே தீய
வழக்கியும் வாயாற் சொல்ல. கூ

இ-ள். வழக்கியும் தீய வாயால் சொல்ல—மறந்தந் தீயசொற்களைத் தம் வாயாற் சொல்லுநதொழில்கள்— ஒழுக்கமுடையவாகக் குல்லா—ஒழுக்கமுடையவாகக் குடியா. எ-று.

தீய சொற்களாவன பிறர்க்குத் தீங்கு பயக்கும் பொய்முதலியனவும் வருணத்திற்கு உரியவல்லனவுமாம். அவற்றை பன்மையாற் சொல்லுதற்றொழில் பலவாயின. சொல் சாதியொருமை. சொல்லெனவே அமைந்திருக்க வாயாலென வேண்டாது கூறினா, நல்ல சொற்கள் பயின்றதெனத் தாம் வேண்டியதன்சிறப்பு முடித்தற்கு. இதனை வடநூலார் தாற்பரியமென்ப. (க)

க௪0. உலகத்தோ டொட்ட வொழுகல் பலகற்றுவ
கல்லா ரறிவிலா தார். க0

இ-ள். உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல் கல்லார்— உலகத்தோடு பொருந்தவொழுதுதலைக் கல்லாதார்,—பல கற்றும் அறிவிலாதார்—பலநூல்களையுங் கற்றாராயினும், அறிவிலாதார். எ-று.

உலகத்தோடு பொருந்தவொழுதுதலாவது உயர்ந்தோர் பலரும் ஒழுகியவாற்றான ஒழுகுதல். அறநூலசொல்லியவற்றான இக்காலத்திற்கு ஏலாதனவொழிந்து சொல்லாதனவற்றான ஏற்பன கொண்டு வருதலான அவையுடங்க உலகத்தோடொட்டவென்றும், கல்விக்குப் பயன் அறிவும் அறிவிற்குப் பயன் ஒழுக்கமுமாகலின் அவ்வொழுதுதலைக் கல்லாதார் பலகற்றும்அறிவிலாதாரென்றுங் கூறினார். ஒழுகுதலைக் கற்றலாவது அடிப்படுத்தல். இவை யிரண்டு பாட்டானும் சொல்லானுஞ் செயலானும் வருமொழுக்கங்களெல்லாம் ஒருவாற்றாற் றொகுத்துக் கூறப்பட்டன. (க0)

கரு ம் அதி.— பிறனில்விழையாமை.

அஃதாவது காம மயக்கத்தாற் பிறனுடையவிலலானே விரும்பாமை. இஃது ஒழுக்க முடையார் மாட்டே நிகழ்வதாகலின், ஒழுக்கமுடைமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கசக. பிறன்பொருளாட பெட்டொழுகும் பேதைமை ஞாலத்
தம்பொருள கண்டாக ணில. க

இ-ள். பிறன் பொருளாட பெட்டு ஒழுக்கும் பேதைமை—பிறனுக்குப் பொருளாந் தன்மையையுடையானை காதலித்தொழுகுகின்ற அறியாமை—ஞாலத்து அறம் பொருள் கண்டாகண இல — ஞாலத்தின்கண் அறநூலையும் பொருநூலையும் ஆராய்ந்தறிந்தாராட்டிலலை. எ-று.

பிறன்பொருள் பிறனுடைமை. அறம் பொருளென்பன ஆகுபெயர். செவ்வெண்ணின்னெனுகை தொக்குநின்றது. இன்பமொன்றையே நோக்கும் இன்ப நூலுடையார் இதீயொழுகக்கதையும் பரகீயமெனது* கூறுவராகலின், அறம் பொருள் கண்டாகணிலலென்றா, எனவே, அப்பேதைமையுடையார்மாட்டு அறமும் பொருளும் இல்லையென்பது பெறப்பட்டது. (க)

கசஉ. அறனகடை நின்றொரு ளெல்லாம் பிறனகடை
நின்றொரு பேதையா ரில். உ

இ-ள். அறனகடை நின்றொரு ளெல்லாம்—காமங் காரணமாகப் பாவத்தின்கண் நின்றொல்லாருளானும்— பிறனகடை நின்றொரு பேதையார் இல—பிறனிலலானை காதலித்து அவன் வாயிற்கடசென்று நின்றாபோலப் பேதையாரிலலை. எ-று.

அறத்தின்க்கப்பட்டமையின், அறன் கடையென்றா. அறனகடை நின்ற பெணவழிச் செல்வாரும் வரைவினமகளிரோடும் இழிகுலமகளிரோடுங்கூடி இன்பநுகாவாரும்போல அறமும் பொருளும் இழத்தலையெனநிப பிறனகடை நின்றா அச்சத்தால் நாங் கருதியவின்பமும் இழக்கின்றாராகலின், பேதையாரிலலென்றா, எனவே, இன்பமுமில்லையென்பது பெறப்பட்டது. (உ)

கசங். விளிந்தாரின் வேறல்லா மன்ற தெளிந்தாரின்
நீமை புரிந்தொழுகு வா. ங்

இ-ள். மன்ற தெளிந்தார இல தீமை புரிந்து ஒழுதுவார—தமமை ஐயுறு தாரிலலானகண்ணே பாவஞ்செய்தலை விரும்பியொழுகுவாரா,—விளிந்தாரின் வேறு அல்லா—உயிருடையோனும், இறந்தாரோயாவா. எ-று.

அறம் பொருளினபங்களாகிய பயன் உயிரொயதாமைபின், விளிந்தாரின் வேறல்லொன்றும், அவா தீமை புரிந்தொழுகுவது இல்லுடையவரது தெளிவு பற்றியாகலின் தெளிந்தாரிலலென்றுங் கூறினா. (ங்)

கசச. எனைத்துணைய ராயினு மென்றா தினைத்துணையுந்
தேரான பிறனில் புகல. ச

இ-ள். எனைத்துணையராயினும் எனனும்—எத்துணைப்பெருமையுடையராயினும் ஒருவாக்கு யாதாய முடியும்—தினைத்துணையும் தேரான பிறன் இல புகல—காமமயக்கத்தால் தீனியளவுந் தம்பிழையையோராது பிறனுடைய இலவின்கட்புகுதல் எ-று.

இந்திரனபோல எல்லாப்பெருமையு மிழந்து சிறுமையெய்தல நோக்கி, என னுமென்றா. “எனன் ரறியாதீர் போல விவைகநி—னினன்ர வல்ல நெடுந்

* பரகீயம்—பிறற்குரியது.

தகாய” எனபுழிப்போல உயாததற்கட பணமை யொருமை மயங்கிற்று.தே
ரான பிறனென்பதனைத் தமமை ஐயுறுத பிறனெனறுபாபாருமுளா. (சு)

கசுரு. எளிதென விலலிறப்பா நெயதுமெஞ் ஞானமும்
விளியாது நிற்கும் பழி. ரு

இ-ள். எளிது என இறப்பான—எயதுதலெளிதென்று கருதிப் பின்வி
ளைவு கருதாது பிறனிலவினகணிதப்பான—விளிபாது எஞ்ஞானமும் நிற்கும்
பழி எய்தும்—மாயதலினி எஞ்ஞானமும் நிலைநிற்குங் குடிப்பழியினையெ
யதும். எ-று.

இலவினகணிதத்தல இல்லாளகண நெறிகடநது சேறல. (ரு)

கசுசு. பகைபாவ மசசம் பழியென நானகு
மிகவாவா மிலலிறப்பான கண். சு

இ-ள். இல் இறப்பானகண—பிறனிலலாளகண நெறிகடநது செல்வானிட
த்து—பகை பாவம் அசசம் பழி என நான்கும் இகவாவாம—பகையும் பா
வமும் அச்சமுங் குடிப்பழியுமென்னும் இந்நான்கு குற்றமும் ஒருகாலும் நீங்
காவாம். எ-று.

எனவே, இருமையுமிழத்தல பெற்றும், இவையாறுபாட்டானும் பிறனிலவி
ழைவானகட குற்றங் கூறப்பட்டது. (சு)

கசுஎ. அறனியலா னிலவாழ்வா நென்பான பிறனியலா
பெண்மை நயவா தவன. எ

இ-ள். அறனியலான இலவாழ்வான என்பான—அறனாகிய இயலபோடுகூ
டி இலவாழ்வானென்று சொல்லப்படுவான—பிறன இயலாள் பெண்மை ந
யவாதவன—பிறனுக்குரிமை பூண்டு அவனுடைய இயலபினகண்ணே நிறபா
ளது பெண்டனமையை விருமபாதவன. எ-று.

ஆனுருபு ஈண்டுடனிகழ்ச்சிக்கண வந்தது. இல்லறஞ் செய்வானென்பபடு
வான அவனெயென்பதாம். (எ)

கசுஅ. பிறனமனை நோக்காத பேராணமை சான்றோக
கறனென்றே வானற வொழுககு. அ

இ-ள். பிறன மனை நோக்காத போ ஆணமை—பிறனமனையான உட்கொ
ள்ளாத பெரிய ஆண்டகைமை—சான்றோககு அறன ஒன்றே ஆனற ஒழு
ககு—சால்புடையார்ககு அற்றுமாம், நிரம்பியவொழுககமுமாம். எ-று.

புறப்பகைகளை அடக்கும் ஆணமையுடையார்க்கும் உட்பகையாகிய காம
ம் அடக்குதற்கருமையின, அதனையடக்கிய ஆணமையைப் பேராணமையெ
னறா. ஒன்றேவென்பது எண்ணிடைச்சொல். செய்தற்கரிய அறனும் ஒழுக
கமும் இதனைச் செய்யாமையே பயக்குமென்பதாம். (அ)

கசுக. நலக்குரியார் யாரொளி மூமநீர் வைப்பிற
பிறற்குரியா டோடோயா தார். கூ

இ-ள். நாம் நீர் வைப்பின—அச்சந் தருங் கடலாற சூழப்பட்ட உலகத்து
—நலக்கு உரியார் யார் எனின—எல்லாநன்மைகளும் எய்துதற்குரியார் யார்

வொனின், — பிறகு உரியான தோள தோயாதா, — பிறனெருவனுக்கு உரிமையாகியானுடைய தோளைச் சேராதா. எ-று.

- அகலம், ஆழம், பொருளுடைமை முதலியவற்றான அளவிடப்படாமையின், நாம் நீரொன்றா. நலத்திறகென்பது நலக்கெனக் குறைந்து நின்றது. உரிச்சொல்லீது திரிந்து நின்றது. இருமையினும் நனமைபெய்துவொன்பதாம். (க)

கடு. அறன்வரையா னல்ல செயினும் பிறன்வரையாள் பெணமை நயவாமை நன்று க0

இ-ள். அறன் வரையான அல்ல செயினும் — ஒருவன் அறத்தைத் தனக்கு ரித்தாகச் செய்யாது பாவங்களைச் செய்யுமாயினும், — பிறன்வரையாள் பெணமை நயவாமை நன்று — அவனுக்குப் பிறனெலகைகணிப்பாளாது பெணமையை விருமபாமையுண்டாயின், அது நன்று. எ-று.

இக்குணமே மேற்பட்டித தோன்றுமென்பதாம். இவைநான்கு பாட்டானும் பிறனில் விழையாதானகட் குணங் கூறப்பட்டது. (க0)

கக் ம அதி. — பொறையுடைமை.

அஃதாவது காரணமபற்றியாதல் மடமைபானுதல் ஒருவன் தமக்கு மிகையெய்தவழித் தாமும் அதனை அவன்கட்செய்யாது பொறுத்தலையுடையாதல். நெறியினைக்கிப் செய்தாராயும் பொறுக்கவேண்டுமென்றற்கு, இது பிறனில்விழையாமையினினை வைக்கப்பட்டது.

கடுக. அகழ்வாராத தாங்கு நிலம்போலத் தமமை யிகழ்வாரப் பொறுத்த றலை. க

இ-ள். அகழ்வாராத தாங்கும் நிலம்போல — தன்னையகழ்வாரா விழாமற் றுங்குநிலம்போல — தமமை இகழ்வாரப் பொறுத்தல் தலை — தமமை அவ மதிப்பாரைப் பொறுத்தல் தலையாயவற்றம். எ-று.

இகழ்தல் மிகையாயின் செய்தலும், சொல்லுதலும். (க)

கடுஉ. பொறுத்த லிறப்பினை யென்று மதனை

மறத்த லதனினு நன்று. உ

இ-ள். எனறும் இறப்பினைப் பொறுத்தல் — பொறை நன்றாகலால், தாமொறுத்தற்கு இயன்ற காலத்தும் பிறா செய்த மிக்கையப் பொறுக்க, — அதனை மறத்தல் அதனினும் நன்று — அதனை உட்கொள்ளாது அப்பொழுதே மறத்தல் பெறின், அப்பொறையினும் நன்று. எ-று.

மிகையென்றது மேற்சொல்லிய இரண்டையும். பொறுக்குவகாலம் உட்கொள்ளப்படுதலின், மறத்தலை அதனினுநன்றென்றா. (உ)

கடுங். இன்மையு ளின்மை விருந்தொரால் வன்மையுள் வன்மை மடவார்ப் பொறை. ங்

இ-ள். இன்மையுள் இன்மை விருந்து ஓரால் — ஒருவனுக்கு வறுமையுள் வைத்து வறுமையாவது விருந்தினையேற்றுக்கொள்ளாது நீக்குதல், — வன்மையுள் வன்மை மடவார்ப் பொறை — அதுபோல வன்மையுள்வைத்து வன்மையாவது அறிவினமையான மிகையெய்தாரைப் பொறுத்தல். எ-று.

இஃதெடுத்தககாடலிவமை. அறனல்லாத விருந்தொராவ பொருளுடைமை யாகாதவாறுபோல, மடவாபபொறையும் மெனமையாகாதே வனமையாமெ ன்பது கருதது. (ங)

கருசு. நிறையுடைமை நீங்காமை வேண்டிற் பொறையுடைமை போற்றி யொழுகப் படும. சு

இ-ள். நிறையுடைமை நீங்காமை வேண்டி — ஒருவன் சாஸ்புடைமை தனக்கினின்று நீங்காமை வேண்டிவனுயின், — பொறையுடைமை போற்றி ஒ முகப்படும—அவனாற் பொறையுடைமையைத் தனக்கண் அழியாமற்காததொழு கப்படும. எ-று.

பொறையுடையாறகல்லது சாலிலிலையெனப்பதாயிற்று. இவைநான்குபாட டானும் பொறையுடைமையது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (சு)

கருரு. ஒறுத்ததாரா பொன்றாக வையாரோ வைப்பா பொறுத்ததாராப் பொன்போற் பொதிநது. ரு

இ-ள். ஒறுத்ததாரா ஒன்றாக வையாரா— பிறன் தமக்குத் தீங்குசெய்தவழி ப பொறுது அவனையொறுத்ததாரா அறிவுடையார ஒருபொருளாக மனத்து க்கொள்ளார, — பொறுத்ததாராப் பொன்போல பொதிநது வைப்பா— அத னைப் பொறுத்ததாராப் பொன்போற் பொதிநது கொள்வா. எ-று.

ஒறுத்தவா தாமும் அத்தீங்கு செய்தவனோடொத்தலின், ஒன்றாகவையா னொன்றா. பொதிநதுவைத்தல சாஸ்புடைமைப்பற்றி இடைவிடாது நினைத்தல.

கருசு. ஒறுத்ததாக கொருநானே யின்பம் பொறுத்ததாககுப் பொன்றுந துணையும் புகழ். சு

இ-ள். ஒறுத்ததாககு ஒருநானே இன்பம்— தமக்குத் தீங்கு செய்தவனையொ றுத்ததாககு உண்டாவது அவ்வொருநானேயின்பமே, — பொறுத்ததாககுப் பொன்றுநதுணையும் புகழ்— அதனைப் பொறுத்ததாககு உலகமழியுமளவும் புகழுண்டாம். எ-று.

ஒருநானேயின்பம் அந்நாளொன்றினும் கருதியது முடித்தேமெனத் தருக்கி யிருக்கும் பொய்யின்பம். ஆதாரமாகிய உலகம் பொன்றப் புகழும் பொன் றுமாகலின், ஏற்புடையுலகென்னுஞ்சொல் வருவித்துக்கைப்பட்டது. (சு)

கருஎ. திறனல்ல தற்பிறா செய்யினு நோநொந தறனல்ல செய்யாமை நனறு. எ

இ-ள். திறன் அல்ல தற் பிறா செய்யினும்— செய்யத்தகாத கொடியவற் றைத் தன்கட்பிறா செய்தாராயினும், — நோ நொநது அறன் அல்ல செய்யா மை நனறு— அவாக்கு அதனால் வருந்தினபத்திற்கு நொநது தான் அறன் லலாத செயல்களைச் செய்யாதிருத்தல் ஒருவனுக்கு நனறு. எ-று.

உமமை சிறப்புமமை. துன்பத்திற்கு நோதலாவது “உமமை — யெரிவாய நிரயத்து வீழ்வாகொல்” * எனறுபரிதல். (எ)

* நாலடியார், துறவு, — தமமை யிகழ்ந்தமை தாமபொறுப்ப தனிமற— மெம்மை யிகழ்ந்த வினைப்பயத்தா — லும்மை—யெரிவாய நிரயத்து வீழ்வா கொ லென்று— பரிவதுஉஞ் சானரோ கடன.

கருஅ. மிகுதியான் மிககவை செயதானாத தாந்தர்
தருதியான் வென்று விடல். அ

இ-ள். மிகுதியான மிககவை செயதானா — மனசெருக்காற்றங்கடைய
வற்றைச் செயதானா— தாம தந்தருதியான வென்றுவிடல் — தாம தம
முடையபொறையான வென்றுவிடுக. எ-று.

தாமும் அவாகடையவற்றைச் செய்து தோலாது பொறையான அவரின்
மேம்பட்டு வெலகவென்பதாம். இவைநான்குபாட்டானும் பிறாசெய்தன பொ
றுத்தல் சொல்லப்பட்டது. (அ)

கருகூ. துறந்தாரிற் தூயமை புடைய நிறந்தாராவா
மினஞ்சொ னோற்றிற் பவா. க

இ-ள். துறந்தாரின் தூயமை உடையா— இலவாழகக்கைகணினேயும் து
றந்தார்போலத் தூயமையுடையாரா — இறந்தாராவாய் இனஞ்சொல நோற
கிற்பவா—நெறியைக்கடந்தாராவாயினனாசொல்லிப் பொறுப்பவா. எ-று.

தூயமை மனமாசினமை. வாயென வேண்டாது கூறினா, தீயசொற்கள
பயின்றதெனத் தாம் வேண்டிடத்தமிழ்பு முடித்தற்கு. (க)

ககூ0. உண்ணாது நோற்பார பெரியா பிறாசொல்லு
மினஞ்சொ னோற்பாரிற் பின. க0

இ-ள். உண்ணாது நோற்பார பெரியா—விரதங்களான ஊணைத்தவிரந்து உ
ற்ற நோயைப் பொறுப்பார எல்லாரினும் பெரியா, —பிறா சொல்லும் இன
ஞ்சொல் நோற்பாரிற் பின—அவா பெரியராவது தமமைப் பிறா சொல்லு
ம இனஞ்சொல்லிப் பொறுப்பாரிற்பின. எ-று.

பிறர் அறிவிலாதார. நோலாமைக்கேதுவாகிய இருவகைப்பற்றொடு நின்றே
நோற்றலின், இனஞ்சொலோற்பாரிற் பினன்னொரு. இவையிரண்டுபாட்டா
னும் பிறா மிக்கக்கச்சொல்லியன பொறுத்தல் கூறப்பட்டது. (க0)

கள ம அதி.— அழகாருமை.

இதனுள் அழககாறென்பது ஒருசொல். அதற்குப் பொருள் மேலேயு
காததாம். அச்சொற் பின்னழககாற்றைச் செய்யாமையென்னும் பொருளப
ட எதிர்மறையாகாரமும் மகரவைகாரவிஞ்சியும் பெற்று அழககாருமையெ
ன நின்றது. இப்பொருமையும் பொறைக்கு மறுதலையாகலின், இதனை வில
க்குதற்கு இது பொறையுடைமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

ககூக. ஒழுககாருக கொளக வொருவனறன னெஞ்சத்
தழுககா றிலாத வியலபு. க

இ-ள். ஒருவன் தன்னெஞ்சத்து அழுககாறு இலாத இயலபு— ஒருவன் த
ன்னெஞ்சத்தின்கண் அழுககாறென்னுங் குற்றமில்லாத இயலபினை— ஒழுக்
காருக் கொளக—தனக்கோதிய ஒழுகக்கெறியாகக் கொளக. எ-று.

இயலபு அறிவோடுகூடிய தன்மை. அத்தன்மையும் நன்மையத்தலின், ஒ
ழுகக்கெறிபோல உயிரினுமோமபுகவென்பதாம். (க)

ககூஉ. விழுப்பேற்றி னஃதொப்ப தில்லையா மாட்டி

மழுககாற்றி னன்மை பெறின. உ

இ-ள். யாராமாட்டிம் அழுககாற்றின அன்மை பெறின—யாவாமாட்டிம் அழுககாற்றினின்று நீங்குதலை ஒருவன் பெறுமாயின,— விழுப்பேற்றின அஃது ஒப்பது இல்லை — மற்றவன்பெறுஞ்சீரியபேறுகளுள் அப்பேற்றினையொப்பதில்லை. எ-று.

அழுககாறு பகைவாமாட்டிம் ஒழித்தபாற்றெனயா, யாராட்டிமென்றா. அன்மை வேறுதல. இவையிரண்டுபாட்டானும் அழுககாற்றினமையது குணங் கூறப்பட்டது. (உ)

ககூங். அறனாககம் வேண்டாதா னெனபான் பிறனாககம்

பேணு தழுககறுப பான். ங்

இ-ள். அறன் ஆககம் வேண்டாதான் எனபான்—மறுமைக்கும் இம்மைக்கும் அறமுஞ் செலவமுமாயி உறுபுக்களைத் தனக்கு வேண்டாதானென்று சொல்லப்படுவான்—பிறன் ஆககம் பேணுது அழுககறுப்பான்—பிறன் செல்வங்கண்ட வழி அதற்கு உவவாது அழுககாற்றைச் செய்வான். எ-று.

அழுக்கறுத்தலெனினும், அழுககாற்றெனினுமொக்கும். அழுககாறு செய்யின் தனக்கேயேதமாமென்பதாம். (ங்)

ககூச. அழுககாற்றி னல்லவை செய்யா ரிழுககாற்றி

னேதம் படுபாக கறிந்து. ச

இ-ள். அழுககாற்றின் அல்லவை செய்யா— அழுககாறு ஏதுவாக அறனல்லவற்றைச் செய்யா அறிவுடையா — இழுககாற்றின் ஏதம் படுபாக்கு அறிந்து—அத்தீநெறியால் தமக்கிருமையினுந் துன்பம் வருதலையறிந்து. எ-று.

அறனல்லவையாவன செலவும் கலவி முதலியனவுடையாகட்டவகுநினைத்தலும், சொல்லுதலும், செய்தலுமாம். (ச)

ககூரு. அழுககா றுடையாக கதுசாலு மொன்றா

வழுககியுங் கேடவ் பது. ரு

இ-ள். ஒன்றா வழுககியும் கேடு ஈனபது—அழுககாறு பகைவனையொழிந்துவ கேடு பயப்பதொன்றாகலின், —அழுககாறு உடையாக்கு அது சாலும—அவ்வழுககாறுடையாக்குப் பகைவா வேண்டா, கேடுபயத்தற்கு அது தானேயமையும். எ-று.

அதுவேயெனனும் பிரிநிலையேகாரம் விகாரத்தாற்றுககது. (ரு)

ககூசு. கொடுப்ப தழுககறுப்பான் சுற்ற முடுப்பதுஉ

முண்பதுஉ மின்றிக கெடும. கூ

இ-ள். கொடுப்பது அழுக்கறுப்பான் சுற்றம்—ஒருவன் பிறர்க்குக் கொடுப்பதன்கண் அழுககாற்றைச்செய்வானது சுற்றம் — உடுப்பதும் உண்பதும் இன்றிக் கெடும— உடுக்கப்படுவதும் உண்ணப்படுவதுமின்றிக் கெடும. எ-று.

கொடுப்பதன்கண்முககறுத்தலாவது கொடுக்கப்படும் பொருள்களைப் பற்றிப் பொருமைசெய்தல. சுற்றங்கெடுமெனவே, அவன் கேடு சொல்லாறையே

பெறப்பட்டது. பிறாபேறுபொருமை தனபேறறையேயன்றித் தன்சுற்றத்தின் பேறறினையும் இழப்பிக்குமென்பதாம். (சு)

கௌ. அவ்வித் தழுக்கா றுடையானைச் செய்யவ
டவவையைக் காட்டி விடும. எ

இ-ள். அழககாறு உடையானை—பிறராகக் கண்டவழிப் பொருமையுடையானை—செய்யவள அவ்வித்துத் தவவையைக் காட்டி விடும்—திருமகள் தானும் பொறுது தனறவவைக்குக் காட்டி நீங்கும். எ-று.

தவவை மூத்தவர். தவவையைக்காட்டியென்பது “அறிவுடை யநதனை வளைக்காட் டென்றானே” எனபதுபோல உருபுமயக்கம். மனத்தைக்கோடுவித்து அழக்காறுடையானையினையெனறுபாபாருமுளா. (எ)

கௌஅ. அழககா நெனவொரு பாவி திருச்செறறுத்
தீயுழி யுயத்து விடும. அ

இ-ள். அழககாறு என ஒருபாவி—அழககாறெனுசொல்லப்பட்ட ஒப்பில்லாத பாவி —திருச் செறறுத் தீயுழி உயத்துவிடும்—தன்னையுடையானை இம்மைக்கடசெலவததைக்கெடுத்தது, மறுமைக்கண் நரகத்திறசெலுத்திவிடும். எ-று.

பண்பிற்குப் பண்பியிலையேனும், தன்னையாககினுனை இருமையுங்கெடுத்தற்கொடுமைபற்றி, அழககாற்றினைப் பாவியெனறா, கொடியானைப் பாவியெனனும் வழக்குணமையின. இவையாறுபாட்டானும் அழககாறுடைமையது குற்றம் கூறப்பட்டது. (அ)

கௌகூ. அவ்விய நெஞ்சத்தா கைக்கமுஞ் செவ்வியான்
கேடு நினைக்கப் படும. கூ

இ-ள். அவ்விய நெஞ்சத்தான ஆக்கமும்—கோட்டத்தினைப் பொருந்திய மனத்தையுடையவனதாகக் கமும்,—செவ்வியான கேடும் நினைக்கப்படும—ஏனைச் செம்மைபுடையவனு கேடும் உளவாயின, அவை ஆராயப்படும. எ-று.

கோட்டம் ஈண்டழககாறு. உளவாயினென்பது எஞ்சி நின்றது. ஆக்கக்கேடுகள் கோட்டமுஞ் செம்மையும் ஏதுவாக வருதல் கூடாமையின, அறிவுடைய ரால இதற்கேதுவாகிய பழவினை யாதெனறாராயப்படுதலின, நினைக்கப்படுமெனறா; “இம்மைச் செய்தன யானறி நலவினை—யுமைப் பயன்கொ லொரு தனி யுழந்தித்—திருத்தகு மாமணிக கொழுந்துடன் போந்தது” எனநினைக்கப்பட்டவாற்றிக. (க)

கௌ0. அழககற நகன்றரு மிலலையஃ திலலா
பெருக்கத்திற நீராதாரு மில. க0

இ-ள். அழககறறு அகன்றாரும் இலலை—அழககாறதைச்செய்து பெரியராயினருமில்லை,—அஃது இலலா பெருக்கத்தின் தீராதாரும் இல—அச்செய் விலாதார பெருக்கத்தினீங்கினருமில்லை. எ-று.

இவையிரண்டிபாட்டானும் கேடுமாகக் கமும் வருத்தகேது ஒருவகு கூறப்பட்டது. (க0)

கஅ ம அதி.— வெஃகாமை.

அஃதாவது பிறாகஞரிய பொருளை வெளவக்கருதாமை. பிறருடைமை க ண்டவழிப் பொருமையேயனறி அதனைத் தான வெளவக்கருததலுங் குற்ற மென்றற்கு, இஃது அமுககாருமையினபின் வைக்கப்பட்டது.

களக. நடுவின்றி நனபொருள வெஃகிற குடிபொன்றிக

குற்றமு மாங்கே தரும்.

க

இ-ள். நடுவு இனறி நனபொருள வெஃகின்—பிறாகஞரியன கோடல் நமக கு அறன்னென்னும் நடுவுநிலைமையினறி அவாநனபொருளை ஒருவன வெஃகு மாயின்,—குடி பொன்றிக் குற்றமும் ஆங்கே தரும்—அவ்வெஃகுதல் அவ ன குடியைக் கெடச்செய்து, பல குற்றங்களையும் அப்பொழுதே அவனுக்கு க கொடுக்கும். எ-று.

குடியை வளரச்செய்து பலநன்மையும் பங்கமுயிலபுபற்றி, வெஃகினென பார, நனபொருள வெஃகினென்றா. பொன்றவென்பது பொன்றியெனத் திரி ந்து நின்றது,* செய்தென்பது சொல்லெச்சம். (க)

களஉ. படுபயன வெஃகிப் பழிப்படுவ செயயார

நடுவன்மை நாணுபவா.

உ

இ-ள். படு பயன வெஃகிப் பழிப்படுவ செயயார—பிறாபொருளை வெளவி னுல தமக்கு வரும் பயனை விரும்பி அது வெளவுதற்குப் பழியினகண்ணே படு குசெயலகளைச் செயயார—நடுவு அனமை நாணுபவா—நடுவுநிலைமையன்மை யை அஞ்சுபவா. எ-று.

நடுவு ஒருவனபொருட்குப் பிறன் உரியனல்லென்னும் நடுவு. (உ)

களங். சிறறின்பம் வெஃகி யறனல்ல செயயாரோ

மறறின்பம் வேண்டு பவா.

ங

இ-ள். சிறறின்பம் வெஃகி அறனல்ல செயயார—பிறாபால் வெளவிய பொ ருளால் தாமெப்தம் நிலையல்லாதவின்பத்தை விரும்பி அவாமாட்டு அறனல லாத செயலகளைச் செயயார—மறறின்பம் வேண்டுபவா—அறத்தான வரும் நிலையுடையவின்பத்தைக் காதலிப்பவா. எ-று.

பாவத்தான வருதலின் அப்பொழுதேயழியுமென்பார, சிறறின்பமென்றா, மறறையின்பமென்பது மறறின்பமென நின்றது. (ங)

களச. இலமென்று வெஃகுதல் செயயார புலமவென்ற

புன்மையில காட்சி யவா.

ச

இ-ள். இலம் என்று வெஃகுதல் செயயார—யாம வறியமென்று கருதி அது தீர்தற்பொருட்டுப் பிறாபொருளை விரும்புதல்செயயார—புலம் வென்ற புன

* குடிபொன்றிக் குற்றமு மாங்கே தரும், குடிமடிந்து குற்றம் பெருகு ம், இருணங்கி யின்பம் பயக்கும எனபுழிப் பொன்றுவித்து, மடிவித்து, நீ றுவித்து எனற்பாலன பிறவினைப்பொருளுணர்த்தும் விவவிகுதி தொக்கு, பொன்றி, மடிந்து, நீங்கி என நின்றனவெனக்கொண்டார தொல்காப்பியச் சூதந்நிருத்திகாரர். இவ்வுண்மை வருவனவற்றை வடதுலார அநதாப்பாவித் தனிச்செனபா.

மையில் காட்சியவா—ஐம்புலன்களையும் வென்ற குற்றமில்லாத காட்சியினை யுடையா. எ-று.

• வெல்லுதல் பாவநெறிக்கட்செல்ல விடாமை. புலமவென்ற புனமையில் காட்சியவாககு வறுமையினமையின், வெஃகுதலுமில்லையாயிற்று. புனமையில் காட்சி பொருள்களைத் திரிபினறியுணாதல். (ச)

கஎரு. அஃகி யகன்ற வறிவென்னும் யார்மாடடும்

வெஃகி வெறிய செயின்.

ரு

இ-ள். அஃகி அகன்ற அறிவு எனலும்—துணணிதாய எல்லாநூல்களினுரு சென்ற தம்மறிவு எண்பயதத்தாம்,—வெஃகி யார்மாடடும் வெறிய செயின்—பொருளைவிருமபி யாவார்மாடடும் அறிவோடு படாத செயல்களை அறிவுடையா செயவராயின். எ-று.

யார்மாடடும் வெறிய செயதலாவது சுககார்மாடடும் தகாதார்மாடடும் இழிந்தனவும் கடியனவும் முதலியன செயதல். அறிவிற்குப் பயன அவை செய்யாமையாகலின், அறிவெனனொமென்றா. (ரு)

கஎக. அருளவெஃகி யாற்றினக ணின்றான பொருளவெஃகிப்

பொல்லாத சூழக கெடும்.

கா

இ-ள். அருள வெஃகி ஆற்றினகண் நின்றான—அருளாகிய அறத்தைவிரு மபி அதற்குவழியாகிய இல்லறத்தினகணின்றவன்—பொருள வெஃகிப் பொல்லாத சூழக கெடும்—பிறாபொருளையவாவி அதனை வருவிக்குங் குற்றநெறிகளை எண்ணக கெடும். எ-று.

இல்லறத்தியால் அறிவு முயிர்ந்துழியல்லது துறக்கப்படாமையின், அதனைத் துறவறத்திற்கு ஆற்றென்றா. கெடுதல் இரண்டறமுஞ் சேரவிழத்தல். சூழநக ஸ்ணையானே கெடுமெனவே, செயதாறகெடுதல் சொல்லாமையே பெறப்பட்டது. (கா)

கஎள. வேண்டறக வெஃகியா மாககம் விளைவயின்

மாண்டற கரிதாம் பயன்.

எ

இ-ள். வெஃகி ஆம் ஆககம் வேண்டறக—பிறாபொருளையவாவிக்கொண்டி அதனாலகின்ற ஆகத்ததை விருமபாநொழிக,—விளைவயின் பயன் மாண்டறகு அரிதாம்—பின்னனுபவிக்குங்கால அவவாகத்ததின் பயன் நனருதலிலை ஆகலான். எ-று.

விளைபெனபது முதனிலைத்தொழிற்பெயா. இவையேழுபாட்டானும் வெஃகுதலின் குற்றம் கூறப்பட்டது. (எ)

கஎஅ. அஃகாமை செலவத்திற கியாதெனின் வெஃகாமை

வேண்டிம் பிறன்கைப் பொருள்.

அ

இ-ள். செலவத்திற்கு அஃகாமை யாதெனின் — சுருங்கனமாகித்தாகிய செலவத்திற்குச் சுருங்காமைக்காரணம் யாதென்று ஒருவனாராயின்,—பிறன் வேண்டிம் கைப்பொருள் வெஃகாமை—அது பிறன்வேண்டுகைப்பொருளைத் தான் வேண்டாமையாம். எ-று.

அஃகாமை ஆகுபெயா. வெஃகாதான் செலவமஃகாதென்பதாயிற்று. (அ)

களக. அறனறிந்து வெஃகா வறிவுடையாச சேருந்
திறனறிந் தாங்கே திரு. க

இ-ள். அறன் அறிந்து வெஃகா அறிவுடையா— இஃதறனெனறறிந்து பி
றாபொருள் விரும்பாத அறிவுடையா— திருந் திறன் அறிந்து ஆங்கே
சேரும்— திருமகள் தானடைதற்காவகூற்றினையறிந்து அககூற்றனே சென்ற
டையும். எ-று.

அடைதற்காவகூறு காலமும், இ-னும், செவ்வியும் முதலாயின. இவைபிர
ண்பொட்டானும் வெஃகாமையினகுணங் கூறப்பட்டது. (க)

கஅ0. இறலீனு மெனனுது வெஃகின் விறலீனும்
வேண்டாமை பெனனுஞ் செருக்கு. க0

இ-ள். எனனுது வெஃகின் இறல ானும்— பின் விளைவதறியாது ஒருவன்
பிறன்பொருள் வெளவகசுருகின் அகருதது அவனுக்கிறுதிபைப் பயக்கும்,—
வேண்டாமை எனனும் செருக்கு விறல ானும்— அப்பொருளை வேண்டாமை
பெனனுஞ்செல்வம் வெற்றிபைப் பயக்கும். எ-று.

பகையும் பாவமும் பெருகக்வின இறலீனுமெனறும், அப்பொருளை வேண்
டி உழல்வாராவாயுங் கீழ்ப்படுத்தலின் விறலீனுமெனறும் கூறினா. செ
ருக்கு கீழ்ப்பெயர். இதனால் அவ்விருமையும் ஒருங்கு கூறப்பட்டன. (க0)

கக ம அதி.— புறங்கூறுமை.

அஃதாவது காணாதவழிப் பிறராய்கழந் துளையாமை. மொழிகுற்றம்
மனக்குற்றமடியாக வருதலான, இஃது அமுககாறுமை வெஃகாமைகளினபின்
வைக்கப்பட்டது.

கஅக. அறங்கூறு னல்ல செயினு மொருவன்
புறங்கூறு னென்ற லீனிது. க

இ-ள். ஒருவன் அறம் கூறுந் அல்ல செயினும் — ஒருவன் அறனென்று
சொல்லுவதுஞ் செய்பாது பாவங்களைச் செய்யுமாயினும்,— புறங்கூறுந் என
றல் இனிது — பிறனைப் புறங்கூறுனென்று உலகத்தாராற் சொல்லப்படுதல்
நன்று. எ-று.

புறங்கூறுமை அககுற்றங்களானிழிக் கப்பட்டது மேற்படுத்தித் தோன்றுமெ
னபதாம். இதனால் அவ்வறத்தினது நன்மை கூறப்பட்டது. (க)

கஅஉ. அறனழிஇ யல்லவை செயதலிற றீதே
புறனழிஇப் பொய்தது நகை. உ

இ-ள். அறன் அழிஇ அல்லவை செயதலின் தீது — அறனைப்பதொன்றில்
லையென அழித்துச்சொல்லி அதன்மேற்பாவங்களைச் செயதலினுந் தீமையுடைத்
து— புறன் அழிஇப் பொய்தது நகை — ஒருவனைக் காணாதவழி இகழ்ந்து
ளையால் அழித்துச்சொல்லிக் கண்டவழி அவனோடு பொய்ததுநகுதல். எ-று.

உறழ்ச்சி கிரனிறைவகையாற் கொள்க. அழித்தல் ஒளியைக்கோறல். (உ)

கஅங். புறங்கூறிப் பொய்ததுயிர் வாழ்தலிற சாத
லறங்கூறு மாககந் தரும். ங

இ-ள். புறங்கூறிப் பொயதது உயிர் வாழ்நலின்— பிறனைக் காணாதவழி இ கழநதுணாத்துக் கண்டவழி அவறஞினியனாகப் பொயதது ஒருவனுயிர்வாழந லின்—சாதல் அறம் கூறும் ஆக்கம் தரும் — அது செய்யாது சாதல் அவ னுககு அறநூல்கள சொல்லும் ஆக்கத்தைக் கொடுக்கும். எ-று.

பின்புறங்கூறிப் பொயததல்லாழிதலின், சாதல் ஆக்கநதருமென்றார். ஆக் கம் அஃதொழிந்தார மறுமைக்கணையதும் பயன். அறம் ஆகுபெயர். தரு மென்பது இடவழுவுமைதி. (ங)

கஅச. கண்ணின்று கண்ணறச சொல்லினுஞ் சொல்லறக முன்னின்று பினனோக்காச சொல். ச

இ-ள். கண் நின்று கண் அறச சொல்லினும்— ஒருவனெதிநோகின்று கண் ணோட்டமறச சொன்னாழியினும், — முன் இன்று பின் நோக்காச சொல் சொல்லறக— அவனெதிரினறிப் பின்வருவகுறறத்தை நோக்காத சொல்லைச் சொல்லாதொழிக. எ-று.

பின் ஆகுபெயர். சொல்லவான்றொழில் சொன்மேலேறறப்பபட்டது.* இவை மூன்றுபாடானும் புறங்கூறினது கொண்மை கூறப்பட்டது. (ச)

கஅரு. அறஞ்சொல்லு நெஞ்சத்தா னனமை புறஞ்சொல்லும் புன்மையாற காணப் படும. ரு

இ-ள். அறம் சொல்லும் நெஞ்சத்தான அனமை — புறஞ்சொல்லுவாரொ டுருவன அறனை நனநென்று சொல்லினும், அது தன் மனத்தானாபச சொல்லுகி னுருளல்லனென்பது† — புறஞ்சொல்லும் புன்மையால் காணப்படும— அவன் புறஞ்சொல்லுதற்குக் காரணமான மனப்புன்மையானே அறியப்படும. எ-று.

மனநீதாக்கலின், அச்சொறகொள்ளப்படாதென்பதாம். (ரு)

கஅசு. பிறன்பழி கூறுவான் நன்பழி யுள்ளந் திறனறெரிநது கூறப் படும. சு

இ-ள். பிறன் பழி கூறுவான்—பிறனொருவன் பழியை அவன்புறத்துக் கூ றுமவன்— தன்பழியுள்ளும் திறன் தெரிநது கூறப்படும— தன்பழி புலவற றுள்ளும் உளையுநதிறமுடையவறறைத் தெரிநது அவறைகூறப்படும. எ-று.

புறத்தென்பது அதிகாரத்தாறபெற்றும். இது வருகின்றவறறிந்தகுமொகரு ம. திறன் ஆகுபெயர். தன்னைப் புறங்கூறியவாறுகேட்டான அக்கூறியாறகு அ வ்வளவனறி அவனிறந்துபட்டு உளையுநதிறத்தனவாகிய பழிகளை நாடி எதிரோ கூறுமாகலின், திறனறெரிநது கூறப்படுமென்றார். (சு)

கஅஎ. பகச்சொல்லிக் கேளிப பிரிப்பா நகச்சொல்லி நடபாட நேறற தவா. எ

* முன்னின்று பினனோக்காசசொல் இது ஒருபொருளினவினை மறறோபொ ளின் வினையானது. பிரயோக விவேகம், திங்குபபட்டலம், “மருளது காரண ம” எனலும் மிசம் பாட்டிறகானக.

† அறஞ்சொல்லுநெஞ்சத்தான என்பதனை நெஞ்சோடறஞ்சொல்லவானென விஞ்சி பிரித்துக்கூட்டுவா பிரயோகவிவேகநூலார்.

இ-ள். பகச் சொல்லிக் கேளிர் புரிப்பா — தம்மை விட்டு நீங்குமாற்றா புறங்கூறித் தங்கேளினாயும் புரியப்பண்ணுவா — நகச் சொல்லி நடபாடல் தேற்றுவா— கூடி மகிழுமாறு இனியசொற்களைச் சொல்லி அயலாரோடு நடபாடலை அறியாதா. எ-று.

சிறப்புமமை விகாரததாற்றொக்கது, கேளினாயும் புரிப்பொன்றகருத்தான், அயலாரோடுமென்பது வருவித்துணைக்கப்பட்டது. அறிதல் தமக்குறுதியென்றறிதல். “கடியுமிடந்தேற்றாள் சோந்தனன்கை” என்புழிப்போலத் தேற்றாமை தனவினையாயினதது. புறங்கூறுவார்க்கு யாவரும் பகையாவொன்பது கருத்தது. (எ)

கஅஅ. துன்னியார் குற்றமுந் தூறறு மரபினு
ஒன்னெகொ லேதிலா மாட்டு. அ

இ-ள். துன்னியார் குற்றமுந் தூறறு மரபினு— தம்மொடு செறிந்தாரது குற்றத்தையும் அவாபுறத்தது தூறறுமியலினையுடையா — ஏதிலார்மாட்டு என்னெகொல—அயலாரமாட்டுச் செய்வது யாதுகொல்லோ! எ-று.

தூறறுதல் பலரும்றியப் பரப்புதல். அதனிற்கொடியது பிறிதொன்று காணுமையின், என்னெகொலென்றா. செய்வதென்பது சொல்லெச்சம். என்னா கொலென்று பாட்டுமோதி, எவ்விதவினராவொன்றுபாபாருமுளா. (அ)

கஅக. அறனோக்கி யாறறுங்கொல வையம் புறனோக்கிப்
புன்சொ லுபாப்பான பொறை. கூ

இ-ள் புறன நோக்கிப் புன்சொல உபாப்பான பொறை — பிறா நீங்கினவளவு பார்த்து அவாபுறித்ததையை உபாப்பானது உடற்பார்த்தை— வையம் அறன நோக்கி ஆறறுங்கொல— நிலம் இக்கொடியதுபொறுத்தலே என்கறமாவதெனக்கருகிப் பொறுக்கின்றதுபோலும். எ-று.

எல்லாவற்றையும்பொறுத்தல் இயல்பாயினும், இது பொறுத்தற்கரிதென்று கருத்தால், அறனோக்கியாறறுங்கொலென்றா. இவையைந் துபாட்டானும் புறங்கூறுவார்க்கெயதுகுற்றங் கூறப்பட்டது. (க)

கக0. ஏதிலா குற்றம்போற நங்குற்றங் காண்கிறபிற
மீதுண்டோ மன்னு முயிரககு. க0

இ-ள். ஏதிலா குற்றம்போல தங்குற்றம் காண்கிறபின்— ஏதிலாபாப புறங்கூறுவா அத்தற்கு அவாகுற்றங்காணுமாறுபோலப் புறங்கூறலாகிய தங்குற்றத்தையுங் காணவல்லராயின்,— மன்னும் உயிரககுத் தீது உண்டோ — அவாநிலைபேறுடையயிரககு வருவதொருதன்பமுண்டோ. எ-று.

நடுவுநின்ற ஒப்பக்காண்டலருமைநோக்கிக் காண்கிறபின்னதும், கண்ட வழியொழிதலிற் பாவமின்றும் ஆகவே வரும் பிறவிகளினுந் துன்பமில்லையென்பதுநோக்கி உயிரககுத்தீதுண்டோவென்றுங் கூறினா. இதனா புறங்கூறொழித்தற்கு உபாயங்கூறப்பட்டது. (க0)

20 ம் அதி.— பயனிலசொல்லாமை.

அஃதாவது தமக்கும் பிறர்க்கும் அறம் பொருள் இன்பமாகிய பயன்க ளுள் ஒன்றும் பயவாத சொற்களைச் சொல்லாமை. பொய், குறளை, கடுஞ்சொ ல், பயனிலசொல்லென வாக்கினகணிகடும் பாவநானகணுள், பொய் துறத்தா ராக்கலது ஒருதலையாகக் கடியலாகாமையின், அஃதொழிதது, இலவாழ்வா ராற் கடியப்படும் ஏனைமுனறனுள், கடுஞ்சொல் இனியவைகூறலானும், குற னை புறங்கூறுமையானும், விலக்கி, நின்ற பயனிலசொல் இதனுள் விலக்குகின் ருராகலின், இது புறங்கூறுமையினபின் வைக்கப்படாது.

ககூக பலலார முனியப் பயனில சொல்லுவா னெல்லாரு மெளளப் படும. க

இ-ள். பலலார முனியப் பயனில சொல்லுவான — அறிவுடையார் பலருங் கேட்டு வெறுப்பப் பயனிலவாகிய சொற்களைச் சொல்லுவான — எல்லாரு டும் எனப்படும் — எல்லாரானுமிகழப்பப்டிம். எ-று.

அறிவுடையார் பலரும் வெறுப்பவே ஒழிந்தாரானும் இகழப்பபிதலின், எல் லாருமெளளப்படுமெனரா முனறனுரு பு விகாரத்தாற்றெருகது. (க)

ககூஉ. பயனில பலலாரமுற் சொல்ல நயனில் நடடாகட செயதலிற் றீது. உ

இ-ள். பயன் இல் பலலாரமுன் சொல்லல் — பயனிலவாகிய சொற்களை அ றிவுடையார் பலாமுன்பே ஒருவன் சொல்லுதல் — நயன் இல் நடடாகண் செய்தலின் தீது — விருப்பமில்வாகிய செயல்களைத் தன்னடடாரமாட்டுசெ ய்தலினும் தீது. எ-று.

விருப்பமில் வெறுப்பன். இச்சொல் அச்செயலினும் மிகவிதழற்பாடு பயக் குமென்பதாம். (உ)

ககூங். நயனில் நென்பது சொல்லும் பயனில் பாரித் துணைக்கு முறை. ங்

இ-ள். பயன் இல் பாரிதது உரைக்கும் உரை — பயனிலவாகிய பொருள் களை ஒருவன் விரித்துணைக்குமுறாதானே — நயன் இலன் என்பது சொல்லு ம் — இவன் நீதியிலன்னபதனை உணாகும். எ-று.

உரையால் இவன் நயனிலன்னபதறியலாமென்பார, அதனை உரைமேலே றறி, உரைசொல்லுமெனரா. (ங்)

ககூசு. நயன்சாரா நன்மையி னீக்கும் பயன்சாராப் பண்பில்சொற் பலலா ரகதது. ச

இ-ள். பயன் சாராப் பண்பு இல் சொல் பலலாரகதது — பயனொடுபடாத பண்பில்சொற்களை ஒருவன் பலரிடைச்சொல்லுமாயின், — நயன் சாரா நன் மையின் நீக்கும் — அவை அவாமாட்டு நீதியோடுபடாவாய், அவனை நற்குணங் களினீக்கும். எ-று.

பண்பு இனிமையும் மெய்மையும் முதலாய் சொற்குணங்கள். சொல்லுமா யினென்பதும், அவாமாட்டென்பதும், எச்சமாக வருவிக்கப்பட்டன. (ச)

ககூரு. சீர்மை சிறப்பொடு நீங்கும் பயனில் நீர்மை யுடையார் சொலின். ரு

இ.ள். பயன் இல நீர்மையுடையா சொலின்— பயனிலவாகிய சொற்களை இனியநீர்மையுடையா சொல்லுவராயின்,—சீர்மைசிறப்பொடு நீங்கும்—அவரது விழுப்பமும் அதனால் வரும் நன்குமதிக்கதரபாடும் உடனே நீங்கும்.எ-று. நீர்மை நீரின்றன்மை. சொலினென்பது சொல்லாமையை விளக்கிறது.

கககூ. பயனிலசொற பாராட்டு வாணை மகனெனல

மககட பதடி பெனல.

சு

இ.ள். பயன் இல சொல் பாராட்டுவாணை மகன எனல—பயனில்லாத சொற்களைப் பலகாலஞ்சொல்லுவாணை மகனெனது சொல்லறக, — மககடபதடி எனல்—மக்களுட்பதொன்று சொல்லுக. எ-று.

அலவிஞ்சி விவங்கோள முன் எஜாமதையினும், பின் உடம்பாட்டினும் வர தது. அறிவெனனும் உள்ளீடினமைபின், மககடபதடியெனறா. இவையாறு பாட்டானும் பயனிலலாதசொற்களைச் சொல்லுதலின் குற்றங் கூறப்பட்டது.

கககௌ. நயனில சொல்லினுஞ் சொல்லுக சான்றோ

பயனில சொல்லாமை நனறு.

எ

இ.ள். நயன் இல சான்றோ சொல்லினும் சொல்லுக — நீதியோடு படாத சொற்களைச் சான்றோ சொன்னாராயினும், அஃதெமையும்: — பயன் இல சொல்லாமை நனறு—அவா பயனிலவற்றைச் சொல்லாமை பெறின, அது நனறு. எ-று.

சொல்லினுமெனவே, சொல்லாமை பெறப்பட்டது. நயனிலவற்றினும் பயனில தீயவென்பதாம். (எ)

கககஅ அருமபய னுயு மறிவினா சொல்லரா

பெரும்பய னிலலாத சொல.

அ

இ.ள். அருமபயன் ஆயும் அறிவினா—அறிதற்கரிய பயன்களை ஆராயவல்ல அறிவினையுடையா—பெருமபயன் இல்லாத சொல் சொல்லரா — மிக்க பயனுடையவல்லாத சொற்களைச் சொல்லரா எ-று.

அறிதற்கரிய பயன்களாவன வீடுபேறும், மேற்கதிச்செலவும் முதலாயின. பெருமபயனிலலாதவெனவே, பயன் சிறிதுடையனவும் ஒழிக்கப்பட்டன.(அ)

கககஈ. பொருடாநத பொச்சாநதுஞ் சொல்லரா மருடாந்த

மாசுறு காட்சி யவா.

கூ

இ.ள். பொருள் தீராத பொச்சாநதும் சொல்லரா—பயனின்வகிய சொற்களை மறந்துஞ்சொல்லரா—மருள் தீராத மாசு அது காட்சியவா—மயக்கத் தீனீங்கிய தூயவறிவினையுடையா. எ-று.

தூயவறிவு மெய்யறிவு. மருடாநதவெனனும் பெயர்ச்சம காட்சியவொன்னுந் குறிப்புப்பெயராகொண்டது. இவைமூன்றுபாட்டானும் பயனிலசொல்லாமையின் குணங்கூறப்பட்டது. (க)

உ00. சொல்லுக சொல்லிற் பயனுடைப சொல்லற்க

சொல்லிற பயனிலாச சொல.

க0

இ-ள. சொல்லின் பயனுடைய சொல்லுக—சொற்களிறபயனுடைய சொற்களைச் சொல்லுக,—சொல்லின் பயனிலாச்சொல் சொல்லறக— சொற்களிறபயனில்லாத சொற்களைச் சொல்லாதொழிக. எ-று.

சொல்லினென்பது இருவழியும் மிகையாயிற்று, சொற்பொருட்பின்வருநிலையெனனும் அணிநோக்கிவந்தது, “வைகலும் வைகல் வரககணபி”* என்பதுபோல, இதனா சொல்லப்படுவனவும், படாதனவும் நியமிக்கப்பட்டன. (க0)

உக ம அதி.— தீவினையச்சம்.

அஃதாவது பாவங்களாயின் செய்ததற்கு அஞ்சுதல். இதனுள் மெய்யினகணிகமும் பாவங்களுள்ளாரநொதுதது விலகருகின்றாராகலின், இது பயனில் சொல்லாமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

உ0க. தீவினையா ரஞ்சார விழுமியா ரஞ்சுவா
தீவினை யென்னுஞ் செருகரு. க

இ-ள. தீவினை என்றும் செருகரு—தீவினையென்று சொல்லப்படும் மயகததை—தீவினையா அஞ்சார்—முனசெய்த தீவினையுடையார் அஞ்சார்,—விழுமியார் அஞ்சுவார்—அஃதிலராகிய சீரியார் அஞ்சுவார். எ-று.

தீவினையென்னுஞ்செருககெனக் காரியம் காரணமாகு் உபசரிக்கப்பட்டது. மேற்றொடிக் செய்து கைவந்தமையான அஞ்சாரொன்றும், செய்தறியாமை யான அஞ்சுவாரொன்றங்கூறினார். (க)

உ0உ. தீயவை தீய பயத்தலாற நீயவை
தீயினு மஞ்சப படும. உ

இ-ள. தீயவை தீய பயத்தலால் — தனக்கின்பம் பயத்தலைக் கருதிக் செய்யுந்தீவினைகள் பின் அஃதொழிததுத தனபடே பயத்தலான்,— தீயவை தீயினும் அஞ்சப்படும— அததனமையவாகிய தீவினைகள் ஒருவனாறீயினுமஞ்சப்படும. எ-று.

பிறிதொருகாலத்தும் பிறிதொருதேயத்தும் பிறிதொருடம்பினுஞ்சென்று சுரிதல் கீக்கினமையின், தீயினும்ஞ்சப்படுவதாயிற்று. (உ)

உ0ஈ. அறிவினு ளெல்லாந் தலையெனப் தீய
செறுவாராகுஞ் செயயா விடல். ஈ

இ-ள. அறிவினு ளெல்லாம் தலை எனப்— தமகருதுந் நாடும் அறிவுகளெல்லாவற்றுள்ளும் தலையாய அறிவென்று சொல்லுவார் நல்லோர்—செறுவார்க்கும் தீய செயயா விடல்— தமமைச செறுவாராடடும் தீவினைகளைச் செய்யாதுவிடுதலை. எ-று.

* நாலடியார், அறனவலியுறுத்தல்,—வைகலும் வைகல் வரககணபி மஃதுணரார்—வைகலும் வைகலை வைகுமென நிற்புறுவார்— வைகலும் வைகற்றம் வாழநாண்மேல் வைகுதல்— வைகலை வைத்தனரார் தார்.

† காரணம் காரியமாதற்கும் காரியம் காரணமாதற்கும் விதி பிரயோகவிவேகம், திறந்ப்படலம், “மருளுகாரணம்” எனனும் மிசம் பாட்டிற்காண்க.

விடுத்தற்கு காரணமாகிய அறிவை விடுத்தலென்றும், செயதற்குமுறியுஞ் செயயாதொழியவே தமக்குத் துன்பம் வாராதென உயத்துணாதலின அதனை அறிவினுள்ளெல்லாந்தலையெனநங் கூறினார். செயயாதென்பது கடைக்குறைந்த நின்றது. இவை மூன்றுபாட்டானும் தீவினைகளுக்குச் வேண்டுமென்பது கூறப்பட்டது. (ங)

உ0ச. மறந்தும் பிறனகேடு சூழறக சூழி

ன்றஞ்சூழஞ் சூழந்தவன் கேடு.ச

இ-ள். பிறன கேடு மறந்தும் சூழறக — ஒருவன் பிறனுக்குக் கேடு பயக்கும் வினையை மறந்தும் எண்ணுதொழிக, — சூழின் சூழந்தவன் கேடு அறம சூழும் — எண்ணுவனாயின், தனக்குக் கேடு பயக்கும் வினையை அறக்கடவுள் எண்ணும். எ-று.

கேடென்பன ஆகுபெயர். சூழுகின்றபொழுதே தானுமுடனசூழத்தின், இவன் பிறபடினும் அறக்கடவுள் முறப்பிமென்பது பெறப்பட்டது. அறக்கடவுளெண்ணுதலாவது அவன்கெடத் தான் நீங்க நினைத்தல். தீவினை எண்ணுவமாதென்பதாம். (ச)

உ0ரு. இலனென்று தீயவை செயயறக செயயி

னிலனாகு மறதும் பெயாதது. ரு

இ-ள். இலன் என்று தீயவை செயயறக — யான் வறியனென்று கருதி அது தீதறப்பொருட்டிப் பிறாக்குத் தீவினைகளை ஒருவன் செயயாதொழிக, — செயயின் பெயாததும் இலன் ஆகும் — செயவனாயின், பெயாததும் வறியனாம். எ-று.

அத்தீவினையாற பிறவிதோறும் இலனெனப்பதாம். அனவிகுதி முன் தனித்தனமயினும், பின் படாக்கையொருமயினும் வரகது. தனித்தனமை “உளனுவெனனுயிராயுண்டு” என்பகளுமறிக. மற்று அசைநிலை. இலமென்றுபாடமோதுவாருமுளா. பொருளான வறியனெனக் கருத்த தீயவை செயயறக செயயின் அப்பொருளானேயன்றி தற்குண் நற்செய்கைகளானும் வறியனெனன்றுபாபாருமுளா. (ரு)

உ0சு. தீப்பால தான்பிறாகட செயயறக நோயப்பால

தன்னை யடலவேண்டா தான. சு

இ-ள். நோயப்பால தன்னை அடல வேண்டாதான — துன்பஞ்செய்யுங்குற்றவாகிய பாவங்கள் தன்னைப் பின்வரது வருத்துதலை வேண்டாதவன் — தீப்பால தான் பிறாகண் செயயறக — தீமைக்கூற்றவாகிய வினைகளைத் தான் பிறாமாட்டுச் செயயாதொழிக. எ-று.

செயயின், அப்பாவங்கள்நிலை ஒருதலையென்பதாம். (சு)

உ0எ. எனைப்பகை யுற்றரு முயவா வினைப்பகை

வீயாது பின்சென மடும். எ

இ-ள். எனைப்பகை உற்றரும் உயவா — எத்துனைப் பெரியபகையுடையரும் அதனையொருவாற்றற்றப்புவா, — வினைப்பகை வீயாது பின் சென்று அடும் — அவ்வாறன்றித் தீவினையாகிய பகை நீங்காது புகழுழிப் புகுக்குக் கொல்லும். எ-று.

“வீயா- துடம்பொடு நின்ற வயிரு மிலலை” எனபுழியும வீயாமை நீங்கா
மைக்கணவந்தது. (எ)

உ0அ தீயவை செயதார கெடுத னிழநன்னை

வீயா தடிபுறைந தற்று.

அ

இ-ள். தீயவை செய்தார கெடுதல்—பிறாகுத தீவினைகளைச் செயதாரதா
ங் கெடுதல் எத்தனையதெனின,— நிழல் தன்னை வீயாது அடி உறைந்தற
று— ஒருவநிழல் நெடிதாக்கப்போயும் அவனநன்னை விடாது வந்து அடியின்
கட்டங்கிய தன்மைத்து. எ-று.

இவவுவமையைத் தனகாலம் வருந்துணையும் புலனாகாது உயிராபபற்றி நி
ன்று அது வந்தழி உருபதாய தீவினையைச் செயதார பின் அதனாற் கெடு
தற்கு உவமைபாக்கி உரைப்பாருமளா. அஃதுரையனநென்பதற்கு அடியுறை
ந்தநிழநன்னை வீயாததெனினது வீயாஅடியுறைந்ததெனற பாட்டி கரியா
யிறது. மேல வீயாது பின்சென்றிமென்றா, ஈண்டு அதனையுவமையான வி
ளக்கினா. (அ)

உ0க தன்னைத் தான காதல் னாயி னெனைத்தொன்றுந்

துன்னறக தீவினைய பால.

க

இ-ள். தன்னைத் தான காதலன் ஆயின்— ஒருவன், தன்னைத்தான காதல
செடத லுடையனாயின,— தீவினைப்பால எனைத்து ஒன்றும் துன்னறக— தீவி
னைபாடிய பகுதி எத்துணையுந் சிறிதொன்றாயிரும் பிறாமாடிக் செயயா
தொழிக. எ-று.

கலவினை தீவினையென வினைப்பகுதி இரண்டாகவின, தீவினைப்பாலென்றா.
பிறாமாடிக்செய்ததீவினை தனமாட்டித் துன்பம் பயத்தல் விளக்கினாராகவின,
தன்னைத்தான காதலனாயினென்றா. இவையாறுபாட்டானும் பிறாகுத தீவி
னைசெயயிறாந் கெடுவொன்பது கூறப்பட்டது. (க)

உ00. அருங்கேட னென்ப தறிக மருங்கோழிக

தீவினை செயயா னெனின.

க0

இ-ள். மருங்கு ஒழித் தீவினை செயயான எனின — ஒருவன் செந்நெறிக
டசெல்லாது கொடுநெறிகடசென்று பிறாமாட்டித் தீவினைகளைச் செயயான
யின,— அருங்கேடன என்பது அறிக—அவனை அறிதாகிய கேடையுடைய
னென்பதறிக. எ-று.

அருமை இனமை. அருங்கேடனென்பதனை “சென்றுசோ கல்லாப புள்ள
புள்ளி லென்றாழ வியனஞளம்” என்பவன்பொலக்கொளக* ஒடியென்னும் வி
னையெச்சம் செயயானென்னும் எதிரைவினையு செயதலோடு முடிந்தது.
இதனால் தீவினைசெயயாதவன் கேடிலென்பது கூறப்பட்டது. (க0)

* அருங்கேடன என்பதனைக் கேடரியென விடுத்திரிந்தது கூடலிவா பி
ரயோகவிவேகநூலா.

உஉ ம அதி.— ஒப்புரவறிதல்.

அஃதாவது உலகநடையினையறிந்து செய்தல். உலக நடை வேதநடை போல அறநூல்களுட்கூறப்படுவதனறித தாமேயறிந்து செய்யுநதன்மைததாகலின், ஒப்புரவறிதலென்றா. மேல மன மொழி மெய்களாற்றவிரததிருவன கூறினா, இனிச்செய்யத்தகுவனவற்றுள் எஞ்சிநின்றன கூறுகின்றாராகலின், இது தீவினையச்சத்தின்பின் வைக்கப்பட்டது.

உகக. கைமமாறு வேண்டா கடப்பாடு மாரிமாட

டெனறாறுங் கொல்லோ வுலகு. க

இ-ள். மாரிமாட்டு உலகு என ஆறாறு—தமக்கு நீருதவுகின்ற மேகங்களினிடத்து உயிரகள் என்னகைமமாறு செய்யாநின்றன?—கடப்பாடு கைமமாறு வேண்டா—ஆகலான, அமமேகங்களபோலவா செய்யும் ஒப்புரவுகளும் கைமமாறு நோக்குவனவல்ல. எ-று.

எனறாறுமென்ற வினா யாதாமாற்றுவென்பது தோன்ற நிறைவின், அது வருஷித்துகாக்கப்படும். தவிருநதன்மையவல்லவென்பது கடப்பாடென்னும் பெயரானே பெறப்பட்டது. செய்வாரது வேண்டாமையைச் செய்யப்படுவன மேலேறினா. (க)

உகஉ. தாளாற்றித் தந்த பொருளெல்லாந்தக்கார்க்கு

வேளாண்மை செயதற் பொருட்டு. உ

இ-ள். தக்கார்க்கு—தகுதியுடையாக்காயின்,— தாள ஆற்றித் தந்த பொருளெல்லாம்—முயற்சை செயதிட்டிய பொருண்முழுதும்— வேளாண்மை செயதற்பொருட்டு—ஒப்புரவுசெய்தற்பயத்தவாம். எ-று

பிறாக்குதவாதார்போலத் தாமே உண்டறபொருட்டும் வைத்திழத்தற்பொருட்டிமனறென்பதாயிற்று. (உ)

உகங். புத்தே ஞலகதது மீண்டும் பெறலரிதே

யொப்புரவி னல்ல பிற. ங

இ-ள். புத்தே ஞலகததும் ஈண்டும்—தேவஞலகததும் இவ்வுலகததும்—ஒப்புரவின நல்ல பிற பெறல் அரிது—ஒப்புரவுபோல நல்ல பிறசெயல்களைப் பெறுதலரிது. எ-று.

ரவாரும் ஏற்பாருமினி எல்லாரும் ஒருதன்மைபராதலின், புத்தே ஞலகத தரிதாயிற்று, யாவார்க்குமொப்பது இதுபோற் பிறிதொன்றின்மையின், இவ்வுலகத்தரிதாயிற்று. பெறற்கரிதென்று பாடமோதிப் பெறுதற்குக் காரண மரிதென்றுரைப்பாருமளா. இவை மூன்றுபாட்டானும் ஒப்புரவினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (ங)

உகச. ஒத்த தறிவா னுயிரவாழ்வான் மறையான்

செத்தாருள் வைக்கப் படும. ச

இ-ள். உயிரவாழ்வான் ஒத்தது அறிவான்—உயிரோடு கூடி வாழ்வானவான் உலக நடையினையறிந்து செய்வான்,— மறையான் செத்தாருள் வைக்கப்படும்—அஃதறிந்துசெய்யாதீவன், உயிருடையனையாயினும், செத்தாருள் ஒருவனாகக் கருதப்படும். எ-று.

உயிரினறிவுஞ்செயலுங் காணுமயின், செத்தாருளவைக்கப்படுமென்றா.
இதனால் உலகநடைவழு வேதநடைவழுப்போலத் தீர்திறனுடைத்தனநென்ப
து கூறப்பட்டது. (சு)

உகரு. ஊருணி நீரிற்றை தறறே யுலகவாம

பேரறி வாள்ள றிரு. ரு

இ-ள். உலகு அவாம பேரறிவாள்ள திரு—உலகநடையை விருமபிச செ
ய்யும் பெரியவறிவினையுடையவனது செலவம்— ஊருணி நீர் நிறைந்ததறு
—ஊரின்வாழ்வார தண்ணீருண்ணுங் குளம் நீரிற்றைந்தாறபோலும். எ-று.

நிறைதலெனும் இடத்துநிகழ்பொருளினறொழில் இடத்தினமேலேற்றப்ப
ட்டது. பாழ்போகாது நெடிதுநின்று எல்லார்க்கும் வேண்டிவளை தப்பாதுத
வுமென்பதாம். (ரு)

உகசு. பயனமர முளனாப பழுத்தற்றா செலவ

நயனுடை யானகட படின ன

இ-ள். செலவம் நயனுடையானகண படின—செலவம் ஒப்புரவுசெய்வான
கண்ணே பரிமாயின்,—பயனமரம் உளனாப பழுத்தற்று— அது பயன்பபி
மரம் ஊரநடுவே பழுத்தாறபோலும். எ-று.

உலகநீதி பலவறுதளனும் ஒப்புரவு சிறந்தமையின், அதனையே நயனென
றா. எல்லார்க்கும் எளிதிற பயன்கொடுக்குமென்பதாம். (சு)

உகௌ. மருந்தாகித் தப்பா மரத்தற்றா செலவம்

பெருந்தகை யானகட படின. எ

இ-ள். செலவம் பெருந்தகையானகண படின—செலவம் ஒப்புரவுசெய்யும்
பெரியதகைமையையுடையானகண்ணே பரிமாயின்,—மருந்தாகித் தப்பா ம
ரத்தற்று—அஃது எல்லாவுறுபும பிணிகட்கு மருந்தாயத் தப்பாத மரத்தை
யொக்கும். எ-று.

தப்புதலாவது கோடறகரிய இடங்களினின்றதல், மறைந்துநின்றதல், கா
லத்தான வேறுபட்டாதல், பயன்படாமை. தனகுறைநோக்காது எல்லா வ
ருத்தமுந் தீரக்குமென்பதாம். இவைமூன்றுபாட்டாறும் கப்பபாட்டாளனு
டைய பொருள பயன்படுமாறு கூறப்பட்டது. (எ)

உகஅ. இடனில பருவத்து மொப்புரவிற கொலகா

கடனறி காட்சி யவா. அ

இ-ள். இடன இல பருவத்தும் ஒப்புரவிற்கு ஒலகா—செலவஞ் சுருங்கி
ய காலத்தும் ஒப்புரவு செய்தற்குத் தளரா—கடன அறி காட்சியவா—தா
ஞ்செய்யத்தகுவனவற்றையறிந்த இயற்கையறிவுடையா. எ-று.

பிறவெல்லாம் ஒழியினும், இஃதொழியாரொன்பதாம். (அ)

உகக. நயனுடையா னல்கூர்ந்தா னுதல செபுநீர

செயயா தமைகலா வாறு. ன

இ-ள். நயன உடையான நல்கூர்நா னுதல—ஒப்புரவுசெய்தலையுடையா
ன நல்கூர்நா னுதலாவது—செய்யுநீர செய்யாது அமைகலா ஆறு— தவி

ராது செய்யுநீர்மையையுடைய அவ்வொப்புரவுகளைச் செய்யப்பெறுது வருநதுகின்றவியலபாம். எ-று.

தானுகர்வன நுகரப்பெறுமையனநென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் உறுமையான ஒப்புரவொழிதற்பாற்றனநென்பது கூறப்பட்டது. (க);

உஉ௦. ஒப்புரவி னுலவருங் கேடெனி னஃதொருவன்
விறறுக்கோட டக்க துடைத்து. க௦

இ-ள். ஒப்புரவினா கேடு வரும் எனின்—ஒப்புரவுசெய்தலான ஒருவனுக்குப் பொருட்கேடு வருமென்பாருளராயின்,—அஃது ஒருவன் விறறுக்க கோட்டக்கது உடைத்து—அக்கேடு தன்னை விறறுப்பது கொள்ளுநத்குதியையுடைத்து. எ-று.

தன்னை விறறுக்கொள்ளப்படுவதொருபொருளில்லையென்றே இஃதாயின் அது வருவையப்படுமென்றது, புகழ்ப்பதத்தின்கேடு. இதனால் ஒப்புரவின்ற கெடுவது கேடெனநென்பது கூறப்பட்டது. (க௦)

உரு ம அதி.— ஈகை.

அஃதாவது வறியராமேற்றாக்கு மாற்றாதுகொடுத்தல். இது மறுமை நோக்கியதாகலின், இம்மைநோக்கிய ஒப்புரவறிதலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

உஉ௧. வறியராகுகொன் நீவதே யீகைமற நெல்லாங்
குறியெதிர்ப்பை நீர துடைத்து. க

இ-ள். வறியராக ந ஓன்று அவதே நனை—ஒருபொருளுமில்லாதார்க்கு அவர் வேண்டியதொன்றைக் கொடுப்பதே பிறாக்குக கொடுத்தலாவது,—மற்றெல்லாம் குறியெதிர்ப்பை நீரது உடைத்து—அஃதொழிந்த எல்லாக்கொடையுங் குறியெதிர்ப்பைக்கொடுக்க நீர்மையையுடைத்து. எ-று.

ஒழிந்த கொடைகளாவன வறியரல்லாதார்க்கு ஒருபயனாகக் கொடுப்பன. குறிபெதிர்ப்பையாவது அளவு குறித்துவாங்கி அவ்வாங்கியவாறே எதா கொடுப்பது. நீரதென்புழி அதுவென்பது பத்திப்பொருளவிரி. பின்னுந்தன்பால் வருதலின், குறியெதிர்ப்பைக்கொடுக்க நீரதுடைத்தென்றார். இதனால் ஈகையதிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (க)

உஉ௨. நல்லா நென்னுங் கொளறிது மேலுலக
மில்லெனினு மீதலே நன்று. உ

இ-ள். கொள்ள நல்லாது எனினும் தீது—ஏற்றல் வீட்டுலகிற்கு நல்லதெனியென்பார் உளராயினும் அது தீது,—மேலுலகம் இல் எனினும் அதலே நன்று—நாதார்க்கு அவவுலகையதுதலில்லையென்பார் உளராயினும் அதலே நன்று. எ-று.

எனினுமென்பது இருவழியும் அங்குணங்கூறுவாரினமை விளக்கின்றது. பிரிநிலையேகாரத்தால் பிறவறங்களின் எதல் சிறந்ததென்பது பெற்றும். நல்லது கூறுவார் தீயதுமுடனுகிறார். (உ)

உஉ௩. இல்லெனனு மெவ்வ முனாயாமை யீதல்
குலனுடையான் கண்ணே யுள. ட

இ-ள. இலன் எனனும் எவவம் உரையாமை— யான் வறியனென்று இரப பாந சொல்லுமிளிவரவைத தான பிறாகடசொல்லாமையும்,—ரதல்— அத னைத் தனகடசொன்னாககு மாறறுதீதலும்,—உள குலனுடையானகண்ணே — இவையிரண்டுமுளவாவன குடிப்பிறந்தானகண்ணே. எ-று.

மேறறீதென்றது ஒழித்தற்கும நனறென்றது செய்தற்குமுரியவனை உணரத் தியவாறு. இனி இலனென்னுமெவவமுரையாமை யீதலென்பதற்கு அவவிளிவ ரவை ஒருவனறனககுச சொல்வதற்குமுன்னே அவன நிற்பபறிந்து தொடுத்த லெனவும், அதனைப் பின்னும் பிறனொருவனபாறசென்று அவனுரையாவகையா றகொடுத்தலெனவும், பாந இதுபொழுது பொருளுடையேனலெனெனக் கர பபாரசொல்லும் இனிவரவைசொல்லாதகொடுத்தலெனவும், உரைப்பாருமு ளா அவாரதலென்பதனைப் பொருட்பனமைப்பறி வந்தபனமையாகவுரைப்பா.

உஉச. இன்னு திரக்கப படுத லிரந்தவ

. ரினமுகங் காணு மளவு. ச

இ-ள. இரக்கப்படுதல் இன்னது— இரத்தலையென்றி இரக்கப்படுதலும் இ னிதன்று,— இரந்தவா இனமுகம் காணும் அளவு— ஒருபொருளையிரந்தவா ர அதுபெற்றதனால் இனிதாகிய அவாமுகங்காணுமளவும். எ-று.

எச்சவுமமையும் முற்றமமையும் விகாரதகாற்றெருக்கன். இரக்கப்படுதல் இரப்பார்க்கு ரவலென்றிருதல். அதனை இன்னுதென்றது ‘எல்லா—மிரப்பா ரக்கொன நியாமை’* கூடுங்கொல்லோவென்னும் அச்சநோக்கி. எனவே, எ லலாப்பொருளும் ரதல்வேண்டுமென்பது பெறப்பட்டது. (ச)

உஉரு. ஆற்றுவா ராற்றல் பசியாற்ற லப்பசியை

மாற்றுவா ராற்றலிற பின். ரு

இ-ள. ஆற்றுவா ஆற்றல் பசி ஆற்றல்—தவத்தான வலியார்க்கு வலியாவ து தமமையுற்ற பசியைப் பொறுத்தல். — அப்பசியை மாற்றுவா ஆற்றலி றபின்— அவவலிதான அங்ஙனம் பொறுத்தற்கரிய பசியை ரகையானொழி ப்பாரது வலிகுப்பின். எ-று.

தாமும் பசித்துப் பிறையும் அது தீரக்கமாட்டாராற்றலின் தாமும் ப சியாது பிறையும் அது தீரப்பாராற்றல் நனறென்பதாம். (ரு)

உஉசு. அற்ற ரழிபசி தீரத்த லஃதொருவன

பெற்றான பொருளவைப் புழி. கூ

இ-ள. அற்றா, அழி பசி தீரத்தல்—வறியாரது மிக்க பசியை அறநோக்கி த தீரக்க,— பொருள் பெற்றான ஒருவன் வைப்புழி ஃது — பொருள்பெ ற்றுனொருவன் அதனைத் தனக்குதவ வைக்குமிடம் அவவற்றமாகலான். எ-று.

எல்லாநனமைகளும் அழிய வருதலின், அழி பசிபென்றா. அறநோக்கியெ ன்பது எஞ்சினின்றது. அற்றாரழிபசி தீரத்த பொருள் பின்னனக்கே வந்துதவு மென்பதாம். (கூ)

* நாலடியார், குடிப்பிறப்பு,—கல்லாமை யச்சங் கயவா தொழிசச்சு— சொல்லாமை யுளளுமோ சொவச்சு—மெல்லா— மிரப்பார்க்கொன நியா மை யச்ச மரத்தாரிம்—மாணக் குடிப்பிறந்த தார்.

உ௨௭. பாத்துண மரீஇயவணை பசியென்னுந
தீபபிணி தீண்ட லாது. எ

இ-ள். பாத்து ஊண் மரீஇயவணை— எஞ்ஞானமும் பகுததுண்டலபயினற
வணை— பசி எனனும் தீபபிணி தீண்டல் அரிது— பசியென்று சொல்லப்படுந
தீயநோய தீண்டுதலில்லை. எ-று.

இவ்வுடம்பிளி ருது ஞானவொழுக்கங்களை அழித்து அதனால் வருமுடம்புக
ட்குந் துன்பஞ்செய்தலின, தீபபிணிபென்பபட்டது. தனக்கு மருத்துவனறு
னாகலின, பசிபபிணி நணுகாதென்பதாம். இவையாறுபாட்டானும் நதலினதிற
பபுக கூறப்பட்டது. (எ)

உ௨௮. ஈத்துவக்கு மினப மறியாகொ முமுடைமை
வைத்திழுக்கும் வனக ணவா. அ

இ-ள். தாம் உடைமை வைத்து இழுக்கும் வனகணவா— தாமுடையபொ
ருளை யாடவைத்துப் பின்னிழந்துபோம் அருளிஸாதாரா— ரத்து உவக்கும்
இன்பம் அறியாகொல்—வறியாகக்கு வேண்டியவற்றைக கொடுத்தது அவருவ
ததலான அருளுடையாயெனும் இன்பத்தினைக கண்டறியாகொல்லோஎ-று.

உவக்குமென்பது காரணத்தினகணவந்த பெயர்சொசம், அஃது இன்பமெ
ன்னுங்காரியப்பெயர் கொண்டது. அந்நதாராயின, தாமும் அவவ்நபத்தை
யெய்துவதல்லது வைத்திழவாரொன்பது கருத்தது. (அ)

உ௨௯. இரத்தலி னினனாது மன்ற நிரப்பிய
தாமே தமிழ்ருணல். கூ

இ-ள். நிரப்பிய தாமே தமிழர் உணல்—பொருட்குறை நிரப்பவேண்டி வ
றியாகக்கூறுது தாமே தனித்துண்டல்—இரத்தலின இன்னாது மன்ற— ஒரு
வாக்குப் பிறாபாறசென்று இரத்தலினுமின்னாது ஒருதலையாக. எ-று.

பொருட்குறைநிரப்பலாவது ஒரோவெண்களைககுறித்து அத்துணையீட்டுது
மென ஈட்டத்தையே மேற்கொண்டு இவ்றிக கூட்டிதல். தனித்தலபிறையொ
ழித்தல். இரத்ததற்குள்ளது அப்பொழுதையிளிவரவே பின்னல்குரவிலலை தமிழ்
யருண்டறகு அவையிரண்டுமுளவாமாகலின, இரத்தலினினனாத்தென்றார். நிரப
பியவென்பதற்குத் தேடியவணவுகையென்றுபாப்பாருமுளர். (க)

உ௩௦. சாதலி னினனாது திலலை யினித்தாஉ
மீத வியையாக கடை. க௦

இ-ள். சாதலின இன்னாது இல்லை—ஒருவற்குச்சாதலபோல இன்னாததொ
ன்றில்லை, — அதுஉம நதல இவையாகக்கடை இனிது — அததன்மைத்தாகிய
சாதலும் வறியார்க்கொன்றீதன முடியாதவழி இனிது. எ-று.

பிறாக்குப் பயன்படாத உடற்பொறை நீங்குதலான, இனிதென்றார். இவை
முன்றுபாட்டானும் ஈயாமைவின குற்றங் கூறப்பட்டது. (க௦)

உச ம அதி.— புகழ்.

அஃதாவது இலவாமுககைமுதல் ஈகையீரகச சொல்லப்பட்ட இலலறத தின வமுவாதராகு இமமைப்பயனாகி இவவுகனைகணிகழந்த இறவாது நிற குங்கீரத்தி. இது, பெருமபானமையும் ஈதல்பற்றி வருதலின, அதன்பின்வைக் கப்பட்டது.

உ௩௧. ஈத லிசைபட வாழத லதுவல்ல

துதிய மிலலை யுயிராகு க

இ-ள். ஈதல்—வறியாக்கிக், —இசை படவாழதல்—அதனாபுகமுண்டாக வாழக, —அதுவல்லது உயிராகு ஊதியம் இலலை—அபுகமுல்லது மக்களுயி ராகுப பயன பிறிதொன்றிலலையாகலான். எ-று.

இசைபடவாழதற்குக் கலவி, ஆணமை முதலிய பிறகாரணங்களும் உளவே னும், “உணவின பண்ட முண்டி முதற்று” ஆகலின, ஈதல் சிறந்ததெனபத ரகு ஞாபகமாக ஈதலென்றா. உயிராகெனபது, பொதுப்படக்கூறினானும் விலங்குயிராகட்கேலாமையின, மக்களுயிராமேனினறது. (க)

உ௩௨. உரைப்பா ருரைப்பவை யெல்லா மிரப்பார்க்கொன றீவாமே நிறகும் புகழ் உ

இ-ள். உரைப்பா உரைப்பவை எல்லாம் — உலகத்து ஒன்றுரைப்பாருரை ப்பனவெல்லாம் — இரப்பார்க்கு ஒன்று ஈவாமேல் நிறகும் புகழ் — வறு மையானிரப்பார்க்கு அவாவேண்டியதொன்றையீவாக்கணிற்கும் புகழாம்.எறு.

புகழ்தான் உரையும் பாட்டுமென இருவகைப்படும. அவற்றுள் உரைப பாருரைப்பவையென எல்லார்க்குமுரிய வழக்கினையெயித்தாராயினும், இ னம்பற்றிய புலவார்க்கேயுரிய செய்யுளுங் கொள்ளப்படும, படவே, பாடுவார் பாடுவனவெல்லாம் புகழாமெனபதுஉம பெற்றும், ஈதகாரணஞ் சிறந்தமை இதனுள்ளுங்காணக. இதனைப் பிறாமேலும் நிறகுமெனப்பா தாமெல்லாரு சொல்லுக புகழ் ஈவாமேனிறகுமெனதுரைப்பாருமுனா. அது புகழதுசிறப்பு நோக்ககாமையறிக. (உ)

உ௩௩ ஒன்றா வுலகத் துயர்ந்த புகழல்லாற

பொன்றது நிறபதொன் றில னு

இ-ள். ஒன்றா உயர்ந்த புகழல்லால்—தனக்கு இணையினருக வோங்கிய புகழல்லது—உலகத்துப் பொன்றது நிறபது ஒன்று இல்—உலகத்து இறவா துநிறபது பிறிதொன்றிலலை, எ-று

இணையினருகவோங்குதலாவது சொடுத்ததற்கரிய உயிருறுப்புப்பொருள்க னைக் கொடுத்தமைபற்றி வருதலால் தன்னோடொப்பநிறித தானேயுயாதல். அதன்மைததாகிய புகழே செய்யப்படுவதெனபதாம். இனி ஒன்றாவெனபத ர்கு ஒருவாத்தையாகச் சொல்லினெனவும், ஒருதலையாகப் பொன்றதுநிறப தெனவும் உரைப்பாருமுனா. இவைமுன்றுபாட்டானும் புகழதுசிறப்புக் கூற ப்பட்டது. (ஈ)

உ௩௪. நிலவரை நீள்புக ழாற்றிற் புலவரைப்

போற்றது புத்தே ளுலகு. ச

இ-ள். நிலவரை நீள புகழ் ஆற்றின—ஒருவன் நிலவெலகைகண்ணே பொன்றாதுநிற்கும் புகழைச் செய்யுமாயின, — புத்தேள உலகு புலவரைப் போற்றாது— புத்தேளுலகம் அவனையல்லது தன்னையெய்திநின்ற ஞானிகளைப் பேணாது. எ-று.

புகழுடம்பான் இவவுலகும் புத்தேளுடம்பான் அவவுலகும் ஒருங்கேயெய்தாமையின், புலவரைப்போற்றாதென்றா. அவன் இரண்டிலகும் ஒருங்கெய்து தல் “புலவா பாடும புகழுடையோர் விசுமபின்—வலவ னேவா வான் ஐர்தி—யெய்துப் வென்பதஞ் செயவினை முடிதது” எனப்பிறராலுஞ் சொல்லப்பட்டது. (சு)

உரு. நத்தம்போற கேடு முளதாகுஞ் சாககாடும

விததகாக கல்லா லரிது

ரு

இ-ள். நத்தம் (ஆகும்) கேடும்—புகழுடம்பிறகு ஆகமாக்குங்கேடும், — உளது ஆகும் சாககாடும— புகழுடம்புளதாகுஞ்சாககாடும, — விததகாககல்லா லரிது— சதுரப்பாடுடையாககல்லதிலை. எ-று.

நத்தென்னுந் தொழிற்பெயர் விகாரத்தான நத்தென்றாய், பின் அமமென்னும் பகுதிப்பொருள் விசுதிபெற்று, நத்தமென்றாயிற்று. போலென்பது பாண்டியைச். ஆகுமென்பதனை முன்னங்கூட்டி, அரிதென்பதனைத் தனித்தனிகூட்டியுரைக்க. ஆக்கமாக்குங்கேடாவது புகழுடம்பு செலவெய்தப் பூதவுடம்பு நல்காதல். உளதாகுஞ்சாககாடாவது புகழுடம்பு நிறகப் பூதவுடம்பு இறத்தல். நிலையாதனவற்றான நிலையினவெய்துவார விததகராகலின், விததகாககல்லாலரிதென்றா. இவைபிரண்டிபாட்டானும் புகழுடையாரெய்தும் மேனமை கூறப்பட்டது. (ரு)

உரு. தோன்றிற புகழொடு தோன்றுக வஃதிலார

தோன்றலிற றேனருமை நன்று.

சு

இ-ள். தோன்றின் புகழொடு தோன்றுக— மக்களாயப் பிறக்கின் புகழுக கேதுவாகிய குணத்தோடு பிறக்க, — அஃது இலார தோன்றலின் தோன்றாமை நன்று— அக்குணமில்லாதார மக்களாயப் பிறத்தலின் விலங்காயப் பிறத்தல் நன்று. எ-று.

புகழ் ஈண்டு ஆகுபெயர். அஃதிலாரென்றமையின் மக்களாயென்பது உம, மக்களாயப் பிறவாமையென்ற அருத்தாபத்திபான் விலங்காயப் பிறத்தலென்பது உம, பெற்றும். இகழ்வாரின்மையின், நன்றென்றா. (சு)

உரு. புகழ்ப்பட வாழாதார் தந்நோவார் தமமை

யிகழ்வாரை நோவ தெவன்.

எ

இ-ள். புகழ் பட வாழாதார்— தமக்குப் புகழுண்டாக வாழமாட்டாதார் — தம் நோவார்— அதுபற்றிப் பிறரிகழ்ந்தவழி இவ்விதழ்ச்சி நமமாட்டாமையான வந்ததென்று தமமை நோவாதே — தமமை இகழ்வாரை நோவது எவன் — தமமையிகழ்வாரை நோவதென்கருதி எ-று.

புகழ்பட வாழலாயிருக்க அதுமாட்டாத குற்றம்பற்றிப் பிறரிகழ்தல் ஒரு தலையாகலின், இகழ்வாரையென்றா. (எ)

உ௩௮. வசையென்ப வையத்தாக கெல்லா மிசையென்னு
மெச்சம் பெறுஅ விடின். ௮

இ-ள். இசை என்னும் எச்சம் பெறுவிடின் — புகழென்னுமெச்சம் பெற
லாயிருக்க அது பெறுதொழிவராயின், — வையத்தாக்கு எல்லாம் வசை
எனப் — வையகத்தோக்கெல்லாம் அதுதானே வசையென்று சொல்லுவா
நல்லோர். எ-று.

எச்சமென்றா, செயதவிறந்துபோகத் தான இறவாது நிறநலின். இகழ்
பபிதற்குப் பிறிதொருகுற்றம் வேண்டாவென்பது கருத்து. (௮)

உ௩௯ வசையிலா வணபயன குன்று மிசையிலா
யாகக்கை பொறுத்த நிலம். ௯

இ-ள். இசை இலா யாகக்கை பொறுத்த நிலம் — புகழிலலாதவுடம்பைச்
சுமந்தநிலம்— வசை இலா வணபயன குன்றும்— பழிப்பிலலாத வளப்பத்
தையுடைய வினையுள் குன்றும். எ-று.

உயிருண்டாயினும் அதனாற்பயன கொள்ளாமையின் யாகக்கையெனவும்,
அது நிலத்திற்குப் பொறையாகலிற் பொறுத்தவெனவுங்கூறினார். வினையுள்
குன்றுதற்கேது பாவயாகக்கையைப் பொறுக்கின்ற வெறுப்பு. குன்றுமென
இடத்துநிகழ்பொருளினரெழில் இடத்தினமேனின்று. இவைவரானகுபாட்டா
னும் புகழிலலாதாரது தாழவு கூறப்பட்டது. (௯)

உச௦. வசையொழிய வாழவாரே வாழவா ரிசையொழிய
வாழவாரே வாழா தவா. ௧௦

இ-ள். வசை ஒழிய வாழவாரே வாழவார — தமமாட்டு வசையுண்டாகா
மல வாழவாரே உயிரவாழவாராவாரா, — இசை ஒழிய வாழவாரே வாழாதவ
ர் — புகழுண்டாகாமல வாழவாரே இறந்தாராவார். எ-று.

வசையொழிதலாவது இசையென்னுமெச்சம் பெறுதலாயினமையின், இ
சையொழிதலாவது வசைபெறுதலாயிற்று. மேல இசையிலாயாகக்கையென்ற
தனை விளக்கியவாறு. இதனால் இவ்விரண்டும் உடன் கூறப்பட்டன. மறுமை
பயன வாறுறையுந்தெய்வத்துள் வைக்கப்படுமென மேலே கூறப்பட்டது, ப
டவே, இல்லறத்திற்கு இவவுலகிறபுகழும் தேவருலகிறபோகமும் பயனென்
பது பெற்றும். (௧௦)

இனி மறுமுதலிய அறநூல்களாற் பொதுவாகக்கூறப்பட்ட இல்லறங்க
ளெல்லாம் இவா தொகுத்துக்கூறிய இவற்றுள்ளே அடங்கும். அஃதறிந்தக
கிக்கொள்க, யாழுரைப்பிற்பெருகும்.

இல்லறவியல முற்றிற்று

துறவறவியல்.

இனி முறையானே துறவறங்கூறிய தொடங்கினா. துறவறமாவது மேற்கூறிய இல்லறத்தின வழுவாதொழுகி அறிவுடையராயப் பிறப்பினையஞ்சி வீடுபேற்றின்பொருட்டுத் துறந்தார்க்கு உரித்தாய அறம். அதுதான் வினைமாசுதீர்தது அந்தக்கரணங்கள் தூயவாதற பொருட்டு அவராதர்க்கப்பபிடு விதங்களும், அவற்றான் அவை தூயவாயவழி உதிப்பதாய ஞானமுமென இருவகைப்பபிடு.

வி ர த ம்.

அவற்றுள் விரதங்களாவன இன்னவற்றஞ்செய்வலெனவும் இன்னபாவமொழிவலெனவும் தமமாற்றலுக்கேற்ப வரைந்துகொள்வன. அவைதாம் வரம்பிலவாகலிற் பெருகுமென்றஞ்சி, அவைதமமுள்ளே பலவற்றையு மகப்படுத்தித் துறந்தருகு சிறப்புடையன சிலவற்றை ரணிககூதுவானறொடங்கி, முதற்கண் அருளுடைமை கூறுகின்றா.

உரு ம அதி.—அருளுடைமை.

அஃதாவது தொடர்புபற்றாது இயல்பாக எல்லாவுயிர்களுமேவரு செல்வதாகிய கருணை. இல்லறத்திற்கு அன்புடைமைபோல இது துறவறத்திற்குச் சிறந்தமையின் முற்கூறப்பட்டது

உசக. அருட்செலவஞ்செலவத்துட செலவம் பொருட்செலவம்

பூரியார கண்ணு முள.

க

இ-ள. செலவத்துள் செலவம் அருட்செலவம்—செலவங்கள் பலவற்றுளும் ஆராயநதெடுக்கப்பட்ட செலவமாவது அருளான வருஞ்செலவம்,—பொருட்செலவம் பூரியார்கண்ணும் உள—அஃதொழிந்த பொருளான வருஞ் செல்வங்கள் இழிந்தார்கண்ணுமுளவாம் ஆகலான. எ-று.

அருளான வருஞ்செல்வமாவது உயிர்களுையோம்பி அவவற்றத்தான மேம்படுத்தல. உயாநதார்கண்ணேயல்லதிலலாத அருட்செலவமே சிறப்புடைய செலவம், ஏனைநீசாகண்ணுமுளவாம் பொருட்செலவங்கள் சிறப்பிலவென்பதாம்.(க)

உசஉ. நல்லாற்றா னாடி யருளாளக பலலாற்றா

தேரினு மஃதே துணை.

உ

இ-ள. நல்லாற்றாந் நாடி அருள ஆளக—அளவைகளானும் பொருநதுமாற றுறும் நனறானநெறியிலே நின்று, நமக்குத் துணையாம் அறம் பாதெனறாராயநது, அருளுடையராக,—பலலாற்றால தேரினும் துணை அஃதே—ஒன்றையொன்றொவ்வாத சம்பநெறிகளெல்லாவற்றானும் ஆராயநதாலும் துணையாவது அவவருளே, பிந்தில்லை. எ-று.

அளவைகளாவன பொறிகளாற காணுங்காட்சியும், குறிகளானியத்துணரும் அனுமானமும், கருத்தாமொழியாகிய ஆகமமுமென மூன்று. ஒப்புப்பற்றியுணரும் உவமையும், இங்ஙனமன்றியின் இது கூடாதெனறுணரும் அருத்தாபத்தியும், உணமைக்குமாறாய இனமையுமென இவற்றைக கூட்டி ஆறென்பாரு

முளா. இவையும் ஒருவாறான அவற்றுள்ளே அடங்குதலின், மூன்றென்ற லே கருத்து. பொருந்தமாறுவது இது கூடும் இது கூடாதெனத் தன்கண் ணே தோன்றுவது : இதனை வடநூலாரா யுத்தியெனப். ஆறருனென்பது வேற மும்மைமயக்கம். ஒன்றையொன்றெவ்வாய்வாயவது மதவேறுபாட்டான் அள வைகளும் பொருள்களும் தம்முணமாறுகோடல், அன்னவாயினும் அருமினை யென்றற்கண் ஒக்குமென்பதாம். உயிரை விட்டு நீங்காது இருமைபினுமுத வலின், துணையென்றா. இவையிரண்டுபாட்டானும் அருளினதுசிறப்புக் கூற ப்பட்டது. (உ)

உசங். அருளசோந்த நெஞ்சினாக கிலலை யிருளசோந்த

வினனா வுலகம் புகல.

ங்

இ-ள். இருள சோந்த இனனா உலகம் புகல—இருள செறிந்த துன்பவுலகந் துடசென்றுபுகுதல்—அருள சோந்த நெஞ்சினாகக் கிலலை—அருளசெறிந் த நெஞ்சினையுடையாக்கிலலை. எ-று.

இருளசெறிந்த துன்பவுலகமென்றது திணிந்தவிருளையுடைத்தாயத் தனக் டபுக்காக்குத் துன்பஞ்செய்வதோடாகநகநக, அது கீழலகத்துள் ஓரிடமா கலின், உலகமென்பபட்டது. (ங)

உசச. மன்னுயி ரோம்பி யருளாள்வாற கிலலென்ப

தன்னுயி ரஞ்சம் வினை.

ச

இ-ள். மன உயிர் ஒம்பி அருள ஆளவாறகு —நிலைபெறுடைய உயிரகளைப் பேணி அவற்றின்கண் அருளுடையனாவாறுக்கு—தன் உயிர் அஞ்சம் வினை இல எனப்—தன்னுயிர் அஞ்சுதற்கேதுவாகிய தீவினைகள் உளவாகாவென்று சொல்லுவா அறிந்தோர். எ-று.

உயிரகளெல்லாம் நித்தமாகலின், மன்னுயிரொன்றா. அஞ்சுதல் துன்பநோ ககியஞ்சுதல். அன்னவற்றத்தினே கொலைமுதலிய பாவங்கள் செய்யானென வே, மறுமைக்கண் நரகம் புகாமைக்கேது கூறியவாறுயிற்று. (ச)

உசரு. அல்ல லருளாளவாக கிலலை வளிவழங்கு

மல்லனமா ஞாலங் கரி.

ரு

இ-ள். அருள ஆளவாக்கு அல்ல லிலலை—அருளுடையார்க்கு இம்மையினும் ஒருதுன்பமுண்டாகாது,—வளி வழங்கும் மல்லல மா ஞாலம் கரி—அதற்குக் காற்றியங்குதின்ற வளப்பதையுடைய பெரியஞாலத்து வாழ்வா சானது. எ-று.

சான்றாவா தாங்கண்டு தேறிய பொருளைக் காணார்க்குத் தேற்றுகிறாரி யவா. அருளாளவார்க்கு அல்லலுண்டாக ஒருகாலத்தும் ஓரிடத்தும் ஒருவ ருங்கண்டறிவாரினமையின், இனமைமுகத்தான ஞாலத்தாராயவருஞ்சான்றெ னப்பா, வளிவழங்குமல்லனமாஞாலங்கரியென்றா: எனவே, இம்மைக்கண் னபது பெற்றும். ஞாலம் ஆகுபெயர். இவைமூன்றுபாட்டானும் அத்துணையு டையார்க்கு இருமையினுறதுன்பமில்லாமை கூறப்பட்டது. (ரு)

உசசு. பொருணீங்கிப் பொச்சாந்தா ரென்ப ரருணீங்கி

யலலவை செயதொழுகு வார்.

சு

இ-ள. அருள நீங்கி அல்லவை செயது ஒழுதுவா—உயிரகணமாட்டிச் செய்ப்பபிடு அருளைத் தவிரந்து தவிரப்படுங்கொடுமைகளைச்செய்தொழுதுவா—பொருள நீங்கிப் பொச்சாந்தா என்பா—முன்னும் உறுதிப்பொருளைச் செய்யாது தாந்தனபுதுகின்றமையை மறந்தவனொன்று சொல்லுவா நல்லோ. எ-று.

உறுதிப்பொருள அறம. துன்புறுதல் பிறவித்துன்ப மூன்றையும் அனுபவித்தல். மறந்திராயின, அவவாரொழுக்கானபது கருத்து. (க)

உச௭. அருளிலலாக கவவுலக மிலலை பொருளிலலாக கவவுலக மிலலா தியாங்கு. எ

இ-ள. அருள இல்லாக கது அவவுலகம் இலலை—உயிரகணமேல் அருளில்லாதாககு வீட்டுலகத்குணப்பிலலை,—பொருள இல்லாக கது இவவுலகம் இல்லாதியாங்கு —பொருளில்லாதாக கது இவவுலகத்தினபம் இல்லையாயினோபோல. எ-று.

அவவுலகம் இவவுலகம் என்பன அருபெயர். இவவுலகத்தினபங்கடருப பொருள காரணமானோபோல, அவவுலகத்தினபங்கடரு அருள காரணமென்பதாயிற்று. (எ)

உசஅ. பொருளற்றா பூபப ரொருகா லருளற்றா
ரற்றாமற ருத லரிது. அ

இ-ள. பொருள அற்றா ஒருகால பூபபா—ஊழான வறியராயினா அது நீங்கிப் பின் ஒருகாலத்துச் செல்வத்தாற்பொலிவா,—அருள அற்றா அற்றாமற்று ஆதல் அரிது—அவ்வாறன்றி அருளிலாதா பாவமருமையின் அழிந்தாரோ, பின்னொருகாலத்தும் ஆதலிலலை. எ-று.

மற்று வினைமாற்றின்கணவந்தது. மேற்பொருளினமையோடு ஒருவாற்றொப்புமை கூறினாராகலின், அது மறுத்து, பிறவாற்றான அதனிலுங்கொடிதென்பது கூறியவாறு. (அ)

உசக. தெருளாதான் மெய்ப்பொருள கண்டற்றாறேரி
னருளாதான் செய்யு மறம. க

இ-ள. அருளாதான் செய்யும் அறம தேரின—உயிரகணமாட்டு அருள்செய்யாதவன் செய்யுமறத்தையாராயின,—தெருளாதான் மெய்ப்பொருள கண்டறறு — ஞானமில்லாதவன் ஒருகால மெய்ப்பொருளை உணர்ந்தாற்போலும். எ-று.

மெய்ப்பொருள மெய்நூலிற்சொல்லும்பொருள். நிலைபெற்றஞானமில்லாதவன் இடையே மெய்ப்பொருளையுணர்ந்தால் அதனைத் தனஞானமின்மையால்தானேயழித்துவிடும், அதுபோல அருளாதான் இடையே அறஞ்செய்தால் அதனைத் தன்னருளமையால்தானேயழித்துவிடும்பதாயிற்று, ஆகவே, பிறவறங்கட்கெல்லாம் அருளுடைமை மூலமென்பது பெற்றும். இவையானகு பாட்டானும் அதனுணியில்லாதாககு வருங்குற்றங்கூறப்பட்டது. (க)

உரு0. வலியாரமுற நனை நினைக்கதான் நன்னின்
மெலியாரமேற செல்லு மிடத்து. க0

இ-ள். வலியார முன தனை நினைக்க—தன்னினவலியார தனை நலிய வ
ருமபொழுது அவாமுன் முனஞ்சிறற்குநிலையினை நினைக்க—தான தன்னின
மெலியார்மேல செலலுமிடத்து — அருளில்லாதவன் தன்னினெனியாரமேல்
தான நலியச்செலலுமபொழுது. எ-று.

மெலியாரொனச் சிறப்புடைய உயாதினைமேற்கூறினாராயினும், ஏனையஃறி
ணையுங்கொள்ளப்படும். அதனைநினைக்கவே இவவுயிரக்கும் அவவாதே அச்சமா
மெனற்றிநது, அதனமேல அருளுடையனாமென்பது கருத்தது. இதனால் அரு
ள பிறத்தற்குபாயங்கூறப்பட்டது. (க0)

உசு ம அதி.— புலான்மறுத்தல்.

அஃதாவது ஊனுண்டலையொழித்தல். கொலைப்பாவத்தைப் பின்னுமுள்ளதா
க்கலின் அதற்குக் காரணமாதலையும் முன்னும் அதனால் வருதலின் அதன்கா
ரியமாதலையும் ஒருங்குடைத்தாய ஊனுண்டல் அருளுடையார்க்கு இன்பவத
ன்றாகலின், அதனை விலக்குதற்கு, இஃதருளுடைமையின்பினவைக்கப்பட்டது.

உருக. தன்னான பெருக்கற்குத் தானபிறி தூனுண்பா

னெனங்ன மாளு மருள

இ-ள். தன் ஊன பெருக்கற்குத் தான பிறிது ஊன உண்பான— தன்னு
டம்பை வீக்குதற்பொருட்டுத் தான பிறிதோருயிரினுடம்பைத் தின்பவன்—
எவ்வனம் ஆனும் அருள— எவ்வகையான நடத்தலும் அருளினே! எ-று.

பயனிலாத ஊனபெருக்கலைப் பயனெனக்கருசி இக்கொடுமை செய்வானே
அறிவிலாத கொடியோனெனநவாறியிற்று. எனங்ன மாளுமருளென்பது ஆளா
னென்பது பயப்படுகின்ற இகழ்ச்சிக்கூறிப்பு. (க)

உருஉ. பொருளாட்சி போற்றுதராக் கிலலை யருளாட்சி

யாங்கிலலை யுனறின பவாகரு

உ

இ-ள். பொருளாட்சி போற்றுதராக் கிலலை— பொருளாற்பயன்கோடல்
அதனைப் பாதுகாவாதாராக்கிலலை, — ஆங்கு அருளாட்சி ஊன தின்பவர்க்கு
இலலை— அதுபோல அருளாற்பயன்கோடல் ஊனறினபவாக்கிலலை. எ-று.

பொருட்பயனிழத்தற்குக் காரணம் காவாமைபோல, அருட்பயனிழத்தற்கு
ஊனறினல் காரணமென்பதாயிற்று. ஊனறினாராயினும் உயிராக் கு ஒருதி
ங்கு நினையாதார்க்கு அருளாடற்சிறுக்கிலலையென்பானா மறுத்து, அஃதுண
டென்பது இவையிரண்டுபாட்டானுங் கூறப்பட்டது. (உ)

உருங். படைகொண்டார நெஞ்சம்போ னன்றாக்கா தொறை

னுடலசுவை யுண்டார மனம்.

ங்

இ-ள். படை கொண்டார நெஞ்சம்போல— கொலைக்கருவியைத் தங்கை
யிற்கொண்டவாமனம் அதனாசெய்யுங் கொலையையே நோக்குவதல்லது அரு
ளை நோக்காதவாறுபோல— ஒன்றன் உடல் சுவை உண்டார மனம் நன்று
ஊக்காது— பிறிதோருயிரினுடலைச் சுவைப்படவுண்டவா மனம் அவலுனையே
நோக்குவதல்லது அருளை நோக்காது. எ-று.

சுவைபட்டவுண்டல காயங்களான இனியசுவைத்தாக்கியுண்டல. இதனால் ஊனநின்றா மனம தீங்குநினைத்தல உவமவளவையாறசாதித்து, மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது. (ங)

உருச. அருளல்ல தியாதெனிற கொல்லாமை கோறல்
பொருளல்ல தவவுன நினை. ச

இ-ள். அருள யாதெனின கொல்லாமை — அருள யாதெனின், கொல்லாமை; — அல்லது (யாதெனின்) கோறல் — அருளல்லதியாதெனிற கோறல், — அவவுன தினை பொருளல்லது — ஆகலான, அக்கோறலான வந்த ஊனைத் தினைகை பாவம். எ-று.

உபசாரவழக்காற கொல்லாமை கோறலாகிய காரியங்களை அருள அல்லதெனக் காரணங்களாகியும், ஊனநின்கையாகிய காரணத்தைப் பாவமெனக் காரியமாகியுங்கூறினா. அருளல்லது கொடுமை. சிறப்புப்பற்றி அறமும் பொருளென்பதிதலின், பாவம் பொருளல்லதென்பப்பட்டது. கோறலென முன்னின்றமைபின், அவவுனென்றா. இனி இதனை இவ்வாறன்றி அருளல்லதென்பதனை ஒன்றாகக் கொல்லாமை கோறலென்பதற்குக் கொல்லாமையெனவும் விரதத்தையழித்தலெனவுண்பாராமுளா. (ச)

உருரு. உண்ணுமை யுள்ள துயிரிலை யுனுண்ண
வண்ணுத்தல செயயா தளறு. ரு

இ-ள். உயிரிலை ஊன உண்ணுமை உள்ளது — ஒருசாருயிர உடம்பின்கண்ணே நிறறல் ஊனுண்ணுமையென்கின்ற அறத்தின்கண்ணது, — உண்ண அளறு அண்ணுத்தல் செயயாது — ஆகலான, அநிலை குலைய ஒருவன அதனையுண்ணுமாயின, அவனை விழுங்கிய நிரயம் பின் உமிழ்தற்கு அங்காவாது. எ-று.

உண்ணப்படும விலங்குகள் அதனுற்றேயந்து சிலவாக ஏனைய பலவாய வருதலின், உண்ணுமையுள்ளதுயிரிலையென்றா உண்ணினென்பது உண்ணவெனத் திரிந்துகின்றது. ஊனுண்டவன் அப்பாவத்தான நெடுங்காலம் நிரயத்துள்ளுதமென்பதாம். கொலைப்பாவம் கொன்றாமேநிறறலின் பின்னானுண்பாக்குப் பாவமில்லையென்பாரை மறுத்து, அஃதுண்டென்பது இவ்விரண்டுபாட்டானும் கூறப்பட்டது. (ரு)

உருசு. தினைப்பொருட்டாற கொல்லா துலகெனின் யாரும்
விலைப்பொருட்டா லுன்றருவா நில. சு

இ-ள். தினைப்பொருட்டு உலகு கொல்லாது எனின் — பேதைமை காரணமாகவல்லது ஊனநின்கை காரணமாக உலகவகொல்லாதாயின், — விலைப்பொட்டு ஊன தருவார யாரும் இல் — பொருள் காரணமாக ஊன விற்பா யாவரும் இல்லை. எ-று.

உலகென்பது ராணி உயிர்ப்பன்மைமேனின்றது. பின்னிகழுந்தின்கை முன்னிகழுகொலைக்குக் காரணமாகாமையின் தின்பாக்குக் காரணத்தான வரும் பாவமில்லையென்ற வாதியை நோக்கி, அருத்தாபத்தியளவையாற காரணமாதல சாதித்தலின், இதனால் மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது. (சு)

உருள. உண்ணுமை வேண்டும் புலாஅல் பிறிதொன்றன்
புண்ண துணாவாப பெறின். ள

இ-ள். புலால் பிறிதொன்றன் புண—புலாலாவது பிறிதோருடம்பின் புண்,—அது உணர்வாப பெறின் உண்ணுமை வேண்டும்—அது தூய்தன்மையறிவாப பெறின், அதனை உண்ணுதொழியல்வேண்டும். எ-று.

அஃதென்னல் வேண்டுமாய்தம் விகாரத்தாற்றெடுக்கது. அம்மெய்மையுணராமையின், அதனையுண்கின்றொன்பதாம். பொருநதுமாறறும் புலாலுண்டல இழிந்ததென்பது இதனாற் கூறப்பட்டது. (எ)

உருஅ. செயிரிற தலைப்பிரிந்த காட்சியா ருண்ணு
ருயிரிற தலைப்பிரிந்த ஓன. அ

இ-ள். செயிரின தலைப்பிரிந்த காட்சியா—மயக்கமாகிய குறத்தினீங்கிய அறிவினையுடையா—உயிரின தலைப்பிரிந்த ஊன உண்ணா—ஒருயிரினீங்கிவந்த ஊனையுண்ணா. எ-று.

தலைப்பிரிவென்பது ஒருசொல். பிணமென ஊனின்மெய்மனம் தாமேயுணராதலின், உண்ணாநொரா. (அ)

உருக. அவிசொரிந்த தாயிரம வேட்டலி னென்ற
னுயிரசெகுத துண்ணுமை நன்று. க

இ-ள். அவி சொரிந்த ஆயிரம வேட்டலி—தீயின்கண் நெய் முதலிய அவிக்கைச் சொரிந்த ஆயிரமவேளவி வேட்டலினும்,—ஒன்றன் உயிர செகுத்து உண்ணுமை நன்று—ஒருவிலங்கினுயிரைப் போக்கி அது நின்ற ஊனையுண்ணுமை நன்று. எ-று.

அவ்வேளவிகளான வரும் பயனினும் இவ்விரத்ததான வரும் பயனே பெரிதென்பதாம். (க)

உக0. கொல்லான புலாலை மறுத்தானைக் கைகூப்பி
யெல்லா வுயிருந் தொழும். க0

இ-ள். கொல்லான புலாலை மறுத்தானை—ஒருயிரையுங்கொல்லாதவனுமாயப் புலாலையுமுண்ணுதவனை—எல்லாவுயிரும் கைகூப்பித் தொழும்—எல்லாவுயிருந் கைகுவித்தத் தொழும். எ-று.

இவ்விரண்டறமும் ஒருங்குடையாகக்கலந்து ஒன்றேயுடையார்க்கு அதனாற் பயனிலையாகலின், கொல்லாமையுமுடனகூறினா. இப்பேரருளுடையான மறுமைக்கட்டேவரின் மிக்கானுமென அப்பயனது பெருமை கூறியவாறு. இவையுணறுபாட்டானும் ஊனுண்ணுமையதுயாச்சி கூறப்பட்டது. (க0)

உள ம அதி.— தவம்.

அஃதாவது மனம் பொறிவழி போகாது நிறற்றபொருட்டு விரதங்களா உண்டிசுருக்கலும், கோடைக்கண் வெயினிலை நிறறலும், மாரியினும் பனியினும் நீரினிலை நிறறலும் முதலிய செயல்களை மேற்கொண்டு, அவற்றாற் றமமுயிராக்கு வருநதுன்பங்களைப் பொறுத்தது, பிறவுயிராகையோம்புதல், புலானமறுத்தது உயிரகண்மேல் அருண முதிர்ந்ததுழிச் செய்யப்படுவதாகலின், இது புலான் மறுத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

உகக. உற்றநோய நோன்ற லுயிராகுதுகண் செய்யாமை
யறறே தவத்திற குரு. க

இ-ள். தவத்திறகு உரு—தவத்தின் வடிவு—உறற நோய நோன்றல் உயிர்
க்கு. உறுகண் செய்யாமை அறறே— உண்டிசுருக்கனமுதலியவற்றால் தமமு
யிர்க்கு வருநதுன்பங்களைப் பொறுத்தலும் தாம் பிறவுயிரகட்டுத துன்பஞ்செ
ய்யாமையுமாகிய அவ்வளவிற்கு. எ-று.

மறறுள்ளனவெல்லாம் இவற்றுள்ளே அடங்குதலின், அறறையெனத் தேற
றேகாரங்கொடுத்தாரா. தவத்திறகுருவறறென்பது யானையதுகோடு கூரிதென
பதனை யானைக்குக் கோடு கூரிதென்றதபோல ஆரூவதன்பொருட்கண் நான்கா
வது வந்த மயக்கம், இதனால் தவத்ததிலக்கணங்கூறப்பட்டது. (க)

உகஉ. தவமுந் தவமுடையாக காரு மவமதனை
யஃதிலாரா மேற்கொள வது. உ

இ-ள். தவமும் தவமுடையாகு ஆகும்—பயனேயனறித் தவந்தானும்
உண்டாவது முற்றவமுடையாக்கே,—அதனை அஃது இலாரா மேற்கொளவ
து அவம்—ஆகலான, அததவத்தை அமமுற்றவமில்லாதார முயலவது பயனி
ன்முயற்சியாம். எ-று.

பரிசுயத்தால் அறிவுமாற்றவமுடையராய முடிவுபோககலின் தவமுடை
யார்க்காகுமென்றும், அஃதிலாதார்க்கு அவையினமையின் முடிவுபோகாமை
யின் அவமாமெனதுங் கூறினா. (உ)

உகங. துறந்தார்க்குத் துப்புரவு வேண்டி மறந்தார்கொன்
மறறையவாக டவம். ட

இ-ள். மறறையவாகள்—இல்லறத்தையே பற்றி நிற்பாரா—துறந்தார்க்குத்
துப்புரவு வேண்டித் தவம் மறந்தார்கொல்—துறந்தார்க்கு உண்டியும் மருந்து
ம் உறையுருமுதலில் விரும்பித் தாந்தவஞ்செய்தலை மறந்தார்போலும்! எ-று.

துப்புரவு அனுபவிககப்படுவன. “வேண்டியவேண்டியாங்கெய்த” நபயத்த
தாகலின் யாவராலுஞ்செய்யப்படுவதாய தவத்தைத் தாஞ்செய்யுந் தானத்தின்
மேல் விருப்பமிகுதியான மறந்தார்போலுமெனவே, தானத்திறவம் மிக்க
தென்பது பெற்றும். (ங)

உகச. ஒன்றிந்த தெறலு முவந்தாரை யாககலு
மெண்ணிற மவத்தான வரும். ச

இ-ள். ஒன்றித் தெறலும்—தம்மறத்திற்குப் பகையாய அழிவுசெய்தா
ரை கெடுத்தலும்—உவந்தாரை ஆக்கலும்—அதனையுவந்தாரை உயர்த்தலுமா
கிய இவ்விருண்டையும்—எண்ணின் தவத்தான வரும்— தவஞ்செய்வாரினை
பாராயின், அவர் தவவலியான அவை அவாக்குளவாம். எ-று.

முற்றத்திறந்தார்க்கு ஒன்றாரும் உவந்தாரும் உண்மை கூடாமையின், தவ
த்திற்கேற்றியுரைக்கப்பட்டது. எண்ணினென்றதனான, அவாக்கு அவையெண்
ணமை இயல்பென்பது பெற்றும். ஒன்றார்பெரியராயினும் உவந்தார் சிறியரா
யினும், கேடுமாக்கமும் நினைத்ததுணையானே வந்து நிறகுமெனத் தவஞ்செய்
வார்மேலிட்டித் தவத்தினதாற்றல் கூறியவாறு. (ச)

உசுநு. வேண்டிய வேண்டியாகு செயதலாற செய்தவ
மீண்டு முயலப் படும. னு

இ-ள். வேண்டிய வேண்டியாங்கு எய்தலால்—முயனரூல மறுமைக்கடா
ம் வேண்டிய பயன்கள வேண்டியவாறே பெறலாம் ஆதலால்,—செய்தவம்
நாண்டு முயலப்படும்—செய்யப்படுவதாய் தவம் இம்மைக்கண் அறிவுடையோ
ரான முயலப்படும். எ-று.

நாண்டெனபதனான மறுமைக்கணெனபது பெற்றும். மேற்கதி, வீடுபெறுக
ளதவத்தானனி எய்தப்படாவென்பதாம். இவை நான்குபாட்டானும் தவத்த
து சிறப்புக்க கூறப்பட்டது. (நு)

உசுசு. தவஞ்செய்வார தவகருமஞ் செயவார்மற தலலா
ரவஞ்செய்வார ராசையுட பட்டு. சு

இ-ள். தவகருமம் செய்வார தவம் செய்வார—தவகருமஞ்செய்வாராவார
தவத்து தவத்தைச் செய்வார, —மற்று அல்லார ஆசையுட பட்டு அவம
செய்வார—அவையொழிந்த பொருளினபங்களைச் செய்வார அவற்றினக
சையாகிய வலையுட்பட்டித் தமக்குக் கேடு செய்வார. எ-று.

அறிததமாய் மூவகைத் துன்பத்ததாய் உயிரினவேறாய் உடற்கு வருத்தம் வ
ருமென்றெழியாது தவத்தினையே செயய, பிறப்புப் பணி மூப்பிறப்புகளான
அநாதியாகத் துன்பமெய்திவருகின்ற உயிர் ஞானம் பிறந்து வீடு பெறுமாகலி
ன, தவஞ்செய்வாராத தவகருமஞ்செய்வாரானமும், கணத்தளழிவதாய் சி
ற்றினபத்தினபொருட்டுப் பலபிறவியுந் துன்புறத்தக்க பாவஞ்செய்துகோடலி
ன, அல்லாதாரா அவஞ்செய்வாரானமும், கூறினா. மற்று வினைமாற்றினக
னவந்தது (சு)

உசுஎ. சுடசுசுடரும பொன்போலொளிவிடுந் துன்பஞ்
சுடசுசுட நோற்கிற பவாகு. எ

இ-ள். சுடசு சுடரும பொன்போல—தீயினகனேடும் பொன்னுக்கு அது
சுடசுசுடத் தன்னொடு கலந்த குற்றநீங்கி ஒளி மிகுமாறுபோல—நோற்கிறப
வாகுந் துன்பம் சுடசு சுட ஒளி விரும்—தவஞ்செய்யவல்லார்க்கு அதனான
வருந் துன்பம் வருத்த வருத்தத் தமமொடு கலந்த பாவநீங்கி ஞானமிகும். எ-று.

சுடசுசுடரும பொன்போலென்றாராயினும், கருத்துநோக்கி இவ்வாறுகாக
ப்பட்டது. ஒளிபோலப் பொருள்களை விளக்கலின், ஒளியென்றா. (எ)

உசுஅ. தன்னுயிர் தானறப் பெற்றானே யேனைய
மன்னுயிர் லொல்லாந் தொழும். அ

இ-ள். தன உயிர் தான அறப் பெற்றானே—தன்னுயிரைத் தானனக்குறித்
தாகப் பெற்றவனே—ஏனைய மன்னுயிரொல்லாம் தொழும்—பெருதனவாகிய ம
ன்னுயிராகலொல்லாந் தொழும். எ-று.

தனக்குறித்தாதல் தவமாகிய தனகருமஞ்செய்தல். அதனினுங்குப் பெறு
தற்கரியதின்மையின், பெற்றானேயென்றா. அது பெருதனவெனது ஆசையுட
பட்டு அவஞ்செய்யமுயிராகலை. சாபமும்ருளுமாகிய இரண்டாற்றலுமுடைமை
யின், தொழுமென்றா. (அ)

உ௬௯. கூற்றங் குதித்தலுங் கைகூடு நோற்றவி
னூற்ற றலைப்பட டவர்க்கு. ௯

இ-ள். கூற்றம் குதித்தலும் கைகூடும்—கூற்றத்தைக் கடத்தலும் உண்டாவ
தாம்—நோற்றலின் ஆற்றல தலைப்பட்டவாககு—தவததான வரும் ஆற்றலை
த் தலைப்பட்டார்ககு. எ-று.

சிறப்புமமை அது கூடாமை விளக்கிறது, மன்னுயிரொல்லாதொழுதலே
யன்றி இதுவுங்கைகூடுமென எச்சவுமமையாகவுரைப்பினுமமையும். ஆற்றல
சாபவருள்கள். இவைநான்குபாட்டானும் தவஞ்செய்வாரது உயாச்சி கூறப்
பட்டது. (௯)

உ௭0. இலர்பல ராகிய காரண நோற்பார
சிலாபலர் நோலா தவா. ௧0

இ-ள். இலா பலராகிய காரணம்—உலகத்துச் செல்வர்கள் சிலராக நல்கு
வார பலராதற்குக் காரணம் யாதெனின்,—நோற்பார சிலா நோலாதவா ப
லா—அது தவஞ்செய்வார சிலராக அது செய்யாதார பலராதல. எ-று.

செல்வல்குரவெனபன ண்டறிவினது உண்மையினமைகளையுங் குறித்து
நின்றன, என்னே? “நுண்ணுணா வினமை வறுமை யஃதுடைமை—பண்ணப
பணைத்த பெருஞ்செல்வம்” *என்றாகலின். நோற்பார சிலரெனக் காரணங்
கூறினமையான, காரியம் வருவித்துணாககப்பட்டது. தவஞ்செய்யாதாராககு
ஐமமையினபமுமில்லையென இத்தலை அவரது தாழ்வு கூறப்பட்டது. (௧0)

உஅ ம அதி.— கூடாவொழுக்கம்.

அஃதாவது தாம் விடக்காமலினபத்தை உரனினமையிற் பின்னும் விரும்பு
மாறுதோன்ற அவவாறே கொண்டு நின்று தவத்தோடு பொருந்தாததாய தீய
வொழுக்கம். அது விலக்குதற்கு, இது தவத்தினபின் வைக்கப்பட்டது.

உ௭௧. வஞ்ச மனததான படிற்றொழுக்கம் பூதங்க
ளைந்து மகத்தே நகும. ௧

இ-ள். வஞ்ச மனத்தான் படிற்றொழுக்கம்—வஞ்சம் பொருந்திய மனத்தை
யுடையவனது மறைந்தவொழுக்கத்தை — பூதங்கள் ஐந்தும் அகத்தே நகு
ம—உடம்பாய அவனோடு கலந்து நிற்கின்ற பூதங்களை நதுங்கண்டு தம்முள்
ளே நகும். எ-று.

காமம் தனகண்ணே தோன்றி நலியாநிற்கவும் அதனதினமைகூறிப் புறத்தா
ரை வஞ்சித்தலின் வஞ்சமனமெனறும், அந்நலிவு பொறுக்கமாட்டாதொழு
ங் களவொழுக்கத்தைப் படிற்றொழுக்கமெனறும், உலகத்துக்களவுடையார
பிறறியாமற்செய்வனவற்றிற்கு ஐம்பெரும்பூதங்கள் சான்றாகலின், அவ்வொ
ழுக்கத்தையும் அவனமறைக்கின்றவாற்றையுமறிந்து அவனநியாமற் தம்முள்

* நாலடியார், அறிவினமை, — நுண்ணுணா வினமை வறுமை யஃதுடை
மை—பண்ணப பணைத்த பெருஞ்செல்வம்—மெண்ணுங்காற—பெண்ணவா யா
ணிழந்த பேடி யணியாளோ— கண்ணவாத தக்க கலம்.

ளே நகுதலின், அகத்தேநகுமென்றுங்கூறினார். செய்தகுறறம் மறையாதாகலின், அவ்வொழுககம் ஆகாதென்பது கருத்தது. (க)

உஎஉ. வானுயா தோற்ற மெவன்செய்யுந தன்னெஞ்சந
தானறி குறறப படின. உ

இ-ள. வான உயா தோற்றம் எவன் செய்யும்— ஒருவனுக்கு வானபோலுயர்ந்த தவவேடம் என்ன பயனைச் செய்யும்,—தான் அறி குறறம் தன் நெஞ்சம் படின—தான் குறறமென்றறிந்த அதனகண்ணே தன்னெஞ்சு தாழுமாயின். எ-று.

வானுயாதோற்றமென்பது “வானரோயகுடி” என்றறபோல இலக்கணைவழக்கு. அறியாது செய்த குறறமல்லது அறிந்துவைத்துச் செய்த குறறங் கழு வப்படாமைபின், நெஞ்சு குற்றத்ததாயேவிடும், கிடவே, நின்ற வேடமாதிரி ததிறகுப புறத்தாரா வெருடிடிலேயல்லது வேறுபடனிலையென்பதாம். (உ)

உஎங். வலியி னிலைமையான் வலலுருவம் பெற்றம்
புலியினரோல போததுமேயந் தற்று. ங

இ-ள. வலி இல நிலைமையான வலலுருவம்— மனத்தைத் தனவழிப்படுத்தும் வலியிலலாத இயல்பினையுடையான வலியுடையா வேடத்தைக்கொண்டு தான் அதன் வழிப்படுத்தல்—பெற்றம் புலியினரோல போதது மேயந் தற்று—பசு காவலா கடியாமற் புலியினரோலைப் போததுப பைங்கூழை மேயந் தாறபோலும். எ-று.

இலபொருளுவமை. வலியினிலைமையானென்ற அடையானும், மேயந் தற மென்னுநதொழிலுவமையானும், வலலுருவத்தோடு மனவழிப்படுத்தலென்பது பெற்றமும். காவலா கடியாமை புலி புறறினனாதென்பதனுமும், அச்சத்தானுமாம்; ஆகவே, வலலுருவங்கோடற்குப் பயன் அன்னகாரணங்களான உலகத் தார அயிராமையிறறு. இவ்வாறு தனக்குரிய இல்லாநையுந் துறந்து வலியுமினறிப் பிறா அயிராத வலலுருவமுங்கொண்டு நின்றவன் மனவழிப்படுத்தலாவது தன் மனமோடியவழியே ஒடி மறைந்து பிறாக்குரிய மகளினை விழைதலாம். அவ்வாறுதலு, பெற்றம் தனக்குரிய புலலைவிட்டுப் பிறாக்குரிய பைங்கூழை மேய்ந்தாறபோலுமென்ற உவமையான, அறிக. (ங)

உஎச. தவமறைந் தலலவை செயதல புதன்மறைந்து
வேடுவன் புடசிமிழ்த தற்று. ச

இ-ள. தவம் மறைந்து அலலவை செயதல— அவ்வலியினிலைமையான தவவேடத்தினகண்ணே மறைந்துநின்று தவமல்லவற்றைச் செயதல— வேடுவன் புதல் மறைந்து புள சிமிழத்தற்று—வேடுவன் புதலினகண்ணே மறைந்துநின்று புட்களைப் பணித்தாறபோலும். எ-று.

தவம் ஆகுபெயர். தவமல்லவற்றைச் செயதலாவது பிறாக்குரிய மகளினைத் தனவயத்தாக்குதல். இதுவும் இதொழிலுவமையானறிக. (ச)

உஎரு. பற்றற்றே மென்பார் படிற்றொழுக்க மெற்றெற்றென்
றேதம் பலவுந் தரும். ரு

இ-ள். பறது அறமேம னனபா பழறறொழுக்கம்—தம்மைப் பிறர் நன்கு மகித்தறபொருட்டி யாம பறற்றேமென்று சொல்வாரது மறைந்தவொழுக்கம், —எறது எறது எனது ஏதம் பலவும த்ரும—அப்பொழுது இனிதுபோல த் தோன்றுமாயினும், பின் எனசெயதேம எனசெயதேமென்று தாமேயிரங் குமவகை, அவாக்குப் பலதுன்பங்களையுங் கொடுக்கும் எ-று.

சொல்லளவல்லது பறறறுமையின, பறறறேமெனபாரொன்றும், சிறிதாய்க் கணத்தாளே அழிவதாய் இன்பத்தினபொருட்டிப் பெரிதாய் நெடுங்கால நிற்பதாய் பாவத்தைச் செய்வா அதனவிளைவினகண் அநதோ விளையேயென்ற முங்குவராகலின், எறறறறென்றுங்கூறினா. இவையையர்துபாட்டானும் கூடாவொழுக்கத்தினிழுக்கம் கூறப்பட்டது. (ரு)

உஎக. நெஞ்சிற றுறவா துறந்தார்போல வஞ்சித்து வாழ்வாரின வனகணு ரில. கூ

இ-ள். நெஞ்சின துறவா—நெஞ்சாறபறறறதுவைத்து—துறந்தார்போல் வஞ்சித்து வாழ்வாரின —பறறறறார்போனது தானஞ்செய்வாரை வஞ்சித்து வாழுவார்போல—வனகணு இல—வனகணமையையுடையா உலகத்தில்லை. எ-று.

தானஞ்செய்வாரை வஞ்சித்தலாவது யாம் மறுமைக்கட்டேவராதறபொருட்டி இவ்வுருந்தவாக்கு இன்னதீதுமென்று அறியாதீர்தானா அதுகொண்டு இழிபிறப்பினராக்குதல். அவா இழிபிறப்பினராதல் “அடங்கலாக கீர்த தானப் பயத்தினு லலறு முநரீர்த—தடங்கட னடுவுட டவு பலவுள வவறுதட் டோனறி—யுடம்பொடு முகங்க ளொவவா ரும்கனி மாநதி வாழ்வா —மடங்க லஞ சேறறத் துப்பின மானவேன் மனன ரோதே.”* எனபதினாறிக. தமக்கு ஆவன செய்தார்க்கு ஆகாதன விளைத்தலின், வன்கணுரிலலென்றா. (கூ)

உஎஎ. புறங்குன்றி கண்டனைய ரோனு மகங்குன்றி முகநிற கரியா ருடைத்து. எ

இ-ள். குன்றிப்புறம் கண்பி அனையரோனும்—குன்றியின்புறம்போல வேட ததாற செமமையுடையராயினும், —குன்றி முகங்கின அகம் கரியா உடைத்து—அதனமூக்குப்போல மனமிருண்டிருப்பாரை உடைத்து உலகம். எ-று.

குன்றி ஆகுபெயா. செமமை கருமையென்பன பொருளினகணிதத்தை விட்டுச் செப்பத்தினும் அறியாமையினுஞ் சென்றனவாயினும், பண்பாலொத்தலின், இவை பண்புலமை “கூழின மலிமனம் போன்றிரு ளாநின்ற கோகிலமே.”† என்பதுமதி. (எ)

உஎஅ. மனத்தது மாசாக மாண்டாரீ ராடி மறைந்தொழுகு மாந்தர் பலர். அ

* சீவகநிதாமணி, முத்தியிலம்பகம், தானப்பயன, கசு.

† திருச்சிறுமபலக்கோவையா, ௩௨௨.—வாழும் படியொன்றுங் கண்டிலம் வாழியிம் மாம்பொழிறேன—சூழு முகச்சுறறும் பறறின வாறறெண்டை யங்கனிவா—யாழின் மொழிமங்கை பங்கனசிற மம்பல மாதரியாக்—கூழின மலிமனம் போன்றிரு ளாநின்ற கோகிலமே.

இ-ள். மாசு மணத்தது ஆக—மாசு தம்மஹதஜினகண்ணதாக—மாண்டா ரா நீராடி — பிறாகருத தவததான மாட்சிமையுடையராய நீரின்மூழ்கிக்காட் டி—மறைந்து ஒழுகும் மாந்தர் பலர்—தாம் அதனகண்ணே மறைந்து செ ல்லும் மாந்தா உலகத்துப் பலர். எ-று.

மாசு காம வெகுளி மயக்கங்கள், அவை போகற்கனறி மாண்டாநொன்று பிறா கருதுதற்கு நீராடிதலான், அததொழிலை அவா மறைதற்குடனாக்கினா. இனி மாண்டாநீராடியென்பதற்கு மாட்சிமைப்பட்டாரது நீர்மையையுடை யராயென உரைப்பாருமுளர். இவைமூன்றுபாட்டானும் அவ்வொழுக்கமுடை யாரதுகுற்றமும் அவரையறிந்து நீக்கலவேண்டுமென்பதும் கூறப்பட்டன.(அ)

உஎக. கணைகொடி தியாழகோடு செவவிதாங் கனன
வினைபடு பாலாற கொளஸ. கூ

இ-ள். கணை கொடிது யாழ கோடு செவவிது—அம்பு வடிவாற்செவ்விதா யினும், செயலற்றகொடிது, யாழ கோட்டால் வளைந்ததாயினும், செயலாற்செ வவிது,— ஆங்கு அன்ன வினைபடு பாலால் கொளஸ— அவவகையே தவரு செயலோராயுந் கொடியா செவவியனென்பது, வடிவாற்கொள்ளாது, அவா செயல்பட்ட கூற்றானே அறிந்துகொள்க. எ-று.

கணைக்குச்செயல் கொலை, யாழுகுச்செயல் இசையாலின்பம் பயத்தல். அ வ்வகையே செயல் பாவமாயிற் கொடியனெனவும், அறமாயிற் செவவியனெ னவுந் கொள்கவென்பதாம். இதனான அவரையறியுமாறு கூறப்பட்டது. (க)

உஅ0. மழித்தலு நீட்டலும் வேண்டா வுலகம்
பழித்த தொழித்தது விடின. க0

இ-ள். மழித்தலும் நீட்டலும் வேண்டா— தவருசெய்வாராகருத தலைமயி னை மழித்தலுஞ் சடையாகக்கலமாகிய வேடமும் வேண்டா,—உலகம் பழித்த து ஒழித்ததுவிடின—உயாந்தோர் தவத்திற்காகாதென்று குற்றங்கூறிய ஒழு ககத்தைக் கடிந்துவிடின. எ-று.

பழித்தலும் மழித்தலுளடங்கும். மழித்தலென்பதே தலைமயினா உணர்த்த லின, அது கூறராயினா. இதனான கூடாவொழுக்கமில்லாதாரக்கு வேடமும் வேண்டாவென அவரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க0)

உக ம் அதி—கள்ளாமை.

அஃதாவது பிறருடைமையாயிருப்பதியாதொருபொருளையும் அவரை வஞ் சித்துக்கொள்ளக் கருதாமை. கருதுதலும் செயதலோடொத்தலின, கள்ளா மையென்றா. இல்லவாழ்வாக்காயின் தம்மோடு வினையாட்டுவகையால் அவரை வஞ்சித்துக் கோடற்கு இயைந்த பொருள்களை அங்ஙனங்கொள்ளினும் அமையு ம, துறந்தாக்காயின் அதனைக் கருதியவழியும் பெரியதோரிழக்காம ஆகவி ன், இது துறவறமாயிற்று. புறத்துப் போகாது மடங்கி ஒருதலைப்பட்டு உயி னையே நோக்கற்பாலதாய அவாமனம் அஃதொழிந்து புறத்தே போகது பஃற லைப்பட்டு உடம்பின்பொருட்டுப் பொருளை நோக்குதலையன்றி, அதுதன்னையு ம் வஞ்சித்துக்கொள்ளக்கருதுதல் அவாக்குப் பெரியதோரிழுக்காதல் அறிக

இவ்வாறு வாயமை முதற கொல்லாமையீறாய நானகதிகாரத்திற்குமொககு ம. பொருளபற்றி நிகழுகு குற்றத்தை விலக்குகின்றதாகலின், இது காமமபற்றி நிகழ்வதாய கூடாவொழுக்கத்தினபின் வைக்கப்பட்டது.

உஅக. எள்ளாமை வேண்டிவா நென்பா நெனைத்தொன்றுங் களளாமை காகக்தன நெஞ்சு. க

இ-ள் எள்ளாமை வேண்டிவான எனபான்—வீட்டிணையிகழாது விரும்புவான இவனென்று தவத்தோரான நன்குமதிக்கப்படுவான— எனைத்தொன்றும் களளாமை தன நெஞ்சு காகக—யாதொருபொருளையும் பிறரை வஞ்சித்துக் கொள்ளக் க்ருதாவகை தன்னெஞ்சினைக் காக்க. எ-று.

எள்ளாதெனனும் எதிராமறைவியெச்சம எள்ளாமைபெனது திரிந்து நின்றது. வீட்டிணையிகழ்தலாவது காட்சியே அளவையாவதெனதும், சிலம், நீர், தீ, வளியென்ப பூதம் நான்கேயெனதும், அவற்றது புணர்ச்சி விசேடத்தாற்றேன்றிப் பிரிவான மாயவதாய உடம்பினகண்ணே அறிவு மதுவினகட்களிப்பப்போல வெளிப்பட்டழியுமெனதும், இறந்தவுயிர் பின் பிறவாதெனதும், இன்பமும் பொருளும் ஒருவறை செயப்படுவதெனதற்கு சொல்லும் உலோகாயதமுதலிய மயக்கதூலகளைத் தெளிந்து, அவற்றிற்கேறப் ஒழுகுதல். ஞானத்திற்கேதுவாய மெயநூற்பொருளேயெனும் ஆசிரியனை வழிபட்டனறி அவனைவஞ்சித்துக் கொள்ளின், அதுவுங்களவாமாகலின், எனைத்தொன்றுமென்றார். நெஞ்சுகளளாமற காககவெனவே, துறந்தார்க்கு விலக்கப்பட்ட களளுதல் கள்ளகருதுதலென்பது பெற்றும். (க)

உஅஉ. உளளத்தா லுளளலுந தீதே பிறன்பொருளைக் களளத்தாற கொளவே மெனல். உ

இ-ள். உளளத்தால் உளளலும் தீதே—குற்றங்களைத் தன்னெஞ்சாறகருந்தலும் துறந்தார்க்குப் பாவம்,— பிறன் பொருளைக் களளத்தால் கொளவேம் எனல்—ஆதலால், பிறனொருவன் பொருளை அவன் அறியாவகையால் வஞ்சித்துக்கொளவேமென்று கருத்தாக. எ-று.

உளளத்தாலென வேண்டாது கூறினா, அவருளளம் ஏனையாருளளம் போலாது சிறப்புடைத்தென்பது முடித்தற்கு. உளளலுமென்பது இழிவுசிறப்பும்மை. அலவிக்குதி வியங்கோளெதிராமறைக்கண் வந்தது. இவையிரண்டுபாட டானும் இந்நடைக்குக் களவாவது இதுவென்பது உம அது கடியப்படுவதென்பது உங் கூறப்பட்டன. (உ)

உஅங். களவின லாகிய வாக்க மளவிறந் தாவது போலக் கெடும. ங

இ-ள். களவின லாகிய ஆககம்— களவின லுளளதாகிய பொருள்— ஆவது போல அளவிறந்து கெடும—வளாவது போலத் தோனித் தன்னெலையைக் கடந்து கெடும. எ-று.

ஆககத்திற்கேதுவாகலின், ஆககமென்பப்பட்டது. எலையைக்கடந்துகெடுதலாவது தான் போங்காற பாவத்தையும் பழியையும் நிறுத்திச் செய்தவற்றையும் உடன்கொண்டுபோதல். அளவிறந்தென்று பாடமோதி, அவர் பயன்கொள்ளுமளவிறந்து அவ்வளவிற்கு உதவாது கெடுமென்றுரைப்பாருமுளா. (ங)

உஅச. களவினகட கனறிய காதல விளைவின்கண்

வீயா விழும் தரும.

ச

இ-ள். களவின்கண் கனறிய காதல்—பிறாபொருளை வஞ்சித்துக்கோடற்க ண்ணே மிக்க வேட்கை—விளைவின்கண் வீயா விழும் தரும—அப்பொழுது இனிதுபோலத் தோன்றித் தான் பயன கொடுக்கும்பொழுது தொலையாத இரிமபையைக் கொடுக்கும். எ-று.

கனறுதலான எஞ்ஞானமும் அக்களவையே பயிலவித்து அதனா பாவமும் பழியும் பயந்தேவிடுதலின, வீயாவிழும்நதருமென்றா. இவையிரண்டுபாட டானும் அது கடியப்படுத்தற்குக் காரணங்கூறப்பட்டது. (ச)

உஅரு. அருள்கருதி யன்புடைய ராதல பொருள்கருதிப்
பொச்சாபப்பு பாரப்பாக்க ணில.

ரு

இ-ள். அருள கருதி அன்பு உடையராதல—அருளினது உயாச்சியையறிந் து அதன்மேல் அன்புடையராயொழுந்தல—பொருள கருதிப் பொச்சாபபு ப பாரப்பாக்கண இல—பிறாபொருளை வஞ்சித்துக்கொள்ளக் கருதி அவரது சோவு பாரப்பாரமாட்டு உண்டாகாது. எ-று.

தமக்குரிய பொருளையும் அதனது குற்றம் நோக்கித் துறந்து போந்தவா பி ன பிறாக்குரிய பொருளை நன்குமகித்து அதனை வஞ்சித்துக்கோடற்கு அவர து சோவுபாக்கும் மருட்சியரானால், அவாமாட்டு, உயிரகண்மேலருளசெ யுதல நமக்குறுதியென்றறிந்து அவவருளின் வழுவாதொழுந்தெருட்சி, கூடா தென்பதாம் (ரு)

உஅசு அளவினக ணினறொழுக லாற்றார் களவின்கட

கனறிய காத லவா.

சு

இ-ள். அளவின்கண் நின்றது ஒழுகல் ஆற்றார்—உயிர் முதலியவற்றையள த்தலாகிய நெறியின்கண்ணின்று அதற்கேற்ப ஒழுகமாட்டார்—களவின்கண் க னறிய காதலவா—களவின்கண்ணே மிக்க வேட்கையையுடையார். எ-று.

உயிர்முதலியவற்றையளத்தலாவது காட்சி முதலாகச் சொல்லப்பட்ட அள வைகளான உயிர்ப்பொருளையும், அதற்கு அநாதியாய வருகின்ற நலவினை தீ வினைக் குற்றவினைவுகளையும், அவற்றான அது நாறக்கூடிய பிறந்திறந்து வருத லையும், அது செய்யாமல் அவற்றைக் கெடுத்ததற்பாயமாகிய யோக ஞானங்க ளையும், அவற்றான அஃதெய்தும் வீட்டினையும், அளந்து உள்ளவாற்றிதல். இ தனை ஆருகதா தருமத்தியானமென்ப. அதற்கேற்ப ஒழுகுதலாவது அவ்வள க்கப்பட்டனவற்றுள் தீயனவற்றினீங்கி நல்லனவற்றினவழி நிறைவு. (சு)

உஅள. களவென்னுங் காரறி வாணமை யளவென்னு

மாற்றல புரிந்தாக்க ணில.

ள

இ-ள். களவு என்னும் கார அறிவாணமை—களவென்று சொல்லப்படுகின் ற இருண்டவறிவினையுடையராதல—அளவு என்னும் ஆற்றல புரிந்தாக்கண இல்—உயிர் முதலியவற்றை அளத்தலென்னும் பெருமையை விருமபினாக ணிலை. எ-று.

இருள் மயக்கம். காரியத்தைக் காரணமாகவுபசரித்துக் களவென்னுங் காரியவாண்மையெனவும், காரணத்தைக் காரியமாகக் களவென்னுமாற்றலெனவுங்கூறினா. களவுநததும் இருளுமொளியும்போலத் தம்முண்மாராகலின, ஒருங்கு நிலலாவெனபது இவை மூன்றுபாட்டானு கூறப்பட்டது. (எ)

உஅஅ. அளவறிந்தார நெஞ்சத் தறம்போல நிறகுங்
களவறிந்தார் நெஞ்சிற் கரவு. அ

இ.ள. அளவு அறிந்தார நெஞ்சத்து அறம்போல நிறகும— அவவளத்தலையே பயின்றவா நெஞ்சத்து அறம் நிலைபெற்றதபோல நிலைபெறும்—களவு அறிந்தார நெஞ்சில் கரவு—களவையே பயின்றவா நெஞ்சத்து வஞ்சனை. எ-று.

உயிமுதலியவற்றை அளந்தறிந்தார்க்குத் துறவறஞ்சலியாதுநிறகுமெனபது அவவுவமையாற்றெறும். களவோடு மாறினறி நிறபது இதனா கூறப்பட்டது. (அ)

உஅசு. அளவல்ல செயதாங்கே வீவா களவல்ல
மறறைய தேற்றா தவா. சு

இ.ள. அளவு அல்ல செயதாங்கே வீவா— அவவளவல்லாத தீய நினைவுகளை நினைத்தபொழுதே கெடுவா—களவு அல்ல மறறைய தேற்றாதவா—களவல்லாத பிறவற்றை அறியாதவா. எ-று.

தீயநினைவுகளாவன பொருளுடையாரை வஞ்சிக்குமாறும், அவவஞ்சனையால் அது கொள்ளுமாறும், கொண்டவதலை தாமபுலனகளை துருமாறும் முதலாயின. நினைத்தலுஞ்செய்தலாகலிற் செய்தெனறும், அஃது உளவறங்களைப் போக்கிக் கரந்த சொற்செயல்களைப் புருவித்து அப்பொழுதே கெடுக்குமாகலின் ஆங்கே வீவொன்றுங்கூறினா. மறறையவாவன துறந்தார்க்கு உணவாகவோதப்பட்ட காய் கனி கிழங்கு சருகு முதலாயினவும், இலவாழ்வாரசெய்யுந் தானங்களுமாம். தேற்றமை அவற்றையே துகர்ந்து அவவளவானிறைந்திருத்தலை அறியாமை, இதனா களவா கெடுமாறு கூறப்பட்டது. (சு)

உசு0. கள்வார்க்குத் தள்ளு முயிரிலை களளார்க்குத்
தள்ளாது புத்தே னுலகு. சு0

இ.ள. களவார்க்கு உயிரிலை தள்ளும்—களவினைப் பயிலவார்க்குத் தமயின் வேறல்லாத உடம்புந் தவறும், —களளார்க்குப் புத்தேனலகு தள்ளாது—அது செய்யாதார்க்கு நெடுஞ்சேணதாகிய புத்தேனலகுந் தவறாது. எ-று.

உயி நிறற்றகிடகலின், உயிரிலையெனப்பட்டது. சுறப்புமைகளிரணயிம் விகாரத்தாற்றெககன. இம்மையினும் அரசனொறுக்கப்படுதலின் உயிரிலையுந் தள்ளுமெனறும், மறுமையினுந் தேவராதல கூறிதலிற் புத்தேனலகுந் தள்ளாதென்றுங் கூறினா. “மறந்து—தள்ளினுந் தள்ளாமை நீர்த்து” எனபுழியும் தள்ளுதல இப்பொருட்டாதலிக, இதற்குப் பிறவாறுபாபாருமுளா. இதனால் இருவாபயனும் ஒருங்கு கூறப்பட்டது. (சு0)

௩௦ ம அதி.— வாயமை.

அஃதாவது மெய்யினது தன்மை. பெரும்பான்மையுங் காமமும் பொருளும்பற்றி நிகழ்வதாய் பொய்மையை விலக்கலின், இது கூடாவொழக்கங்க ளளாமைகளினினை வைக்கப்பட்டது.

உகூக. வாயமை யெனப்படுவ தியாதெனின யாதொன்றுந் திமை யிலாத சொல்ல.

இ-ள். வாயமை எனப்படுவது யாது எனின்—மெய்மையென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுவது யாதென்று வினவின, —திமை யாதொன்றும் இலாத சொல்ல—அது பிறிதோருயிர்க்குத் தீங்கு சிறிதும் பயவாத சொற்களைச் சொல்லுதல். எ-று.

திமை யாதொன்றுயிலாதவென இப்படி. எனப்படுவதென்பது “ஊனொ ப படுவ துறையூர்” எனமுறபோல நின்றது. இதனால் நிகழ்ந்து கூறலெனப் பது நீக்கப்பட்டது. அதுநானும், தீவது பயவாதாயின மெய்மையாய், பயப்பிற் பொய்மையாய்மென்பது கருத்து. (க)

உகூஉ. பொய்மையும் வாயமை யிடத்த புனாதீரந்த நன்மை பயக்கு மெனின

இ-ள். புனா தீரந்த நன்மை பயக்கும் எனின்—பிறர்க்குக் குற்றந் தீரந்த நன்மையைப் பயக்குமாயின், —பொய்மையும் வாயமையிடத்த— பொய்மைச்சொற்களும் மெய்மைச்சொற்களின் பாலவாய். எ-று.

குற்றந் தீரந்தன்மை அறம், அதனைப் பயத்தலாவது கேடாதல் சாக்காடாதல் எய்துகின்றதோருயிர் அச்சொற்களின் பொய்மையானே அதனின்கி னி ஒன்புறுதல். நிகழாதது கூறலும், நன்மை பயவாதாயிற் பொய்மையாய், பயப்பின் மெய்மையாய்மென்பது கருத்து. இவையிரண்டிபாட்டானும் தீங்கு பயவாத நிகழ்ந்தது கூறலும் நன்மை பயக்கும் நிகழாதது கூறலும் மெய்மையெனவும், நன்மை பயவாத நிகழாதது கூறலும் தீங்கு பயக்கும் நிகழ்ந்தது கூறலும் பொய்மையெனவும், அவற்றிலக்கணங்கூறப்பட்டது. (உ)

உகூஊ. தன்னெஞ் சந்நிவது பொய்யறக பொய்த்தபின் தன்னெஞ்சே தன்னைச் சுடும்.

இ-ள். தன் நெஞ்சு அறிவது பொய்யறக—ஒருவன் தன்னெஞ்சறிவதொன்றனைப் பிறரறிந்துலொன்று பொய்யாதொழிக, — பொய்த்தபின் தன் நெஞ்சே தன்னைச் சுடும்—பொய்த்ததானாயின், அத்நையறிந்த தன்னெஞ்சே அப்பாவத்திற்குக் கரியாய் நின்று, தன்னை அதன் பயனாய் துன்பத்தையெய்துவிக் கும. எ-று.

நெஞ்சு கரியாதல் “கண்டவ ரில்லென வுலகத்து ஞ்ணராதார — தங்காது தகைவின்றித் தாளுசெய்யும் வினைகளு—னெஞ்சறிந்த கொடியவை மறைபபவு மறையாவா—நெஞ்சத்திற் குறுகிய கரியிலலை யாகலின்” எனப்பதனுமறிக்க. பொய்மறையாமையின், அது கூறலாகாதென்பது இதனால் கூறப்பட்டது. (ஊ)

உகச. உள்ளததாற் பொய்யா தொழுகி னுலகத்தா
ருள்ளதது னெல்லா முன்ன. ச

இ-ள். உள்ளததால் பொய்யாது ஒழுகின்—ஒருவன் தன்னுள்ளத்திற்கேற்பப் பொய் கூறுதொழுகுவனின்,—உலகத்தார உள்ளததுனெல்லாம் உன்ன—அவன் உயாந்தோருள்ளத்தின்கணெல்லாம் உளனும். எ-று.

உள்ளததாலென்பது வேறறுமை மயக்கம். பொய் கூறுதொழுகுதலாவது மெய் கூறியொழுகுதல். அவனதறத்தினதருமைநோக்கி உயாந்தோர எப்பொழுதும் அவனையே நினைப்பொன்பதாம். இதனான் இம்மைப்பயன் கூறப்பட்டது.

உகரு. மனத்தொடு வாயமை மொழியிற நவததொடு
தானஞ்செய வாரிற நலை. ரு

இ-ள். மனத்தொடு வாயமை மொழியின்—ஒருவன் தன்மனத்தோடு பொருந்த வாயமையைச் சொல்வானுயின்,—தவததொடு தானம் செய்வாரின் தலை—அவன் தவமுநதானமும் ஒருங்குசெய்வாரினுஞ் சிறப்புடையன். எ-று.

மனத்தோடுபொருந்துதல் மனத்திற்கேறுதல். புறமாகிய மெய்யாற செய்யுமவற்றினும் அகமாகிய மனமொழிகளாறசெய்யுமது பயனுடைத்தென்பதாம்.

உகசு. பொய்யாமை யன்ன புகழில்லை யெய்யாமை
யெல்லா வறமுந தரும். சு

இ-ள். பொய்யாமை அன்ன புகழ் இல்லை—ஒருவனுக்கு இம்மைக்குப் பொய்யாமையையொத்த புகழ்க்காரணமில்லை,—எய்யாமை எல்லா அறமும் தரும—மறுமைக்கு மெய் வருந்தாமல் அவனுக்கு எல்லாவறங்களையுந் தானே கொடுக்கும் எ-று.

புகழ் ாண்டு ஆகுபெயர். இல்லறத்திற்குப் பொருள்கூட்டல் முதலியவற்றானும் திறவறத்திற்கு உண்ணமை முதலியவற்றானும் வருந்தலவேண்டுமன்றே, அவ்வருத்தங்கள் புகுதாமல் அவ்விருவகைப்பயனையுந் தானே தருமென்பார், எய்யாமையெல்லாவறமுந் தருமென்றார். (சு)

உக௭. பொய்யாமை பொய்யாமை யாறறி னறம்பிற
செய்யாமை செய்யாமை நன்று. எ

இ-ள். பொய்யாமை பொய்யாமை ஆற்றின்—ஒருவன் பொய்யாமையை யே பொய்யாமையையே செய்யவல்லானுயின்,—பிற அறம் செய்யாமை செய்யாமை நன்று—அவன் பிறவறங்களைச் செய்யாமையே செய்யாமையே நன்று. எ-று.

அடுக்கிரண்டனான முதலது இடைவிடாமை மேறறு, ஏனையது துணிவின் மேறறு. பல்வறங்களையும் மேற்கொண்டு செய்தற்கருமையால் சில தவறிற்குற்றப்படுதலின், அவையெல்லாவற்றின் பயனையுந் தானே தரவற்றாய் இதனையே மேற்கொண்டு தவறமுந் செய்தல் நன்றென்பார், செய்யாமை செய்யாமை நன்றென்றார். இதனை இவ்வாறறிப பொய்யாமையைப் பொய்யாமறசெய்யிற பிறவறஞ்செய்கை நன்றென்ப பொழிப்பாக்கிப் பொய்கூறிற பிறவறஞ்செய்கை நன்றாகாதென்பது அதனாற் போந்த பொருளாக்கி உரைப்பாருமுளர். பிறவறங்களெல்லாந் தரும் பயனைத் தானே தருமாற்றனுடைத்தென்ன மறுமைப்பயனது மிகுதி இவை மூன்றுபாட்டானுங் கூறப்பட்டது. (எ)

உகஅ. புறந்தூயமை நீரா னமைபு மகந்தூயமை
வாய்மையாற காண்ப படும. அ

இ-ள். புறம் தூயமை நீரான அமையும்— ஒருவனுக்கு உடம்பு தூயதாந்
தன்மை நீராணையுண்டாம், — அகம் தூயமை வாய்மையான காணப்படும
— அதுபோல மனந்தூயதாந் தன்மை வாய்மைபாணுண்டாம்' எ-று.

காணப்படுவதுள்ளதாகலின், உண்டாமென்றுரைக்கப்பட்டது. உடம்பு தூ
யதாதல் வாலாமை நீங்குதல். மனந்தூயதாதல் மெய்யுணாதல். புறந்தூயமை
க்கு நீரல்லது காரணமில்லாதாறபோல, அகந்தூயமைக்கு வாய்மைபல்லது
காரணமில்லையெனவாறுபிறறு. இதனானே துந்தாராககு இரண்டிதூயமை
யும் வேண்டுமென்பது உம பெற்றும். (அ)

உகக. எல்லா விளக்கும் விளக்கல்ல சான்றோருக்குப்
பொய்யா விளக்கே விளக்கு. கூ

இ-ள். எல்லாவிளக்கும் விளக்கு அல்ல, — புறத்திருள்கடியும் உலகத்தாரா
விளக்குக்களெல்லாம் விளக்காகா, — சான்றோருக்குப் பொய்யா விளக்கே வி
ளக்கு—துறவானமைந்தாராககு விளக்காவது மனத்திருள கடியும் பொய்யா
மையாகிய விளக்கே விளக்காவது. எ-று.

உலகத்தாரா விளக்காவன ஞாயிறு, திங்கள், தீயெனப்பன. இவற்றிற்குப் போ
காதவிருள போகலின், பொய்யாவிளக்கே விளக்கென்றோ. அவ்விருளாவது
அறியாமை. பொய்யாதவிளக்கென்பது குறைந்துகின்றது. பொய்கூறுமையா
கிய விளக்கெனவாறு. இனி இதற்குக் கல்வி முதலியவற்றான வரும் விளக்
கமெல்லாம் விளக்கமல்ல, அமைந்தாராககு விளக்கமாவது பொய்யாமையா
ன வரும் விளக்கமே விளக்கமென்றுரைப்பாருமுளா. (க)

நக0. யாமெய்யாக கண்டவற்று எல்லை யெனைத்தொன்றும்
வாய்மையி னல்ல பிற. க0

இ-ள். யாம் மெய்யாக கண்டவற்றுள்—யாம் மெய்தூலங்களாகக் கண்ட
தூல்களுள்—எனைத்தொன்றும் வாய்மைபின் நல்ல பிற இல்லை— யாதொரு
தன்மையானும் வாய்மைபின் மிக்கனவாகச் சொல்லப்பட்ட பிறவற்றங்களில்
லை. எ-று.

மெய்யுணாததுவனவற்றை மெய்யென்றோ. அவையாவன தங்கண் மயக்க
மின்மையின் பொருள்களையுள்ளவாறுணரவல்லராயக் காம் வெகுளிகளின்மை
யின் அவற்றையுணர்ந்தவாறே உரைக்கவும் வல்லராய, இறைவா அருளான உ
லகத்தாரா உறுதியெய்துதற்பொருட்கு கூறியவாகமங்கள். அவையெல்லாவ
ற்றினும் இஃதொப்பமுடிந்ததென்பதாம். இவைமூன்றுபாட்டானும் இவ்வறத்
தலைமை கூறப்பட்டது. (க0)

நக ம அதி.— வெகுளாமை.

அஃதாவது சினத்தைச் செய்தற்குக் காரணம் ஒருவனமாட்டினதாயவி
டத்தும் அதனைச் செய்யாமை. இது பொய்மைபற்றி நிகழ்வதாய வெகுளி
யை விலக்கலின், வாய்மைபின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கூ0க. செலவிடத்துக காப்பான் சினங்காப்பா னலவிடத்துக
காககினென காவாககா லென். க

இ-ள். சினம் செல இடத்துக் காப்பான் காப்பான்—தன் சினம் பலிகுரு
மிடத்து அதனையெழாமறநடுப்பானே அருளாற்றநடுப்பானாவான்;—அல இட
த்துக காக்கின என காவாககால் என—ஏனைப்பலியாதவிடத்து அதனைத் தநி
த்தாலென தடாதொழிந்தாலென! எ-று.

செலவிடம் அலவிடமென்றது தவத்தாற் றன்னினமெவியாராயும் வலியா
ராயும். வலியாராமேற் காவாவழியும் அதனான அவாககு வருவதோராதிகன
மைபிற காத்தவழியும் அறனிலலையென்பாரா, காககினென காவாககாலென்னெ
ன்றாரா. இதனான வெகுளாமைக்கிடங் கூறப்பட்டது. (க)

கூ0உ. செல்லா விடத்துச சினந்தீது செலவிடத்து
மிலலதனிற் தீய பிற. உ

இ-ள். சினம் செல்லா இடத்துத் தீது—ஒருவன் வெகுளி தன்னின் வலி
யாராமேலெழின் தனக்கே தீதாம்,—செல இடத்தும் அதனின் தீய பிற இல
—மறறையெளியாராமேலெழினும் அதனிறதீயன் பிற இலலை. எ-று.

செல்லாவிடத்துச சினம் பயப்பது இம்மைக்கண அவரான வருமேதமே,
ஏனையது இம்மைக்கடபழியும் மறுமைக்கடபாவமும் பயத்தலின், அதனிறநீ
யன் பிறவிலலையென்றாரா. ஒரிடத்துமாகாதென்பதாம். (உ)

கூ0கூ. மறத்தல வெகுளியை யாராமாடடு தீய
பிறத்த லதனான வரும். கூ

இ-ள் யாராமாடடு வெகுளியை மறத்தல—யாவாமாடடும் வெகுளியை
யொழிக்;—தீய பிறத்தல அதனான வரும் —ஒருவாக்குத் தீயனவெல்லாரு
ளவாதல அதனான வரும் ஆகலான். எ-று.

வலியார், ஒப்பார், எளியாரானும் மூவா மாடடும் ஆகாமையின் யாராமா
டடுமென்றும், மனத்தாராற்றந்தார்ககு ஆகாதனவாகிய தீச்சிந்தைகளெல்லா
வற்றையும் பிறப்பித்தலின் தீயபிறத்தலதனான வருமென்றாகுகறினா (கூ)

கூ0ச. நகையு முவகையுங் கொல்லுஞ் சினத்திற
பகையு முளவோ பிற. ச

இ-ள். நகையும் உவகையும் கொல்லும் சினத்தின் — துறந்தார்ககு அரு
ளானுளவாய முகத்தின்கண்கையையும் மனத்தின்கணுவகையையுங் கொன்று
கொண்டெழுக்கின்ற சினமேயல்லது—பிற பகையும் உளவோ—அதனிற பி
றவாய பகைகளும் உளவோ இலலை. எ-று.

துறவாற் புறப்பகையிலராயினும் உட்பகையாய் நின்ற அருண்முதலிய நட
பிணையும் பிரித்துப் பிறவித்துன்பமுமெய்துவித்தலான், அவாககுச சினத்தின்
மிகக் பகையிலலையாயிற்று. இவைமூன்றுபாட்டானும் வெகுளியது தீங்கு கூ
றப்பட்டது. (ச)

கூ0ரு. தன்னைத்தான் காககிற சினங்காகக் காவாககாற்
றனையே கொல்லுஞ் சினம். ரு

இ-ள். தன்னைத் தான் காக்கின் சினம் காகக—தன்னைத் தான் துன்பமெய்தாமற்காக்க நினைத்தானாயின், தன்மனத்துச் சினம் வாராமற்காக்க, —காவாக்கால் சினம் தன்னையே கொல்லும் — காவானாயின், அச்சினந் தன்னையே கெடுக்குவ கடுந்துன்பங்கனையெய்துவிக்கும். எ-று.

“வேண்டிய வேண்டியாங் கெய்தற்” பயத்ததாய தவத்தைப் பிறாமேற சாபம் விடுத்தாக இழந்து அத்வததுன்பத்தோடு பழையபிறவிதுன்பமும் ஒருங்கெய்துதலின், தன்னையேகொல்லுமென்றோ, கொல்லச் சுரப்பதாங் கீழ்” என்புழிப்போலக் கொலைசொலாணந்ததுன்பமிக்குதியுணர்த்திநின்றது. (ரு)

ந.0௬ சினமென்னுஞ் சேர்ந்தாகாக் கொல்லி யினமென்னுமேமப் புனையேச சுமம்

இ-ள். சினம் எனனும் சேர்ந்தாகாக் கொல்லி—சினமென்னும் ஒருபடி—இனம் எனனும் ஏற்புணையைச் சுமம் — தனக்கு இடமானவரையேயன்றி அவாக்கு இனமாகிய ஏற்புணையையுஞ் சுமம். எ-று.

சேர்ந்தாகாக் கொல்லியென்பது ஏதுப்பெயர், தான் சேர்ந்தவிடத்தைக் கொல்லுந்தொழில்தென்றவாறு. சேர்ந்தாகாகையென உயர்த்திணைப்பனமைமேல் வைத்து ஏனைநான்குபாலும் தங்கருத்தோடு கூடிய பொருளாற்றலாற்றுகொண்டா, ஈண்டு உருவக்குச்செய்கின்றது துறந்தாசினத்தைப்பேயாகலின். சினமென்னுந்ருப்பென்ற விதப்பு, உலகத்துநெருப்புச் சுமவது தானசேர்ந்தவிடத்தையே இந்நெருப்புச் சேர்ந்தவிடத்தையுஞ் சுமமென்னும் வேற்றுமை தோன்ற, நின்றது. ஈண்டினமென்றது முற்றத் துறந்து தவருளாங்கொற்றப்பெரிய ராய்க் கேட்டாக்கு உறுதிமொழிகளை இறியவாகச் சொல்லுவானா, உருவக்ரோகக்சு சுமமென்னுந் தொழில் கொடுத்தாராயினும், அகற்றாமென்பது பொருளாகக்கொள்க. ஏற்புணை ஏற்புத்தையுப்தேசிகும புணை. இனமென்னுமேமப் புனையென்ற ஏகதேசவுருவகத்தாற் பிறவிக்கடவுளமுந்நாமல் வீடென்னுங் களையேற்றுகின்றவென வருவித்துணாகக். எச்சவுமமை விகாரத்தாற்றுகெகது. தன்னையும் வீழ்த்து எடுப்பாராயும்கற்றுமென்பதாம். (கூ)

ந.0௭. சினத்தைப் பொருளென்று கொண்டவன் கேடு

நிலத்தறைந்தான் கைபிழையா தற்று.

எ

இ-ள். சினத்தைப் பொருள எனது கொண்டவன் கேடு—சினத்தைத் தன்னுற்றவனாத்துவதோ குணமென்று தனக்கொண்டவன் அவவாற்றவிலித்தலை— நிலத்து அறைந்தான் கை பிழையாதற்று—நிலத்தின்கண் அறைந்தவன்கை அந்நிலத்தையுத்தலை தப்பாதவாறுபோலத் தப்பாது. எ-று.

வையேசுடா பொருள, பண்பு, தொழில், சாதி, விசேடம், இயைபு என்பனவற்றை அறுவகைப்பொருளென்றபோல, ஈண்டிக் குணம் பொருளென்பபட்டது. பிழையாதவற்றென்பது குறைந்து நின்றது. இவையுனறுபாட்டானும் வெகுண்டாக்கு வருந் தீங்கு கூறப்பட்டது. (எ)

* நாலடியார், நாயாமை,—இரவலா கனருக் வீவாரா வாக—விரகிற் சுரப்பதாம் வனமை—விரகின்றி—வல்லவ ருன்ற வடியாபோல் வாயவைத்துக்—கொல்லச் சுரப்பதாங் கீழ்.

௩௦௮. இணரொரி தோயவன்ன வின்ன செயினும்
புணரின வெகுளாமை நன்று. அ

இ-ள். இணா எரி தோயவு அன்ன இன்னு செயினும்— பலசுடையுடைத
தாய பேரெரிவநது தோயநதாலொத்த இன்னுதவறறை ஒருவன் செயதானு
யினும்,—வெகுளாமை புணரின நன்று— அவனை வெகுளாமை ஒருவற்குக்
கூடுமாயின், அது நன்று. எ-று.

இன்னுமையின் மிகுதி தோன்ற இணரொரியென்றும், அதனை மேனமேலு
ஞ்செய்சல தோன்ற இன்னுபென்றும், அச்செயல முனிவரையும் வெகுளவிக
குமென்பது தோன்றப் புணரினென்றாக கூறினா. இதனால் வெகுளாமையது
நன்மை கூறப்பட்டது. (அ)

௩௦௯. உளளிய வெல்லா முடனெயது முளளத்தா
லுளளான் வெகுளி யெயின். கூ

இ-ள். உளளத்தால் வெகுளி உளளான எனின்— தவஞ்செய்யும்வன், தன்
மனத்தால் வெகுளியை ஒருகாலும் நினையாணியின், — உளளிய எல்லாம் உ
டன் எய்தும்— தான்கருதிய பேறெல்லாம் ஒருங்கே பெறும் எ-று.

உளளத்தாலென வேண்டாது கூறியவதனால், அருளுடையுள்ளமென்பது மு
டிந்தது. அதனுள்ளுளமையாவது அவ்வருளாகிய பகையைவளர்த்து அதனா
ன் முறற்க கடிதல். இம்மை மறுமை விடென்பன வேறுவேறு திறத்தனவா
யினும், அவையெல்லாம் இவ்வொன்றானேயெய்துமென்பார், உளளியவெல்
லாமுடனெய்துமென்றார். இதனால் வெகுளாதார்க்கு வரும் நன்மை கூறப்
பட்டது. (க)

௩௧௦. இறந்தா நிறந்தா ரனையா சினத்தைத்
துறந்தார துறந்தார துணை. க௦

இ-ள். இறந்தா இறந்தா அனையா— சினத்தின்கண்ணே மிககார, உயிரு
டையராயினும், செத்தாரோடொப்பா, —சினத்தைத் துறந்தார துறந்தார து
ணை— சினத்தைத் துறந்தார, சாதற்றனமையராயினும், அதனையொழிந்தாரள
வினா. எ-று.

மிகச்சினத்தையுடையார்க்கு ஞானமெய்துதற்குரிய உயிர் நின்றதாயினும்
கலக்கத்தான் அஃதெய்தாமை ஒருதலையாகலின், அவரை இறந்தாரனையொன
றும், சினத்தை விட்டார்க்குச் சாககாடெய்துதற்குரிய யாக்கைநின்றதாயினு
ம், ஞானத்தான் வீடுபெறுதல் ஒருதலையாகலின், அவரை வீடுபெற்றாரோடொ
ப்பொன்றாக கூறினார். துறந்தாரதுணை பன்மையொருமைமபக்கம். இதனால்
அவ்விருவர் பயனும் ஒருங்கு கூறப்பட்டது. (க௦)

௩௨ ம அதி.— இன்னுசெய்யாமை.

அஃதாவது தனக்கு ஒருபயனுகேகிபாதல், செற்றமபற்றியாதல், சோவா
றதல் ஒருவர்க்கு இன்னுதவறறைச் செய்யாமை. இன்னுசெய்தல் வெகுளி
யொழிவும் நிகழுமென்பது அறிவித்தற்கு, இது வெகுளாமையினபின் வைக்
கப்பட்டது.

கூகக. சிறப்பினுஞ் செல்வம் பெறினும் பிறர்க்கின்னு
செய்யாமை மாசறரார் கோள. க

இ-ள். சிறப்பு ஈனும் செல்வம் பெறினும்— யோகமாகிய சிறப்புத் தரும் அணிமா முதலிய செல்வங்களைப் பிறர்க்கின்னு செய்து பெறலாமாயினும்,— பிறர்க்கு இன்னு செய்யாமை மாசு அறரா கோள—அதனைச் செய்யாமை ஆகமங்கள் கூறியவாற்றான் மனநனாயாரது துணிவு. எ-று.

உம்மை பெறுமைமேற்று. சிறப்புடையதனைச் சிறப்பென்றும், அதன்பயிற் சியான வாயுவை வென்றெய்தப்படுதலின் எட்டுச்சித்திகளையுஞ் சிறப்பினுஞ்செல்வமென்றும், காமம் வெகுளி மயக்கமென்னுங் குற்றங்களற்றமையான மாசற்றாரென்றுங் கூறினா. இதனால் தமக்கொருபயனோக்கிச் செய்தல் விலக்கப்பட்டது. (க)

கூகஉ. கறுத்தின்னு செய்தவக கண்ணு மறுத்தின்னு
செய்யாமை மாசறரா கோள. உ

இ-ள். கறுத்து இன்னு செய்த அக்கண்ணும்— தமமேறசெற்றவகொண்டு ஒருவன் இன்னுதவற்றைச் செய்தவிடத்தும்—மறுத்து இன்னு செய்யாமை மாசு அறரா கோள—மீண்டு தாம் அவனுக்கின்னுதவற்றைச் செய்யாமைபுய் அவரது துணிவு. எ-று.

இறந்தது தழீஇயவெச்சவுமமை விகாரத்தாற்றொக்கது. அவவினனுதவற்றை உட்கொள்ளாதுவிடுதல் செயற்பாலதென்பதாம். (உ)

கூகங். செய்யாமற் செறறார்க்கு மினனாத செய்தபி
னுயயா விழுமந் தரும். கூ

இ-ள். செய்யாமல் செறறார்க்கும் இன்னாத செய்தபின்— தான் முன்போ ரினனாமை செய்யாதிருக்கத் தனமேற் செற்றவகொண்டவார்க்கும் இன்னாதவற்றைத் துறந்தவன் செய்யுமாயின்,—உயயா விழுமம் தரும்—அச்செயல் அவனுக்குக் கடக்கமுடியாத இடுமபையைக் கொடுக்கும். எ-று.

அவ்விடுமபையாவது தவமிழந்து பழியும் பாவமுமெய்ததல். (கூ)

கூகசு. இன்னுசெய தாரா பொறுத்த லவார்நான்
நன்னயஞ் செயது விடல். ச

இ-ள். இன்னு செய்தாரா ஒறுத்தல்— தமக்கின்னுதவற்றைச் செய்தாரா த் துறந்தோரொறுத்தலாவது—அவா நான் நன்னயம் செயது விடல்—அவாதாமே நானுமாறு அவர்க்கு இனியவுவகைகளைச்செயது அவவிரண்டனையும் மறத்தல். எ-று.

மறவாவழிப் பின்னும் வந்து கிளைக்குமாகலின், மறக்கற்பாலவாயின். அவனைவெல்லுமுபாயங் கூறியவாறு. இவைமுன்றுபாட்டானுஞ் செற்றம் பற்றிச் செய்தல் விலக்கப்பட்டது. (சு)

கூகடு. அறிவினா னுருவ துண்டோ பிறிதினோய்
தந்ரோயபோற் போற்றுக கடை. டு

இ-ள். அறிவின ஆகுவது உண்டோ— துறந்தாக்கு உயிரமுதலியவற்றை உள்ளவாற்றிரத அறிவினாவதொரு பயனுண்டோ— பிறிதின் நோய தநோயபோல் போற்றுககடை—பிறிதோருயிரக்கு வரும் இனனாதவற்றைத் தம்முயிர்க்கு வந்தனபோலக் குறிக்கொண்டு காவாவிடத்து. எ-று.

குறிக்கொண்டு காததலாவது நடத்தல், இருத்தல், கிடத்தல், நிறதல், உண்டல் முதலிய தந்தொழில்களானும் பிறவாற்றானும் உயிரகளுவனவற்றை முன்னேயநிரத உருமறகாததல். இது பெரும்பான்மையும் அஃறிணைகளை துணையுடம்புடையவற்றைப் பற்றிவருதலிற் பொதுப்பபப் பிரிதினோயென்றும், மறப்பான் அது துன்புரினும் நமக்கினனாசெயதலாமென்றநிரத காத்தல் வேண்டுமாகலின் அது செய்பயாவழி அறிவாற பயனிலையெனதுங் கூறினா. இதனா சோவாறசெயதல் விலக்கப்பட்டது. (௩)

௩.௧௬. இன்ன வெனததா னுணாநதவை துனனாமை
வேண்டும பிறன்கட செயல் ௬

இ-ள். இன்ன எனத் தான் உணாநதவை — இவை மக்கட்கினனானவென அனுமானத்தாற்றானநிரதவற்றை—பிறன்கள செயல் துனனாமை வேண்டும—பிறனமாட்சி செயதல் மேவாமை துறந்தவனுக்கு வேண்டும. எ-று.

இனபததுன்பங்கள் உயிரகருணமாகலின், அவை காட்சியளவையான அறியப்படாமையநிக. அறமும் பாவமுமுளவாவது மனமுளனாயவழியாகலான், உணாநதவையென்றா. (௬)

௩.௧௭. என்ததானு மெருளுனதும் யாாககு மனததானு
மாணசெய யாமை தலை ௭

இ-ள். மனததான் ஆம் மாணு—மனத்தோடு உளவாகின்ற இனனாத செயல்களை— எருளுனதும் யாாகதும் என்ததானும் செய்யாமை தலை—எக்காலததும் யாவாக்குஞ் சிறிதாயினு செய்யாமை தலையாயவறம். எ-று.

ராணி மனததானாகாவழிப் பாவமில்லையென்பது பெற்றும். அற்றலுண்டாயகாலததும் ஆகாமையின் எருளுனதுமெனதும், எரியாக்குமாகாமையின் யாாககுமெனதும், செயல் சிறிதாயினும் பாவம் பெரிதாகலின் என்ததெனதுங் கூறினா. (௭)

௩.௧௮. தன்னுயிரக கினனாமை தானறிவா னெனகொலோ
மனனுயிரக கினனா செயல். ௮

இ-ள். தன் உயிரக்கு இன்னாமை தான் அறிவான் — பிறா செய்யுமினனா தன் தன்னுயிரக்கு இன்னுவாநதனமையை அனுபவித்தறிக்கின்றவன் — மன் உயிரக்கு இன்னா செயல் எனகொல்—நிலேபெறுடைய பிறவுயிரகட்குத் தான் வற்றைச் செய்தல் என்னகாரணத்தான்! எ-று.

இவ்வாறே இவை பிறவுயிரக்குமின்னாவென்பது அனுமானத்தானநிரதவைத் துச் செய்கின்ற இப்பாவங்கழுவப்படாமையின், இன்னாதன யான் வருநதப் பின்னே வந்து வருததுமென்பது ஆகமத்தானுமநிரத ஒழியற்பாஸன்னென்பது தோனாத தானெனதும், அத்தன்மையான ஒழியாமைக்குக் காரணம்

மயக்கமென்பது தோன்ற என்கொலோவென்றுங் கூறினா. இவைமூன்றுபா ட்டானும் பொதுவகையான விலக்கப்பட்டது. (அ)

௩௩௯. பிறாக்கினனா முற்பகற் செய்யிற நமக்கினனா
பிற்பகற் குமே வரும். ௯

இ-ள பிறாக்கு இனனா முற்பகல் செய்யின—துறந்தவா பிறாக்கினனான வற்றை ஒருபகலது முற்கூற்றினகட செய்வராயின, — தமக்கு இனனா பி த்பகல் தாமே வரும்—தமக்கினனான அதன்பிறகூற்றினகண அவாசெய்யா மறகுமேவரும். எ-று.

முற்பகல் பிற்பகலென்பன பின் முன்னாகத்தொக்க ஆரம்பவேறுமைத்தொ கை. தவமழிதலின், அங்ஙனங் கடிதிலும் எளிதிலும் வரும்; அதனால் அவை செய்யற்கவென்பதாம். இனித தானேவருமென்பது பாடமாயின, அசெய்யற னே தமக்கினனானவாய வருமென உபசாரவழக்காகக், ஆகக் வருவித்து னாகக். (க)

௩௨௦. நோயெல்லா நோயசெய்தார மேலவா நோயசெய்யார
நோயினமை வேண்டு பவா. ௧௦

இ-ள. நோய எல்லாம் நோய செய்தார மேலவாம்— இன்னதனவெல்லா ம் பிறிதோருயிர்க்கு இன்னதனை செய்தாரமேலவாம், — நோய இனமை வேண்டிபவா நோய செய்பார—அதனால் தம்முயிர்க்கு இன்னதனை வேண்டா தார் பிறிதோருயிர்க்கு இன்னதனை செய்யார். எ-று.

உவாநிலத் த வினாவித்திட்டாகக் வினாவும் ஆதுவெயாகலின், நோயெல லாநோயசெய்தாரமேலவாமென்றா. இ-று சொற்பொருட்பினவருநிலை இவை யிரண்டுபாட்டானும் அது செய்தார்க்கு வருந்திங்கு கூறப்பட்டது. (௧௦)

௩௩ ம அதி. — கொல்லாமை.

அஃதாவது ஐயறிவுடையன முதல ஓரறிவுடையனவீரூய உயிர்களைச்*சோ ராதுங்கொல்லுதலைச் செய்யாமை. இங், மேற்கூறிய அறங்களுெல்லாவற்றி னுஞ் சிறப்புடைத்தாய்க் கூறாதவற்றங்களையும் அகப்படுத்திற்றலின், இறுதி க்கண வைக்கப்பட்டது.

௩௨௧. அறவினை யாதெனிற கொல்லாமை கோறல்
பிறவினை யெல்லாந் தரும். ௧

இ-ள. அறவினை யாது எனின கொல்லாமை— அறங்களுெல்லாமாகிய செ ய்கை யாதென்று வினவின, அஃது ஒருயினாயுங்கொல்லாமையாம்,—கோற

* புலனும் மரமும் முதலியன பரிசுத்தையறியும் ஓரறிவுயினங்கள். இப்பிய னு சங்கும் முதலியன அத்தோடு இரத்ததையும்றியும் ராறிவுயினங்கள், கறையா னும் எறும்பும் முதலியன அவ்விரண்டோடு கரத்ததையும்றியும் மூவறிவுயி ர்கள. தும்பியும் வண்டும முதலியன அம்மூன்றோடு உருவததையும்றியும் நாலறிவுயினங்கள். வானவரும் மக்களும், நரகளும் விலங்கும் புள்ளும் முதலி யன அந்நான்குதோடு சத்தததையும்றியும் ஐயறிவுயினங்கள்.

ல் பிறவினை எல்லாம் தரும்— அவற்றைக் கொல்லுதல் பாவசெய்கைகளெல்லாவற்றையுந் தானே தரும் ஆதலான. எ-று.

அறம் சாதிப்பொருமை. விலக்கியதொழிதலும் அறஞ்செய்தலாமாகவின், கொல்லாமை யை அறவினையெனரூா. ஈண்டுப் பிறவினையெனது அவற்றின் விளைவை. கொலைப்பாவம் வினைக்குநதுன்பம் ஏனைப்பாவங்களெல்லாங் கூடியும் வினைக்கமாட்டாவெனறவாறு கொல்லாமைதானே பிறவற்றுகளெல்லாவற்றின் பயனையுந் தருமென்று மேற்கோளகூறி, அதற்கேது எதிர்மறைமுகத்தாற் கூறியவாறாயிற்று. (க)

௩.௨௨. பகுத்துண்டு பலலுயி ரோம்புத னூலோர

தொகுத்தவற்று ளெல்லாந் தலை. ௨

இ-ள். பகுத்து உண்டு பலலுயிர் ஒம்புதல்— உண்பதனைப் பசித்தவுயிராக ட்குப் பகுத்துக்கொடுத்துண்டு ஐவகையுயிராகையுமோம்புதல் — னூலோர தொகுத்தவற்றுள் எல்லாம் தலை— அறநூலுடையார் துறந்தார்க்குத் தொகுத்தவற்றிங்களெல்லாவற்றினுந் தலையாயவற்றம். எ-று.

பலலுயிருமெனவும் முற்றுமமை விகாரத்தாற்றுகக்கது. ஒம்புதல் சோரநதுங் கொலை வாராமற் குறிக்கொண்டு காத்தல். அதற்குப் பகுத்துண்டல இனறியமையாவுறுப்பாகவின், அச்சிறப்புத்தோன்ற, அதனை இறந்தகாலவினையே சசத்தாற் கூறினா. எல்லாநூல்களினும் நலனவெடுத்து எல்லார்க்கும் பொதுப்படக் கூறுதல் இவாககியலபாகவின், ஈண்டுப் பொதுப்படநூலோரென்று ம, அவ்வொலார்க்கும் ஒப்பமுடிதலான இது தலையாயவற்றெனதுங்கூறினா.

௩.௨௩. ஒன்றாக நல்லது கொல்லாமை மறந்தன

பினசாரப் பொய்யாமை நன்று. ௩

இ-ள். ஒன்றாக நல்லது கொல்லாமை—நூலோர்தொகுத்த அறங்களுள் தன்னோடினையொப்பதினித தானையாக நல்லது கொல்லாமை,—பொய்யாமை அதன் பினசார நன்று—அஃதொழிந்தால் பொய்யாமை அதன்பின்னே நிற்க நன்று. எ-று.

நூலோர தொகுத்தவற்றுகளென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. அதிகாரம் கொல்லாமையானும், மேற் பொய்யாமைபொய்யாமையாற்றினெனவும் யாமெய்யாக கண்டவற்றுளிலையெனவுங் கூறினார்களின், இரண்டறத்துள்ளும் யாது சிறந்ததென்று ஐயநிகழுமன்றே, அது நிகழாமைப்பொருட்டு, ஈண்டு அதன்பினசாரப்பொய்யாமை நன்றெனரூா, முறகூறியதிற் பிறகூறியது வலியுடைத்தாகவின். அதனைப் பினசாரநன்றெனது, நனமை பயக்கும் வழிப் பொய்யும் மெய்யாயும், தீமை பயக்கும் வழி மெய்யும் பொய்யாயும் இதனைப் பற்ற அது திரிந்துவருதலானெனவுணர்க். இவைமுனதுபாட்டானும் இவ்வறத்தினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௩)

௩.௨௪. நல்லா நெனப்படுவ தியாதெனின் யாதொன்றுங்

கொல்லாமை சூழு நெறி. ௪

இ-ள். நல்லாறு எனப்படுவது யாது எனின்—மேற்கதி வீடுபேறுகட்கு நல்லநெறியென்று சொல்லப்படுவது யாதென்று வினவின,— யாதொன்றும

கொல்லாமை சூழும் நெறி—அஃது யாதோருயிரையுங் கொல்லாமையாகிய அறத்தினைக் காக்கக் கருதும் நெறி. எ-று.

யாதொன்றுமென்றது, ஓர்நிஷியினாயும் அகப்படுத்தற்கு. காததல வழுவா மறகாததல. இதனால் இவ்வறத்தினையுடையதே நன்னெறியென்பது கூறப் பட்டது. (ச)

கூ.உரு. நிலையஞ்சி நீத்தாரு ளெல்லாங் கொலையஞ்சிக்

கொல்லாமை சூழ்வான நிலை.

ரு

இ-ள். நிலை அஞ்சி நீத்தாருள் எல்லாம்—பிறப்பினை நிலையை அஞ்சிப் பிறவாமைப்பொருட்டி மனை வாழ்க்கையைத் துறந்தார்களொருளும்— கொலை அஞ்சிக் கொல்லாமை சூழ்வான தலை— கொலைப்பாவத்தை அஞ்சிக் கொல்லாமையாகிய அறத்தை மறவாதவன் உயராதவன். எ-று.

பிறப்பு நின்றநிலையாவது இயங்குவ நிறப்பெண்ணுயிருவகைப்பிறப்பினும் இ னப்பெண்பதொன்றினி ளுள்ளனவெல்லாந் துன்பமேயாய் நிலைமை. துறவு ஒன்றையாயினும், சமயவேறுபாட்டாற் பலவாமாகலின், நீத்தாருள்ளெல்லாமெ ன்றா. இதனால் இவ்வறம் மறவாதவனுயாசசி கூறப்பட்டது. (ரு)

கூ.உசு. கொல்லாமை மேற்கொண டொழுகுவான் வாழ்நாண்மேற்

செல்லா துயிருண்ணுங் கூறறு.

சு

இ-ள். கொல்லாமை மேற்கொண்டு ஒழுகுவான் வாழ்நாண்மேல்—கொல் லாமையை விரதமாக மேற்கொண்டொழுகுவானது வாழ்நாளின்மேல்—உயி ருண்ணும் கூறறுச் செல்லாது—உயிருண்ணுங் கூறறுச் செல்லாது. எ-று.

மிகப்பெரியவறஞ்செய்தாரும் மிகப்பெரிய பாவஞ்செய்தாரும் முறையான னறி இமமைதன்னுள்ளே அவற்றினப்பயன் அனுபவிப்பொன்றும் அறதூற றுணிப்புறறி, இப்பேரறஞ்செய்தானானுங் கொல்லப்படான், படாநாகவே, அடியிற்கட்டியவாழ்நாள இடையூறினியெய்துமென்பார, வாழ்நாண்மேற் கூறறுச்செல்லாதென்றா : செல்லாதாகவே, கால நீட்டிக்கும், நீட்டித்தால ஞானம் பிறந்து உயிர் வீழ் பெறுமென்பது கருத்து. இதனால் அவர்க்கு வரு நன்மை கூறப்பட்டது. (சு)

கூ.உஎ. தன்னுயிர் நீப்பினுஞ் செயயறக தானபிறி

தின்னுயிர் நீக்கும் வினை.

எ

இ-ள். தன் உயிர் நீப்பினும்—அது செய்யாவழித் தன்னுயிர் உடம்பினிங் கிப்போமாயினும்,—தான் பிறிது இன்னுயிர் நீக்கும் வினை செயயறக—தா ன் பிறிதோரினையுயிரை அதனுடம்பினீக்குநதொழிசை செயயறக. எ-று.

தன்னை அது கொல்லினுந் தான் அதனைக் கொல்லற்கவென்றது, பாவம் கொ ளையுண்டவழித் தேயதலும் கொன்றவழி வளாதலும் நோக்கி. இனித் தன்னு யிர் நீப்பினுமென்பதற்குச் சாந்தியாகச் செய்யாதவழித் தன்னுயிர் போமா யினுமென்றுணரப்பாருமுளா; பிறா செயதலுமாகாமையின், அஃதுரையன் மையறிக, (எ)

கூ.உஅ. நன்றற்கு மாக்கம் பெரிதெனினுஞ் சான்றோர்க்குக்

கொன்றற்கு மாக்கங் கடை.

அ

இ-ள. நனது ஆதம ஆகம பெரிது எனினும்—தேவாபொருட்டு வேளவி கக்கொன்றால் இனபயிக்குஞ்செலவம் பெரிதாமென்று இலவாழ்வார்க்குக் கூறப்பட்டதாயினும்,—சான்றோர்க்குக் கொன்று ஆதம ஆகம கடை—து மவானமைநடாக்கு ஒருயிரைக் கொல்லவருஞ் செலவங்கடை. எ-து.

இனபயிக்குஞ் செலவமாவது தாமுட்தேவராயத துறக்கத்துச் சென்றெய் துஞ் செலவம். அது சிறிதாகலானும், பினனும் பிறத்தற்கேதுவாகலானும், வீடாகிய ராநிலின்பெய்துவார்க்குக் கடையெனப்பட்டது. துறக்கமெய் துவார்க்கு ஆமாயினும் வீடெய்துவார்க்கு ஆகாதென்றமைபின், விசுவிலக்கு க்கள தமமுணமலையாமை விளக்கியவாறாயிற்று. இஃதில்லறமனமைகக்குக் காரணம். இவையிரண்டுபாட்டானுங் கொடியது குற்றங் கூறப்பட்டது. (அ)

ந.உக. கொலைவினைய ராகிய மாக்கள புலவினையா

புனமை தெரிவா ரகத்து.

க

இ-ள. கொலை வினையா அஃய் மாக்கள—கொலைத்தொழிலையுடையராகிய மாந்தர்,—புனமை தெரிவா அகத்துப் புல வினையா—அகத்தொழிலின் கீழ் மையை அறியாத நெஞ்சத்தராயினும், அறிவார் நெஞ்சத்துப் புலைத்தொழிலி னா. எ-து.

கொலைவினையொன்றதனை, வேளவிகட்கொலையனமையறிசு, புலவினையா றொன்றது தொழிலாற் புலையொன்றவாறு. இம்மைக்கட கீழ்மையெய்துவ றொன்பதாம். (க)

ந.ந.உ. உயிருடம்பி னீக்கியா ரொன்ப செயிருடம்பிற்

செல்லாததி வாழ்க்கை யவா.

க0

இ-ள. செயிர் உடம்பின் செல்லாத தீவாழ்க்கையவா—நோக்கலாகா நோ யுடம்புடனே வறுமை கூடாந் இழித்தொழில் வாழ்க்கையினையுடையாரை—உ யிர் உடம்பின் நீக்கியார எனப் — இவா முறப்பிறப்பின்கண் உயிர்களை அவை நின்றவுடம்பினின்று நீக்கினவொன்று சொல்லுவா வினைவினைவுகளைப்பறிந் தோர். எ-து.

செல்லாவாழ்க்கை தீவாழ்க்கையெனக்கூட்டிக், செயிருடம்பினராதல் “அக கேபோ லங்கை யொழிய விரலமுதிர் — துக்கத் தொழுநோ யெழுப்பவே”* எனப்பதனானறிக. மறுமைக்கண் இவையுமெய்துவொன்பதாம். இவையிரண் டுபாட்டானுங் கொலவார்க்குவருந் தீவஞ் கூறப்பட்டது. (க0)

அருளுடைமை முதற்கொல்லாமையீரகச் சொல்லப்பட்ட இவற்றுள்ளே சொல்லப்படாத விரதங்களுமடங்கும், அஃதறிந்தக்கிக்கொள்க, ராணநினை பபிறபெருகும்.

* நாலடியார், தீவினையச்சம்,—அக்கேபோ லங்கை யொழிய விரலமுதிர் — துக்கத் தொழுநோ யெழுப்பவே—யக்கா—லவலனைக் காதலித்துக் கானமு ரித்துத் தின்ற— பழவினை வந்தடைந்தக் கால்.

ஞானம்.

• இனி அவற்றினப்பயனாகிய ஞானங்கூறியதொடங்கினா. ஞானமாவது வீடுபயக்குமுணர்வு. அது நிலையாமைமுதல் அவாவதுததலிந்துதியாக நானகஞ்காரத்துளடக்கப்பட்டது.

நட்ச ம அதி — நிலையாமை.

அவற்றுள் நிலையாமையாவது சோற்றமுடையன யாவும் நிலையுதலிலவாநதனமை. மயங்கியவழிப பேயத்தேறியுனல்போலத் தோன்றி மெய்யுணர்நதவழிக் கயிறுநிலரவுபோலக் கெடுதலிற் பொய்யெனப்பாரும், நிலை வேறுபட்டிருந்தலாற் கணத்தோறும் பிறந்திருக்கமுன்பாரும், ஒருவாற்றானவேறுபட்டிலும் ஒருவாற்றான வேறுபட்டாமையுமுடைமையின் நிலையுதலும் நிலையாமையும் ஒருங்கேயுடையவென்பாரும்மென்ப பொருட்பெற்றி கூறுவார பலத்திரதராவா, எல்லார்களும் அவற்றை நிலையாமை உடம்பாடாகலின், ராண்பி அத்தனையே கூறுகின்றா. இஃதுணர்நதுழியல்ல ந பொருளாகிறபந்நவிடாநாகலின், இது முன் வைக்கப்பட்டது.

நட்ச. நிலை தவறாந நிலையின் வென்றுணரும்

புலலறி வாணமை கடை.

க

இ-ள், நிலைதவறாந நிலையின் என ந உடனும் புலலறிவாணமை—நிலையுதலிலவாகிய பொருள்களை நிலையுதலுடையவென்று ஒரு கின்ற புலலியவறிவினையுடையராசல்— கடை— துறந்தாராகிழிப. எ-று.

சோற்றமுடையவற்றைக் கேடிலயென்று கருதும் புலலறிவால் அவற்றின்மேற் பற்றுச்செய்தல் பிறவிதுண்பத்திற்கேதுவாகலின், அது வீடெய்துவாரக்கிழுககென்பது இத்தனைகூறப்பட்டது. இனிப் புலலறிவாளாபெரும்பானமையம் பற்றுச்செய்வது சிறிதென்பத்திற்கேதுவாகிய செலவத்தின்கண்ணும் அதனையுபவிக்கும் யாக்கையின்கண்ணுமாகலின், வருகின்ற பாடிககளான அவற்றை நிலையாமையை விதந்து கூறுப.

(க)

நட்ச. கூத்தாட டவைக்குழாத தற்றே பெருஞ்செலவம்

போக்கு மதுவிளிந் தற்று.

உ

இ-ள், பெருஞ்செலவம் கூத்தாட்டி அவைக் குழாததற்று— ஒருவனமாட்டிப் பெரியசெலவம் வருதல் கூத்தாட்டில் செய்கின்ற அரங்கின்கட்காண போக்குழாம் வந்தாற்போலும், — போக்கும் அது விளிந்தற்று— அதனது போகலும் அக்கூத்தாட்டி முடிந்தவழி அக்குழாம் போயினாற்போலும். எ-று.

பெருஞ்செலவமெனவே, துறக்கச்செலவமுமடங்கிறது. போக்குமென்ற எச்சவுமமையான், வருதலென்பது பெற்றும். அக்குழாங் கூத்தாட்டிக் காரணமாக அரங்கின்கட பஃறித்ததாற்றினே வந்து, அக்காரணம் போயவழித் தானும் போமாறுபோல, செலவமும் ஒருவனலவினை காரணமாக அவனமாட்டிப் பஃறித்ததாற்றினே வந்து, அக்காரணம் போயவழித் தானும் போமென்றதாயிற்று.

(உ)

கூகூ. அறகா வியலபிறறுச செல்வ மதுபெற்று
லறகுப வாங்கே செயல். கூ

இ-ள். அறகா இயலபிறறுச செல்வம்—நில்லாதவியலபிணையுடைத்துச் செல்வம்,—அது பெற்றால் அறகுப ஆங்கே செயல்—அதனைப் பெற்றால், அத் துற செய்யப்படும அறங்களை அப்பெற்றபொழுதே செய்க. எ-று.

அலகாவென்பது திரிநதனினதது. ஊழுவழியிலலது துறநதாராற பெற ப்படாமையின் அது பெற்றாலென்றும், அஃதிலவழி நிலைமையின் ஆங்கேயெ ன்றுங்கூறினா. அத்நுறசெய்யப்படும அறங்களாவன பயனோக்காது செய்ய ப்படுங் கடவுட்பூசையும், தானமும் முதலாயின. அவை ஞானவேதவாய வீடு பயத்தலின், அவற்றை அறகுபவென்றும் செய்கவென்றுங்கூறினா. இவையி ரண்டிபாட்டாறும் செல்வநிலையாமை கூறப்பட்டது. (கூ)

கூகூச. நாளென வொன்றுபோற காட்டி யுயிரீரும
வாள துணாவாரப பெறிந். ச

இ-ள். நாள என ஒன்றுபோல காட்டி ாரும் வாளது உயிர—நாளென்று அ றுக்கப்படுவதொருகாலவரையறைபோலத் தன்னைக் காட்டி ஈரநது செல்கின ற வாளினது வரபது உயிர,—உணாவாரப பெறின—அஃதுணாவாரப பெ றின. எ-று.

காலமென்னும் அருவப்பொருள் உலகியனடாததற்பொருட்டு ஆதிததன் மு தலிய அளவைகளாற கூறுபட்டதாக வழங்கப்படுவதல்லது தானாகக் கூறுப டாமையின் நாளெனவொன்றுபோலென்றும், அது தன்னை வாளென்றுணர மாட்டாதாரமக்குப் பொழுது போகாநின்றதென்று இன்புறுமாறு நாளாய ம யக்கலிற் காட்டியென்றும், இடைவிடாதீர்தலான்வாளின் வாய்தென்றும், அஃ தீரகின்றமையை உணாவார அரியராகலின் உணாவாரப்பெறினென்றும் கூறி னா. உயிரெனனுஞ்சாதினொருமைப்பெயர் ஈண்டு உடம்பின்மேனிற்றது, ஈர ப்படுவது அதுவேயாகலின். வாளென்பது ஆகுபெயர். இனி இதனை நாளென பதொருபொருள்போலத் தோன்றி உயிரையாவதொரு வாளாமென்றுரைப்பா ருமுளா; எனவென்பது பெயரன்றி இடைச்சொல்லாகலானும், ஒன்றுபோறகா ட்டியென்பதற்கு ஓர்பொருட்சிறப்பின்மையானும், அதுவென்பது குற்றியலு கரமனமையானும், அஃதுகாயனமையறிக. (சூ)

கூகூரு. நாசசெற்று விககுண்மேல் வாராமு னல்வினை
மேற்சென்று செய்யப் படும. ரு

இ-ள். நாச செற்று விககுள் மேல் வாராமுன்—உரையாடாவண்ணம் நா வையடக்கி விக்குளெழுந்ததற்குமுன்னே—நலவினை மேற்சென்று செய்யப்ப டும—வீட்டிற்கேதுவாகிய அறம் விரைந்து செய்யப்படும. எ-று.

மேனோக்கிவருதல் ஒருதலையாகலானும், வரதுழிச் செய்தலையெனரிச் சொ ல்லலுமாகாமையானும்வாராமுன்னென்றும், அதுதான் இன்னபொழுது வருமெ ன்பதினமையின் மேற்சென்றென்றுங் கூறினார். மேற்செறல் மண்டுதல், நல் வினை செய்யுமாற்றினமேல் வைத்து நிலையாமை கூறியவாறு. (ரு)

கூகூ. நெருந லுளநெருவ னின்றிலலை யென்னும்
பெருமை யுடைத்திவ் வுலகு. கூ

இ-ள். ஒருவன் நெருநல உளன இன்று இலலை எனனும் பெருமை உடைத்து — ஒருவன் நெருநலுளனுயினான் அவனே இன்றிலலையாயினெனன்று சொல்லும் நிலையாமை மிகுதியுடைத்து—இவவுலகு— இவவுலகம். எ-று.

ஈண்டு உணமை பிறத்தலையும், இன்மை இறத்தலையுமுணரத்தரினறன். அவை பெண்பாறகுமுளவாயினும், சிறப்புப்பற்றி ஆண்பாலையே கூறினா. இந்நிலையாமையே உலகின மிக்கதென்பதாம். (கூ)

கூகூ. ஒருபொழுதும் வாழ்வ தறியார் கருதுப
கோடியு மல்ல பல. எ

இ-ள். ஒருபொழுதும் வாழ்வது அறியார்— ஒருபொழுதளவும் தம்முடம் பமுயிரும் இயைநதிருத்தலைத் தெளியமாட்டார்,— கோடியும் அல்ல பல கருதுப—மாட்டாதுவைத்தும், கோடியளவுமனறி அதனினும் பல்வாய் நினைவுகளை நினையாரிற்பா அறிவிலாதார். எ-று.

இழிவுசிறப்புமமையாற பொழுதென்பது ஈண்டுக் கணத்தினமேனின்றது. காரணமாகிய வினையினளவே வாழத்தற்கும் அளவாகலின், அஃதறியப்படாதாயிற்று. பல்வாய் நினைவுகளாவன பொறிகளானுகரப்படும இன்பங்கள் தமக்குரியவாமாதும், அதற்குப் பொருள் துணைக்காரணமாமாதும், அது தம்முயற்சிகளான வருமாதும், அவற்றைத் தாழ்வுலுமாதும், அவற்றிற்கு வருமிடையுறுகளும், அவற்றை நீக்குமாதும், நீக்கி அப்பொருள் கடைக்கூட்டிமாதும், அதனைப் பிறாக்கொள்ளாமற் காக்குமாதும், அதனுள் நடனாயாகக்குமாதும், நள்ளாரையழிகுமாதும், தாம் அவ்வின்பங்கள் துகருமாதும் முதலாயின அறிவிலாரதியலின்மேல் வைத்து நிலைபாமை கூறியவாறு. இனிக் கருதுப வென்பதனை அஃறிணைப்பன்மைப்பெயராகக் கொண்பாருமுளர். (எ)

கூகூ. குடம்பை தனித்தொழியப் புடபறந தற்றே
புடம்போ யுயிரிடை நடபு. அ

இ-ள். குடம்பை தனித்து ஒழியப் புள பறத்தற்று—முனறனியாத முட்டை தனித்துக் கிடப்ப அதனுள்ளிருந்த புள்ளுப் பரு வம்வந்துழிப் பறந்துபோன தன்மைத்து— உடம்போயி உயிரிடை நடபு— உடம்பிற்கும் உயிரக்குமுள தாய் நடபு எ-று.

தனித்தொழியவென்றதனுள், முனறனியாமை பெற்றும் அஃதாவது கருவு நதானும் ஒன்றாயப்பிறந்து வேறாகுமையும் அதற்காதாரமாய் நிறைவு, அதனை அஃது உடம்பிற்குவமையாயிற்று, அதனுள் வேற்றுமையினதிரிளறே பின்புகாமற்போகலின், புள உயிரக்குவமையாயிற்று. முட்டையுட்பிறப்பன் பிறவு முளவேனும், புளளையே கூறினா, பறந்துபோதற்றொழிலான உயிரோடொப்ப மையெய்துவது அதுவேயாகலின், நடபென்பது ஈண்டுக் குறிப்புமொழியாய் நடப்பினறிப்போதலுணரத்தரினறது.* சேதனமாய் அருவாய் நித்தமாய் உயி

* இவ்வாறு பெயரடியாகத் தோன்றிய குறிப்பை வடநூலார் அபிதாமூலத்தொனியெனும், விருத்தலக்கையெனும் கூறுவர்.

ரும், அச்சேதன்மாய் உருவாய் அஃதமாய உடம்பும் தம்முண்மாறாகலின், வினைவயத்தாற் கூடியதல்லது நடப்பிலவென்பதற்கிக். இனிக்குடம்பையெனப்பதற்குக் கூடென்றுரைப்பாருமுளா: அது புள்ளுடனேருளருமையானும், அதன்கண் அது மீண்டு புகுதலுடைமையாகும், உடம்பிற்கு உவமையாகாமையற்கிக். (அ)

கூடக. உறங்குவது போலுஞ் சாக்காடு நிறங்கி

விழிப்பது போலும் பிறப்பு. கூ

இ-ள். சாக்காடு உறங்குவதுபோலும் — ஒருவனுக்குச் சாக்காடு வருதல் உறக்கம் வருதலோடொக்கும், — பிறப்பு உறங்கி விழிப்பதுபோலும் — அதன்பின் பிறப்பு வருதல் உறங்கி விழித்தல் வருதலோடொக்கும், எ-று.

உறங்குதலும் விழித்தலும் உயிரகட்கு இயல்பாய்க் கடிதின் மாறிமாறி வருகின்றாற்போலச் சாக்காடும் பிறப்பும் இயல்பாய்க் கடிதின் மாறிமாறிவருமென்பது கருதது. நிலையாமையே நிலைபெற்றவாற்றிவித்தற்குப் பிறப்பும் உடன்கூறப்பட்டது. (க)

கூச0. புக்கி லமைந்தின்று கொல்லோ வுடம்பினுட

மெச்சி விருந்த வுயிரககு. கூ0

இ-ள். உடம்பினுள் துச்சல் இருந்த உயிரககு — வாழ்முதலியவற்றின் இல்லாயவுடம்புகளுள் ஒதுக்கிருந்தே போந்த உயிரககு — புக்கில் அமைந்தின்றுகொல் — எஞ்ஞான்றுமிருப்பதோரில் இதுகாறும் அமைந்ததில்லைபோலும்! எ-று.

அந்நோய்கள இருக்கவமைந்த ஞானது இருந்தும், வெகுண்ட ஞானது போயும், ஒருடம்பினும் நிலைபெறுது வருதலால், துச்சிலிருந்தவெனறா. பின் புறப்படாது புக்கேவிநிழில் அமைந்ததாயின், பிறிரககளுள் ஒதுக்கிராதென்பதாம், ஆகவே, உயிரோடு கூடிநிற்பதோருடம்புமில்லையென்பது பெறப்பட்டது. இவையேழுபாட்டானும், முறையே யாகக்கைக்கு வரைந்த நாள கழித்தன்றவாறும், கழிந்தால் உளதாநிலைமையும், அவை ஓரோவழிப் பிறந்தவளவிலே இறத்தலும், ஒருகணமாயினும் நிற்குமென்பது தெளியப்படாமையும், உயிர நீங்கியவழிக் கிடக்குமாறும், அவற்றிற்கு இறப்பும் பிறப்பும் மாறிமாறி வருமாறும், அவைதாம் உயிரககுரியவன்மையுமென்று, இவ்வாற்றால் யாகக்கை நிலையாமை கூறியவாறு கண்கொள்க. (க0)

கூடும் அதி.—துறவு.

அஃதாவது புறமாகிய செல்வத்தின்கண்ணும் அகமாகிய யாகக்கையின் கண்ணும் உளதாய் பற்றினை, அவற்றது நிலையாமை நோக்கி, விந்தல், அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

கூசக. யாதனின் யாதனி னீங்கியா னோத

லதனி னதனி னிலன். கூ

இ-ள். யாதனின் யாதனின் நீங்கியான் — ஒருவன் யாதொருபொருளின் யாதொருபொருளின் நீங்கினான் — அதனின் அதனின் நோதல் இலன் — அவன் அப்பொருளால் அப்பொருளால் துன்பமெய்துதலிலன், எ-று.

அடுக்குக்கள் பன்மை குறித்துநின்றன. நீங்குதல் துறத்தல். என்மித் துன் பமென்றது இம்மைக்கண் அவற்றைத் தேடிதலானும், காததலானும், இழித்த லானும் வருவனவும், மறுமைக்கட பாவத்தான வருவனவுமாய இருவகை த்துன்பங்களையுமாம். எல்லாப்பொருளையும் ஒருங்கே விடுத்த தலை, அஃதன் றி ஒரோவொன்றாக விடினும் அவற்றானவருநதுன்பமில்லாமென்பது கருத்து.

நசஉ. வேண்டினுண் டாகத் துறக்க துறந்தபி

னீண்டியற பால பல.

உ

இ-ள். துறந்தபின் என்மி இயற்பால பல—எல்லாப்பொருள்களையுந் துறத் தலால் ஒருவாக்கு இம்மைக்கண்ணே உட்பாடம் முறைமையையுடைய இன்பங் கள் பல;— வேண்டின உண்டாகத் துறக்க— அவ்வின்பங்களை வேண்டின, அவற்றைக் காலம் பெறத் துறக்க. எ-று.

அவ்வின்பங்களாவன அப்பொருள்கள் காரணமாக மனமொழிமெய்கள் அ லையாது நிறைநலானும், அவை நனனெறிகடசேறலானும், வருவன. இஃனமைக் கட்டிறந்தான அவற்றை நெடுங்காலமெயதுமாகலின், உண்டாகத்துறக்கவெ ன்றா. இன்பங்களென்பதும் காலமென்பதும் வருவிக் கப்பட்டன. இம்மைக் கட்டுன்பங்கள் இலவாதலையன்றி இன்பங்களுளவாதலுமுண்டென்பதாம்.(உ)

நசந. அடலவேணடு மைந்தன புலத்தை விடலவேண்மி
வேண்டிய வெல்லா மொருங்கு.

ந

இ-ள். ஐந்தன் புலத்தை அடலவேண்மி— வீடெயதுவாக்குச் செவி மு தலிய ஐம்பொறிகட்குரியவாய ஒசை முதலிய ஐம்புலன்களையுங் கெடுத்தலவே ண்மி, —வேண்டிய எல்லாம் ஒருங்கு விடல வேண்மி—கெடுக்குங்கால அ வற்றை துக்காத்தொருட்டித் தாம் படைத்த பொருண்முழுத்தையும் ஒருங்கே விடுத்தலவேண்மி. எ-று.

புலமென்றது அவற்றை துக்காதலை. அது மனத்தைத் துன்பத்தானும் பாவ ததானுமன்றி வாராத பொருள்கண்மேல்லலது வீட்டுநெறியாகிய யோகஞான ங்களிற் றெழுத்ததாமையின், அதனையடலவேண்மிமென்றும், அஃது அப்பொரு ள்கண்மேற்செல்லின் அநதுகாச்சி விறகுபெற்ற தழலபோல முறுகுதவல்லது அடப்படாமையின், வேண்டியவெல்லாமொருங்குவிடலவேண்மிமென்றது நு கூ றினா. (ந)

நசச. இயல்பாகு நோன்பிறகொன் நின்மை புடைமை
மயலாகு மறறும் பெயாதது.

ச

இ-ள். ஒன்று இன்மை நோன்பிறகு இயல்பாகும்— பற்றப்படுவதொருபொ ருண்மில்லாமை தவஞ்செய்வாக்கு இயல்பாம், — உடைமை பெயாதது மற றும் மயலாகும்— அஃதன்றி, ஒன்றாயினுமுடைமை அத்வததைப் போக்கு தலான, மீண்மி மயங்குத்தகேதுவாம். எ-று.

இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றெக்கது. நோன்பென்பது உம் மயலென்ப து உம் ஆகுபெயர். பெயாததலானென்பது திரிந்து நின்றது. நோன்பைப் பெ யாத்தலானென வேற்றுமைப்படுத்திக் கூட்டுக, எல்லாப்பொருள்களையும் விட் டி ஒருபொருளை விடாதவழியும், அது சார்பாக விட்டனவெல்லாம் மீண்டிவ

நது தவததிற்கிடையீடாய மனககலகக்கு செய்யுமென்பது கருத்தது. இவைநா னகுபாட்டானும் எனதென்னும் புறப்பற்று விடுதல கூறப்பட்டது. (ச)

௩௬௫. மற்றுந் தொடர்பா டெவன்கொல பிறப்பறுகக்

ஹராக குடம்பு மிகை. ௫

இ-ள். பிறப்பு அறுககல உறராககு உடம்பு மிகை—பிறப்பறுததலை மே றகொண்டாககு அதற்குக் கருவியாகிய உடம்பு மிகையாம்,—மற்றும் தொடர்பாடு எவன்—ஆனபின் அதற்கு மேலே இயைபிலலனவுஞ்சில தொ டார்பாடுளவாதல எனனும் எ-று.

உடம்பென்றபொதுமையான, உருவு-மபும அருவுடம்புகொள்ளப்படும.* அவற்றுள், அருவுடம்பாவது பததுவகையிரதிரிபவுணாவோடும ஐவகைவாயு ககளோடும காமவினைவினைவுகளோடுங் கூடிய மனம், இது துண்ணுடம்பெ னவுமபிம். இதனகடப்பற்று நிலையாமைபுணர்நத துணையான விடாமையின், விதிதற்குபாயம் முன்னாக் கூறுப. இவவுடம்புகளால் துன்பம் இடையுறுதுவ ருதலையுணர்நது இவற்றொபு கட்டினை இறைப்பொழுதும் பொருது வீட்டின கண்ணே விராதலின், உடம்புமிகையென்றா. இன்பத்துன்பங்களான உயிரோ டு ஒற்றுமையெய்துதலின், இவவுடம்புகளும் யானென்பபிம். இதனால் அக ப்பற்றுவிடுதல கூறப்பட்டது. (௫)

௩௬௬. யானென தென்னுஞ் செருக்கறுப்பான வானோக

குயாநத வலகம் புகும். ௬

இ-ள். யான் எனது எனனும் செருக்கு அறுப்பான — தானல்லாதவுடம் பை யானெனனும் தன்னேடுமையிலலாத பொருளை எனதென்றங் கருதி அ வற்றினகட் பற்றுச்செய்தற்கேதுவாகிய மயக்கத்தைக் கெடுப்பான — வா னோககு உயாநத உலகம் புகும்—வானோக்கும் எய்தற்கரிய வீட்டிலகத தையெய்தும். எ-று.

மயக்கம் அறியாமை அதனைக் கெடுத்தலாவது தேசிகாபாறபெற்ற உறுதி மொழிகளானும் யோகப்பயிற்சியாறும் அவை யானெனதன்மை தெளிநது, அவற்றினகட்பற்றை விடுதல, சிறப்புமமை விகாரத்தாற்றெடுக்கது. இதனால் இவவிருவகைப்பற்றினையும் விட்டாகக்கே வீடுளதென்பது கூறப்பட்டது. (௬)

௩௬௭. பற்றி விடாஅ விடுமபைகள் பற்றினைப்

பற்றி விடாஅ தவாககு. ௭

இ-ள். பற்றினைப் பற்றி விடாதவாககு — இருவகைப்பற்றினையும் இறுகப் பற்றி விடாதானா— இடுமபைகள் பற்றி விடா— பிறவித்துன்பங்கள் இறு கப் பற்றி விடா. எ-று.

இறுகப்பற்றுதல காதலகூாதல. விடாதவாகக்கென்பது வேறுமைமயக்க ம். இதனால் இவை விடாதாககு வீடிலலையென்பது கூறப்பட்டது. (௭)

௩௬௮. தலைப்பட்டா தீரத துறந்தார் மயங்கி

வலைப்பட்டா மற்றை யவா. ௮

* உருவுடம்பு துலசீரம். அருவுடம்பு சூகசுமசீரம்.

இ-ள். தீரத் துறந்தார தலைப்பட்டார்—முறத்ததுறந்தார வீட்டினைத் தலைப்பட்டார்;—மறறையவர் மயங்கி வலைப்பட்டார்—அங்கனந் துறவாதார் மயங்கிப் பிறப்பாகிய வலையுட்பட்டார். எ-று.*

முறத்ததுறத்தலாவது பொருள்களையும் இருவகையுடம்பினையும் உவாததுப் பறற விடுதல். அங்கனந் துறவாமையாவது அவற்றுள் யாதானுமொன்றின் கட் சிறிதாயினும் பற்றுச்செய்தல். துணிவுடற்றித் தலைப்பட்டாரொன்றும், பொய்நெறி கண்டே பிறப்புவுடையுளகப்படுதலின், மயங்கியென்றுங் கூறினார். (அ)

௩௬. பறறற கண்ணே பிறப்பறுககு மற்று
நிலையாமை காண்ப படும. கூ

இ-ள். பற்று அற கண்ணே பிறப்பு அறுககும்— ஒருவன் இருவகைப்பற்றுமற்றபொழுதே, அப்பறறதுதி அவன்பிறப்பையறுககும், — மற்ற நிலையாமை காணப்படும— அவையறுதபொழுது அவற்றற பிறந்திறதுவருகின்ற நிலையாமை காணப்படும. எ-று.

காரணமற்றபொழுதே காரியமும் அறந்தாமுறைமைபற்றி, பறறறகண்ணேயென்றார், “அறந்து பறறெனி—தூற்றது வீடு”† எனபனஉம அதுபற்றி வந்தது. இவையிரண்டுபாட்டானும் அவவிருமையும் ஒருவரு கூறப்பட்டன.

௩௭. பற்றுக் பறறறான் பறறினை யப்பறறைப்
பற்றுக் பற்று விடறகு. க0

இ-ள். பற்று அறறான பறறினைப் பற்றுக் — எல்லாப்பொருளையும்பறறிநின்றே பறறற இறைவன் ஒதிய வீட்டிநெறியை இதுவே நன்னெறியென்று மனத்துக் கொள்க, — அப்பறறைப் பற்றுக் பற்று விடறகு—கொண்டி, அதன்கணுபாயத்தை அம்மனத்தாறசெய்க, விடாது வந்த பற்று விடுதறகு. எ-று.

கடவுள்வாழத்திறுக்கேற்பாணமும் பொதுவகையாற பறறறறுன்னெறார். பற்றறறானபறறென்புழி ஆறாவது செய்யுட்கிழமைக்கணவந்தது. ஆண்டுப்பறறெனறது பறறப்படுவதனை. அதன்கணுபாயமெனறது தியானசமாதிகளை, விடாதுவந்த பறறெனறது அநாதியாயவரும் உடம்பிறப்பறினை. அப்பற்று விடுதறகு உபாயம் இதனாகூறப்பட்டது. (க0)

* இவ்வருமைத்திருக்குறளைச் சந்தானகுரவருளொருவராகிய கொற்றவனகுடி உமாபதிசிவாசாரியர் நெஞ்சுவிடுத்ததில் “தேருங்கா—லுனை யொழிய வறவில்லை யெனனும்—தனை யறிவைத் தனியறிவை—முன்ன—தலைப்பட்டார் தீரத் துறந்தார் மயங்கி—வலைப்பட்டார் மறறையவனென்று—நிலைத்தமிழின்—றையவ புலமைத் திருவள னுவருணாத—மெய்வைத்த சொல்லி விருமபாட—லைவாக்கு—மாவதுவே செய்தன கவாவழியைத் தப்பாமற—பாவ மெனும் பௌவப் பரப்பமுந்நிப்—பூவையாதன—கணவலையிற பட்டிக் கலவிக் கலைபயின்றன—குணமை நிலையுணர்ச்சி யோராமற—றினமையினு—னுவிற கொடுமை பலபிதற்றி நாடோறுஞ்—சாவிற் பிறப்பிற நிலைப்பட்டிங்—காவிலை—நிறகுமவகை பாராய நிலையான நெஞ்சமே—பொறபினுடன யானே புகல்க்கேள்” எனவெடுத்தருளிச்செய்தார். இந்நெஞ்சுவிடுதுது சைவசித்தாரதம் பதினான்குளொன்று.

† திருவாயமொழி, உ ம திருப்பதிகம், ௫.—அறந்து பறறெனி—லுற்றது வீடியிர்— செறறது மன்னுதி—லறறிறை பறறெ.

கூக ம் அதி.— மெய்யுணர்தல்:

அஃதாவது பிறப்பு வீடுகளையும் அவற்றின் காரணங்களையும் விபரீதவை யங்களானனறி உண்மையானுணர்தல். இதனை வடநூலாரா தத்துவஞானமெ ன்ப. இதுவும் பற்றற்றான பற்றினைப் பற்றியவழி உளதாவதாகலின், அக்கா ரணவொற்றுமைப்பற்றித் துறவினபின் வைக்கப்பட்டது.

கூருக. பொருளால் லவற்றைப் பொருளென் னுணரு

மாற்றானு மாண்ப பிறப்பு.

க

இ-ள். பொருள் எல்லாவற்றையும் பொருள் என்று உணரும் மருளான் ஆம் — மெய்ப்பொருளல்லவையான மெய்ப்பொருளெனதுணரும் விபரீதவுணாவா னே உளதாம்— மாண்ப பிறப்பு— இன்பமில்லாத பிறப்பு. எ-று.

அவ்விபரீதவுணாவதாம் மறுபிறப்பும், இருவினைப்பயனும், கடவுளுமில்லை பொன்மம், மரணம், நன்மைபற்றி, தாலாண்மைபகடாண்மங்களுக்குகளை மெய் நநூல்வாதகர்களைத் துணிகலம் செய்து மகனெனவும் (பெரிய) வெள்ளி யென்றும் (பொலவா)தே டுளவெனவும் (பெரிய) வெள்ளி மெய் அது. மருள், மயக்கம், விபரீதவுணாவு, அபிசாரம் என்பன ஒருபொருள் ஆயி. நரகம், வி லங்கு, மக்கா, தேவனெனவும் (பொலவா)தே டுளவெனவும் துன்பமேயா கலின், மாண்புபிறப்பொருள். (பெரிய) பிறப்பு துன்பமென்பது உம், அதற் கு முத்தகாரணம் உண்டென்பது உவகூடப்பட்டன.

(க)

கூருக. இருவினைபொலவா பயங்கு மருணீங்கி

மாசது காட்சி யாவாது.

உ

இ-ள். மருள் நீங்கி மாச அது காட்சியாகும், — அவிச்சையினீங்கி மெய யுணர்வினையுடையராயினாககு—இருள் நீங்கி இப்பம் பயக்கும்—அம்மெய யுணர்வு பிறப்பினை நீக்கி கீட்டினைக் கொடுக்கும். எ-று.

இருள் நரகம், அஃது ஆகுபெயராய் காரணத்தினமேனினறது. நீங்குபெ னத் தொடைநோக்கி மெலிந்த நிலை நீங்கவென்பதன் நிரிபென்னுமமை யும். மருணீங்கியெனலும் வினைபொலவா காட்சியவெனலும் குறிப்புவினை ப்பெயர் கொட்டது. மாசதுகாட்சியெனறது கேவலவுணர்வினை. இதனால் கீடாவது விசயம் (பெரிய) மென்பது உம், அதற்கு நிமித்தகாரணம் கேவலப் பொருளென்பது உவகூடப்பட்டன.

(உ)

கூருக. ஐயநதி னீங்கித் தெளிந்தார்க்கு வையத்தின்

வான நணிய துடைத்தது.

கூ

இ-ள். ஐயத்தின் நீங்கித் தெளிந்தார்க்கு—ஐயத்தினின்று நீங்கி மெய்யுண் ர்ந்தார்க்கு—வையத்தின் வானம் நணியது உடைத்தது—எய்தினின்ற நிலவுல கத்தினும் எய்தக்கடவதாய கீட்டுலகம் நணித்தாதுடைத்தது. எ-று.

ஐயமாவது பலதலையாயவுணாவு. அஃதாவது மறுபிறப்பும், இருவினைப் ப யனும், கடவுளும் உளவோ இலவோவென ஒன்றிறதுணிவு பிறவாது நிறறல்; பேயத்தேரோ புனலோ கயிரோ அரவோவெனத் துணியாது நிறபதும் அது. ஒருவாற்றாற் பிறர்மதங் களைநது தம்மதநிறுத்தல் எல்லாச்சமயநூலகட்கும் இயலபாகலின், அவை கூறுகின்ற பொருள்களுள் யாது மெய்யென நிகழு

மையத்தினை யோகமுஞ்செய்து—பாடின மெய்யுணர்வா
ராகலின், அவனா ஐயத்தினை வென்றி, பின்னும், அவனா
வுணர்வு அடிப்படையிலான பண்புடையவனுடைய அறநாகலின்
அதனைப் பயனமேயிட்டு வாயத்தினை யானையிடைத்து—பாடின கூறினா;
கூறவே, ஐயவுணர்வு மறப்பிற்றது சாரணம், லக்ஷணம்— (க)

ந.ருசு. ஐயுணர்வு வெய்திய கண்ணும் பயமின்றே
மெய்யுணர்வு விரைவாகத் தவர்க்கு. ச

இ-ள். ஐயுணர்வு எய்தியக்கண்ணும் பயம் இன்றே—செல்லப்படுகின்ற பு
லன்கள் வேறுபாட்டான ஐந்தாகியவுணர்வு அவற்றை விடிக் தமவயத்தாய
வழியும், அதனா பயனிலையேயாம்—மெய்யுணர்வு இல்லாதவாகு—மெ
ய்யினை யுணர்வல்லாதவாகு. எ-று.

ஐந்தாகியவுணர்வு மனம். அஃதெய்துதலாவது மனம் ஒருதலைப்பட்டுத்
தாரணைக்கணிற்றல். அங்ஙனமின்றவழியும் வீதிப்பயம் மெய்யுணர்வு, பயமின்றே
ன்றார். சிறப்புமமை எய்துதற்கருமை விளக்கம். பின்னர்ப்பாடின
டானும் மெய்யுணர்வுடையாகக்கே வீதித்தென மெய்யுணர்வு மெய்யுணர்வு
பட்டது. (ச)

ந.ருரு. எப்பொருள் நெய்தலாமைநடந்தாது மெய்யுணர்வு
மெய்யுணர்வு காண்பது. ரு

இ-ள். எப்பொருள் எத்தனைநடந்தாது மெய்யுணர்வு காண்பது யாதோ
ரியலபிற்றது தோன்றி—எப்பொருள் மெய்யுணர்வு காண்பது அறி
வு—அத்தோன்றியவாறாகக் கண்டொழியாது மெய்யுணர்வுகண்ணின்று மெ
ய்யாகிய பொருளைக் காண்பதே மெய்யுணர்வாகு. எ-று.

பொருளோடும் உலகத்தார கற்பித்துக்கொண்டி வறுங்குணிக் கற்பனை
களைக் கழித்து, நின்றவுணர்வையேக் காண்பதென்றவாறுயிற்று. அஃதாவது
கோச்சேரமான யானைக்கடசேய மாந்தரஞ்சொலிருமபொறை என்றவழி
அரசனென்பதோசாதியும், சோமானென்பதொருதடியும், வேழநோக்கினையு
டையானென்பதோவடிவம், பொயன்பதோரியற்பெயரும், மாந்தரஞ்சொலி
ருமபொறையென்பதோசிறப்புப்பெயரும், ஒருபொருளின்கடகற்பனையாகலி
ன், அவ்வாறுணராது நிலமுதல உயிரின்குடி தத்துவங்களின்றொருதியென
வுணர்வது, அவற்றை நிலமுதலாகத் தத்துவகாரணங்களுளொடுக்கிக்கொண்
டுசென்றா காரணகாரியங்களிரண்டிமின்றி முடிவாய நிற்பதையுணர்வதாம்.
எப்பொருளென்ற பொதுமையான இயங்குதியையும் நிலத்தினையுமாகிய
பொருள்களெல்லாம் இவ்வாறேயுணரப்படும். இதனா மெய்யுணர்வின்மையால்
கணங்கூறப்பட்டது. (ரு)

ந.ருசு. கற்றின்று மெய்யுணர்வு கண்டா தலைப்படுவர்
மற்றின்று வாரா நெய். ச

இ-ள். ஈண்டுக் கற்று மெய்யுணர்வு கண்டா—இம்மக்கட்பிறப்பின்கண்
னே உபதேசமொழிகளை அனுபவமுடைய தேசிகாபாறகேட்டு அதனா மெ
ய்யுணர்வுகாரணத்தால்—மற்று ஈண்டு வாரா நெய் தலைப்படுவர்—மீண்டு
இப்பிறப்பின்கண் வாராத நெய்யையெய்துவர். எ-று.

கற்றென்றதனால் பலபாக்கலினும் பலகாலும் பயிற்சும், ஈண்டென்றதனால் வீடுபெற்றிறகுரிய மககட்பிறப்பினது பெறுதற்கருமையும் பெற்றும். ஈண்டு வாராநெறி வீட்டிநெறி. வீட்டிறகு நிமித்தகாரணமாய் முதற்பொருளை உணராதற்கு உபாயம் முன்று, அவை கேள்வி, விமரிசம், பாவனையென்பன.* அவற்றுட்கேள்வி இதனாற் கூறப்பட்டது. (சு)

நாருள். ஓரத்துள்ள முள்ள துணரி நெருதலையாப்
போதத்துள்ள வேண்டா பிறப்பு. எ

இ-ள். உள்ளம் ஒருதலையா ஓரத்து உள்ளது உணரின்—அங்ஙனங்கேட்ட உபதேசமொழிப்பொருளை ஒருவனுள்ளம் அளவைகளானும் பொருநதுமாற்றா நூ தெளியவாராய்ந்து, அதனால் முதற்பொருளையுணருமாயின்,—பிறப்புப் போதத்து உள்ளவேண்டா— அவனுக்கு மாறிப் பிறப்புளதாக நினைக்கவேண்டா. எ-று.

ஒருதலையாவோரத்தென இயையும். அளவைகளும் பொருநதுமாதும் மேலேயுரைத்தாம். இதனால் விமரிசம் கூறப்பட்டது. (எ)

நாருஅ. பிறப்பென்னும் பேதைமை நீங்கச் சிறப்பென்னுஞ்
செம்பொருள் காண்ப தழிவு. அ

இ-ள். பிறப்பு என்னும் பேதைமை நீங்க—பிறப்பிறகு முதற்காரணமாய் அவிச்சை கெட—சிறப்பு என்னும் செம்பொருள் காண்பது அழிவு—வீட்டிறகு நிமித்தகாரணமாய் செவ்வியப்பொருளைக் காண்பதே ஒருவாக்கு மெய்யுணர்வாவது. எ-று.

பிறப்பென்னும் பேதைமையெனவும், சிறப்பென்னுஞ் செம்பொருளெனவும், காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்தாரா. ஐயக்கைக்குற்றங்களுள் அவிச்சை ஏனையநான்கிற்குங் காரணமாதலுடைமையின், அச்சிறப்புப்பற்றி அதனையே பிறப்பிறகுக் காரணமாக்கிக் கூறினார். எல்லாப்பொருளினுஞ் சிறந்ததாகலால், வீடு சிறப்பென்பட்டது. தோற்றக்கேடுகளினமையின் நித்தமாய் நோனமையாற்றனையொன்றுங் கலத்தலினமையிறறாய்தாய்த தானெல்லாவற்றையுங் கலந்து நிற்கின்ற முதற்பொருள் விகாரமின்றி எஞ்ஞான்றும் ஒருதன்மைத் தாதலபற்றி, அதனைச் செம்பொருளென்றார். மேல மெய்ப்பொருளெனவும் உள்ளதெனவுங்கூறியது உம இதுபற்றியெனவுணாக. அதனைக் காண்கையாவது உயிர்தன்னைவிச்சைகெட்டு அதனோடு ஒற்றுமையுற இடைவிடாது பாவித்தல். இதனைச் சமாதிரிப்பெனவுஞ் சுககிலத்தியானமெனவுங்கூறுப. உயிர உடம்பினைக்குங்காலத்து அதனால் யாதொன்று பாவிக்கப்பட்டது அஃது அதுவாயத் தோன்றுமென்பது எல்லாவாகமங்கட்குந் துணிபாகலின், வீடெய்துவார்க்கு அக்காலத்துப் பிறப்பிற்கேதுவாய் பாவனை கெடுதற்பொருட்டுக் கேவலப்பொருளையே பாவித்தலவேண்டுதலான, அதனை முன்னே பயிற்சாய் இதனின் மிக்கவுபாயமில்லையென்பதறிக்க. இதனாற் பாவனை கூறப்பட்டது. (அ)

* கேள்வியெனினும், சிவணமெனினுமொகதும். விமரிசமெனினும், சிந்தித்தலெனினும், மனனமெனினுமொகதும். பாவனையெனினும், நிதித்தியாசனமெனினுமொகதும்.

நடகம். சார்புணர்ந்து சார்பு கெடவொழுகின் மற்றழித்துச்
சாதரா சார்தரு நோய. கூ

இ-ள். சார்பு உணர்ந்து சார்பு கெட ஒழுகின்— ஒருவன் எல்லாப்பொரு
ட்டுஞ்சார்பாய அச்செம்பொருளையுணர்ந்து இருவகைப்பற்றுமற ஒழுகவல்ல
னாயின்,— சார்தரும நோய அழித்து மற்றுச் சாதரா—அவனை முன் சா
ரக்கடவனவாய நின்ற துன்பங்கள் அவவுணர்வொழுகக்களையழித்துப் பின்
சாரமாட்டா. எ-று.*

ஆகுபெயராத சாருமிடத்தையும் சாரவனவற்றையுஞ் சார்பென்றார். ஈண்
டொழுக்கமென்றது யோகநெறியொழுதுதலை. அஃது இயமம், நியமம், இரு
படி, உயிரினை, மனவொருக்கம், தாரணை, தியானம், சமாதியென எணவகைப்
படும். அவற்றினப்பரப்பெல்லாம் ஈணநிபாப்பிற்பெருதும், யோகநூலகளுட்கா
ணக. மற்றுச் சாதராவெனவியையும். சாரக்கடவனவாய நின்ற துன்பங்களா
வன பிறப்பு அநாதியாய வருதலின் உயிரான அளவின்றியீட்டப்பட்ட வினைக
ளின் பயன்களுள் இறந்த உடம்புகளான அனுபவித்தனவும் பிறந்தவுடம்பா
ன முகந்து நின்றனவுமொழியப் பின்னும்புவிக்கக்கடவனவாய்க் கிடந்தன.
அவை விளக்கினமுன்னிருளபோல ஞானயோகங்களின்முன்னாக் கெடுதலான,
அழித்துச்சாதராவெனறா. இதனை ஆருகதா உவாப்பெனப், பிறப்பிற்குக்
காரணமாகலான, நலவினைப்பயனும் நோயெனப்பட்டது. மேனமுன்றுபாய
ததானும் பரம்பொருளையுணரப் பிறப்பறுமென்றா. அஃதறுமவழிக் கிடந்த
துன்பங்களெல்லாம் எனசெய்யுமென்னுங்கடாவையாசங்கித்து அவை ஞான
யோகங்களின் முதிர்ச்சியுடையவுயிரைச் சாரமாட்டாமையானும் வேறுசார
பின்மையானும் கெட்டுவிடுமெனப்பது இதனாகுறப்பட்டது. (க)

நடகம். காமம் வெகுளி மயக்க மிவைமூன்ற

ஹம் கெடக்கெடு நோய. கூ0

இ-ள். காமம் வெகுளி மயக்கம் இவை மூன்றை நாமம் கெட — ஞான
யோகங்களின் முதிர்ச்சியுடையதாகக் விழைவு, வெறுப்பு, அவிசையென்னு

* இவ்வருமைத்திருக்குறளைத் திருக்கடலூர் உய்யவந்ததேவநாயனார்திருக்க
ளிறுப்படியாரிலே “சார்புணர்ந்து சார்பு கெடவொழுகி னென்றமையாற—
சார்புணர்வு தானே தியானமுமாரு—சார்பு—கெடவொழுகி னல்ல சமாதியு
மாங் கேதப்—படவருவ தில்லைவினைப் பற்று.” எனவெடுத்தருளிச்செய்தார்.
இவவுய்யவந்ததேவநாயனார் பெருமபற்றப்படியிலுந் எழுந்தருளியிருந்தபொ
ழுது தம்மையடைந்த ஓர்திபக்குவாபொருட்டு இந்நூலைச் செய்து, இதன்பெ
ருமையை உலகத்துள்ளார் உணர்ந்தயயுமாறு திருவுளங்கொண்டு, திருவமப்
பத்திற் சென்று வணங்கி, திருக்களிறுப்படியிலே இந்நூலைவகைகுமளவில்
அத்திருக்களிறுக்கை நிமிர்ந்து இதனைவாங்கிப் பரமகருணாதியாகிய நடரா
சரது திருவடியிலே கொடுத்தமையால், அத்திருப்படைவீட்டினுள்ள எழுதுறு
திருமடத்து முதலிகளும் தில்லைவாழ்ந்தனார் மூவாயிரவரும் மாகேசுராராற்ப
த்தெண்ணியிரவரும் திருக்கோயிறிருத்தொண்டு செய்யும் திருப்போ ஏழா
யிர்த்துத்தொளாயிரவரும் பிறரும் சநிதியிலே கூடிநின்று வியப்புறது, இந்
நூற்குத் திருக்களிறுப்படியானொனத் திருநாமஞ்சாத்தினாகளென்றறிக்க. இது
சைவசித்தார்த்தசாதிரம் பதினான்குள்ளானது.

மிக்குற்றங்கண்முன்றனுடைய பெயருங்கூடக்கெடுத்தலான, — நோய கெடும — அவற்றின் காரியமாய வினைப்பயனகள் உளவாகா. எ-று.

அநாதியாய அவிச்சையும், அதுபற்றி யானென மதிக்கும் அகங்காரமும், அதுபற்றி எனக்கிதுவேண்டுமென்னும் அவாவும், அதுபற்றி அப்பொருட்கட்செல்லுமாயையும், அதுபற்றி அதன்மறுதலேக்கட செல்லுங்கோபமுமென வடநூலார் குற்றமைந்தென்றா, இவா அவற்றுள் அகங்காரம் அவிச்சைக்கண்ணும் அவாவுதல் ஆகைக்கண்ணும் நகுத்தலான, முன்றென்றா. இடையறாத ஞானயோகங்களின் முன்னா இக்குற்றங்கண் முன்றுங் காட்டுத்தீமுன்னாப் பஞ்சத்துயபோலுமாகலின், அம்மிக்குதி தோன்ற இவைமுன்றமைங்கெடவென்றார். இழிவுசிறப்புமமை விகாரததாற்றெடுக்கது. கெடவென்பது எச்சத்தி ரிவு. நோயென்பது சாதியொருமை. காரணமாய அக்குற்றங்களைக் கெடுத்தார காரியமாகிய இருவினைகளைச் செய்யாமைபின், அவாக்கு வரக்கடவதுன்பங்க ளுமில்லையென்பது இத்தொ கூறப்பட்டது. முன்கிடந்த துன்பங்களும் மேல் வரக்கடவதுன்பங்களும்மில்லாதல் மெய்யுணர்வின் பயனாகலின், இவையிரண்டு பாட்டும் இவ்வதிகாரத்தவாயின். இவ்வாற்றானே மெய்யுணர்ந்தாராகு நிற்பன எடுத்தவுடம்பும் அதுகொண்ட வினைப்பயனகளுமேயென்பது பெற்றும். (க0)

நடம அதி.— அவாவறுத்தல்.

அஃதாவது முன்னும் பின்னும் வினைத்தொடாபறுத்ததாககு நடுவுநின்ற உடம்பும் அது கொண்ட வினைப்பயனகளும் நின்றமையின், வேதனைபற்றி ஓரோவழித் துறக்கப்பட்ட புலன்களேறே பழைய பயிற்சுவயத்தான நினைவு செல்லுமனறே, அந்நினைவும் அவிச்சையென்ப பிறவிககு வித்தாமாகலின், அதனை இடைவிடாத மெய்ப்பொருளுணர்வானறுத்தல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

நடக. அவாவென்ப வெல்லா வுயிராகுமென ஞானறுத் தவாஅப் பிறப்பினும் வித்து. க

இ-ள். எல்லாவுயிராகும் எஞ்ஞானமும் தவாப் பிறப்பு நனும் வித்து—எல் லாவுயிராகடும் எககாலத்துங் கெடாது வருகின்ற பிறப்பினை வினைக்கும் வி தது— அவா எனப்— அவாவென்று சொல்லுவா நூலோர். எ-று.

உடம்பு நீங்கிப்போங்காலத்து அடுத்த வினையும், அது காட்டுங்கதிநிமித்தங் களும், அக்கதிக்கணவாவும் உயிரினகண் முறையே வந்துதிப்ப, அறிவைமோ கம் மறைப்ப, அவவுயிரா அவவவா அக்கதிக்கட்கொண்கி செல்லுமாகலான, அதனைப் பிறப்பினும் வித்தென்றும், கதிவயத்தானுளதாய அவவுயிராவேறு பாட்டினும் அவை தன்மை திரியும் உறசாப்பிணி அவசாப்பிணி*யென்னுங்கால வேறுபாட்டினும் அது வித்தாதல் வேறுபடாமைபின் எல்லாவுயிராகுமென ஞான்றுமென்றும், இஃது எல்லாச்சமயங்கட்குமொத்தலான எனபவென்று ன்கூறினார். இத்தொ பிறப்பிற்கு அவா வித்தாதல் கூறப்பட்டது. (க)

* உறசாப்பிணியாவது உலகம் வாழநாள போகமுதலியவற்றான வளா பிறைபோலப்பெருங்காலம். அவசாப்பிணியாவது அஃது அவற்றாற தேய்பி றைபோலச் சுருங்குங்காலம்.

நா.௬௨. வேண்டுங்கால வேண்டும் பிறவாமை மறந்து
வேண்டாமை வேண்ட வரும். ௨

இ-ள. வேண்டுங்கால பிறவாமை வேண்டும்—பிறப்புத் துன்பமாதலறிந்த வன் ஒன்றை வேண்டி பிறவாமையை வேண்டும்;—அது வேண்டாமை வேண்ட வரும்—அப்பிறவாமை தான் ஒருபொருளையும் அவாவாமையை வேண்ட அவனுக்குத் தானேயுண்டாம். எ-று.*

அநாதியாகத் தான் பிறப்பு பிணி மூப்பிறப்புக்களாற்றுவனமுறது வருகின்ற மையையுணர்ந்தவனுக்கு ஆசை இன்பத்தின்கண்ணையாகலிற் பிறவாமையை வேண்டுமென்றும், ஈண்டைச் சிறிநின்பங்கருதி ஒருபொருளையாவின் அது பிறப்பினும் வித்தாயப் பின்னும் முடிவிலலாத துன்பமே விளைதலின் அது வேண்டாமை வேண்டவருமென்றுங் கூறினார். பிறவாமையின் சிறப்புக் கூறிப் பின் அது வரும்வழி கூறத் தொடங்குகின்றமைபின், மறது வினைமாற்றின்கண் வந்தது. (௨)

நா.௬௩. வேண்டாமை யன்ன விழுச்செலவ மீண்டிலலை
யாண்டு மஃதொப்ப தில. ௩

இ-ள. வேண்டாமை அன்ன விழுச்செலவம் ஈண்டு இலலை — ஒருபொருளையும் அவாவாமையையொக்கும் விழுமிய செலவம் காணப்படுகின்ற இவ்வுலகின்கணிலலை, — ஆண்டும் அஃது ஒப்பது இல்—இனி அவ்வளவேயன்று, கேட்கப்படுகின்ற துறக்கத்தின்கண்ணும் அதனையொப்பதிலலை. எ-று.

மக்களசெலவமும் தேவாசெலவமும் மேனமேனோக்கக் கீழாதலுடைமையின், தனக்கு மேலிலலாத வேண்டாமையை விழுச்செலவமென்றும், அதற்கு இரணிலகினுமொப்பதிலையென்றுங் கூறினார். ஆகமவளவைபோலாது காட்சியளவை எல்லாரானுந் தெளியப்படுதலின், மக்களசெலவம் வகுத்தது முறக் கூறப்பட்டது. பிறவாமைக்கு வழியாமெனவும், விழுச்செலவமாமெனவும், வேண்டாமையின் சிறப்பு இவ்விரண்டுபாட்டானுங் கூறப்பட்டது. (௩)

நா.௬௪. தூயமை யெனப் தவாவினமை மறந்து
வாயுமை வேண்ட வரும். ௪

இ-ள. தூயமை எனப்பது அவாவினமை—ஒருவாக்கு வீடென்று சொல்லப்படுவது அவாவிலலாமை, — அது வாயுமை வேண்ட வரும்—அவ்வவாவிலலாமைதான் மெய்மையை வேண்டத் தானேயுண்டாம். எ-று.

வீடாவது உயிர் அவிச்சை முதலிய மாசு நீங்குதலாகலின், அதனைத் தூயமையென்றும், காரணத்தைக் காரியமாக உபசரித்துத் தூயமையெனப்பதவாவின்மையென்றும், மெய்மையையுடைய பரத்தை ஆகுபெயரான மெய்மையென்றுங் கூறினார். மறது மேலையதுபோல வினைமாற்றின்கண்வந்தது. வேண்டுதல் இடைவிடாது பாவித்தல். அவாவறுததல் வீட்டிற்குப் பரம்பரையானன்றி நேரோயேதுவென்பது உம அது வரும்வழியும் இதனாகூறப்பட்டன. (௪)

* இவ்வருமைத்திருக்குறள் திருக்களிறுப்படியாரிலே “வேண்டுங்கால வேண்டும் பிறவாமை யெனமையால் — வேண்டு மஃதே யஃதொன்றும்—வேண்டினது— வேண்டாமை வேண்டவரு மெனமையால் வேண்டுக— வேண்டாமை வேண்டிமவன பால.” எனவெடுத்தருளிச்செயப்பட்டது.

௩௬௫. அறவ னென்பா ரவாவறரா மறறையா
ரறருக வறற திலா. ௫

இ-ள். அறவர் என்பா அவா அறரா — பிறவியற்றவனென்று சொல்லப் படுவார் அதற்கு நேரோயேதுவாகிய அவாவறறவர்கள், — மறறையா அறருக அறறதிலர் — பிறவேதுக்களற்று அஃதொன்றுமறதவாகன, அவறறற சிலதுன்பங்களற்றதலலது, அவாபோற பிறவியற்றிலா. எ-று.

இதனால் அவாவறுத்தாரது சிறப்பு விதிமுகத்தானும் எதிர்மறைமுகத்தானும் கூறப்பட்டது (௫)

௩௬௬. அஞ்சவ தோரு மறனே யொருவனை
வஞ்சிபப தோரு மவா. ௬

இ-ள். ஒருவனை வஞ்சிபபது அவா—மெய்யுணாதலீராகிய காரணங்களெல்லாமெய்தி அவறறான வீடெய்தற்பாலாயை ஒருவனை மறவிவழியாற புகுந்து பின்னும் பிறப்பின்கண்ணே வீழ்த்துக் கெடுக்க வல்லது அவா, — அஞ்சவதே அறன—ஆகலான, அவவவாவை அஞ்சிக்காப்பதே துறவறமாவது. எ-று.

ஒருமென்பன அசைநிலை, அநாதியாய்ப் போந்த அவா, ஒரோவழி வாயமை வேண்டலையொழிந்து பராககாற காவானுயின, அஃதிடமாக அவனறியாமற புகுந்து, பழையவியறகையாய் நின்று பிறப்பிணையுண்டாக்குதலான, அதனை வஞ்சிப்பதென்றா. காததலாவது வாயமை வேண்டலை இடைவிடாது பயின்று அது செய்யாமற பரிகரித்தல். இதனால் அவாவின குற்றமும் அதனைக் காப்பதே அறமென்பது உங் கூறப்பட்டன. (௬)

௩௬௭. அவாவினை யாற்ற வறுப்பிற றவாவினை
தானவேண்டு மாறறான வரும். ௭

இ-ள். அவாவினை ஆற்ற அறுப்பின — ஒருவன அவாவினையொடுத் துவரக் கெடுக்கவல்லனாயின, — தவா வினை தான வேண்டும் ஆற்றான வரும்—அவனுக்குக் கெடாமைக்கேதுவாகிய வினை தான விரும்புநெறியானேயுண்டாம். எ-று.

கெடாமை பிறவித்துன்பங்களானழியாமை. அதற்கேதுவாகிய வினையென்றது மேற்சொல்லிய துறவறங்களை. வினை சாதியொருமை. தான விரும்புநெறி மெய்வருந்தாரெறி. அவாவினை முற்றவறுத்தானாகத் வேற்றஞ்செய்ய வேண்டா, செய்தனவெல்லாம் அறமாமென்பது கருத்து. இதனால் அவாவறுத்தற்சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௭)

௩௬௮. அவாவிலலார்க கிலலாகுந் துன்பமஃ துண்டேற
றவாஅது மேனமேல வரும். ௮

இ-ள். அவா இலலார்ககுத் துன்பம் இலலாகும்—அவாவிலலாதார்க்கு வரக்கடவதொருதுன்பமுமில்லை, — அஃது உண்டேல தவாது மேனமேல வரும்— ஒருவற்குப் பிறகாரணங்களெல்லாமின்றி அஃதொன்றுமுண்டாயின, அதனானே எல்லாததுன்பங்களும் முடிவின்றி இடைவிடாமல வரும். எ-று.

உடம்பு முகநதுகின்ற துன்பம் முன்பே செய்துகொண்டதாகலின், ஈண்டுத் துன்பமென்றது இதுபொழுது அவாவாற செய்துகொள்வனவற்றை. தவாது மேனமேல வருமென்றது, மூலக்கைத்துன்பங்களுமென்பது பெற்றும். இதனால் அவாவே துன்பத்திற்குக் காரணமென்பது கூறப்பட்டது, (௮)

௩௬௯. இனப மிடையரு தீண்டு மவாவென்னுந்
துனபத்துட மினபங் கெடின. ௬

இ-ள். அவா என்னும் துனபத்துடமினபம் கெடின— அவாவென்று சொல்
லப்படுகின்ற மிகக் துனபம் ஒருவற்குக் கெடுமாயின்,— ஈணமின இனபம்
இடையருது — அவன் வீதி பெற்றவழியேயன்றி உடம்போடு நின்றவழியும்
இனபமிடையருது. எ-று.

துனபத்துடமினபம் ஏனைத்துனபங்களெல்லாம் இனபமாக வருதலுன்பம்.
வினைவினகண்ணேயன்றித் தோற்றத்தினகண்ணுந் துனபமாகலின், இவ்வாறு
கூறப்பட்டது. காரணத்தைக் காரியமாக உபசரித்து அவாவென்னுந் துனப
த்துடமினபமென்றும், அது கெட்டாகக் கு மனநதிமாறுது நிரமபி நிறறலான
ஈணமினபமிடையருதென்றுங் கூறினா. இனி ஈணமி மெனபத்தற்குப் பெரு
குமென்றுரைப்பாருமுளா. இதனால் அவாவறுத்ததார வீட்டினபம் உடம்போடு
நின்றே எய்துவனென்பது கூறப்பட்டது. (௬)

௩௭0. ஆரா வியற்கை யவாநீப்பி னநநிலையே
பேரா வியற்கை தரும. ௧0

இ-ள். ஆரா இயற்கை அவா நீப்பின்— ஒருகாலும் நிரம்பாதவியலினையு
டைய அவாவினை ஒருவன் நீக்குமாயின்,— அநநிலையே பேரா இயற்கை தரும
— அநநீப்பு அவனுக்கு அப்பொழுதே எஞ்ஞானமும் ஒருநிலைமையனாமியல்
பைக் கொடுக்கும். எ-று.

நிரம்பாமையாவது தாமேயன்றித் தம்பயனும் நிலையாமையின் வேண்டாத
னவாய் பொருள்களை வேண்டி மேனமேல் வளாசல். அவ்வளாசலுக்கு அள
வினமையின், நீததலே தக்கதென்பது கருத்து. களிப்புக் கவறலுக்கும் பிறப
ப்புபிணி மூப்பிறப்புகளும் முதலாயினவின்நி உயிர நிரதிசயவினபத்ததாய
நிறறலின், வீட்டினைப் பேராவியற்கையென்றும், அஃது அவா நீத்தவழிப் பெ
றுதல் ஒருதலையாகலின் அநநிலையே தருமென்றுங் கூறினா. “நனரு ஞாலங்
கடந்துபோய் நல்லிந் திரிய மெல்லாநீத—தொன்றாக் கிடந்த வரும்பெரும்
பாழுலப்பி லதனை யுணர்ந்துணர்ந்து— சென்றங் கினபத் துனபங்களசெற
றிக்களைந்து பசையற்ற—லன்றே யப்போ தேவீமி மதுவே வீதி வீடாமே.”*
என்பதும் இக்கருத்தேபற்றி வந்தது. இநநிலைமையுடையவனை வடநூலார
சீவனமுத்ததெனப்ப. இதனால் வீடாவது இதுவென்பது உம அஃது அவாவறுத்
தார்க்கு அப்பொழுதேயுளதாமெனப்பது உங் கூறப்பட்டன. (௧0)

துறவறவியல் முற்றிறது.

இவ்வாறான இமமை மறுமை வீடென்னுமுன்றையும் பயத்தற்சிற்பு
டைத்தாய் அறங்கூறினா, இனிப் பொருளுமினபமுங் கூறுவாரா, அவற்றினமு
தற்காரணமாகிய ஊழினவலி கூறுகின்றா.

* திருவாய்மொழி, எழு ம திருப்பதிகம், ௬.

நா. ம. அதி. — ஊழ்.

அஃதாவது இருவினைப்பயன் செபதவனையே செனறடைதற்கேதுவாகிய நியதி. ஊழ், பால், முறை, உண்மை, தெய்வம், நியதி, விதியென்பன ஒரு பொருட்களினி. இது பொருளினபங்களிர்ணடற்கும் பொதுவாய் ஒன்றனுள் வைக்கப்படாமையானும் மேற்கூறிய அறத்தோடியையுடைமையானும், அத் னதிருதிககண் வைக்கப்பட்டது.

நா. எக. ஆகூழாற ரேன்று மசைவின்மை கைப்பொருள்
போகூழாற ரேன்று மடி. க

இ-ள். கைப்பொருள் ஆகு ஊழால் அசைவின்மை தோனதும் — ஒருவற் குக் கைப்பொருளாதற்குக் காரணமாகிய ஊழான முயற்சியுண்டாம், — போ கு ஊழால் மடி தோனதும் — அஃதழிதற்குக் காரணமாகிய ஊழான மடியு ண்டாம். எ-று.

ஆகூழ் போகூழெனவும் வினைத்தொகைகள் எதிரகாலத்தான விரிக்கப்பட நிக் சாரணப்பொருளவாய் நின்றன. அசைவு மடி பொருளினகைவழிவுகட்கு ததுணைக்காரணமாய் முயற்சி மடிகளையுந் தானே தோனதுவிக்குமென்பது கருத்து. (க)

நா. எஉ. பேதைப் படுக்கு மிழவூழ் மறிவகறறு
மாகலூ முறறக கடை. உ

இ-ள். இழவு ஊழ் (உறறக்கடை) அறிவு பேதைப்படுக்கும் — ஒருவனுக் கு எல்லாவறிவுமுளவாயினும், கைப்பொருளிழத்தற்கேதுவாகிய ஊழவந்துற றவிடத்து அஃது அதனைப் பேதைப்பாக்கும், — ஆகல ஊழ் உறறக்கடை அக் கறறும் — இனி அவனறிவு சுருங்கியிருப்பினும் கைப்பொருளாதற்கேதுவாகிய ஊழவந்துறறவிடத்து அஃதனை விரிக்கும். எ-று.

கைப்பொருளென்பது அதிகாரத்தான வந்தது. இழவூழ் ஆகலூழென்பனவி ரணமும் வேறுமைத்தொகை. உறறக்கடையென்பது முன்னுங்கூட்டப்பட்ட து. இயற்கையானுவறிவையும் வேறுபடுக்குமென்பதாம். (உ)

நா. எங். நுண்ணிய நூல்பல கறபினு மறறுந்தன
னுணமை யறிவே மிகும். ஈ

இ-ள். நுண்ணிய நூல பல கறபினும் — பேதைப்படுக்குமுமுடையானெ ருவன் நுண்ணியபொருள்களையுணாததும் நூல்பலவற்றையுங் கறறுவையினும், — மறறும் தன் உண்மையறிவே மிகும் — அவனுக்குப் பின்னூர் தன்னுழா னாகிய பேதைமையுணாவே மேற்படும். எ-று.

பொருளினுணமை நூலினமேலேற்றப்பட்டது. மேற்படுதல் கலவியறிவைப் பின்னிவருத்தற்காககிச செயலுக்குத் தான முற்படுதல், “காதன மிகுழிக் கறறவுந் கைகொடா — வாதல் கண்ணகத் தஞ்சனம் போலுமால்” எனப் புதுமது. செயற்கையானுவறிவையுங் கீழ்ப்படுத்துமென்பதாம். (ங்)

*சேவகசுந்தாமணி, கனகமாலையாரில்மபகம், எங். — காதன மிக்முழிக் கற றவுந் கைகொடா — வாதல் கண்ணகத் தஞ்சனம் போலுமால் — ருது துற புது தங்கிய வண்டனாக — கேத மிறறென வெண்ணுமென நெஞ்சோ.

ந.எச. இருவே றுலகத் தியற்கை திருவேறு
தெள்ளிய ராதலும் வேறு. ச

* இ-ள. உலகத்து இயற்கை இருவேறு — உலகத்து ஊழினாயவியற்கை
இரண்டுக்கு, — திருவேறு தெள்ளியராதலும் வேறு — ஆதலாற் செலவமு
டையராதலும் வேறு அறிவுடையராதலும் வேறு. எ-று.

செல்வத்தினைப்படைத்தலுங் காததலும் பயன்கோடலும் அறிவுடையாக்
கலத்தியலாவனறே, அவ்வாறன்றி அறிவுடையா வறியராகவும் ஏனையா செ
லவராகவுங் காண்டலான, அறிவுடையராதற்காகுமுழ் செலவமுடையராதற்
காகாது, செலவமுடையராதற்காகுமுழ் அறிவுடையராதற்காகாநென்றதாயி
றது. ஆகவே செலவஞ்செய்யங்கால் அறிவாகிய துணைக்காரனமும் வேண்டா
வென்பது பெற்றும். (ச)

ந.எரு. நலலவை யெல்லாஅந தீயவாந தீயவு
நலலவாளு செலவஞ் செயற்கு. ரு

இ-ள. செலவம் செயற்கு—செல்வத்தைப்பாக்குதற்கு—நலலவை எல்லாம்
தீயவாம்— நலலவைபெல்லாநதீயவாய் அழிகும, — தீயவும் நலலவாம்—
அதுவேயன்றித் தீயவைநாமும் நலலவாய் ஆகும் ஊழ்வயத்தான. எ-று.

நலலவை தீயவையென்பன காலமும், இடனும், கருவியும், தொழிலுமமு
தலாயவற்றை. ஊழானென்பது அதிகாரத்தாற்பெற்றும்.* அழிகுமுமுற்றவ
ழிக் காலமுதலிய நலலவாயினும் அழியும், ஆகுமுமுற்றவழி அவை தீயவா
யினும் ஆகுமென்பதாயிற்று. ஆகவே காலமுதலிய துணைக்காரனங்கனையும்
வேறுபடுகமுமென்பது பெற்றும். (ரு)

ந.எகூ. பரியினு மாகாவாம் பாலல வுயத்துச
சொரியினும் போகா தம். கூ

இ-ள. பால அல்ல பரியினும் ஆகாவாம்—தமக்கூழல்லாதபொருள்கள் வரு
நதிகாபயினும், தம்மிடத்து நிலலாவாம், — தம் உயத்துச சொரியினும் போ
கா—ஊழாற்றமவாய்பொருள்கள், புறத்தே கொண்டுபோய்ச் சொரிந்தாலும்,
தம்மைவிட்டுப் போகா. எ-று

பொருள்களினிலையும் போகும் ஊழினுவதலலது காபிகழ்ச்சிகளானு
காவென்பதாம். இவைபாறுபாட்டானும் பொருட்குக்காரணமாய் ஊழினவலி
கூறப்பட்டது. (கூ)

ந.எஎ. வகுத்தான் வகுத்த வகையலலாற கோடி
தொகுத்தார்க்குந் துயத்த லரிது. எ

இ-ள். கோடி தொகுத்தார்க்கும்— ஐம்பொறிகளான துகரப்படும பொரு
ள்கள் கோடியை முயன்று தொகுத்தார்க்கும்—வகுத்தான் வகுத்தவகையல
லால் துயத்தல அரிது— தெய்வம் வகுத்தவகையானலலது துகரத்தலுண்டா
காது. எ-று.

* இவ்வாறு அதிகாரத்தால் வருவித்துமுடிப்பதனை வடநூலா அதுஷங்
கமென்பா.

ஒருயிர் செயதவினையின் பயன் பிறிதோருயிரின்கட்செல்லாமல் அவ்வுயிர்க்கே வருததலின், வருத்தானென்றோ. “இசைத்தலு முரிய வேறிடத் தான.” எனபதனை உயாதினையாயிற்று. பட்டயாதாக்கேயனறிப படைத்தாக்கு மென்றமையான, உமமை எச்சவுமமை. வேறுமுயற்சிகளாற் பொருள்களைப் படைத்தல்லலது துகாதலாகாது அகற்று ஊழ் வேண்டுமென்பதாயிற்று. (எ)

கூஎஅ. துறப்பாரமற் றுபுர விலலா நுறப்பால

வூட்டா கழியு மெனின.

அ

இ-ள். துப்புரவு இல்லா துறப்பார—வறுமையானாகாச்சியில்லாதா துறக்குகருத்ததையராவா,— உறப்பால ஊட்டா கழியுமெனின— ஊழ்கள் உறுதற்பாலவாய துன்பங்களை உறுவியாதொழியுமாயின. எ-று.

துறப்பாரென்பது ஆரீரெறிகாலமுற்றுச்சொல். தமமால் விடப்பெறுவன தாமே விடப்பெற்றவைதந் நருத்துவேறுபாட்டாற்றனுபமுறுகின்றது ஊழின்வலியானென்பது எஞ்சிநிறறலின், மன ஒழியிடுகக்கண்வந்தது. (அ)

கூஎக. நன்னுறகா னல்லவாக காண்பவ ரன்னுறகா

லல்லற படுவ தெவன.

க

இ-ள். நன்று ஆங்கால் நல்லவாக காண்பவா—நலவினை வினையுங்கால் அதன்வினையாய இன்பங்களைத் துடைக்குநதின நாடாது இவை நல்லவென்று இயைந்தனுபவிப்பாரா— அன்று ஆங்கால் அல்லறபடுவது எவன்— ஏனைத்திவினை வினையுங்கால் அதன்வினையாயதுன்பங்களையும் அவ்வாறனுபவியாது துடைக்கருதின நாடி அல்லலுழப்பது என்கருதி! எ-று.

தாமே முன்செய்துகொண்டமையானும், ஊட்டாது கழியாமையானும், இரண்டியையந்தனுபவிக்கற்பால், அவற்றுள் ஒன்றற்கு இயைந்தனுபவித்து ஏனையதற்கு அது செய்யாது வருகதுதல் அறிவனென்பதாம். இவைமூன்று பாட்டானும் இன்பத்துன்பங்கட்குக் காரணமாய ஊழின்வலி கூறப்பட்டது.

கூஅ0. ஊழிற பெருவலி யாவுள மறறென்று

சூழினுந தான்புந துறும்.

க0

இ-ள். மறறென்று சூழினும் தான் முந்திறும்—தன்னை விலக்குதற்பொருட்டித் தனக்கு மறுதலையாவதோருபாயத்தைச் சூழினும், தான் அவ்வுபாயமேயானும் பிறிதொன்றானும் வழியாக வந்து அச்சுழ்ச்சியின்முற்பட்டி நிற்கும்,—ஊழிற பெருவலி யா உள — அதனால் ஊழ்போல மிக்கவலியுடையன யாவையுள ! எ-று.

பெருவலி ஆகுபெயர், சூழ்தல் பலருடனும் பழுதறவெண்ணுதல். செயதற்கேயன்றிச் சூழ்தற்கும் அவதி கொடாதென்றமையின், உமமை எச்சவுமமை. எல்லாம் வழியாக வருதலுடைமையின், ஊழே வலியதென்பதாம். இதனால் அவ்விருவகையுழின் வலியும் பொதுவாகக்கூறப்பட்டது. (க0)

அறத்துப்பால் முற்றிற்று.

பொருட்பால்.

அரசியல்.

இனி இல்லறத்தின் வழிப்படுவனவாய் பொருளினபங்களுள் இருமையும் பயப்பதாய் பொருள் கூறுவானெடுத்தனக்கொண்டார். அது தன்முனைக்காரணமாய் அரசன்தி கூறவேயடங்கும். அரசன்தியாவது காவலைநடாத்துமுறைமை. அதனை அரசியல், அங்கவியல், ஒழிப்பியலென மூவகைப்படுத்தி, மலாத்லையுல கிறகியுலெனச்சிறந்த அரசன்திடல்பு இருபத்தைந்தத்திகாரத்தார கூறுவானெருடங்கி, முதற்கண் இறைமாட்சி கூறுகின்றார்.

நாசு ம அதி. — இறைமாட்சி.

அஃதாவது அவனநன் நற்குண நற்செய்கைகள். உலகபாலருருவாய் நின்னு உலகங்காத்தலின், இறையென்றார், “திருவுடை மன்னரைக் காணிற நிருமலைக் கண்டேனே யென்னும்”* எனது பெரிபாரும் பணித்தார்.

நாசு. படைகுடி கூழமைச்சு நடமா னுறு

முடையா னரசரு ளேறு. க

இ-ள். படை குடி கூழ அமைச்சு நடப்பு அரண் ஆறும் உடையான்—படையுறு குடியுறு கூழும் அமைச்சும் நடபு அரண்மென்று சொல்லப்பட்ட ஆறங்கங்கையுமுடையவன்—அரசருள் ஏறு—அரசருள் ஏறுபோலவான். எ.று.

நாணிக குடியென்றது அதனையுடைய நாட்டினை. கூழென்றது அதற்கேதுவாய் பொருளை. அமைச்சு, நாடி, அரண், பொருள், படை, நடபெனப்பதே முறையாயினும், நாணிக் செய்யுணைக்கிப் பிறழ் வைத்தார். ஆறுமுடையானென்றதனால், அவற்றை ஒன்றிலவழியும் அரசன்தி செல்லாதென்பது பெற்றும்; வடநூலார் இவற்றிற்கு அங்கமெனப் பெயர்கொடுத்தனஉம அது நோக்கி. ஏறென்பது உபசாரவழக்கு. இதனால் அரசறங்கமாவன இவையென்பதுஉம இவை முற்றமுடைமையே அவனவெற்றிகேதுவென்பதுஉம கூறப்பட்டன.

நாசு. அஞ்சாமை யீகை யறிவுக்க மிநநான்கு

மெஞ்சாமை வேந்தற கியலபு. உ

இ-ள். வேந்தற்கு இயலபு—அரசனாகியலபாவது—அஞ்சாமை நகை அறிவு ஊக்கம் இநநான்கும் அஞ்சாமை—திணமையும் கொடையும் அறிவும் ஊக்கமுமென்னும் இநநான்கு குணமும் இடைவிடாது நிறறல். எ.று.

ஊக்கம் வினைசெய்தற்கண் மனவெழுச்சி. இவற்றை அறிவு ஆறங்கத்திற்குமுறித்தி, நகை படைக்குறித்து, ஏனைய வினைக்குரிய, உயிர்க்குணங்களுள்

* திருவாய்மொழி, நாசு ம திருப்பதிகழ, அ.—திருவுடை மன்னரைக் காணிற நிருமலைக் கண்டேனே யென்னு—முருவுடை வண்ணங்கள் காணினுலகள நானென்று துள்ளுந்—கருவுடைத் தேவிறக் ளெல்லாங் கடல்வண்ணன கோயிலே யென்னும்—வெருவினும் நீழ்வினும் மோவாள கண்ணன கழல்கள விரும்புமே.

ஒன்று தோன்ற ஏனையவடங்கிவரும், அவற்றுள் இவையடங்கின, அரசமருக்
கெடுவன பலவாமாகலின், இவை எப்பொழுதுநதோன்றி நிறை இயல்பாக
வேண்டுமென்பார், எஞ்சாமை வேந்தற்கியல்பென்றா. (உ)

கூஅட. தூங்காமை கல்வி துணிவுடைமை பிம்மூன்று

நீங்கா நிலஞ் பவற்கு.

கூ

இ-ள். நிலை ஆளபவற்கு — நிலத்தினையாளுநிருவுடையாற்கு— தூங்கா
மை கல்வி துணிவுடைமை இம்மூன்றும் நீங்கா—அக்காரியங்களில் விரைவு
டைமையும் அவையதித்தேற்ற கல்வியுடைமையும் ஆண்மையுடைமையுமாகிய
இம்மூன்றுகுணமும் ஒருகாலும் நீங்கா. எ-று.

கல்வியது கூறுபாடு முன்னாகுகூறப்படும. ஆண்மையாவது ஒன்றையும் பா
ராது கடிதிறசெய்வதாகலின், அஃது ஈண்டு உபசாரவழக்காறு துணிவெனப்ப
ட்டது. உமமை இறந்ததுதழீறியவெச்சவுமமை. இவற்றுட்கல்வி ஆறங்கத்திற
கு முரித்து, ஏனைய வினைக்குரிய. நீங்காவெனபற்றகு மேலெஞ்சாமைக்குரைத்
தாங்குரைக்க. (கூ)

கூஅச. அறனிமுககா தலலவை நீக்கி மறனிமுககா

மான முடைய தரசு.

சு

இ-ள். அறன இமுககாது — தனக்கோசிய அறதகின் வழுவாதொழுகி—
அலலவை நீக்கி — அறனலலவை தன்னாட்டினகண்ணும் நிகழாமற்கடிந்து—
மறன இமுககா மானம் உடையது அரசு—வீரதகின் வழுவாத தாழ்வினமை
யினையுடையான அரசன். எ-று.

அவவறமாவது ஒதல், வேட்டல், ரதலென்னும் பொதுதொழிலினும், படை
க்கலம் பயிற்செய்யல், பலவழியேரம்பல், பகைத்திறந்தெறுதலென்னுஞ் சிறப்பதொ
ழிலினும், வழுவாது நிறை. “மாண்ட—வறநெறி முதற்றே யரசின் கொற்றம்”
என்பதனால் இவ்வறம் பொருட்கு காரணமாதல்கி. அலலவை கொலை, களவு
முதலாயின. குற்றமாய் மானத்தின்க்குற்றகு, மறனிமுககாமானமென்றா,
அஃதாவது “வீறினமையின் விலங்காமென மதவேழமு மெறியா—னேறுண்
டவர் நிகராயினும் பிறாயிச்சிலென நெறியான— மாறனமையின் மறமவாடு
மென நினையாராயு மெறியா—னறனமையின் முறியாராயு மெறியானயி லுழ
வன.”* எனவும் “அழியுநா புறக்கொடையிலவே லோசசான்” எனவுஞ்சொ
ல்லப்படுவது. அரசு அரசனது தன்மை, அஃது உபசாரவழக்கால அவனறன்
மேனினறது. (சு)

கூஅரு. இயற்றலு மீட்டலுங் காததலுங் காதத

வகுத்தலும் வல்ல தரசு.

ரு

*

இ-ள். இயற்றலும்—தனக்குப் பொருள்கள் வரும்வழிகளை மேன்மேலுள்
வாக்கலும்—ரட்டலும்—அங்கனம் வந்தவற்றை ஒருவழித்தொகுத்தலும்—
காததலும்—தொகுத்தவற்றைப் பிறாகொள்ளாமற் காததலும்—காதத் வகு
த்தலும்—காததவற்றை அறம்பொருளினபங்களின்பொருட்டு விடுத்தலும்—
வல்லது அரசு—வல்லவனே அரசன். எ-று.

* சீவகசிந்தாமணி, மல்குகளிலம்பகம், கருக.

சுட்டல், காதல், வருத்தலென்றவற்றிற்கேற்ப இயற்றலென்பதற்குச் செயப்படுபொருள் வருவிக் கப்பட்டது. பொருள்களாவன மணி, பொன், நெல் முதலாயின. அவை வரும் வழிகளாவன பகைவராயுழித்தலும், திறைகோடலும், தன்னுரி தலையளித்தலும் முதலாயின. பிறொன்றது பகைவா, கள்வர், சுற்றத்தா, வினைசெய்வா முதலாயினா. கடவுளா, அந்தணா, வறியோரொன்றிவாக்கும் புகழிற்குங்கொடுத்தலை அறப்பொருட்டாகவும், பாணை, குதிரை, படை, நாடு, அரணென்றிவற்றிற்கும் பகையொடுகூட்டிற் பிரிக்கப்படுவார்க்குந் தன்னிற பிரிதலிற் கூட்டப்படுவார்க்குந் கொடுத்தலைப் பொருட்பொருட்டாகவும், மண்டபம், வாவி, செய்குன்று, இளமாககா முதலிய செய்தற்கும் ஐம்புலன்களானுகர்வனவற்றிற்குந் கொடுத்தலை இனப்பொருட்டாகவுங்கொள்க. இயற்றனமுதலிய தவறாமற்செய்தல் அரிதாகலின், வல்லதென்றார். இவை நான்குபாட்டானும் மாட்சியே கூறப்பட்டது. (ரு)

நடபு. * காட்சிக் கெளரியன் கடுஞ்சொல்ல னல்லனென்

மீக்கூறு மன்ன னிலம்.

சு

இ-ள். காட்சிக்கு எளியன் — முறைவேண்டினாக்குங் குறைவேண்டினாக்குங் காண்டறகெளியுய — கடுஞ்சொல்ல னல்லனென் — யாவாமாட்டுங் கடுஞ்சொல்லல்லனுமாயின், — மன்ன னிலம் மீக்கூறும — அம்மன்னனது நிலத்தை எல்லாநிலங்களினும் உயர்த்துகூறும் உலகம். எ-று.

முறைவேண்டினா வலியரானலிவையதினா. குறைவேண்டினா வறுமையுற்றிரந்தா. காண்டறகெளியையவது பேரத்தாணிக்கண அந்தணா சான ரேருளளிடாரோடு செவ்வியுடையனாயிருத்தல். கடுஞ்சொல் கேள்வியினும் வினையினுங் கடியவாய சொல். நிலத்தை மீக்கூறுமெனவே, மன்னனை மீக்கூறுதல் சொல்லவேண்டாவாயிற்று. மீக்கூறுதல் இவன் காக்கின்ற நாடு பசிபிணி பகை முதலியவினறி யாவாக்கும் பேரினப்பந்தருதலிற் நேவருலகினும் நனறென்றல். உலகமென்னுமெழுவாய வருவிக் கப்பட்டது. (சு)

* நடபு. இனசொலா லீத்தளிக்க வல்லாறகுத தன்சொலாற்
முன்கண் டனைத்திவ வுலகு. எ

இ-ள இனசொலால் ஈதது அளிக்க வல்லாறகு—இனியசொல்லுடனே ஈதலைச்செய்து அளிக்கவல்ல அரசனுக்கு— இவவுலகு தன்சொலால் தான கண்டனைத்து—இவவுலகந் தன்புகழோடு மேவித் தான கருதியவளவிறுமம். எ-று.

இனசொல் கேள்வியினும் வினையினும் இனியவாய சொல். ஈதல் வேண்டிவாக்குவேண்டிவன் கொடுத்தல். அளித்தல் தன்பரிவாரத்தானும் பகைவரானும் நலிவுபடாமற்காத்தல். இவை அரியவாகலின் வல்லாறகென்றும், அவனமனை முழுதுமாளுமாகலின் இவவுலகென்றுங் கூறினா. கருதியவளவிறுதல் கருதியபொருளெல்லாஞ்சுரத்தல். (எ)

நடபு. முறைசெயது காப்பாற்று மன்னவன் மக்கட

கிறையென்று வைக்கப் படும்.

அ

இ-ள். முறைசெயது காப்பாற்றும் மன்னவன்—தான் முறைசெயது பிராநலியாமற் காத்தலையுரு செய்யுமாரசன், — மக்கட்கு இறை என்று வைக்கப்

பதிம்—பிறப்பான் மகனேயாயினும், செயலான மக்கட்குக் கடவுளென்று வேறு வைக்கப்படும். எ-று.

முறை அறநூலும் நீதிநூலும் சொல்லும் நெறி. பிறனாறது மேற்சொல்லியாரா. வேறுவைத்தல் மக்களிற்பிரித்து உயாததுவைத்தல். (அ)

ந. அக. செவிகைப்பச சொறப்பொறுக்கும் பண்புடை வேந்தன் கவிகைக்கீழ்த தங்கு முலகு. க

இ-ள். சொல் செவி கைப்பப் பொறுக்கும் பண்பு உடை வேந்தன்—இடிக்குறதுணையாயினா சொற்களைத் தனசெவி பொறுதாகவும் விளைவுநோக்கிப் பொறுக்கும் பண்புடைய அரசனது—கவிகைக்கீழ்த தங்கும் உலகு—குடைநிழற்கண்ணை தங்கும் உலகம். எ-று.

செவிகைப்பவெனறதற்கேற்ப இடிக்குறதுணையென்பது வருவிகைப்பட்டது. நாவிலுலத்தைச் செவிமேலேறிக் கைப்பவென்றா. பண்புடைமை விசேடவுணர்வினனாது, அறநீதிகளிறறவருமையின், மணமுழுதுந தானேயாளுமென்பதாம். (க)

ந. சு0. கொடையளி செங்கோல குடியோம்ப னான்கு முடையானும் வேந்தாக கொளி. க0

இ-ள். கொடை—வேண்டிவராகு வேண்டிவன கொடுத்தலும்— அளி—யாவாகுந் தலையளி செயதலும்—செங்கோல— முறை செயதலும்—குடி ஒம்பல—தளர்த குடிகளைப் பேணலுமாகிய— நான்கும் உடையான்—இந்நான்குசெயலையுமுடையவன் — வேந்தாகு ஒளியாம்— வேந்தாகக்கெல்லாம் விளக்காம். எ-று.

தலையளி முகமலர்தினியகூறல். செவவியகோலபோறலின், செங்கோலென்பப்பட்டது. குடியோம்பலெனவெடுத்தது கூறினமையால், தளரச்சி பெற்றும். அஃதாவது ஆறிலொன்றாய் பொருடனையம் வறுமை நீங்கியவழிக் கொள்ளல்வேண்டின் அவ்வாறுகோடலும், இழத்தல்வேண்டின் இழத்தலுமாம் சாதிமுழுதும் விளக்கலின், விளக்கென்றா. ஒளி ஆகுபெயர். இவையையநதுபாட்டானும் மாட்சியும் பயனும் உண்கூறப்பட்டன. (க0)

சு0 ம் அதி.— கல்வி.

அஃதாவது அவ்வரசன் தான் கற்றற்குரிய நூல்களைக் கற்றல். அவையாவன அறநூலும், நீதிநூலும், யானை, குதிரை, தோ, படைக்கலமென்றிவற்றினுள்ளும் முதலாயின. அரசன் அறிவுடையனாய்க்கால தன்னுயிராகேயென்றி மன்றுயிரக்கும் பயன்படுத்தலேக்கி, இஃதரசியலுள் வைக்கப்பட்டதாயினும், யாவாக்கும் உறுதி பயத்தற்சிறப்புடைமையிற் பொதுப்படக் கூறுகின்றா. மேல தூங்காமைகலவியெனத் தோற்றவாய்செய்த மாட்சியை விரித்துக்கூறுகின்றமையின், இஃகிறைமாட்சியினபின் வைக்கப்பட்டது.

ந. சு. க. கற்க கசடற்க கற்பவை கற்றபி
னிறக வதற்குத் தக. க .

இ-ள். கற்பவையென கசடு அறக் கற்க—ஒருவன் கற்கப்படுதல்களைப் பழுதறக் கற்க;—கற்றபின் அதற்குத் தக நிற்க—அவ்வனங்கற்றால் அககல்விக்குத்தக அவை சொல்லுகின்ற நெறிககண்ணே நிற்க. எ-று.*

கற்பவையெனறதனை, அறம்பொருளினபம் வீடென்னுமுறுதிப்பொருளு ணாததுவனவனறிப் பிறப்பொருளுணாததுவன சினனாபலப்பினிச் சிறத்தியின ராக்கு ஆகாவெனபது பெற்றும். கசடறக்கற்றலாவது விபரீதவையங்களை நீக்கி மெய்ப்பொருளை நலலோர பலருடனும் பலகாலும் பயிற்வ. நிறதலாவது இல வாழவுறிக் “கருமமு முளபடாப் போகமுந் துவவாத—தருமமுந் தக்காராக கே செய”*தலினும், துறநதுழித் தவத்தான மெய்யுணர்நது அவாவறுத்தலி னும், வழுவாமை. சிறப்புடை மகற்காயிற கற்றலவேணமிமென்பதுஉம், அவ னுற கற்கப்படுதல்களும், அவற்றைக் கற்குமாறும், கற்றதனா பபனும் இத னாகூறப்பட்டன. (க)

ந.சுஉ.. எண்ணென்ப வேளை யெழுத்தென்ப விவவிரண்கிற

கண்ணென்ப வாழு முயிராககு.

உ

இ-ள். எண் எனப் ஏனை எழுத்து எனப் இவ்விரண்கிம்—அறியாதார எண் ணென்று சொல்லுவனவும் மறையெழுத்தென்று சொல்லுவனவுமாகிய கலை களிரண்டினையும்—வாழும் உயிர்க்குக் கண் எனப்—அறிந்தார சிறப்புடைய பிரகட்குக் கண்ணென்று சொல்லுவா. எ-று.

எண்ணென்பது கணிதம் அது கருவியுரு செய்கையுமென இருவகைப்படும, அவை ஏரம்பமுதலிய நூல்களுட்காணக். எழுத்தெனவே, அதனோடொற்று மையுடைய சொல்லுமடங்கிறது. இவ்விருகிறமும், அறமுதற்பொருள்களைக் காண்டற்குக் கருவியாகலின், கண்ணென்பப்பட்டன. அவை கருவியாதல் “ஆதி முதலொழிய வல்லா தனவெண்ணி—நீதி வழுவா நிலைமையவான—மாறே —யறமார பொருளினபம் வீடென நிவற்றின்—நிறமாமோ வெண்ணிறந்தா ற செபபு.” “எழுத்தறியத் தீரு மிழிதகைமை தீர்தான—மொழித்திறந்தின் முட்டறுப்பா னுது—மொழித்திறத்தின் — முட்டறுத்த நலலோன முதனாற பொருளுணர்நது—கட்டறுத்து வீதி பெறும்.” இவற்றானறிக. எனப்பெனப்பவ றதுள, முன்னையவிரண்கிம் அஃறிணைப் பனமைப்பெயர், பின்னது உயர்திணை பனமைவினை. அறியாதார அறிந்தாரொன்பன வருவிககப்பட்டன. சிறப்புடை யுயிரொன்றது மக்களுயிருளானும் உணர்வுமிகுதியுடைபத்தினை. இதனா கற்கப்படு தல்கட்குக் கருவியாவனவும் அவற்றின்நிபமைபாம்பையு கூறப்பட்டன. (உ)

ந.சுந. கண்ணுடைய ரொன்பவா கற்றோ முகத்திரண்கி

புண்ணுடையா கல்லாதவா.

ந

இ-ள். கண் உடையர் எனப்பவா கற்றோ—கண்ணுடையரொன்று உயரத் துச் சொல்லப்படுவார கற்றவரோ, — கல்லாதவா முகத்து இரண்டி புண் உடையா—மறறைக் கல்லாதவர் முகத்தின்கண் இரண்டிபுண்ணுடையர், கண் ணிலா. எ-று.

* நாலடியார், அறிவுடைமை, — கருமமு முளபடாப் போகமுந் துவவா த்—தருமமுந் தக்காராககே செய்யா—வொருநிலையே—முட்டினறி மூன்று முடியுமே லஃதென்ப—பட்டினம் பெற்ற கலம்.

7. தேயயிடையிட்டவற்றையுங் காலமிடையிட்டவற்றையுங் காணும் ஞானக்க ண்ணுடைமையிற் கற்றுகாக கண்ணுடையனெனும், அஃதினறி நோய மு தலியவற்றை யுனபஞ்செய்யும் ஊனககண்ணையுடைமையிற் கல்லாதவரைப புண்ணுடையனெனும் கூறினா. மேற்கண்ணைமையுணர்நின்ற ஊனககண் ணின் மெய்மமை கூறியவாற்றான, பொருணாலகையுங் கருவினாலகையுங் கற் றாதயாவும் கல்லாதாரதிழிவும் இதனொற்றெகுத்துக் கூறப்பட்டன. (௩)

௩௬௪. உவப்பத தலைக்கூடி யுள்ளப பிரித

லனைததே புலவா தொழில். ௪

இ-ள். உவப்பத தலைக்கூடி உள்ளப பிரிதல அனைததே—பாவனையும் அவரு வகுமாறு தலைப்பெய்து இனி இவரை யாமெனவனங் கூடுதுமென நினை யு மாறு நீங்குதலாகிய அதனைமைத்து— புலவா தொழில்— கற்றறிந்தாரது தொழில். ௪-று.

தாம் நலவழியொழுக்கல பிறாககுறுதிக்கறலென்பன இரண்டுந் தொழிலென ஒன்றுயடங்குதலின, அதனைமைத்தெனரா. அதனைமை அப்பயனைத்தருந் ன்மை. நல்லொழுக்கங்காண்டலானும், தமக்கு மதுரமுழுதுதியுமாய் கூறு வு க்கள் நிகழ்வெனியுவுகளின் இன்பம் பயத்தலானும், கற்றாமாடிக் கல்லாரும் னபுடையராவனென்பதாம். இதனொ கற்றாரதுயர்வு வகுத்துக்கூறப்பட்டது.

௩௬௫. உடையாரமு னிலலாரபோ லேககற்றுங் கற்றா

கடையோ கல்லா தவா. ௫

இ-ள். உடையாரமுன இல்லாரபோல ஏககற்றுங் கற்றா — பிறை நினை முனியாது கற்றல் நனகுதலான, செல்வாரமுன நல்காநதாரிதருமாறுபோலத் தாரும் ஆசிரியாரமுன ஏககற்றுநின்றுங்கற்றா தலையாயினா, — கல்லாதவா க டையோ—அநிலைக்குநாணிககல்லாதவா எஞ்ஞானமுயிழந்தாரோயாவா. ௪-று.

உடையார இல்லாரென்பன உலகவழக்கு. ஏககற்றுதல் ஆசையாற்றமுதல. கடையானதனான அதனைமறுதலைப்பெயா வருவிககப்பட்டது. பொய்யாய் மானநோக்கி மெய்யாய் கல்விபிழந்தார பின்னொருஞானம அறிவுடையார காமையின், கடையோயெனரா. இதனொ கற்றாரதுயர்வு கல்லாதாரதிழிவுங் கூறப்பட்டன. (௫)

௩௬௬. தொடடனைத் தூறு மணற்கேணி மாநதாகுக்

கற்றனைத் தூறு மறிவு. ௬

இ-ள். மணற்கேணி தொடடனைத்து ஊறும்—மணலினகட்கேணி தோண் டியவளவிறகுக்கூறும், — மாநதாகு அறிவு கற்றனைத்து ஊறும்—அதுபோல மக்கட்கறிவு கற்றவளவிறகுக்கூறும். ௪-று.

ஈண்டுக் கேனியென்றது அதனகணிகை. அளவிறகுக்கவென்றது அதனளவு ஞ்செல்லவென்றவாறு. சிறிது கற்றதுணையான் அமையாது மேனமேற் கற் றலவேணுமென்பதாம். இஃது ஊழ் மர்துகொள்ளவழியாகலின், மேலுண மையறிவே மிகுமென்றதனோடு மலையாமையாக. (௬)

௩௬௭. யாதானு நாடாமா லாராமா லென்னொருவன்

சாரதுணையுங் கல்லாத வாறு. ௭

இ-ள். யாதானும் நாடாம் ஊராம்—கற்றவனுக்குத் தன்னுந் தன்னுந்மே யன்றி யாதானுமொருநாடும் நாடாம், யாதானுமொருநம் ஊராம்;—ஒருவ ன் சாந்துணையும் கலலாதவாறு என—இங்ஙனமுயின் ஒருவன் தானிற்கும். ளவுங் கலலாது கழிகின்றது என்கருதி எ-று.

உயிரோடுசேறலிற் சாந்துணையுமென்றா. பிறாநாடுகளும் ஊர்களுந் தம் போல உற்றுப் பொருட்கொடையும் பூசையும் உவந்து செயதற்கேதுவாகலி ற கலவிபோலச் சிறந்தது பிரிதிலலை, அதனையே எப்பொழுதுகு செய்கவெ ன்பதாம். (எ)

நகசுஅ. ஒருமைக்கட டானகற்ற கலவி யொருவற்
கெழுமையு மேமாப புடைத்து. அ

இ-ள். ஒருவற்கு—ஒருவனுக்கு— தான ஒருமைக்கண் கற்ற கல்வி—தா னொருபிறப்பினக்கற்ற கலவி— எழுமையும் ஏமாப்பு உடைத்து — எழுபி றப்பினஞ்சென்று உதவுதலையுடைத்து. எ-று.

வினைகள்போல உயிரினக்கிடந்து அது புகழுதிப் புதுமாகலின், எழுமை யுமேமாப்புடைத்தென்றா. எழுமை மேலேகூறப்பட்டது. உதவுதலன்னெறிக கணுயத்தல. (அ)

நகசுக. தாமின் புறுவ துலகின் புறக்கண்டு
காழுறுவா கற்றநிந தா. சு

இ-ள். தாம் இனபுறுவது உலகு இனபுறக்கண்டு—தாமின்புறுதற்கு ஏது வாகிய கலவிக்கு உலகமி னபுறுதலால் அச்சிறப்பு நோக்கி—கற்றநிநதா கா முறுவா—கற்றநிநதா பின்னும் அதனையே விருமபுவா. எ-று.

தாமின்புறுதலாவது நிகழவினக்கடசொற்பொருள்களின் சுவைதுகாவாறும், புகழ் பொருள் பூசை பெறுதலாறும், எதிரவின்கண் அறம் வீரீ பயததலாறு ம், அதனை இடையறாதவினப்பெய்துதல். உலகின்புறுதலாவது இமயிக்கா ரோடு தலைப்பெய்து அறியாதனவெல்லாம் அறியப்பெற்றேமென்றும், யாண் டி பலவாக நராயிலமாயினேமென்றுமுயததல். செலவமாயின், ஈட்டல காத் தல் இழத்தலென்றிவற்றாறுதுன்புறுதலும் பலரையும் பகையாக்கலுமுடைத் தென அறிந்து அதனைக் காழுறுமையிற் கற்றநிநதானென்றும், கருமபயிற்றகுக் கூலிபோலத் தாமின்புறுதற்கு உலகின்புறுதல் பிறவாற்றாணின்மையின் அத னையே காழுறுவொன்றுவகூறினா. (க)

சு00. கேழல விழுச்செலவங் கலவி யொருவற்கு
மாடலல மறையவை. க0

இ-ள். ஒருவற்குக் கேடு இல விழுச்செலவம் கலவி—ஒருவனுக்கு அழிவி லலாத சீரியசெலவமாவது கலவி,—மறையவை மாடு அல்ல—அஃதொழிந்த மணியும் பொன்னுமுதலாயின செலவமல்ல. எ-று.

அழிவினமையாவது தாயத்தார், களவா, வலியர், அரசொன்றிவராற் கொ ளளப்பட்டாமையும், வழிபட்டார்க்குக் கொடுத்தழிக குறையாமையுமாம். சீர் மை தக்கார்கண்ணே நிற்கல். மணி பொன முதலியவற்றிற்கு இவ்விாணடுமி ன்மையின், அவற்றை மாடலலவென்றார். இவையையதுபாட்டானுங் கல்வியது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க0)

சுத. ம. அதி. — கல்லாமை.

அஃதாவது கற்றலைச்செய்யாமை, என்றது அதனினுயிழிப்பினை. கலவிச சிறப்பு மேல விதிமுக்கத்தாற் கூறியதுணையான முறையுபெறாமைநோக்கி, எதிரா மறைமுக்கத்தானுங் கூறுகின்றதாகலின், இது கலவியினினை வைக்கப்பட்டது.

சூ0க. அரங்குகின்றி வட்டாடி யற்றே நிரம்பிய

நூலினறிக கோட்டி கொளல். க

இ-ள். அரங்கு இன்றி வட்டி ஆடியற்ற—அரங்குகளையுமையாது வட்டாடினா றபோலும்—நிரம்பிய நூல் இன்றிக் கோட்டி கொளல்—தானிரம்புதற்கேது வாகியதூலகளைக்கல்லாது ஒருவன் அவையின்கண்ணே நனைச்சொல்லுதல். எ-று.

அரங்கு வருத்ததானம். வட்டாடல் உண்டையுருட்டல். இவை “கட்டளை ய னன் வட்டாடி கிழைத்துக்—கல்லாச சிறுஅர நெல்லவட்டாடும்” எனப்பதனா னறிக. நிரம்புதல் அறியவேண்டிவனவெல்லாமறிதல். கோட்டியென்பது ஈண் டாகுபெயர், “புல்லா வெழுத்திற் பொருளில் வறுங்கோட்டி” எனப்பழிப்போல். சொல்லுமபொருளும் தெரிப்படாவென்பதாம். (க)

சூ0உ. கல்லாதான் சொறகா முறுதன் முலையிரண்டு

மில்லாதாள் பெண்காமுற றற்று. உ

இ-ள். கல்லாதான் சொற காமுறுதல்—கலவியில்லாதானொருவன் அவை யின்கண்ணே நுச்சொல்லுதலை அவாவுதல்—முலையிரண்டும் இல்லாதாள் பெண் காமுறற்றது—இயல்பாகவே முலையிரண்டுமில்லாதாளொருத்தி பெண்கையை அவாவினாற்போலும். எ-று.

இனைத்தெனவறிந்த கிணையாகலின், தொகையொடு முற்றமமை கொடுததா ர சிறிதில்லாதாளென்பதாம். அவாவியவழிக் கடைபோகாது, போகினும் நகை வினைக்குமென்பதாயிற்று. (உ)

சூ0ங. கல்லா தவரு நனிநல்லா கற்றாமுற

சொல்லா திருக்கப பெறின. ங

இ-ள். கல்லாதவரும் நனி நல்லா — கல்லாதாரும் மிக நல்லராவர்,—கற் றாமுன் சொல்லாது இருக்கப்பெறின — தாமே தம்மையறிந்த கற்றாவை யினகண் ஒன்றையுஞ்சொல்லாதிருத்தல் கூடுமாயின். எ-று.

உமமை இழிவுசிறப்புமமை. தம்மைத் தாம்றியாமையின் அது கூடாதென் பார் பெறினென்றும், கூடின ஆணடுத் தம்மை வெளிப்படுத்தாமையானும், பின் கலவியைவிரும்புவராகலானும் நனிநல்லொன்றும்குறினா. இவைமூன்று பாட்டானுங்கலலாதா அவைக்கட்சொல்லுநற்குரியானமை கூறப்பட்டது. (ங)

சூ0ச. கல்லாதா னொட்பங் கழியநன் றுயினுங்

கொள்ளா ரறிவுடை யார் ச

* நாலடியார் — மேனமக்கள், — புல்லா வெழுத்திற் பொருளில் வறுங் கோட்டி— கல்லா பொருள் னுரைப்பவன் கண்ணேடி— நல்லா வருநதியுங் கேட்போ மற்றவன்—பல்லாரு ண்ணல் பரிந்த.

இ-ள். கல்லாதான் ஒட்டம் கழிய நன்றியினும்—கல்லாதவனதொன்மை ஒரோவழி மிக நன்றியிருப்பினும்,— அறிவுடையாரா கொள்ளாரா—அறிவுடையார் அதனையொண்மையாகக் கொள்ளாரா. எ-று.

ஒண்மை அறிவுடைமை. அது நன்றாகாது, ஆயிரற்றியினும் நீர்மேலெழுத்துப் போல்வதோர் விழுககாடாகலின், நிலைபெற்ற நூலறிவுடையாரா அதனை மதியாரொன்பதாம். (ச)

ச0ரு. கல்லா வொருவன் தகைமை தலைப்பெய்து
சொல்லாடச சோவு படும. ரு

இ-ள். கல்லா ஒருவன் தகைமை—நூலகளைக் கல்லாதவொருவன் யானறிவுடையெனினத தன்னை மதிக்கு மதிப்பு — தலைப்பெய்து சொல்லாடச் சோவுபடும—அவற்றைக் கற்றவன் கணி உணாயாடக் கெடும் எ-று.

கற்றவனென்பது வருவிக்கப்பட்டது. யாதானுமோவாராததைசொல்லுநனுணையுமே நிற்பது, சொல்லியவழி வருப்பநிலை, அழிநதுவிதிமென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானுங் கல்லாதாரதிபற்றகையறிவினகுற்றங் கூறப்பட்டது.

ச0சு. உளரொன்னு மாதிரியாய ரல்லாற பயவாக

களரணையா கல்லா தவா.

சு

இ-ள். கல்லாதவா— கல்லாதவா— உளா எனனும் மாத்திரையார் அல்லா—காணப்படுதலான இலரல்லா உளரொன்று சிலாசொல்லுமளவினாராதலனி—பயவாக களா அணையா—தமக்கும்பிறாக்கும பயன்படாமையால் விளையாத களாநிலத்தோடொப்பா. எ-று.

களா தானும் பேணற்பாடழிநது உயிராகடும் உணவு முதலிய உதவாதுபோலத் தாமும் நன்குமதிக்கற்பாடழிநது பிறாக்கும அறிவு முதலிய உதவாரொன்பதாம். இதனா கல்லாதாரது பயன்படாமை கூறப்பட்டது. (சு)

ச0எ. நுண்மா னுழைபுல மிலலா நெழினல்

மண்மாண் புனைபாவை யற்றது.

எ

இ-ள். நுண் மாண நுழை புலம் இல்லான எழில் நலம்—நுண்ணிதாய் மாட்சிமைப்பட்டுப் பலநூல்களினுஞ்சென்ற அறிவு இலாதவனுடைய எழுச்சியும் அழகும— மண் மாண புனை பாவையற்று— சுதையான மாட்சிமைப் பட்ட புனைநத பாவையுடைய எழுச்சியும் அழகுமபோலும். எ-று.

அறிவிற்கு மாட்சிமையாவது பொருள்களைக் கடிதற்காண்டலும் மற்றவாமை யும் முதலாயின. பாவை ஆகுபெயர். “உருவின மிக்கதோ ருடம்பது பெறுதலு மரிது”* ஆகலான எழினலங்கனும் ஓர்பயனேயெனினும், நூலறிவிலவழிச்சிற பிலவென்பதாம். இதனான அவா வடிவழகாற பயனினைமை கூறப்பட்டது. (எ)

ச0அ. நல்லார்கட பட்ட வறுமையி னீன்னுதே

கல்லார்கட பட்ட திரு.

அ

* சேவகசிரதாமணி, முததியிலம்பகம், பெறுதற்கருமை, க0.—கருவி மா மறைகளைபெயல பொழிந்தென வழிநா—எருவி போற்றொடாந தருதன வரு ம்பினி யழலுட்—கருவிற் காய்த்திய கட்டளைப் படிமையிற் பிழையா—வுருவின் மிக்கதோ ருடம்பது பெறுதலு மரிதே.

இ-ள். நல்லாகண் பட்ட வறுமையின் இன்னது—கற்றார்மாட்டிநின்ற வறுமையினுமினது— கல்லார்கண் பட்ட திரு—கல்லாதார்மாட்டிநின்ற செலவம். எ-று.

இழிவுசிறப்பும்மை விகராததாற்றுககது. ததநிலையின்னறி மாறிநிறறலால தாயிடுக்கப்படுத்தலும் உலகிறகுத துன்பஞ்செயதலும் இரண்டறகுமொககுமாயினும், திருக கல்லார்க்கெடுக்க, வறுமை நல்லார்க்கெடாது நிறறலான, வறுமையினுநதிருவினதுதெனரா. இதனால் அவா திருவின குற்றங் கூறப்பட்டது. (அ)

சு0௯. மேறபிறந்தா ராயினுங் கல்லாதார் கீழ்ப்பிறந்துங்

கற்ற ருணைத்திலா பாடி.

சு

இ-ள். கல்லாதார் மேறபிறந்தார் ஆயினும்— கல்லாதார் உயாந்தசாதிககட பிறந்தாராயினும்—கீழ்ப்பிறந்தும் கற்றார் அனைத்துப் பாடி இலா—தாழ்ந்தசாதிககட்பிறந்துவைத்துங் கற்றாது பெருமையளவிறைய பெருமையிலா. எ-று.

உடலோடொழியுரு சாதியுயாச்சியினும் உயிரோடு செல்லுங் கலவியுயாச்சி சிறப்புடைத்தென்பதாம். இதனால் அவாசாதியுயாச்சியாற் பயனின்மை கூறப்பட்டது. (க)

சு௧0. விலங்கொடு மக்க ள்ளைய ரிலங்குநூல்

கற்றரோ டேனையவர்.

சு0

இ-ள். விலங்கொடு மக்கள அளையா—விலங்கோடு நோக்க மக்கள எத்துணைநன்மையுடையா அதுதுணைத்தீமையுடையா— இலங்கு நூல் கற்றரோடு ஏனையவர் — விளங்கியநூலைக் கற்றரோடு நோக்கக் கல்லாதவர். எ-று.

இலங்கு நூலென்பது சாதிப்பெயர். விளங்குதல் மேம்படுத்தல். விலங்கின மக்கட்கேற்றமாய் உணர்வுமிகுதி காணப்படுவது கற்றார்கண்ணையாகலின், கல்லாதாரும் அவரும் ஒத்தபிறப்பினரல்லென்பதாம். மயக்கநிரனிறை. இதனால் அவர் மக்கட்பிறப்பாற் படனெபசாமை கூறப்பட்டது. (சு0)

சுஉ ம் அதி.—கேள்வி.

அஃதாவது கேட்கப்படு நூற்பொருள்களைக் கற்றநிறதார் கூறக்கேடடல். கற்றவழி அதனினுவறிவை வலியுறுத்தலானும், கல்லாதவழியும் அதனையுண்டாக்குதலானும், இது கல்வி கல்லாமைகளினினை வைக்கப்பட்டது.

சு௧௧. செலவத்துட செலவஞ் செவிசசெலவ மசசெலவஞ்

செலவத்து ளெல்லாந் தலை.

சு

இ-ள். செலவத்துடசெலவம் செவிசசெலவம் — ஒருவற்குச் சிறப்புடைய செலவமாவது செவியானவருஞ்செலவம், — அசசெலவம் செலவத்துள் எல்லாம் தலை—அசசெலவம்பிறசெலவங்களுல்லாவற்றினுந் தலையாகலான. எ-று.

செவியானவருஞ்செலவம் கேள்வியான எல்லாப்பொருளையும்நிதல், பிறசெல்வங்கள் பொருளான வருவன. அவை நிலையாவாகலானும், துன்பவினைவாகலானும், இது தலையாயிற்று. அவற்றையொழித்து இதனையே செய்கவென்பது குறிப்பெச்சம். (சு)

சுகஉ. செவிக்குண வில்லாத போழ்து சிறிது

வயிற்றுக்கு மீயப் படும. உ

இ-ள். செவிக்கு உணவு இல்லாதபோழ்து—செவிக்குணவாகிய கேள்வியில் லாதபோழுது—வயிற்றுக்கும் சிறிது ஈயப்படும—வயிற்றுக்கு சிறிதுணவு இடப்படும. எ-று.

சுவையிருதியும் பிறப்பததலுமுடைய கேள்வியுள்ளபொழுது வெறுக்கப் படுதலான இல்லாதபோழ்தென்றும், பெரிதாயவழித தேடறறுன்பமேயன்றி நோயுங் காமமும பெருகுதலாற் சிறிதென்றும், அதுதானும் பின்னிருந்து கே ட்டறபொருட்டாகலான ஈயப்படுமென்றும் கூறினா. ஈதல வயிற்றதிழிவு தோன்ற நின்றது. இவையிரண்டு பாட்டானும் கேள்வியது சிறப்புக் கூறப்ப ட்டது. (உ)

சுக௩. செவியுணவிற கேள்வி யுடையா ரவியுணவி

ஞனரூரோ டொப்பா நிலதது. ஈ

இ-ள். செவியுணவிற கேள்வி உடையாரா—செவியுணவாகிய கேள்வியினையு டையாரா,—நிலதது அவியுணவின் ஆனரூரோடு ஒப்பா—நிலத்தின்கண்ணரா யினும், அவியுணவினையுடைய தேவரோடொப்பா. எ-று.

செவியுணவு செவியானுண்ணுமுணவு. அலவழிக்கணவந்த இன்சாரியையது னகரம் வலிந்தது நின்றது. அவியாகியவுணவு தேவாக்கு வேளவித்தியிறகொடு ப்பன். அறிவானிறைந்தமையான ஆனரூரென்றும், துன்பமறியாமையாற் றே வரோடொப்பொன்றும் கூறினா. இதனால் அதனையுடையாரது சிறப்புக் கூற ப்பட்டது. (ஈ)

சுகசு. கற்றில னாயினுங் கேடக வஃதொருவற்

கொறகத்தி னூற்றூர துணை. ச

இ-ள். கற்றிலன அயினும் கேட்க—உறுதி தூலகளைத் தான கற்றிலனயினும், அவற்றின் பொருள்களைக் கற்றறிந்தார சொல்லக் கேட்க,—அஃது ஒருவற்கு ஒர்த்தின ஊற்றும் துணை — அக்கேள்வி ஒருவனுக்குத் தளர்ச்சிவந்துழிப் பற்றுக்கோடாநதுணையாகலான. எ-று.

உம்மை கறகவேண்டுமென்பது பட நின்றது. தளர்ச்சி வறுமையானுதல அறிவினமையானுதல இங்குகடபடுழி மனர்தளர்தல. அதனைக் கேள்வியினு ய அறிவு நீக்குமாகலின், ஊற்றூரதுணையென்றா. ஊனறெனனுமாகுபெயரின் னகரம் திரிந்தது நின்றது. (ச)

சுகரு. இழுக்க லுடையுழி யூற்றுககோ லறறே

யொழுக்க முடையாவாயச சொல. ரு

இ-ள். இழுக்கல உடை உழி ஊற்றுககோல அறறு—வழுக்குதலையுடைய சேற்றுநிலத்த இயங்குவாக்கா ஊனறுகோலபோலுதவும்—ஒழுக்கம் உடை யார வாயசசொல — காவறசாகாடுகைப்பார்க்கு ஒழுக்கமுடையார வாயிற் சொற்கள். எ-று.

அவாயநிலையான வந்த உவமையடையாற் பொருளடை வருவிக்கப்பட்டது. ஊற்றுகியகோலபோலுதவுதல தளர்ந்துழி அதனை நீக்குதல. கல்வியுடையோ

னும் ஒழுக்கமில்லாதா அறிவிலராகலின், அவர்வாய்ச்சொற் கேட்கப்படாதென்பது தோன்ற ஒழுக்கமுடையார்வாய்ச்சொல்லென்றார். வாயென்பது தீச சொலிமையாகிய சிறப்புணர் நின்றது. அவற்றைக் கேட்கவென்பது குறிப்பெச்சம்.

(ரு)

சுகசு. எனைத்தானு நல்லவை கேட்க வளைத்தானு

* மான்ற பெருமை தரும்.

சு

இ-ள். எனைத்தானும் நல்லவை கேட்க—ஒருவன் சிறிதாயினும் உறுதிப்பொருள்களைக் கேட்க,—அனைத்தானும் ஆன்ற பெருமை தரும்—அக்கேள்வி அதனை யாயினும் நிறைந்த பெருமையைத் தரும் ஆகலான். எ-று.

எனைத்து அனைத்து எனபன கேட்கும்பொருண்மேலுங் காலத்தின்மேலும் நின்றன. அக்கேள்வி மறைத்தளிபோல வந்திணடி எல்லாவறிவுகளையுமுள வாக்கலின், சிறிதென நிகழ்கவென்பதாம்.

(சு)

சுகசு. பிழைத்துணராதும் பேதைமை சொல்லா நிழைத்துணர்

தீண்டிய கேள்வி யவா.

எ

இ-ள். பிழைத்து உணராதும் பேதைமை சொல்லா — பிறழ்வுணராதவழியும், தமக்குப் பேதைமை பயக்குஞ் சொற்களைச் சொல்லா—இழைத்து உணராத னாண்டிய கேள்வியவா—பொருள்களைத் தாமும் நுண்ணிதாகவாராய்நதிறந்து அதனமேலும் னாண்டிய கேள்வியினையுடையா. எ-று.

பிழைப்பவென்பது திரிந்து நின்றது. பேதைமை ஆகுபெயர். னாண்டிதல பலவாற்றான் வந்து நிறைதல. பொருள்களின் மெய்மையைத் தாமுமறிந்து அறிநதாரோடொப்பப்படுத்துசெய்தார தாமதகுணத்தான மயங்கினராயினும், அவ்வாறல்லது சொல்லாநொன்பதாம். இவைநான்குபாட்டானுங் கேட்டார்க்கு வருநன்மை கூறப்பட்டது.

(எ)

சுகஅ. கேட்பினுங் கேளாத தகையவே கேள்வியாற

ரோடகப் படாத செவி

அ

இ-ள். கேட்பினும் கேளாத தகையவே—தமபுலமாய ஓசைமாதிரித்ததைக் கேட்குமாயினுஞ் செவிடாந தன்மையவேயாம் — கேள்வியால தோட்கப்படாத செவி—கேள்வியாற்றுகக்கப்படாத செவிகள். எ-று.

ஏகாரம் தேற்றத்தின்கணவந்தது. ஓசைமாதிரித்ததான உறுதியெய்தாமை யிற கேளாததகையவென்றும், மனத்தின்கண னூறபொருள் நுழைத்தற்கு வழியாககலிற கேள்வியைக் கருவியாககியுங் கூறினார். பழையதுளை துளையன்றென்பதாம்

(அ)

சுகசு. நுண்ணகிய கேள்விய ரல்லா வணங்கிய

வாயின ராத லரிது.

சு

இ-ள். நுண்ணகிய கேள்வியா அல்லார்—நுண்ணிதாகிய கேள்வியுடையரலாதார்—வணங்கிய வாயினா ஆதல அரிது—பணிந்த மொழியினையுடைய ராதல் கூடாது. எ-று.

கேட்கப்படுகின்ற பொருளினது நுண்மை கேள்விமே லேற்றப்பட்டது. வாய் ஆகுபெயர். பணிந்தமொழி பணிவைப்புலப்படுத்திய மொழி. கேளாதார்

உணர்வின்மையாற் தம்மைவியாத கூறுவொன்பதாம். அல்லலென்பதும் பாடம். (க)

சஉ0. செவியிற் சுவையுணரா வாயுணர்வின் மாகக்
எவியினும் வாழினு மென். க0

இ-ள். செவியற் சுவை உணரா வாய உணர்வின் மாககள்— செவியானாக ரப்படுசுவைகளையுணராத வாயுணர்வையுடைய மாந்தர்— அவியினும் வாழினும் என— சாவியினும் வாழினும் உலகிற்கு வருவதென்கை! எ-று.

செவியானாகரப்படு சுவைகளாவன சொற்சுவையும், பொருட்சுவையும்: அவற்றுட்சொற்சுவை குணம், அலங்காரமென இருவகைத்து. பொருட்சுவை காமம், நகை, கருணை, வீரம், உருத்திரம், அச்சம், இழிப்பு, வியப்பு, சாந்த மென ஒன்பதுவகைத்து. அவையெல்லாம் ராணிகாப்பிறபெருகும். வாயுணர் வென்பது இடைப்பதங்கடொக்குநின்ற மூன்றாமவேறுமைத்தொகை: அது வாயானாகரப்படுசுவைகளையுணரும் உணர்வெனவிரியும். அவை கைப்பு, காழ்ப்பு, புளிப்பு, உவாப்பு, துவாப்பு, தித்திப்பென ஆறாம். செத்தாலிழிப்பதும் வாழ்ந்தாற் பெறுவதுமினமையின், இரண்டுமொக்குமென்பதாம். வாயுணர்வி னென்றுபாடமோதுவாருமுளா. இவைமூன்றுபாடானுகேளாதவழிப்படுங் குற்றங் கூறப்பட்டது. (க0)

சுட ம் அதி.— அறிவுடைமை.

அஃதாவது கலவி கேளவிகளினுய அறிவோடு உண்மையறிவுடையனா தல. அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

சஉக. அறிவற்றங் காக்குங் கருவி செறுவார்க்கு
முள்ளழிக்க லாகா வரண. க

இ-ள். அறிவு அற்றம் காக்கும் கருவி — அரசார்க்கு அறிவென்பது இறுதி வாராமற்காக்குங்கருவியாம், — செறுவார்க்கு அழிக்கலாகா உள்ளரணும— அதுவேயுமன்றிப் பகைவார்க்கு அழிக்கலாகாத உள்ளரணுமாம். எ-று.

காததல் முன்னறிந்து பரிகரித்தல். உள்ளரண உள்ளாயவரண, உளபுக்க ழிக்கலாகா அரணென்றுமாம். இதனால் அறிவினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

சஉஉ. சென்ற விடத்தாற் செலவிடா த்தொரீஇ
நன்றின்பா லுயப்ப தறிவு. உ

இ-ள். சென்ற இடத்தால் செல விடா— மனத்தை அது சென்ற புலத்தி னகடசெல்ல விடாது— தீது ஓரீஇ நன்றின்பால் உயப்பது அறிவு—அப்புல தன்ன நன்மை தீமைகளையாராய்ந்து தீயதனினீக்கி நல்லதனகடசெலுத்துவது அறிவு. எ-று.

வினைக்கேற்ற செயப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. ஓசை, ஊறு, ஒளி, சுவை, நாற்றமெனப் புலம் ஐந்தாயினும், ஒருகாலத்து ஒன்றின்கணல்லது செ ல்லாமையின், இடத்தாலென்றா. விடாதென்பது கடைக்குறைந்து நின்றது. ருதினாயை நிலமறிந்துசெலுத்தும் வாதுவன்போல வேறுக்கி மனத்தைய புல மறிந்துசெலுத்துவது அறிவென்றார், அஃது உயிர்க்குணமாகலின். (உ)

சஉங. எப்பொருள் யாராய்வாய்க் கேட்பினு மப்பொருண்
மெயப்பொருள காண்ப தறிவு. ஈ

இ-ள். எப்பொருள் யா யாராவாய்க் கேட்பினும்— யாதொருபொருளையா
வர் யாவா சொல்லக்கேட்பினும்,—அப்பொருள மெயப்பொருள காண்பது
அறிவு— அப்பொருளின் மெய்யாய பயனைக் காணவல்லது அறிவு. எ-று.

குணங்கணமுனதும் மாறி மாறி வருதல யாவாக்குமுணமையின், உயர்ந்த
பொருள இழிந்தாவாயினும், இழிந்தபொருள உயர்ந்தாவாயினும், உறுதிப்
பொருள பகைவாவாயினும், கெடுபொருள நடடாவாயினும் ஒரோவழிக்
கேட்கப்படுதலான, எப்பொருள யாராய்வாய்க்கேட்பினுமென்றா. அநிகுப
பணமைபற்றிவந்தது. வாயெனபது அவா அப்பொருளின்கடப்பயிலாமையுண
ரத்தினைதது. மெய்யாதல நிலைபெறுதல, சொல்வாரதியலடி நோக்காது அப
பொருளின்பயனோக்கிக் கொள்ளுதல ஒழிதல செய்வதறிவென்பதாம். (ங)

சஉச. எண்பொருள வாகச செலச்சொல்லித் தானபிறாவாய
துண்பொருள காண்ப தறிவு. ச

இ-ள். தான எண்பொருளவாகச செலச சொல்லி—தான சொல்லுஞ்சொ
ற்களை அரியபொருளவாயினும் கேட்பாக்கு எளிய பொருளவாமாறு மனங்
கொளச சொல்லி—பிறாவாய துண்பொருள காண்பது அறிவு—பிறாவாய்க்
கேட்குஞ்சொற்களின் துணையியபொருள காணவரிதாயினும் அதனைக் காண
வல்லது அறிவு. எ-று.

உடையவனொழியல் அறிவினமேலேற்றப்பட்டது. சொல்லவன வழுவின
றி இனிது விளங்கு சொல்லுகவென்பாரா சொனமேலவைத்தும், கேட்பன
வழுவினும் இனிதுவிளங்காவாயினும் பயனைக் கொண்டொழிகவென்பாரா பொ
ருளமேலவைத்துங்கூறினா. (ச)

சஉரு. உலகந தழீஇய தொடப மலாதலுங்
கூம்பலு மிலல தறிவு. ரு

இ-ள். உலகந தழீஇயது ஒட்பம்—உலகத்தை நடப்பாக்குவது ஒருவனுக்கு
ஒட்பமாம்,—மலாதலும் கூம்பலும் இல்லது அறிவு—அநநட்பினகண முன
மலாதலும் பின் கூம்புதலுமின்றி ஒருநிலையனாவது அறிவாம். எ-று.

தழீஇயது இல்லதென்பன அவவத்தொழின்மேனினைன. உலகமென்பது
நாண்டியாததோரை. அவரோடு கயப்பூப்போல வேறுபடாது கோட்டுப்பூப்
போல ஒருநிலையே நடப்பாயினுள எல்லாவினபமுமெயதுமாகலின், அதனை அறி
வென்றா.* காரியங்கள் காரணங்களாக உபசரிக்கப்பட்டன. இதனைச் செல
வத்தினமலாதலும் நலகுரவிற்கூம்பலுமில்லதென்று உரைப்பாருமுளர். (ரு)

சஉசு. எவ்வ துறைவ துலக முலகத்தோ
டவ்வ துறைவ தறிவு. சு

* நாலடியார, நடபாராய்தல, —கோட்டுப்பூப் போல மலாததுபிற கூம்பா
து— வேட்டதே வேட்டதா நட்பாடசி— தோட்ட—கயப்பூப்போன் முன்ம
லாதது பிறகூம்பு வாகா—நயப்பாரு நட்பாரு மில.

இ-ள். உலகம் எவ்வது உறைவது — உலகம் யாதொருவாற்றொழுக்குவதாயிற்று,—உலகத்தோடு அவ்வது உறைவது அறிவு—அவ்வுலகத்தோடு மேவித் தானும் அவ்வாற்றொழுக்குவது அரசனாக்கறிவு. எ-று.

உலகத்தையெல்லாம் யானியமித்தலான என்னை நியமிப்பாரிலையெனக் கருதித் தானினைத்தவாமே ஒழுகிற் பாவமும் பழியுமாமாகலான, அவ்வாறொழுக்குதல் அறிவன்றென விலக்கியவாறாயிற்று. இவையையநதுபாட்டானும் அதுனதி லக்கணங்கூறப்பட்டது. (சு)

சஉ௭. அறிவுடையா ராவ தறிவா ரறிவிலா

ரஃதறி கல்லா தவா.

எ

இ-ள். அறிவுடையா ஆவது அறிவா—அறிவுடையராவா வரக்கடவதனை முன்னறியவல்லா, —அறிவிலா அஃது அறிகலாதவா — அறிவிலராவா அதனை முன்னறியமாட்டாதா. எ-று.

முன்னறிதல் முன்னேயெண்ணிபறிதல். அஃதறிகலலாமையாவது வந்தால் நிதல். இனி ஆவதறிவாரொன்பதற்குத் தமக்கு நனமையறிவாரொன்றுபாப பாருமுளா. (எ)

சஉஅ. அஞ்சுவ தஞ்சாமை பேதைமை யஞ்சுவ

தஞ்ச லறிவா தொழில்.

அ

இ-ள். அஞ்சுவது அஞ்சாமை பேதைமை—அஞ்சப்படுவதனை அஞ்சாமை பேதைமையாம்,—அஞ்சுவது அஞ்சல் அறிவா தொழில்—அவ்வஞ்சப்படுவதனை அஞ்சுதல் அறிவார்தொழிலாம். எ-று

பாவமும் பழியுங் கேடும் முதலாக அஞ்சப்படுவன பலவாயினும், சாதி பற்றி அஞ்சுவதென்றா. அஞ்சாமை எண்ணாதுசெயதுநிறதல். அஞ்சுதல் எண்ணித் தவிர்தல். அது காரியமனநென்று இகழப்படாதென்பார அறிவார்தொழிலென்றா. அஞ்சாமை இறைமாட்சியாகச் சொல்லப்பட்டமையின, ஈண்டஞ்சவேண்டியிடங்கூறியவாறு. இவையிரண்டிபாட்டானும் அதனையுடையாரதி லக்கணங் கூறப்பட்டது. (அ)

சஉகூ. எதிரதாக காககு மறிவினார்க கிலலை

யதிர வருவதோ நோய.

கூ

இ-ள். எதிரதாக காககும் அறிவினார்ககு—வரக்கடவதாகியவதனை முன்னறிந்து காககவல்ல அறிவினையுடையார்ககு —அதிர வருவது ஓர் நோய இலலை—அவா நடுங்க வருவதொருதுன்பமுமில்லை. எ-று.

நோயென வருகின்றமையின, வாளா எதிரதாவென்றா. இதனா காக்கலாங்காலம் உணராததப்பட்டது. காததல் அதன்காரணத்தை விலக்குதல். அவர்க்குத் துன்பமினமை இதனாகூறப்பட்டது. (கூ)

சக0. அறிவுடையா ஸல்லா முடையா ரறிவிலா

ஓனனுடைய ஓனு மிலர்.

க0

இ-ள். அறிவுடையா ஸல்லா உடையார்—அறிவுடையார் பிறதொன்று மிரையினும் ஸல்லாமுடையராவர்,—அறிவிலா என உடையோனும் இவர்—அறிவிலாதார் ஸல்லாமுடையராயினும் ஒன்றுமிராவார். எ-று.

செல்வங்களெல்லாம் அறிவாறபடைக்கவுங் காக்கவுமபடுதலின அஃதுடை யாரா எல்லாமுடையொன்றும், அவையெல்லாம் முன்னேயமைந்து கிடப்பினும் அழியாமற் காததற்குந் தெய்வதானழிந்தழிப படைத்தற்குந் கருவியுடையானமையின் அஃதெல்லாதாரா எனதுடையோனுமிலொன்றுங் கூறினா. எனனுமென்புழி உமமை விகாரத்தாற்றெக்கது. இதனான அவரதுடைமையும் ஏனையாரதினமையுங் கூறப்பட்டன. (௧௦)

சச ம அதி.— குற்றங்கடிதல்.

அஃதாவது காமம், வெகுளி, கடுமபற்றுள்ளம், மானம், உவகை, மதமெனப்பட்ட குற்றங்களாறனையும் அரசன தனகணிகழாமற் கடிதல். இவற்றை வடதூலார பகைவாக்கமெனப். இவை குற்றமென்றறிதலும் கடிதலும் அறிவுடையாக்கலலது கூடாமையின், அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

சக. செருக்குஞ் சினமுஞ் சிறுமையும் மில்லார பெருக்கம் பெருமித நீதது. க

இ-ள். செருக்கும் சினமும் சிறுமையும் இல்லார பெருக்கம் — மதமும் வெகுளியுங் காமமுமாகிய குற்றங்களிலலாதவரசரது செல்வம் — பெருமித நீத்து — மேம்பாட்டுநீரமையினையுடைத்து. எ-று.

மதம் செலவக்களிப்பு. சிறியோசெயலாகலின், அளவிறந்தகாமஞ் சிறுமையெனப்பட்டது. இவை நீசியலலன செயவித்தலான, இவற்றைக் கடிந்தாரசெல்வம் நலவழிப்பாடும் நிலைபெறுமுடைமையின், மதிப்புடைத்தெனப்பதாம். மிகுதிபற்றி இவை முறகூறப்பட்டன. (௧)

சக. உ. இவறலு மாண்பிறந்த மானமு மாணு வுவகையு மேத மிறைக்கு. உ

இ-ள். இவறலும் — வேண்டிவழிப பொருள்கொடாமையும் — மாண்பு இறந்த மானமும் — நனமையின்கிய மானமும் — மாணு உவகையும் — அளவிறந்தவுவகையும் — இறைக்கு ஏதம் — அரசனுக்குக் குற்றம். எ-று.

மாட்சியான மானத்தனீக்குதற்கு மாண்பிறந்த மானமென்றார்; அஃதாவது அந்தணா சானரோ அருந்தவத்தோர் தம்முன்னோ தந்தை தாயென்றிவரை வணங்காமையும், முடிக்கப்படாநாயினும் கருதியது முடித்தேவிதலும் முதலாயின. அளவிறந்தவுவகையாவது கழிக்கண்ணோட்டம். பிறருஞ்சினனேகாமங்கழிக்கண்ணோட்ட மென்றிவறையறந்தருதிகிரிக்கு வழியடையாகுந்தீதென்றார். இவையிரண்டுபாட்டானுங் குற்றங்களாவன இவையெனப்பது கூறப்பட்டது. (௨)

சக. டு. தினைத்துணையாங் குற்றம் வரினும் பனைத்துணையாங் கொள்வா பழிநாணு வார. டு

இ-ள். பழி நாணுவார் — பழியையஞ்சுவார், — தினைத்துணையாம் குற்றம் வரினும் பனைத்துணையாக் கொள்வா — தங்கட்டினையளவாங் குற்றம் வந்ததாயினும் அதனை அவ்வளவாகவனறிப் பணியினளவாகக் கொள்வார். எ-று. 3

குற்றம் சாதிப்பெயா, தமக்கேலாமையிற சிறிதென்று பொறார் பெரிதாகக் கொண்டு வருந்திப் பின் அது வாராமற் காப்பொனபதாம். (ங)

சஙச. குற்றமே காகக பொருளாகக குற்றமே
யற்றந் தருஉம பகை. ச

இ-ள். அற்றம் தருஉம் பகை குற்றமே—தனக்கிறுதி பயக்கும் பகை குற்றமே— குற்றமே பொருளாகக காகக — ஆகலான, அக்குற்றம் தனகணவா ராமையே பயனாகக கொண்டு காககவேணமும். எ-று.

இவைபற்றியல்லது பகைவா அற்றநதாராமையின் இவையே பகையாவன வென்னும் வடநூலார மதம் பற்றிக் குற்றமேயற்றநதருஉம பகையெனதும், இவற்றின்மையே குணங்களதுணமைபாகககொண்டென்பார் பொருளாக வென்றுங் கூறினா. குற்றமேகாகககவென்பது “அருமபணிபிறை நீமைகாக்க” எனபதுபோல நின்றது. (ச)

சஙரு. வருமுன்னாக காவாதான் வாழ்ககை யெரிமுன்னர்
வைததுது போலக கெடும். ரு

இ-ள். வருமுன்னாக காவாதான் வாழ்க்கை—குற்றம் வரகடவதாக்கின்ற முற்காலத்திலே அதனைக் காவாத அரசன் வாழ்க்கை—எரிமுன்னா வைத்து போலக கெடும்—அது வந்தால் எரிமுகத்துநின்ற வைக்குவைபோல அழிந் துவிடும். எ-று.

குற்றமென்பது அகிகாரத்தான வந்தது. முன்னொன்றதன்றது பருகிப் பொருளவிகுதி, வருமென்னும்பெயரச்சம முன்னொன்றுங்காலடபெடாகொ ண்டது, அதனா காககலாய் காலம் பெறப்பட்டது. குற்றஞ்சிறிதாயினும் அத னா பெரியசெலவம் அழிந்தேயிடுமென்பது உவமையாற் பெற்றும். (ரு)

சஙகூ. தன்குற்ற நீக்கிப் பிறாகுற்றங் காண்கிற்பி
ன்னெகுற்ற மாகு மிறைக்கு. கூ

இ-ள். தன்குற்றம் நீக்கிப் பிறா குற்றம் காண்கிற்பின்—முன்னர்த் தன்கு றத்தைக் கண்டு கடிந்து பின்னாப் பிறாகுற்றங் காணவல்லனாயின்,—இறை க்கு ஆகும் குற்றம் என—அரசனுக்கு ஆக்ககடவ குற்றம் யாது. எ-று.

அரசனுக்குத் தன்குற்றங்கடியாவழியே பிறாகுற்றங்கடிதல் குற்றமாம் அது கடிந்தவழி முறைசெய்தலாமென்பா, என்குற்றமாகுமென்றா; எனவே, தன் குற்றங்கடிந்தவனே முறைசெய்தற்குரியவெனப்பதாயிற்று. இவைநான்குபா டாணும் அவற்றது கடிதற்பாடி பொதுவகையாற் கூறப்பட்டது. இனிச் சிற ப்புவகையாற் கூறுப. (கூ)

சஙகூ. செயற்பால செயயா நிவறியான் செல்வ
முயற்பால தனறிக் கெடும். எ

இ-ள். செயற்பால செயயாது இவறியான் செல்வம்—பொருளாற் தனக் குச் செய்துகொள்ளப்படும்வற்றைச் செய்து கொள்ளாது அதனகட் பற்றுள் ளரு செய்தானது செல்வம்— உயற்பாலதன்றிக் கெடும்—பின் உளதாமபா ன்மைத்தனறி வறிதே கெடும். எ-று.

செயற்பாலவாவன அறம் பொருளினப்பங்கள். பொருளாற் பொருள்செய்த லாவது பெருக்குதல், அது “பொன்னி னாகும் பொருபடை யப்படை—தன்

னி னுரு தரணி தரணியிற் பின்னை யாகும் பெரும்பொரு ளப்பொரு—
“மின்னுங் காலைத் துனனான வில்லையே.”* எனபதனானிக. அறஞ்செய்யா
மையானும் பொருளபெருக்காமையானும் உயற்பாலதன்றியெனறும், இன்பப
யன்கொள்ளாமையிற் கெடுமெனறுங்கூறினா. உயற்பாலதின்றியெனறு பாட
மோதுவாருமுளா. (எ)

சுருஅ. பறறுளள மென்னு மிவறன்மை யெறறுள்ளு
மெண்ணப படுவதொன றனறு. அ

இ-ள. பறறுளளம எனறும் இவறன்மை— பொருளை விடத்தகுமிடத்து வி
டாது பறறுதலைச் செய்யுமுளளமாகிய உலோபத்தினது தன்மை— எறறுள்
ளும் எண்ணப்படுவது ஒன்று அனறு— குற்றத்தன்மைகளெல்லாவறறுளளும்
வைத்தெண்ணப்படுவதொன்றனறு, மிககது. எ-று.

இவறலது தன்மையாவது குணங்களெல்லாம் ஒருங்குளவாயினும் அவறறை
க் கீழ்ப்படுத்த தான மேறபட வல்லவியலடி. ஒழிந்தன அதுமாட்டாமையி
ன, எறறுளளமெண்ணப்படுவதொன்றனறெனறா. எவறறுளளமென்பது இ
டைக்குறைநதுகின்றது. இவைபிரணமிபாட்டாறும் உலோபத்தினறீமை கூற
ப்பட்டது. (அ)

சுருக. வியவற்க வெருளுன்றுந தன்னை நயவற்க
நன்றி பயவா வினை. சு

இ-ள. எருளுனறும் தன்னை வியவற்க—தான இறப்பவுபாநதருனறும்மத
த்தாற் றனை நன்குமதியாதொழித, — நன்றி பயவா வினை நயவற்க— தன
க்கு நன்மை பயவா வினைகளை மானத்தால் விருமபாதொழித. எ-று.

தன்னைவிபநதுழி இடமுங் காலமும வலியும் அறியப்படாமையானும், அற
னும் பொருளும் இகழப்படுதலாறும், எருளுனறும்வியடற வெனறும், கருதி
யது முடித்தேவிடுவலென்று அறம பொருளினபங்குள பயவா வினைகளை நயப
பின் அவறறாற பாவமும பழியுங் கேடுமவருமாகலின, அவறறைநயவறகவென
றுங்கூறினா. இதனான மதமானங்களினறீமை கூறப்பட்டது. (க)

சுரு0. காதல காத லறியாமை டுயககிறபி
னேதில வேதிலா றால. சு0

இ-ள். காதல காதல அறியாமை உபககிறபின்— தான காதலித்த பொருள்
களை அவா அக்காதலறியாமல அனுபவிககவல்லனாவின, — ஏதிலா றால ஏதி
ல— பகைவா தன்னை வருசித்தறகெண்ணுமெண்ணம் பழுதாம். எ-று.

அறிந்தவழி அவை வாயிலாகப புருதது வருசிப்பார்களின, அறியாமலுயத்
தால் வாயிலினமைபின் வருசிககபா ணென்பதாம். காமம், வெகுளி, உவ
கையென்பன முறறக்கடியுங் குற்றமனமையின, இதனாறபெருமபான்மைத்தா
கிய காமதுகருமாறு கூறி, ஏனைச்சிறுபானமையவறறிறகுப பொதுவகை வில
க்கினையே கொண்டொழிந்தாா. (சு0)

சூத்ரம் அகி.— பெரியாரைத்துணைக்கோடல்.

அஃதாவது மூவிருகுற்றமும் முறைமைபிற் கடிதலிறகாவற்சாகாடுகைத் தற்குரியபை அரசன தீரெறிவிலக்கி நன்னெறிச செலுத்தம பேரறிவுடையா னைத் தனக்குத் துணையாகக் கோடல். அதிகாரமுறைமையும் இதனுண் விளங் கும. பேரறிவுடையராவா அரசாக்கும் அவகங்கட்கும மாளுத்தெயவக்குற் றங்கள் வாராமற் கார்த்தற்குரிய அமைச்சா, புரோகிதா.

சசக. அறனறிந்து மூத்த வறிவுடையா கேண்மை
திறனறிந்து தோந்து கொளல். க

இ-ள். அறன் அறிந்து மூத்த அறிவுடையா கேண்மை— அறத்தது னுண் மையையறிந்து தன்னினை மூத்த அறிவுடையாது கேண்மையை— தோந்து திறன் அறிந்து கொளல்— அரசன அதனதருமையையோரந்து, கொளளுந் தி மறிந்து கொள்க. எ-று.

அறதுணைமை தூலானேயனறி உயத்தனாவானும் அறியவேண்டிதலின், அற னறிந்தென்றார். மூத்தல் அறிவானும், சீலத்தானும், காலத்தானும் முதிாதல். அறிவுடையா நீதியையும் உலகியலையும் நிதலையுடையா. திறனறிதலாவது நன கும்கித்தல், உயரச்செய்தல், அவாவனாநிறறலென்பன மூதலாக அவா பணிப புண்ணுந் திறனறிந்து செய்தல். (க)

சசஉ. உற்றநோய நீக்கி யுறஅமை முறகாக்கும்
பெற்றியார்ப பேணிக கொளல். உ

இ-ள். உற்ற நோய நீக்கி— தெயவத்தானாக மக்களானாகத் தனக்கு வந்த¹ துன்பங்களை நீக்க மாற்றிந்து நீக்கி— உருமை முறகாக்கும் பெற்றியாரா—பின் அப்பெற்றியன் வாராவண்ணம் முன்னறிந்து காக்கவல்ல தன்மையினையுடையாரா—பேணிக கொளல்— அரசன அவா உவப்பன செய்து துணையாகக் கொள்க. எ-று.

தெயவத்தானவருந் துன்பங்களாவன மழையின்தின்மை மிகுதிகளானும், காற்றதுத் தீப பிணியெனறிவற்றானும், வருவன. அவை கடவுளையுந் தக்கோனாயும் நோக்கிச் செய்யுந் சாருதிகளானீக்கப்படும். மக்களானவருந் துன்பங்களாவன பகைவா, களவா, சுற்றத்தாரா, வினைசெய்வாரெனறிவர்களான வருவன. அவை சரம பேத தான தண்டங்களாகிய நாலவகையுபாயத்துள் ஏற்றதனாக் கப்படும் முறகாத்தலாவது தெயவத்தான வருவனவற்றை உற்பாதங்களானறிந்து, அச்சாநதிகளாகாததலும், மக்களான வருவனவற்றை அவாகுணம், இங் கிதம், ஆகாரம், செயலென்பனவற்றானறிந்து அவையுபாயங்களுள்ளொன்றாகாததலுமாம். ஆகவே, புரோகிதையும அமைச்சரையும கூறியவாறுயிற்று. இங் கிதம் குறிப்பானிகமும் உறுப்பினரெழில. ஆகாரம் குறிப்பினறி நிகமும் வேறுபாடு. உவப்பன நனகுமதித்தனமூதலியன. இவையிரண்டுபாட்டானும் பெரியாரநிலைக்கணமும், அவனாத துணையாகக் கோடல்வேண்டிமென்பன உம, கொளளுமாறு கூறப்பட்டன. (உ)

சசங். அறியவற்று ளெல்லா மரிதே பெரியாரைப்
பேணித் தமராக கொளல். ங

ககஉ சநு ம் அதி. பெரியாராத்துணைக்கோடல்.

இ-ள். பெரியாரைப் பேணித் தமராக் கொள் — அப்பெரியவர்களை அவர் உவப்பனவறிந்து செய்து தமக்குச் சிறந்தாராகக் கொள்ளுதல்— அரியவற்றுள் எல்லாம் அரிது—அரசாக்கு அரியபேறுகளெல்லாவற்றுள்ளும் அரிது. எ-று. உலகத்தரியனவெல்லாம் பெறுதற்குரிய அரசாக்கு இப்பேறு சிறந்ததெனறது, இதனால் அனையெல்லாம் உளவாதனோகி. (ங)

சசச. தம்மிற் பெரியார் தமரா வொழுக்குதல்
வன்மையு ளெல்லாந் தலை. ச

இ-ள். தம்மிற் பெரியார் தமரா ஒழுக்குதல்—அறிவு முதலியவற்றால் தம்மின மிக்கார் தமக்குச் சிறந்தாராகத் தாம் அவாவழி நின்றொழுக்குதல்— வன்மையுள் எல்லாம் தலை— அரசாக்கு எல்லாவயுடைமையினுந் தலை. எ-று.

பொருள், படை, அரண்களானாய் வலியினும் இத்துணைவலி சிறந்ததெனறது, இவா அவற்றானீக்கப்படாத தெய்வத்துன்பமுதலியனவும் நீக்குதற்கு உரியரா கலின். (ச)

சசநு. சூழ்வார்கண் ணாக வொழுகலான் மன்னவன்
சூழ்வாளைச் சூழ்ந்து கொள்ள. நு

இ-ள். சூழ்வார் கண்ணாக ஒழுகலால்—தன்பாரம் அமைச்சரைக் கண்ணாகக் கொண்டிருத்தலான,— மன்னவன் சூழ்வாளைச் சூழ்ந்து கொள்ள—அரசன் அதன்மையராய் அமைச்சரையாராய்ந்து தனக்குத் துணையாகக் கொள்க. எ-று இரண்டாவது விகாரத்தாற்றுகிறது. தானே சூழ்வல்லாதினும் அளவிறந்த தொழில்களான ஆகுலமெய்துமரசன்பாரம் அதுவே தொழிலாய் அமைச்சரானலது இனிது நடவாமைபற்றி, அவரைக் கண்ணாகக் கூறினார். ஆராய்தல் அமைச்சியலுட்கொல்லப்படும இலக்கனத்தினொன்பதனையாராய்தல். இவை மூன்றுபாட்டானும் பெரியாராத் துணைக்கோடலின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

சசசு. தக்கா ரினத்தனையத் தானொழுக வல்லானைச்
செற்றா செய்ககிடநத் தில். சு

இ-ள். தக்கா ரினத்தனையத் தான் ஒழுக வல்லானை — தக்காராகியவினத் தையுடையனையத் தானுமிந் தொழுகவல்லவரசனை — செற்றா செய்க கிடநத் தது இல— பகைவா செயயக் கிடநத்தொருதுன்பமுமில்லை. எ-று.

தக்கா அறிவொழுகக்கங்காற நகுதியுடையார். ஒழுக்குதல் அறநீதிகளின் நெறிவழுவாமனடத்தல். வருசித்தல், கூடினாபிரித்தல், வேறுபகைவினைத்த லென்றிவற்றானும், வலியானும், பகைவாசெய்யுந் துன்பங்கள பலத்தித்தவாயினும், தானுமிந்நது அறிவாசொல்லுங் கொண்டொழுதுவானகண் அவற்று ளொன்றும் வாராதென்பார், செற்றா செய்ககிடநத்திலென்றார். (சு)

சசஎ. இடிகுருந் துணையாரை யாளவாரை யாரே
கெடுகுருந் தகைமை யவா. எ

இ-ள். இடிகுரு துணையாரை ஆளவாரை—தீயன கண்டால் நெருங்கிச்சொல்லுந் துணையாநதன்மையையுடையாரை இவா நமக்குச் சிறந்தானொன்றும் ரசனா—கெடுகுரு தகைமையவா யார்—கெடுகுரு பெருமையுடைய பகைவா உலகத்தியாவார்? எ-று.

தியன பாவங்களும் நீதியல்லவாம். துணையாந்தன்மையாவது தமக்கு அவையின்மையும் அரசன்கண்புடைமையும்மாம். அத்தன்மையுடையார நெறியினைக்கவிடாமையின், அவனையாளுமரசா ஒருவரானுங்கெடுக்கப்படாரொன்பதாம். நெருங்கிச்சொல்லுமளவினோரையெனதுகாப்பாருமுளா. இவையிரண்டு பாட்டானும் அதன்பயன கூறப்பட்டது. (௭)

சசஅ. இடிப்பாரா யில்லாத வேமரா மன்னன்
கெடுப்பா ரிலானுங் கெடும. அ

இ-ள். இடிப்பாரா இல்லாத ஏமரா மன்னன்—கழறுதற்குரியாராத தனக்குத் துணையாகக்கொள்ளாமைபிற காவலற்ற அரசன் — கெடுப்பார இலானும் கெடும— பகையாய்க் கெடுப்பார இல்லையாயினும் தானே கெடும. எ-று.

இல்லாத ஏமராவெனபன பெய்சொச்சவிகு. கெடுப்பார ஊராவொன்பது தோன்ற, இலானுமென்றா. தானே கெடுதலாவது பாகனிலலாத யானேபோல நெறியல்லாநெறிச சென்று கெடுதல். (அ)

சசக. முதலிலாக கூதிய மிலலை மதலையாளு
சார்பிலாக கிலலை நிலை. சு

இ-ள். முதல் இலாக்கு ஊதியம் இலை — முதற்பொருளிலலாத வணிகாக்கு அதனைவருமுதியமில்லையாம்,— மதலையாம் சார்பு இலாக்கு நிலை இலை— அதுபோலத் தம்மைத் தாமக்குவதாநதுணையிலலாத அரசாக்கு அதனுள் வரும் நிலையிலலை. எ-று.

முதலைப்பெற்றே இலாபம் பெறவேண்டுமாறுபோலத் தாமக்குவாராப் பெற்றே நிலைபெறவேண்டுமெனபதாம். நிலை அரசா பாரத்தோடு சலியாது நிறநல். (க)

சரு0. பல்லார பகைகொளலிற் பததிதத் தீமைத்தே
நல்லார தொடாகை விடல். க0

இ-ள். பல்லார பகை கொளலின் பதது அபித்த தீமைத்தது— தான்றனிய னுயவைத்துப் பலரோடும் பகைகொளளுதலிற் பதிறுமடங்கு தீமையுடைத்து— நல்லார தொடாகைவிடல்— அரசன் பெரியாரோடு நடப்பினைக் கொள்ளாதொழிதல். எ-று.

பலர் பகையாயக்கால “மோதி முள்ளொடு முட்பகை கண்டிடல் — பேது செயது பிளந்திடல்”* எனபவையல்லது ஒருங்குவினையாக்குதல் தீது, செயதா லும் ஒருவாற்றாறுயதல்கூடும், நல்லாரதொடாகைவிட்டால் ஒருவாற்றாறுமுயதல் கூடாமையின், இது செயதல் அதனினுந் தீதெனபதாம். இவைமுன்றுபாட்டானும் அது செய்யாதவழிப்படுங்குற்றங்கூறப்பட்டது. (க0)

* சேவகசுந்தாமணி, விமலையாரிலம்பகம், ௩௨.— நீதி யாலறுத் தநநிதி யீட்டுத— லாதி யாய வரும்பகை நாட்டுதன்—மோதி முள்ளொடு முட்பகை கண்டிடல்— பேது செயது பிளந்திடல் பெட்டதே.

சுருகம் அதி. சிறுநினைஞ்சேராமை.

அஃதாவது சிறியவினத்தைப் பொருந்தாமை. சிறியவினமாவது நல்லதன்மையும் தீயதன்மையுமில்லென்போரும் விடரும் தூரத்தரும் நடரும்கூட குழு. அறிவைத் திரித்து இருமையுங்கெட்குமியலபிறராய் அந்நினைப்பொருந்திற பெரியாராததுணைக்கோடல் பயனினறென்பதுணரத்தற்கு இஃததனபின வைக்கப்பட்டது.

சுருக. சிறுநினை மஞ்சம் பெருமை சிறுமைதான்

சுறமாச சூழநது விடும.

க

இ-ள். பெருமை சிறுநினைம் அஞ்சம்— பெரியோரியலு சிறியவினத்தையஞ்சாநிற்கும்,— சிறுமை தான் சுறமாச சூழநது விடும— ஏனைச்சிறியோரியலு அது சேர்ந்தபொழுதே அதனைத் தனக்குச் சுறமாசுவெண்ணித் துணியும். எ-று.

தத்தமறிவு திரியுமாறும் அதனாறமக்குவருநதுபடும் நோக்கலின் அறிவுடையாரஞ்சுவனொன்றும், அறிவொற்றுமைபாற பிறிதுநோக்காமையின் அறிவிலாதா தமக்குச் சுறமாகத் துணியவொன்றுகூறினா. பொருளினறெழில்கள பண்பினமெனினறன். இதனா சிறியவினம் பெரியோரக்காகாதென்பது கூறப்பட்டது. (க)

சுருக. நிலத்தியலபா நீர்திரிநது தறறகு மாந்தாக

கினத்தியலப தாகு மறிவு.

உ

இ-ள். நிலத்து இயலபான நீர் திரிநது அறறகும்— தான் சேர்ந்த நிலத்தினத்தியலபானே நீர் தனறன்மை திரிநது அந்நிலத்தினறன்மைத்தாம்,— மாந்தார்க்கு இனத்தியலபு அறிவு (திரிநது) அதாகும்— அதுபோல மாந்தார்க்குத் தாளுசேர்ந்த இனத்தினத்தியலபானே அறிவுந தனறன்மை திரிநது அவவினத்தினறன்மைத்தாம். எ-று.

எடுத்துக்காட்டுவமை. விசுமபினகட்டனறன்மைத்தாய நீர் நிலத்தேரடு சேர்ந்தவழி நிறழ,சுவை முதலிய பண்புகள் திரிந்தாறபோலத் தனிலைக்கட்டனறன்மைத்தாயவறிவு பிறவினத்தோடு சேர்ந்தவழிக் காட்சி முதலிய தொழில் கள் திரியுமென இதனால் அதனது காரணங் கூறப்பட்டது. (உ)

சுருக. மனத்தானு மாந்தாக குணர்ச்சி யினத்தானு

மின்னு னென்பபடுஞ் சொல.

ங

இ-ள். மாந்தார்க்கு உணர்ச்சி மனத்தான் ஆம் — மாந்தார்க்குப் பொதுவுண்ர்வு தம் மனங்காரணமாகவுண்டாம்,— இன்னுன் எனப்படும சொல இனத்தான் ஆம் — இவன இததனமையெனென்று உலகத்தாராற சொல்லப்படும் சொல் இனங்காரணமாகவுண்டாம். எ-று.

இயற்கையாய புலனுணர்வுமாதிரித்திறகு இனம் வேண்டாமையின் அதனை மனத்தானுமென்றும், செயற்கையாய விசேடவுணர்வுபற்றி நல்லென்னற்குத் தீயென்னற்குத் திதழுஞ்சொற்கு இனம் வேண்டுதலின் அதனை இனத்தானுமின் றுங்கூறினா. உவமையனவை கொள்ளாது அததிரிபும் மனத்தானுமென்பாரா நோக்கி இதனான் அது மறுத்துக் கூறப்பட்டது. (ங)

சருசு. மனதது னதுபோலக காட்டி யொருவற்

கினததுள தாரு மறிவு.

இ-ள். அறிவு— அவவிசேடவுணர்வு — ஒருவற்கு மனத்து உளதுபோலக காட்டி— ஒருவற்கு மனத்தினகண்ணையுளதாவதுபோலத் தன்னைப் புலப்படுத்தி—இனதது உளதாகும்—அவனசோநதவினத்தினகண்ணையுளதாம். எ-று.

மெய்மமை நோக்காமுன மனததுளதுபோனறு காட்டியும் பின்னோக்கியவழிப் பயிற்றவினததுளதாயுமிருத்தலின, காட்டிபென இறந்தகாலத்தாறகூறினா. விசேடவுணர்வுதானும் மனத்தினகண்ணே அன்றையுளதாவதெனபாரா நோக்கி, ஆனடுப் புலப்படுநதுணையுளளது அதற்குமூலம் இனமெனபது இதனாறகூறப்பட்டது. (ச)

சருரு. மனநதூயமை செயவினை தூயமை யிரண்டு

மினநதூயமை தூவா வரும்.

ரு

இ-ள். மனம் தூயமை செயவினை தூயமை இரண்டும்— அவவிசேடவுணர்வு புலப்படுத்திகிடையு மனநதூயனாதறநன்மைபும் செய்யுமினை தூயனாதறநன்மையுமாகியவிரண்டும்— இனம் தூயமை தூவா வரும்—ஒருவற்கு இனநதூயனாதறநன்மை பற்றுககோடாக உளவாம். எ-று.

மனநதூயனாதலாவது விசேடவுணர்வுபுலப்படுமாறு இயற்கையாய அறியாமையின்குதல். செயவினை தூயனாதலாவது மொழிமெய்களாற்செய்யும் நலவினையுடையனாதல். தூவெனபது அப்பொருட்டாதல் “தூவறத் துறந்தானா” எனபதனானுமறிக. ஒருவன் இனநதூயனாகவே அதனோடு பயிற்சிவயத்தான் மனநதூயனாய் அதனகண் விசேடவுணர்வு புலப்பட்டு அதனாற்சொல்லுஞ் செயலுநதூயனாமென, இதனால் இனத்ததுள்ளவாமாறு கூறப்பட்டது. (ரு)

சருசு. மனநதூயாக கெச்சநன் றுகு மினநதூயாக

கிலலைநன றுகா வினை.

சு

இ-ள். மனம் தூயாக்கு எச்சம் நன்றாகும் —மனநதூயராயினாக்கு மக்கட்பேறு நன்றாகும்,— இனம் தூயாக்கு நன்று ஆகா வினை இலலை — இனநதூயராயினாக்கு நன்றாகாத வினை யாதுமிலலை. எ-று.

காரியங் காரணத்தின வேறுபடாமையின எச்சநன்றாகுமெனமும், நலலினத்தோடெண்ணிச் செய்யப்படுதலின எல்லாவினையு நலலவாமெனறுகூறினா.

சருள. மனநல மன்னுயிராக காகக மினநல

மெலலாப புகழந தரும.

எ

இ-ள். மன உயிர்க்குமனநலம் ஆககம் (தரும)—நிலைபெற்றவுயிரகட்கு மனத்தது நன்மை செல்வத்தைக கொடுக்கும்,—இனநலம் எல்லாபபுகழும் தரும—இனததது நன்மை அதனோடு எல்லாபபுகழையுங்கொடுக்கும். எ-று.

மன்னுயிரொன்றது நானடு உயாதினைமேனிற்றது. தருமெனமும் இடவழுவமைதிச்சொல முன்னுங்கூட்டப்பட்டது. உமமை இறந்தது தழீஇயவெச்சவும்மை. மனநன்றாதருனே அறமாகலின அதனை ஆக்கநதருமெனமும், புகழ் கொடுத்ததருரிய நல்லோராதாமே இனமாகலின் இனநலமெல்லாப்புகழ்நதருமென்றுங் கூறினா. மேல மனநன்மை இனநன்மைபற்றிவருமென்பதனை உட்கொ

ஊதி அஃதியல்பாகவேயுடையார்க்கு அவ்வினநன்மை வேண்டாவென்பாரா நோக்கி, அதுவேயனறி அதநன்மைய பலவறையுநருமென அவாக்கும் அது வேண்டிமென்பது இவ்விரண்டிபாட்டானு கூறப்பட்டது. (எ)

சுருஅ. மனநல நன்குடைய ராயினுஞ் சான்றோர்க

கினநல மேமாப புடைத்து. அ

இ-ள். மனநலம் நன்கு உடையராயினும்—மனநன்மையை முன்னேநலவினை யாற ருமேயுடையராயினும்,—சான்றோர்க்கு இனநலம் ஏமாப்பு உடைத்து— அமைநதார்க்கு இனநன்மை அதற்கு வலியாதலையுடைத்து. எ-று.

நன்காவென்னும் மூன்றனுருபு விகாரத்தாறறொக்கது. அநநலவினையுளவழி யும் மனநலத்தை வளர்த்துவருதலின், அதற்கேமாபபுடைத்தாயிற்று. (அ)

சுருக. மனநலத்தி னாகு மறுமைமற் றஃது

மினநலத்தி னேமாப புடைத்து. கூ

இ-ள். மனநலத்தின் மறுமை ஆகும் — ஒருவறகு மனநன்மையானே மறு மையின்பமுண்டாம்,— மறஃதும் இனநலத்தின் ஏமாப்பு உடைத்து— அத் தற்கு அச்சிறப்புத்தானும் இனநன்மையான வலிபெறுதலையுடைத்து. எ-று.

மனநலத்தினாகு மறுமையெனறுது மறுமை பயப்பது மனநன்மைதானே பிறிதொன்றனறெனனும் மக்ததையுடம்படிக கூறியவாறு. மற்று வினமார் று. உம்மை இறந்ததுதழீஇயவெச்சவுமமை. ஒரோவழித்தாமதகுணத்தான் ம னநலநதிரியினும் நலலினம் ஒப்பதியுததி மறுமைபயப்பிகருமென நிலைபெறச் செய்யுமாறு கூறப்பட்டது. இவையைத்துபாட்டானும் சிறறினஞ்சேராமைய னு சிறப்பு நலலினஞ்சேரலாகிய எதிர்மறைமுகத்தாற கூறியவாறறிக. (க)

சுரு0. நலலினத்தி னூங்குந துணையிலை தீயினத்தி

னலலற படுப்பதுஉ மில. க0

இ ள். நலலினத்தின் ஊங்கு துணையம் இலலை—ஒருவறகு நலலினத்தின் மி க்க துணையுமிலலை,— தீயினத்தின் (ஊங்கு) அலலறப்படுப்பதுஉம இல— தீய லினத்தின் மிக்க பகையுமிலலை. எ-று.

ஐந்தனுருபுகள் உறழ்பொருளினகணவரதன். ஊங்கென்பது பின்னுங்கட்டி உம்மை மாற்றியுரைக்கப்பட்டது. நலலினம் அறியாமையினீக்கித் தயருறும்ற் காத்தலின் அதனைத் துணையெனறுது, தீயினம் அறிவினீக்கித் தயருறுவித்தலி ன் அதனைப் பகையெனறுது கூறினா. அலலறப்படுப்பதென்பது ஏதுப்பெயா. இதனால் விதியெதிர்மறைகள் உடனகூறப்பட்டன. (க0)

சுள ம் அதி. — தெரிந்துசெயல்வகை.

அஃதாவது அரசன தானசெய்யும் வினைகனையாராய்நது செய்யுந்திறம். அச்செயல் பெரியாராததுணைக்கோடல் பயனுடைத்தாய வழி அவரோடுஞ்செ ய்யப்படுவதாகலின், இது சிறறினஞ்சேராமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

சுருக. அழிவதுஉ மாவதுஉ மாகி வழிபயக்கு

மூதியமுஞ் சூழந்து செயல. க

இ-ள. அழிவனஉம — வினையெயுங்கால் அப்பொழுது அதனாழிவதனை யும்— ஆவனஉம— அழிநதாற்பினனாவதனையும்— ஆகி வழி பயக்கும் ஊதியமும்— ஆயநின்று பிறப்பொழுது தருமுதியத்தையும் — சூழநது செயல— சோதாக்கி உறுவதாயிற் செயக. எ-று.

உறுவதாவது நிகழவினகண் அழிவதனில் ஆவது மிகரு எதிர்வினும் அது வளாந்துவருதல். அழிவதினமையின், எதிர்வினகண் வருமாகக்கத்தை ஊதிய மென்றோ, எனவே, அவ்ஊதியம் பெரின நிகழவினகண் அழிவதும் ஆவதாந் தம் முளொத்தாலும் ஒழிதற்பாற்றனறென்பது பெற்றும். இரணிகாலத்தும் பய னுடைமை தெரிநது செயகவென்பதாம். (க)

சுசூஉ. தெரிநத வினததொடு தேர்ந்தெண்ணிச செய்வாக்க
கரும்பொருள யாதொன்று மில். உ

இ-ள. தெரிநத இனததொடு தேர்ந்த எண்ணிச செய்வாக்கரு— தாநதெரி நதுகொண்ட இனததுடனே செய்யதத்கும் வினையை ஆராயநது பின் தாமேயு மெண்ணிச செயது முழக்கவல்ல அரசாக்கரு—அரும்பொருள யாதொன்றும் இல்— எய்துதற்கரிப பொருள யாதொன்றுமில்லை. எ-று.

ஆராயப்படுவனவெல்லாம் ஆராயநதுபோநத இனமென்றுமாம். செய்வா கக்கெனறதனால், வினையென்றுஞ் செயப்படுபொருள வருவிககப்பபட்டது. வினை யாவது மேற்சேறமுதல் வேறலீரூய தொழில். பொருளக்கேதுவாய அத னிறறவருமையின், அரியபொருள்களெல்லாம் எளிதினையதுவொன்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானுஞ் செயயதத்கும் வினையும் அது செய்யுமாறுங் கூறப பட்டன. (உ)

சுசூந. ஆக்கங் கருதி முதலிழக்குஞ் செயவினை
யூக்கா ரறிவுடை யா. ந

இ-ள. ஆக்கம் கருதி முதல் இழக்கும் செயவினை — மேலெயதக்கடவலுக்கி யத்தினை நோக்கி முன்னெய்திநிற முதறன்னையும் இழத்தற்கேதுவாய் செய வினையை—அறிவுடையா ஊக்காரா—அறிவுடையா மேற்கொள்ளார. எ-று.

கருதியென்னும் வினையெச்சம் இழக்குமென்னும் பெயர்சொச்சவினை கொண் டது. எச்சவுமமைவிகாரத்தாற்றெக்கது. ஆக்கமேயன்றி முதலையுமிழக்கும் வினைகளாவன வலியுங் காலமும் இடனும்றியாது பிறாமண கொளவானசெ னறு தம்மண்ணுமிழத்தல்போலவன. முனசெயது போநத வினையாயினுமென பார, செயவினையென்றோ. (ந)

சுசூச. தெளிவி லதனைத் தொடங்கா ரிளிவென்று
மேதப்பா டஞ்சு பவா. ச

இ-ள. தெளிவு இலதனைத் தொடங்கார—இனத்தோடுந் தனிததும் ஆராயநது துணிதல்லலாத வினையைத் தொடங்கார — இளிவு என்னும் ஏதப்பாடு அஞ் சுபவா— தமக்கு இளிவரவென்னுங்குற்றமுண்டாதலை அஞ்சுவார. எ-று.

தொடங்கின இடையின் மடங்கலாகாமையின், தொடங்காரொன்றோ. இளி வரவு அவ்வினையாற பின்னழிவெய்திபவழி அதன மேலும் அறிவும் மானமுமி லொன்று உலகத்தாரிகமுமிகழ்ச்சி. அஃதுண்டாதல் ஒருதலையாகலின், தெளி வுளவழித் தொடங்குகவென்பதாம். (ச)

ச௬௫. வகையற்ச சூழா தெழுதல் பகைவரைப்
பாத்திப் படுப்பதோ ராறு. ௫

இ-ள. வகை அற்ச சூழாது எழுதல் — செனரூல நிகழுநதிறங்களையெல்லாம் முற்றவெண்ணுது சிலவெண்ணிய துணையானே அரசன பகைவாமேற்றசெல்லுதல் — பகைவரைப் பாத்திப்படுப்பதொராறு — அவரை வளருதிலத்திலே நிலைபெற்ச செய்வதொரு தெரியாம. எ-று.

அத்திறங்களாவன வலி, காலம், இடனென்றியற்றால் தனக்கும் பகைவர்க்குமுளவாம் நிலைமைகளும், வினை தொடங்குமாறும், அதற்கு வருமிடையுறுகளும், அவற்றை நீக்குமாறும், வெல்லுமாறும், அதனால் பெறும் பயனும் முதலாயின. அவற்றுட்சிலவெஞ்சுறும் பகைவர்க்கு இடனாமாகலான, முற்றுப்பெற்றவெண்ணவேண்டுமென்பதாம். இவைமூன்றுபாட்டானும் ஒழியத்தகும் வினையும் ஒழியாவழிப்படுமிழுகுநாசுநப்பட்டன. (௫)

ச௬௬. செயதகக வல்ல செயககெடுஞ் செயதகக
செயயாமை யானுங் கெடும் சு

இ-ள. செயதகக அல்ல செயக கெடும் — அரசன் தனவினைகளு — செயயதககனவல்லவற்றைச் செயதலாற்கெடும், — செயதகக செயயாமையானும்கெடும் — இனி அத்தனையன்றிச் செயயததககனவற்றைச் செயயாமைதன்னுங்கெடும். எ-று.

செயயததககனவல்லவாவன பெரிய முயற்சியினவும், செய்தாற்பயனிலலனவும், அது சித்திதாபினவுட, ஐயமாயினவும், பின்றுயாவினாப்பனவுமெனவிலை. செய்யததககனவாவன அவற்றின் மறுதலையாயின. இச்செயதல் செயயாமைகளான அறிவு ஆண்மை பெருமைபெனனும் மூவகையாற்றனுட பொருள படைபென இருவகைத்ததாய்பெருமை நருவதெ பகைவர்க்கு எளியனாமாகலான, இரண்டிங் கேட்டிருக்க வாயின. இதனால் செயவன செயது ஒழிவனவொழிகவென இருவகையனவும் உடன கூறப்பட்டன. (௬)

ச௬௭ எண்ணித் துணிக கருமந் துணிநதரி
னெண்ணுவ மென்ப நிழுகு எ

இ-ள. கருமம் எண்ணித்துணிக — செயயததகக கருமமும் முடிக்குமுபாயததையெண்ணித் தொடங்கு, — துணிநதரின எண்ணுவம் என்பது இழுகு — தொடங்குவைத்துப் பின்னெண்ணுகட்டவெனெழுதில் குற்றமாதலான. எ-று.

துணிவுபற்றி நிகழ்கலின், துணிவெனப்பட்டது. சிறப்புமற்ற விகாரத்தாற்றொக்கது. உபாயமென்பது அவாயநிலையான வந்தக. அது கொடுத்தல், இன சொற்சொல்லல், வேறுபடுத்தல், ஒருத்தலென நாலவகைப்பட்டு. இவற்றை வடதுலார தானசாம் பேதாண்டமென்ப. அவற்றுண் முனையவிரண்டும் ஐவகைய, ஏனைய மூவகைய, அவ்வகைகளெல்லாம் மாண்பினைப்பிற்பெருகும். இவ்வுபாயமெல்லாமெண்ணுது தொடங்கின அவனை மாற்றனால் விலக்கப்பட்டி முடியாமையானும், இடையினொழிதலாகாமையானும், அரசனதுயருறுதலின், அவ்வெண்ணுமையை இழக்கென்றா. செயவனவற்றையும் உபாயமறிந்தே தொடங்குவென்பதாம். (௭)

சகசுஅ. ஆற்றின வருந்தா வருத்தம் பலாநின்று

போற்றினும் பொத்துப் படும. அ

இ-ள். ஆற்றின வருந்தா வருத்தம் — முடியுமுபாயத்தாற் கருமத்தை முயலாத முயற்சி— பலா நின்று போற்றினும் பொத்துப்படும— துணைவாபலாநின்ற புணாபட்டாற் காபி நுமபுணாபட்டி. எ-று.

முடியுமுபாயத்தான முயற்சியாவது கொடுத்தலைப் பொருணசையாளன்கண்ணும், இனசொலலைச் செப்பமுடையான், மடியாளன், முன்னேறிநோய் பொருது நொந்தவனென இவர்கண்ணும், வேறுபடுத்தலைத் துணைப்படையாளன், தன பகுதியோடு பொருந்தாதானென இவர்கண்ணும், ஒறுத்தலை இவற்றினவாராதவழி இவர்கண்ணுந் தேறப்படாக கீழமக்கள்கண்ணுஞ்செய்து, வெல்லுமாற்றான முயற்சி. புணாபடுத்தல் கருதிய நன்மையன்றிக் கருதாத தீமை பயத்தல். உபாயத்தது சிறப்புக் கூறியவாறு. (அ)

சகசுக நனளுறம் லுள்ளுந் தவறுண் டவரவா

பண்புநிந் தாற்றுக ட்டை க

இ-ள். நன்று ஆற்றலுள்ளும் தவறு உண்டு— வேறுவேறாதாமாட்டு நனளுனவுபாயமுசெய்தற்கண்ணுங் குற்றமுண்டாம், — அவரவா பண்பு அறிந்து ஆற்றுககடை— அவரவாருணங்கனையாராயத்தரிந்து அவற்றிற்குரிய செயலாயிடின. எ-று.

நனளுனவுபாயமாவது கொடுத்தலும் இனசொறசொல்லுத்தலுமாம். அவையாவாகண்ணும் இனியவாதற்கிறப்புடைமையின், உமமை சிறப்புமமை. அவற்றை அவரவா பண்புநிந் தாற்றுகமையாவது அவற்றிற்கு உரியபல்லாதார்கண்ணே செய்தல். தவறு அவவினைமுடியாமை. (க)

சஎ0. எள்ளாத வெண்ணிச செயலவேண்டுந் தம்மொடு

கொள்ளாத கொள்ளா துலகு. க0

இ-ள். தம்மொடு கொள்ளாத உலகு கொள்ளாது— அரசா வினைமுடித்தற் பொருட்டுத் தந்திலைமையோடு பொருந்தாத உபாயங்களைச் செய்வராயின் உலகந் தம்மையிகழாநிற்கும், — எள்ளாத எண்ணிச செயலவேண்டும்— ஆகலான அஃது இகழாவுபாயங்களை நாடிச் செய்க. எ-று.

தம்மென்பது அருபெயர் தந்திலைமையோடு பொருந்தாத உபாயங்களைச் செயதலாவது தாம் வலியராய வைத்து மெலியார்க்குரிய கொடுத்தனமுதலிய முன்றனைச் செய்தலும், மெலியராயவைத்து வலியார்க்குரிய ஒறுத்தலைச் செய்தலுமாம். இவைபிரண்டும் அறிவிலா செய்வனவாகலின், உலகங்கொள்ளாதென்றா. அஃதெள்ளாதனசெய்தலாவது அவற்றைத் தத்தம் வன்மை மென்மைக்கேற்பச் செய்தல். மேல இடவகையானுரிமை கூறிய உபாயங்கட்கு வினைமுதலவகையான உரிமை கூறியவாறு. இவைநான்குபாட்டானுஞ் செய்வனவற்றிற்கு உபாயமும் அதனதுரிமையுங் கூறப்பட்டன. (க0)

ச.அ. ம் அதி. — வலியறிதல்.

அஃதாவது அவவுபாயங்களுள் ஒறுததல குறித்தவரசன நாலவகை வலியையும் அளந்தறிதல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

ச.எக. வினைவலியுந் தன்வலியு மாற்றான் வலியுந்
துணைவலியுந் தூக்கிச செயல். க

இ-ள். வினை வலியும்—தான செய்கருதிய வினைவலியையும்—தன்வலியும்—அதனைச் செய்து முடிக்குந் தன்வலியையும்—மாற்றான் வலியும் — அதனை விலக்கலுறும் மாற்றான்வலியையும்—துணை வலியும்—இருவார்களுந் துணையாவா வலியையும்—தூக்கிச செயல்—சீர்தூக்கித் தன்வலியிக்குமாயின் அவ வினையைச் செய்க. எ-று.

இந்நாலவகைவலியுள் வினைவலி அரண்முற்றலும் கோடலும் முதலிய தொழிலானும், ஏனைய மூவகையாற்றலானுகூறுபடுததுத் தூக்கப்படும. தன்வலி மிகவின்கட செய்கவென்ற விதியாஷ். தோற்றல ஒருதலையாய குறைவின்கண்ணும் வேறல ஐயமாய் ஒப்பின்கண்ணும் ஒழிக்வென்பது பெற்றும். (க)

ச.எஉ. ஒலவ தறிவ தறிந்ததன் கட்டங்கிச
செலவார்க்குச் செல்லாத தில். உ

இ-ள். ஒலவது அறிவது அறிந்து—தமக்கியலும் வினையையும் அதற்கறிய வேண்டிவதாய வலியையும் அறிந்து—அந்கண நங்கிச செலவார்க்கு—எப்பொழுதும் மனமொழிமெய்களை அந்கணவைத்துப்பக்கமேறச்செல்லும் அரகாக்கு—செல்லாதது இல்—முடியாதபொருளில்லை. எ-று.

ஒலவதெனவே வினைவலி முதலாய் மூன்றும்படங்குதலின், ரண்டறிவதெனறது துணைவலியேயாயிற்று. எல்லாப்பொருளுமெய்துவொன்பதாம். இவையி ரண்டுபாட்டானும் வலியின்பகுதியும் அஃதறிந்து மேறச்செல்லவாயெனும் பய னுங் கூறப்பட்டன. (உ)

ச.எங். உடைததம் வலியறியா னுக்கத்தி னூக்கி
யிடைக்கண் முரிந்தார பலா. ங்

இ-ள். உடைத் தம் வலி அறியா — கருத்தாவாதலையுடைய தம்வலியின் எவறியாதே—ஊக்கத்தின் ஊக்கி—மனவெழுச்சியாற் றம்மின்வலியாரோடு வினைசெய்தலைத் தொடங்கி—இடைக்கண் முரிந்தார பலா— அவர் அடாத்த லான அது செய்து முடிக்கப்பெறுது இடையேகெட்டவரசா உலகத்துப் பலா. எ-று.

உடையவென்பது அவாயநின்றமையின், செய்யப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. மூவகையாற்றலுள்ளருஞ் சிறப்புடைய அறிவுடையார் சிலராதலின், முரிந்தார பலனெனரா. அதனால் தம்வலியறிந்தே தொடங்குகவென்பது எஞ்சி நின்றது. (ங்)

ச.எச. அமைந்தாங் கொழுகா னளவறியான் நன்னை
வியந்தான் விரைந்து கெடும். ச

இ-ள. ஆங்கு அமைநது ஒழுகான—அயலவேந்தரோடு பொருந்தியொழுது வதுஞ்செய்யாது — அளவு அறியான — தன் வலியளவறிவதுஞ்செய்யாது — தன்னை வியர்தான—தன்னை வியர்து அவரோடு பகைத்தவரசன்—வ்வா நது கெடும்—விராயக கெடும். எ-று.

காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்து, வியர்தானென்றா. விராயவென்பது திரிந்தறினறது. நடப்பொழுதுதல, வலியறிந்த பகைத்தலென்னுமிரண்டனுள் ஒன்றன்றே அயலவேந்தரோடு செயற்பாலது, இவைபன்றித் தான மெலியனாய்வைத்து அவரோடு பகைக்கொண்டானுக்கு ஒருபொழுதும் நிலையினமையின, விராந்தகெடுமென்றா. இவையிரண்டுபாட்டானுள் தன்வலியறியாவழிப்படும இழுகுக்கு கூறப்பட்டது. (ச)

சஎடு. பீலி பெய சாகாடு மச்சிறு மப்பண்டரு சால மிகுத்துப் பெயின. ரு

இ-ள. பீலி பெய சாகாடும அச்சு இறும்—பீலியேற்றிய சகடமும் அச்சு முறியும்,—அப்பண்டம் சால மிகுத்துப் பெயின—அப்பீலியை அது பொறுக்குமளவன்றி மிகுத்தேற்றின. எ-று.

உமமை சாகாட்டது வலிச்சிறப்பேயன்றிப் பீலியது நொயமைச்சிறப்புகு தோன்ற நின்றது. இறமென்னுஞ்சினைவினை முதன்மேனின்றது. எளியொன்று பலரோடு பகைக்கொளவான தான வலியனையாயினும் அவா தொக்கவழி வலியழியுமென்னும் பொருடோன்ற நின்றமையின, இது பிறிதுமொழிதலென்னுமலங்காரம்: இதனை துவலாதுவற்றியென்பாரும் ஒட்டென்பாருமுளா. ஒருவன் தொகுவாபலரோடு பகைக்கொள்ளற்கவென்றமையின, இதனால் மாற்றன் வலியும் அவனதுணைவலியும் அறியாவழிப்படும இழுகுக்கு கூறப்பட்டது.

சஎசு. நுனிக்கொம்ப ரேறினா ரஃதிறந தூக்கி னுயிராகுகுதி யாகி விடும். சு

இ-ள. கொம்பா நுனி ஏறினா அஃது இறந்த ஊக்கின்—ஒருமரக்கோட்டின் துனிக்கண்ணேயேறிநின்றா தமழுககத்தால அவவளவினைக்கடந்த மேலுமேறலுக்குவராயின,—உயிராகு இறுதியாகி விடும்—அவலுக்கம் அவருயிராகு இறுதியாய முடியும். எ-று.

நுனிக்கொம்பொன்பது கடைக்கண்ணென்பதுபோலப் பின்முன்குத்ததொக்க ஆறும் வேற்றுமைத்தொகை. பன்மை அறிவினமைபற்றி இழித்தற்கண் வந்தது. இறுதிகேதுவாவதனை இறுதியென்றா. பகைமேறச்செல்வானரெட்டாகித் தன்னுற செல்லலாமளவுஞ் சென்று நின்றான பின் அவவளவினிலலாது மனவெழுச்சியான மேலுஞ்செல்லுமாயின, அவவெழுச்சி வினைமுடிவிற்கேதுவாகாது அவனுயிரமுடிவிற்கேதுவாமென்னும் பொருடோன்ற நின்றமையின, இதுவும் மேலையலங்காரம். அளவறிந்திறநலவேணிமென்றமையின, இதனால் வினைவலியறியாவழிப்படும இழுகுக்கு கூறப்பட்டது. (சு)

சஎள. ஆற்றி னளவறிந் தீக வதுபொருள போற்றி வழங்கு ரெறி. எ

இ-ள. ஆற்றின அளவு அறிதது நக—ராயுநெறியாலே தம்க்குள்ள பொருளினை லையையறிதது அதற்கேற்பவீக,— அது பொருள போற்றி வழங்கும் நெறி—அங்கனமீதல் பொருளைப் பேணிக்கொண்டொழுகும் நெறியாம். எ-று.

ராயுநெறி மேல ஒறைமாட்சியுள வகுத்தலும் வல்லதரசு எனபுழி உரைத்தாம். ஏலகைக்கறப்பவீதலாவது ஒன்றானவெலையை நான்குகூறுக, அவற்றுள் இரண்டனைத் தனசெலவாகக், ஒன்றை மேல இடாவந்துழி அது நீக்குதற்பொருட்டி வைப்பாகத், நின்றவொன்றையே மேல பிறரும் “வருவாயுட காலவழங்கி வாழ்தல்” * எனரா. பேணிக்கொண்டொழுதுதல் ஒருவரோடு நடப்பிலாத அதனைத் தம்மோடு நட்புண்டாகக்கொண்டொழுதுதல். முதலிறசெலவு சுருங்கிற் பொருள ஒருகாலும் நீங்காதென்பதாம். (எ)

சஎஅ. ஆகாறளவிட்ட நாயினுங் கேடிலை

போகாறகலாக கடை.

அ

இ-ள. ஆகு ஆறு அளவு இட்டதாயினும் கேடு இல்லை—அரசாசகுப் பொருள வருகின்ற நெறியளவு சிறிகாயிறறியும் அதற்கேடிலையாம்,— போகு ஆறு அகலாக்கை—அப்பொன்ற நெறியளவு அத்நிற்பெருகாதாயின. எ-று

இட்டதெனவும் அகலாதெனவும் வந்தபண்பினறெழிலுகள் பொருண்மேனி னறன். பொருளென்பது அதிகாரத்தான வருவித்து, அளவென்பது பின்னுங் கூட்டி உரைக்கப்பட்டன. முதலுந் செலவுத் தம்முள்ளொப்பிற்றுங் கேடிலையென்பதாம். (அ)

சஎக அளவறிந்து வாழாநான் வாழ்க்கை புளபோல

விலலாதித தோன்றுக கெடும்

க

இ-ள. அளவு அறிந்த வாழாநான் வாழ்க்கை—தனக்குள்ள பொருளினையிழையறிந்து அதற்கேற்ப வாழமாட்டாநான் வாழ்க்கைகள்—உளபோல விலலாதித தோன்றுக கெடும் — உள்ளானபோலத் தோன்றி மெய்மறையான் இலையாயப் பின்பு அந்நீதாற்றமுமின்றிக் கெடுவிடும். எ-று.

அவ்வெலைக்கேற்ப வாழ்வாவது அத்நிறகுருங்கக் கூடாநாயின் ஒக்கவாயினும் நாதந் தயக்கும வாழ்தல். தொடக்கத்திற கேடு வெளிப்படாமையின், உள்போலத்தோன்றியெனரா. முதலிறசெலவு மிககால் வருமேதங் கூறியவாறு. (க)

சஅ0. உளவரை நூக்காத வொப்புர வாணமை

வளவரை வல்க கெடும்.

க0

இ-ள. உள வரை நூக்காத ஒப்புரவு ஆணமை—தனக்குள்ளவளவு நூக்காமையேதவாய ஒப்புரவாணமையால் — வள வரை வல்க கெடும் — ஒருவன் செலவத்தினெலை விராயக கெடும். எ-று.

ஒப்புரவையாயினும் மிகலாகாதென்றமையான், இதுவுமது. இவைநான்கு பாட்டானும் மூவகையாற்றலுட பெருமையின் பருதியாய் பொருளவலியறிதல் சிறப்பு நோக்கி வகுத்துக்கூறப்பட்டது. (க0)

* திரிகடிகம், உக.—வருவாயுட காலவழங்கி வாழ்தல் செருவாயப்பச—செய்தவை நாடாச சிறப்புடைமை—பெய்தப்—பலநாடி நலலை கற்றலம் மூன்று—நலமாட்சி நலலவா கோள்.

சக ம அதி. —காலமறிதல்.

அஃதாவது வலியான மிகுதியுடையனாய் பக்கமேறசேறவற்ற அரசன அச்செலவிதேற்ற காலத்தினையறிதல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

சஅக. பகல்வெல்லுங் கூகையைக் காக்கை யிகல்வெல்லுங்
வேந்தாக்கு வேண்டும் பொழுது. க

இ-ள். கூகையைக் காக்கை பகல் வெல்லும்—அனாசிர வலியாய் கூகையைக் காக்கை பதற்பொழுதின்கண் வெல்லாநிற்பும்,—இக் காலவெல்லும் வேந்தாக்குப் பொழுது வேண்டும்—ஆசலால் பகவத்குடல் வெல்லக் கரு தமரசாக்கு அதற்கேற்ற காலம் இன்றியமையாத. எ-று.

எய்துதல்காடலியமை காலமல்லாவழி வலியாற்பபலியையெனப் பு விளக்கி நின்றது. இனிக் காலமாவது வெமலம்புங் குளிரச்சையும் கம்முனொத்த நோய் செய்யாது தண்ணீரும் உணவும் முதலியவுடை யாய்த் தான் வருந்தாது செல்லுமியலபினதாம். இதனா காலத்திற் கிறப்புக கூறப்பட்டது. (க)

சஅஉ. பருவத்தோ டொட்ட வொருக றிருவினைத்
தீரமை யாக்கருங் கயிறு. உ

இ-ள். பருவத்தோடு ஒட்ட ஒருகல்—அரசன் காலத்தோடு பொருந்தவினை செய்கொழுதுல்— ஒரு வினைத் தீரமை யாகும் கயிறு—ஒருவாகண்ணம் நிலலாது நீங்குந் செலவதொரு தனகணிக் காலம் பிறிதொருகலிடும். எ-று.

காலத்தோடுபொருங் பகல் கால தபாபமரிசபதல். காலம்பென்றதனால், தீர்தனமாடுபெனப்பது பெற்றும் வினை வாய்த் வருத்தலான, அதவினாகுரு செலவம் எருஞானமம் நீங்காபெனத்தாம். (உ)

சஅங். அருவினை யென்ப ளளவோ கருவியாற்
கால மறிந்து செயின். ட

இ-ள். அருவினை எனப் ளளவோ—அரசரால் செபத்தறகரிய வினைகளென்று சொல்லப்படுவன ளளவோ,— கருவிபான காலம் அறித்து செயின்— அவற்றை முடித்தற்காக் கருவிகளுடனே செயற்பதற்காலம் அறிந்து செய்வராயின். எ-று.

கருவிகளாவன மூவகையாற்றலும் நால்வகையுபாயங்களாமாம். அவை ளள வாயவழியுங் காலம் வேண்டிமெனப்பதறிவித்தறந், கருவியானென்றா. எல்லா வினையும் எளிதின்முடியுமெனத்தாம். (ங)

சஅச. ஞாலங் கருதினுங் கைகூடுங் காலங்
கருதி யிடத்தாற் செயின் ச

இ-ள். ஞாலம் கருதினும் கைகூடும்—ஒருவன் ஞாலமுழுதுந் தானேயாளக் கருதினனாயினும் அஃது அவன்கையத்தததாம்,— காலம் கருதி இடத்தான செயின்—அதற்குச் செய்யும் வினையைக் காலமறிந்து இடத்தோடு பொருந்தச் செய்வனாயின். எ-று.

இடத்தானென்பதற்கு மேற்கருவியானென்பதற்கு உரைத்தாங்குரைக்க. கைகூடாதனவும் கைகூர்மென்பதாம். இவைமூன்றுபாட்டானுங் காலமறிதற் பயன் கூறப்பட்டது. (ச)

சஅரு. காலங் கருதி யிருப்பா கலங்காது

ஞாலங் கருது பவா. ரு

இ-ள். கலங்காது ஞாலம் கருதுபவா—தப்பாது ஞாலமெல்லாங்கொள்ளக் கருதுமாசா—காலம் கருதி இருப்பா—தம் வலிமிகுமாயினும் அது கருதாது அதற்கேற்ற காலத்தையே கருதி அதுவருதுணையும் பகைமேற் செல்லா. எ-று.

தப்பாமை கருதியவழியே கொள்ளுதல். வலிமிகுதி காலங்கருதியென்றத ன்ற பெற்றும். அது கருதாது செல்லின் இருவகைப்பெருமையுந் தேய்ந்து வருத்தமுழுவராகலின், இருப்பொன்றா. இருத்தலாவது நடபாக்கல், பகை யாக்கல், மேற்சேறல், இருத்தல், பிரித்தல், கூட்டலெனனும் அறுவகைக்கு ணங்களுள் மேற்செல்லிற்கு மாறாயது. இதனாற் காலம் வாராவழிச் செய வது கூறப்பட்டது. (ரு)

சஅசு. ஊக்க முடையா னெடுக்கம் பொருதகா

தாக்கற்குப் பேருந் தகைத்து. சு

இ-ள். ஊக்கம் உடையான ஒடுக்கம்—வலிமிகுதியுடையவரசன் பகைமேற் செல்லாது காலம் பார்த்திருக்கின்ற இருப்பு—பொரு தகா தாக்கற்குப் பே ரும் தகைத்து—பொருகின்ற தகா தன்பகை கெடப் பாயத்தொருட்பிபின் னே காலவாங்குந்நன்மைத்து. எ-று.

உவமைக்கட்டாக்கற்கென்றதனால், பொருளினும் வென்றியெய்தற்பொருட் டென்பது கொள்க. இதனால் அவ்விருப்பின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (சு)

சஅள. பொள்ளென வாங்கே புறமவேரா காலம்பார்த்

துளவோப்ப ரொள்ளி யவா. எ

இ-ள். ஒளியியா—அறிவுடையவரசா — ஆங்கே பொள்ளென்ப புறம் வேரா—பகைவா மிக்கசெய்த பொழுதே அவரறியப் புறத்து வெகுளா,— காலம் பார்த்து உள வோப்பா—தாம் அவரை வெல்லுதற்கேற்ற காலத்தினை யறிந்து அது வருதுணையும் உள்ளே வெகுளவா. எ-று.

பொள்ளெனவென்பது குறிப்புமொழி. வேரா வோப்பானைக் காரணத் தைக் காரியமாகவுபசரித்தாா. அறிய வெகுணடுழித் தம்மைக் காப்பராகலிற் புறமவேரானெனும், வெகுளியொழிந்துழிப் பின்னும் மிகை செய்யாமல டக்குதல் கூடாமையின் உளவோப்பானென்றுங்கூறினா. (எ)

சஅஅ. செறுநகை காணிற சுமக்க விறுவரை

காணிற கிழக்காந் தலை. அ

இ-ள். செறுநகை காணின சுமக்க— தாம் வெல்லக் கருதியவரசா பகை வாக்கு இறுதிககாலம் வருதுணையும் அவரைக் கண்டாறப்பணிக்,—இறுவரை காணின தலை கிழக்காம்—பணியவே அக்காலம் வந்திதுமவழி அவா தகைவி ன்றியிடுவா. எ-று.

பணைமையொழியும்வகை மிகவுந்தாழ்கவென்பா சுமக்கவென்றும், அங்ங
ணந்தாழ்வே அவா தம்மைக் காத்தலிகழ்வராகலிற் றப்பாமற் கெடுவொன்பார்
அவாதலை சீழாமெனறுங்குறிஞர். தலைமேற்கொண்டதொருபொருளைத் தன்
ளுவகால் அது தனறலை சீழாக விழுமாகலின், அவவியல்பு பெறப்பட்டது.
இவைபிரணயிபாட்டானும் இருக்குமவழிப் பணைமை தோன்றாமலிருக்கவென
பது கூறப்பட்டது. (அ)

ச அக. எய்தற் கரிய தியைநதக்கா லநடுலையே
செய்தற் கரிய செயல. க

இ-ள். எய்தற்கு அரியது இயைநதக்கால்—பகையை வெல்லக்கருதுமாசர்
தம்மாலெய்துதற்கரிய காலம் வந்துகூடியக்கால், — அநநிலையே செய்தற்கு
அரிய செயல—அதுகழிவதற்கு முன்பே அது கூடாவழித் தம்மாற செய்தற்க
ரிய வினைகளைச் செய்க. எ-று.

ஆற்றனமுதலியவற்றை செய்துகொள்ளப்படாமையின் எய்தற்கரியதென
றும், அது தானேவந்தியைதல் அரிதாகலின் இயைநதக்காலெனறும், இயைநத
வழிப் பின்னிலலாதோடுதலின் அநநிலையேயெனறும், அது பெருவழிச் செய
யப்படாமைபிற செய்தற்கரியவெனறுங்குறிஞர். இதனாற் காலம் வந்துழி
வினாநது செய்கவென்பது கூறப்பட்டது. (க)

சகூ. கொக்கொக்க கூம்பும பருவத்து மற்றதன்

* குத்தொக்க சோதத் விடத்து. க0

இ-ள். கூம்பும பருவத்துக் கொக்கு ஒக்க — வினைமேற் செல்லாதிருக்குங்
காலத்துக் கொக்கிருக்குமாறுபோல இருக்க, — மற்றுச் சோதத் விடத்து அதன்
குத்து ஒக்க—மற்றைச் செல்லுங்காலம்வாயத்தவழி அது செய்துமுடிக்குமா
றுபோலத் தப்பாமற்செய்து முடிக்க. எ-று.

மீன்கோடற்கிருக்குமவழி அந் வந்தெய்துநதனையும் முன்னறிந்து தப்பா
மற்பொருட்டு உயிரிலலதுபோன்றிருக்குமாகலானும், எய்தியவழிப் பின்றபடி
வதற்குமுன்பே வினாநது குச சமாகலானும், இருப்பிற்குஞ்செயலிற்குங்கொக்
கே உவமைபாயிற்று. கொக்கொக்கவென்றாராயினும் அது கூம்புமாறுபோலக்
கூம்புக்கவெனறும், குத்தொக்கவென்றாராயினும் அது குத்துமாறுபோலக் குத்
துக்கவென்றமுனாககப்படும, இது நொழிலுவமமாகலின். உவமைமுகத்தால்
இருப்பிற்குஞ் செயலிற்கும் இலக்கணங்கூறியவாறாயிற்று. (க0)

நு0 ம அதி. — இடனறிதல்.

அஃதாவது வலியுங்காலமுமறிந்து பகைமேற் செல்வான தான் வெலு
தற்கேற்ற நிலத்தினையறிதல். அதிகாரமு மறமையும் இதனானே விளங்கும்.

சகக. தொடங்கற்க வெவ்வினையு மெளளறக முற்று
மிடங்கண்ட பின்னல லது. க

இ-ள். முறறும் இடம் கண்டபின்னலலது—பகைவரை முறறுதற்காவதோ
ரிடம் பெற்றபின்னலலது—எவவினையும் தொடங்கற்க—அவர்மாட்டுப்பாதொ
ருவினையுநதொடங்காதொழிக, — எளளறக — அவரைச் சிறியவொன்றிகழா
தொழிக. எ-று.

முற்றுதல் வளைத்தல். அதற்காமிடமாவது வாயிலகளானும் துழைகளானும் அவா புகலொடு போகக்கொழியமவகை அரணனைச சூழ்ந்து ஒன்றற்கொன்று துணையாய்த தம்முணலிலலாத பலபடையிருப்பிறகும் மதிலும் அகமுமுதலிய வரண செய்யப்பட்ட அரசிருப்பிறகுமேற்ற நிலக்கிடக்கையும் நீருமுடையது. அது பெற்றால் இரணினுசெயகவென்பதாம். (க)

சகூஉ. முரண்சோந்த மொயம்பி னவாககு மரண்சோந்தா
மாககம் பலவுந தரும. உ

இ-ள். முரண் சோந்த மொயம்பிணவாககும் — மாறுபாட்டோடு கூடிய வலியிணையுடையாக்கும்—அரண சோந்து ஆம் ஆக்கம் பலவும் தரும—அரண்சோந்தாகின்றவாககம் பலபயனகையுங்கொடுக்கும். எ-று.

மாறுபாடாவது ஞாலம் பொதுவென்ப பொறுவரசா மனத்தினகணிகழுவதாகலானும், வலியுடைமை கூறியவதனானும், இது பகைமேற்சென்றவரசா மேற்றாயிற்று. உமமை சிறப்புமாம். அரண்சோந்தாமாககமுமுணமையின், ண்டாக்கம் விசேடிகப்பட்டது. ஆக்கமென்றது அதற்கேதுவாய முற்றினை. அது கொடுக்கும் பயனகளாவன பகைவராற்றமக்கு நலவினமையும், தாம் நிலைபெற்றுமின்னு அவரை நலிதலும் முதலாயின. (உ)

சகூங். ஆற்றாரு மாற்றி யடுப விடனறிந்து
போற்றாகட போற்றிச செயின். ங

இ-ள். ஆற்றாரும் ஆற்றி அடுப—வலியரல்லாதாரும் வலியராய வெல்வா, —இடன் அறிந்து போற்றிப் போற்றாகண செயின்—அதற்கேற்றவிடத்தினை யறிந்து தம்மைக் காததுப பகைவாமாட்டு வினை செய்வராயின. எ-று.

வினையென்பது உம் தம்மையென்பது உம் அவாயநிலையான வந்தன. காததல் பகைவரான் நலிவு வாராமல் அரணும் படையாறுங்காததல். இவ்வாற ருன் வினைசெய்வராயின மேற்சொல்லிய வலியினறியும் வெல்வொன்பதாம்.

சகூச. எண்ணியா ரெண்ண மிழப்ப ரிடனறிந்து
துன்னியா துன்னிச செயின். ச

இ-ள். இடன் அறிந்து துன்னியா—நாம் வினைசெய்தற்கேற்றவிடத்தினை யறிந்து சென்றவரசா—துன்னிச செயின் —அரணைப் பொருந்திமின்று அதனைச் செய்வராயின,—எண்ணியா எண்ணம் இழப்பா—அவரை வெல்வதாக வெண்ணியிருந்த பகைவா அவ்வெண்ணத்தினையிழப்பா. எ-று.

அரணைப்பது அவாயநிலையானவந்து. எண்ணமென்றது எண்ணப்பட்ட தம்வெற்றியை. அதனையிப்பொன்றா, அவா வினைசெய்யாமற் தம்மைக்கா ததமையின். இஃதால் அவா பகைவா தோற்பொன்பகாபிறு. இவைவரானகு பாட்டாளும் பகைவரணியுறத்திறுப்பார அதற்காமிடமறிதல் கூறப்பட்டது.

சகூரு நெடுமபுனலுள வெலலு முதலை யடுமபுனலி
வீங்கி னதனைப் பிற. ரு

இ-ள். முதலை நெடுமபுனலுள் (பிற) வெலலும்—முதலை ஆழமுடைய நீரின கனையிற் பிறவற்றையெல்லாந் தான் வெல்லாநிறகும்,—புனலின் நீங்கின் அத

ணைப் பிற அகிம் — அப்புனலின்குமாயின அதனைப் பிறவெல்லாம் வெல்லா நிற்கும். எ-று.

எனவே, எல்லாருந் தந்நிலதது வலியொன்பது கூறப்பட்டது. பிறவென் பது முன்னுங் கூட்டப்பட்டது. நிலைப்படா நீரின்கட பிறவெல்லாம் நின்றலாற் றுமையின அவையெல்லாம் முதலைக்கெளியவாம் அவையியங்குதறகுரிய நில த்தின்கண் அஃசியங்கலாற்றாமையின் அஃதவற்றிறகெல்லாமெளிநாமெனறது, மேற்செல்லும் அரசா பகைவா நிறறலாற்றாவிடநிறது செல்வராயின் அவா தமக்கெளியராவனறித தாநிற்கலாற்றாவிடதது செல்வராயின் அவாக்கெளி யராவனெனும் பொருடோனற நின்றமையின், இது பிறிதுமொழிதலென்னு மலங்காரம். அவரை அவா நிறறலாற்றாவிடகூசு சென்று வெல்கவென்பதாம்.

சகூசு. கடலோடா காலவ நெடுநதோ கடலோடு

நாவாயு மோடா நிலதது

சு

இ-ள. கால் வல நெடுநதோ கடல ஓடா—நிலத்தின்களோடுங் கால் வலிய நெடிய தோகள கடலின்களோடமாட்டா, — கடல ஓடும் நாவாயம் நிலதது ஓடா — இனி அக்கடலின்களோடும் நாவாயகடாமும் நிலத்தின்களோடமாட் டா. எ-று.

கடலோடாவெனற மறுதலையடையான நிலத்தோடுமென்பது வருவிககப்ப ட்டது. காலவநெடுநதோனபது ஒழிகறகேற்றகாலும் பெருமையுமுடைய வாயினுமென்பது பட நின்றது. மேற்சென்றா பகைவரிடங்கனையநிறது அவ றற்றிறகேற்ற கருவிகளான வினைசெய்கவென்பது தோன்றநின்றமையின், இது வும் மேலையலங்காரமாயிற்று. (சு)

சகூசு. அஞ்சாமை யல்லாற றுணைவேண்டா வெஞ்சாமை
யெண்ணி யிடததாற செயின. எ

இ-ள. அஞ்சாமை எண்ணி இடத்தான செயின் — பகையிடதது வினைசெய யுந் திறங்கனையெல்லாம் ஒழியாதெண்ணி அவற்றை அரசா இடத்தோடு பொ ருந்தச் செய்வராயின், — அஞ்சாமை அல்லால் துணை வேண்டா—அச்செயற் குத் தந்நினைமையல்லது பிறிதொருதுணை வேண்டிவந்தலை. எ-று.

திண்ணியராய நினறு செயது முடித்தலே வேண்டிவதல்லது துணைவேண் டாவென்றா, அவ்வினை தவறுதற்கேதவின்மையின். இவ்வமுனறுபாட்டானும் வினைசெயதற்காமிடனறிசல கூறப்பட்டது. (எ)

சகூஅ. சிறுபடையான் செல்லிடஞ சேரி னுறுபடையா
னாகக மழிநது விடும. அ

இ-ள. உறுபடையான் — பெருமபடையுடையவரசன — சிறுபடையான் செல இடம் சேரின—ஏனைச்சிறுபடையுடையானையுழித்தல கருதி அவன புக லைச்சென்று சாருமாயின், — ஊக்கம் அழிநதுவிடும — அவனாற நனபெருமை யழியும். எ-று.

செல்லிடம் அவனாககுச் செல்லுமிடம். அழிநதுவிடுமென்பது எழுநகிருக்கு மென்றறபோல ஒருசொல். ஊக்கத்தின்பிழை உடையான் மேலேற்றப்பட்டது. தன்படைபெருமைநோக்கி இடநோக்காது செல்வனாயின் அஃது அப்படை

கீர்காருங்குசென்று வினைசெயலாகாமையானாகப் பயிற்சியின்மையானாக அப் பெருமையாற் பயனின்றித் தானழிந்தவிடுமென்பதாம். (அ)

சகக. சிறைநலனுஞ் சீரு மிலரெனினு மாநத
ருறைநிலத்தோ டொட்ட லரிது. கூ

இ-ள். சிறை நலனும் சீரும் இலா எனினும்—அரணுதித்தற்கருமையும் பெருமையாகியவாற்றலுமுடையரல்லராயினும், — மாநதா உறை நிலத்தோடு ஒட்டல அரிது—வினைக்குரிய மாநதரை அவருறைகின்ற நிலத்தினகட்சென்று தாக்குதலரிது. எ-று.

நிலத்தோடென்பது வேற்றுமைமயக்கம். ஆணமையுடையாசை சிறுமை நோக்கி இருப்பினகட்சென்று தாக்கின அவா அது விட்டுப்போதறுணிவினரனற்ச் சாதறுணிவினராவா, ஆகவே, அவாக்குப் பெருமபடையுடையுமென்பதாம். (க)

நூ0. காலாற் களரி னரியடுங் கண்ணாஞ்சா

வேலாண் முகத்த களிற். க0

இ-ள். கண் அஞ்சா வேலாள் முகத்த களிற் — பாகாக்கடங்காவுமாய வேலாட்களைக் கோத்த கோட்டவுமாய களிற்னை — கால ஆழ களரின ரரி அடும் — அவை காலாடும்பிறைய சேறறுநிலநுதுபபட்டுழி ரரி கொல்லம். எ-று.

முகம் ஆகுபெயர். ஆணமையும் பெருமையுமுடையாரும் தமக்கேலாநிலத்துச் செல்லின அவற்றைப் பயனின்றி மிகவுமெளிபரால் அழிவொன்பது தோன்ற நின்றமையின், இதுவும் அவ்வலங்காரம். வேலாட்குமுகத்தவென்று பாடமோதுவாருமுளா: வேறபடைருளிக் கதமுகத்தவாயின் அதுவும் நரியடுத்தகேதுவாயமுடிதலின், அது பாடமனமைபறிக. இவைமுன்றுபாட்டானும் பக்கவரைச்சாராதலாகாவிடனும் சாராநதுதிப் படுமிமுகக்கு கூறப்படஉன். (க0)

நுக ம் அதி. — தெரிந்துதெளிதல்.

அஃதாவது அமைச்சர் முதலாயினாப் பிறப்புக் குணம் அறிவென்பனவற்றையுரு செயலையுங் காட்சி கருத்து ஆகம்மென்னும் அளவைகளானாராய நதுதெளிதல். வலிமுதன்முனறுமறிநது பகைமேற்செல்வானுக்குத் தானே வினையுறறுச்செய்தற்பொருட்டும் அதைப்போகாமற்பொருட்டும் இது வேண்டிதலின், அவற்றினபின் வைக்கப்பட்டது.

நூ0. அறம்பொரு ளின்ப முயிரசச் நான்கின

நிறந்தெரிந்து தேறப் படும. க

இ-ள். அறம் பொருள் இன்பம் உயிரசம் — அரசனாற்றெளியப்படுவாரொருவன், அறமும் பொருளும் இன்பமும் உயிரப்பொருட்டானவரும்சமுமென்னும் — நான்கின திறம் தெரிநது தேறப்படும — உபதையான்கின்றிறத்தான மனவியல்பாராயநதால் பின்பு தெளியப்படும. எ-று.

அவற்றுள், அறவுபதையாவது புரோகிதையும் அறவோனையும் விட்டு, அவரால் இவ்வரசன் அறவோனனமையின் இவனைப் போக்கி அறனுமுரிமையுமுடைய

யானொருவனை வைத்தற்கெண்ணினம் இதுதான் யாவாககுமியைநதது நினகருத்தெனையெனச சூளுறவோடு சொல்லுவித்தல். பொருளுபதையாவது சேனைத்தலைவனையும் அவனோடியைநதாராயும் விட்டு, அவரான இவ்வரசன் இவறனமாலையுருகலின் இவனைப் போகக்க கொடையுமுரிமையுமுடையானொருவனை வைத்தற்கெண்ணினம் இதுதான் யாவாக்குமியைநதது நினகருத்தெனையெனச சூளுறவோடு சொல்லுவித்தல். இனபவுபதையாவது தொன்று தொட்டு உரிமையோடு பயின்றாளோராதவமுதமகளைவிட்டு, அவளால் உரிமையுள்ள இனனாள் நினனைக்கண்டு வருத்தமுற்றுக கூடுவிககவேண்டுமென்று என்னை விடுத்தாள அவளைக் கூடுவையாயின் நினககுப பேரினபமேயன்றிப் பெரும் பொருளுகைகூடுமெனச சூளுறவோடு சொல்லுவித்தல். அசசவுபதையாவது ஒருநிமித்தத்தினமேலிட்டு ஓரமைச்சனால் ஏனையோரை அவனிலலின்கணழைப்பித்து, இவா அறைபோவானெண்ணற்குக் குழீஇயினொன்று தான் காவலசெய்து, ஒருவனால் இவ்வரசன் நமமைக் கொல்வானுமுதின்றமையின் அதனை நாமுற்படச்செய்து நமக்கினியவரசனொருவனை வைத்தல் என்கை யாவாககுமியைநதது நினகருத்தெனையெனச சூளுறவோடு சொல்லுவித்தல். இந்நான்கினுநதிரிபிலையுயழி எதிரகாலததுநதிரிபிலென்கை கருத்தளவையாற்றெளியப்படுமென்பதாம். இவ்வடதூறப்பொருண்மைபயுட்கொண்டு இவ்ரோதியதறியாது பிறொல்லாம் இதனை உயிரொச்சமென்ப பாடநதிரித்துத் தத்தமக்குத் தோன்றியவாறேயுபுதாதார். (க)

திருட்டி. குடிப்பிறந்து குற்றத்தி நீங்கி வடுபபரியு

நாணுடையான கடடே தெளிவு. உ

இ-ள். குடிப் பிறந்து—உயர்ந்த குடியிற்பிறந்து—குற்றத்தின் நீங்கி—குற்றங்களினின்று நீங்கி— வடுப் பரியும் நாண உடையானகடடே தெளிவு—நமக்கு வடு வருங்கொலென்றஞ்சாநிற்கும் நாணுடையவன்கண்ணதே அரசனது தெளிவு, எ-று.

குற்றங்களாவன மேலரசனுக்குச் சொல்லிய வகையாறும், மடி, மறப்பு, பிழைப்பென்றவைமுதலாயுமா. நாண இழிதொழில்களின் மனஞ்செல்லாமை. இவை பெரும்பான்மையும் தக்கோராயாக கேடடலாகிய ஆகமவளவையாற்றெரிவன. இந்நான்குமுடையவையே தெளிகவென்பதாம். (உ)

திருட்டி. அரியகற் றுசற்றார் கண்ணுந தெரியுங்கா

வினமை யரிதே வெளிது.

கூ

இ-ள். அரிய கற்று ஆசு அறறாகண்ணும் — கற்றறகரிய நூலகளைக் கற்று மேற்சொல்லிய குற்றங்களற்றாராமாட்டிம் — தெரியுங்கால் வெளிது இனமை அரிது — நுண்ணிதாகவாராயுமிடத்து வெண்மையில்லாமை அரிது. எ-று.

வெண்மை அறியாமை, அஃது இவாமாட்டுளதாவது மனத்தது நிலையாமை யான ஒரோவழியாகலின், தெரியுங்காலென்றார். காட்சியுளவையாற்றெரிநதால் அதுவுமில்லாதாரே தெளியப்படுவொன்பது குறிப்பெச்சம். இவ்வளவைகளான் இக்குணமுந் குற்றமுந் தெரிந்து குணமுடையாராத தெளிகவென்பது இவை மூன்றுபாட்டினுங் கூறப்பட்டது. (கூ)

௫௦௪. குணநாடிக குற்றமு நாடி யவற்றான்
மிகைநாடி மிக்க கொளல். ச

இ-ள். குணம் நாடி — குணங்குற்றங்களுள் ஒன்றேயுடையார் உலகத்தின்
மையின் ஒருவன் குணங்களை யாராய்ந்து, — குற்றமு நாடி — ஏனைக்குற்றங்
களையுமாராய்ந்து, — மிகை நாடி — பின் அவ்விருபகுதியுள்ளும் மிக்கவற்றை
யாராய்ந்து, — மிக்க கொளல் — அவனை அம்மிக்கவற்றானேபறிக. எ-று.

மிகையுடையவற்றை மிகையென்றார். அவையாவன தலைமையானாகப் பன்மை
யானாக உயர்த்தன. அவற்றானறிதலாவது குணமிகைதாயின் வினைக்குரியனெ
னமும், குற்றமிகைதாயின் அல்லனென மறிதல். குணமேயுடையார் உலகத்
தரியராகலின், இவ்வகை யாவையுந் தெளிகவென்பது இதனாகுறப்பட்டது.

௫௦௫. பெருமைக்கு மேனைச் சிறுமைக்குந் தத்தங்
கரும்மே கட்டளைக கல். ரு

இ-ள். பெருமைக்கும் ஏனைச் சிறுமைக்கும் கட்டளைககல் — பிறப்புக் குணம்
அறிவென்பவற்றான மக்களெய்தும் பெருமைக்கும் மறைச்சிறுமைக்கும்
உரைகல்லாவது — தத்தம் கரும்மே — தாந்தாஞ்செய்யுங்கரும்மே, பிறிதில்லை.
எ-று.

இஃதேகதேசவுருவகம். மக்களதுபெருமையுஞ் சிறுமையுந் தப்பாமலறிய
ஹவாக்குப் பிறகருவிகளுமுளவாயினும், முடிந்தகருவி செயலென்பது தே
ற்றேகாரத்தாறபெற்றும். இதனாகு குணங்குற்றங்கள் நாடற்குக் கருவி கூறப்
பட்டது. (ரு)

௫௦௬. அற்றாடை தேறுத லோம்புக மற்றவா
பற்றிலர் நாணா பழி. கூ

இ-ள். அற்றாடை தேறுதல் ஓம்புக — சுற்றமில்லாதாதாத தெளிதலையொ
ழித்து, — அவா கூறறுப் பற்று இலா — அவா உலகத்தோடு தொடர்பிலா, —
பற்றினாணர் — ஆகலாற பழிக்கஞ்சார. எ-று.

பற்றில்லாபதனால் சுற்றமென்பது வருவிககப்பட்டது. உலகத்தார பழி
ப்பனவொழிதற்கும் புழுவன் செபதற்குமேதுவாகிய உலகநடையியலுப் சுற
றமில்லாதார்க்கு இன்மையின், அவா டெய்யப்படாநொன்பதாம். (கூ)

௫௦௭. காதனமை கந்தா வறிவறியாத தேறுதல்
பேதைமை பெலலாந் தரும். எ

இ-ள். காதனமை கந்தா அறிவு அறியாத தேறுதல் — அன்புடைமை பற
றுக்கோடாகத் தமக்கறியவேண்டிவன் அறியாதாதாத தெளிதல் — பேதை
மை எல்லாம் தரும் — அரசனுக்கு எல்லாவறியாமையையு கொடுக்கும். எ-று.

தன்னோடு அவரிடைநின்றவன்புறறி அரசன் அறிவிலாமேல் வினையை
வைப்பின், அஃது அவரறிவினமையாற கெடும், கெட்டால் அவர்களுந் தேய
னறி வினைக்குரியானா அறியாமை, மேலவினவறியாமை முதலாக அவனுக்கு
அறியாமை பலவுமுளவாமென்பதாம். (எ)

௫௦௮. தேரான் பிறனைத் தெளிந்தான் வழிமுறை
தீரா விடும்பை தரும். அ

இ-ள். பிறனைத் தேரான் தெளிந்தான் — தனனோடியையுடையனல்லாதா னைப்பிறப்புமுதலியவற்றானும்செயலானும் ஆராயாது தெளிந்த அரசனுக்கு— வழிமுறை தீரா இடுமபை தரும்—அததெளிவு தனவழிமுறையினும் நீங்காத துன்பத்தைக் கொடுக்கும். எ-று.

இயைபு தன குடியொடு கோடாமரபு. இதனானே அதுவும் வேண்டுமென் பது பெற்றும். தெளிதல் அவனகண்ணே வினையை வைத்தல். அவவினை தெரி தலால் தனகுலத்துப் பிறந்தாரும் பகைவாகைப்படடிகழோய் விடுவொன்ப தாம். நானகனுருபு விகாரத்தாற்றொருக்கது. (அ)

௩௦௧. தேற்றக யானாயுந் தேராது தோந்தபிற
நேறுக தேறும் பொருள். கூ

இ-ள். யானாயும் தேராது தேற்றக—யாவனாயும் ஆராயாது தெளியாதொழிக,—தோந்தபின் தேறும் பொருள் தேறுக—ஆராய்ந்தபின் தெளியும்பொருட்களை ஐயுறுதொழிக். எ-று.

தேற்றகவென்ற பொதுமைபான் ஒருவினைககண்ணுந் தெளியலாகாதென்பது பெற்றும். ஈண்டுத் தேறுகவென்றது தாற்பரியத்தால் ஐயுறவினது விலக்கினமேனினது. தேறும்பொருளுன்னது அவரவராற்றற்றேற்ற வினைகளை. பொருள் ஆகுபெயர். (க)

௩௦௨. தேரான் நெளிவுந் தெளிந்தானக ணையுறவுந்
தீரா விடுமபை தரும். க௦

இ-ள். தேரான் தெளிவும்—அரசன் ஒருவனையாராயாது தெளிதலும்—தெளிந்தானக ணையுறவும்— ஆராய்ந்து தெளிந்தவன்மாட்டு ஐயப்படுதலும் இவ்விரண்டும்—தீரா இடுமபை தரும்—அவனுக்கு நீங்காத துன்பத்தைக் கொடுக்கும். எ-று.

வினை வைத்தபின் ஒருதவறு காணுதவைத்து ஐயுறுமாயின், அதனை அவன் நிரது இனி இது நிலலாதென்னுநகருத்தான அவவினையை ரெகிழ்துந்விடும், அதுவேயன்றிப் பகைவரால் எளிதிற்பரிக்கவும்படும், ஆகலாற்றெளிந்தான்கண் ஐயுறவுமாகாதாயிற்று. தெளிவிறகெலலை கூறியவாறு. இவையைநதுபாட்டா னும், தெளியப்படாதார இவ்வொன்பதுஉம், அவரைத் தெளிந்தாற்படுமிழுகும், தெளிவிறகெலையும், கூறப்பட்டன. (க௦)

௩௨ ம் அதி.— தெரிந்துவினையாடல்.

அஃதாவது அததெளியப்பட்டானா அவர் செய்யவல்ல வினைகளையறிந்து அவற்றினகண்ணையாந்நீர்தம். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

௩௦௩. நன்மையுந் தீமையுந் நாடி நலம்புரிந்த
தன்மையா னுளப் படும. க

இ-ள். நன்மையும் தீமையும் நாடி — அரசன் முதற்கண் ஒருவினையைத் தனகண்வைத்தால், அதனகணவனவும் ஆகாதனவுமாய் செயல்களையாராய்ந் தறிந்து—நலம் புரிந்ததன்மையான்—அவற்றை ஆவனவற்றையே விரும்பிய

வியல்பினையுடையான்—ஆளப்படும்—பின் அவனா சிறந்தவினையினையுடையான்
ப்படும். எ-று.

தன்னையுரிமையறிதற்பொருட்டு அகம்புறங்கடகுநடுவாயதோர்வினையை அர
சன்றனகணவைத்தவழி அதனருளுசெயல்களையே செய்தவன் பின்னும் அவ்
வியல்பினனாதலற்றி அகமாய வினைகண்ணையாளப்படுவனென்பதாயிற்று.
புரிந்தவென்ற இந்நதகாலத்தான், முன்னுரிமையறிதற்பொருட்டு வைத்த வினை
யாதல் பெற்றும். (க)

நா. வாரி பெருக்கி வளம்படுத்த துறறவை
யாராயவான் செயக வினை. உ.

இ-ள். வாரி பெருக்கி—பொருள வருவாயில்களை விரியச்செய்து— வளம்
படுத்தி—அப்பொருளாற் செலவங்களை உளர்த்து — உறறவை ஆராயவான்
— அவ்வாயில்கட்கும் பொருட்குஞ் செலவங்கட்குமுற்ற இடையூறுகளை நா
டோறுமாராயநது நீக்கவல்லவன் — வினை செயக — அரசனுக்கு வினை செ
யக. எ-று.

வாயில்களாவன மேல் இறைமாட்சியுள் இயற்றலுமனபுழியுணர்த்தனவும்,
உழவு, பசுக்காவல், வாணிகமென்றும் வார்த்தையுமாம். செலவங்களாவன
ஆண்டுப்பொருளுமின்பமுமாக உரைக்கப்பட்டன. இடையூறுகளாவன அரசன்
வினைசெய்வாரா, சுற்றத்தாரா, பகைவா, கள்வனொழிவரான வருநலிவுகள். (உ)

நா. அனபறிவு தேற்ற மவாவின்மை ரிநநான்கு
நன்குடையான் கடடே தெளிவு. ஈ.

இ-ள். அன்பு— அரசன்மாட்டனபும் — அறிவு— அவனுக்காவனவரியும்
றிவும்— தேற்றம்— அவை செய்தற்கட்கலங்காமைபும் — அவாவின்மை—
அவற்றாற் பொருள கையுற்றவழி அதன்மேல்வாவினமையுமாகிய — இநநா
ன்கும் நன்கு உடையானகடடே தெளிவு — இநநான்குணங்களையும் நிலை
பெறவுடையானமேலதே வினையைவிட்டிருக்கருந் தெளிவு. எ-று.

இநநான்கு நன்குடைமை இவன் செய்கின்ற வினைகண் யாதுமாராயவே
ண்டுவிதிவையென்று அரசனறெளிதற்கேதுவாகலின், அவனை அதன் பிறப்பிட
னக்கித் கூறினா. இவைமூன்றுபாட்டானும் ஆதற்குரியானதிலக்கணங்கூறப்
பட்டது. (ஈ)

நா. எனைவகையாற் தேறியக கண்ணும் வினைவகையான்
வேறாகு மாநதா பலா. ச

இ-ள். எனைவகையான் தேறியககண்ணும் — எல்லாவகையானுமாராயநது
தெளிநது வினை வைத்தபின்னும்— வினைவகையான் வேறாகும் மாந்தர் பலர்
— அவ்வினையினியலபானே வேறுபடுமாநதா உலகத்துப் பலா. எ-று.

கட்டியங்காரன்போல அரசுவினப்பதினை வெஃகி விகாரப்படுவதல்லது அத
னைக் குற்றமென்றெழிநது தம்மியலபினிற்பார அரியராகலின், வேறாகுமாநதர்
பலனொன்றா. வினை வைப்பதற்குமுன் எல்லாக்குணங்களுமுடையராய் வைத்த
பின் விகாரப்படுவாரா இடையாயதொருவினையை வைத்தறிந்து ஒழிக்கவென்ப
தாம். இதனுள்ளுருவகையாலொழிக்கப்படுவாரா இவ்வொன்பது கூறப்பட்டது. ,

ருகரு. அறிந்தாற்றிச செய்கிற்பாற கலலால் வினைதான்
சிறந்தானென தேவறபாற றன்று. ரு

இ-ள். அறிந்து ஆற்றிச செய்கிற்பாறது அலலால்—செய்யமுபாயங்களை யறிந்து செயலானும் இடையூறுகளானும் வருந்தனபங்களைப்பொறுத்து முடிவுசெய்யவல்லானையலது — வினைதான் சிறந்தான என்று ஏவறபாறறன்று — வினைதான் இவன் நமமாட்டு அனபுடையனென்று பிறனொருவனையேவுமி யலபுடைத்தன்று. எ-று.

செய்கிற்பாறகென்பது வேற்றுமைமயக்கம். அறிவாற்றல்களானலது அனபான முடியாதென இதனால் வினையினதியலபு கூறப்பட்டது. (ரு)

ருககூ. செயவாள் நாடி வினைநாடிக காலத்தோ
டெயத வுணாந்து செயல. கூ

இ-ள். செயவாளை நாடி—முதற்கண்ணே செயவானதிலக்கணத்தையாராய்ந்து,—வினை நாடி—பின் செய்யப்படும வினையினதியலபையாராய்ந்து,—காலத்தோடு எய்த உணர்ந்து செயல—பின் அவனையும் அதனையும் காலத்தோடுபடுத்திப் பொருந்தவறிந்து அவனை அதனகண்டலைச்செயக. எ-று.

செயவானதிலக்கணமும் வினையினதியலபும் மேலே கூறப்பட்டன. காலத்தோடெய்தவுணாதலாவது இக்காலத்து இவவிலக்கணமுடையான செயயின் இவவியலபிறராய் வினை முடியுமென்று கூட்டியுணாதல். (கூ)

ருகஎ இதனை யிதனா ஸீவனமுடிகு மென்றாயந
ததனை யவன்கண விடல. எ

இ-ள். இதனை இதனால் இவன் முடிகுகும் என்று ஆயந்து — இவவினையை இக்கருவியால் இவன் முடிகக்கவல்லனெனக் கூறுபடுத்தாராயந்து,—அதனை அவன்கண விடல—முன்றுநதமுளியைந்தவழி அவவினையை அவன்கண்ணே விடுக. எ-று.

கருவி துணைவரும், பொருளும் முதலாயின. வினைமுதலும் கருவியும்வினையுந் தமுளியைதலாவது ஒரொன்றோடு ஏனையவிரண்டறதும் பொருத்தமுண்டாதல். விடுதல் அதற்கு அவனையுரியானாகுதல். (எ)

ருகஅ. வினைக்குரிமை நாடிய பினறை யவனை
யதற்குரிய னாகச செயல. அ

இ-ள். வினைக்கு உரிமை நாடிய பினறை—ஒருவனை அரசன் தன்வினைசெய்தற்குரியனாகவாராயந்து துணிந்தால்,—அவனை அதற்கு உரியனாகச செயல.—பின்னவனை அதற்குரியனொன்று உயரச்செயக. எ-று.

உயரச்செய்தலாவது அதனைத் தானே செய்துமுடிக்கும்மாற்றலுடையானாகுதல். அது செய்யாககாலங் கெடுமென்பது கருத்து. (அ)

ருககூ. வினைக்கண வினையுடையான் கேண்மைவே ருக்
கினைப்பானே நீங்குந் திரு. கூ

இ-ள். வினைக்கண வினை உடையான கேண்மை—எப்பொழுதும் தன்வினையின்கண்ணே முயற்செய்யுடையான அவவுரிமையாற்றனக்குக் கேளாயொழுது

கின்ற தன்மையை—வேறுக நினைப்பாளைத் திரு நீங்கும் —அது பொறுதா சொற்கேட்டு அரசன் மாறுபடக் கருதுமாயின், திருமகள் அவனை விட்டுநீங்கும். எ-று.

கேளாயொழுகின்றதன்மையாவது தான் பிறனாய் நிலலாது கேளாயெய் முரிமையெல்லாது செய்தொழுகுதல். அவனை அவமதிப்பாக்ககொண்டு செறக்கருதுமாயிற் பின்னொருவருமுட்பட்டு முயல்வாரில்லையாம், ஆகவே, தன்செல்வங்கெடுமென்பது கருதது. இந்நான்குபாட்டானும் ஆடற்குரியானையாளுந் திறங்கூறப்பட்டது. (க)

நா. ம. அதி. — சுற்றந்தழால்.
நா. ம. அதி. — சுற்றந்தழால்.
கோடாமை கோடா துலகு. க0

இ-ள். வினை செய்வான கோடாமை உலகு கோடாது —வினைசெய்வான கோடாதொழிய உலகு கோடாது, —மன்னன் நாடோறும் நாடுக—ஆதலான அரசன் அவனசெயலை நாடோறுமாராயக. எ-று.

அஃதொன்றையுமாராயவே அதனவழித்தாய் உலகமெல்லாமாராயநதானும், அதனால் அவனுரிமை அழியாமற்றன்னுள்ளேயாராயநது போதுகவென்பதாம். இதனால் ஆண்டவழிசெய்வது கூறப்பட்டது. (க0)

நா. ம. அதி. — சுற்றந்தழால்.

அஃகாவது அரசன் தன்கிள்ளுரைத் தன்னினீங்காமல் அனைத்தல். வினை செய்வானாக் கூறி ஏனைசுற்றங்கூறுகின்றாராகலின், இது தெரிந்துவினையாடலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

நா. ம. அதி. — சுற்றந்தழால்.
நா. ம. அதி. — சுற்றந்தழால்.
பறற்ற கண்ணும பழைமைபா ராட்டுதல்
சுற்றத்தாரா கண்ணே யுள் க

இ-ள். பறறு அற கண்ணும பழைமை பாராட்டுதல்—ஒருவன் செல்வந்தொலைந்து வறியனாவழியும் விடாது தம்மோடு அவனிடைய பழைமையை எடுத்துக்கொண்டாடுமியல்புகள்—சுற்றத்தாராகண்ணே உள் — சுற்றத்தாராமாட்டே உளவாவன. எ-று.

சிறப்புமமை வறியனாவழிப் பாராட்டப்படாமை விளக்கி நின்றது. பழைமை பறறுககாலத்துத் தமக்குச் செய்த உபகாரம். பிறொல்லாம் அவன் பறற்றப்பொழுதே தாமும் அவனோடு பறறுவாராகலின், ஏகாரந்தேறத்தின் கண் வந்தது. இதனால் சுற்றத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க)

நா. ம. அதி. — சுற்றந்தழால்.
நா. ம. அதி. — சுற்றந்தழால்.
விருப்பஞ்ச சுற்ற மியையி னருப்பறு
வாககம் பலவுந் தரும். உ

இ-ள். விருப்பு அஞ்ச சுற்றம் இயையின்—அன்புறத் சுற்றம் ஒருவற்கெய்துமாயின், — அருப்பு அஞ் ஆக்கம் பலவும் தரும்—அஃது அவற்குக் கிளைத்தலுறத் செல்வங்கள்பலவற்றையுங் கொடுக்கும். எ-று.

உட்பகையினீக்குதற்கு விருப்பஞ்சுற்றமென்றும், தானேவளர்க்குமொருதலையாய செல்வத்தினீக்குதற்கு அருப்பறுவாககமென்றும், விசேடித்தார்.

தொடைநோக்கி விகாரமாயிற்று. இயையினென்பது அதனதருமை விளக்கி நின்றது. ஆககமென்பது ஆகுபெயர். பலவுமென்றது அங்கங்காளானையுநோக்கி; பலாகுடி வளர்த்தலின், அவை மேனமேற கிளைக்குமென்பது கருத்து. (உ)

ருஉங். அளவளா வில்லாதான் வாழ்க்கை குளவளாக்
கோழன்றி நீர்நிறைந்தற்று. ங்

இ-ள். அளவளாவு இல்லாதான் வாழ்க்கை—அச்சுறத்தோடு நெஞ்சுகலத்தல்லாதவன் வாழ்க்கை—குள வளாக் கோடு இன்றி நீர் நிறைந்தற்று—குளப்பரப்புக கரையின்றி நீர்நிறைந்தாற்போலும். எ-று.

சுற்றத்தோடென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. நெஞ்சுகலப்புத தன்னளவும் அதன்னவுமுசாவதலான் வருவதாகலின், அளவளாவென்பது ஆகுபெயர். வாழ்க்கையென்றது உம அதற்கேதுவாய செலவங்களை, நிறைதலென்னும் இடது நிகழ்பொருளினொழிய இடததின்மேனின்றது. சுற்றமில்லாதான் செலவங்கள் தாங்குவாரின்மையிற் புறத்துப் போமென்பதாம். (ங்)

ருஉசு. சுற்றத்தாற் சுற்றப் படவொழுக்கல செலவந்தான்
பெற்றத்தாற் பெற்ற பயன். ச

இ-ள். செலவம் பெற்றத்தால் பெற்ற பயன் — செலவம் பெற்றவதனால் ஒருவன் பெற்ற பயனாவது—சுற்றத்தால் தான் சுற்றப்பட ஒழுக்கல—தனசுற்றத்தால் தான் சூழப்படுமவகை அதனைத் தழீஇப்பொழுதுகல. எ-று.

பெற்றவென்பதனால் அகரமும் அதனுனைப்பதனால் அனசாரியையும் தொடைநோக்கி விகாரத்தாற்றொக்கன். இவ்வொழுக்குப் பக்கயின்றி அரசாடற்கேதுவாகலின், இதனைச் செலவத்திற்குப் பயனென்றா. இவைமூன்றுபாட டானும் சுற்றந்தழால் செலவத்திற்கேதுவும் அரணும் பயனுமாமென்பது கூறப்பட்டது. (ச)

ருஉரு. கொடுத்தலு மினசொலு மாற்றி னடுக்கிய
சுற்றத்தாற் சுற்றப் படும. ரு

இ-ள். கொடுத்தலும் இனசொலும் ஆற்றின்—ஒருவன் சுற்றத்திற்கு வேண்டுவன கொடுத்தலையும் இனசொறசொலுத்தலையும் வல்லனாயின்,—அடுக்கிய சுற்றத்தால் சூழப்படும—தமயிற்றொடாந்த பலவகைச் சுற்றத்தானே சூழப்படும. எ-று.

இரண்டும் அளவற்றதாற்றதுதலரிதென்பது தோன்ற, ஆற்றினென்றா. தமயிற்றொடாதலாவது சுற்றத்தின் சுற்றமும் அதனதுசுற்றமுமாய அவற்றற் பிணிப்புண்டி வருதல். இவவுபாயங்களை வடதூலா தானமுஞ் சாமமுமென்ப. (ரு)

ருஉசு. பெருங்கொடையான பேணன் வெகுளி யவனின்
மருங்குடையார். மாநிலத் தில். கூ.

இ-ள். பெருங்கொடையான வெகுளி பேணன் — ஒருவன் மிக்ககொடையையுடையனுமாய வெகுளியை விரும்பானுமாயின், — அவனின் மருங்கு உடையார் மாநிலத்து இல் — அவன்போலக் கிளையுடையார் இவவுலகத்தில்கை. எ-று.

யிங்குகொடை ஒன்றும் வறுமையெய்தாமற் கொடுத்தல், விரும்பாமை இஃதரசுறகுவேண்டிவதொன்றென்று அளவிறந்து செய்யாமை. (சு)

நூஉஎ. காககை கரவா கரைந்துண்ணு மாககமு
மனனநீ ராககே புள. எ

இ-ள். காககை கரவா கரைந்து உண்ணும்—காககைகள் தமக்கினாயாயின கண்டவழி மறையாது இனத்தையழைத்து அதனோடுங்கூடவுண்ணுகும்,— ஆக்கமும் அன்ன நீராககே உள— சுற்றத்தானெய்தும் ஆக்கங்களும் அப்பெற்றித்தாய இயல்பினையுடையாககே உளவாவன. எ-று.

அவ்வாககங்களாவன பகைபின்மையும், பெருஞ்செல்வமுடைமையும் முதலாயின. எச்சவும்மையான அறமுமின்பமுமேயன்றிப் பொருளுமெய்துமென்பது பெறுதும். அப்பெற்றித்தாயவியல்பெனந்து தாம் நுகாவனவெல்லாம் அவரும் நுகருமாறு வைத்தல். (எ)

நூஉஅ. பொதுநோக்கான வேந்தன வரிசையர் நோக்கி
னதுநோக்கி வாழ்வார பலா. அ

இ-ள். பொது நோக்கான வேந்தன வரிசையா நோக்கின— எல்லாரையும் ஒருதன்மையராக நோக்காது அரசன் தத்தந்தகுதிகேற்ப நோக்குமாயின, — அது நோக்கி வாழ்வார பலா—அச்சிறப்புநோக்கி அவனை விடாது வாழுஞ்சுற்றத்தார பலர். எ-று.

உயர்ந்தார நீங்குதனோக்கிப் பொதுநோக்கை விலக்கி, எல்லாரும் விடாதொழுதுதனோக்கி வரிசைநோக்கை விடுத்தார. இந்நான்குபாட்டானுஞ் சுற்றந்த முடிமுபாயங் கூறப்பட்டது. (அ)

நூஉசு. தமராகித் தற்றுறந்தார சுற்ற மமராமைக
காரண மினறி வரும். ச

இ-ள். தமராகித் தற்றுறந்தார சுற்றம்—முனறமராயவைத்துத் தன்னோடு அமராது யாதானுமொருகாரணத்தாற் றனைப பிரிந்துபோய்வா பின்னும் வந்து சுற்றமாதல்— அமராமைக காரணம் இனறி வரும்— அவவமராமைக்காரணம் தன்மாட்டில்லையாகத் தானேயுளதாம். எ-று.

அமராமைக்காரணமின்றியெனறதானு, முன அஃதுண்டாயத் துறத்தல் பெற்றும்: அஃதாவது அரசனானெனிகெட்வொழுக்கல் வெறுப்பன்செய்தலெனறிவை முதலியவற்றான வருவது. ஆக்கம் வருவிக் கப்பட்டது. இயற்கையாகவே அன்புடையராய் சுற்றத்தாராகஞ்சு செயற்கையான வந்தநீக்கம் அதனையொழிய ஒழியும், ஒழிந்தால் அவாக்கன்புசெய்துகொள்ளவேண்டா, பழையவியல்பாயிரிகுமென்பார, வருமென்றார. (சு)

நூஉ0. உழைப்பிரிந்து காரணத்தின் வந்தானே வேந்த
னிழைத்திருந் தெண்ணிக் கொளல். க0

இ-ள். உழைப் பிரிந்து காரணத்தின் வந்தானே — காரணமின்றித் தன்னிடத்துள்ளும் பிரிந்துபோய்ப் பின்காரணத்தான் வந்த சுற்றத்தானே—வேந்தன் இழைத்து இருந்து எண்ணிக் கொளல் — அரசன் அக்காரணத்தைச் செய்துவைத்து ஆராய்ந்து தழீஇக்கொள்க. எ-று.

வாளர உழைப்பிரிந்தெனறமையின, பிரிதற்குக் காரணமின்கை பெறறும். வருதற்காரணத்தைச் செய்யாதவழிப் பின்னும் பிரிந்துபோய்ப் பகையோடு கூடுமரகலின் இழைத்திருந்தெனறும், அன்பினறிப் போய்ப் பின்னுகாரணத்தான் வந்தமையின எண்ணிகொள்ளென்றுங் கூறினார். பிரிந்துபோய் சுற்றத்தாராள் தீமை செய்யப்போய் அதனைப்பொழிய வருவானும் அது செய்யாமற்போய்ப் பின்னன்மை செய்யவருவானும் தழுவப்படுமரகலின், தழுவாமாறு முறையே இவ்விரண்டுபாட்டானும் கூறப்பட்டது. (க0)

இசு ம அதி. — பொச்சாவாமை.

அஃதாவது உருவும் திருவும் ஆற்றலும் முதலாயவற்றினம்கிழந்து தற்காததலினும் பகையுழித்தனமுதலிய காரியங்களினும் சோதலைச் செய்யாமை. மேற்சொல்லிய சுற்றத்தாராற் பயனுள்ளது இச்சோவிலவழியாகலின், இது சுற்றந்தழாலினபின் வைக்கப்பட்டது.

ருங். இறந்த வெகுளியிற நீதே சிறந்த
வுவகை மகிழ்ச்சியிற சோரவு க

இ-ள். சிறந்த உவகை மகிழ்ச்சியிற சோரவு — மிக்கவுவகைக் களிப்பான வரும் மறவி—இறந்த வெகுளியிற நீது—அரசனுக்கு அளவிறந்த வெகுளியினுதீது. எ-று.

மிக்கவுவகை பெருஞ்செல்வம், பேரின்பம், பெருமிதமெனறிவற்றான வருவது. அளவு பகைவரையாததற்கும் கொடியோரையொறுத்ததற்கும் வேண்டிவது இறந்தவெகுளி ஒரோவழிப் பகைவரையுங்கொல்லும், இஃதன்னதன்றித் தன்னையே கோறலின், அதனினுநீதாயிற்று. (க)

ருங்உ. பொச்சாப்புக கொல்லும் புகழை யறிவினை
நிச்ச நிரப்புகுகொன ருங்கு. உ

இ-ள். புகழைப் பொச்சாப்புக கொல்லும்—ஒருவன் புகழினை அவன் மறவி கெடுக்கும்,—அறிவினை நிச்சநிரப்புக கொனருங்கு—அறிவினை நிச்சநிரப்புக கெடுக்குமாறுபோல. எ-று.

நிச்சநிரப்பு நாடோறும் இரவான் வருகிற தனவயிறு நிறைத்தல். அஃது அறிவுடையானகணுண்டாயின் அவற்கு இனிவரவானும் பாவத்தானும் எள்ளற்பாட்டினை விளைத்து அவனன்குமகிப்பினையுழிக்கும், அதுபோல மறவியும் புகழுடையானகணுண்டாயின் அவற்குத் தற்காவாமைபாறும் காரியக்கேட்டானும் எள்ளற்பாட்டினை விளைத்து அவனன்குமகிப்பினை அழிக்குமென்பதாயிற்று. இவையிரண்டுபாட்டானும் பொச்சாப்பினது குற்றங் கூறப்பட்டது. (உ)

ருங்ங. பொச்சாப்பாக கிலலை புகழ்மை யதுவுலகத்
தெப்பானா லோர்க்குந் துணிவு. ங

இ-ள். பொச்சாப்பாக்குப் புகழ்மை இல்லை — பொச்சாந்தொழுஞுவார்க்குப் புகழுடைமையிலலை;— அது உலகத்து எப்பால நூலோர்க்கும் துணிவு—அவ்வின்மை. இரநீதிநூலுடையார்க்கேயன்றி உலகத்து எவ்வகைப்பட்ட நூலுடையார்க்கும் ஒப்ப முடிந்தது. எ-று.

அரசாக்கேயன்றி அறமுதலிய நான்கிலும் முயலவார யாவாக்கும் அவை கைகூடாமையிற் புகழிலலையென்பது தோன்ற, எப்பாணுலோககுநதுணி வென்றா. (௩)

௩௩௪. அசச முடையாக கரணிலலை யாங்கிலலை
பொச்சாப புடையாககு நனகு. ச

இ-ள். அரண அசசம் உடையாககு இலலை—காதி மலை முதலிய அரணக ளுள்ளே நிற்பினும், மனத்தினகணச்சமுடையாககு அவற்றறபயனிலலை,— ஆங்கு நனகு பொச்சாபபு உடையாககு இலலை—அதுபோலச் செலவுமெ லலாமுடையாரியினும், மனத்தினகண மறவியையுடையாக்கு அவற்றறபயனி லலை. எ-று.

நனமைக்கேதுவாகலின, நனகென்றா. அசசமுடையா நின்ற அரணழியுமா றுபோல மறவியுடையாருடைய செலவங்களும அழியுமென்பதாயிற்று. (ச)

௩௩௫. முன்னுறக காவா திமுககியான் மன்பிழை
பின்னா றிரங்கி விடும. ௩

இ-ள். முன்னுறக காவாது இமுககியான்—தனனறகாக்கப்படுநதுன்பங் களை அவை வருதற்குமுன்னே அறிந்து காவாது மறந்திருந்தான்—பின் ஊறு தன்பிழை இரங்கிவிடும்—பின்வந்தற்றகாலத்துக காககலாகாமையின் அபி பிழைப்பினை நினைந்திரங்கிவிடும். எ-று.

காககப்படுநதுன்பங்களாவன சோரவுபாரத்துப் பகைவா செய்வன. ஊற றின்கணென்புழி உருபுஞ்சாரியையும் உடனறெககன. உற்றகாலத்துக காக கலாகாமையின், இரங்கிவிடுமென்றா. இவைமுன்னுபாட்டானும் பொச்சாபபு டையாககு வருமேதங்கூறப்பட்டது. (௩)

௩௩௬. இமுககாமை யாமாட்டி மென்றும் வமுககாமை
வாயி னதுவொப்ப தில. சா

இ-ள். இமுககாமை யாமாட்டிம என்றும் வமுககாமை வாயின்—அரசா ககு மறவாமைககுனம் யாவாமாட்டிம எககாலத்தும் ஒழிவினறி வாயககுமா யின்,—அது ஒப்பது இல—அதனைப்பொக்கும் நனமை பிறிதிலலை. எ-று.

வினைசெய்வார சுற்றத்தாரொன்றும் தம் பாலாகணனும் ஒப்பவேணிதலின் யாமாட்டிமென்றும், தாம் பெருகியஞானமும் சுருங்கியஞானமும் ஒப்பவேணி தலின் எனறுமென்றும், எல்லாககாரியங்களினும் ஒப்பவேணிதலின் வமுக காமையென்றும் கூறினா. வாயினென்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயரடியாக வந்த வினையெச்சம். வாயத்தல் நோபதிதல். (சு)

௩௩௭. அரியவென் றுகாத விலலைபொச சாவாக
கருவியாற் போற்றிச செயின். எ

இ-ள். அரிய எனறு ஆகாத இலலை—இவை செயதற்கரியனவென்று சொல் லப்பட்டு ஒருவற்கு முடியாத காரியங்களிலலை,—பொச்சாவாக் கருவியால் போற்றிச செயின்—மறவாத மனத்தானே எண்ணிச் செய்யப்பெறின். எ-று.

பொச்சாவாத எனபதனிதுநினைவிகாரததாறறெககது. அநதக்கரணமா கலிற கருவியென்றா.*இடைவிடாதநினைவும் தப்பாதகுழ்ச்சியுமுடையார்க்கு எல்லாம் எளிதின்முடியுமென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் பொச்சாவா மையது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (எ)

௫௩௮. புகழ்ந்தவை போற்றிச செயலவேண்டுஞ் செய்யா திகழ்ந்ததாக கெழுமையு மில. அ

இ-ள். புகழ்ந்தவை போற்றிச செயலவேண்டும்—நீதிநூலுடையார இவை அரசாக்குரியனவென்று உயர்த்துகூறிய செயலகளைக் கடைப்பிடித்துச் செய்க;—செய்யாது இகழ்ந்தார்க்கு எழுமையும் இல் — அங்ஙனஞ்செய்யாது மறந்தவார்க்கு எழுமையிலும் நன்மையிலுமையாகலான். எ-று.

அச்செயலகளாவன மூவகையாற்றலும், நாலவகையுபாயமும், ஐவகைத்தொழிலும், அறுவகைக்குணமும் முதலாய செயல்கள் சாதிதருமமாகிய இவற்றின் வழியேயுட்கும் உள்ளது நிரயத்துன்பமேயாகலின்; எழுமையுமில்லென்றா. எழுமை ஆகுபெயர். இதனா பொச்சாவாது செய்யவேண்டிவன கூறப்பட்டன. (அ)

௫௩௯. இகழ்ச்சியிற் கெட்டாரை யுள்ளுந் தாநதம் மகிழ்ச்சியின் மைநதுறும் போழ்து. கூ

இ-ள். தம் மகிழ்ச்சியின் தாம் மைநது உறும் போழ்து—அரசா தம்மகிழ்ச்சிக்கட்டாமவலியுறும்பொழுது, — இகழ்ச்சியின் கெட்டாரை உள்ளுந்—முறகாலத்து அதனியை சோராவாற கெட்டவர்களை நினைக்க எ-று.

காரணங்களோடு அவாக்குளதாய உரிமையை மகிழ்ச்சிமேலெற்றித் தம்மகிழ்ச்சியினென்றும், இகழ்ச்சியுங் கேடும் உடனேறேறுமாகலின் மகிழ்ச்சியின் மைநதுறும்போழ்தென்றுகூறினா. கெட்டாரை உள்ளவே, நாழும் அவ்வாறே கெடுதமென்று அதன்கண் மைநதுறானபது கருத்தது. எண்ணுகவென்று பாடமோதுவாருமுளா. (க)

௫௪௦. உள்ளிய தெய்த லெளிதுமன் மறறுந்தா னுள்ளிய துள்ளப் பெறின். கோ

இ-ள். தான் உள்ளியது எய்கல எளிது மன — அரசனுக்குத் தானையத் நினைத்த பொருளை அநநினைத்த பெற்றியே எயதுதல எளிதாம்;—மற்றும் உள்ளியது உள்ளப் பெறின்—பின்னும் அதனையே நினைக்கக்கூடுமாயின். எ-று.

அது கூடாதெனபது ஒழிந்தநின்றமைபின், மன ஒழிபிசைக்கண்வந்தது. அதனையே நினைத்தலாவது மறவியினறி அசனகண்ணே முயறல். இவையிரண்டுபாட்டானும் பொச்சாவாமைக்கு உபாயங் கூறப்பட்டது. (க௦)

* பொச்சாவாகருவி எனபதற்குப் பொச்சாவாமையாகிய கருவியென்ப பொருள்கோடலே சிறப்பு. அது தொலகாப்பியத்து வினையிலுள்ள “நிலனும் பொருளும்” எனனும் முப்பத்தேழாருகுத்திரத்துரையிலே சேவனையா “நிளமுக்கங்காணும்ருந்தினேன எனபுழிக் காட்சியை மருந்தென்றாராகலிற காணும்ருந்தெனபது வினைப்பெயர் கொண்டதாம். பொச்சாவாக கருவியாற போற்றிச செவின் எனபுழிப் பொச்சாவாகருவி எனபதும் அதி.” எனக் கூறுமாறாறுணாக. இலக்கணவிளக்கநூலார்க்கும் இலக்கணவிளக்கச்சூருவ வியார்க்கும் இதுவே கருத்தென்க.

செங்கோன்மை

அந்தாவது அரசனா செயப்படும முறையினது தன்மை. அம்முறை ஒருபாறகோடாது செவ்வியகோலபோற்றிச் செங்கோலெனப்பட்டது. வடநூலாரும் தண்டமென்றார். அது சோவிலலாத் அரசனா செயற்பாலதாகலின், இது பொச்சாவாமையினின் வைக்கப்பட்டது.

ருசக. ஓரநதுகண னோடா திறைபுரிந் தியாராமாட்டுந்

தோநதுசெய வஃதே முறை க

இ-ள். ஓரநது— தனக்கீழ் வாழ்வாரா குற்றஞ்செய்தால் அக்குற்றத்தை நாடி — யாராமாட்டிம் கண்ணோடாது — யாவாமாட்டுங்கண்ணோடாது — இறைபுரிநது—நடுவிரிக் கிழையெய்யப் பொருந்தி—தோநது— அக்குற்றத்திற்குச் சொல்லிய தண்டத்தை நூலோரோடுமாராயநது — செயவஃதே முறை— அவ்வளவிற்குக் செய்வதே முறைபாம். எ-று.

நடுவிரிநறல் இறைக்கியல்பாகலின் அதனையிறையென்றும், உயிரினுஞ்சிறந்தாகண்ணுமென்பார யாராமாட்டுமென்றுங் கூறினார். இறைமை இறையெனவும், செயவது செயவஃதெனவும், நின்றன. இதனைச் செங்கோனமையறிவுக்கணங் கூறப்பட்டது. (க)

ருசஉ. வானோககி வாழ முலகெல்லா மன்னவன்.

கோனோககி வாழந் குடி. உ

இ-ள். உலகு எல்லாம் வான நோக்கி வாழும்—உலகத்துயிரெல்லாம் மழையுளதாயின் உளவாகாநிறுதமேயெனினும்,—குடி மன்னவன் கோல நோக்கி வாழும்—குடிகள் அரசன்செங்கோலுளதாயின் உளவாகாநிறுதம். எ-று.

நோக்கிவாழ்தல் இன்றியமையாமை. வானினியுவுணவை வானென்றும், கோலினியவேமத்தைக் கோலென்றுங் கூறினார். அவவேமயிலவழி உணவுளதாயினுங் குடிகடந் அதனாபயனில்லையென்பாராம். (உ)

ருசங் அநதணா நூறகு மறத்திறகு மாதியாய

நின்றது மன்னவன் கோல. ஈ

இ-ள். அநதணா நூறகும அறத்திற்கும் ஆசியாய் நின்றது — அநதணாக குறித்தாய வேதத்திற்கும் அதனாசொல்லப்பட்ட அறத்திற்குங்காரணமாய் நில்பெற்றது — மன்னவன் கோல — அரசனா செலுத்தப்படுகின்ற செங்கோல. எ-று.

அரசர் வணிகனானுமேனையோர்க்குமுரித்தாயினும், தலைமைபற்றி அநதணர்நூலென்றார் “மாதவா நோனபு மடவார கற்புங்— காவலன் காவலன் நித் தங்கா” * ஆகலின், நண்டறமென்றது அவையொழிந்தவற்றை வேதமும் அறனும் அநாதியாயினுஞ் செங்கோலிலவழி நடவாவாகலின், அதனை அவற்றிற்காகியெனறும், அப்பெற்றியே தனக்காதியாவது பிரிதிலையென்பார் நின்றதென்றுங் கூறினார். இவையிரண்டுபாட்டானுஞ் செங்கோல்து சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (ஈ)

* மணிமேகலை, இருபத்திரண்டாவது சிறைசெய்தகாதை.

நிசசு. குடி தழீஇக கோலோசசு மாநில மன்ன

னடிதழீஇ நிறகு மூலகு. ச

இ-ள. குடி தழீஇக கோல் ஓசசு மாநிலமன்னன் அடி — தன்குடிகளையு
மனைத்துச் செங்கோலையுஞ்செலுத்தும் பெருநிலவேந்தனடியை — தழீஇ
நிறகும் உலகு—பொருநதி விடா உலகத்தாரா. எ-று.

அனைத்தல இனசொற்சொல்லுதலும், தனாநதுழி வேண்புவன கொடுத்த
லும் முதலாயின. இவ்விரண்டனையும் வழுவாமற்செய்வான நிலமுமுதுமாளு
மாகலின் அவனை மாநிலமன்னன்னென்றும், அவனமாட்டியாவரும் நீங்காவன
பினராவராகலின் அடிதழீஇநிறகுமூலகென்றும், கூறினா. (ச)

நிசநு. இயலபுளிக கோலோசசு மன்னவ ஞட்ட
பெயலும் விளையுநந தொககு. நு

இ-ள. பெயலும் விளையுநந தொககு — பருவமழையுங் குன்றதவினைவும்
ஒருங்கு கூடி—இயலபுளிக கோல் ஓசசு மன்னவன் நாட்ட—தூலகன் சொ
ல்லியவியலபாற் செங்கோலைச் செலுத்துமாசனது நாட்டின்கண்ணவாம். எ-று.

உளியென்பது மூன்றாவதுபொருளபடுவதோரிடைச்சொல், வானும் நிலனும்
ஞ் சேரத் தொழிற்பட்டு வளஞ் சூரக்குமென்பதாம். (நு)

நிசகூ. வேலன்று வென்றி தருவது மன்னவன்
கோலதூஉங் கோடா தெனினா. கூ

இ-ள. மன்னவன் வென்றி தருவது வேல் என்று கோல்—மன்னவனுக்குப்
போரினகண் வென்றியைக் கொடுப்பது அவனெறியும் வேலன்று கோல்,—
அதுஉம் கோடாது எனின— அஃதும் அப்பெற்றிக்குடாவது தான் கோடாநா
யின. எ-று.

கோல் செவவிதாயவழியே வேல் வாய்ப்பதென்பார வேலன்றென்றா:
“மாணா—வறநெறி முதறநே யரசின் கொற்றம்” என்றா பிறரும். கோடா
னென்பது பாடமாயின, கருவியின்றொழில் வினைமுதன்மேனினைத்தாகவுரைக்க.

நிசஎ. இறைகாக்கும் வையக மெல்லா மவனை
முறைகாக்கும் முட்டாச செயின் எ

இ-ள. வையகம் எல்லாம் இறை காக்கும்—வையகத்தைக்கெய்லலாம் அரசன்
காக்கும்,—அவனை முறை காக்கும்—அவனற்றனை அவனது செங்கோலே
காக்கும்,—முட்டாச செயின்—அதனை முட்டாவர்தியும் முட்டாமற்செலு
த்தவனுயின். எ-று.

முட்டாமற்செலுத்தியவாறுமகனை முறைசெய்தானகண்ணுமதனகை குறை
ததானகண்ணுங் காண்க. முட்டாதென்பதன் இறுதிநிலை விகாரத்தாற்றெடு
கது. இவைநான்குபாட்டானும் அதனைச் செலுத்தினையெனும் பயன் கூறப்
பட்டது. (எ)

நிசஅ. ன்ணபத்ததா னோரா முறைசெய்யா மன்னவன்
றணபத்ததாற முனே கெடும அ

இ-ள. ண்பத்ததான் ஓரா முறை செய்யா மன்னவன்— முறைவேண்டினா
க்கு எளிய செவவியையுடையனாய் அவர் சொல்லியவற்றை தூலோர் பலரோ

மீமாராயந்து நின்றவுணமைக்கொப்ப முறை செய்யாதவரசன் — தண்பதத் தான் தானே கெடும் — தாழ்ந்த பதத்திலே நின்று தானே கெடும். எ-று.

எண்பதத்தானெனும் முற்றுவினையெச்சமும், ஓராவெனும் வினையெச்சமும், செய்யாவெனும் பெயரெச்சவெதிர்மறையுட செய்தலவினே கொண்டன. தாழ்ந்தபதம்பாவமும், பழியுமெய்திறமும்நிலை “அல்லவைசெய்தாக கறங்கூற்றம்” ஆகலின், பகைவரினறியுங்கெடுமென்றா. இதனால் முறை செலுத்தாதானது கேடு கூறப்பட்டது. (அ)

௩௬௬. குடிபுறங் காததோம்பிக் குற்றங் கடிதல்
வடுவன்று வேந்தன் றெழில். ௬

இ-ள். குடி புறங்காதது ஒம்பிக் குற்றம் கடிதல் — குடிகளைப் பிறா நலியாமற் காதது தானும் நலியாது பேணி, அவாமாட்டுக் குற்றநிகழ்ந் அத்தனையொறுப்பாற்றித்தல் — வேந்தன் வடு அன்று தொழில் — வேந்தனுக்குப் பழியன்று, தொழிலாகலான். எ-று.

துன்பஞ்செய்தல், பொருட்கோடல், கோறலென ஒறுப்புமுன்று, அவற்றுள் ஈண்டைக்கெய்துவன முன்னையவென்பது குற்றங்கடிதலென்பதனால் பெற்றும். தன்கீழ் வாழ்வாரையொறுத்தல் அறன்மைமையின் வடுவாமென்பதனையாசங்கித்து, அஃதாக்காது, அரசனுக்கு அவரை அக்குற்றத்தின்கீழ் தூயராககுதலுஞ் சாதிநரும்மென்றா. (க)

௩௭௦. கொலையிற கொடியாரை வேந்தொறுத்தல் பைங்குழ
களைகட டதனெடு நோ. ௧௦

இ-ள். வேந்து கொடியாரைக் கொலையின் ஒறுத்தல் — அரசன் கொடியவர்களைக் கொலையாற்றெறுத்துத் தக்கோரைக் காததல் — பைங்குழ களை கட்டதனெடு நோ — உழவன் களையைக் களைந்து பைங்குழைக் காததத்தனெடுதலுக்கும. எ-று.

கொடியவரென்றது தீக்கொளுவுவாரா, நஞ்சிடுவாரா, கருவிபிறகொலவாரா, கள்வா, ஆறலைப்பாரா, சூறைகொளவாரா, பிறனிலவிழைவாரொன்றிவா முதலாயினவை. இவரை வடநூலாரா ஆந்நாயிகளென்ப. இப்பெற்றியாரைக் கண்டனெடுக்க கொல்லாவழிப் புறங்களைக்கு அஞ்சாநின்ற பைங்குழபோன்று நலிவுபலவெய்தி உலகு இடாப்படுதலின், கோறலும் அரசற்குச் சாதிநரும்மென்பதாயிற்று. இவையிரண்டுபாட்டானுஞ் செய்கோலசெலுத்தும் வெண்குடை வேந்தற்குத் தீயாரமாட்டு மூவகையொறுப்பும ஒழியற்பாலவல்லவென்பது கூறப்பட்டது. (௧௦)

௩௬ ம அதி. — கொடுங்கோன்மை.

அஃதாவது அம்முறையினது கோடுதிறன்மை. ஈண்டும் உவமையின் பெயர் பொருண்மேலாயிற்று. செங்கோன்மைக்கு மாறாகலின், இஃதத்தனபின்வைக்கப்பட்டது.

௩௭௧. கொலைமேற்கொண் டாரிற கொடிதே யலைமேற்கொண்
டலலவை செய்தொழுகும் வேந்து. ௬

இ-ள. கொலை மேற்கொண்டாரிற் கொடிது—பகைமைபற்றிக் கொலுவதற் றொழிகைத் தமமேற்கொண்டொழுருவாரினுங் கொடியன —அலை மேற்கொண் டி அலலவை செயது ஒழுக்கும் வேரது—பொருள வெஃகிக் குடிகளையகைத் தற் றொழிகைத் தனமேற்கொண்டி முறையல்லவற்றைச் செய்தொழுகும் வேர தன். எ-று.

அவா செயவது ஒருபொழுதைத்தனபம், இவன செயவது எப்பொழுதா தனபமாமெனபதுபற்றி, அவரினுங்கொடியனென்றா. பாணமயக்குறழ்ச்சி. வேரதெனபது உயாதினைப்பொருட்கணவரத் அஃறிணைச்சொல். அலை கொலை யினுங் கொடிதெனபதாயிற்று. (க)

நுருஉ. வேலொடு நினறா னிடுவென் றதுபோலுங்

கோலொடு நினறா னிரவு.

உ

இ-ள. வேலொடு நினறா — ஆறலைக்குமிடத்துத் தனியே வேலகொண்டு நின்ற களவன்— இடு எனறது போலும் — ஆறசெலவானே நின்கைப்பொ ருடாவென்று வேணுதிதலோடொகுகும்— கோலொடு நினறா னிரவு—ஒறு ததற் றொழிலோடு நின்றவரசன் குடிகளைப் பொருள வேணுதிதல். எ-று.

வேலொடு நினறானென்றதனா பிறரொடு நிலலாமைபும், இரவென்றதனால் இறைப்பொருளன்மையும், பெற்றும். தாராக்கால ஒறுப்பலென்னுங்குறிப்பின னாகலின், இரவாற்கோடலும் கொடுங்கோன்மையாயிற்று. இவை பிரனநிபா டடானுங் கொடுங்கோன்மையது குற்றங் கூறப்பட்டது. (உ)

நுருங். நாடொறு நாடி முறைசெயயா மன்னவ

னாடொறு நாடு கெடும்.

ங

இ-ள. நாடொறும் நாடி முறை செயயா மன்னவன்— தனனாடு நிகழா திமைகளை நாடோறுமாராய்ந்து அதற்கொகக் முறைமையைச் செயயாதவா சன்— நாடொறும் நாடு கெடும்— நாடோறும் நாடிழக்கும். எ-று.

அரசனாகு நாடு உறுப்பாகலின், அதனவினை அவன்மேனின்றது. இழத்தல பயனெயதாமை. மன்னவனாடு நாடொறுங்கெடுமெனதுரைப்பாருமுளா. (ங)

நுருச. கூழாங் குடியு மொருங்கிழக்குங் கோலகோடிச

சூழாது செய்யு மரசு.

ச

இ-ள. சூழாது கோல கோடிச செய்யும் அரசு— மேல் விளைவதெண்ணா முறை தப்பச்செய்யுமரசன்—கூழும் குடியும் ஒருங்கு இழக்கும்— அச்செய லான முன்னீட்டியபொருளையும் பின்னீட்டித்தகேதுவாகிய குடிகளையுஞ் சேர விழக்கும். எ-று.

கோடவெனபது திரிந்துநின்றது. முன்னீட்டியபொருள இழத்தற்கேது வரு கின்றபாட்டாறகூறுப. (ச)

நுருரு. அலலறப்பட டாற்றா தழுக்கண ணீரனநே

செலவத்தைத் தேயக்கும் படை.

ரு

இ-ள. அலலறப்பட்டு ஆற்றாது அழுத் கணனீர் அனநே— அரசன் முறை செயயாமையாற குடிகள் துன்பமுற்று அதனைப் பொறுக்கமாட்டாது அழுத்

கண்ணீரன்றே — செலவத்தைத் தேய்க்கும் படை — அவன செலவத்தைக் குறைக்குங்கருவி. எ-று.

அழுதகண்ணீர் அழுதலான வந்த கண்ணீர் செலவமாகிய மரதையென னுமையின், இஃதேகதேசவருவகம். அல்லறப்பித்திய பாவத்தது தொழில் அதற்கேதுவாகிய கண்ணீர்மேனின்றது. அக்கண்ணீரிற்கொடித்து பிறிதினமையின், செலவங்கடித்திறேயுமென்பது கருதது. (நூ)

நூநூ. மன்னாகரு மன்னுதல செங்கோன்மை யஃதின்றேன்
மன்னுவா மன்னாக கொளி கூ

இ-ள். மன்னாகரு மன்னுதல செங்கோன்மை— அரசாக்குப் புகழ்கடாம் நிலைபெறுதல செங்கோன்மையானும், — அஃது இனதேல மன்னாகரு ஒளி மன்னுவாம் — அச்செங்கோன்மையிலையாயின், அவாகரு அப்புகழ்கடாம் உளவாகா. எ-று.

விகாரத்தாற்றெக்க மூனருவது விரித்து ஆக்கம் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. மன்னுதற்கேது புகழாதல “இவ்விதது மன்னுதல வேண்டி னிசைநடு” என பதனனுமறிக. மன்னுமை ஒருகாலிலையாகம். பழிக்கப்பட்டால் ஒளி மன்னுவாம், ஆகவே, தாமுமன்னுரைப்பதாயிற்று. வென்றி கொடை முதலியவே ஆக்களாற புகழ் பகுதிப்படுத்தின, பன்மையாறகூறினார். அவையெல்லாம் செங்கோன்மையிலவழி இலவாமென்பதாம். இவையானகுபாட்டானுங் கொடுங் கோலனயினுன எய்துங்குற்றங் கூறப்பட்டது. (கூ)

நூநூ. துளியின்மை ஞாலத்திற கெற்றற்றே வேந்த
னளியின்மை வாழு முயிராகரு எ

இ-ள். துளியின்மை ஞாலத்திறகு எறறு—மழையிலலாமைவையதது வாழு முயிராகரு எவ்வகைத் துன்பம் பயக்கும், — அற்றே போதன அளியின்மை வாழும் உயிராகு— அவ்வகைத் துன்பம் பயக்கும் அரசன்றன்னளியிலலாமை அவனுடையாழங்குடிக்கு எ-று.

சிறப்புப்பற்றித் துளியென்பது மழைமேனின்றது. உயிரென்பது குடிகண் மேனின்றது. மேல வாளுக்கவாழுமென்றதனை எதிராமறைமுகத்தாற் கூறிய வாறு. (எ)

நூநூ. இன்மையி லினது துடைமை முறைசெய்யா
மன்னவன கோறகீழ்ப படின. அ

இ-ள். முறை செய்யா மன்னவன கோறகீழ்ப படின — முறைசெய்யாத அரசனது கொடுங்கோலினகீழ் வாழின், — இன்மையின் உடைமை இன்னது — யாவாக்கும் பொருளினதினமையினும் உடைமை இன்னது. எ-று.

தனக்குரிய பொருளோயி அமையாது மேலும் வெஃக்குவோனது நாட்டுக் கைநோவ யாப்புண்டல முதலிய வருவது பொருளுடையாக்கேயாகலின், அவவுடைமை இன்மையினுமின்னுதாயிற்று. இவையிரண்டுபாட்டானும் அவனுடையாழ்வாராகு வருங்குற்றங்கூறப்பட்டது. (அ)

நூநூ. முறைகோடி மன்னவன் செய்யி னுறைகோடி
யொல்லாது வானம் பெயல. கூ

இ-ள். மன்னவன முறை கோடிச செய்யின்— மன்னவன தான் செய்யும் பொருளை முறை தப்பச் செய்யுமாயின்,—உறை கோடி வானம் பெயல் ஓல லாது— அவனுட்பி பருவமழை இன்றாமவகை மேகம் பொழிதலைச்செய்யா து. எ-று.

இரண்டிடத்துங் கோடவெனபன திரிந்துகின்றன. உறைகோடுதலாவது பெ யுங்காலத்துப் பெய்யாமை. அதற்கேது வருகின்ற பாட்டாற் கூறுப. (க)

௫௯௦. ஆபயன குன்று மறுதொழிலோர் தூலமறப்பா

காவலன காவா னெனின.

௧௦

இ-ள். காவலன காவான எனின்— காததற்குரியவரசன உயிரகளைக் காவா னுயின், — ஆ பயன குன்றும்—அறனிலலாத அவனுட்பி பசுக்களும் பால குன்றும்,— அறுதொழிலோர் தூல மறப்பா — அந்நன்றும் தூலகளை மற நது விடுவா. எ-று.

ஆபயன ஆவாற்கொள்ளும் பயன அறுதொழிலாவன ஒதல், ஒதுவித்தல், வேட்டல், வேட்டித்தல், ஈதல், ஏற்றலெனவியை. பசுக்கள் பாலகுன்றியவழி அவியின்மையானும், அது கொடுத்தற்குரியார் மரத்திரங்கற்பமெனபன ஒதாமை யானும், வேளவி நடவாற்றாம, சூகவே, வானம் பெயலொல்லாதெனபதாயிற்று. இவையிரண்டுபாட்டானும் அவனுடின்மணிகமுறகுற்றங்கூறப்பட்டது. (௧௦)

௫௭ ம் அதி.— வெருவந்தசெய்யாமை.

அஃதாவது குடிகளஞ்சுவதும் பகுதியஞ்சுவதும் தானஞ்சுவதுமாய் தொழிலகளைச் செய்யாமை. அவை செயதல் கொடுங்கோனமைப்பாற்படுத்தின், இஃதனபின் வைக்கப்பட்டது.

௫௯௧. தக்காங்கு நாடித் தலைச்செல்லா வண்ணத்தா

லொத்தாங் கொறுபபது வேந்து.

௧

இ-ள். தக்காங்கு நாடி—ஒருவன் தன்னினமெலியாரமேற் சென்றவழி அந் தனை நடுவாக நின்றாய்ந்தது — தலைச்செல்லாவண்ணத்தால் ஒத்தாங்கு ஒது பபது வேந்து— பின்னும் அது செய்யாமற்பொருட்டு அவனை அக்குற்றத்திற் கொப்ப ஒதுப்பானே அரசனாவான். எ-று.

தக்காங்கு ஒத்தாங்கெனபன ஒருசொல். தகுதியெனபது நிகழிலைமையா தல் “தகுதி யெனவொன்று நனமே” எனபதனாறுமறிக. இதனானே தக்காங்கு நாடாமையும், பித்தோகாரணம்பற்றி மிகவொறுத்தலும், குடிகளஞ்சுவவினை யாதல் பெற்றும். (௧)

௫௯௨. கடிதோச்சி மெல்ல வெறிக் நெடிதாகக்

நீங்காமை வேண்டு பவா.

௨

இ-ள். கடிது ஓச்சி— அவ்வொத்தாங்கொறுத்தல் தொடங்குங்கால அளவி தப்பச் செய்வார்போற்றொடங்கி,—மெல்ல எறிக—செய்யுங்கால அளவிற்வா மற்செய்க—ஆக்கம் நெடிது நீங்காமை வேண்டிபவா— ஆகந் தங்கனெடுங் காலநிறைவேண்டிவா. எ-று.

கடிதோச்சல குறஞ்செய்வார் அதனையஞ்சுதற்பொருட்டும், மெல்லவெறி தல் யாவரும் வெருவாமைப்பொருட்டிமாம். தொடங்கினவளவிறகுறைதல் பற்றி மெனமை கூறப்பட்டது. ஓசுதல எறிதலென்பனவிரண்டும் உவமை பற்றி வந்தன. இவையிரண்டிபாட்டானும் குடிகள் வெருவந்த செய்யாமைய தியலபு கூறப்பட்டது. (உ)

நுகூ. வெருவந்த செய்தொழுகும் வெங்கோல னாயி
வெருவந்த மொலலைக கெடும. னு

இ-ள். வெருவந்த செய்து ஒழுக்கும் வெங்கோலன் ஆயின— குடிகள் வெரு விய செயல்களைச் செய்து நடக்கும் வெங்கோலனாமாயின,— ஒருவந்தம் ஒல லைக் கெடும— அரசன் ஒருதலையாகக் கடித்திகெடும. எ-று.

வெங்கோலனென்பது ராணி வாளா பெயராய நின்றது. ஒருவந்தம், ஒரு தலை, ஏகாந்தமென்பன ஒருபொருட் கிளவி. அச்செயல்களுங் கேடுகளும் முன்னாக கூறப்படும். (ந.)

நுகூச. இறைகடிய நென்னுனாககு மினஞ்சொல வேந்த
னுறைகடுகி யொலலைக கெடும. ஈ

இ-ள். இறை கடியன் என்று உரைக்கும் இனஞ்சொல வேந்தன்—குடி களான நமழிறவன் கடியனென்று சொல்லப்படும் இனஞ்சொல்லையுடைய வேந்தன்— உறை கடுகி ஒலலைக் கெடும— ஆயுளுங்குறைந்து செல்வமுங் கடித்திழுகும். எ-று.

நெருசு நொந்து சொல்லுதலான, இன்னுமை பயப்பதாய சொல்லை இனஞ்ச சொல்லென்றா. உறையென்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயர். அஃது ராண்டா குபெயராய உறைதலைச்செய்யும் நாண்மேனின்றது. அது குறைதலாவது அச சொல்லல்லாதார்க்கு உள்ளதிற சுருங்குதல். (சு)

நுகூரு. அருஞ்செவவி மினன முகத்தான் பெருஞ்செலவம்
பேயகண் டன்ன துடைத்து. ரு

இ-ள். அருஞ்செவவி இன்னமுக்கத்தான பெருஞ்செலவம்— தன்னைக் காண் வேணியவார்க்குக் காலமரியனுபக கண்டால் இன்னதமுகத்தினையுடையான து பெரியசெலவம்— பேய கண்டன்ன து உடைத்து—பேயாற காணப்பட டாறபோலவதொருகுற்றமுடைத்து. எ-று.

எனவே, இவையிரண்டும் வெருவந்த செயதலாயின. இவைசெய்வாளைச் சாவாரினமையின, அவன் துசெல்வம் தனக்கும் பிறாக்கும் பயன்படாதென பதுபற்றிப்பேயகண்டன்ன துடைத்தென்றா. காணுதல் தன்வயமாககுதல். (ரு)

நுகூசு. கடுஞ்சொல்லரை கண்ணில னாயி நெடுஞ்செலவ
நீடினறி யாங்கே கெடும. ஈ

இ-ள். கடுஞ்சொல்லரை கண் இலன் ஆயின—அரசன் கடியசொல்லையு மு டையனுய்க் கண்ணோட்டமுமில்லாமாயின,—நெடுஞ்செலவம் நீடு இன்றி ஆங் கே கெடும—அவனது பெரியசெலவம் நீடுதலின்றி அப்பொழுதே கெடும. எ-று.

“வேட்டங் கடுஞ்சொன் மிகுதண்டரு சூதுபொரு— வீட்டங்கட காமமோ டேழு.” எனப்பட்ட விதனங்களுட் கடுஞ்சொல்லையும் மிகுதண்டைததையும்

இவா இவ்வெருவந்தசெயதலுளடக்கினா. கண ஆகுபெயா. இவை செயத பொழுதே கெடுஞ்சிறுமைத்தனரூயினுமென்பார, நெடுஞ்செலவமெனரா. நீடு தல*நீட்டத்தல. (க)

நிள௭. கடுமொழியுங் கையிகந்த தண்டமும வேந்த
னடுமுரண டேயககு மரம. ஏ

இ-ள். கடுமொழியும் கை இகந்த தண்டமும — கடியசொல்லங் குற்றத் தினமிக்க தண்டமும—வேந்தன அடு முரண தேயககும அரம— அரசனது பகை வெலலுத்தேற்ற மாறுபாடாகியவிரும்பினைத் தேயககுமராம. ஏ-று.

கடுமொழியாற்றாணையுங் கையிகந்ததண்டத்தாற்றேச்சமுங் கெட்டு முரண சுருங்கிவருதலின அவற்றை அரமாகடு, திணைநாயினுந்தேயுமென்றற்கு அடுமுரணை இருமபாகடுனா. ஏகதேசவுருவகம் அரமென்புணைத் தனித்தனி கூட்டுக.* இவையையாதுபாட்டானும், செவவியின்மை, இன்னாழகமுடைமை, கண்ணோட்டமின்மை, கட்டுஞ்சொற்சொல்லல், கையிகந்ததண்டமென்றிவைகள் குழுகள ருசும் வினையென்பதூஉம், இவைசெய்தான ஆயுளும் அடுமுரணுஞ் செலவமு மிழக்குமென்பதூஉங் கூறப்பட்டன. (எ)

நிளஅ. இனத்தாற்றி யெண்ணுத வேந்தன சினத்தாற்றிச
சேறி சிறுருந திரு. அ

இ-ள். இனத்து ஆற்றி எண்ணுத வேந்தன — காரியத்தைப்பற்றி வந்தவெண்ணத்தை அமைச்சாமைலவைத்து அவரோடு தானுமெண்ணிச செய்பாதவரசன்— சினத்து ஆற்றிச சேறின—அபபிழைப்பாற் றனகாரியந்தப்பியவழித் தன்னைச்சினமாகியகுற்றத்தினகண்ணே செலுத்தி அவனாவெகுளுமாயின,— திருச சிறுகும்— அவனசெலவம் நாடோறுஞ் சுருங்கும். ஏ-று.

அரசாபாரம் பொறுத்துயத்தலொப்புமையான அமைச்சரை இனமென்று ம, தான பின் பிழைப்பாதலறிந்து அமையாது அதனை அவாமேலேற்றி வெகுளின் அவா வெரீஇநீங்குவா, நீங்கவே, அபபிழைப்புத் தீருமாறும் அப்பாரமினிதுயக்குமாறும் இலனமென்பது நோக்கித் திருச்சிறுகுமென்றுங் கூறினா. இதனை பகுதியுஞ்சுமவினையும் அது செய்தானையதுகுற்றமுங் கூறப்பட்டன (அ)

நிளக. செருவந்த போழ்திற சிறைசெயயா வேந்தன்
வெருவந்து வெயது கெடும. கூ

இ-ள். சிறை செயயா வேந்தன்— செரு வருத்தமுன்னே தனக்குப் புக் லாவதோரான் செய்துகொள்ளாதவரசன் — செரு வந்த போழ்தில் வெருவந்து வெயது கெடும—அது வந்தகாலத்து ஏமமின்மையான வெருவிக் கடித்திகெடும. ஏ-று.

* இவ்வாறு ஒருமைப்பெயரை வாக்கியபேதமாகத் தனித்தனி கூட்டி முடிப்பதனைத் தோவடமிழுப்பாரபோலப் பிரத்தியேகபந்தாநுவயமென்பா வடனூலா.

பகையை வெருவிச் சேர்ந்தார் நீங்குதலிற் றயியனாய்த் தானும் வெருவி அப்பகைவயத்தனென்பதாம். இதனால் தானருசும வினையும் அது செயத் தானேயும பயனுங் கூறப்பட்டன. (௧)

நா. ௦. கல்லாப பிணிகுருங் கடுங்கோ லதுவல்ல

திலலை நிலக்குப் பொறை.

௧௦

இ-ள். கடுங்கோல கல்லாப பிணிகுரும — கடுங்கோலனுய்வரசு னநீதிநா னமுதலிப் கல்லாதாராத் தனக்குப் பருந்தியாகக் கூட்டாநிற்கும், — அதுவ ல்லது நிலக்குப் பொறை திலலை— அககூட்டமல்லது நிலத்திற்கு மிகையாய் பாரம் பிழிதிலை. எ-று.

கடுங்கோலென்பது பாண்டு மிகக்ஷணத்தினமேற்றன்றி அதனைச் செய்வா னமேற்றாயிற்று. அவன் அது செயதற்கியைவாணாயல்லது கூட்டாமையிற் கல் லாபபிணிகுருமென றும், ஏனைப்பற்றையெல்லாம் பொறுக்கின்றதெய்தலாகலின் நிலத்திற்குப் பொறை அதுவல்லதிலையென றங்கூறினா. நிலக்கெனபது செய யுளவிகாரம். இதனால் வெருவந்த செயதலின்குற்றங் கூறப்பட்டது. (௧௦)

நா. ம. அதி.— கண்ணோட்டம்.

அஃதாவது தன்னொடு பயின்றாரைக் கண்டால் அவர் கூறியன மறுக்க மாட்டாமை. இஃது அவாழேற் கணசென்றவழி நிகழ்வதாகலின், அப்பெயர்த் தாயிற்று. மேல வெருவந்தசெய்யாமையுட்கூறியவதனையே சிறப்புப்பற்றி வி ரித்துக்கூறுகின்றமைபின், இஃது என்பின் வைக்கப்பட்டது.

நா. ௧. கண்ணோட்ட மென்னுங் கழிபெருங் காரிகை

புணமையா னுண்டிவ வுலகு.

௧

இ-ள். கண்ணோட்டம் எனவும் கழி பெருங்காரிகை உண்மையான—கண் ணோட்டமென்று சொல்லப்படுகின்ற சிறப்புடையவழிகு அரசாமாட்டி உண் டாகலான, — இவவுலகு உண்டு— இவவுலகமுண்டாகாநின்றது. எ-று.

கழிபெருங்காரிகைபென்புழி ஒருபொருட்பனமொழி இவவுயிரழகது சிறப் புணர் நின்றது. இவவழிகு அத்தகுறுப்பாகலின், உண்மையானென நிலைபேறு ங்கூறினா. இனமை வெருவந்தசெய்தலாகலின் அவாநாட்டுவாழ்வார புலியை யடைந்த புலவாயினம்போன்று ஏழ்ஞ்சாராமையற்றி, இவவுலகுண்டென்றா.

நா. ௨. கண்ணோட்டத் துள்ள துலகிய லஃதிலா

ருண்மை நிலக்குப் பொறை.

௨

இ-ள். உலகியல் கண்ணோட்டத்து உள்ளது—உலகநடை கண்ணோட்டத்தி ன்கண்ணே நிகழ்வது— அஃது இலா உண்மை நிலக்குப் பொறை— ஆக லான, அககண்ணோட்டமில்லாதா ளளராதல் இந்நிலத்திற்குப் பாரமாதற்கே, பிறிதொன்றற்கன்று. எ-று.

உலகநடையாவது ஒப்புரவுசெய்தல், புறந்தருதல், பிழைத்தன பொறுத்த லென்றிவைமுதலாயின. அவைநிகழாமையால் தமக்கும பிறாக்கும பயன்படா ளென்பதுபற்றி, நிலக்குப்பொறையென்றா. ஆதற்கெனபது சொல்லெச்சம். இவையிரண்டுபாட்டானுங் கண்ணோட்டத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௨)

இளங். பண்ணென்னும் பாடற் கியைபின்றேற் கண்ணென்னும் கண்ணோட்ட மிலலாத கண். ௩

இ-ள். பண் எனமும் பாடற்கு இயைபு இன்றேல்—பண் என்னபயத்ததாம் பாடற்சொழிலோடு பொருத்தமின்றாயின—கண் என்னும் கண்ணோட்டம் இல்லாதகண் — அதுபோலக் கண் என்னபயத்ததான கண்ணோட்டமில்லாதவிடத்து எ-று.

பண் கண்ணென்பன சாதிப்பொபா. பண்களாவன பாஸ்யாழ முதலிய ஹர்மமுனறு. பாடற்சொழில்களாவன யாழின்னகண் வாராதல் முதலியவெட்டும்,* பண்ணல் முதலியவெட்டும்,† மிடற்றினகண் எடுத்தல், படுத்தல், நலிதல், கம்பிதம், குழலமென்னுமெனதும், பெருவண்ணம், இடைவண்ணம், வண்புவுண்ணமுதலிய வண்ணங்களெழுபத்தாறுமாம். இவற்றோடியையாதவழிப பண்ணுறபயனிலலாதவாறுபோலக் கண்ணோட்டத்தையாதவழிக் கண்ணுறபயனிலையென்பதாம். கண் சென்றவழி நிகழ்தலபற்றி அதனைமிடமாக்கினா. இறுதிக்கட்கண்ணென்பதனைக் “கண்ணகனஞாஸம்” எனபுழிப்போலக் கொள்க.

. இளசு. உளபோள் முகத்தெவன் செயபு மளவினும் கண்ணோட்ட மிலலாத கண். ௪

இ-ள். முகத்து உளபோல எவன் செய்யும் — கண்டாகக் முகத்தின்கண் உளபோற்றேனலல்லது வேறென்ன பயனைச் செய்யும்—அளவினும் கண்ணோட்டம் இல்லாத கண் — அளவினவாத கண்ணோடுதலையுடையவல்லாத கண்கள். எ-று.

தோன்றலல்லதென்னுஞ்சொற்கள் அவாயநிலையான வந்தன. கழிக்கண்ணோட்டத்தின்குத்தற்கு, அளவினென்னரா. ஒருபயனையுஞ் செய்யாவென்பது குறிப்பெச்சம். (ச)

. இளநு. கண்ணிற கணிகலங் கண்ணோட்ட மஃதின்றேற் புண்ணென் றுணரப் படும. ௫

இ-ள். கண்ணிறகு அணி கலம் கண்ணோட்டம்—ஒருவன்கண்ணிற்கு அணியுங்கலமாவது கண்ணோட்டம், — அஃது இன்றேல் புண என்று உணரப்படும் — அக்கலமில்லையாயின் அஃதறிவுடையாராற் புண்ணென்றறியப்படும். எ-று.

வேறணிகலமினமையிற் கண்ணிறகணிகலமென்றும், கண்ணுயத்தோன்றினும் நோய்களானும் புலன்பற்றலானுநதுயாவினாததேகுகிப் புண்ணென்றுணரப்படுமென்றும் கூறினா. இவை மூன்றுபாட்டானும் ஓடாது நின்ற கண்ணினகுற்றங் கூறப்பட்டது. (ரு)

இளங். மண்ணோ டியைநத் மரத்தனையா கண்ணோ டியைந்துகண் ணோடா தவா. ௬

* வார்தல் முதலிய இசைக்கரணங்களெட்டாவன வாராதல், வடித்தல், உந்தல், உறழ்தல், உருட்டல், தெருட்டல், எள்ளல், பட்டடை எனவிலை.

† பண்ணல் முதலிய கலைத்தொழில்களெட்டாவன பண்ணல், பரிவட்டனை, ஆராய்தல், தைவரல், செலவு, விளையாட்டி, கைபூழ், குறும்போக்கு எனவிலை.

இ-ள். கண்ணோடு இயைந்து கண்ணோடாதவர் — ஒழிதற்குரிய கண்ணோடு பொருந்திவைத்து அஃதோடாதவர் — மண்ணோடு இயைந்த மரத்து அனையர் — இயங்காநின்ற ருராயினும் மண்ணோடு பொருந்திநிற்கின்ற மரத்தினையொப்பா. எ-று.

ஓடாதவனொப்புநிச சினைவினை முதனமேனினறது. மரமுங்கண்ணோடியை நது கண்ணோடாமையின, இது தொழிலுவமம். இதனைச் சுதைமண்ணோடு கூட்டிய மரப்பாவையெனறுரைப்பாருமுளா. அஃதுரையனமை காணப்படுங்கண்ணினறி அதனுண் மறைந்துநிற்கின்ற ஒருசாருளளீட்டாற கூறினமையானும், “மரக்கண்ணோ மண்ணுளவார கண்ணென நிரக்கண்டாய” என்பதனுமறிக. (சு)

ருஎஎ. கண்ணோட்ட மிலலவா கண்ணிலர் கண்ணுடையார கண்ணோட்ட மினமை|| மில எ

இ-ள். கண்ணோட்டம் இலலவா கண் இலா — கண்ணோட்டமில்லாதவர் கண்ணுடையருமல்லா, — கண் உடையார கண்ணோட்டம் இனமையும் இல — கண்ணுடையவர் கண்ணோட்டமில்லாதவரெனில்லை. எ-று.

• கண்ணுடையாரயிற காட்சிக்கண்ணே அஃதோடுமென்பதுபற்றிக் கண்ணோட்டமில்லவா கண்ணிலரெனக் கூறிப் பின் அதனையெதிர்மறைமுகத்தான விளக்கினா. உமமை இறந்ததத்தழீயியவெச்சவுமமை. இவையிரணிபாட்டானுங் கண்ணோடாதாதிழிபு கூறப்பட்டது. (எ)

ருஎஅ. கருமகு சிதையாமற கண்ணோட்ட வல்லார்க குரிமை புடைத்திவ வுலகு. அ

இ-ள். கரும சிதையாமல் கண்ணோட்ட வல்லார்க்கு — முறைசெய்தலாகிய தந்தொழில்பியாமற கண்ணோட்ட வல்ல வேந்தார்க்கு — உரிமை உடைத்து இவ வுலகு — உரித்தாரநன்மையுடைத்து இவவுலகம். எ-று.

தமமொடு பயினரா பிறரையிடுக்கனசெயதுழி அவகாக கண்ணோடியொருதார்க்கு முறை சிதைதல் மேல் “ஓநதுகண் ணோடாது” என்ற முறையிலக் கணத்தானும் பெற்றும். முறை சிதையவருமவழிக் கண்ணோடாமையும் வாராவழிக் கண்ணோட்டம ஒருவறகியலபாதலருமையிற கண்ணோட்டவல்லார்க்கெனதும், அவவியலபுடையார்க்கு உலகமுமுதம் நெடுங்காலஞ்சேறலின உரிமையுடைத்தெனறுங் கூறினா. இதனா கண்ணோடுமாறு கூறப்பட்டது. (அ)

ருஎகூ. ஒறுத்தாற்றும் பண்பினர் கண்ணுங்கண் ணோடிப் பொறுத்தாற்றும் பண்பே தலை. கூ

இ-ள். ஒறுத்தாற்றும் பண்பினாக்கண்ணும் — தமமையொறுக்குமியலபுடையாரிடத்தும் — கண்ணோடிப் பொறுத்தாற்றும் பண்பே தலை — கண்ணோட்டமுடையாரைக் குற்றத்தைப் பொறுக்குமியலபே அரசாக்குத் தலையாயவியலபாவது. எ-று.

• பண்பினொன்றதனால அவாபயிறகி பெற்றும். ஒறுத்தாற்றும், பொறுத்தாற்றுமென்பன ராணடொருசொன்னீர். (கூ)

ருஅ0. பெயக்கண்டு நஞ்சுண் டமைவர் நயத்தக்க நாகரிகம் வேண்டு பவர். க0

இ-ள. நஞ்சு பெய்க கண்கிம் உண்டு அமைவா—பயினரார் தமக்கு நஞ்சி டக கண்கிவைத்தும் கண் மறுக்கமாட்டாமைபின் அதனையுண்டு பினனும்வ ரோடு மேவுவா— நயத்தக்க நாகரிகம் வேண்டிப்பவா— யாவரானும் விரும் பத்தக்க கண்ணோட்டத்தினை வேண்டிமவா, எ-று.

நாகரிகமென்பது கண்ணோட்டமாதல “முரதை யிருந்து நடடோர் கொடு பபி—னஞ்சு முண்பா நனிநா கரிகா.” எனபதனுமறிக. அரசர் அவனாயொ ருது கண்ணோடற்பாலது தம்மாட்டுக் குற்றஞ்செய்துழியென்பது இவ்விரண் டிபாட்டானு கூறப்பட்டது. (க0)

நிகு ம அதி — ஒற்றாடல்.

அஃதாவது பகை, நொதுமல், நடபெனமும் மூன்றுதிறத்தாராமாட்டிம் நிகழ்ந்தனவறிதற்கு ஒற்றையாளுதல். மேற்சொல்லியவிலக்கணத்தையு அர சனுக்குத் தனனாடி செலுத்ததுங்காலும் பிற்நாடு கொள்ளுங்காலும் வேண்டு வன கூறுகின்றாராகலின், அவவிருமைக்கும் இன்றியமையாதாய் இது முன வைக்கப்பட்டது.

நிகு. ஒற்று முனாசான்ற நூலு மிவைபிரண்டிந

தெற்றெனக் மன்னவன கண.

க

இ-ள. ஒற்றும் உரை சான்ற நூலும் இவை இரண்டும் — ஒற்றும் புகழ் மைந்த நீதிநூலுமாகிய இவையிரண்டினையும் — மன்னவன கண தெற்றெ னக்— அரசன தன்னிரண்டிகண்ணுமாகத் தெளிக. எ-று.

ஒற்றுத் தனகண் செல்லமாட்டாத பரப்பெலாருசென்று கண்டு ஆண்டு நிக ழுந்தனவெல்லாமுணராததலானும், நூல் அந்நிகழ்ந்தவற்றிற்குத் தன்னுணர்வு செல்லமாட்டாத வினைகளையெல்லாருசொல்லியுணராததலானும், இவ்விரண் டினையுமே தனக்கூனக்கண்ணும் ஞானக்கண்ணுமாகத் துணிர்துகொண்டொ முகுகவென்பதாம். ஒற்றனை ஒற்றென்றார், வேந்தனை வேந்தென்றாற்போல. தெற்றெனக்வென்பது தெற்றெனென்பது முதனிலையாக வந்த விபங்கோள். அது தெற்றெனவென்னுஞ் செய்வெனெச்சத்தானறிக. இதனால் ஒற்றினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க)

நிகு. எல்லார்க்கு மெல்லா நிகழ்பவை யெனாநூன்றும் வல்லறிதல் வேந்தன ரொழில்.

உ

இ-ள. எல்லார்க்கும் நிகழ்பவை எல்லாம் எஞ்ஞான்றும் வல அறிதல்— எல்லார்கண்ணும் நிகழ்வனவெல்லாவற்றையும் நாடோறும் ஒற்றான விரைந்த றிதல்— வேந்தன தொழில்— அரசனுக்குரிய தொழில், எ-று.

எல்லார்க்குமென்றது மூன்றுதிறத்தாராயும். நான்காவது ஏழாவதன்பொ ருட்கண் வந்தது. நிகழ்வனவெல்லாமென்றது நல்லவுநதீயவுமாய் சொற்களை யுஞ் செயல்களையும். அவை நிகழ்ந்தபொழுதே அவற்றிற்குத் தக்கவழியாகத் தேறுதலாகச் செய்யவேண்டிதலின் வல்லறிதலென்றும், அவவிருதொழிற்கும் அறிதல் காரணமாகலின் அதனையேயுபசாரவழக்காற்றொழிலென்று கூறினர். ஒற்றென்பது அதிகாரத்தான வந்தது. இதனால் ஒற்றியை பயன்கூறப் பட்டது. (உ)

திருகூ. ஒற்றினு ஒற்றிப் பொருடெரியா மன்னவன்
கொற்றங் கொள்ககிடந்த தில. ௩

இ-ள். ஒற்றினுன் ஒற்றிப் பொருள தெரியா மன்னவன்—ஒற்றினுனே எல்லார்கண்ணும் நிகழ்ந்தவற்றை ஒற்றுவித்து அவற்றானெய்தும் பயனையாராயாதவரசன்—கொற்றம் கொள்க் கிடந்தது இல்—வென்றியடையக் கிடந்தது வேறொருநெறியில்லை. எ-று.

அந்நிகழ்ந்தனவும் பயனும் அறியாது பகைக்கெளியனாதல பிறிதிறீராமை யின், கொற்றங்கொள்ககிடந்ததிலலென்றா. இதற்குக் கொள்ககிடந்ததொரு வென்றியில்லையெனதுரைப்பினும்மையும்-இதனால் அததொழில் செய்யாதவழி வருங்குற்றங் கூறப்பட்டது. (௩)

திருசு. வினைசெய்வாரா தஞ்சுற்றம் வேண்டாதா றொன்றங்
கனைவராயு மாராயவ தொற்று. ௪

இ-ள். தம் வினை செய்வாரா சுற்றம் வேண்டாதாரா என்ற அனைவராயும் ஆராயவது—தங்காரியஞ்செய்வாரா, சுற்றத்தாரா, பகைவனென்று சொல்லப்படாத அனைவராயும் சொற்செயல்களானாராயவானே— ஒற்று— ஒற்றனாவான். எ-று.

தம்மென்றது அரசனோடுபபித்தி. அவனுக்குக் காரியஞ்செய்வாரா செய்வனவும், சுற்றத்தாரா தன்னிடத்தும் நாட்டிடத்துஞ்செய்வனவும், பகைவா தன்னறமாராயதலும் மேற்றேறப்பித்தலும் முன்னிடத்தித் தன்னிடத்துச் செய்வனவுமறிந்து, அவற்றிற்கேற்றன செய்யவேண்டித்தின், இம்மூவகையாராயும எஞ்சாமலாராயவேண்டிமென்பாரா, அனைவராயுமாராயவதொற்றென்றாரா. (௪)

திருநு. கடாஅ வருவொடு கண்ணஞ்சா தியாணி
முகாஅமை வல்லதே யொற்று. ௫

இ-ள். கடா உருவொடு — ஒற்றப்பட்டாரா கண்டால் ஐயுறாத வடிவொடு பொருந்தி— கண் அஞ்சாது—அவா ஐயுற்றறியலுற்றிச் செயித்து நோக்கியு அவாகண்ணிற்கஞ்சாது நினது—யாண்டும் உகாமை வல்லதே ஒற்று—நான் குபாயமுஞ்செய்தாலும் மனத்துக்கொண்டவற்றை உயிழாமை வல்லவடே|| ஒற்றனாவான். எ-று.

கடாவென்பது கடுக்கும் பெயரொச்சத்தெதிராமறை. ஐயுறாத வடிவாவன பாபப்பாரா, வணிகா முதலாயினா வடிவு. (௫)

திருகூ. துறந்தாரா படிவத்த ராகி யிறந்தாராயந்
தென்செயினுஞ் சோராவில் தொற்று. ௬

இ-ள். துறந்தாரா படிவத்தா ஆகி இறந்து ஆராயந்து—முற்றத்திறந்தாராயும் விரதவொழுக்கினராயும் உளபுகுத்தகரியவிடங்கனெல்லாம் உளபுக்கு ஆராயவேண்டிவனவாராயந்தறிந்து—என செயினும் சோவு இலது ஒற்று—ஆண்டையார் ஐயுற்றுப் பிடித்த எல்லாததுன்பமுஞ்செய்து கேட்டாலும் தன்னை வெளிப்படுத்தாதவனே ஒற்றனாவான். எ-று.

விரதவொழுக்கம் தீர்த்தயாததிரை முதலாயின. செயினுமென்பது அறவோரென்று செய்வாரினமை விளக்கி நின்றது. மேல ராலவகையுபாயத்தினுஞ்சோ

ர்வினமை சொல்லிவைத்து ஈன்றிந் தண்டத்தைப் பிரித்துக்கூறியது அதனது பொறுத்தற்கருமைச்சிறப்பு நோக்கி. இதனைப் படிவமென்றனை வேடமாக் கித் துறந்தாராவேததாராகியெனதுணைப்பாருமுளா. (சு)

இஅஎ. மறைந்தவை கேட்கவற ருகி யறிந்தவை

பையப்பா டிலலதே யொறது. எ

இ-ள். மறைந்தவை கேட்க வறது ஆகி— ஒற்றப்பட்டார் மறையச்செய்த செயலகளை அவாக்குள்ளாயிராற கேட்க வல்லனாய் — அறிந்தவை ஐயப் பாடி இல்லதே ஒறது—கேட்டறிந்த செயலகளிற பின்னையப்பாது துணிய வல்லவனே ஒற்றனாவான். எ-று.

மறைந்தவை சொல்லுவாயாயிறது, அவரயிராமறசென்றொட்டித் தாமே சொல்லும்வகை அதற்கேற சொல்லாகச் செயலாக முன்னே விளைத்து, அத் தொடர்பாறகேட்குங்காலும் உருதார்போனதுநின்று கேட்கவேண்டிதலிற கேட்கவறருகியெனதும், கேட்டறிந்தவறறைத் தானேயையுறுவறது சொல்லின அரசனால அவறறிந்தேற வினை செய்யலாகாமையின ஐயப்பாடிஸ்தே யெனதுங்கூறிரா, இவைநான்குபாட்டானும் ஒற்றினதிலக்கணங்கூறப்பட்டது.

இஅஅ. ஒற்றொறித் தந்த பொருளையு மறதுமோ

ரொறறின லொறறிக கொளல். அ

இ-ள். ஒறது ஒற்றித் தந்த பொருளையும்—ஒரொற்றன ஒற்றி வறதறிவித்த காரியந்தன்னையும்— மறதும் ஒரொற்றறின லொறறிக கொளல்— பிறனொரொற்றனதும் ஒறதுவித்து ஒப்புமை கண்டுகொள்க. எ-று.

ஒற்றப்பட்டாரோடொத்ததுநின்று மாறுபடக்கூறலுங்கூறிமாதலின, ஒருவன மாற்றத் தேறப்படாதென்பதாம். (அ)

இஅசு. ஒற்றொற றுணராமை யாள்க வுடன்மூவா

சொறறொகக தேறப் படும. சு

இ-ள். ஒறது ஒறது உணராமை ஆள்க—ஒற்றையாளுமிடத்து ஒருவனையொருவனறியாமலானக,— உன மூவா சொல் தொகக தேறப்படும—அங்ஙனமாண்டவொற்றாமூவரை ஒருபொருண்மேல வேறுவேறுவிட்டால் அம்மூவா சொல்லும் பயனொத்ததனவாயின, அது மெய்யெனது தெளியப்படும. எ-று.

ஆயினென்பது வருவிக்கப்பட்டது. ஒருவனையொருவனறியிற நம்முளியை நது ஒப்பககூறுவராகலின உணராமையாள்கவென்றும், மூவாக்கு நெஞ்சொறதுமைப்படுதலும் பட்டால் நீடுநிறநலுங்கூடாமையிற தேறப்படுமெனதுங்கூறிறார். இதனானே அஃதொத்தலவாயிற பின்னுமாராய்கவென்பது உம பெறமும. (சு)

இசு௦. சிறப்பறிய வொறறின்கட செய்யற்க் செயறிற

புறப்படுத்தா னாகு மறை. க௦

இ-ள். ஒற்றின்கண சிறப்பு அறியச் செய்யற்க்—மறைந்தவையறிறது கூறிய ஒற்றின்கட்செய்யுஞ்சிறப்பின அரசன பிறறறியச் செய்யாதொழிக;—செய்யின் மறை புறப்படுத்தான ஆகும்— செயதானறிற நன்னகத்தடக்கப்படும மறையைத் தானே புறத்திட்டானும். எ-று.

மன்றயாவது அவனொற்றையுனாம, அவன கூறியது உமாம். சிறப்புபெற்ற விவன யாவனெனதும் இது பெறுதற்குக் காரணம் யாதெனதும் வினவுவாரும் இதுப்பாரும் அயலாராகலின், புறப்படுத்தாணுமென்றா. இவைமூன்று பாட்டானும் ஒற்றையாளுமாறும், அவரானிகழ்நதனவறியுமாறும், அறிந்தாற சிறப்புச் செய்யுமாறுங் கூறப்பட்டன.

(க0)

சு0 ம அதி. — ஊக்கமுடைமை.

அஃதாவது மனமமெல்தலின் வினைசெய்தற்கட்கிளாசியுடைத்தாதல. ஒற்றான நிகழ்நதனவறிந்து அவற்றிற்கேற்ற வினை செய்வானுக்கு இஃகின் நியமையாமைபின், ஒற்றாடலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

ருகக. உடைய றொன்பபடுவ தூக்கமஃ நிலலா

ருடைய துடையரோ மற்று. க

இ-ள். உடையா என்பபடுவது ஊக்கம்—ஒருவரை உடையொன்றுசொல்லச் சிறந்தது ஊக்கம், — அஃது இல்லாரா மற்று உடையது உடையரோ—அவ்வுக்கமில்லாதார் வேறுடையதுதானும் உடையராவரோ, ஆகா. எ-று.

வேறுடையதெனது முன்னெய்திநின்ற பொருளை உமமை விகாரத்தாற்றெக்கது. காககுமாற்றலிலராகலின், அதுவுமிழப்பொன்பதாம். (க)

ருகஉ. உள்ள முடைமை யுடைமை பொருளுடைமை

நிலலாது நீங்கி விடும். உ

இ-ள். உள்ளம் உடைமை உடைமை — ஊக்கமுடைமையே ஒருவனுக்கு நிலைநின்ற உடைமையாவது, — பொருள் உடைமை நிலலாது நீங்கிவிடும்—மற்றைப் பொருளுடைமை நிலைநிலலாது நீங்கிப்போம். எ-று.

உள்ளம் ஆகுபெயர். ஊக்கம் உள்ளத்துப் பண்பாகலின், அதற்கு நிலைநிறவும், பொருள் உடம்பினும் வேறாய் அழிதனமாலைத்தாகலின் அதற்கு நிலைநிலலாமைபுங்கூறினா. கூறவே, அஃது உடைமையன்றென்பது பெறப்பட்டது.

ருகங். ஆக்க மிழந்தேமென றல்லாவா ருக்க

மொருவநதங் கைத்துடை யார் ங்

இ-ள். ஆக்கம் இழந்தேமெனது அல்லாவா—இழந்தாராயினும் யாங்கைப் பொருளையிழந்தேமென்றல்லாரா—ஒருவந்தம் ஊக்கம் கைத்து உடையா—நிலைபெற்றவுக்கத்தைக் கைப்பொருளாகவுடையார். எ-று.

ஆக்கம் ஆகுபெயர். ஒருவந்தமாயவுக்கமெனக் கைத்துக் கையகத்தாய்பொருள், “கைத்துண்டாம் போழ்தே கரவா தறஞ்செயம்மின்”* என்றா பிறரும், அல்லாவாமைக்கேது வருகின்ற பாட்டாற கூறுப.

(ங்)

ருகசு. ஆக்க மதாவினாச செலவு மசைவிலா

ஆக்க முடையா னுழை. ச

* நாலடியார், இளமை நிலையாமை—மற்றறிவா நலவினை யாமீனைய மெனது — கைத்துண்டாம் போழ்தே கரவா தறஞ்செயம்மின்—முற்றி யிருந்த கனியொழியத் தீவளியா—னறகா யுத்தாது முண்டு.

இ-ள். அசைவு இலா ஊக்கம் உடையானுழை—அசைவிலலாத ஊக்கத்தை யுடையானமாட்டி—ஆக்கம் அதா வினாயச செலலும்—பொருள் தானே வழி வினவிக் கொண்டு செலலும். எ-று.

அசைவினமை இடுக்கண முதலியவற்றறறளராமை. வழிவினவிச் சென்று சாரவார்போலத தானே சென்று சாருமென்பாரா, அதாவினாயசசெலலுமென் றாரா. எய்தினிற பொருளினும் அதற்குக் காரணமாயலுக்கஞ்சிறந்ததென்பது இவைநான்குபாட்டானுங் கூறப்பட்டது. (ச)

௫௬௫. வெள்ளத த்ணைய மலாநீட்ட மாந்தாதம்

முள்ளத த்ணைய துயாவு. ௫

இ-ள். வெள்ளத்து அணைய மலா நீட்டம்— நின்ற நீரினளவினவாம நீர்ப பூக்களினறாினது நீளங்கள்,—மாந்தாதம் உள்ளதது அணையது உயாவு— அதுபோல மக்கடமமூக்கத்தளவினதாம் அவருயாச்சி. எ-று.

மலா ஆகுபெயா. நீர மிக்கதுணையும் மலாததான நீருமென்பது பட, வெ ளளதத்தணையவென்றா. இவவுவமையாற்றலான ஊக்கமிக்கதுணையும் மக்களு யாவொன்பது பெறப்பட்டது. உயாதல பொருள படைகளான மிகுதல (௫)

௫௬௬. உள்ளுவ தெல்லா முயர்வுள்ளன் மறந்து

தள்ளினுந் தள்ளாமை நீர்த்து. ௬

இ-ள். உள்ளுவது எல்லாம் உயாவு உள்ளல் — அரசராயினா கருதுவதெ லலாம் தம்முயாச்சியையே கருதுக,—அது தள்ளினும் தள்ளாமை நீர்த்து —அவவுயாச்சி பாலவகையாறகூழிறநிலையாயினும்,அக்கருத்துத் தள்ளாமை நீராமையுடைத்து. எ-று.

உமமை தள்ளாமை பெரும்பானமையாதல விளக்கிறது. தள்ளியவழியுந் தாளாணமையிற நவரினரி நல்லோராறபழிக்கப்படாமையின, தள்ளாவியற் கைத்தென்பதாம். மேல உள்ளதத்தணையதுயாவு எனறத்தணையே வறபுறுத்தி யவாறு. (௬)

௫௬௭. சிதைவிடத் தொல்கா ரூரவோர புதையம்பிற

பட்டுபபா னேறுங் களிறு எ

இ-ள். களிறு புதை அம்பின பட்டுப பாடி ஊனறும்—களிறு புதையாகிய அம்பாற புணப்பட்டவிடத்ததுத் தளராது தனபெருமையை நிலைநிறுத்தும்,— உரவோர சிதைவிடத்து ஒல்காரா— அதுபோல ஊக்கமுடையார தாங்கருதிய உயர்ச்சிக்குச் சிதைவு வரத்தவிடத்துத் தளராது தம்பெருமையை நிலைநிறுத் துவா. எ-று.

புதை அமபுககட்டு. பணமை கூறியவாறு. பட்டாலென்பது பட்டெனத திரி நதுநின்றது. ஒல்காமை களிறுதுடனும், பாணேறுதல உரவோருடனும், சென் றியைநதன். தள்ளினுந் தவறுதுளளியது முடிப்பொன்பதாம். இவைமூன்றுப் பாட்டானும் ஊக்கமுடையாரதுயாச்சி கூறப்பட்டது. (௭)

௫௬௮. உள்ள மிலாதவ ரொய்தா ருலகத்து

வள்ளிய மென்னுளு செருக்கு. ௮

இ-ள். உள்ளம் இலாதவர்— ஊக்கமில்லாதவரசா— உலகத்து வன்ஸியம் என்னும் செருக்கு எய்தார்— இவ்வுலகத்தாருள் யாம வணமையுடையெமெனது தம்மைத் தாமதித்தகோப பெறார். எ-று.

ஊக்கமில்லையாகவே, முயற்சி, பொருள், கொடை, செருக்கிவை முறையே இலவாமாகலின், செருக்கெய்தாரென்றார். கொடை வென்றியினையுவினபம் தமக்கல்லது பிறாக்குப புலனாகாமையின், தன்மையாற் கூறப்பட்டது. (அ)

ருகூ. பரியது கூாங்கோட்ட தாயினும் யானே

வெருஉம புலிதாக குறின. கூ

இ-ள். பரியது கூாங்கோட்டது ஆயினும்— எல்லாவிலங்கினுந் தான் பேருடம்பினது அதுவேயுமனதிக் கூரியகோட்டையுமுடையதாயினும், — யானே புலி தாககுறின வெருஉம— யானே தன்னைப் புலியெதிர்ப்படின அதற்கஞ்சும. எ-று.

பேருடம்பான வலியுதி கூறப்பட்டது. புலியின்மிகக் மெய்வலியுங் கருவிச்சிறப்புமுடைத்தாயினும் யானே ஊக்கமின்னமையான அஃதுடைய அதற்கஞ்சுமென்ற இது, பகைவரின் மிகக் மெய்வலியுங் கருவிச்சிறப்புமுடையராயினும் அரசா ஊக்கமில்லாரின் அஃதுடையவரசாக்கஞ்சுவனென்பது தோன்ற நின்றமையின், பிறிதுமொழிதல. (க)

கூ00. உரமொருவற குள்ள வெறுக்கையஃ திலலார

மரமக்க ளாதலே வேறு. கூ0

இ-ள். ஒருவறகு உரம் உள்ள வெறுக்கை— ஒருவறகுத் திண்ணியவறிவா வது ஊக்கமிக்குதி, — அஃது இல்லார மரம்— அவ்வுக்கமிக்குதியிலலாதார மக்களாகார, மரங்களாவார, — மக்களாதலே வேறு — சாதிமரங்களோடு இம் மரங்களிடை வேறுறுமைவடிவு மக்களவடிவே, பிறிதிலலை. எ-று.

உரமென்பது அறிவாதல “உரனென்னுந் தோட்டியான ” என்பதனுமறிக. மரமென்பது சாதியொருமை. மக்கட்குள்ள நல்லறிவுங் காரியமுயற்சியுமின்னமைபற்றி மரமென்றும், மரத்திற்குள்ள பயன்பாடினமைபற்றி மக்களாதலே வேறென்றுங் கூறினார். பயன் பழமுதலியவும், தேவாகோட்டம், இல்லம், தோ, நாவாயகட்கு உறுப்பாதலும் முதலிய. இவைமுன்னுபாட்டானும் ஊக்கமில்லாதாரதிழிபு கூறப்பட்டது. (க0)

சூக ம் அதி. — மடியின்மை.

அஃதாவது கருதியன செய்யுங்காற சோமபுதலில்லாமை. ஊக்கமுடையார்க்கு ஒரோவழிக் குணவயத்தான மடி வருத்தனெக்கி, இஃதுக்கமுடைமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கூ0க. குடியென்னுங் குன்ற விகக்க மடியென்னு

மாசூர மாய்ந்து கெடும். க

இ-ள். குடி என்னும் குன்ற விகக்கம்— தான் பிறந்த குடியாகிய நந்தாவி ளக்கு— மடி என்னும் மாசு ஊர மாய்ந்து கெடும்— ஒருவன்மடியாகிய இருளடர் நந்திப்போம். எ-று.

உலகநடைபுள்ளதுணையும் இடையறாது தன்னுட்பிறந்தான் விளக்குதலிற் குடியைக் குன்றாவிளக்கமென்றும், தாமதகுணத்தான் வருதலின் மடியைமாச் சென்றும், அஃது ஏனையிருளபோலாது அவ்விளக்கத்தைத் தானடாந்து மாய்க்கும் வலியுடைமையின் மாகூரமாயநதுகெடுமென்றுங் கூறினார். கெடுதல் பெயர்வழக்கமுமில்லையாதல.

(க)

கூ02. மடியை மடியா வொழுகல் குடியைக்

குடியாக வேண்டி பவா.

உ

இ-ள். குடியைக் குடியாக வேண்டிபவா— தாம் பிறந்த குடியை மேனமேலுயரும் நறகுடியாக வேண்டிவா— மடியை மடியா ஒழுகல்— மடியை மடியாகவே கருதி முயற்சியோடொழுகுக. எ-று.

முயற்சியோடென்பது அவாபரிசையானவர்த்து. நெருப்பிற்கொடியது பிறிதின்கைமற்றி நெருப்பை நெருப்பாகவே கருதுகவென்றதோல மடியிறநீயது பிறிதின்மைபற்றிப் பின்னும் அப்பெயர்தன்னுணை கூறினார். அங்ஙனங்கருதிய தனைக் கடிந்து முயன்றொழுகவே தாமுயாவா, உயரவே, குடியுயருமென்பார், குடியைக்குடியாகவேண்டுபவானாரா. அங்ஙனமொழுகாககாற குடியழியுமென்பது கருத்தது. இனி மடியாவென்பதனை வினையெச்சமாகக்கிக் கெடுத்தொழுகுவென்று உரைப்பாருமுளா.

(உ)

கூ03. மடிமடிக் கொண்டொழுகும் பேதை பிறந்த

குடிமடியுந் தன்னினு முநது.

ங

இ-ள். மடி மடிக்கொண்டி ஒழுகும் பேதை பிறந்த குடி — விடத்த்குவதாய மடியைத் தன்னுள்ளே கொண்டொழுகும் அறிவிலலாதான பிறந்த குடி—தன்னினும் முநது மடியும்—அவனறனனினும் முநதுறவழியும். எ-று.

அழிவு தருவதனை அகத்தே கொண்டொழுகுதலிற் பேதையெனந்நும், அவனாறு புறந்தரப்படுவதாகலிற் குடிதன்னினுமுநதுறவழியுமென்றுங் கூறினார். அகக்கதிற் பிறப்பினும் அழிவின முறப்படுமென்பதாம்.

(ங)

கூ04. குடிமடியுந் குற்றம் பெருகு மடிமடியுந்

மாண்ட வுருற்றி லவாககு.

ச

இ-ள். மடி மடியுந் மாண்ட உருறு இலவாககு—மடியின்கண்ணே வீழ்தலாற் நிருங்கிய முயற்சியிலராயினாககு—குடி மடியுந் குற்றம் பெருகும்—குடியும் மடியுந் குற்றமும் பல்கும். எ-று.

மடிந்தெனத் திரிந்தறிந்த வினையெச்சம் இலவானனுங்குறிப்புவினைப்பெயா கொண்டது. குற்றங்கள் முன்னாக் கூறுப. இவைநான்குபாட்டானும் மடியின்நீமை கூறப்பட்டது.

(ச)

கூ05. நெடுநீர் மறவி மடிதுயி னுன்குங்

கெடுநீரார் காமக கலன்.

* ரு

இ-ள். மடி நெடுநீர் மறவி துயில நன்னகும்—மடியும் விரைந்துசெய்வதனை நீட்டித்துச் செய்யுமியலும் மறப்பும் துயிலுமாகிய இந்நான்கும்— கெடுநீரார் காமக் கலன் — இறக்குமியலபிணையுடையா விருமபியேதும் மரக் கலம். எ-று.

முன்னிற்கற்பாலதாய் மடி செய்யுணைக்கி இடைநின்றது. நெடுமையாகிய காலப்பண்பு அதன்கணிகழுவதாய்செயனமேனின்றது. காலநீட்டத்தையுடைய செயல் முதனமுனதும் தாமதகுணத்திறமேனறி உடனிகழவனவாகலின், மடியோடு ஒருங்கெண்ப்பட்டன. இறக்குமியல்பு நாளுலத்தல், இவை துன்புறுநீராக்கு இன்புறுததுவபோன்று காட்டி அவா விரும்பிக் கொண்டவழித் துன்பத்திடை வீழத்தலின், நாளுலாதாக்கு ஆககம் பயப்படுபோன்று காட்டி அவா விரும்பியேறியவழிக் கடலிடை வீழக்குவகலத்தினையொக்குமெனனும் உவமைக்குறிப்புக் காமகலனென்னுஞ்சொல்லாற பெறப்பட்டது. இதற்கு விரும்பிப்பூணுமாபரணமென்றுபாபாருமுளா. (ரு)

கூ0கூ. படியுடையார் பற்றமைந்தக் கண்ணு மடியுடையார் மாண்பு யெய்த லரிது. கூ

இ-ள். படி உடையார்பற்று அமைந்தகண்ணும்—நிலமுழுதுமாண்டாரது செல்வந் தானே வந்தெய்கியவிடத்தும்— மடி உடையார் மாண்பு யெய்தல அரிது— மடியுடையார் அதனான் மாண்ட பயனையெய்துதலிலலை. எ-று.

உம்மை எய்தாமை விளக்கினின்றது. மாண்பு யெய்து அசெல்வம் அழியாமற்காக்கும் முயற்சியினையெய்து அழியும், அழியவே, தத்துன்பநீங்காதென்பதாம். இதற்கு நிலமுழுதுமுடைய வேந்தா துணையாதல் கூடியவிடத் துமென்றுபாபாருமுளா. (கூ)

கூ0௪. இடிபுரிந் தெள்ளுஞ்சொற கேட்பா மடிபுரிந்து மாண்ட வுருற்றி லவா. எ

இ-ள். மடி புரிந்து மாண்ட உருற்று இலவா — மடியை விரும்புதலான மாண்ட முயற்சியிலலாதாரா— இடி புரிந்து எள்ளும் சொறகேட்பார்— தநநட்டாரமுன கழறுதலை மிகச்செய்து அதனாற பயன் காணுமையிற பின் இகழ்ந்துசொல்லுஞ்சொல்லைக் கேட்பார். எ-று.

இடியெனனும் முதனிலைதொழிற்பெயரான, நட்டாரொன்பது பெற்றும். அவரிகழ்ச்சி சொல்லவே, பிறரிகழ்ச்சி சொல்லாமையே முடிந்தது. அவற்றிற கெல்லாம் மாறு சொல்லுமாற்றலினையெய்து, கேட்பொன்றா. (௪)

கூ0அ. மடிமை குடிமைக்கட டங்கிறநன் னென்றாக் கடிமை புகுத்தி விடும. அ

இ-ள். மடிமை குடிமைக்கண் தங்கின்—மடியினது தனமை குடிமையுடையானகண்ணே தங்குமாயின், — தன் ஒன்றாகக் குடிமை புகுத்திவிடும— அஃதவனே தனப்பகைவாக்கு அடியுந் தன்மையையடைவித்துவிடும. எ-று.

மடியினதுதனமை காரியக்கேடு. குடிமை குடிசெய்தற்றனமை. அஃது அதனையுடையவரசனமேற்றதல், தன்னொன்றாகக்கெனத்தனது, அறிக. அடியுந் தன்மை தாழ்ந்துகின்றேவலகேட்டல். இவைநான்குபாடானும் மடிமைக்குற்றங்கள் கூறப்பட்டன. (அ)

கூ0கூ. குடியாண்மை யுள்வந்த குற்ற மொருவன் மடியாண்மை மாற்றக் கெடும. கூ

இ-ள். ஒருவன் மடி ஆண்மை மாற்ற—ஒருவன் தன்மடியாளுந்தன்மையை யொழிக்கவே, —குடி ஆண்மையுள் வந்த குற்றம் கெடும்— அவன்குடியுள் ளும் ஆண்மையுள்ளும் வந்த குற்றங்கள் கெடும். எ-று.

மடியாளுந்தன்மை மடியுடைமைக்கேதுவாய தாமதஞ்ஞம். குடியான்மை யென்பது உமமைதொகை. அவற்றின்கண் வந்த குற்றமென்றது மடியான் ன்றி முன்னே பிறகாரணங்களான நிகழ்வதவற்றை. அவையும் மடியான்மை யை மாற்றி முயற்சியுடையனாக நீங்குமென்பதாம். (க)

சூக0. மடியிலா மன்னவ னெயது மடியளந்தான்

ருஅய தெல்லா மொருங்கு.

க0

இ-ள். அடி அளந்தான் தாயது எல்லாம்—தன்னடியளவானே எல்லாவு லகையும்ளந்த இறைவன் கடந்த பரப்புமுழுதையும்— மடி இலா மன்னவன் ஒருங்கு எய்தும்—மடியிலாதவரசன் முறையானனறி ஒருங்கேயெய்தும். எ-று.

அடியளந்தானென்றது வாளா பெயராய் நின்றது. தாவியதென்பது இடை க்குறைந்தநின்றது. எப்பொழுதும் வினையின்கண்ணே முயற்சின், இடையீ டினறியெய்துமென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் மடியிலாதான் எய்தும் பயன் கூறப்பட்டது. (க0)

சூஉ ம அதி.— ஆள்வினையுடைமை.

அஃதாவது இடைவிடாத மெய்முயற்சியுடையதென. அஃது ஆளும் வினையெனக் காரியத்தாற் கூறப்பட்டது. மடிகெடிகதானும் வினை முயற்சியா னன்றியாளப்படாமைபின், இது மடியின்மைபின்பின் வைக்கப்பட்டது.

சூகக. அருமை யுடைத்தெனற்சாவாமை வேண்டும்

பெருமை முயற்சி தரும்.

க

இ-ள். அருமை உடைத்து என்று அசாவாமை வேண்டும் — தருசிறுமை நோக்கி நாமியவினைமுடித்தலருமையுடைத்தென்று கருதித் தளராதொழிக, —பெருமை முயற்சி தரும்—அது முடித்தற்கேற்ற பெருமையைத் தமக்கு முயற்சியுண்டாகும். எ-று.

சிறுமைநோக்கியென்பது பெருமை தருமென்றதனாலும், வினைமுடித்தலெ ன்பது அதிகாரத்தானும், வருவிக் கப்பட்டன. விடாது முயலத் தாம் பெரிய ராவா, ஆகவே, அரியனவும் எளிதின முடியுமென்பதாம். (க)

சூகஉ. வினைக்கண் வினையெட லோம்பல வினைக்குறை

தீராதாரிற் தீராதன றுலகு.

உ

இ-ள். வினைக்குறை தீராதாரின் உலகு தீராதனறு— வினையாகிய குறை யைச் செய்யாதுவிட்டாரா உலகம் விட்டது,— வினைக்கண் வினையெடல் ஓம்பல— அதனை செய்யப்படும வினைக்கடவிராசிறுத்தலையொழிக. எ-று.

குறை இன்றியமையாப்பொருள். அது “பயிக்குறை யிலகைத்தாம் வர்பு நாளை” எனப்பதனுமறிக. இதற்கு வினையெடலென்கு குறையை நீங்கின ரினீங்கிறெனறுரைப்பாருமுளா. (உ)

சுகக. தாளாண்மை யென்னுந் தகைமைக்கட் டங்கிற்றே.

வேளாண்மை யென்னுஞ் செருக்கு.

ந

இ-ள். தாளாண்மை எனனும் தகைமைக்கண தங்கிற்று— முயற்சியென்று சொல்லப்படுகின்ற உயர்ந்தகுணத்தின்கண்ணே நிலைபெற்றது — வெளாண்மை எனனும் செருக்கு—எல்லாக்குமுபகாரஞ்செய்தலென்னும் மேம்பாடு. எ-று.

பொருள் கைகூடுதலான உபகரித்தற்குரியாரா முயற்சியுடையாரென்பாராவ்வககுணங்கண்மேலவைத்தும், அது பிறாமாட்டிலையெனப்பா தங்கிற்றே யென்றுங்கூறினர். இவை மூன்றுபாட்டானும் முயற்சியது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (ந)

சுகச. தாளாண்மை பிலலாதான் வேளாண்மை பேழிகை

வாளாண்மை போலக் கெடும்.

சு

இ-ள். தாளாண்மை இல்லாதான் வேளாண்மை—முயற்சியில்லாதவன் உபகாரியாதன்மை—பேழிகை வாள ஆண்மைபோலக் கெடும்—படைகண்டாலஞ்சும் பேழி அதனைடைத் தனக்கையில் வாளை ஆளுதற்றனமைபோல இல்லையாம். எ-று.

ஆளுன்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயர். பேழி வாளைப் பணிகோடற்கருத துடையுளாயினும் அது தன்னசத்தான முடியாதவாறுபோல முயற்சியில்லாதான் பலாக்குமுபகரித்தற்கருததுடையுயினும் அது தனவறுமைபானமுடியாதென்பதாம். வாளாண்மையென்பதற்கு வாளாறசெய்யுமாண்மையென்றுரைப்பாருமுளா. இதனால் அஃகிலலாதானது குற்றங் கூறப்பட்டது. (ச)

சுகரு. இனபம் விழையான வினைவிழைவான் நனகேளிர

துன்பத் துடைத்தானதுந் தூண்.

ரு

இ-ள். இனபம் விழையான வினை விழைவான் — தனக்கினப்பத்தை விரும்பாதுகி வினைமுடித்தலையே விரும்புவான்—தனகேளிர இனபம் துடைத்து ஊன்றும் தூண்—தனகேளிராகிய பாரத்தினதுன்பத்தினை நீக்கி அதனைத் தாங்குநதுணை. எ-று.

இஃதேகதேசவுருவகம். ஊன்றுமென்றது அப்பொருட்டாதல “மத்யேய மறதன வீழூன்றி யாங்கு”* எனப்பதனாலுமறிக. சுற்றத்தாராட்டாரதுவறுமையுந்தீர்த்து அவாக்கேமஞ்செய்யுமாற்றலையுடையனெனவே, தன்னைக்கூட யணடாவாயிற்று. காரியத்தை விழையாது காரணத்தை விழைவாது, எல்லாபயனுமெயதுமென்றதனால், காரணத்தை விழையாது காரியத்தை விழைவான் யாதுமெயதானென்பது பெற்றும். இதனால் அஃதுடையானது தன்மை கூறப்பட்டது. (ரு)

சுகக. முயற்சி திருவினை யாககு முயற்றின்மை

யின்மை புகுத்தி விடும்.

சு

* நாலடியாரா, தாளாண்மை—சிதலை தினப்பட்ட வால மரத்தை—மத்யேய மறதன வீழூன்றி யாங்குக்—குதலைமை தந்தைகட் டோனறிற்றான பெற்ற—புதலவன மறைப்பக் கெடும்.

இ-ள். முயற்சி திருவினை ஆக்கும்—அரசாமாட்டுளதாய முயற்சி அவரது செல்வத்தினை வளாகும்,—முயற்று இனமை இனமை புகுத்திவிடும்—அஃ திலலாமை வறுமையைப்படைவித்துவிடும். எ-று.

செல்வம் அறுவகையாகுகள. வறுமை அவற்றான வறியராதல். அதனை யடைவிக்கவே, பகைவரானழிவொன்பது கருதது. (சு)

சுகள். மடிபுளாண் மாமுகடி யென்ப மடியிலான்

முருளா டாமரையி னாள். எ

இ-ள். மா முகடி மடி உளாள்—கரியசேட்டை ஒருவனமடியின்கண்ணே யுறையும்,—தாமரையினாள் மடி இலான் தாள் உளாள் எனப் — திருமகள் மடியிலாதானது முயற்சிக்கண்ணேயுறையுமென்று சொல்லுவா அந்நோர். எ-று.

பாவத்தின் கருமை அதன்பயனாய முகடிமேலேறப்பபட்டது. மடியும் முயற்சிமுடையார்மாட்டு நிலையை அவைதமமேல் வைத்துக் கூறினாள். இவையிர ண்பாட்டானும் அவ்விருமைக்குமேது கூறப்பட்டது. (எ)

சுகஅ. பொறியின்மை யாகாகும் பழியன் றறிவறிந்
தாளவினை யினமை பழி. அ

இ-ள். பொறி இனமை யாகாகும் பழியன்று—பயனைத் தருவதாய விதி யிலலாமை ஒருவற்கும் பழியாகாது,—அறிவு அறிந்து ஆள்வினை இனமை பழி—அறியவேண்டுமவற்றையறிந்து வினைசெய்யாமையே பழியாவது. எ-று.

அறியவேண்டிவன வலி முதலாயின, தெய்வமியையாவழி ஆள்வினையுடை மையாற பயனிலையென்பாரா நோக்கி, உலகம் பழவினப்பற்றிப் பழியாது ஈண்டைகருதமுடைமைபற்றியே பழிப்படுதன்றா. அதனால் விடாதுமுயலக் கெனப்பது குறிப்பெச்சம். (அ)

சுகக. தெய்வத்தா னாகா தெனினு முயற்சிகள்
மெய்வருத்தக் கூலி தரும். கூ

இ-ள். தெய்வத்தான ஆகாது எனினும்—முயன்ற வினை பாலவகையாற கரு திய பயனைத் தாராதாயினும்,—முயற்சி தன் மெய் வருத்தக் கூலி தரும்— முயற்சி தனக்கிடமாய உடம்பு வருந்திய வருத்தத்தின் கூலியளவு தரும், பாழாகாது. எ-று.

தெய்வத்தானாவழித் தன்னளவின மிக்க பயனைத் தருமென்பது உம்மை யாற பெற்றும். இருவழியும் பாழாகலினமையின, தெய்வநோக்கியிராது முய லக்கெனப்பது கருதது. (க)

கூஉ0. ஊழையு முப்பக்கங் காண்ப ருலேவின்றித்

தாழா துஞறறு பவர். க0

இ-ள். ஊழையும் உப்பக்கம் காண்பர்—பயனை விலக்குவதாயவழியினையும் புறங்காண்பர்—உலேவு இன்றித் தாழாது உஞறறுபவர் — அவ்விலக்கிற்கி னையாது வினையைத் தாழ்வா முயல்வார். எ-று.

தாழ்வதல் சூழ்ச்சியினும், வலி முதலியவறிதலினும், செயலினுந் குற்றம் றதல், ஊழ ஒருகாலாக இருகாலாகவல்லது விலக்கலாகாமையிற் பலகான

முயல்வா பயனெய்துவனொன்பா, உபபக்ககாண்பொன்றா. தெய்வீததா
னிககண்வரினும் முயற்சி விடறபாலதன்னென்பது இவை மூன்றுபாட்டா
னுங்கூறப்பட்டது. (க0)

சுருஷம் அதி.— இடுக்கணழியாமை.

அஃதாவது வினையினகண முயல்வான, தெய்வத்தானாக, பொருளின்மை
யானாக, மெய்வருத்தத்தானாகத் தனக்கிடுக்கண வருதழி, அதற்கு மனங்கல
ங்காமை. அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

சுருஷ. இடுக்கண வருங்கா ன்கு வதனை
யடுத்தாவ தஃதொப்ப தில. க

இ-ள். இடுக்கண வருங்கால நற்கு—ஒருவன் வினையாற தனக்கிடுக்கண வரு
யிடத்தது அதற்கழியாது உணமடுத, — அதனை அறித்தது ஊாவது அஃது
ஒப்பது இல—அவ்விடுக்கணை மேனமேலடரவல்லது அமமகிழ்ச்சிபோலவது
பிரிதிலையாகலான. எ-று.

வினை இனிதுமுடிந்தழி நிகழறபாலதாய மகிழ்ச்சியை அதற்கிடையே இடு
க்கண வருவழிச் செய்யவே, அவன் அழியினறி மனவெழுச்சியான அதனைத்
தள்ளி அக்குறை முடிக்குமாற்றவடையனாமாகலின், அதனையறித்தாவதஃதொ
ப்பதிலலென்றா. (க)

சுருஷ. வெள்ளத்த தீளைய விடுமபை யறிவுடையா
ஹ்ளளத்தி னுள்ளக கெடும. உ

இ-ள். வெள்ளத்து அனைய இடுமபை — வெள்ளமபோலக் கரையிலவாப
இடுமபைகளெல்லாம், — அறிவுடையான உள்ளத்தின் உள்ளக கெடும—அறி
வுடையவன் தன்னுள்ளத்தான ஒன்றனை நினைக்க, அததுணையானே கெடும. எ-று.

இடுமபையாவது உள்ளத்து ஓங்கோடபாடேயன்றிப் பிரிதிலையென்ப
ஊம அது மாறுபடக்கொள்ள நீங்குமென்பதஃது அறிதலவேண்டிதலின்,
அறிவுடையானென்றும், அவ்வுபாயத்தெனமை தோன்ற உள்ளத்தினுள்ள
வென்றுங் கூறினா. இவையிரண்டுபாட்டானும் ஊழினுய இடுக்கணை அழி
யாமைக்கு உபாயங் கூறப்பட்டது. (உ)

சுருஷ. இடுமபைக கிடும்பை படுப்ப ரிடும்பைக்
கிடும்பை படாஅ தவா. டு

இ-ள். இடுமபைக்கு இடுமபை படாதவா—வினைசெய்யுங்கால அதற்கிடையே
யேவந்த துன்பத்திற்கு வருந்தாதவா— இடுமபைக்கு இடுமபை படுப்பா—
அத்தனபந்தனக்குத் தாந்துன்பம் விளைப்பா. எ-று.

வருந்ததல் இளைத்து விடநினைத்தல். மனத்திடுபமுடையராய விடாது முய
லவே வினை முற்றுப்பெற்றுப் பயன்படும், படவே, எல்லாவிடுமபையுமில்வா
மாகலின், இடுமபைக்கிடும்பை படுப்பொன்றார். வருகின்றபாட்டிரண்டினும்
இதற்கிவ்வாறேகொள்க. சொற்பொருட்பினவருநிலை. (டு)

கூஉசு. மடுத்தவா யெலலாம் பகடனனா னுறற
விடுக்க ணிடர்ப்பா டிடைதது. ச

இ-ள். மடுத்த வாய எலலாம் பகடி அனனா—விலங்கியவிடங்களெல்லா வற்றினுஞ் சகடமாகும் பகடிபோல வினையெய்திதுக்கொண்டு உய்க்க வல்லானே— உறற இடுக்கண இடாப்பாடி உடைதது—வரதறற இடுக்கண தானே இடாப்படுத்தியுடைதது. எ-று.

மடுத்தவாயெலலாமென்பது பொதுப்பட நின்றமையின், சகடத்திற்கு அள ந்துநிலமுதலியவாகவும், வினைக்கு இடையூறுகளாகவுங் கொள்க. பகடி மரு ங்கொற்றியும் மூக்கனறியும் தாடவழரதம் அரிதினுயக்குமாறுபோலத் தன் மெயவருத்த நோக்காது முயன்றுப்பாணென்பார, பகடனனானென்றா. (ச)

கூஉரு. அடுக்கி வரினு மழிவிலா னுறற
விடுக்க ணிடுக்கட படும. ரு

இ-ள். அடுக்கி வரினும்—இடை விடாது மேனமேல வரதனவாயினும்,— அழிவிலான் உறற இடுக்கண இடுக்கடபடும்— தன்னுள்ளக்கோடபாடி விடா தான உறறவிடுக்கணடாம் இடுக்கணிலே பட்டுப்போம். எ-று.

ஒன்றே பலகால வருதலும் வேறுபட்டன விராயவருதலுமடங்க, அடுக்கி வரினுமென்றா. அழிவென்னுங்காரணப்பெயா காரியத்தினமேனிற்றது. இவை மூன்றுபாட்டானும் செய்வதானாயதற்கழியாயமை கூறப்பட்டது. (ரு)

கூஉசு. அறநேமென றலலற படுபவோ பெறநேமென
ரேமபுத நேற்றா தவா. கூ

இ-ள். அறநேம என்று அலலறப்படுவோ—வறுமைக்காலத்து யாம் வறிய மாயினேமென்று மனத்தாற நுயருழப்பரோ— பெறநேம என்று ஒம்புதல தேற்றாதவா—செலவக்காலத்து இது பெறநேமென்று இவறுதலையறியாதார. எ-று.

பெற்றவழி இவறுமை நோக்கி அற்றவழியும் அப்பகுதி விடாதாகலின், அல லறபாடிவையாவிறது. இதனை பொருளினமையானாயதற்கு அழியாமையும் அதற்குபாயமுங் கூறப்பட்டன. (சு)

கூஉஎ. இலகக முடம்பிடும்பைக கென்று கலக்கத்தைக
கையாறாக கொள்ளாதா மேல. எ

இ-ள். உடம்பு இடுமபைக்கு இலக்கம் என்று—நாற்கதயினுமுள்ளவுடம்பு கள் இடுமபையென்னும் வாளுக்கிலக்கென்று தெளிநது, — கலக்கத்தைக கையாறக் கொள்ளாதாம் மேல—தமமேல வரத இடுமபையை இடுமபையா கக் கொள்ளார அறிவுடையார. எ-று.

ஏகதேசவுருவகம். உடம்பு சாதிப்பெயா, கலக்கமென்னுங்காரியப்பெயர் காரணத்தினமேனிற்றது. கையாறென்பது ஒருசொல இதற்கு ஒழுக்கநெறி யென்றுரைப்பாருமுளா. இயலபாகக கொள்வனென்பது குறிப்பெச்சம். (எ)

கூஉஅ. இன்பம் விழையா னிடுமபை யியலபென்பான்
றுன்ப முறுத லிலன. அ

இ-ள். இனபம் விழையான இம்மை இயலபு என்பான்—தன்னுடம்பிற்கு இனபமாயவற்றை விரும்பாதே வினையாலிம்மையெய்துதல் இயலபென்று தெளிந்திருப்பான்— துனபம் உறுதல் இலன் — தன்முயற்சியாற் துன்பமு ழுன். எ-று.

இனபத்தை விழையினும், இம்மையை யியலபெனது காக்கக்கருதினும், துனபம் வினையின, இவ்விரண்டுசெய்யாதானே துன்பமுறுதலினென்றா.

௬௨௬. இனபத்து ளினபம் விழையாதான துன்பத்துட்
 டென்ப முறுத லிலன்.

இ-ள். இனபத்துள இனபம் விழையாதான—வினையாற் தனக்கினபம் வந துழி அதனையனுபவியாரின்றே மனத்தான விரும்பாதான — துனபத்துள துனபம் உறுதல் இலன் — துனபம் வந்துழியும் அதனையனுபவியாரின்றே மனத்தான வருந்தான். எ-று.

துனபம் முயற்சியான வருமிடுக்கண். இரண்டையும் ஒருதன்மையாகக் கோ டலின், பயனகளுமில்வாயின்.

௬௩௦. இன்னுமை யின்ப மெனக்கொளி னுருந்தன்
 னென்றா விழையுஞ் சிறப்பு.

இ-ள். இன்னுமை இனபம் எனக் கொள்ள—ஒருவன் வினைசெய்யுமிடத்து முயற்சியான வருந்துன்பரத்தனையே தனக்கினபமாகக் கற்பித்துக்கொள்வது யின்,— தன் ஒளனா விழையும் சிறப்பு ஆகும்—அதனால் தனபகைவா நன் குமதித்தற்கேதுவாய உயாச்சியுண்டாம். எ-று.

துன்பந்தாலும் உயிரகியலபநிக கணிகமாய மனத்திடை நிகழுவதோர் கோட்பாடாகலின், அதனை மாறுபடக்கொள்ளவே, அதற்கழிவினறி மனம்கிழ ச்சியுடையனாய் அதனால் றொடங்கிய வினை முடித்தேவிடுமாற்றலுடையனாமெ ன்பது கருத்து. இவைநான்குபாட்டாலும் மெய்வருத்தத்தாலாயதற்கு அழி யாமையும் அதற்குப்பாயமுங் கூறப்பட்டன.

அரசியல் முற்றிற்று.

அங்கவியல்.

இனி முறையானே அரசியனடாததுதற்கண் ஒன்றற்கொன்று துணையாய அங்கங்களாற்றனதிலபு முப்பத்திரண்டிற்காரத்தாற் கூறுவானெடுத்துக்கொ ண்டி, அவையாற்றினும் காவற்சாகாடுகைத்தற்கண் அவ்வரசற்கிணையாய அமைச்சனதிலபுபத்திற்காரத்தாற் கூறுவானொடங்கிமுத்தற்கண் அமைச்சுக் கூறுகின்றா.

௬௪ ம அதி.— அமைச்சு.

அஃதாவது அமைச்சனது தன்மை: என்றது அவன்றன் குணங்களை யுஞ் செயல்களையும்.

௬௩௧. கருவியுங் காலமுஞ் செய்கையுஞ் செய்யு
 மருவினையு மாண்ட தமைச்சு.

௧

இன். கருவியும் — வினைசெய்யுங்கால அதற்கு வேண்டுங்கருவிகளும்—
காலமும்—அதற்கேற்ற காலமும்—செய்கையும் — அது செய்யுமாறும்—
செய்யும் அருவினையும்—அவ்வாற்றிற்செய்யப்படும் அவவரியவினையானும்—
மாண்டது அமைச்சு—வாய்ப்பவெண்ணவல்லவனே அமைச்சனாவான். எ-று.

கருவிகள் தானையும் பொருளும். காலம் அது தொடங்குங்காலம். செய
கையெனவே, அது தொடங்குமுபாயமும் இடையூறுக்கி முடிவுபோக்குமா
றும் அடங்கின. சிறிய முயற்சியாற் பெரிய பயன் நடுவதென்பார், அருவினை
யென்றார். இவைபயந்தனையும் வடநூலார் மந்திரத்திற்கங்கமென்ப. (க)

சுசுஉ வனகண குடிகாததல கற்றறித லாள்வினையோ

டைந்துடன மாண்ட தமைச்சு.

உ

இ-ள. வனகண—வினைசெய்தற்கண அசைவினமையும்—குடி காததல—
குடிகளைக் காததலும்—கற்று அறிதல—நீதிநூல்களைக் கற்றுச் செய்வன தவிர
வனவறிதலும்—ஆள்வினை—முயற்சியும்— ஐந்துடன மாண்டது அமைச்சு
—மேற்சொல்லிய அவ்வங்கங்களைந்துடனே திருத்தவுடையானே அமைச்சு
னாவான். எ-று.

எண்ணெடு நீண்டது. அவ்வைந்தெனச் சுட்டி வருவிகக. இந்நான்களையும்
மேற்கூறியவற்றோடு தொகுத்துக் கூறியது, அவையும்வற்றோடு கூடியே மா
டசிமைப்பட்டுவேண்டுமெனும், அவற்றிற்கு ஐந்தென்தொகை பெறுதற்கும்.
இனி இதனை அண்டெண்ணியவற்றிடுக் தொகையாகக்கி குடிகாததலென்ப
தனைக் குடிப்பிறப்பும் அதன்பொழுக்கந்நாற்காததலெனப் பகுப்பாரும்,
கற்றறிதலென்பதனைக் கற்றலும் அறிதலெனப்பகுப்பாருமுளர். அவர் உட
னென்பதனை முற்றுமைப்பொருட்டாகக்கியும், குடியென்பதனை ஆகுபெயராக்
கியும் இடாப்படுப. (உ)

சுசுந. பிரித்தலும் பேணிக கொளலும் பிரிந்தார்ப

பொருத்தலும் வல்ல தமைச்சு.

ந

இ-ள. பிரித்தலும்—வினை வந்துழிப் பகைவாகவுத் துணையாயினுரை அவ
ரிற்பிரிக்கவேண்டிற் பிரித்தலும்— பேணிக்கொளலும்— தம்பாலாரை அவர்
பிரியாமற் கொடை இன்னொருவர்களைப் பேணிக்கொள்ளுதலும்— பிரிந்தவாப்
பொருத்தலும்—முன்னே தம்பினுந் தம்பாலாரினும் பிரிந்தாரை மீண்டுப் பொ
ருத்தவேண்டிற் பொருத்தலும் — வல்லது அமைச்சு— வல்லவனே அமைச்சு
னாவான். எ-று.

இவற்றுள் அப்பொழுதைநிலைக்கேற்ற செயலறிதலும் அதனை அவரறிதலும்
மல ஏற்றவுபாயத்தாற் கடைப்பிடித்தலும் அரியவாதனைக்கி, வல்லதென்றார்.
வடநூலார் இவற்றுட் பொருத்தலைச் சந்தியெனலும், பிரித்தலை விககிரகமெ
னறுங் கூறுப. (ந)

சுசுசு. தெரிதலுந் தோந்து செயலு மொருதலையாச்

சொல்லலும் வல்ல தமைச்சு

சு

இ-ள். தெரிதலும்—ஒருகாரியச்செய்கை பலவாற்றற்றோனின் அவற்றுள்
ஆவதாராயத்திதலும்— தேர்ந்து செயலும் — அது செய்யுங்கால வாய்க

குந்திரனடிச் செய்ததும்— ஒருதலையாச் சொல்லலும்— சிலரைப் பிரித்தல் பொருத்தல்செயற்கண் அவர்க்கு இதுவே செயற்பாலதென்று துணிவுபிறக்கும்வகை சொல்லுதலும்— வல்லது அமைச்சு — வல்லவனே அமைச்சனானான். எ-று.

தெரிதல் செய்பனமேலதாயிற்று, வருகின்றது அதுவாகலின். (ச)

கூ.நடு. அறனறிந் தான்றமைநத சொல்லானெரு ஞானனும் திறனறிநதான் தோசசித் துணை. (ரு)

இ-ள். அறன் அறிநது ஆன்று அமைநத சொல்லான — அரசனா செய்யப்படும் அறங்களையறிநது தனக்கேற்ற கலவியானிறைநதமைநத சொல்லையுடையன — எஞ்ஞானமும் திறன் அறிநதான்— எக்காலத்தும் வினை செய்யுநதிறங்களையறிநதான்— தோசசித் துணை— அவற்குச் சூழ்ச்சித்துணையாம். எ-று.

தன்னரசன் சுருங்கியகாலத்தும் பெருங்கியகாலத்தும் இடைநிகராய்காலத்துமென்பா, எஞ்ஞானமென்றா. சொல்லானென்பதனை ஒடுவுருபின்பொருட்டாய் ஆளுருபாக்கியுரைப்பாருமுளா. இவையைநதுபாட்டானும் அமைச்சரது குணத்தன்மை கூறப்பட்டது. (ரு)

கூ.நகூ. மதிதுடப நூலோ டிடையார்க் கதிதுடபம்
யாவுள முன்னிற பவை. கூ

இ-ள். மதிதுடபம் நூலோடு உடையார்க்கு— இயற்கையாகிய நுண்ணறிவைச் செயற்கையாகிய நூலறிவோடு உடையராய் அமைச்சர்க்கு— அதிதுடபம் முன நிற்பவை யா உள—மிககதுடபத்தையுடைய சூழ்ச்சிகளாய் முன்னிற்பன யாவையுள் எ-று.

மதிதுடபமென்பது பின்மொழிநிலையல். அது தெய்வநதரவேணிதலின் முறகூறப்பட்டது. நூலென்பதாவது மதிதுடபமென்பதாவது ஆகுபெயர். அதியென்பது வடசொல்லுள் மிகுதிப்பொருள்தோரிடைச்சொல்; அது திரிநது துடபமென்பதனோடு தொக்கது. முன்னிறை மாறறாசூழ்ச்சியாயின் தஞ்சுழ்ச்சியால் அழியாதுநிறை. இனி அதினுடபமென்று பாடமோதி, அதனினுடபம் யாவென்றுரைப்பாருமுளா, அவா சூழ்ச்சிக்கினமாய் முனசுட்பப்படுவதொன்றிலாமைமும், சுட்டிப்பெயர் ஐந்தாமுருபேற்றவழி அவவாறு நிலாமைமும்நிறை. பகைவா சூழ்வனவற்றைத் தாமறிநது அழித்தது அவரறிநதழியாதன தாஞ்சூழ்வனென்பது கருத்தது. இதனால் அவரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (கூ)

கூ.நள. செயற்கை யறிந்தக் கடைத்து முலகத்
தியற்கை யறிந்து செயல். எ

இ-ள். செயற்கை அறிந்தக்கடைத்தும் — நானெறியான வினைசெய்யுநதிறங்களையறிநதவிடத்தும்,— உலகத்து இயற்கை அறிநது செயல்—அப்பொழுது நடக்கின்ற உலகவியற்கையையறிநது அதனோடு பொருந்தச் செய்க. எ-று.

கண்டததமென்புதித் து பகுதிப்பொருள்விகுதி. தூனெறியேயாயினும் உலகநெறியோடு பொருந்தாதன செய்யற்க; செய்யின் அது பழிககுமென இயற்கையறிவாற் பயன கூறியவாறு. (எ)

கூடஅ. அறிகொன் றறியா னென்னு முறுதி
யுழையிருந்தான் கூறல கடன். அ

இ-ள். அறி கொன்று அறியாள் எனினும்—அறியுதலெல்லையாரது அறிவை யுழைத்து அரசன் தானுமறியானேயாயினும்,—உறுதிகூறல உழையிருந்தான் கடன் — அக்குற்றம் நோக்கியொழியாது அவனுக்கு உறுதியாயின் கூறுதல அமைச்சனுக்கு முறைமை. எ-று.

அறியென்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயர். கோறல தான்கொள்ளாமமே லும் இகழ்ந்துகூறுதல உழையிருந்தானென்ப பெயர் கொடுத்தாரா, அமர்த்திய னெனும் வடமொழிப்பெயர்க்கும் பொருண்மை அதுவாகலின்.* உறுதிகூற க்கால அவனதிறுதியெய்தற்குற்றத்தை உலகந தன்மேலேற்றமென்பாரா, கூறல கடனென்றா. இவையிரண்டுபாட்டாறும் அவாசெயல கூறப்பட்டது. (அ)

கூடகூ. பழுதெண்ணு மந்திரியிற் பககத்துட டெவவோ
ரொழுபது கோடி யுறும். கூ

இ-ள். பககத்துள் பழுது எண்ணும் மந்திரியின்— பக்கத்திருந்து பிழைப் பவெண்ணும் அமைச்சருருவனில்— ஒரொழுபதுகோடி தெவ உறும்—அரசனுக்கு எதிராநிற்பார ஒரொழுபதுகோடி பகைவருறுவர். எ-று.

எழுபதுகோடியென்றது மிகப்பலவாயவெண்ணிற்கொன்று காட்டியவாறு. வெளிப்படநிறைவான அவர் காக்கப்படுவார், இவன் உட்பகைபாய நிறைவற்ற காக்கப்படானென்பதுபற்றி, இவ்வாறு கூறினார். எழுபதுகோடிமடங்கு நல லொன்றுரைப்பாரும், எழுபதுகூறு தலையென்று பாடமோதுவாருமுளா. (க)

கூச0. முறைப்படச் சூழ்ந்து முடிவிலவே செய்வார்
திற்பபா டிலாஅ தவார். க0

இ-ள். முறைப்படச் சூழ்ந்தும் முடிவிலவே செய்வார்—செய்யப்படும் வினை களை முன் அடைவுபடவெண்ணிவைத்தும், செய்யுங்கால அவை முடிவிலவா கவே செய்யாநிற்பார்—திற்பபாடி இலாதவர்—முடிந்தற்கேற்ற கூறுபாடில் லாதார். எ-று.

அக்கூறுபாடாவன வந்த வந்தவிடைபூறுகட்கு ஏற்றவேற்ற பரிகாரமறி நது செயதலும், தாந்திண்ணியராதலுமாம். பிழையாமலெண்ண வல்லராய வைத்தும் செய்துமுடிக்கமாட்டாருமுளானபதாம். இவையிரண்டுபாட்டா னும் அமைச்சருள் விடப்படுவாரது குற்றங் கூறப்பட்டது. (க0)

* அமர்த்தியனென்பதனுள் அமர் என்பதற்குப்பொருள் அணமை.

சூடு ம் அதி.— சொல்வன்மை.

அஃதாவது தான் கருதிய வினை முடியுமாற்றால் அமைச்சியனடதத் கேதுவாய சொற்களைச் சொல்ல வல்லனாதல். மேல் ஒருதலையாச் சொல்ல லும் வல்லதென்றதனையே சிறப்புப்பற்றி விரித்துணாக்கின்றமையின, இஃது அமைச்சினபின் வைக்கப்பட்டது.

சூசக. நான் நலமென்னு நலனுடைமை யந்நலம்
யாநலத துள்ளதுஉ மன்று. க

இ-ள். நான் நலம் என்னும் நலன் உடைமை — அமைச்சாக்கு இன்றியமை யாக குணமாவது சான்றோரான நான்நலமென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படும் நலத்தினையுடையராதல்,—அந்நலம் யாநலத்து உள்ளதுஉம் அன்று—அந்ந லம் பிறாக்கும் பிறநலமெல்லாவற்றினும் அடங்குவதன்றி மிக்கதாகலான, எ-று.

நாவாளுளதாய நலமென விரியும். இந்நலம் உலகத்தைத் தமவயத்ததாக ழும் அமைச்சாக்கு வேறுகவேண்டுமென்னும் நீதிதூலவழக்குப்பற்றி நான் நல மென்னுநலன்னையும், பிறாக்கும் இதுபோற்சிறந்தது பிறிதின்மையான அந்ந லம் யாநலத்துள்ளதுஉமென்றென்றுங் கூறினா. பிரித்தல் பொருத்தல் முதலிய தொழிலல்லாதார்க்கும் இஃதின்றியமையாதாயபின் அத்தொழிலார்க்குக் கூறவேண்டுமோவென்பது கருத்து. (க)

சூசஉ. ஆக்கமுங் கேடு மதஞல வருதலாற்
காததோம்பல சொல்லினகட சோவு. உ

இ-ள். ஆக்கமும கேடும் அதனால் வருதலால்—தம்மாசற்றும் அங்கங்கட ழும் ஆக்கவழிவுகள் தஞ்சொல்லான வருமாகலான,—சொல்லினகண சோ வு காதது ஒம்பல — அப்பெற்றித்தாய சொல்லினகடசோதலை அமைச்சா தங்கணிகழாமற் போற்றிக் காகக. எ-று.

ஆக்கத்திற்கேதுவாய நற்சொல்லையும் கேட்டிற்கேதுவாய தீச்செய்யும் சொல்லாதலொப்புமைப்பற்றி அதனாலென்றா. செய்யுளாகலின், சுட்டிப் பா முனவந்தது. பிறா சோவுபோலாது உயிரகட்கெல்லாம் ஒருங்குவருஞ் சூடு, காததோம்பலென்றா. இவையிரண்டுபாட்டானும் இஃது இவாக்கின்றியமை யாதென்பது கூறப்பட்டது. (உ)

சூசந. கேட்டார்ப் பணிகருந் தகையவாயக கேளாரும்
வேட்ப மொழிவதாரு சொல். ந

இ-ள். கேட்டார்ப் பணிகரும் தகை அவாய — நடப்பாயேற்றுகொண்டா ளைப் பின் வேறுபடாமற் பணிகருங் குணங்களை அவாவி — கேளாரும் வேட்ப மொழிவது—மற்றைப் பகையாய ஏற்றுக்கொள்ளாதாரும் பின் அப் பகைமையொழிந்து நடப்பின் வீருமபுமவண்ணஞ்சொல்லப்படுவதே—சொல் லாம்—அமைச்சாக்குச் சொல்லாவது. எ-று.

அககுணங்களாவன வழுவின்மை, சுருங்குதல், விளங்குதல், இனிதாதல், விழுப்பயன்றிருதலென்றிவை முதலாயின. அவற்றையவாவுதலாவது சொல் லாவன குறித்தனவேயன்றி வேறு துண்ணுணர்வுடையோர் கொள்பவற்

நிளமேலும் நோக்குடைத்தாதல். அவாயென்னுஞ்செய்தெனச்சம் மொழி வதென்னுஞ்செயப்பாட்டுவினை கொண்டது. இனிக கேட்டார கேளாொன்ப தற்கு நூல்கேட்டார கேளாதாொனவும், வினவியார வினவாதாொனவுமுறாப பாருமுளா. தகைப்பவாயென்பதற்கு எல்லாருந் தகுதியையுடையவாயென்று னைத்தார, அவா அப்பனமை மொழிவசென்னும் ஒருமையோடு இயையாமை நோக்கிறநிலா, இதனை சொல்லினதிலக்கணங் கூறப்பட்டது (ங)

கூசச. திறனறிந்து சொல்லுக சொல்லை யறனும்

பொருளு மதனினுஉங் கில.

இ-ள. சொல்லைத் திறன் அறிந்து சொல்லுக — அப்பெற்றித்தாய சொல் லை அமைச்சா தம்முடையவுங் கேட்பாருடையவுமாய் திறங்கனையறிந்து சொ ல்லுக,—அதனின் ஊங்கு அறனும் பொருளும் இல்—அந்நனஞ் சொல்லுந் தற்கு மேறப்பட்ட அறனும் பொருளுமில்லையாகலான. எ-று.

அத்திறங்களாவன குடிப்பிறப்பு, கலவி, ஒழுக்கம், செலவம், உருவம், பரு வமென்பனவற்றான வருந்தகுதிவேறுபாடுகள். அவற்றையறிந்து சொல்லுந் லாவது அவற்றை நமக்குத் அவாககுமுளவாய் ஏற்றத்தாழவுகளையறிந்து அவ் வம்மரபாற் சொல்லுதல். அஃது உலகத்தோடொட்டவொழுக்கையும் இனிமை யையும் பயத்தவின அறனாயிற்று, தங்காரியமுடித்தலிற் பொருளாயிற்று. அற னும்பொருளுமெனக் காரணத்தைக் காரியமாகக்கூறினா. (ச)

கூசரு. சொல்லுக சொல்லைப் பிறிதோசொ ல்சொல்லை வெல்லுஞ்சொ லின்மை யறிந்து.

இ-ள. சொல்லைப் பிதிது ஓசொல் வெல்லும் சொல் இன்மை அறிந்து— தாஞ்சொல்லக் கருதிய சொல்லைப் பிறிதோசொல்லாய் வெல்லவல்லதொரு சொல் இல்லாமையறிந்து, — அச்சொல்லைச் சொல்லுக — பின் அச்சொல் லைச் சொல்லுக. எ-று.

பிறிதோசொல் மாற்றாது மறுதலைச்சொல். வெல்லுதல் குணங்களானமிகு தல். அதுவே வெல்லச் சொல்லுகவென்பதாம். இனிப் பிறிதோசொல் வெல் லுஞ்சொல்லெனச் செவ்வெண்ணுக்கி, ஒத்தசொல்லும் மிக்கசொல்லுமுளவா காமற் சொல்லுகவென்றுரைப்பாருமுளா. இது சொற்பொருட்பின்வருகிலை.

கூசகூ. வேட்பத்தாரு சொல்லிப் பிறாசொற் பயன்கோடன் மாட்சியின் மாசற்றா கோள.

இ-ள. வேட்பத் தாம் சொல்லிப் பிறா சொற்பயன் கோடல்—பிறாக்குத் தாஞ்சொல்லுங்கால அவா பின்னங்கேட்டலை விரும்புமாறு சொல்லி, அவா தமக்குச் சொல்லுங்கால அச்சொல்லின்பயனைக் கொண்டொழிதல்—மாட்சி யின் மாசு அற்றா கோள— அமைச்சியலுடகுற்றமற்றாது துணிபு. எ-று.

பிறாசொற்களுட் குற்றமுளவாயினும் அவை நோக்கியிகழாொன்பதாம். வல்லாராயிகழ்தல் வல்லநாக்குத் தகுதியுடையனாயின, இதுவுமுடனகூறினார். இவைமுன்னுபாட்டானும் அதனைச் சொல்லுமாறு கூறப்பட்டது. (கூ)

கூசஎ. சொல்லவல்லன் சோர்வில னஞ்சா னவனை யிகலவெல்லல யாக்கு மரிது.

எ

இ-ள். சொல்ல வல்லன் — தானெண்ணியகாரியங்களைப் பிறக்கேற்பச் சொல்லுதலவல்லனாய்— சோர்வு இலன்—அவை மிகப் பலவாயவழி ஒன்றி னுஞ்சோரிலிளபு— அஞ்சான்—அவைக்கஞ்சானாயினுள் யாவன்—அவனை இகல் வெல்லல் யார்க்கும் அரிது — அவனை மாறுபாட்டின்கண் வெல்லுதல் யாவார்க்குமரிது. எ-று.

ஏற்பச்சொல்லுதல் அவாகரு அவை காரியமல்லவாயினும் ஆமெனத் துணியுமவகை சொல்லுதல். சோர்வு சொல்லவேண்டிவதனை மறப்பாடுழிதல். இம்முன்றுகுணமுமுடையானை மாற்றாராயப் பிரித்தல் பொருத்தலசெய்து வெவ்வாரிலகையெனப்பதாம். (எ)

சுசஅ. வினாநது தொழிலகேடகு ஞால நிரநதினிது

சொல்லுதல் வல்லாரப் பெறின.

அ

இ-ள். தொழில் நிரநது இனிது சொல்லுதல் வல்லார்ப் பெறின— சொல் லப்படுங்காரியங்களை நிரலபடக கோத்து இனிதாகச் சொல்லுதலவல்லாராப் பெறின,— ஞாலம் வினாநது கேட்கும்—உலகம் அவற்றை வினாநதேற்றுக் கொள்ளும். எ-று.

தொழில் சாதிசெயுநமை. நிரலபடக கோத்தல் முன்கொலவனவும் பின் சொலவனவுமறிநது அமமுறையே வைத்தல். இனிதாதல் கேட்பாக்கின்பம் பயத்தல். சொல்லுதலவல்லான தூறுபிரவருளொருவன் என்ற வடமொழி பற்றிப் பெறினென்றா. ணங்கிங் கேட்கல் ஏற்றுக்கோடல். இவையிரண்டுபா டானும் அவவாற்றற சொல்லுதலவல்லாரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (அ)

சுசக. பலசொல்லக காழுறுவர் மன்றமா ஏற்ற

சிலசொல்ல நேற்று தவா.

க

இ-ள். மாசு அற்ற சில சொல்லல் தேற்றுதவா—குற்றமற்றனவாய்ச சில வாய வாததைகளை அவவாற்றற சொல்லுதலையறியாதார—பல சொல்லக காழுறுவா—பலவாய வாததைகளைத் தொடுத்தசொல்ல விருமபுவா. எ-று.

குற்றம் மேற்கொல்லிப் குணங்கடகு மறுதலையாயின. இடைவிடாது பல சொல்லுதலையுஞ் சொலவனமைபென்று விருமபுவாருளா, அவா இவ்வாறு சொல்லமாட்டாதாரே, வல்லார அதுசெய்யாரொன யாப்பதுபபார, மன்றவெ னாரா. (க)

சுரு0. இணருமத்து நாரு மலரணையர் கற்ற

துணர விரித்துரையா தார.

க0

இ-ள். கற்றது உணர விரித்து உரையாதார—கற்றுவைத்த துலைப் பிறரி யுமவண்ணம் விரித்துகாக்கமாட்டாதவா — இணா ணுமத்தும் நாரு மலா அணையா — கொத்தின்கண்ணே மலாநதுவைத்தும் நாருத் பூவையொப்பா. எ-று.

செவ்விபெற மலாநதுவைத்தும்நாற்றமில்லாத பூச சூடப்பட்டாதவாறுபோல துலைக் கற்றுவைத்துஞ் சொல்லமாட்டாதார நன்குமதிக்கப்படாரொன்றமை யின், இது தொழிலவமையாபிறது. இவையிரண்டுபாட்டானும் அது மாட்டா தாரதிழிபு கூறப்பட்டது. (க0)

அதி.— வினேத்தாய்மை.

அஃதாவது, செயல்பட்டும் வினேகள் பொருளையெனறி அறமும் புகழும் பயநது நல்லவாதல். செயலையெனறிச் செயலும் நன்றாகவேண்டுமென்கின் றமையின, இது சொல்வனமயின்பின வைக்கப்பட்டது.

சுருக. துணைநல மாககந் தருஉம் வினேநலம்

வேண்டிய வெல்லாந் தரும. க

இ-ள். துணை நலம் ஆக்கம் தருஉம்—ஒருவனுக்குத்தனையது நன்மை செ ல்வமொன்றையுங்கொடுக்கும்,— வினே நலம் வேண்டிய எல்லாம் தரும— அவ்வளவன்றி வினையது நன்மை அஃன வேண்டியன யாவற்றையுங்கொடுக் கும். எ-று.

வேண்டியவெல்லாமென்றது இமமைக்கன் அறம் பொருளினபமுதலாயவ றறையும் மறுமைக்கடடானவிரும்பிய பதங்கனையும். இதனா காணப்படுந துணைநன்மையினுங் கருதப்படும் வினேநன்மைசிறந்ததென வினேத்தாய்மையது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க)

சுருஉ. என்று மொருவுதல் வேண்டும் புகழ்தொடு

நன்றி பயவா வினே உ

இ-ள். புகழொடு நன்றி பயவா வினே—தமமாசனுக்கு இமமைக்கட புகழும் மறுமைக்கண் அறமும் பயவாத வினேகளை — என்றும் ஒருவுதல்வேண்டும் —அமைச்சாக்கு எககாலத்துமொழிதல்வேண்டும். எ-று.

பெருகல், சுருங்கல், இடைநிறைவெனும் நிலைவேறுபாடு காலத்தான வரு தலின, என்றுமென்றா. வேண்டுமென்பது ாண்டு இன்றியமையாதெனும் பொருட்டு. (உ)

சுருங். ஒஓதல் வேண்டு மொளிமாழகுஞ் செயவினே

யாஅது மென்னு மவா. ங

இ-ள். ஆதம் எனனுமவா—மேலாகக்கடவேமென்று கருதுவாரா — ஒளி மாழகும் வினே செய ஒதல்வேண்டும் — தமமொளி கெடுதற்குக் காரணமாய வினையைச் செய்தலைத் தவிர. எ-று.

ஒதல்வேண்டுமென்பது ஒருசொன்னீமைதது. ஒவுதலென்பது குறைநது நின்றது. ஒளி தாமுள்காலத்து எல்லாரானும் நன்குமதிக்கப்படுதல். செய்யெ ன்னும் முதனிலைத்தொழிற்பெயா மாற்றப்பட்டது. அன்றிச் செயவினையென வினேத்தொகையாக்கியவழிப் பொருளினமையறிக. ஒளி கெடவருவது ஆக்க மனறென்பதாம். (ங)

சுருச. இடுக்கட் படினு மிளிவந்த செய்யார்

நடுக்கற்ற காட்சி யவா. ச

இ-ள். இடுக்கட்படினும் இளிவந்த செய்யாரா—தாமிடுக்கணிலேபடவரினும், அது தீர்த்தபொருட்டு முன செயதாக்கு இளிவந்த வினேகளைச் செய்யார்— நடுக்கு அறம் காட்சியவா— துளக்கமற்ற தெளிவினையுடையார். எ-று.

சுறிதுபோழுகிற கழிவதாய இடிககனேக்கி எஞ்ஞான்றுகழியாதவிழிவு எய்தற்பாலதனறென்பதாஉம அஃதெய்தினாலும் வருவது வருமென்பதாஉம தெளிவராகலால், செய்யாரொன்றா. (ச)

கருநு. எறறென் றிரங்குவ செயயறக செயவானேன மறறன்ன செயயாமை நன்று. ரு

இ-ள். எற்று என்று இரங்குவ செயயறக—யாள் செயதது எததன்மைத் தென்று பின் றுனேயிரங்கும் வினைகளை ஒருநாளுஞ்செய்யாதொழிக, — செயவானேன மற்று அன்ன செயயாமை நன்று — அனறி ஒருகாணமயங்கி அவற்றைச்செய்யுந் தனமைபனயினாலும், பின்னிருந்து அவ்விரங்கல்களைச் செய்யாதொழிதல் நன்று. எ-று.

இரங்குவவென முனவந்தமைபிற பின் அன்னவெனச் சுட்டியொழிந்தா. அவ்வினைகளது பன்மையான, ஓரக்கமும் பலவாயின. அச்செயற்குப் பின்னி ருந்திரங்குவனயின, அது தீரும் வாயிலறிந்திலென்னவும், திட்பமில்லென வும், பயனில்லென செய்கின்றென்னவும், தன்பழியைத் தானே தாறுகின்ற னென்னவும், எல்லாருமிழுத்திற பின்னிரங்காமை நனறென்றா. இதுவும், வினை ததூயார சொல்லின், உடனகூறப்பட்டது. பிறறொடாதற்குச் செயவானே னை அவைபோலவனவுஞ்செய்யாமை நனறெனப் பிறொல்லாம் இயைபற வுரைத்தா. (ரு)

கருநு. னனறாள் பசிகாண்பா னுயினுஞ் செயயறக சானறோ பழிகும வினை. சு

இ-ள். னனறாள் பசி காண்பான் ஆயினும்—தனனைப் பயந்தாளது பரியை வறுமையாறகண்டிரங்குந் தன்மையனயினென்னினும், — சானறோ பழிகு ம வினை செயயறக—அது சுட்டி அறிவுடையார பழிகும வினைகளை ஒரு வன செய்யாதொழிக. எ-று.

இறந்த மூப்பினராய இருமதுகுரவருங் கற்புடைமனைவியுங் குழுவியும் பசியான் வருந்துமெல்ககண் தீயனபலவுஞ்செய்தாயினும் புறந்தருகவென்னும் அறதூறப்பொதுவிதி பொருணாலவழிபொழுதலும் அரசாதொழிற்குரியராத லும் நனகுமத்ககற்பாடுமுடைய அமைச்சாக்கெய்தாமைபற்றி, இவ்வாறு கூறினா. இவையையறுப்பாட்டானும் பாவமும் பழியும் பயக்கும் வினை செய யறகவென்பது கூறப்பட்டது. (சு)

கருநு. பழிமலைந தெயதிய வாககத்திற சானறோ கழிநல குரவே தலை. எ

இ-ள். பழி மலைநு எயதிய ஆககத்தின—சாலாதா தீயவினைகளைச் செய்து அத்நாற்பழியைத் தம்மேற்கொண்டு பெற்ற செலவத்தின — சானறோ கழி நலகுரவே தலை—அது மேற்கொள்ளாத சானறோனுபவிக்கும் மிக்க நலகு ரவே உயாந்தது. எ-று.

நிலையாத செலவத்தின்பொருட்டு நிலையின பழியை மேற்கோடல் சால போடியையாமையின, சானறோகழிநலகுரவே தலையென்றா. (எ)

*சுருஅ. கடிந்த கடிந்தொரார் செய்தார்க கவைதா

முடிந்தாலும் பீழை தரும்.

அ

இ-ள். கடிந்த கடிந்த ஓரா செய்தார்க—தூலார் கடிந்த வினைகளைத் தாமுங்கடிந்தொழியாது பொருளுக்கிச் செய்த அமைச்சர்க்கு — அவை தாம் முடிந்தாலும் பீழை தரும்—அவை னாயவனமையின் முடியா, ஒருவாற்றான முடியினும் பின்னுண்பதையே கொடுக்கும். எ-று.

முடிதல கருகியபொருட்ருதல. பீழைதருதலாகிய பொருளினொழியில் அதற்குக் காரணமாய வினைகண்மேலேறப்பட்டது. (அ)

*சுருக. அழகுகொண்ட வெல்லா மழப்போ மிழப்பினும்

பிற்பயககு நற்பா லவை.

க

இ-ள். அழக் கொண்ட எல்லாம் அழப் போம் — ஒருவன் தீயவினைகளைச் செய்து பிறிரங்கக் கொண்ட பொருளெல்லாம் இம்மையிலே அவன்ருனிரங்கப் போகாநிற்கும்,—நற்பாலவை இழப்பினும் பிற்பயககும்—மறறைத் தாய வினையான வந்த பொருள்கள முன்னிழந்தானாயினும் அவனுக்குப் பின்னாவந்து பயன் கொடுக்கும். எ-று.

பின்னெனவே, மறுமையுமடங்கிறது. பொருள்களான அவற்றிற்குக் காரணமாய வினைகளையுடைய கூறியவாறு. (க)

*சுரு0. சலத்தாற பொருளசெயதே மார்த்தல பசுமட்

கலத்துணீர் பெய்திரீஇ யறறு.

க0

இ-ள். சலத்தால் பொருள் செய்து ஏமாத்தல—அமைச்சன் தீயவினைகளாறபொருள்படைத்து அதனால் அரசனுக்கேமஞ்செய்தல—பசுமட்கலத்துள நீர் பெய்து இரீஇயறறு—பசியமட்கலத்துளளே நீர்ப்பெய்து அதற்கேமஞ்செய்ததனோடொக்கும். எ-று.

முன் ஆக்கம் பயப்பனபோற்றேன்றிப் பின்னழிவே பயத்தலால், அவை சலமெனப்பட்டன. ஏமாத்தலெனப்பது ஏமாத்தலென்றாயிற்று; ஏமத்தையடையப்பண்ணுதலெனவாறு. இருத்துதல நெடுங்காலமிருப்பச்செய்தல். அரசனும் பொருளும் சேரப்போமெனப்பதாம். பிறொல்லாம் ஏமாத்தலென்று பாடமோதி, அதற்கு மகிழ்தலென்றும், இரீஇயறறெனப்பதற்கு வைத்தாறபோல மென்றுமுரைத்தாரா, அவர் அவை தன்வினையும் பிறிதின்வினையுமாய் உவமையிலக்கணத்தோடு மாறுகோடல நோக்கிறிலா. இவைநான்குபாட்டானும் அதற்குக் காரணங் கூறப்பட்டது. (க0)

சுள ம அதி. — வினேத்திட்டம்.

அ:காவது அதனாய வினை முடிப்பானுக்கு வேணவிதாய மனத்தினமை. அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

*சுருக. வினேத்திடப் மெனப் தொருவன் மனத்திட்டப்

மறறைய வெல்லாம் பிற.

க

இ-ள். வினேத்திட்டம் எனப்பது ஒருவன் மனத்திட்டம்—வினைசெய்தற்கு முன்மையென்று சொல்லப்படுவது அதனை முடித்தற்குரியானொருவன் மன

த்தினது தின்மை — மற்றைய எல்லாம் பிற — அஃதொழிந்தனவெல்லாம் அதற்குத் தின்மையென்று சொல்லப்படா. எ-று.

ஒழிந்தனவாவன படை, அரண, நட்பு முதலியவற்றினறிணைமைகள். அவையும் அதற்கு வேண்டியவையாய் இனமாகலின் மற்றையவென்றும், வேண்டினும் அஃகிலவழிப் பயனிலவாகலிற் பிறவென்றுங் கூறினார். இதனால் வினேத்திடப் பமாவது இன்னதென்பது கூறப்பட்டது. (க)

சுசுஉ. ஊரொரா லுறறபி னெல்காமை யிவ்விரண்டி-

னறெனப் ராயநதவா கோள. உ

இ-ள். ஆயநதவா கோள — முன் நீதியாராயநத அமைச்சரது துணிபு — ஊறு ஓரால் உற்றபின் ஒல்காமை இவ்விரண்டின ஆறு எனபா — பழுதுபடும் வினைகளைச் செய்யாமையும் செய்யுமவினை தெய்வதகார்பழுதுபட்டவழி அதற்குத் தளராமையுமாகிய இவ்விரண்டன வழியென்பா னுலோ. எ-று.

தேவாக்கும் அசுராக்கும் அமைச்சுப் பூண்ட வியாழ வெள்ளிகளது துணிபு தொகுத்துப் பின் நீதிநூலுடையார் கூறியவாறு கூறுகின்றமையின், ராணி வினேத்தாய்மையும் உடன்கூறினார். உறுதலுடையதனை முன் ஊறென்றமையின் உறற்பினென்றும், இவ்விரண்டினகண்ணே பட்டதென்பா இரண்டினுறென்றங் கூறினார். ஊரொரானென்று பாடமோதுவாருமுளா, அஃது ஒல்காமையென்றுமெண்ணோம இரண்டெனநூற் தொகையோடும் இயையாமை அவரறிந்திலா. (உ)

சுசுங். கடைக்கொட்கச் செயதக தாணமை யிடைக்கொட்கி-

னெறா விழுமந தரும ன்

இ-ள். கடைக் கொட்கச் செயதகது ஆண்மை — செயப்படும வினையை முடிவினகட் புலப்படுமவகை முன்னெல்லாம் மறைத்துச் செயவதே தீடப் பமாவது, — இடைக் கொட்கின் எறா விழுமந தரும — அங்கனமன்றி இடையே புலப்படுமாயின் அப்புலப்பாடு செயவானுக்கு நீங்காத இடுமபையைக் கொடுக்கும். எ-று.

மறைத்துச் செயவதாவது அங்கமைந்துமெண்ணியவாறு பிறரறியாமலும், தானறிந்ததும், தன்னிங்கிதம், வடிவு, செயல், சொற்களான அவருயத்து ணராமலும் அடக்கிச் செயதல். அத் தீடபம், ஆண்டனமையான வருதலின், ஆண்மையெனப்பட்டது. எறாவிழுமமாவன பகைவா முன்னறிந்து அவவினையை விலக்குதல், செயவானே விலக்குதல் செய்வராகலின், அவற்றான வருவன. விழுமந சாதிப்பெயா. இவையிரண்டுபாட்டானும் அதனது பகுதி கூறப்பட்டது. (ங்)

சுசுசு. சொல்லுதல யார்க்கு மெளிய வரியவாரு

சொல்லிய வண்ணாரு செயல். ச

இ-ள். சொல்லுதல யார்க்கும் எளிய — யாம் இவ்வினையை இவ்வாற்றாறு செய்துமென நிரலப்படச் சொல்லுதல யாவார்க்குமெளிய, — சொல்லியவண்மை செயல் அரியவாம் — அதனை அவ்வாற்றானே செயதல் யாவர்க்குமரிய வாம். எ-று.

சொல்லுதல், செபவென்பன சாதிப்பெயர். அரியவறையெண்ணிச்சொல்லுதல் திட்டமில்லாதார்க்குமியறவன், எளியவெனஞர். இதனால் அதனதருமை கூறப்பட்டது. (ச)

சுசுரு. வீறெயதி மாண்டார் விளைத்திட்டம் வேந்தன்க

ணுறெயதி யுள்ளப் படும. ரு

இ-ள். வீறு எய்தி மாண்டார் விளைத்திட்டம்—எண்ணத்தாற் சிறப்பெய்திப் பிறவிலக்கணங்களானும் மாட்சிமைப்பட்ட அமைச்சரது விளைத்திட்டம்.—வேந்தன்கண் ணுறு எய்தி உள்ளப்படும— வேந்தன்கண்ணே உறுதலையெய்தலான, எல்லாரானும் நன்குமதிக்கப்படும். எ-று.

வேந்தன்கணுறெயதல் எடுத்தவினை அதனை முறையப்பெற்றுச் செலவழும்புகழும் அவன்கண்ணவாதல். எய்தலானென்பது திரிந்து நின்றது. உள்ளல் மதிப்பான மறவாகை. இதனால் அதன்சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (ரு)

சுசுசு. எண்ணிய வெண்ணியாங் கெய்துப் வெண்ணியார்

திண்ணிய ராகப் பெறின். சு

இ-ள். எண்ணிய எண்ணியாகு எய்துப்— தாமெய்த எண்ணிய பொருள்களெல்லாவற்றையும் அவ்வெண்ணியவாறே எய்துவார்,— எண்ணியார் திண்ணியராகப் பெறின்— எண்ணியவர் அவற்றிற்கு வாயிலாகிய வினைக்கட டிண்மையுடையராகப் பெறின். எ-று.

எளிதெய்துப்பெனப்பார, எண்ணியாங்கெய்துப்பெனஞர். அவர் அவ்வாறல்லதெனணுமையிற் திண்ணியராகவே விளைமுடியும், அது முடிய அவையாவையுங்ககூட்டுமென்பது கருத்து. இதனால் அஃதுடையாயொழும் பயன் கூறப்பட்டது. (சு)

சுசுஎ. உருவுகண் டெள்ளாமை வேண்டு முருள்பெருந்தோர்க

கச்சாணி யனஞ் ருடைத்து. எ

இ-ள். உருள் பெருந்தோர்கு அச்ச ஆணி அனஞர் உடைத்து— உருளா நின்ற பெரிய தோர்கு அச்சின்கண்ணிப்போல் வினைக்கட டிண்ணியாராயுடைத்து உலகம்,— உருவு கண்டு எள்ளாமைவேண்டும்—அதனால் அவரை வடிவின் சிறுமை நோக்கி இகழ்தலையொழிக. எ-று.

சிறுமை, எள்ளாமைவேண்டுமென்பதனும், உவமையானும், பெறும். அச்ச உருள்கோத்த மாம. ஆணி உருள் கழலாது அனங்கடைக்கட செருகுமது. அது வடிவாற் சிறிதாயிருந்தே பெரியபாரத்தைக் கொண்டிருந்திட்டுப் பழுடைத்து அதுபோல், வடிவாற்சிறியாயிருந்தே பெரிய வினைகளைக் கொண்டிருந்திட்டுமுடைய அமைச்சருமுளர், அவரை அத்திட்டப்போக்கி அறிந்து கொள்கவென்பதாம். இதனால் அவரையறியுமாறு கூறப்பட்டது. (எ)

சுசுஅ. கலங்காது கண்ட வினைக்கட டிளங்காது

துக்கங் கடிந்து செயல். அ

இ-ள். கலங்காது கண்ட வினைக்கண்—மனந்தெளிந்து செய்வதாகத் துணிந்த வினையின்கண்—துளங்காது துக்கம் கடிந்து செயல் — பின்னதைவினையி நீட்டித்தலையொழிந்து செயல். எ-று.

கலங்கியவழி ஶ்ருதிவதம் செய்வதுபோற்றோன் துமாகலின், தெளிந்து பலகா ஶ்ராராய்ந்து தாஞ்செய்வதாக ஶ்ரத்த வினையைக் கலங்காது கண்டவினையென் ஶ்ரா. துளங்காமை திட்பமுடைமை. (அ)

சுருதி. துன்ப முறவரினுஞ் செயக துணிவாற்றி

யின்பம் பயக்கும் வினை.

சு

இ-ள். துன்பம் உற வரினும் — முதற்கண் மெயம்முயற்சியாற் றமக்குத் துன்பம் மிக வருமாயினும், — இனபம் பயக்கும் வினை, துணிவு ஆற்றிச் செயக — அது நோக்கித் தளராது முடிவினகண் இனபம் பயக்கும் வினையைத் திட்ப முடையராய்ச் செயக. எ-று.

துணிவு கலங்காமை. அஃதுடையாக்கலலது கணிகமாய முயற்சித்துன்ப நோக்காது நிலையுதலுடைய பரிணுவின்னபத்தை நோக்கிச் செயதல் கூடா மையின், துணிவாற்றிச்செயகவெனறா. இவையிரண்டிப்பாட்டானும் அவா வினைசெய்யுமாறு கூறப்பட்டது. (க)

சுருதி. எனைத்திடப மெயதியக கண்ணும் வினைத்திடபம்

வேண்டாரா வேண்டா துலகு.

க0

இ-ள். வினைத்திடபம். வேண்டாரா—வினைத்திடபத்தை இது நமக்குச் சிற ந்ததென்று கொள்ளாத அமைச்சரை, — எனைத்திடபம் எயதியககண்ணும்— ஒழிந்ததிட்பங்களெல்லாமுடையராயவிதத்தும், — வேண்டாது உலகு — நன குமதியார உயாநதோர். எ-று.

மனத்தினகட் டிடபயிலலாதாக்குப் படை, அரண், நடபு முதலியவற்றின் றிட்பங்களெல்லாம் உளவாயினும், வினை முடியாதாம், ஆகவே, அவையெல் லாங் கெடுமெனப்பதுபற்றி உலகு வேண்டாதெனறா. இதனால் வினைத்திடபயி ல்லாதாரதிழிபு கூறப்பட்டது. (க0)

சுருதி ம் அதி. — வினைசெயல்வகை.

அஃதாவது அத்திடபமுடையவமைச்சன் அவவினையைச் செய்யுநதிறம். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

சுருதி. சூழ்ச்சி முடிவு துணிவெய்த் லத்துணிவு

தாழ்ச்சியுட் டங்குத நீது.

க

இ-ள். சூழ்ச்சி முடிவு துணிவு எய்தல்—விசாரத்திற்கெல்லையாவது விசாரி க்கின்றான இனி இது தப்பாதெனனுநதுணிவினைப் பெறுதல், — அத்துணிவு தாழ்ச்சியுள் தங்குதல் தீது— அவ்வனநதுணிவுபெற்ற வினை பின் நீட்டிப்பின் கட்டங்குமாயின், அது குற்றமுடைதது. எ-று.

சூழ்ச்சிமுடிவு துணிவெய்தலெனவே, துணிவெய்துமளவுஞ் சூழவேண்டுமெ னப்பது பெற்றும். பின்னாத துணிவு ஆகுபெயா. நீட்டிப்பு செய்யுங்காலத துச் செய்யாமை. அஃதுளவழிக காலக்கழிவாக்கலானும், பகைவா அநிநதழி ததலானும் முடியாமைமையின், அதனைத் தீதெனறார். (க)

சுருதி. தூங்குக தூங்கிச் செயற்பால தூங்கற்க

தூங்காது செய்யும் வினை.

உ

இன். தங்கிச் செயற்பால துங்கு—நீட்டித்துச் செய்யும் பகுதியவாய் வினைகளுள் நீட்டிக்க;— துங்குது செய்யும் வினை துங்கறக — நீட்டியாது செய்யும் வினைகளுள் நீட்டியாதொழிக. எ-று.

இருவழியும் இறுதிக்கட்டொக்க ஏழாவது விரிக்கப்பட்டது. இருவகைவினைகளும் வலியானுங்காலத்தானும் அறியப்படும். மாறிச்செய்யின், அவைவாயாவென்பது கருத்து. மேற்றுங்காமையென்றா, நண்டதனைப் பகுத்துக்கூறினார். இவையிரண்டுபாட்டானும் பொதுவகையால் வினைசெய்யுந்திறங் கூறப்பட்டது. (உ)

சுஎஃ. ஒல்லும்வாய் யெல்லாம் வினைநன்றே யொல்லாக்கார செலலும்வாய் நோக்கிச் செயல. ஈ

இ-ள். ஒல்லும் வாய் எல்லாம் வினை நன்று — வினைசெய்யுங்கால இயலுமிடத்தெல்லாம் போராதசெய்தல நன்று, — ஒல்லாக்கால செலலும்வாய் நோக்கிச் செயல—அஃகியலாவிடத்து ஏனைமுனற்பாயத்துளளும் அது முடிவதோருபாயநோக்கிச் செயக. எ-று.

இயலுமிடம் பகையிறுன வலியனாய் காலம். அக்காலத்துத் தண்டமே நன்றென்றா, அஞ்சுவது அதற்கேயாகலின். இயலாவிடம் ஒத்தகாலமும் மெலிய காலமும். அவ்விரண்டுகாலத்துஞ் சாம் பேத தானங்களுள் அது முடியுமுபாயத்தாற் செயகவென்றா, அவை ஒன்றற்கொன்று வேறுபாடுடையவேனும் உடம்படுத்தப்பயத்தாற் நம்முளொகருமாகலின். இதனான வலியான, ஒப்பான, மெலியானென நிலை முவகைத்தென்பது உம அவற்றுள் வலியது சிறப்பும், கூறப்பட்டன. (ஈ)

சுஎச. வினைபகை யென்றிரண்டி னெச்ச நிலையுங்காற்
நீயெச்சம் போலத் தெறும். ச

இ-ள். வினை பகை என்ற இரண்டின எச்சம்—செய்யத் தொடங்கிய வினையும் களையத் தொடங்கிய பகையுமென்று சொல்லப்பட்ட இரண்டனதொழிவும்— நிலையுங்கால தீயெச்சம்போலத் தெறும்— ஆராயுங்காற் நீயினதொழிவுபோலப் பின் வளாநது கெடுக்கும். எ-று.

இனி இககுற என்செய்வதென்று இகழ்ந்தொழியறக, முடியச்செயகவென்பதாம். பின் வளாதலொப்புமைபற்றிப் பகையெச்சமும் உடன கூறினார். இதனான வலியான செய்யுந்திறங் கூறப்பட்டது. (ச)

சுஎரு. பொருள்கருவி காலம் வினைபிடனெ டைந்து
மிருடர வெண்ணிச் செயல. ரு

இ-ள். பொருள் கருவி காலம் வினை இடனெடு ஐந்தாம் — வினைசெய்யுமிடத்துப் பொருளுங் கருவியுங் காலமும் வினையும் இடனுமாகிய இவ்வைந்தனையும்—இருள் தீர எண்ணிச் செயல—மயக்கமறவெண்ணிச் செய்க. எ-று.

எண்ணெடு பிறவழியுங்கூட்டப்பட்டது. பொருள் அழியும்பொருளும் ஆகும் பொருளும். கருவி தன்னுளையும் மாற்றாதானையும். காலம் தனக்காகவாலமும் அவாக்காங்காலமும். வினை தான் வல்லவினையும் அவா வல்லவினையும். இடம் தான் வெலலுமிடமும் அவா வெலலுமிடமும். இவற்றைத் தான் வென்றியெய்துநதிறத்திற பிழையாமலெண்ணிச் செயகவென்பதாம். (ரு)

கூஎகூ. முடிவு மிடைபூறு முற்றியாங் கெப்தும்
படுபயனும் பார்த்துச் செயல். கூ

இ-ள். முடிவும் — வினையெயலவகை அது முடிதற்குநதாம் முயற்சியும் — இடைபூறும — அதற்கு வருமிடைபூறும — முற்றியாங்கு எய்தும் படுபயனும் — அது நீங்கி முடிந்ததற்கு நெயதம் பெருமபயனும் — பார்த்துச் செயல் — சோனக்கிச் செயல். எ-று.

முடிவு ஆகுபெயர். முயற்சியிடைபூறுகளதளவிற பயனதளவு பெரிதாயிற செய்கவென்பதாம். (கூ)

கூஎஎ. செயவினை செய்வான் செயன்முறை யவ்வினை
யுள்ளறிவா னுள்ளங் கொளல். எ

இ-ள். செயவினை செய்வான் செயன்முறை — அவ்வாறற செயயபபரிம வினையத தொடங்கினுன் செயயமுறைமைபாவது — அவ்வினை உள அறிவான் உள்ளம் கொளல் — அதனதுளபபாட்டினையறிவான் கருததினைத் தானறிதல். எ-று.

அவ்வாறெனது பொருண்முதலியவெண்ணையம் முடிவுமுதலியனக்கலையும. உள்ளறிவான் முனசெயது போந்தவன். அவன்கருதது அவன் செயது போந்த உபாயம். அதனையறியவே, தானும் அதனாசெயது பயனெயதுமென்பதாம். இவைமுன்றுபாட்டானும் ஒப்பான செயயுநதிறங் கூறப்பட்டது.

கூஎஅ. வினையான் வினையாககிக் கோட னனைகவுள
யானையால யானையாத் தற்று. அ

இ-ள். வினையான் வினை ஆக்கிக் கோடல் — செப்கின்ற வினையாலே அனனது பிறிதுமோவினையை முடிததுக்கொள்க, — நனை கவுள யானையால யானை யாததற்று — அது மததநானனைநத கபோலத்தினைபுடைய யானையாலே அனனது பிறிதுமோயானையைப் பிணித்ததினோடொகும். எ-று.

பிணித்தற்கருமை தோன்ற நனைகவுளென்பது பின்னுங்கூட்டப்பட்டது. தொடங்கிய வினையானே பிறிதுமோவினையை முடித்தற்குபாயமாமாறு எண்ணிச்செய்க, செயயவே, அமுமுறையான எல்லாவினையும் எளிதின முடியுமென்பதாம். (அ)

கூஎகூ. நடடார்க்கு நல்ல செயலின் விரைநததே
யொட்டாரா யொட்டிக் கொளல். கூ

இ-ள். நடடார்க்கு நல்ல செயலின் விரைநததே — வினையெயலவகை நன் நடடார்க்கு இனியவற்றை செயதலினும் விரைநது செயயபபரிம — ஒட்டாரா ஒட்டிக் கொளல் — தன்பகைவொட்டி ஒட்டாராத் தனக்கு நட்பாக்கிக் கோடல். எ-று.

அவ்வினை வாயத்தற்பயததவாய இவ்விரண்டும் பகைவர்க்குத் தன்மெலிவு புலனுவதன்முன்னே செய்கவென்பாரா, விரைநததெனரா. விரைநது செயயபபரிவதென்றவாறு. வினையெயலநதிறமாகவிற பகைவரோடொட்டாராயிறு. தன்னொட்டாரா பிறருட்கடாமல் மாறறி வைத்தலெனினும்மையும். (கூ)

கூஅ0. உறைசிறியா ருண்ணடுங்க லஞ்சிக குறைபெற்றிற்
கொள்வர் பெரியார்ப பணிநது. க0

இ-ள். உறை சிறியா — ஆளுமிடஞ்சிறியராய அமைச்சா, — உள் நடுங்
கல அஞ்சி — தம்மின்வலியா எதிராதவழித் தம்பகுதி நடுங்கலையஞ்சி,—
குறை பெறின பெரியார்ப பணிநது கொள்வா—அநநிலைக்கு வேணிவதாயு
சநது கூடுமாயின், அவரைத் தாழ்நது அதனையேற்றுக்கொளவா, எ-று.

இடம நாடும அரணும. அவற்றது சிறுமை ஆள்வாராமேலேற்றப்பட்டது.
மெலியாரோடு சந்திக்கு வலியா இயைதலரிதாகலின், பெறினென்றார். அடி
யிலே மெலியராயினா தம்பகுதியுமஞ்சி நீங்கின முதலொடுங் கெடுவராகலின்,
அது வாராமறசிறிது கொடுத்தது சந்தினையேற்றுக்கொள்கவென்பதாம். பணி
தல மானமுடையாருக்குக் கருதநன்மையின், கொள்வொன் உலகியலாற் கூறி
னார். இவைமூன்றுபாட்டானும் மெலியாள் செய்புத்திறங் கூறப்பட்டது. (க0)

ககக ம் அதி.— தூது.

அஃதாவது சந்தி விகடிகநகடக்கு வேற்றுவேந்தரிடைச் செலவாரது
தன்மை. அவவிரண்டனையும் மேல வினைசெயலவகையென்றமையின், இஃதந்
தனின் வைக்கப்பட்டது. தான் வகுத்தக கூறுவான், கூறியது கூறுவானெனத்
துது இருவகைப்படும. அவருள் முன்னோன அமைச்சனோடொப்பானாகலானும்,
பின்னோன அவனிற காரகூறு குணங் குறை? தோளுகலானும், 'இஃதமைச்சிய
லாயிற்று.

கூஅக. அன்புடைமை யான்ற குடிப்பிறத்தல வேந்தவாம்
பண்புடைமை தூதுரைப்பான் பண்பு. க

இ-ள். அன்பு உடைமை — தனசுற்றத்தாரமாட்டி அன்புடையனாதலும்—
ஆன்ற குடிப்பிறத்தல — அமைச்சப் பூணைக்கமைந்த குடியினகட்பிறத்தலும்
—வேந்த அவாம் பண்பு உடைமை — அரசாசாதி விரும்பும் பண்புடை
யனாதலும்—துது உரைப்பான் பண்பு—தூதுவாததை சொல்லுவானுக்கில்
ககணம். எ-று.

முன்னையவிரண்டனாலும், முறையே சுற்றத்தாருக்குத் தீங்கு வாராமற் றுன்
பெணியொழுகலும், தன்முன்னோ தூதியல் கேட்டறிதலும், பெற்றும். வேந்
தவாமபண்புடைமை முன்னா மன்னாச்சொந்தொழுககட் பெறப்படும.
அதனால் வேற்றரசரும் அவன் வயத்தாராதல் பெறுதும். (க)

கூஅஉ. அன்பறி வாராயநத சொல்வனமை தூதுரைப்பார்க்
கின்றி யமையாத மூன்று. உ

இ-ள். அன்பு — தமமரசனமாட்டன்புடைமையும் — அறிவு — அவனுக்கு
ஆவனவறியுறிவுடைமையும்—ஆராயநத சொல்வனமை—அவற்றை வேற்ற
ரசரிடைச் சொல்லுங்கால ஆராயநது சொல்லுதல் வனமையுமென— தூது
உரைப்பார்க்கு இனறியமையாத மூன்று — தூதுரைக்கவுரியார்க்கு இனறிய
மையாத குணங்கள் மூன்று, எ-று.

ஆராய்ந்து அவற்றிற்குடம்படுஞ்சொற்களைத் தெரிதல். இனநியமையாக, மூன்றெனவே, அமைச்சர்க்குச் சொல்லிப் பிறகுணங்களும் வேண்டுமென்பது. பெறலும். இவையிரண்டு பாட்டானும் இருவகையாக்கும் பொதுவிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (2)

சு.அ. நூலாரு ணூல்வல்ல ஒருதல் வேலாருள்
வென்றி வினையுரைப்பான் பண்பு. கூ

இ-ள். வேலாருள் வென்றி வினை உரைப்பான் பண்பு—வேலையுடைய வேற்
றரசரிடைச் சென்று தன்னரசனுக்கு வென்றிதரும் வினையைச் சொல்லுவா
னுக்கு இலக்கணமாவது— நூலாருள் நூல் வல்லன ஆகுதல்— நீதிநூலையுண
ர்ந்த அமைச்சரிடைத் தான் அந்நூலை வல்லனாதல். எ-று.

கோறன்மாலையொன்பது தோன்ற வேலாருளும், துதுவினையிரண்டும
டங்க வென்றிவினையென்றுங் கூறினா, வல்லனாதல் உணர்வுமாதிரிமுடைய
ராய அவாமுன வகுக்குமாற்றலுடையனாதல். (க)

சு.அ. அறிவுரு வாராயந்த கலவிபிம மூன்றன்
செறிவுடையான செலக வினைகரு. ச

இ-ள். அறிவு—இயற்கையாகியவறிவும்— உரு—கண்டாவிரும்புந் தோற்
றப்பொலிவும்— ஆராயந்த கலவி—பலரோம பலகாலுமாராயப்பட்ட கல்வி
யுமென—இம்மூன்றன் செறிவு உடையான—நன்குமதித்தற்கேதுவாய இம்
மூன்றனு கூட்டத்தையுடையான— வினைகருச செலக — வேற்றுவேந்தரி
டைத் துதுவினைக்குச் செலக. எ-று.

இம்மூன்றும் ஒருவனபாறகூடுதலரிதாகலின், செறிவுடையானென்றார். இவ
ற்றான நன்குமதிப்புடையனாகவே, வினை இனிதுமுடியுமென்பது கருத்தது. (ச)

சு.அ. தொகச சொல்லித் துவாத நீக்கி நகச சொல்லி
நன்றி பயப்பதாந தூது. ரு

இ-ள். தொகச் சொல்லி—வேற்றரசாக்குப் பலகாரியங்களைச் சொல்லும்
வழிக் காரணவகையாற றொகுத்துச் சொல்லியும்— துவாத நீக்கி நகச சொ
ல்லி—இனனாகாரியங்களைச் சொல்லுமவழி வெய்யசொற்களை நீக்கி இனிய
சொற்களான மனமகிழ்ச்சொல்லியும்—நன்றி பயப்பது தூதாம— தன்னா
சனுக்கு நன்மையைப் பயப்பவனே தூதனாவான். எ-று.

பலகாரியங்கட்குடம்படாதார பரம்பரையான அவற்றிற்குக் காரணமாய்
தொன்றைச் சொல்ல அதனால் அவை வினையுமாறுயததுணரவருமையானுஞ் சுரு
கத்தானுமுடம்படுவா, இனனாகவற்றிற்குடம்படாதார தம்மனமகிழ்ச்சொல்ல
அவவினனமை காணுது உடம்படுவாதலின், அவவிறுவாற்றாறும் தன்காரியந்த
வறாமல் முடிக்கவல்லானென்பதாம். எண்ணுமமைகள் விகாரத்தாற்றெடுக்கண்.

சு.அ. கற்றுக்கண் ணஞ்சான் செலச சொல்லிக் காலத்தாற்
றகக தரிவதாந தூது. கூ

இ-ள். கற்று— நீதிநூல்களைக் கற்று— செலச் சொல்லி— தான் சென்ற
கருமத்தைப் பகைவேந்தர் மனங்கொளச் சொல்லி— கண் அஞ்சான்—அவர்
செய்துநோக்கின் அந்நோக்கிற்கஞ்சாது— காலத்தால் தக்கது அறிவது

தூதர்—காலத்தோடு பொருந்த அது முடிக்கத்தக்கவுபாயமறிவானே தூத னவரன். எ-று.

அவ்வுபாயமறிதற்பொருட்டு நீதிநூற்கல்வியும், அதனான்றப்பிறிதொனரூன் முடியுங்காலமவரின் அவ்வாறு முடிக்கவேண்டிதலிற் காலத்தாற்றக்கத்திறதலும், இலக்கணமாயின. (சு)

சுஅஎ. கடனறிந்து காலங் கருதி யினைநிந்

தெண்ணி யுரைப்பான றலை. எ

இ-ள். கடன அறிந்து— வேற்றரசரிடத்துத் தானசெய்யமுறைமையறிந்து — காலம் கருதி—அவாசெவவி பாராதது—இடன அறிந்து—சென்ற கரும ஞ்சொல்லுதற்கேற்ற இடமறிந்து— எண்ணி— சொல்லுமாற்றை முன்னே விசாரித்து—உரைப்பான தலை—அவ்வாறு சொல்லுவான் தூதரின யிக்கான். எ-று.

செய்யமுறைமையாவது அவாநிலையும் தன்னரசுநிலை முதன்னிலையும் தூக்கி அவற்றிற்கேற்பக் காணுமுறைமையும் சொல்லுமுறைமையும் முதலாயின. செவவி தன்சொல்லையேற்றுக்கொள்ளும் மனநிகழ்ச்சி. அது காலவயத்ததாக ல்ற காலமென்றா. இடம் தனக்குத் துணையாவாருடையவிடம். என்னுதல் தான அது சொல்லுமாறும் அதற்கு அவாசொல்லுமுத்தரமும அதற்குப் பின் ருனசொல்லுவனவுமாக இவ்வாற்றானமேனமேற்றானே கற்பித்தல். வடநூலார் இவ்விருவகையாருடன ஒல்கொடுத்த நிற்பாறாயுங்கூட்டித் தூதரைத் தலை, இடை, கடைபென்று வகுத்துக்கூற்றிராகலின், அவாமதமுநதோன்றத் தலை யென்றா. தூதென்பது அதிகாரத்தான வந்தது. இவையையந் துபாட்டானும் தான வகுத்துக்கூறுவானதிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (எ)

சுஅஅ. தூய்மை துணைமை துணிவுடைமை யிம்முன்றின்

வாயமை வழியுரைப்பான பண்பு. அ

இ-ள். வழி உரைப்பான பண்பு— தன்னரசன் வார்த்தையை அவன்சொ லலியவாறே வேற்றரசாக்குச் சென்றுசொல்லுவானதிலக்கணமாவது — தூய்மை— பொருள் காம்புகளாற்றாயுதலும்— துணைமை—தனக்கு அவ ரமைச்சா துணையாதனமையும்— துணிவுடைமை— துணிதலுடைமையும்— இம்முன்றின்வாயமை— இம்முன்றோடுகூடியமெய்மையுமெனவிலை. எ-று.

பொருள் காம்புகளபற்றி வேறுபடக் கூறமைப்பொருட்டித் தூய்மையும், தன்னரசனுக்கு உயாசுகூறியவழி எம்மனோக்கூறியலபெனக்கூறி அவா வெகுநிதீக்குதற்பொருட்டித் துணைமையும், இது சொல்லின் இவதோஞ்செய வொன்றொழியாமற்பொருட்டித் துணிவுடைமையும், யாவரானுநதேற்ப்பிதற் பொருட்டுமெய்மையும், வேண்டப்பட்டன. இன ஒலிவினபொருட்கண வந்தது.

சுஅசு. விமொற்றம் வேந்தர்க் குரைப்பான் விமொற்றம்

வாய்சோரா வன்க ணவன. சு

இ-ள். விமொற்றம் வேந்தர்க்கு உரைப்பான்—தன்னரசன் சொல்லிவிட்ட வார்த்தையை வேற்றரசாக்குச் சென்று சொல்லவுரியான— விமொற்றம் வாய்சோரா வன்கணவன— தனக்கு வருமேத்ததிற்கஞ்சி அவனுக்குத் தாழ்

௨௦௨ எம் அதி. — மன்னாச்சேர்ந்தொழுகல்.

வான வார்த்தையை வாய்சோந்துஞ்சொல்லாத திண்மையையுடையன, எ-று.
தாழ்வு சாதிதருமமனமையின், வடுவெனறா. வாய்சோராவெனக் காரியங்
காரணத்துடைக்கப்பட்டது. (க)

௬௯௦. இறுதி பயப்பினு மெஞ்சா திறைவற
குறுதி பயப்பதாந் தூது. ௧௦

இ-ள். இறுதி பயப்பினும எஞ்சாது—அவவாரத்தை தன்னுயிரக்கிறுதி தரு
மாயினும் அதற்கஞ்சியொழியாது—இறைவற்கு உறுதி பயப்பது தூதாம—
தன்னரசன் சொல்லியவாறே அவனுக்கு மிகுதியை வேற்றரசரிடைச் சொல்
லுவானே தூதனாவான். எ-று.

இறுதிபயப்பினுமென்றதனால், ஏனைய பயத்தல் சொல்லவேண்டாவாயிற்று.
இவைமூன்றுபாட்டானுங் கூறியது கூறுவானதிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (௧௦)

எம் துதி. — மன்னாச்சேர்ந்தொழுகல்.

அஃதாவது அமைச்சர் அரசரைப் பொருந்தியொழுக்குமாறு. இது, வேந்
தவாமபண்புடைமையென மேலே வேண்டப்பட்டமையின், துதினபின்வைக்
கப்பட்டது.

௬௯௧. அகலா தணுகாது தீக்காயவார் போல்க
விகலவேந்தாச சோந்தொழுகு வார. ௧

இ-ள். இகல வேந்தாச சோந்து ஒழுகுவார் — மாறுபடுதலையுடைய அரசு
ரைச் சோந்தொழுகும் அமைச்சர்—அகலாது அணுகாது தீக்காயவார் போ
ல்க—அவரை மிகநீங்குவதும் மிகச்செறிவதுஞ்செய்யாது தீக்காயவார்போல
இடைநிலத்திலே நிற்க. எ-று.

கழுதின வெருளுநதன்மையொன்பது தோன்ற, இகலவேந்தானொரா. மிக
வகலிற் பயன கொடாது மிகவணுகின் அவமதிப்பறித தெறும் வேந்தாக்கு,
மிகவகலிற் குளிர்நீக்காது மிகவணுகிற் சுடுவதாய்தீயோடுளதாய தொழிலுவமம்
பெறப்பட்டது. (௧)

௬௯௨. மன்னர் விழைப விழையாமை மன்னரான்
மன்னிய வாககந் தரும. ௨

இ-ள். மன்னர் விழைப விழையாமை—தம்மற்ற சேரப்பட்ட மன்னர்
விரும்புவனவற்றைத் தாம் விரும்பாதொழிதல்—மன்னரான் மன்னிய ஆக
கம் தரும் — அமைச்சர்க்கு அவரானே நிலைபெற்ற செலவத்தைக் கொடுக்க
கும். எ-று.

ஈண்டு விழைபவென்றது அவர்க்குச் சிறப்பாகவுரியவற்றை. அவை நுகர
ப்படுவன, ஒப்பனை, மேனமையென்றிவை முதலாயின. இவற்றை ஒப்பிற்க
ஞ்சித் தாம் விழையாதொழியவே, அவவச்சநோக்கியவந்து அவராதாமே எல்
லாச்செலவமும் நல்குவொன்பது கருத்தது. எனவே, அவற்றை விரும்பிற் கேடு
தருமென்பதாம். (௨)

௬௯௩. போற்றி னரியவை போற்றல் கடுத்தபின்
றேற்றுதல யார்க்கு மரிது. ௩

இ-ள. போற்றின் அரியவை போற்றல்—அமைச்சா தமமைக காக்கக் கருதின அரியபிழைகள் தங்கணவாராமற் காக்க,—கதிதத்பின் தேற்றதல் யார்க்கும் அரிது—அவற்றை வந்தனவாக்க கேட்டு அவ்வரசா ஐயற்றால் அவரைப் பின்றெளிவித்தல் யாவாக்குமரிதாகலான. எ-று.

அரியபிழைகளாவன அவரார்பொறுத்தற்கரிய அறைபோதல், உரிமையொடு மருவல், அரும்பொருள் வெளவெனநிறைவு முதலாயின. அவற்றைக் காதலர் வது ஒருவன் சொல்லியக்கால் தகுமோவென்றையுறுது தகாதென்றே அவர் துணியவொழுகல். ஒருவாற்றாற்றெளிவித்தாலும் கடன்கொண்டானேனறப் பொருடோனறுமாறுபோலக் கண்டுநியெல்லாம் அவை நனைக்கப்படுதலின், யார்க்குமரிதென்றா. இவைமூன்றுபாட்டானும் அது பொதுவகைபாற் கூறப்பட்டது. (௩)

௭௦௭. செவிச்சொல்லுஞ் சோந்த நகையு மவித்தொழுக
லானற பெரியா ரகதது. ச

இ-ள. ஆனற பெரியாரகதது—அமைத்தவரசுநீடுநீடுநதால்,—செவிச் சொல்லும் சோந்த நகையும் அவித்து ஒழுகல்—அவர்காண் ஒருவன்செவிக் கட்சொல்லுதலையும் ஒருவன்முகநோக்கி நகுதலையும்விடநொழுகுதல். எ-று.

சோதல் பிறனோடு சோதல். செய்தொழுகின், தவருற்றவ் கண்டு செய்தன் வாக்க கொளவொன்பது கருதது. (௪)

௭௦௮. எப்பொருளு மோராா தொடராமற் றப்பொருள்
விட்டக்காற் கேடக மறை. டு

இ-ள. மறை—அரசனாகுப் பிறரோடு மறை நிகழவுழி—எப்பொருளும் ஓரா—யாதொருபொருளையுஞ் செய்கொடுத்ததுக் கேளாது,—தொடரா—அவனை முய்கி வினவுவதுஞ் செய்யாது,—அப்பொருள் விட்டக்கால் கேடக—அமமறைப்பொருள் அவனருளே அடக்காது சொல்லியக்காற் கேடக. எ-று.

ஓாதற்கேற்கும்பொருளாயினுமென்பார, எப்பொருளுமென்றா. மற்றுவினை மாற்றினகண் வந்தது. (௫)

௭௦௯. குறிப்பறிந்து காலங் கருதி வெறுப்பில
வேணிப வேடபச சொல்ல. ச

இ-ள. குறிப்பு அறிந்து—அரசனுக்குக் காரியஞ்சொல்லுங்கால் அப்பொழுது நிகழ்கின்ற அவனகுறிப்பினையறிந்து,—காலம் கருதி—சொல்லுதற் கேற்ற காலத்தையும் நோக்கி,—வெறுப்பு இல் வேணிப வேடபசு சொல்ல—வெறுப்பிலவுமாய வேணிவனவுமாய காரியங்களை அவனமனம் விரும்பு மவகை சொல்லுதல். எ-று.

குறிப்புக் காரியத்தின்கண்ணிக் காம வெகுளியுள்ளிட்டவற்றினிகழ்வுழியும் அதற்கேலாக்காலத்துஞ் சொல்லுதல் பயனின்றாகலிற் குறிப்பறிந்துகாலங்கருதியெனறும், அவனுடம்படாதன் முடிவுபோகாமையின் வெறுப்பிலவெனறும், பயனில்லாம பயனசுருங்கியவுஞ் செய்தல்வேண்டாமையின் வேணிபவெனறும், அவற்றை இனியவாயச சுருங்கி விளங்கிய பொருளவாய சொற்களாற் சொல்லுதலென்பார வேடபசுசொல்லெனறுங்குறினா. (௬)

௨௦௪ எ0 ம் அதி.— மன்னாச்சேர்ந்தொழுகல்.

௬௬௭. வேட்பன சொல்லி வினையில வெஞ்ஞான்றுங் :

கேட்பினுஞ் சொல்லா விடல்.

எ

இ-ள். வேட்பன சொல்லி— பயன பெரியனவுமாய அரசன விரும்புவன வுமாய காரியங்களை அவன கேட்டிலனாயினுஞ் சொல்லி, — எஞ்ஞான்றும் வினை இல கேட்பினும் சொல்லாவிடல்—எஞ்ஞான்றும் பாயனிலவாயவற்றைத் தானே கேட்டாலுஞ் சொல்லாதுவிடுக, எ-று.

வினையிலவெனவுங் கேட்பினுமெனவும் வந்த சொற்களான, அவற்றின் மறு தலைச்சொற்கள வருவிக்கப்பட்டன. வினையானவருகலின் வினையென நம, வறு மைக்காலமுமடங்க எஞ்ஞான்றுமென்றுங் கூறினா. சொல்லுவனவுஞ் சொல் லாதனவும் வகுத்துக்கூறியவாறு. இவைநான்குபாட்டானுஞ் சிறப்புவுகையாற கூறப்பட்டது. (எ)

௬௬௮. இனைய ரினமுறைய றொன்றிகழார் நின்ற

வொளியோ டொழுகப் படும்.

அ

இ-ள். இனையா இன முறையா என்று இகழார்— இவா எமயினினையொன றும் எமக்கினன முறையினையுடையொன்றும் அரசனாயவமதியாது,—நின்ற ஒளியோடு ஒழுக்கப்படும்—அவாமாட்டு நின்றவொளியோடு பொருந்த ஒழுகு தலசெயப்படும். எ-று.

ஒளி உறங்காநிறகவுந தாமுலகங்காக்கினற அவா கடவுட்டனமை. அதனோடு பொருந்தவொழுகலாவது அவா கடவுளருந் தாம் மக்களுமாயொழுகுதல. அவ்வொளியாற போக்கப்பட்டவிளமையும் முறையுமபற்றி இகழ்வராயின, தாமும் போக்கப்படவொனபது கருதது. (அ)

௬௬௯. கொளப்பட்டே மென்றெண்ணிக் கொள்ளாத செயயார

துளக்கற காட்சி யவர்.

க

இ-ள். கொளப்பட்டேம என்று எண்ணிக்கொள்ளாத செயயார—அரசனா லயாம் நன்குமதிக்கப்பட்டேமென்று கருதி அவன விரும்பாதவற்றைச் செய யார்— துளக்கு அற காட்சியவர்— நிலைபெற்றவறிவினையுடையார். எ-று.

கொள்ளாதன செய்தழிவெயதுவார கொளப்பாட்டிற்குப் பிறறமமை வே ரொருவராகக் கருதுவராகலின், முன்னையராகவே கருதியஞ்சியொழுகுவாராத துளக்கறகாட்சியவொன்றார். (க)

எ00. பழைய மெனக்கருதிப் பண்பல்ல செயயுங்

கெழுதகைமை கேடு தரும்.

க0

இ-ள். பழையம் எனக் கருதிப் பண்பு அல்ல செய்யும் கெழுதகைமை— அரசனுக்கு யாம் பழையமெனக் கருதித் தமக்கியல்பல்லாதவற்றைச் செய யுமுரிமை— கேடு தரும்— அமைச்சாக்குக் கேட்டினைப் பயக்கும். எ-று.

அவன் பொறுது செறும்பொழுதின் அப்பழைமையோக்கிக் கண்ணோடாது உயிராவெளவுதலான, அவனவேண்டாதன செய்தற்கேதுவாய் கெழுதகைமை கேடுதருமென்றார். இவைமுன்றுபாட்டானும் பொறுப்பொன்று அரசர் வெறு ப்பன செய்யற்கவெனபது கூறப்பட்டது. (க0)

எக ம் அதி.— குறிப்பறிதல்.

அஃதாவது அரசா கருதியவதனை அவா கூறாமலறிதல். இது, மன்னரைச் சேர்ந்தொழுகற்கு இன்றியமையாதாகலின், அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

எ0க. கூறாமை நோக்கிக் குறிப்பறிவா னெஞ்ஞான்று
மாறாநீர் வையக கணி. க

இ-ள். குறிப்புக் கூறாமை நோக்கி அறிவான்—அரசனார் குறித்த கருமத்தை அவன் கூறவேண்டாவதை அவன்முகமானது கண்ணாளுநோக்கி அறியுமமை ச்சன— எஞ்ஞான்றும் மாறா நீர் வையககு அணி— எஞ்ஞான்றும் வறறாத நீராறகுழப்பட்ட வையததுள்ளாக்ககு ஓராபரணமாம். எ-று.●

ஒட்பமுடையயுய எல்லார்க்கும் அழகுசெய்தலான, வையககணியென்றார். குறிப்பும் வையமும் ஆகுபெயர். வையத்திற்கெனபது விகாரப்பட்டுின்றது.

எ0உ. ஐயப் படாஅ தகத்த துணாவானைத்
தெய்வத்தோ டொப்பக கொளல். உ

இ-ள். அகத்தது ஐயப்படாது உணாவானை — ஒருவன்மனத்தின்கணிகழுவ தனை ஐயப்படாது ஒருதலையாகவுணரவல்லானை — தெய்வத்தோடு ஒப்பக் கொளல்— மகனையாயினும், தெய்வத்தோடொப்ப நனகுமதிகக. எ-று.

உடம்புமுதலியவற்றான ஒவ்வானுயினும் பிறாநினைத்ததுணருந்தெய்வத்தன் மையுடைமையின், தெய்வத்தோடொப்பவென்றார். (உ)

எ0ங். குறிப்பிற குறிப்புணா வாரா யுறுப்பினுள்
யாது கொடுத்ததுங் கொளல். ங

இ-ள். குறிப்பின் குறிப்பு உணாவாரை—தங்குறிப்பு நிகழுமாற்றிந்து அத னை பிறாகுறிப்பறியுநதன்மையாரை, — உறுப்பினுள் யாது கொடுத்தும் கொளல்—அரசா தமமுறுப்புக்களுள் அவா வேண்டுமதொன்றனைக் கொடுத்த தாயினும், தமக்குத் துணையாகக் கொளக். எ-று.

உண்ணிகமுநெரி யாவாக்குமொத்தலின், பிறாகுறிப்பறிதற்குத் தங்குறிப்புக் கருவியாயிற்று. உறுப்புக்களாவன பொருளும் நாடும் யானைகுதிகளும் முதலிய புறத்தறுப்புக்கள். இதற்குப் பிறா முக்ககுறிப்பானே அவர்மனக்கு றிப்புணாவாரையென்றுரைப்பாருமுளா. இவைமுன்னுபாட்டானுங் குறிப்பறி வாரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (ங)

எ0ச. குறித்தது கூறாமைக் கொள்வாரோ டேனை
யுறுப்போ ர்னையரால் வேறு. ச

இ-ள். குறித்தது கூறாமைக் கொள்வாரோடு—ஒருவன் மனத்ததுக் கருதிய வதனை அவன்கூறவேண்டாமல் அறியவல்லாரோடு — ஏனை உறுப்பு ஓர்னை யா—மறறைமாட்டாதா உறுப்பாலொருதன்மையராகவொப்பாராயினும், — வேறு— அறிவான் வேறு. எ-று.

கொள்ளாதொன்பதுஉம் ஆயினுமென்பதுஉம் அவாயநிலையான வந்தன. சிறந்தவறிவினமையின், விலங்கெனனுங்கருத்தான வேறென்றா. (ச)

எ0ஞ். குறிப்பிற குறிப்புணரா வாயி னுறுப்பினு
ளென்ன பயத்தவோ கண். ஞ

இ-ள். குறிப்பின் குறிப்பு உணராவாயின் — குறித்தது காணவல்ல தங்காட்சியாற் பிறாகுறிப்பினையுணரமாட்டாவாயின், — உறுப்பினுள் கண் என்ன பயத்தவோ — ஒருவனுதுப்புக்களுட் சிறந்தகண்கள வேறென்னபயனைச் செய்வன! எ-று.

முதற்கட் குறிப்பு ஆகுபெயர். குறிப்பறிதற்கட் நினையாதற்சிறப்புப்பற்றி உயிரதுணர்வு கண்மேலேற்றப்பட்டது. அககண்களாற்பயனிலையென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானுங் குறிப்பறிபாரத்திழிபு கூறப்பட்டது. (ரு)

எ0க. அடுத்தது காட்டிம பளிங்குபோ நெஞ்சங்
கடுத்தது காட்டி முகம். கூ

இ-ள். அடுத்தது காட்டிம பளிங்குபோல — தன்னையடுத்தபொருளது நிறத்தை தானே கொண்டிகாட்டிம பளிங்குபோல — நெஞ்சங் கடுத்தது முகம் காட்டிம — ஒருவனெஞ்சத்து மிககதனை அவனமுகந் தானேகொண்டு காட்டிம. எ-று.

அடுத்ததென்பது ஆகுபெயர். கடுத்ததென்பது கடியென்னுமுரிச்சொல்லுயாய்வந்த தொழிற்பெயர். உவமை ஒருபொருள் பிற்தொருபொருளினப்பைக் கொண்டு தோற்றுதலாகிய தொழிலபற்றி வந்தது. (கூ)

எ0எ. முகத்தின் முதுககுறைந்த துண்டோ வுப்பினுங்
காயினுந் தானமுந் துறும். எ

இ-ள். உப்பினும் காயினும் தான முந் துறும் — உயிர் ஒருவனையுவுத்தலானுங் காயதலானுமுறின, தானநிந்து அவற்றின்கண் அதன்னமுற்பட்டுநிறகுமாகலான, — முகத்தின் முதுககுறைந்தது உண்டோ — முகம்போல அறிவுமிக்கது பிறிதுண்டோ இல்லை. எ-று.

உயிராகே அறிவுள்ளது ஐம்பூதங்களானியன்ற முகத்திற்கிலையென்பாராநோக்கி, உயிரது கருத்தநிந்து அஃதுவக்குறின மலாநுங் காயவுற்றிருக்கியும் வரலான, உண்டென மறுப்பார்போனது, குறிப்பறிதற்குக் கருவி கூறியவாறு. (எ)

எ0அ. முகநோக்கி நிறக் வமையு மகநோக்கி
யுற்ற துணாவாரப் பெறின. அ

இ-ள். அகம் நோக்கி உற்றது உணாவாரப் பெறின — குறையுறுவானும் தன்மனத்தைக் குறிப்பானநிந்து தானுற்றவதனைத் தீர்ப்பாராப் பெறின, — முகம் நோக்கி நிறக் அமையும் — அவர் தன்முகம் நோக்குமவகை தானும் அவர்முகநோக்கி அவ்வெலலைக்கணிகவமையும். எ-று.

உணாவாரெனக் காரியத்தைக் காரணமாக்கிக் கூறினார். அவ்வெலலையைக் கடந்து சொல்லுமாயின் இருவாக்குஞ் சிறுமையாமாகலின், அது வேண்டாவென்பதாம். குறையுறுவானியலுபு கூறுவார்போனது கருவி கூறியவாறு. இவை மூன்றுபாட்டானுங் குறிப்பறிதற்கருவி முகமென்பது கூறப்பட்டது. (அ)

எ0கூ. பகைமையுந் கேண்மையுந் கண்ணுரைக்குங் கண்ணின்
வகைமை யுணாவாரப் பெறின. கூ

இ-ள். கண்ணின் வகைமை உணாவாரப் பெறின — வேரதர் தந்நோக்கு வேறுபாட்டினனமையை அறியவல்ல அமைச்சரைப்பெறின, — பகைமை

யும் கேண்மையும் கண் உணாக்கும் — அனீர்கு மனத்துக்கிடந்த பகைமையை ஏனைக்கேண்மைபையும் வேற்றுவேந்தா சொல்லற்றிராயினும் அவாகண்களே சொல்லும். எ-று.

இறுதிகட்கண ஆகுபொயா. நோக்குவேறுபாடாவன வெறுத்தநோக்கமும் உவந்தநோக்கமும். உணாதல் அவற்றை அவ்வகருநிகளானறிதல். (க)

எக௦. நுண்ணிய மென்பா ரளக்குங்கோல் கானுங்காற

கண்ணல்ல தில்லை பிற.

க௦

இ-ள. நுண்ணியம் எனப்பா அளக்கும் கோல்—யாம் நுண்ணியுடையே மெனநிருக்கும் அமைச்சா அரசாருத்தனையளக்குங் கோலாவது—கானுங்கால் கண்ணல்லது பிற இல்லை — ஆராயுமிடத்து அவாகண்ணல்லது பிறவில்லை. எ-று.

அறிவினுண்மை அஃதுடையாமேலேற்றப்பட்டது. இங்கிதம், வடிவு, தொழில், சொல்லென்பன முதலாகப் பிறாகருத்தளக்கும்ளவைகள் பல, அவையெல்லாம் முன்னறிந்தவழி அவரான மறைக்கப்படும், நோக்கம் மனத்தொழிகலத்தலான ஆண்டு மறைக்கப்படாதென்பதுபற்றி, அதனையே பிரித்துக் கூறினா. இனி அலைக்குங்கோலென்று பாடமோதி, நுண்ணியமெனநிருக்கும் அமைச்சரை அரசாலைக்குங்கோலாவது கண்ணெனவுரைத்து, தனவெகுநிரோககால் அவா வெகுடற்குறிப்பறிதவென்பது கருத்தாக்குவாருமுளா. இவையிரண்டுபாட்டாலும் நுண்கருவி நோக்கென்பது கூறப்பட்டது. (க௦)

எஉ ம் அதி.— அவையறிதல்.

அஃதாவது அரசனோடிருந்த அவையின்தயலபையறிதல். காரியஞ்சொல்லுங்கால அவனகுறிப்பறிதலேயன்றி இதுவும் வேண்டுதலின், இஃத்தனபின்வைக்கப்பட்டது.

எகக. அவையறிந் தாராய்ந்து சொல்லுக் சொல்லின்

ஒருகையறிந்த தூயமை யவா.

க

இ-ள. சொல்லின் தொகை அறிந்த தூயமையவா — சொல்லின் குழுவினையறிந்த தூயமையினையுடையா — அவை அறிந்து ஆராய்ந்து சொல்லுக்—தாமொன்றுசொல்லுங்கால அப்பொழுதையவையினையறிந்து ஆராய்ந்து சொல்லுக். எ-று.

சொல்லின்குழுவெனவே, செஞ்சொல், இலக்கணச்சொல், குறிப்புச்சொல் லென்னும் மூவகைச்சொல்லுமடங்கின.* தூயமை அவற்றுள் தமக்காகாதனவொழித்து ஆவன கோடல். அவையென்றது ஈண்டதன்னவை. அது மிகுதி, ஒப்பு, தாழ்வென மூவகைத்து. அறிதல் தம்மொடு தூக்கியறிதல். ஆராய்தல் இவ்வவைக்கட்சொல்லுங்காரியம் இது, சொல்லுமாறிது, சொன்னால் அதன் முடிவிதுவென்று இவையுள்ளிட்டனவாராய்தல். (க)

* செஞ்சொல் இலக்கணச்சொல், குறிப்புச்சொல்லைப்பனவற்றை முறையே வடதுலாரா அபிதை, இலக்கணை, வியஞ்சனவிருத்தியென்பா.

எகஉ. இடைதெரிந்து நன்குணர்ந்து சொல்லுக சொல்லி
எடைதெரிந்த நனமையவா.

இ-ள். சொல்லின் நடை தெரிந்த நனமையவா — சொற்களினடையினை ஆராயந்தறிந்த நனமையினையுடையார்—இடை தெரிந்த நன்கு உணர்ந்து சொல்லுக — அவைகளை ஒன்றுசொல்லுங்கால அதன்செவ்வியையாராயந்தறிந்து வருபபடாமல் மிகவுந்தெளிந்துசொல்லுக. எ-று.

சொற்களினையாவது அமழுவகைச் சொல்லும்செம்பொருள், இலக்கணப்பொருள், குறிப்புப்பொருளென்னும் பொருள்களைப் பயக்குமாறு. செவ்வி கேட்டற்கண் விருப்புடைமை. வரு சொல்வருவும் பொருள்வருவும். இவையி ரண்டிபாட்டானும் ஒன்றுசொல்லுங்கால அவையறிந்தே சொல்லவேண்டுமெ ன்பது கூறப்பட்டது. (உ)

எகங. அவையறியார் சொல்லனமேற கொள்பவா சொல்லின்
வகையறியா வலலதூஉ மில. ங

இ-ள். அவை அறியார் சொல்ல மேற்கொள்பவா சொல்லின் வகை அறியார்—அவையினதளவையறியாது ஒன்று சொல்லுதலைத் தமமேற்கொள்வார் அச்சொல்லுதலின்கூறுபாடும் அறியார், — வலலதூஉம் இல— கற்று வல்ல நலையும் அவாக்கிலலை. எ-று.

அமழுவகைச்சொற்களால் வருஞ சொல்லுதலவகைமை கேட்பாரதுணாவு வகைமைபற்றி வருதலாற் சொல்லின்வகையறியாரொன்றும், இஃதறியார் யாது மறியாரொன்று எல்லாராதுமிகழப்படுதலின் வலலதூஉமில்லென்றும்கூறினார். இதனால் அவையறியாக்கால வருங்குற்றங் கூறப்பட்டது. (ங)

எகச. ஒளியாரமுன் னொளிய ராதல வெளியார்முன்
வான்சுதை வண்ணங் கொளல. ச

இ-ள். ஒளியாரமுன். ஒளியா ஆதல— அறிவாலொளியார் அவைக்கட டாமுமொளியாராக, — வெளியாரமுன் வான்சுதை வண்ணம் கொளல— ஏனைவெள்ளைகளவைக்கட் டாமும் வாலியசுதையின்றத்தைக் கொள்க. எ-று.

ஒளியாரானொன்று மிக்காராயும் ஒத்தாராயும். அது விகாரத்தால் ஒளியா ரொன் நின்றது. ஒளியாராதல தநதூலறிவுஞ் சொல்வனமையுந்தோன்ற விரி த்தல. அவையறியாத புலலரை வெளியாரானொன்று, வயிரயினமரத்தை வெளி நென்னும் வழக்குப்பற்றி. அவா மதிக்குமவகை அவரினும் வெண்மையுடை யராகவென்பார், வான்சுதைவண்ணங்கொளலென்றார். அவையளவறிந்தாரா செய்புரந்திரம் இதனாறெழுத்துக்கூறப்பட்டது. முன்னா விரித்துக் கூறுப.

எகரு. நன்றென்ற வறறுளரு நன்றே முதுவருண்
முந்து கிளவாச செறிவு. ரு

இ-ள். நன்று என்றவற்றுள்ளும் நன்றே—ஒருவற்கு இது நன்றென்று கிற ப்பித்துச் சொல்லப்பட்டருணங்கொல்லாவறறுள்ளும் நன்றே—முதுவருண் றுமது கிளவாச செறிவு—தமமின் மிக்காரவைக்கண் அவரின் முற்பட்டி ஒன் றினைச் சொல்லாதவடக்கம். எ-று.

தங்குறையும் அவாமிருதியும் முநதுகிளநதாற்படுமிழுக்கும் கிளவாக்காலெயது நன்மையும் அறிந்தேயடங்கினமையின, அவ்வடக்கத்தினை நன்றென்றவறுளருநனென்றா. முனகிளததையே விலக்கினமையின், உடனகிளத்தலும் பினகிளததலுமாமென்பது பெற்றும். இதனான மிககாரவைக்கடசெய்யுநதிறங்கூறப்பட்டது. (இ).

எகசு. ஆற்றி நிலைதளாந தற்றே வியன்புல

மேற்றுணாவா முன்ன ரிழுககு. சு

இ-ள். ஆற்றி நிலை தளாநதற்று—வீடெயதற்பொருட்டு நன்னெறிக்கணினருனொருவன அநநெறியினின்றும் நிலை தளாநது வீழ்நதாலொக்கும்— வியன்புலம் ஏற்று உணாவாமுன்னா இழுககு—அகன்ற தூற்பொருள்களையுட்கொணரி அவற்றின்மெயமமைபுணரவல்லாரவைக்கண வல்லாநொருவன் சொல்லிழக்குப்படுத்தல். எ-று.

நிலைதளாநது வீழ்தல் உரனென்னுந் தோட்டியானோரைநதுகாத்தொழுகியான பின்னிழுகுகி கூடாவொழுகுகத்தனால. பயனிழத்தலேயன்றி இகழவும் படுமென்பதாம். இதனான அதனகணிழுகுகிடவழிப்படுகிறுற்றங்கூறப்பட்டது.

எகக கற்றறிநதார கலவி விளங்குங் கசடற்ச

சொற்றெறிதல் வல்லா ரகதது. எ

இ-ள். கசரி அற்ச சொற்றெறிதல் வல்லாரகதது—வழுப்படாமற் சொற்களையாராயதலவல்லாரவைக்கடசொல்லின்,— கற்று அறிநதார கலவி விளங்கும்— பலநூல்களையுங்கற்று அவற்றினைய பயனையறிநதாரது கலவி யாவாக்கும் விளங்கித்தோன்றும். எ-று.

சொல்லினென்பது அவாயநிலையான வந்தது. ஆண்டே சொல்கவென்பதாம்.

எகஅ. உணாவ துடையாரமுற சொல்லல வளாவதன்

பாததிபு ணீர்சொரிந தற்று. அ

இ-ள். உணாவது உடையாரமுன சொல்லல—பிறருணாததலினிதிப பொருள்களைத் தாமேயுணரவல்ல அறிவினையுடையாரவைக்கட கற்றார ஒன்றனைச சொல்லுதல்—வளாவதன் பாததிபு ணீர்சொரிநதற்று—தானே வளாவதொருபயிர் நின்ற பாததிககண நீரினைச சொரிநதாற்போலும். எ-று.

தானேயும் வளாதற்குரிய கலவி மிக வளருமென்பதாம். இவைபிரணபிபாடாணும் ஒத்தாரவைக்கண் எவவழியுஞ்சொல்லுகவென்பது கூறப்பட்டது.

எககூ. புலலவையுட பொச்சாந்துரு சொல்லற்க நலலவையுணன்கு செலசசொல்லு வார. கூ

இ-ள். நலலவையுள் நன்கு செலச சொல்லுவார—நல்லாரிருந்தவவைக்கண் நலலபொருள்களை அவாமனங்கொள்ளச சொல்லுதற்குரியார — புலலவையுள் பொச்சாநதும் சொல்லற்க—அவையறியாத புலலரிருந்தவவைக்கண் அவற்றை மறந்துஞ்சொல்லாதொழிக. எ-று.

சொல்லின், தம்மவையறியாமையை நோக்கி நலலவையும், பொருளறியாமையார் புல்லவைதானும் இகழ்தலின், இரண்டவைக்குமாகானபது கருதிப பொச்சாந்துஞ்சொல்லற்கவென்றா. (க)

௭௨0. அங்கணத்து ளுக்க வமிழ்தற்றும் றங்கணத்த
ரல்லார்முற் கோட்டி கொளல். ௧0

இ-ள். தம் கணத்தர் அல்லார்முன் கோட்டி கொளல்— நல்லார் தம்மின
த்தரல்லாதாரவைககண் ஒன்றையுஞ்சொல்லற்க, —அங்கணத்துள் உக்க அமி
ழ்தறறு—சொல்லின, அது தூயதலலாத முறறத்தினகணுக்க அமிழ்தினையொ
க்கும். எ-று.

கொள்ளென்னும் முதனிலைதொழிற்பெயா முனனின்று பின்னெதிமறை
யல்விசுதியோடு கூடி “மகனெனல்” எனபதுபோனினறது. சொல்லின அது
வெனபன அவாய்நிலையான வந்தன. பிறொல்லாந் கொளவெனபதனைத் தொ
ழிற்பெயராக்கியுரைத்தார, அவா அத்தொழில் அமிழ்தெனனும் பொருளுவமை
யோடு இயையாமை நோக்கிறநிலா. சாவாமருநதாதலநிறது நுகாவாரைக
யினும்படாது அவவங்கணத்துக்குமியைபினறிககெட்டவாறு தோன்ற, உக்க
வமிழ்தெனனார. அச்சொற்பயனில்சொல்லாமென்பதாயிறு. இவையிரண்டு
பாட்டானும் தாழநதாரவைக்கண் ஒருவழியுஞ்சொல்லறகவெனபது கூறப்ப
ட்டது. (௧0)

௭௩ ம் அதி.— அவையஞ்சாமை.

அஃதாவது சொல்லுதற்குரிய அவையினையறிந்து சொல்லுங்கால அதற
கஞ்சாமை. அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

௭௨௧. வகையறிந்து வல்லவை வாய்சோராரா சொல்லின்
றெகையறிந்து தூய்மை யவர். ௧

இ-ள். வகை அறிந்து வல்லவை வாய்சோரார்—கறறுவல்லவவை, அல்லா
வவைபெனனும் அவைவகையினையறிந்து வல்லவவைக்கண் ஒன்றுசொல்லுங்
கால் அச்சத்தான் வழுபபட்சசொல்லாரா—சொல்லின தொகை அறிந்த தூய்
மையவர்—சொல்லினறெகையெல்லாமறிந்த தூய்மையினையுடையார. எ-று.

இருநதாரது வனமை அவைமேலேறப்பபட்டது. வல்லவையென்பதற்குத்
தாங்கறறுவல்ல தூற்பொருள்களையெனறுரைப்பாருமுளா. அச்சதானென
பது அதிகாரத்தான் வந்தது. சொல்லினறெகை, தூய்மையெனபனவறறிறகு
மேலுரைத்தாங்குரைக்க. (௧)

௭௨௨. கற்றருட் கற்ற ரொனப்படுவர் கற்றார்முற
கற்ற செலசசொல்லு வார். ௨

இ-ள். கற்றருள கற்றார எனப்படுவார—கற்றாலொலாரினும் இவா நன்குக்
றொன்று உலகத்தாராற சொல்பபடுவாரா—கற்றாமுன கற்ற செலச சொல்
லுவார்—கற்றாரவைக்கண் அஞ்சாதே தாங்கற்றவற்றை அவாமனங்கொள்ளும்
வகை சொல்லவல்லார். எ-று.

உலகமறிவது அவனாயேயாகலின், அதனற் புகழப்படுவாரும் அவனென்
பதாம். (௨)

எஉஃ. பகையகத்துச் சாவா ஞெளிய ரரிய
ரவையகத் தஞ்சா தவர். ஃ

இ-ள். பகையகத்துச் சாவா ஞெளியா—பகையிடையஞ்சாது புக்குச் சாவ வல்லா உலகத்துப் பலா,—அவையகத்து அஞ்சாதவா அரியா — அவையிடையஞ்சாது புக்குச் சொல்லவல்லா சிலா. எ-று.

அஞ்சாமை சாவாரொன்பதனோடுங்கூட, அதனை சொல்லவல்லாரொன்பது வருவித்துக்காக்கப்பட்டது. இவையுணர்பாட்டானும் அவையஞ்சாரது சிறப்புக்கூறப்பட்டது. (ஃ)

எஉச. கற்றாழுந் கற்ற செலசசொல்லிக் தாங்கற
மிககாருண் மிக்க கொளல். ச

இ-ள். கற்றாழுந் கற்ற செலச சொல்லி—பலதூலகையுங்கற்றாரவைக்கட் டாங்கறவறறை அவாமனங்கொளநுமாற்றற சொல்லி —தாம் கற்ற மிக்க மிககாருள கொளல்—அவற்றின் மிக்கபொருளகளை அமமிககற்றாரிடத்தறிந் துகொள்க. எ-று.

எல்லாம் ஒருவாக்குக் கற்றல் கூடாமையின் வேறுவேறாய் கலவியுடையார் பலரிருந்த அவைக்கட் டாங்கறவறறை அவாக்கேற்பச சொல்லுக, சொல்லவே, அவரும் அவையெல்லாஞ்சொல்லவராகலான, ஏனைக்கறகப்பெறுதன கேட்டரியலாமென்பதாயிற்று. இதனால் அதனதொருசார்பயன்கூறப்பட்டது.

எஉரு. ஆற்றி னளவறிந்து கறக வவையஞ்சா
மாற்றங் கொடுத்த பொருட்கி. ரு

இ-ள். ஆற்றின் அளவு அறிந்து கறக—சொல்லக்கண்ணெறியானே அளவைநூலை அமைச்சா உட்பட்டிக் கறக,—அவை அஞ்சா மாற்றம் கொடுத்த பொருட்கி — வேறுவேறதரவையிடையஞ்சாது அவா சொல்லிய சொற்கு உத்தரஞ்சொல்லுதற்பொருட்கி. எ-று.

அளவைநூல் சொன்னால் கற்றே கறகவேண்டுதலின், அதற்கஃதாற்றென்ப் பட்டது. அளக்குங் கருவியை அளவென்றா, ஆகுபெயரான. அவாசொல்லை வெவவதொருசொற சொல்லலாவது நியாயத்து வாத்தெறப் விதணடைகளும் சல சாதிகளும் முதலிய கற்றாக்கேயாகலின், அவற்றைப் பிழையாமற் கறக வென்பதாம். இதனால் அதனகாரணங் கூறப்பட்டது. (ரு)

எஉசு. வாளொடென் வனகண்ண ரல்லாக்கு நூலொடெ
னுண்ணவை யஞ்சு பவாக்கு. கூ

இ-ள். வனகண்ணரல்லாக்கு வாளொடு என—வனகண்மையுடையரல்லா தாக்குவாளொடென்னவியைபுணி,—நுண்ணவை அஞ்சுபவாக்கு நூலொடு என—அதுபேலை நுண்ணியாரதவையையஞ்சுவாக்கு நூலொடென்னவியை புணி எ-று.

இருந்தாரது நுண்மை அவைமேலேற்றப்பட்டது. நூற்குரியரல்லொன்ப தாம். (கூ)

எஉஎ. பகையகத்துப் பேடிகை யொள்வா ளவையகத்
தஞ்சு மவன்கற நூல். எ

இ-ள். பகையகத்துப் பேடி கை ஓனவாள்— ஏறியபபிம் பகைநிவண அதனையஞ்சும பேடி பிடித்த கூர்வானையொக்கும்— அவையகத்து அஞ்சும வன் கற்ற நூல்—சொல்லப்பிம் அவைநிவண அதனையஞ்சுமவன கற்றநூல். எ-று.

பேடி பெண்ணியலபிக்கு ஆணியலபுமுடையவள். களமும் வாய்த்துத் தானும் நன்றியிருந்ததேயாயினும் பிடித்தவன்குறத்தால் வான சிறப்பினுற யிறைபோல, அவையும் வாய்த்துத் தானும் நன்றியிருந்ததேயாயினும் கற்ற வன்குற்றத்தால் நூல் சிறப்பின்றியிறு. (எ)

எஉஅ. பலலவை கற்றும் பயமிலரோ நல்லவையு
ணன்கு செலசசொல்லா தார். அ

இ-ள். நல்லவையுள் நன்கு செலச சொல்லாதார்—நல்லாரிருந்தவவைக்கன நல்லசொற்பொருள்களைத் தம்மசுத்தான அவாக்கேற்கச சொல்லமாட்டாதார் — பலலவை கற்றும் பயம் இலரோ— பலநூல்களைக் கற்றாராயினும் உலகி ற்குப் பயன்படுதலிலா. எ-று.

அறிவாரமுற்சொல்லாமையிற கலவியிருணமையறிவாரிலையெனபதாம். இனிப் பயமிலானபதற்குக் கலவிப்பயனுடையரல்லானதுரைப்பாருமுளா.

எஉக. கல்லா தவிற கடையெனப் கற்றநிறது

நல்லா ரவையஞ்ச வார்.

க

இ-ள். கற்று அறிந்தும் நல்லா அவை அஞ்சுவார்—நூல்களைக் கற்றுவை த்தும் அவற்றற்பயனநிறதுவைத்தும் நல்லாரிருந்த அவையினையஞ்சி ஆண்டுச சொல்லாதாரா—கலாதவரின் கடை எனப்—உலகத்தார் கலாதவரின்னு கடையொன்று சொல்லுவார். எ-று.

அக்கலவியறிவுகளாற் பயனருமுமெய்தாது பிறனாயெயது விப்பதுஞ்செய யாது கலவித்துன்பமேயெய்திறற்றலின், கலாதவரிற்கடையென உலகம்பழி க்குமென்பதாம். (க)

எஃ0. உளரொனினு மிலலாரொ டொப்பர் களனஞ்சிக்

கற்ற செலசசொல்லா தார்.

க0

இ-ள். களன அஞ்சிக் கற்ற செலச சொல்லாதார்— அவைககளத்தையஞ் சித் தாங்கற்றவற்றை அதற்கேற்கச சொல்லமாட்டாதார்,— உளா எனினும் இல்லாரொடு ஒப்பா — உயிர் வாழ்கின்றாராயினும், உலகத்தாராவெண்ணப் பாமையின் இறந்தாரோடொப்பார். எ-று.

ஈண்டுக் களனெனது ஆண்டிருந்தாரா. இவையைநதுபாட்டானும் அவை யஞ்சுவாரதிழிபு கூறப்பட்டது. (க0)

அங்கவியலில் அமைச்சியல் முற்றிறறு.

எச் ம் அதி.— நாடு.

இனி அவ்வரசனும் அமைச்சனும் கொண்டியக்கப்படுவதாய் ஏனைய ரன்முதலிய அங்கங்கட்கு இனறியமையாச் சிறப்பிற்குய நாடு ஓரதிகாரத்தாற் கூறுகின்றார்.

எகக. தள்ளா விளையுநர் தக்காருந் தாழ்விலாச்
செலவருநு சோவது நாடு. க

இ-ள். தள்ளா விளையுநர்— குன்றாத விளையுநர் செய்வோரும் — தக் காரும்— அறவோரும் — தாழவு இலாச் செலவரும்—கேடில்லாத செலவ முடையோரும்— சோவது நாடு— ஒருங்கு வாழுவதே நாடாவது. எ-று.

மறையுயரதிணைப்பொருள்களோடு சோதறறொழிலோடும் இயையாமை யின், விளையுள்ளபது உழவாமேனினறது. குன்றாமை எல்லாவுணவுகளும் நிறையவுளவாதல். இதனால் வாழ்வார்க்கு வறுமையின்மை பெறப்பட்டது. அறவோர் துறந்தோர், அந்நணாமுதலாயினார். நறறவகுசெய்வார்க்கிடந்தவ ளுசெய்வார்க்கும்; திடமென்றா பிறரும். இதனால் அழிவினமை பெறப்பட டது. கேடில்லாமை வழங்கத்தொலையாமை செலவா கலத்தினுங் காலி(அ) அரும்பொருடரும் வணிகர். இதனால் அரசன்க்கும் வாழ்வார்க்கும் பொ(க) வாயத்தல் பெறப்பட்டது. (க)

எகஉ. பெரும்பொருளாற் பெட்டகக தாகி யருங்கேடா
லாற்ற விளாவது நாடு. உ

இ-ள். பெரும்பொருளால் பெட்டககது ஆகி — அளவிறந்த பொருளுடை மையாற் பிறதேயத்தாரானும் விரும்பத்தக்கதாய் — அருங்கேடால் ஆற்ற விளாவது நாடு—கேடினமையோடு கூடி மிகவிளாவதே நாடாவது. எ-று.

அளவிறப்புப் பொருள்களது பன்மைமேலும் தனித்தனி அவற்றின் மிகுதி மேலும் நின்றது. கேடாவது மிக்கபெயல், பெயலின்மை, எலி, விட்டில, கிளி, அரசன்மையெனறிவற்றான வருவது. “மிக்கபெய லோடுபெய லின்மையெலி விட்டிலங்ளி— பக்கணர சன்மையோ டாறு.” இவற்றை வடநூலார் அதிக ளென்ப. இவற்றுண் முன்னையவற்றதினமை அரசனறத்தானும், பின்னையதின மை அவன்மறத்தானும், வரும். இவ்வினமைகளான மிகவிளாவதாயிற்று. (உ)

எகங். பொறையொருங்கு மேலவருங்காற் றுங்கி யிறைவற
கிறையொருங்கு நோவது நாடு. ங

இ-ள். பொறை ஒருங்கு மேலவருங்கால் தாங்கி—பிறநாடுகள் பொறுத்த பாரமெல்லாம் ஒருங்கே தனகணவருங்கால் அவற்றைத் தாங்கி — இறைவ ற்கு இறை ஒருங்கு நோவது நாடு—அதன்மேற்றன்னரசன்க்கு இறைப்பொ ருண்முழுதையும் உடம்பட்டிக் கொடுப்பதே நாடாவது. எ-று.

பாரங்குள மக்கடடொருகியும் ஆனெருமைமுதலிய விலங்குத்தொருகியும். தாங்குதல் அவை தத்தந்தேயத்துப் பகை வந்திறுத்ததாக, அரசுகோல் கோடி யதாக, உண்வினமையானாகத் தனகண வந்தால் அவவத்தேயங்களைப்போல இனிதிருப்பச் செய்தல். அச்செயலால் இறையைக் குறைப்பித்தாது தானே கொடுப்பதென்பார், இறையொருங்குநேர்வதென்றார். (ங)

எஃசு. உறுபசியு மோவாப பிணியுஞ் செறுபகையுஞ்
சேரா தியலவது நாடு. ச

இ-ள். உறு பசியும்— மிக்க பசியும்—ஓவாப பிணியும்—நீங்காத நோயும்
—செறு பகையும் சேராது—புறத்துநின்றுவந்தழிவுசெய்யும் பகையுமின்றி
—இயல்வது நாடு— இனிது நடப்பதே நாடாவது. எ-று.

உறுபசி உழவருடைமையானும் ஆற்றவிளைதலானும் சேராதாயிற்று. ஓவா
பபிணி தீக காற்று மிக்ககுளிர் வெப்பங்களும் துகரப்படுமவற்றது தீமையு
மினமையிற் சேராதாயிற்று. செறுபகை அரசனாற்றலும் நிலைப்படையும் அட
வியும் அரணுமுடைமையிற் சேராதாயிற்று. (ச)

எஃடு. பலகுழுவும் பாழ்செய்யு முட்பகையும் வேந்தலைக்குங்
கொலகுறுமபு மிலலது நாடு. டு

இ-ள். பல குழுவும் — சங்கேதவயத்தான மாறுபட்டிக் கூடும் பலகூட
டமும்—பாழ் செய்யும் உட்பகையும்—உடனுறையாநின்றே பாழாகச் செய்யு
முட்பகையும்—வேந்து அலைக்கும்கொல குறும்பும இலலது நாடு—அளவுவந
ால் வேந்தனையலைக்குங்கொலவினைக்குறுமபருமில்லாததே நாடாவது. எ-று.
இன் சங்கேதம் சாதிப்பறியும் கடவுளபற்றியும் பலாகுளதாமொருமை. உட
பகை ஆறலைப்பா, களவா, குறளைகூறுவா முதலிய மக்களும் பன்றி, புலி,
காடி முதலிய விலங்குகளும். உட்பகை குறுமபென்பன ஆகுபெயர். இம்மு
னறும் அரசனாலும் வாழ்வாராலும் கடியப்பட்டு நடப்பதே நாடென்பதாம்.

எஃசு. கேடறியாக் கெட்ட விடத்தும் வளங்குன்ற
நாடென்ப நாட்டிற றலை. ச

இ-ள். கேடு அறியா— பகைவராற கெடுதலறியாததாய— கெட்டவிடத்
தும் வளம் குன்ற நாடு— அரிதிறகெட்டதாயினும் அப்பொழுதுநதனவளங்
குன்றாத நாட்டினை— நாட்டின தலை எனப்— எல்லாநாட்டினுநதலையென்று
சொல்லுவர் நூலோர். எ-று.

அறியாத குன்றாதவெனனும் பெயரச்சங்குளினிற்றுதிநிலைகள் விகாரத்தாற
றொக்கன. கேடறியாமை அரசனாற்றலானுங் கடவுட்டிசையறங்களெனறிவற
றது செயலானும் வரும். வளம் ஆகரங்குளிறபடுவனவும் வயலிறுநதண்டலை
யினும் விளைவனவுமாம். குன்றமை அவை செய்யவேண்டாமல் இயல்பாகவே
யுளவாயும் முன்னிட்டபட்டிங்குறைவறுதல். இவையாறுபாட்டானும் நாட்ட
திலக்கணங்கூறப்பட்டது. (சு)

எஃஎ. இருபுனலும் வாயந்த மலையும் வருபுனலும்
வல்லரணு நாட்டிற குறுபபு. எ

இ-ள். இருபுனலும்— சீழ்நீர் மேனீனொன்பட்ட தனகணீரும்—வாயந்த
மலையும்—வாயப்புடைத்தாய மலையும்—வருபுனலும்—அதனினினறும் வருவ
தாய நீரும்— வல்லரணும் — அழியாத நகரியும் — நாட்டிற்கு உறுபபு—
நாட்டிற்கவயவமாம். எ-று.

ஈணடுப் புனலெனறது துரவு கேணிகளும் ஏரிகளும் ஆறுகளுமாகிய ஆதா
ரங்களை, அவயவமாதற்குரியன அவையேயாகவின். அவற்றான் வானம் வறப்

பிலும் வளனுடைமை பெறப்பட்டது. இடையதன்றியொருபுடையதாகவும் தனவளநதருதலும் மாரிக்கணுண்டநீர் கோடைக்கணுமிழதலுமுடைமைபற்றி வாய்ந்த மலையென்றார். அரண் ஆகுபெயர். இதனை அதனவயவங் கூறப்பட்டது. (எ)

எஃஅ. பிணியின்மை செலவம் விளைவின்ப மேம

மணியென்ப நாட்டிற்கிவ்வைந்து. அ

இ-ள். பிணியின்மை செலவம் விளைவு இன்பம் ஏமம் இவ்வைந்து—நோயி ன்மையுரு செலவம் விளைதல் இன்பம் காவலென்றிவையுடைமையுமாகிய இவ்வைந்தினையும்— நாட்டிற்கு அணி எனப் — நாட்டிற்கழகென்றுசொல்லுவா னாலோர். எ-று.

பிணியின்மை நிலநலத்தான வருவது. செலவம் மேற்சொல்லியன. இன்பம் விழவும் வேள்வியுரு சான்றோருமுடைமையானும், துகாவனவுடைமையானும், நிலநீரகளது நன்மையானும், வாழ்வார்க்கு உண்ணிகழுவது. காவலெனவே அர சனகாவலும் வாழ்வோராவலும் அரண்காவலுமடங்கின. பிறதேயங்களினுள் ளாரும் விழைந்த பின் அவையுள்ளாமைக்கேதுவாய அதனமகு இதனாகூற ப்பட்டது. (அ)

எஃகூ. நாடென்ப நாடா வளத்தன நாடல்ல

நாட வளந்தரு நாடு.

கூ

இ-ள். நாடா வளத்தன நாடு எனப்—தங்கணவாழ்வார தேடி வருந்தாமல் அவாபாற்றையுடையுரு செலவத்தையுடையவற்றை னாலோர் நாடென்று சொல்லுவார், —நாட வளம் தரும் நாடு நாடு அல்ல—ஆதலாற் நேடிவருந்தச் செலவமடைவிக்ரும் நாடுகள் நாடாகா! எ-று.

நாடுதல் இருவழியும் வருத்தத்தினமேனினறது. பொருளசெய்வார்க்குமஃ திடமென்றா பிறரும். னாலோர்விதிபற்றி எதிமறைமுகத்தாற்றகுற்றங்கூறிய வாறு. இவ்வாறன்றி எனப்பெண்பதனைப் பின்னும்கூட்டி இருபொருளபடவுரை பபின, அனுவாதமாம். (கூ)

எசு0. ஆங்கமை வெய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே

வேந்தமை விலலாத நாடு.

க0

இ-ள். வேந்த அமைவு இல்லாத நாடு—வேந்தனோடு மேவுதலிலலாத நாடு —ஆங்கு அமைவு எய்தியக் கண்ணும் பயம் இன்றே— மேற்சொல்லியருண் ங்களெல்லாவற்றானும் நிறைந்திருந்ததாயினும் அவற்றை பயனுடைத்தன்று. எ-று.

வேந்தமைவெனவே, குடிகள் அவன்மாட்டன்புடையராதலும் அவன்ருன் இவாமாட்டருளுடையதாலும் அடங்கின. அவையிலவழி வாழ்வோரினமை யின், அவற்றையினையுயிற்று. இவையிரண்டுபாட்டானும் அதனகுற்றங் கூறப்பட்டது. (க0)

எந் தி. — அரண்.

இனி அந்நாட்டிற்கு உபபாயடங்குமாயினும் பகைவரம்ஞெலுவவந்தழி அதுதனக்கும் அரசனதனக்கும் ஏமமாதற்கிறப்புப்பற்றிப் பிறிதோரங்கமாக வோதப்பட்ட அரண் இவ்வகிகாரத்தாறகூறுகின்றார்.

எசக. ஆற்று பவாக்கு மரண்பொரு ளஞ்சித்தற

போற்று பவர்க்கும் பொருள். க

இ-ள். ஆறுபவாக்கும அரண் பொருள்—மூவகையாற்றலுமுடையாய்ப பிறர்மேற்செல்வாக்கும் அரண் சிறந்தது, — அஞ்சித் தற்போற்றுபவாக்கும் (அரண்) பொருள் — அவையினிதித் தமமேலவருவாக்கஞ்சித் தன்னையேய டைவாக்கும் அரண் சிறந்தது. எ-று.

பிறாமேற்செல்லுநகால உரிமை பொருண்முதலியவற்றைப் பிறனொருவன் வெளவாமல் வைத்துச் செல்லவேண்டுமாகலானும், அப்பெருமை கொலைநதி யுதிவரதுழிக் கடனடுவனுடைகலத்தார்போன்று ஏமங்காண்துயவராகலா னும், ஆறுபவாக்கும் போற்றுபவாக்கும் அரண் பொருளாயிற்று. அரணில வழி அழியுமபாலராகலின், அவரை முத்குறிஞர். இதனால் அரணிந்து சிறப் புகூறப்பட்டது. (க)

எசஉ. மணிநீரு மண்ணு மலையு மணிநிழற்

காடு முடைய தரண். உ

இ-ள். மணி நீரும் மண்ணும் மலையும் அணிநிழற்காடும் உடையது அரண் — மணிபோலுநிறத்தினையுடைய நீரும் வெள்ளிடைநிலமும் மலையும் குளிரந்த நிழலையுடைய காடுமுடையதே அரணாவது. எ-று.

எஞ்ஞானமும் வற்றாத நீரொன்பாரா மணிநீரொன்றும், நீருநிழலுமில்லா மரு நிலமொன்பாரா மண்ணென்றும், செந்நிற காடென்பாரா அணிநிழற்காடென்றுங் கூறிஞர். மதிப்புறத்தாமருநிலம்பகைவரா அரண்பற்றமைப்பொருட்டி. நீரரண், நிலவரண், மலையரண், காட்டரணென இயற்கையுரு செயற்கையுமாய இந்நா னகரணஞ்சூழப்படுவது அரணென்பதாம். (உ)

எசங. உயர்வகலந் திண்மை யருமையிந் நான்கி

னமைவர னென்றுகாகரு நூல. ங

இ-ள். உயர்வு அகலம் திண்மை அருமை இந்நான்கின் அமைவு — உயர்ச்சி யும் அகலமுந் திண்மையும் அருமையுமென்று சொல்லப்பட்ட இந்நான்கின் மிகுதியையுடைய மதிவை — அரண் என்று உகைக்கும் நூல — அரணென்று சொல்லுவா நூலோர். எ-று.

அமைவு நூலென்பன ஆகுபெயர். உயர்வு ஏனியெய்தாதது. அகலம் புறத் தோக்கு அகழலாகா அடியகலமும், அகத்தோர்க்கு நினது வினைசெய்யலாந தலையகலமும். திண்மை கலவிடிகைக்களாற்செய்தலிற் குத்தப்படாமை. அரு மை பொறிகளான அணுகற்கருமை. பொறிகளாவன “வளைவிற் பொறியு மயிற் செறி நிலையுங்—கருவிற் லாகமுங் கல்லுமிழ் கவணும்—பரிவுறு வெந்நெயும் பாகடு குழிசியுங்— காய்ப்பொன னுலையுங் கலலிடு கூடையுந்— தூண்டிலுந் தூட்கு மாண்டலை யடுப்புங்—கவையுங் கழுவுங் புதைபுய்—மைய

வித் துலாமுங் கைபெய்ருசியுஞ்—சென்றெறி சிரலும் பன்றியும் பணையு—
மெழுவுஞ் சீப்பு முழுவிற்ற கணையமுங்— கோலங் குந்தமும் வேலுஞ் சூல
மும”* எனநிலை முதலாயின.

(க)

எசச. சிறுகாப்பிற பேரிடத்த தாகி யுறுபகை

யூகக மழிப்ப தரண்.

ச

இ-ள். சிறுகாப்பிற போ இடத்தது ஆகி — காக்கவேண்டுமிடஞ்சிறிதாய்
அகன்றவிடத்தையுடைத்தாய—உறு பகை ஊக்கம் அழிப்பது அரண்—தன்
னைவரது முற்றிய பகைவரது மனவெழுச்சியைக் கெடுப்பதே அரணாவது.
எ-று.

வாயிலும் வழியுமொழிந்தவிடங்கள் மலை, காடு, நீரினையெனவிறந்துள் ஏற
பணவுடைத்தாதலபற்றிச் சிறுகாப்பினென்றும், அகத்தோர் நலிவினறியிருத்
தலபற்றிப் பேரிடத்ததாகியென்றும், தம்வலி நோக்கி இதுபொழுதேயழித்து
மென்று வரும்பகைவர் வந்துகண்டால் அவலுக்கமொழிதலபற்றி ஊக்கமழி
ப்பதென்றுகூறினார்.

(ச)

எசரு. கொளறகரிதாயக கொண்டகூழத் தாகி யகத்தார்

நிலைக்கெளிதா நீர தரண்.

ரு

இ-ள். கொளறகு அரிதாய— புறத்தாராற கோடறகரிதாய — கொண்ட
கூழத்தாகி— உட்கொண்ட பலவகையுணவிறையு— அகத்தார் நிலைக்கு எளி
தாம் நீரது அரண்—அகத்தாரது போரினைக்கெளிதாய நீரமையையுடையதே,
அரணாவது. எ-று.

கோடறகருமை இளை கிடங்குகளானும் பொறிகளானும் இடங்கொள்ளுதற
கருமை. உணவு தலைமைபற்றிக் கூறினமையின, மறதுள்ள ஹகரப்படுவன
வுமடங்கின. நிலைக்கெளிதாநீரமையாவது அகத்தார் விடவாயுதமுதலிய புறத்
தாரமேலெளிதிறசேறலும், அவாவிடன அகத்தாரமேற்செல்லாமையும், பத
ணப்பரப்பும் முதலாயின.

(ரு)

எசகூ. எல்லாப் பொருளு முடைத்தா யிடத்துதவு

நல்லா னுடைய தரண்.

கூ

இ-ள். எல்லாப்பொருளும் உடைத்தாய—அகத்தோராகு வேண்டுமபொருள்
களெல்லாவற்றையும் உள்ளேயுடைத்தாய—இடத்து உதவும் நல்லாள் உடை
யது அரண்— புறத்தோரால் அழிவெயதுமெல்லையகண அஃதெயதாவ கையு
தவிக்காக்கும் நல்லவீரையுமுடையதே அரணாவது. எ-று.

அரசனமாட்டனபும மானமும் மறமுமசோர்வினமையும் முதலிய நற்குண
ங்களுடைமைபற்றி நல்லாளென்றார்.

(கூ)

எசஎ. முற்றியு முற்று தெறிநது மறைப்படுத்தும்

பற்றற் கரிய தரண்.

எ

இ-ள். முற்றியும்—புகலொடு போக்கொழியும்வகை நெருங்கிச்சூழ்ந்தம்—
முற்றது எறிந்தம்— அங்கனஞ்ஞாது நெகிழ்ந்தவிடனோக்கி ஒருமுகமாகப்

* சிலப்பதிகாரம், அடைக்கலக்காதை.

பொருதம்.— அறைப்படுத்தும்.— அகத்தோரை அவாதெளிந்தோரைவிட்டுக் கீழறுத்தத கிறப்பித்ததம்—பறறகு அரியது அரண்— புறத்தோராரகொள னுத்தக்கரியதே அரணுவது. எ-று.

இம்முனதுபாயத்தளளும் முதலது எல்லாப்பொருளுமுடைமையானும், ஏனைய நல்லாளுடைமையானும், வாயாவாயின. (எ)

எசஅ. முறமுறறி முற்றி யவறாயும் பறமுறறிப பற்றியா வெலவ தரண். அ

இ-ள். முறறு ஆற்றி முறறியவறாயும்—தானைப்பெருமையாற சூழதலவல லராய வந்து சூழந்த புறத்தோரையும் — பற்றியார் பற்று ஆற்றி வெலவது அரண்—தனனைப்பறறியவகத்தோர தாம் பற்றியவிடம் விடாதே நின்ற பொ ருது வெலவதே அரணுவது. எ-று.

உமமை சிறப்புமமை பற்றின்கண்ணையாற்றியெனவிரியும். பற்று ஆகுபெ யா. வெலவதென உடையாரதொழில் அரண்மேனின்றது. பெருமபடையா னைச சிறுபடையான பொறுத்து நிற்குநதுணையேயன்றி வெல்லுமியலபின்தெ ன்பதாம். இதற்குப் பிறிதுரைப்பாருமுளா. இவையேழுபாட்டானும் அதனதி லக்கணங்கூறப்பட்டது. (அ)

எசக. முனைமுகத்தது மாறறலர் சாய வினைமுகத்தது வீறெய்தி மாண்ட தரண். கூ

இ-ள். முனைமுகத்தது மாறறலா சாய வினைமுகத்தது வீறு எய்தி—போதொ டங்கினவளவிலே பகைவா கெடுமவண்ணம் அகத்தோரசெய்யும் வினைவேறு பாடுகளான வீறுபெற்று—மாண்டது அரண்—மற்றும் வேண்டுமாட்சியெய்யு டையதே அரணுவது. எ-று.

தொடக்கத்திற கெட்டா பின்னுங்கூடிப்பொருதல் கூடாமையின், முனைமு கத்துச்சாயவென்றா. வினைவேறுபாடுகளாவன பகைவா தொடங்கியபோரி னையறிந்து எய்தல், எறிதல், குத்துதல், வெட்டுதலென்றிவை முதலாயின் வினை களுள் அதனைச் சாயப்பன செய்தல். மற்றுமவேண்டுமாட்சியெனந்து புறத் தோரறியாமற் புகுதல் போதல் செயதற்குக் கண்ட சுருங்கைவழி முதலாயி னவுடைமை. (க)

எடு0. எனைமாட்சித் தாகியக கண்ணும் வினைமாட்சி யிலலாக ணிலல தரண். க0

இ-ள். அரண்—அரண், —எனைமாட்சித்தது ஆகியககண்ணும்— மேற்சொல லப்பட்ட மாட்சியெல்லாமுடைத்தாயவிடத்ததும்,—வினைமாட்சி இல்லாகக னிலலது—வினைசெய்தற்கண் மாட்சியிலலாதாமாட்சி அவையிலதாம். எ-று.

வாளாவிருத்தலும் அளவறியாது செயதலும் ஏலாதது செயதலுமெல்லாம் அடங்க வினைமாட்சியிலலானதும், ஏற்றவினையைவளவறிந்துசெய்து காவா க்கால அம்மாட்சிகளாற பயனின்றியழியுமென்பா அவையுடைத்தனநென றுங கூறினா. இவையிரண்டுபாட்டானுங காப்பாரையினறியமையாதென்பது கூறப்பட்டது. (க0)

எக் ம் அதி.— பொருள்செயல்வகை.

இனிப் பெரும்பான்மையும் நாட்டானும் அரணும் ஆக்கவுங் காக்கவும் பரிவதாய் பொருளைச் செயதலினறிம இவவதிகாரத்தாற் கூறுகின்றா.

எடுக. பொருளல லவரைப் பொருளாகச் செய்யும்
பொருளலல திலலை பொருள். க

இ-ள். பொருள அல்லவரைப் பொருளாகச் செய்யும் பொருளலலது—ஒரு பொருளாக மதிக்கப்படாதாரையும் பரிவாராகச் செய்யவல்ல பொருளையொழிய—பொருள இலலை—ஒருவனுக்குப் பொருளாவதிலலை. எ-று.

மதிக்கப்படாதார அறிவிலாதார, இழிகுலத்தார. இழிவுசிறப்புமமை விகாரத்தாற்றொக்கது. மதிக்கப்படுவாராகச் செயதல் அறிவுடையாரும் உயாகுலத்தாரும் அவாபாற்சென்று நிறகப் பண்ணுதல். அதனால் நாட்டப்படுவது அதுவே பிறிதிலலையெனபதாம். (க)

எடுஉ. இல்லாரை யெல்லாரு மெள்ளுவா செலவரை
யெல்லாருளு செயவா சிறப்பு. உ

இ-ள். இல்லாரை எல்லாரும் எள்ளுவா—எல்லாநமையுமுடையாராயினும் பொருளில்லாரை யாவருமிகழவா, — செலவரை எல்லாரும் சிறப்புச் செயவா— எல்லாத் திமையுமுடையாராயினும் அஃதுடையாரை யாவருமுயரச்செயவா. எ-று.

உயரச்செயதல் தாநநாழ்ந்து நிறதல். இகழ்தற்கண்ணுந் தாழ்தற்கண்ணும் பகைவா, நடடா, ரொதுமலனொன்றும் முவகையாருமொத்தவின, யாவருமென்றா. பின்னுங்கூறியது அதனைவலியுறுத்தற்பொருடிக். (உ)

எடுங். பொருளென்னும் பொயயா விளக்க மிருளறுக்கு
மெண்ணிய தேயத்துச் சென்று. ங

இ-ள். பொருள என்னும் பொயயா விளக்கம்—பொருளென்று எல்லாரா னுஞ்சிறப்பிக்கப்படும் நதநாவிளக்கு— எண்ணிய தேயத்துச் சென்று இருள அறுக்கும்—தன்னைச் செயதவாக்கு அவா நினைத்த தேயத்துச் சென்று பகையென்னுமிருளைக் கெடுக்கும். எ-று.

எல்லாக்கும் எஞ்ஞானறும் இனறியமையாதாரய வருதலபற்றிப் பொயயாவிளக்கமென்றும், ஏனைவிளக்கோடு இதனிடையேறுமைதோன்ற எண்ணியதேயத்துச்சென்றென்றங் கூறினா. ஏகதேசவுருவகம். இவைமூன்றுபாட்டானும் பொருளது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (ங)

எடுச. அறனீனு மினபமு மீனூந் திறனறிநது
தீதினறி வந்த பொருள். ச

இ-ள். திறன அறிநது தீது இனறி வந்த பொருள் — செய்யுந் திறத்தினை யறிநது அரசன்கொடுக்கொனமையிலகை உளதாய்பொருள்— அறன ானும் இனபமும ானும்— அவனுக்கு அறத்தையுங்கொடுக்கும், இனபத்தையுங்கொடுக்கும். எ-று.

செய்யுந் திறம் தான பொருள்செய்தற்குரிய நெறி. இலகைவெனபது இந்நியெனத் திரிநதுதிறநது. செங்கோலென்று புகழ்ப்படுதலானும் கடவுட்

பூசை தானங்களாற பயனெயதலானும் அறன்னுமெனறும், நெடுங்காலநின்ற துயர்க்கப்படுத்தலான இன்பமுன்னுமெனறங்குறிஞர். அதனான் அதகிறத்தான் ட்டிகவென்பதாம். (ச)

எடுரு. அருளொடு மன்பொடும் வாராப பொருளாகக் கம்
புலலா புரள விடல. ரு

இ-ள். அருளொடும் அன்பொடும் வாராப பொருள ஆக்கம்— தாங்குடி கணமாட்சி செய்யுமுருளோடும் அவா தமமாட்சி செய்யுமுன்போடுங்கூடி வாராத பொருளீட்டத்தை— புலலா புரள விடல— அரசா பொருந்தாது கழியவிடிக, எ-று.

அவறோடு கூடிவருதலாவது ஆறிலொன்றாய் வருதல. அவவாறு 'வாராத பொருளீட்டம் பசும்ம்கலத்துணர்போலச செயதானையுங்கொண்டிறத்தலின், அதனைப் புலலாறொன்றெழியாது புரளவிடலென்றுங்குறிஞர். (ரு)

எடுசு. உறுபொருளு முலகு பொருளுநதன் றென்னுந் த
தெறுபொருளும் வேந்தன பொருள. சு

இ-ள். உறு பொருளும்—உடையாரினனமிற்ற றுனேவந்தறற பொருளும் — உலகு பொருளும்— சங்கமாநிய பொருளும் — தன ஒன்னாத தெறு பொருளும் — தனபகைவவாத திறையாகக்கொள்ளும்பொருளும்—வேந்தன பொருள்— அரசனுக்குரிய பொருள்கள், எ-று.

உறுபொருள வைத்தாரிறந்துபோக நெடுங்காலம் நிலத்தினகட்கிடந்து பின் கண்டெடுத்ததூஉம், தாயத்தார பெருத்ததூஉமாம். சங்கம் கலத்தினுங் காலி னும் வரும் 'பண்டங்கட்கிறையாயது. தெறுபொருள தெறுதலான வரும் பொருளென விரியும். ஆறிலொன்றெழியவும் உரியன கூறியவாறு. இவைமு னறுபாட்டானும் அஃதிட்டிரெறி கூறப்பட்டது. (சு)

எடுஎ. அருளென்னு மன்பின் குழவி பொருளென்னு
செலவச செவிலியா லுணடு. எ

இ-ள். அன்பு ன அருள என்னும் குழவி—அன்பினுண்ப்பட்ட அருளெ ன்னுங்குழவி— பொருள என்னும் செலவச செவிலியால உணடு — பொரு ளென்று உயாததுசொல்லப்படுஞ்செலவதையுடைய செவிலியா னவளரும். எ-று.

தொடாபுறறாதே வருத்தமுறறாமேற செலவதாய அருள தொடாபுறறிச் செல்லுமனபு முகிராதுழி உளதாவதாகலின் அதனை அன்பின் குழவியெனறும், அது வறியாமேறசெலவது அவவறுமை களையவல்லாக்காதலிற் பொருளை அதற்குச் செவிலியெனறும், அஃது உலகிற்செவிலியாபோலாது தானேயெல லாப்பொருளுமுதவி வளர்த்தலிற் செலவசெவிலியெனறங் கூறிஞர். (எ)

எடுஅ. குன்றேறி யானைப்போர கண்டறறற றன்கைத்தொன்
றுண்டாகச செய்வான் வினை. அ

இ-ள். தன கைத்து உண்டாக ஒன்று செய்வான் வினை—தன கையதாகிய பொருளுண்டாக ஒருவினையெடுத்ததுக்கொண்டான அதனைச் செயதல— குன்று ஏறி யானைப்போர் கண்டறறு—ஒருவன் மலைமேலேறிநின்று யானைப் போகாக் கண்டாலொக்கும். எ-று.

ஒன்றென்பது வினையாதலசெயவானென்றதனாற்பெற்றும். குன்றேறியான அச்சமும் வருத்தமுமினி நிலத்திடை யானையும் யானையும் பொருபோரைத் தானினிதிருந்து காணுமதுபோலக் கைத்துண்டாக வினையை மேற்கொண்டா னும் அச்சமும் வருத்தமுமினி வல்லானாயேவித் தானினிதிருந்து முடிக்கு மென்பதாம். (அ)

எருக. செய்க பொருளைச் செலுநா செருக்கறுக்கு

மெஃகதனிற கூரிய தில.

கூ

இ-ள். பொருளைச் செய்க—தமக்கொன்றுண்டாகக் கருதுவார பொருளை யுண்டாகருது,— செலுநா செருக்கு அறுக்கும் எஃகு— தம்பகைவாதருக்கி னையறுக்கும் படைக்கலம் அதுவாம்,— அதனிற கூரியது தில— அதற்கது போலக் கூரிய படைக்கலம் பிறிதில்லை. எ-று.

அதுவாம் அதற்கென்பன அவாயநிலையான வந்தன. பொருளைச் செய்யவே பெரும்படையும் நடப்புமுடையராவா, ஆகவே, பகைவா தருக்கொழிந்து தாமே யடங்குவனொப்பா செலுநாசெருக்கறுக்குமெஃகாமெனும், ஏனையெஃகுகள் அதுபோல அருவப்பொருளையறுக்கமாட்டாமையின அதனிறகூரியதில்லென றுங் கூறினா. (கூ)

எகூ0. ஒண்பொருள காழ்ப்ப வியற்றியார்க் கெண்பொரு

ளேனை பிரணி மொருங்கு.

க0

இ-ள். ஒண்பொருள காழ்ப்ப இயற்றியார்க்கு—நெறியான வரும் பொருளை இறப்ப மிகப்படைத்தார்க்கு—ஏனை இரண்பிம் ஒருங்கு எண்பொருள்—மற றையறனுமின்பமும் ஒருங்கேயெளியபொருள்களாம். எ-று.

காழ்த்தல் முதாதல். பயன்கொடுத்தலத்து போகாமையின ஒண்பொருளெ னறும், ஏனையிரண்பிம் அதனவினைவாகலிற் குமேயொருகாலத்திலேயுளவா மென்பார எண்பொருளென்றுங் கூறினா. இவை நான்குபாட்டானும் அதனை வரும் பயன கூறப்பட்டது. (க0)

எள ம் அதி.— படைமாட்சி.

இனி அப்பொருளிணுவதாய வெலவதாய படை இரண்டுகாரத்தாற் கூறுவானறொடங்கி, முதற்கட படைமாட்சி கூறுகின்றா. அஃதாவது படை யினது நனமை.

எகூக. உறுப்பமைந் தூறஞ்சா வெலப்படை வேந்தன்

வெறுக்கையு ளெல்லாந் தலை.

க

இ-ள் உறுப்பு அமைந்து ஊறு அஞ்சா வெலப்படை—யானை முதலிய நான குறுப்பானும் நிறைந்துபோரினகணூறுபித்தற்கஞ்சாது நின்று பகையை வெல வதாய படை— வேந்தன் வெறுக்கையுள எல்லாம் தலை— அரசனசெல்வ ன்களெல்லாவறுள்ளுந் தலையாய செலவம். எ-று.

ஈண்பி படையெனந்து அநரான்களெருகுதியை. ஊறஞ்சியவழி வேறல கூடாமையின ஊறஞ்சாவெனறும், ஒழிந்தவங்ககடக்கும் அரசன்றனக்குங் காவலாகலின வெறுக்கையுளெல்லாந்தலையென்றுங் கூறினா. (க)

எசு௨. உலைவிடத் தூறஞ்சா வன்கண் டொலைவிடத்துத்
தொலபடைக கலலா லரிது. உ

இ-ள். தொலைவிடத்து உலைவிடத்து னுறு அஞ்சா வன்கண்—தான சிந்திதா யவழியும் அரசறகுப் போரினகணுலைவுவந்தால் தன்மேலுறுவதற்கஞ்சாது நின்று தாங்கும் வன்கண்மை— தொலபடைக்கலலால் அரிது— அவனமு னனோரைத் தொடங்கி வரும் படைக்கலலது உளதாகாது. எ-று.

இழிவுசிறப்புமமை விகாரத்தாற்றெக்கது. மூலப்படை, கூலிப்படை, நாட்டு ப்படை, காட்டுப்படை, துணைப்படை, கைப்படையெனும் அறுவகைப்படை யுள்ளஞ்சுசிறப்புடையது மூலப்படையாகலான, அதனை அரசன் “வெலபொறியு நாடும் விழுப்பொருளுந் தண்ணடையுங் — கொல்களிறு மாவுங் கொடுத்தளி க்க”* எனபது குறிப்பெச்சம். இப்படையை வடநூலாரா மௌலமென்ப. (உ)

எசு௩. ஒலித்தககா லெனனா முவரி யெழிப்பகை
நாக முபிரப்பக கெடும ன்

இ-ள். எலிப்பகை உவரி ஒலித்தககால் எனனும்— எலியாய பகைதிரண்டு கடலபோலவொலித்தால் நாகத்திற்கு எனனவேதம் வரும்! — நாகம் உயிர்ப பக கெடும—அந்நாகமுயிரத்ததுணையானே அதுதானே கெடும. எ-று.

உவமைச்சொற் றெககுநின்றது. இத்தொழிலுவமத்தாற் திரட்சிபெற்றும். வீரரல்லாதார பலா திரண்டாரத்தால் அந்நகு வீரனஞ்சான அவன் கிளர்ந்த துணையானே அவாதான்கெடுவொன்பது தோன்ற நின்றஹமின, இது பிறிது மொழிதலென மலங்காரம். வீரரல்லாதாரபலரினும் வீரனெருவனையாடல் நனநென்பதாம். இவைமூன்றுபாட்டானும் முறையே அரசனுக்குப்படை ஏனைய நகங்களுட்சிறந்ததென்பது உம், அதுதன்னுள்ளும் மூலப்படை சிறந்ததென பது உம், அதுதன்னுள்ளும் வீரன் சிறந்தானென்பது உங் கூறப்பட்டன. (௩)

எசு௪. அழிவின றறைபோகா தாகி வழிவந்த
வனக ணதுவே படை. ஈ

இ-ள். அழிவு இன்று— போரினகட்கெடுத்தலினி— அறைபோகாதாகி— பகைவராற் கீழறுக்கப்படாததாய—வழிவந்த வன்கணதுவே படை—தொன் றுதொட்டிவந்த தறுகண்மையையுடையதே அரசனுக்குப் படையாவது. எ-று.

அழிவினமையான மறமானங்களுடைமையும், அறைபோகாமையான அரச னமாட்டன்புடைமையும், பெறப்பட்டன. வழிவந்த வன்கண்மை “கணினிற் றுனெந்தகணவன் களப்பட்டான—முன்னின்று மொய்யவிரதாரொன்னையா— பின்னின்று—கைபோய்க் கணையுதைப்பக் காவலன் மேலாடி—யெய்போற் கிடந்தானென னேறு.”† எனபதனாக. குற்றியலுகரத்தின்முன்னா உடம் பரிமெய விகாரத்தானவந்தது. இது வருகின்றபாட்டுள்ளுமொக்கும். (௪)

* வெண்பாமாலை, துமைப்படலம், ௨.—வெலபொறியு நாடும் விழுப்பொ ருளுந் தண்ணடையுங்—கொல்களிறு மாவுங் கொடுத்தளித்தான—பலபுரவி —நனமணித் திண்டோ நயவார தலைபணிப்பப்—பனமணிப் பூணுன படைக்கு.

† வெண்பாமாலை, வாகைப்படலம், ௨௨.

எசுரு. கூறறுடன்று மேல்வரினுங் கூடி யெதிர்நிற்கு
மாற்ற லதுவே படை. ௩

இ-ள். கூற்று உடன்று மேல்வரினும்—கூற்றுவனரானே வெகுண்டு மேல்
வந்தாலும்—கூடி எதிர்நிற்கும் ஆற்றலதுவே படை—நெஞ்சொத்து எதிர்
நின்று தாங்குமாற்றலையுடையதே படையாவது. எ-று.

மருந்திலகூற்றுகலின், உமமை சிறப்புமமை. மிகப்பலா நெஞ்சொத்தற்குக்
காரணம் அரசன்மேலன்பு. ஆற்றல் மனவலி. (௩)

எசுசு. மறமான மாண்ட வழிசசெலவு தேற்ற
மெனநானகே யேமம் படைக்கு ௬

இ-ள். மறம் மானம் மாண்ட வழிசசெலவு தேற்றம் என நானகே—தறு
கண்மையும் மானமும் முனவீரராயினா சென்ற நன்னெறிக்கட்சேறலும் அரசு
சுற்றேற்றப்படுத்தலுமென இந்நான்குணமுமே— படைக்கு ஏமம்—படை
க்கு அரணுவது எ-று.

இவற்றான முறையே பகைவரைக் கடிதிறனொன்றுநிறறலும், அரசனுக்குத்
தாழ்வுவாராமற்காததலும், அழியுநாபுறக்கொடையிலவாளோசசாமை முத
லியவும், அறைபோகாமையும்^௧நிய செய்கைகள் பெறப்பட்டன. இச்செய்கை
யாக்குப் பகைவா நணுகாராகலின், வேற்றன் வேண்டாவென்பதாம். (௬)

எசுஎ. தாராதாங்கிச செலவது தானே தலைவநத
போராதாங்குந தன்மை யறிநது. ௭

இ-ள். தலைவந போர தாங்கும் தன்மை அறிநது — மாற்றரால் வகுக்க
பபட்டித தன்மேலவநத படையினபோனா விலக்கும் வகுப்பறிநது வகுத்துக்
கொண்டு—தார தாங்கிச செலவது தானே—அவாதுசியைத் தன்மேல் வாரா
மற்றறிததுத தான அதன்மேறசெலவதே படையாவது. எ-று.

படைவகுப்பாவது வியூகம்; அஃது எழுவகையுறுப்பிறறாய, வகையானுன்
காய, விரியானமுப்பதாம். உறுப்பேழாவன அரமுதற்றோட்டியீறாயின. வகை
நான்காவன தண்டம், மண்டலம், சங்கதம், போகமெனவிலை. விரி முப்ப
தாவன தண்டவிரி பதினேழும், மண்டலவிரி இரண்டும், சங்கதவிரியாறும்,
போகவிரியைநதுமெனவிலை. இவற்றின் பெயர்களும் இலக்கணமும் ஈண்டு
பாப்பிற்பெருகும், அவையெல்லாம் வடநூல்களுட்கணிக்கொள்க. இவைநா
ன்குபாட்டாறும் படையின்தலக்கணங்கூறப்பட்டது. (௭)

எசுஅ. அடற்றகையு மாற்றலு மிலலெலினுந் தானே
படைத்தகையாற பாடு பெறும். ௮

இ-ள். தானே— தானே, — அடற்றகையும் ஆற்றலும் இல என்னும்—பகை
மேற் றுனசென்றறிநதுகண்மையும் அது தன்மேல்வநதாற பொறுக்குமாற
றலும் இலையாயினும், — படைத்தகையால் பாடு பெறும் — தன்கேற்றப்
பொலிவானே பெருமையெய்தும். எ-று.

இலலெலினுமெனவே, அவற்றதின்றியமையாமை பெறப்பட்டது. படைத்
தகையென்றது ஒருபெயராமாததிரமாய நின்றது. தோற்றப்பொலிவாவது அல
ங்கரிக்கப்பட்ட தோ, யானே, குதிகைகளுடனும் பதாகை, கொடி, குடை, பல

வியம், காகளமுதலியவற்றுடனும் அணிநது தோன்றமழகு. பாடி கண்டவள
விலே பகைவரஞ்சும பெருமை. (அ)

எசுசு. சிறுமையுஞ் செலலாத் துனியும் வறுமையு
மில்லாயின வெலலும் படை. சு

இ-ள். சிறுமையும் செலலாத் துனியும் வறுமையும் இல்லாயின் — தான
றேயநது சிறிதாகலும் மனத்தினின்று நீங்காத வெறுப்பும நலகுரவும தன
ககிலையாயின், — படை வெலலும் — படை பகையை வெலலும். எ-று.

விட்டுப்போதலும் நின்றது நலகூர்தலும் அரசன் பொருள்கொடாமையான
வருவன. செலலாததுனியாவது மகளினை வெளவல, இளிரவாயின் செய்தன
முதலியவற்றான வருவது. இவையுளவழி அவன்மாட்டனபினறி உற்றுப்பொ
ராமையின், இல்லாயின் வெலலுமென்றா. (சு)

எஎ0. நிலைமக்கள சால வுடைத்தெனினுந் தானே
தலைமக்க ளிலவழி யில. க0

இ-ள். நிலைமக்கள சால உடைத்து எனினும் — போரினகணியுடைய
வீரரை மிகவுடைத்தேயாயினும், — தலைமக்கள இலவழித் தானே இல — தனக்
குத் தலைவராகிய வீரரிலலாதவழித் தானே நிலலாது. எ-று.

படைத்தலைவா நிலையுடையரணிப போவாராயிற் காண்போரிலலென்ப
பொராது தானும் போமென்பா, தலைமக்களிலவழியிலலென்றா. இவையு
ளபாட்டானும் முறையே படைத்தகையினமையானும், அரசன்கொடைத்
தாழவுகளானும், தலைவரினமையானும், தாழவு கூறப்பட்டது. (க0)

எஅ ம அதி.— படைச்செருக்கு.

அஃகாவது அப்படையது மறமிகுதி. அதிகாரமுறைமையும் இதனானே
விளங்கும்.

எஎக. என்னைமுன் நிலலன்மின் நெவ்வீர பலொன்னை
முன்னின்று கன்னின நவா. க

இ-ள். நெவ்வீர என ஐமுன நின்ற கல நின்றவா பலா — பகைவீர, இன
நிற்கென்றலைவனெனின போரோற்று நின்ற அவனவேலவாய வீழ்நது பின்கல
லினகண்ணே நின்றவீரா பலா, — என ஐமுன நிலலன்மின் — வீவிர அதன
கண்ணறி முமுடற்கணிற்றலவேனடின, என்றலைவனெனின போரோற்றிறந்
தையொழிமின். எ-று.

என்னையெனத் தன்னொடு தொடர்புபிததுக் கூறினமையின், அவனவேல
வாயவீழ்தலபெற்றும். கல நகில. “நமபன் சிலைவாய நடக்குங்கணை மிச்சி
லல்லா — லம்பொன முடிபூ ணரசுமயிலை”* எனப் பதுமுகன்கூறினும்போல

* சேவகசுநதாமணி, காநதருவததையாரிலம்பகம், நகள். — பைம்பொற புள
கப் பருமக்களி யானே யீட்டரு — செம்பொ னெடுநதோத் தொகைமாககடற்
ருளை வெள்ள — நமபன் சிலைவாய நடக்குங்கணை மிச்சி லல்லா — லம்பொன
மணிபூ ணரசுமயிலை யென்று நக்கான்.

ஒருவீரன் தன்மறம் அரசன்மேலவைத்துக் கூறியவாறு. இப்பாட்டு நெடுமொழி வஞ்சி.* (க)

எஎஉ. கான் முயலெயத வம்பினில் யானே

பிழைத்தவே லேந்த லினிது. உ

இ-ள். கான் முயல எய்த அம்பினில்—கான் தனிகளோடும் முயலைப் பிழையாமலெய்த அம்பையேந்தலினும்—யானே பிழைத்த வேல ஏந்தல இனிது—வெள்ளிடைநின்ற யானையெய்திந்து பிழைத்த வேலையேந்ததல் நன்று.எ-று.

கான்முயலெனறதனால் வெள்ளிடைநின்றவென்பதும், பிழைத்தவெனறதனால் பிழையாமலென்பதும், முயற்குத் தக எய்தவெனறதனால் யானைக்குத்தக எதிதலும், வருவிககப்பட்டன. இது வேற்றரசன்படையோடு பொருநாதோ வீரன் அது புறங்கொடுத்ததாக நானிப் பின்னவனறன்மேற்செல்லுறமுன்னு கூறறு. (உ)

எஎஈ. பேராண்மை பென்ப தற்குணை ழுற்றக்கா

ஊராண்மை மறந்த னெஃகு. ஈ

இ-ள். ழுகண்போ ஆண்மை எனப்—பகைவாமேற் கண்ணோடாது செய்யும் மறத்தை ழாலோ மிகக்வாண்டனமைபென்று சொல்லுவா, —ஒன்று உற்றக்கால ஊராண்மை அதன் எஃகு(என்ப)—அவர்க்கு ஒருநாழவு வந்ததாயிற் கண்ணோடி அது தீர்த்துக்கொடற்பொருட்டு ஊராண்மைசெய்தலை ழாலோர் அதற்குக் கூாமையென்று சொல்லுவா. எ-று.

என்பவென்பது பின்னியைநுநது. ஊராண்மை உபகாரியாந்தன்மை. அஃதாவது இலங்கையாவேந்தன் போரிடைத் தனருனைமுழுதும்படத் தமியனாகப் பட்டானது நிலைமை நோக்கி, அயோத்தியரிற் மேற்செல்லாது இன்றுபோய் நானே நினருனையோடு வாவென விட்டாற்போலவது. இவையிரண்டுபாட்டுந் தமிழ்ச்சி.† (ஈ)

எஎசு. கைவேல களிறொடு போகந் வருபவன்

மெயவேல பறியா நகும் ச

இ-ள். கைவேல களிறொடு போகந் வருபவன் — தன்கைப்படையாய் வேலைத் தன்மேலவந்த களிறொடு போகந் வருகின்ற களிறுக்கு வேனாடித் திரிவான்—மெய வேல பறியா நகும்— தன்மார்பின்கணினற வேலைக்கண்டு பறித்து மகிழும். எ-று.

களிறொடு போகக்கல் களிறினதுயினாக கொடுபோமாறு விடுதல், மகிழ்ச்சி தேடியதெய்தலான். இதனால் களிறையல்லதெறியானென்பதும், சின மிகுதியான வேலிடைபோழ்த்ததறிநிலனென்பதும், பின்னும் போமேல் வருப்பினென்பதும், பெறப்பட்டன. ழாழிலாட்டு.‡ (ச)

* நெடுமொழிவஞ்சியென்பது ஒன்றோடொரு படைக்கெழுமித்—தனனுண்மையெடுத்துத்தானது.

† தமிழ்ச்சியென்பது அழிபவா புறக்கொடை யயிலவா ளோச்சாக்—கழித்து கண்மை காத்தல்த ழுணைத்தனறு.

‡ ழாழிலாட்டென்பது களங்கெழுமிய படையிரிய — வுளங்கழிந்தவேல் பறித்தோச்சினறு.

எஎடு. விழித்தகண் வேலகொண டெறிய வழித்திமைப்பி
தோட்டன்றோ வன்க ணவர்க்கு. ௫

இ-ள். விழித்த கண்—பகைவரை வெகுண்டுநோக்கிய கண் — வேலகொ
ண்டு எறிய அழித்து இமைப்பின்—அவா வேலைக்கொண்டெறிய அஃதாற்றாது
அந்நோக்கையழித்து இமைக்குமாயின்,— வன்கணவர்க்கு ஓட்டி அன்றோ—
அது வீராக்ருப புறங்கொடுத்தலாம். எ-று.

அவ்வெகுளிநோக்கமீட்டலும் போரின்கண்மீட்சியெனக்கருதி அதுவுஞ்செ
யயாரொன்பதாம். (௫)

எஎசு. விழுப்புண படாதநா ளெல்லாம் வழக்கினுள
.வைக்குந்தன லுளை யெடுத்தது. சு

இ-ள். தன நாளை எடுத்தது — தனக்குச் சென்ற நாள்களையெடுத்தெண்ணி,
—விழுப்புண படாத நாளெல்லாம் வழக்கினுள வைக்கும்—அவற்றுள் விழு
ப்புணபடாத நாள்களையெல்லாம் பயன்படாது கழிந்தநாளுள்ளே வைக்கும்
வீரன். எ-று.

விழுப்புண முகத்தினும் மாபினும் பட்டபுண. போபெற்றிருக்கவும் அது
பெறாத நாள்களோடுங்கூட்டுமென்பதாம். இவைமுன்றுபாட்டானும் ஊற்றஞ
சாமை கூறப்பட்டது. (சு)

எஎஎ. சுழலு மிசைவேண்டி வேண்டா வுயிரா
கழலயாபபுக காரிகை நீர்த்து எ

இ-ள். சுழலும் இசைவேண்டி வேண்டா உயிரா—துறக்கத்துத்தமமொடு
செல்லாது வையததைச் சுழலுது நிற்கும் புகழை வேண்டி உயிராவாழ்தலை
வேண்டாத வீரா—கழல யாபபுக காரிகை நீர்த்து—கழல்கட்டுதல அவலகார
நீராமையுடைத்து. எ-று.

வையததைச் சுழுமெனவே, அதன் பெருமை பெற்றும். செயப்படுபொருள்
வருவிக்கப்பட்டது. சுழதல அகத்திடல துறக்கமும் புகழும் எளிதினெயதுவ
ராகலின், ஆபரணமாவது அதுவேயென்பதாம். (எ)

எஎஅ. உறினுயி ரஞ்சா மறவ ரிறைவன்
செறினுஞ்சீர குன்ற லிலா அ

இ-ள். உறின உயிர் அஞ்சா மறவா—போபெற்றிற் தம்முயிரப்பொருட்டஞ
சாது அதன் மேற்செல்லும் வீரா—இறைவன் செறினும் சீர குன்றல லிலா—
தம்மிறைவன் அது வேண்டாவென துமுனியினும் அவ்வீரமிகுந் குன்றா.எ-று.

போபெற்றறியாமைப்பின், அது பெற்றால் அரசனறியுபினும் நிலலான
பதாம். பிறரும் “போரொன்ற புகலும் புண்கழன் மறவா” எனறும் “புடப
கத—தேவ னுக்கிற சாவேம யாமென— நீங்கா மறவா வீங்குதோள் புடை
ப்ப” எனறும் கூறினா. (அ)

எஎசு. இழைத்த திகவாமைச் சாவாரா யாரோ
பிழைத்த தொறுக்கிற பவர். சு

இ-ள். இழைத்தது இகவாழைச் சாவாலை— தாவகூறின வஞ்சினந்தப்பா மறப்பொருட்செ சென்று சாவவல்ல விரை — பிழைத்தது ஒழங்கிறப்பவா யா— அது தப்பியவாறு சொல்லியொன்றதகுரியா யாவா! எ-று.

இழைத்தல் இன்னது செய்யோயின் இன்னது தகவெனத் தான் வகுத்தல். சொல்லியென்பது அவாய்கிலையான வந்தது. வருசினமுடிப்பானபுகது முன் னே சாவினா தொலைவெனமையின், அது முடித்தாராவொனச சாதற்சிறப்புக் கூறியவாறு. (க)

எஅ0. புரநதாரகண னிராமலகச சாகற்பிற சாககா

புரநதுகோட டகக துடைத்து. க0

இ-ள். புரநதார கண்ணீர் மலகச சாகற்பின்—தமக்குச் செய்த நனிகளை நினைந்து அண்டவரசா கண்கள் நீர் மல்குமவகை போரிடசு சாவப்பெறின,— சாககாநி இரநதுகோட்டககது உடைத்து—அச்சாடுகாநி இரநதுயினுயகொ ள்ளந்தகுதியுடைத்து. எ-று.

மலகுதலாநிப இடைய நிகழ்பொருள் நனொழில் இடையெனமேனினந்து. இனையம் இல்லாட்டோயால் வினியார் பழையோப்பபனையெபதலின், அநி ததலினையாற நறககமொபநருசாநீல் இரநதுகோட்டககதுடைத்தென்றா. இவைநானசுபாட்டானும் உயிரோற்பாமை கூறப்பட்டது. (க0)

எகம் அதி— நட்பு.

இ-ள் அப்படைபோல் அரசு உடல் வினையிடநுத்தவுவதாய் நடப்பின் ஐந்த தகாரம் விதிமுததாரமம் பண்ணின—அகாரம் தெரிமறைமுததாரமவகைய வானறொடங்கியி முகவதிகாரமம் தகவனநமமுததககநடபுககதுகினரா. அத்தாவது இன்னதென்பதும் அகாரமுததாரமம் இரநது விளங்கும்.

எஅக. செயற்கரிய யாவா நட்பி வதுபோல்

வினைக்கரிய யாவா காப்பு க

இ-ள் நட்பின் செயற்கரிய யா உள்—நடப்புப்பாலச செயற்கோடற்கரிய பொருள்கள் யாவையுள்— அதுபோல் வினைக்கு அரிய காப்பு யா உள்— செயற்கொண்டால் அதுபோல் பகைவா செய்யும் வினைக்குப் புகற்கரிய காவலாவன யாவையுள் எ-று.

நடபுச்செயற்காவலாப பெறுதலும் பெற்றாற செயற்புறபாயமுமசெய்தா றறியின் விற்றலுமுதலிய அரியவாகலின் நட்பிறசெயற்கரியவிலையென தும், செய்தாறப் பகையாடுவினைபொருள்காராகலின் அதுபோல் வினைவாரா மைக்கு அரியகாவலிலையெனதும் கூறியா. நட்பு தான் இயற்கை செயற்கை யென இருவகைப்படும். அவற்றுள் இயற்கை பிறப்புமுறையாறது உம தேய முறையானது உமெனவிருவகைப்படும். அவற்றுள் முன்னையது சுற்றமாக லின் அது சுற்றநதழாலினடங்கிற்று, ஏனையது பகையிடைபிட்டதேயத்ததாக லின், அது துணைவலியென வலியறிதலுண்டங்கிறது. இனி பாண்டிச சொல்லப் படுவது முனசெய்தவுதவிபற்றி வருளுசெயற்கையேபாகலின், அதனசிறப்பு இதறை கூறப்பட்டது. (க)

எஅ௨. நிறைநீர நீரவர் கேணமை பிறைமதிப
பின்னீர பேதையார நடபு. ௨

இ-ள். நீரவர் கேணமை பிறை நிறை நீர — அறிவுடையார நடபுக்கள் பிறை நிறையுநதனமைபோலநாடோறுநிறையுநதனமையவாம், — பேதையார நடபு மதிப பின் நீர — மறறைப்பேதைமையுடையாரநடபுக்கள் நிறைநத மதி பின் குறையுநதனமைபோல நாடோறுங்குறையுநதனமையவாம். எ-று. நீரவனொளா, இனிமைபற்றி. கேணமை, நடபென்பன ஒருபொருட்களவி. செயதாரது பன்மையான நடபும் பலவாயின. அறிவுடையாரும் அறிவுடையாருஞ்செயதன முனசுருங்கிப் பின்பெருகற்கும், பேதையாரும்பேதையாருஞ் செயதன முனபெருகிப் பின்சுருங்கற்குக்காரணம் தம்முணமுன்னறியாமை யும் பின்னறிதலுமாம். (௨)

எஅ௩. நவ்றொறு தூனயம் போலும் பயிற்றொறும
பண்புடை யாளா தொடாபு. ௩

இ-ள். பண்புஉடையாளா தொடாபு பயிற்றொறும—நற்குணமுடையமக்கள் தம்முடசெயத நடபுப் பயிலுநதோறும அவாக்கின்பஞ்செயதல்—தூல நவி றொறும நயம்போலும்— தூறபொருள கற்குநதோறுங் கற்றாக்கின்பஞ்செ யதலையொக்கும். எ-று.

நயத்தினைச செயதலான, நயமெனப்பட்டது. இருமையினும் ஒருகாலைக் கொருகால மிகுமென்பதாம். இவையிரண்டிபாட்டானும் அச்சிறப்பிற்கேது கூறப்பட்டது. (௩)

எஅ௪. நகுதற பொருட்டனறு நடடன் மிகுதிககண்
மேறசென றிடித்தற பொருட்டு. ௪

இ-ள். நடடல நகுதறபொருட்டனறு—ஒருவனோடொருவன் நடபுசெய தல் தம்முணகுதற்கியைநதன் சொல்லி நகையாடறபொருட்டனறு,—மிகுதி ககண் மேறசெனறு இடித்தறபொருட்டு—அவாக்கு வேண்டாதசெயகையுள் தாயவழி முறபட்டிக் கழறுத்தறபொருட்டு. எ-று.

பழியும் பாவமுநதருஞ்செயகை துன்பமே பயததலான வேண்டப்படுவதன் மையின் அதனை மிகுதியென றும், அ நசெயதற்கு முன்னே மீட்டலவேண்டுத லின் மேறசென்றெனறும், இனசொற்கு மீளாமையின் இடித்தறபொருட்டுெ னறுங்கூறினா. இதனை நடபின்பபன் கூறப்பட்டது. (௪)

எஅ௫. புணாச்சி பழகுதல் வேண்டா வுணாச்சிதா
னடபாங் கிழமை தரும். ௫

இ-ள். புணாச்சி பழகுதல் வேண்டா—ஒருவனோடொருவன் நடபாதற்குப் புணாச்சியும்பழகுதலுமாகிய காரணங்கள் வேண்டுமெனில்,—உணாச்சிதான் நடப்பாம் கிழமை தரும்— இருவாக்குமொத்தவுணாச்சிதானே நடபாமுரிமை யைக் கொடுக்கும். எ-று.

புணாச்சி ஒருதேயததாராதல், “இன்றே போலகதும் புணாச்சி தானே.” எனறதாம் அதனை. பழகுதல் பலகாரகண்டுஞ் சொல்லாடியும் மருவுதல். இவ்வி ரண்டிமினறிக் கோப்பெருஞ்சோழனுக்கும் பிசிராநதையார்க்கும்போல உண

ரச்சியொப்பின், அதுவே உடனுயிரீங்குமுரிமைததாய நடபினை பயக்குமெ னபதாம். நடபிறகுப் புணாச்சிபழகுதல், உணாச்சியொத்தலென்னுங்காரண முனறனுளளும் பின்னது சிறப்புடைத்தென்பது இதறா கூறப்பட்டது. (நி)

எஅசு. முகநக நடபது நடபனறு நெஞ்சத்

தகநக நடபது நடபு.

சு

இ-ள. முகம நக நடபது நடபு அனறு—கண்டவழி அகமொழிய முகமா த்திரமே மலருமவகை நட்குமது நடபாகாது, — நெஞ்சத்தகம நக நடபது நடபு— அனபால் அகமுமலர நடகுமதே நடபாவது. எ-று.

நெஞ்சினகணிகழுவதனை நெஞ்செனறா. இறந்ததுதழீஇயவெச்சவும்மை விகாரத்தாறறெககது. அதனால் இரணமும் ஒருங்கே மலரவேணமென்பது பெறறும். (சு)

எஅஎ. அழிவி னவைநீக்கி யாறுயத தழிவின்

ணலல லுழப்பதா நடபு.

எ

இ-ள். அழிவினவை நீக்கி ஆறு உயதது — கேடழினைத்தருநீநெறிகளைச் செலவாகால் விலக்கி ஏனைநன்னெறிகளைச் செலலாககாற செலுத்தி— அழி வினகண அலலல உழப்பது நடபாம்—தெயவந்நாறகேவந்நாழி அது விலக் கப்படாமைபின் அத்துன்பத்தை உடனனுபவிப்பதே ஒருவனுக்கு நடபாவது. எ-று.

ஆறென வருகின்றமைபின், அழிவினைத்தருமவையெனறெழிந்தா. “நெரு ண்டவறிவினவா” எனபுழிப்போல இனசாரியை நிறக இரண்டனருபு நெக கது. இனி நவைபெனறு பாடமோதி, அதற்குப் போரழிவினுஞ் செலவவழி வினமவநத துன்பங்களெனறும், அழிவினகணென்பதற்கு யாககையழிவின கணெனறும் உணாப்பாருமுளா. (எ)

எஅஅ. உடுககை யிறந்தவன் கைபோல வாங்கே

பிடுககண் களைவதா நடபு

அ

இ-ள. உடுககை இழந்தவன் கைபோல—அவையிடையாடைகுலைந்தவனுக்கு அப்பொழுதே கைசெனறுதவி அவவிளிவரல கையுமாறுபோல, — ஆங்கே இடுக்கண் களைவது நடபாம் — நடவாறுக்கு இடுக்கண் வந்துழி அப்பொ ழுதே செனறுதவி அதனைக் களைவதே நடபாவது. எ-று.

அற்றங்காததற்கட கை தன்மனத்தினுமுற்படுதலின், அவவினாவு இடுக்கண் களைவுழியம் அதற்கொத்த தொழிலுவமையினும் வருவிக்க. உடையவனறெ ழில் நடபினமேலேற்றப்பட்டது. (அ)

எஅசு. நடபிறகு வீற்றிருக்கை யாதெனிற கொட்பின்றி

யொலலுமவா யுன்று நிலை.

சு

இ-ள. நடபிறகு வீற்றிருக்கை யாதெனின — நடபினுக்கு அரசிருக்கை யாதெனின,—கொட்பு இனறி ஒலலுமவாய ணனறும் நிலை—அஃது எஞ்ஞா ன்றுநதிரிபின்றி இயலுமெல்லையெல்லாம் அறம்பொருள்களிறறளரமைத தா றகுந திணமை. எ-று.

ஒருஞான்றும் வேறுபடாது மறுமைமிகைகடகு உறுதியாய் அறம்பொருள்களிறறளாநறுழி அததளாசசி நீக்கி அவற்றினகணிற்றுத்ததற்குமேல ஒரு செயலுமினமையின், அதனை நடப்பிற்கு முடிந்தவெல்லையெனரா. (க)

எகூ௦. இனைய ரிவொமக கினனமயா மென்று

புனையினும் புலவென்னு நடபு. ௧௦

இ-ள். இவா எமகது இனையா யாம் இனனம் என்று புனையினும் — இவா நமக்கித் துனையனபினா யாபியாககித்தனமையமென்று ஒருவரையொருவா புனைந்துசொல்லினும், — நடப்பு புலவென்னும் — நடப்பு புலவியாத தோனமும். எ-று.

இவாக்கென்பது வருவிககப்பட்டது. தாம் அவ்வொன்றும் வேற்றுமையின் நிலைத்துப் புனைந்துரைப்பினும் வேற்றுமையுண்டாமாகவின், நடப்பு புலவென்னுமெனரா. இவைபெற்றுபாட்டானும் நடப்பினதிலக்கணங் கூறப்பட்டது.

௮௦ ம அதி.— நடப்பாராய்தல்.

அஃதாவது மேற்சொல்லியவிலக்கணத்தாரையாராய்ந்தறிந்தே நடக்கவேண்டிதலின், அவரையாராய்ந்திறம். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

எகூ௧. நாடாது நடடலிற கேடிலலை நடடபின

விடிலலை நடபாள பவாகரு ௧

இ-ள். நடபு ஆனபவாகது நடடபின வீதி இலலை — நடப்பினேவிருமபி அதனகனனே நிற்பாக்கு ஒருவனோடு நடப்புசெய்தபின் அவனை விடுத்தலுண்டாகாது, — நாடாது நடடலிற கேடி இலலை — ஆகலான், ஆராயாது நடப்புசெய்தல்போலக் கேடி தருவது பிறிதிலலை. எ-று.

ஆராய்தல் குணச்செயற்கைகள் ஏ நனமையையாராய்தல். கேடி ஆகுபெயர். நடகிறமுவொன்றும் வேற்றுமையின்மையின் விடிலலையென்றும், அவ்வேற்றுமையின்மையான அவன்கட பழிபாவங்கள் தமவாமாகவின் இருமையுங்கெடுவொன்பது நோக்கி நாடாது நடடலிறகேடிலலைபெறுங்கூறினா. (க)

எகூ௨. ஆயநதாயநது கொள்ளாதான கேணமை கடைமுறை

தானசாந துயரந தரும. ௨

இ-ள். ஆயநது ஆயநது கேணமை கொள்ளாதான — குணமுஞ்செய்கையும் நல்லனென்பதும் அல்லனென்பதும் பலதரலாராய்ந்தும் பலவாறறாறாய்ந்தும் ஒருவனோடு நடபுக்கொள்ளாதவன் — கடைமுறை தான ஆம் துயரம் தரும — முடிவிற முனசாதற்கேதுவாய் துன்பத்தினைத் தன்மாதறரா வினைக்கவேண்டாமற முனை வினைக்கும. எ-று.

கடைமுறைக்கணனென இறுதிக்கடடொக்க ஏழாவது விரிக்க. குணமுஞ்செய்வந தீயானோடு கொள்ளின் அவற்கு வரும் பகைமையெல்லாந தன்மேலவாய்ப் பின் அவற்றானிறதுவிதிமென்பதாம். இவையிரண்பாட்டானும் ஆராயாவழிப்படுமிகுக்குக் கூறப்பட்டது. (௨)

எகூ௩. குணனுங் குடிமையுங் குறமுங் குன்ற

வினனு மறிந்தியாகக நடபு. ௩

இ-ள். குணமும் குடிமையும் குறமும் குணமு இன்னும் அறிந்து—ஒருவன் குணத்தினையும் குடிப்பிறப்பினையும் குறத்தினையும் குறைவற்ற சுற்றத்தினையும் மாராயந்தறிந்து,—நடபு பாகக—அவனோடு நடபுச்செய்க. எ-று.

குறமில்லாதார உலகத்தினுமையின் உள்ளது பொறுக்கப்படுவதாயின் அவாநடபு விடற்பாற்றனறென்பார குறமும்மெனமும், சுற்றப்பிணிப்புடையார நடாரோடும் பிணிப்புண்பிவருதலிற் குணவினனுமெனமும், விடப்படிற் றவ குறையாமென்பார அறிந் தியாககவெனவருகுகிறார். (௩)

எகசு. குடிப்பிறந்து தன்கட பழிநாணு வாணை
கொடுத்ததுங் கொளலவேண்டு நடபு. ச

இ-ள். குடிப்பிறந்து தன்கட பழி நாணுவாணை — உயர்ந்தகுடிவன்கடபிறந்து தனமாடலி உலகாசொல்லும் பழிக்கஞ்சுவாணை — கொடுத்தும் நடபுக கொளல வேண்டும்—சில கொடுத்தாயினும் நடபுககோடல் சிறந்தது. எ-று.

குடிப்பிறப்பாற் றான பிழைசெய்யாமையும், பழிக்கஞ்சலாற் பிழைத்தன பொறுத்தலும், பெற்றும். இவையிரண்டுமுடையானைப் பெறுதலருமையின், அவனடபை விலைகொடுத்தவர்கொளகவென்பதாம். (ச)

எகரு. அழ்ச்சொல்லி யல்ல திற்தது வழக்கிய
வல்லாரநட பாயந்து கொளல. ரு

இ-ள். அல்லது அழ்ச சொல்லி—தாம் உலகவழக்கல்லது செய்யக் கருதிற் சோகமபிறக்கும்வகை சொல்லி விலக்கியும்—இடித்தது—செய்தக்காற் பின்னுஞ் செய்வாவகை நெருங்கியும்—வழக்கு அறியவல்லாரா—அவ்வழக்குச் செய்யாவழிச் செய்விலக்கவும் வல்லாரா—ஆய்ந்து நடபுக கொளல—ஆராய்ந்து நட்புக்கொள்க. எ-று.

அழ்ச்சொல்லிபிடிதனெனவந்த பரிகாரவினைகளான அவற்றிற்கேற்ற குற வினைகள் வருவிக்கப்பட்டன. வழக்கு உலகத்தார அடிப்படச் செய்துபோந்த செயலு, தம்மொடு நட்பாரும் அறியும்வகை அறிவித்தலரிதாகலின், அறியவல்லாரொன்றா. இரண்டாவது இறுதிக்கடடொக்கது. (ரு)

எகசு. கேட்டினு முண்டோ ருறுதி கிளைஞரா
நீட்டி யளப்பதோர கோல. சு

இ-ள். கிளைஞரா நீட்டி அளப்பது ஓரகோல—ஒருவனுக்குக் கேடென்பது தன்னடாராகிய புலங்களையெஞ்சாமலளப்பதோரகோல, — கேட்டினும் ஒருறுதி உண்டு—ஆகலின் அதனகண்ணும் அவனாற் பெறப்படுவதோரலல நிவுண்டு. எ-று.

தத்தநடபெல்கைகள் சுருங்கியிருக்கவும் செலவககாலதருப் புறத்துத்தோன்றாமற்போந்தார பினகேரி வந்துழிச் செயலவேறுபடுதலின் அக்கேடால் அவை வரையறுக்கப்படுமென்பதுபற்றிக் கேட்டினைக்கோலாகியும், அதனால் அவரையளந்தறிந்தால் ஆவாராயே கோடலின் அவவறிவை உறுதியெனவருங்குகிறார். கிளைஞரா ஆகுபடியா. இஃதேகதேசவுருவகம். இவைநான்குபாட்டாரும் ஆராயுமாறும் ஆராய்ந்தால் நடக்கப்படுவார இவ்வொன்பது உங்கூறப்பட்டன.

எகௌ. ஊதிய மென்ப தொருவற்குப் பேதையா
கேண்மை யொரீஇ விடல. எ

இ-ள். ஒருவறகு ஊதியமென்பது—ஒருவனுக்குப் பேறென்று சொல்லப்படுவது— பேதையார கேணமை ஓர்இ விடல—அறிவிலாரோடு நடபுகொண்டானாயின அதனையொழிந்து அவரினீங்குதல. எ-று.

நடபொழிந்தாலும் நீங்காககால் வெறிகமழ சந்தனமும் வேங்கையும் வேமாறுபோலத் தீங்கு வருதலின் விடலெனும், நீங்கியவழித்தீங்கொழித்தலே யன்றி இருமையினபதத்திற்குரிமையெய்தலு முடைமையின் அதனையூதியமெனும்புகுறிஞா. (எ)

எசுஅ. உள்ளறக யுள்ளஞ சிறுகுவ கொள்ளறக

வலலறக னூற்றறுப்பார நடபு. அ

இ-ள். உள்ளம் சிறுகுவ உள்ளறக — தம்முகக்குருங்குதற்குக் காரணமாய வினைகளைச் செய்யநினையாதொழிக, — அலலறகண ஆற்று அறுப்பார நடபுக கொள்ளறக — அகபோலத் தமக்கொருதுன்பம் வந்துழிக கைவிடுவார நடபினைக் கொள்ளாதொழிக. எ-று.

உள்ளஞ்சிறுகுவவாவன தம்மினவலியாரோடு தொடங்கியனவும் பயனில்லனவுமாம். ஆற்றென்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயர். முன்னெல்லாம் வலியராவார்போன்று ஒழிதலின், வலிய ருப்பாரானாரா. எடுத்தககாட்டுவமை. கொள்ளின அழிந்தேவிடுமென்பதாம். (அ)

எசுசு. கெடுங்காலை கைவிடுவார கேண்மையடுங்காலை

யுள்ளினு முள்ளஞ சுமம். சு

இ-ள். கெடுங்காலை கைவிடுவார கேணமை — ஒருவன் கெடுங்காலத்து அவனைவிட்டு நீங்குவார் முன்னவனோடுசெய்த நடபு, — அடுங்காலை உள்ளினும் உள்ளம் சுமம்—தன்னைக் கூற்றடுங்காலத்து ஒருவன்னைப்பினும், அந்நினைத்தவுள்ளதைச் சுமம். எ-று.

நினைத்ததுணையானே இயைபிலலாத பிறனுகருக கூற்றினுங்கொடிதாமெனக் கைவிடெண்ணிச் செய்த நடபின் கொடுமை கூறியவாறு. இனி அவனருளே ஆக்கியகெடு தன்னையடுங்காலையுள்ளினும் அக்கேட்டினுஞ்சுடுமென்றுரைப்பாரருளா. இவைமுன்னுபாட்டானும் ஆராயந்தால் நடகப்படாதார இவ்வொன்பது கூறப்பட்டது. (சு)

அ00. மருவுக மாசற்றார கேணமையொன நீத்து

மொருவுக வொப்பிலார நடபு. க0

இ-ள். மாச அற்றார கேணமை மருவுக—உலகோடொத்துக் குற்றமற்றார் நடபினையே பயில்க, —ஒப்பு இலார நடபு ஒன்று ரத்தம் ஒருவுக— உலகோடொத்ததலிலலார நடபினை அறியாது கொண்டாராயின, அவாவேண்டியதொன்றனைக் கொடுத்தாயினும் விடுக. எ-று.

உலகோடொத்தார நடபு இருமையின்பமும் பயத்தலின் மருவுகவெனும், அதனோடு மாறியினாநடபுத் துன்பமே பயத்தலின் அதனெழிவை விலைகொடுத்துங்கொள்கவென்றுங் கூறினா, இதனால் அவவிருமையுநதொகுத்துக்கூறப்பட்டன. (க0)

அக ம் அதி.— பழைமை.

அஃதாவது நட்பாரது பழையராநதன்மைபற்றி அவர் பிழைத்தனபொறுத்தல். காரணப்பெயர் காரியத்திற்காயிற்று. ஆராய்ந்து நட்கப்பட்டாரொனினும் பொறுக்கப்படுவகுற்றமுடையராகலானும் ஊழுவகையானும் நட்பார் மாட்டுப்பிழையுள்ளதாமெனப்பது அறிவித்தற்கு, இது நட்பாராயதலின்பின்வைக்கப்பட்டது.

அ0க. பழைமை யெனப்படுவ தியாதெனின் யாதுங்
கீழ்மையைக் கீழ்நதிடா நட்பு. க

இ-ள். பழைமை எனப்படுவது யாதெனின்— பழைமையென்று சொல்லப்படுவதெனினு வினவின, — கீழ்மையை யாதும் கீழ்நதிடா நட்பு— அது பழைமையோர் உரிமையாற்செய்வனவற்றைச் சிறிதுஞ்சிதையாது அவற்றிற்குடம்படும் நட்பு. ஏ-று.

கீழ்மை ஆகுபெயர். கெழுதகைமையென வருவனவுமது. உரிமையாற்செய்வனவாவன கருமமாயின செய்யுங்காற கேளாது செய்தல், கெடும்கை செய்தல், தமக்கு வேண்டியன தாமே கோடல், பணிவசசங்களினமையென்றிவை முதலாயின. சிதைத்தல் விலக்கல். இஃதே பழைமையாவது காலஞ்சென்றதன்று இப்பெற்றித்தாய் நட்பெனப்பது கூறப்பட்டது (க)

அ0உ. நட்பிற்கு குறுப்புக் கெழுதகைமை மறந்தற்
குப்பாதல் சான்றோ கடன உ

இ-ள். நட்பிற்கு உறுப்புக் கெழுதகைமை— நட்பிற்கவயவமாவன நட்பார் உரிமையாற்செய்வன, — அதற்கு உப்பாதல் சான்றோ கடன — அதனால் அவ்வுரிமைக்கு இனியராதல் அமைந்தார்க்கு முறைமை. ஏ-று.

வேறன்மைதோன்ற உறுப்பென்றா. உறுப்பென்பது அண்டிலக்கணையடியாகவந்த குறிப்புச்சொல். அவயவமாதலறிந்தே இனியவராவரென்பது தோன்றச் சான்றோமேல் வைத்தார். (உ)

அ0க. பழகிய நட்பெவன செய்யுங் கெழுதகைமை
செய்தாங்க கமையாக கடை. க

இ-ள். கெழுதகைமை செய்தாங்கு அமையாககடை— தாமுடம்படாதனவேனும் நட்பார் உரிமையாற்செய்தனவற்றிற்குத் தாஞ்செய்தாற்போல் உடம்படாராயின, — பழகிய நட்பு எவன் செய்யும்—அவரோடு பழையதாயவந்த நட்பு என்னபயனைச்செய்யும். ஏ-று.

செய்தாற்போலவுடம்படுதலாவது தாமும் அவரிடத்துரிமையாலுடம்படுதல். இவையிரண்டுபாட்டானும் பழைமையான வருமுரிமையது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க)

அ0ச. விழைதகையான் வேண்டி யிருப்பர் கெழுதகையாற்
கேளாது நட்பார் செயின். ச

இ-ள். நட்பார் கெழுதகையால் கேளாது செயின்—தங்கருமத்தை நட்பார் உரிமையாற்கேளாது செய்தாராயின, — விழைதகையான் வேண்டி இருப்பார்

—அச்செயலது விழையப்படுதனமைபற்றி அதனை விருமபுவா அறிவுடையாரா. எ-று.

ஒருவாக்குத தங்கருமந்தாமறியாமன முடிந்திருத்தலினூடங்கு நனமையின்மையின், அச்செயல விழையத்தக்கதாயிற்று. அதனை அவ்வாறறிந்து விருமபுதல அறிவுடையாக்கலலதின்மையின், அவாமேலவைத்துக்கூறினா. வேண்டியிருப்பொன்பது எழுந்திருப்பொன்பதுபோல ஒருசொன்னீமைத்தது. இத்தொகேளாது செய்துழி அதனைவிருமபுகவென்பது கூறப்பட்டது. (ச)

அ0௫. பேதைமை யொன்றோ பெருங்கிழமை யென்றுணாக நோதக்க நடடாரா செயின். ௫

இ-ள். நோதக்க நடடாரா செயின்—தாம வெறுக்கத்தக்கனவற்றை நடடாரா செய்தாராயின், —பேதைமை ஒன்றோ பெருங்கிழமை என்று உணாக—அதற்குக் காரணம் ஒன்றிற்பேதைமையென்றதல ஒன்றினமிக்வுரிமையென்றதல கொள்க. எ-று.

ஒன்றோவென்பது எண்ணிடைச்சொல். செயின்னெனவே, தமியியலபாறசெய்யாமை பெற்றும். இது வருகின்றவற்றைநுமொககும். இம்முழாந வரும் பேதைமை யாவாக்குமுண்மையிற நமக்கேதங்கொண்டாரொன்றதல ஊழுவகையான எமயினவரம்பாலது ஒன்றுமையிருதிபற்றி அவரினவந்தென்றதல கொளவதல்லது அன்பின்மையென்று கொள்ளப்படாதென்பதாம். கெடுமவகை செய்யின் அதற்குக் காரணம் இத்தொகூறப்பட்டது. (௫)

அ0௬. எல்லைக்க ணின்றா துறவார தொலைவிடத்ததுந தொலைக்க ணின்றா தொடாபு. ௬

இ-ள். எல்லைக்க ணின்றா—நடபுவரமிகவாது அதனகண்ணே நின்றவா—தொலைக்க ணின்றா தொடாபு தொலைவிடத்ததும் துறவார—தமமொடு பழைமையிறறியாது நின்றாது நட்பினை அவ்வாறொழைவுவந்தவிடத்ததும் விடாரா. எ-று.

பழைமையிறறியாமை உரிமையொழியாமை. தொலைவு பொருட்கேடும போக்கேடும. (௬)

அ0௭. அழிவந்த செய்யினு மன்பரு ரன்பின் வழிவந்த கேண்மை யவா. ௭

இ-ள். அழிவந்த செய்யினும் அன்பு அருா— நடடாரா தமக்கழிவுவந்தவற்றைச் செய்தாராயினும் அவாமாட்டன்பொழியாரா — அன்பின் வழி வந்த கேண்மையவா— அன்புடனே பழையதாயவந்த நட்பினையுடையாரா. எ-று.

அழியென்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயா. அழிவு மேற்சொல்லிய கேடுகள். இவையிரண்டுபாட்டானுந கேடுசெய்தக்கண்ணும் நட்பு விடற்பாற்றனறென்பது கூறப்பட்டது. (௭)

அ0௮. கேளிழுக்கங் கேளாக கெழுதகைமை வல்லார்க்கு நாளிழுக்க நடடார் செயின். ௮

இ-ள். கேள இழுக்கம் கேளாக கெழுதகைமை வல்லார்க்கு — நடடாரா செய்தபிழையைத் தாமாகவேயன்றிப் பிறாசொன்னுலங் கொள்ளாத உரிமை

யறியவல்லார்க்கு— நட்பா இழுக்கம் செயின நாள— அவா பிழை செய்வாராயின, அது பயன்பட நாளாம் எ-று.

பிழைப்பாவன சொல்லாது நற்பொருள்வெளவல், பணியாமை, அஞ்சாமை முதலாயின, கேட்டல் உட்கோடல். கெழுதகைமைவல்லான்பது ஒருபெயராய்க்கேளாதவென்னுமெச்சத்திற்கு முடிபாயிற்று. செயதுபோநதுழியல்லது அவ்வனமை வெளிப்படாமையின், செய்யாதன நாளல்லவாயின். இதனாறு பிழைப்பொறுத்தற்கிறப்புக் கூறப்பட்டது. (அ)

அருக. கெடாஅ வழிவந்த கேணமையா கேணமை
விடாஅ விழைபு முலகு. கூ

இ-ள். கெடா வழி வந்த கேணமையா கேணமை—உரிமையுறு பழையதாய் வந்த நட்பினைபுடையாறு நட்பினை— விடா உலகு விழையும்—அவா பிழைநோக்கி விடுத்தலையாதாரை உலகம் நட்புகுறித்து விரும்பும். எ-று.

கெடாதென்பதனினுதினை விகாரத்தாற்றுககது. விடாதாரையெனவே, விடுத்தகாரணங்கூறப்பட்டது. நமமாடும் இவரித்தனம்பராவொன்று யாவருநதாமே வந்து நடப்பாவொன்பதாம். கெடாரென்று பாடமோதி, நட்புத்தன்மையிற் கெடாநாகியென்றுரைப்பாருமுளா. (க)

அருக. விழையா விழையப் படுப பழையாக்கட
பண்பிற தலைப்பிரியா தா. கூ

இ-ள். பழையாக்கன பண்பின தலைப்பிரியாதா—பழைய நட்பா பிழைசெய்தாராயினும் அவாமாட்குத் தம்பண்பினீங்காதா— விழையா விழையப்படுப— பக்கவரானும் விரும்பப்படுவா. எ-று.

தம்பண்பாவது செய்யாதமுன்போல் அன்புடையராதல். மூன்றனுருபுஞ்சிறப்பும்மையும் விகாரத்தாற்றுககன. அத்கிரிபின்மை நோக்கிப் பக்கவரும் நட்பாராவொன்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் பழைமைபறிவா எய்தும்பயன் கூறப்பட்டது. (க)

அஉ ம அதி.— தீநட்பு.

இனிப் பொறுக்கப்படாத குற்றமுடைமையின் விடற்பாலதாய் நட்பு நட்பாராயத்தகட்குருங்குசொல்லிய துணையாண்டங்காமைமையின் அதனையிருவகைப்படுத்து இரண்டுகாரத்தாற் கூறுவானொருநிங், முகுதகட்குட்படிக கூறுகின்றா. அஃதாவது தீக்குணத்தாரோடு உளநாய் நட்பு. குணத்தினீர்மை ஒற்றுமைபற்றி உடையாமேற்றாயது, பின் அவரோடு செய்த நட்பினமேற்றாயிற்று. அதிகாரமுறைமை கூறுமையே விளங்கும்.

அருக. பருகுவா போலினும் பண்பிலா கேணமை
பெருகலிற் குன்ற வினிது. க

இ-ள். பருகுவாபோலினும் பண்பு இலா கேணமை—காதனமிகுறிப்பாற் பருகுவாபோன்றாராயினுத் தீக்குணமுடையாராநட்பு— பெருகலின் குன்றலினிது— வளாதலிறேயதன்னது. எ-று.

“பருகு வனன வருகா நோக்கமொடு” என்றா பிறரும். நற்குணமில்லா னெனவே, தீக்குணமுடையாரொன்பது அருத்தாபத்தியான வந்தது. பெருகி

னல் வருங்கேரி குன்றிலுல வாராமையின், குன்றலின்தெனரா. இதனா
நீநட்பினது ஆகாமை பொதுவகையாற கூறப்பட்டது. இனிச சிறப்புக்கை
யாற கூறுப. (க)

அகஉ. உறினட டறினொருஉ மொப்பிலா கேண்மை
பெறினு மிழப்பினு மென. உ

இ-ள். உறின நட்டி அறின ஒருஉம் ஒப்பு இலா கேண்மை — தமக்குப்
பயனுளவழி நட்புச்செய்து அஃதிலவழியொழியும் ஒப்பிலாது நடப்பினு—
பெறினும் இழப்பினும் என— பெற்றால் ஆக்கமியாது! இழந்தாற கேடியாது!
எ-று.

தமக்குற்றனபாபபா பிறோடு பொருத்தமில்லாக்கலின், அவரை ஒப்பிலா
னொரா. அவர்மாட்டு நொதமற்றனமையே அமையுமென்பதாம். (உ)

அகங. உறுவது சோதாக்கு நடபும பெறுவது
கொள்வாருங் களவரு நோ. ங

இ-ள். உறுவது சோதாக்கும் நட்பும— நட்பளவு பாராது அதனால் வரும்
பயனளவு பாரக்கும் நட்பாரும்— பெறுவது கொள்வாரும் — கொடுப்பா
ரைக் கொள்ளாது விலையைக்கொள்ளும் பொதுமக்களிரும்—களவரும்—பிற
ராகேடு நோக்காது அவாசோரவு நோக்குங்களவரும்—நோ—தம்முள்ளோபா.
எ-று.

நடபு ஆகுபெயர். பொருளையேருறித்து வருகித்தொழுகலின், கணிகையா
களவொன்றிவோடொப்பொன்பதாயிற்று. இவையிரண்டிபாட்டானுந் தமக்
குறுவது பாபபா நடப்பினுமை கூறப்பட்டது. (ங)

அகச. அமரகத தாற்றறுக்குங் கல்லாமா வன்னா
தமரிற் றனிமை தலை. ச

இ-ள். அமரகத்து ஆற்று அறுக்கும் கல்லா மா அன்னா தமரின— அமா
வாராதமுன்னெல்லாந் தாங்குவதுபோன்று வந்துழிக் களத்திடை வீழ்த்துப்
போங் கலவியிலலாத புரவிபோலவாரது தமாமையில் — தனிமை தலை—
தனிமை சிறப்புடைத்து. எ-று.

கல்லாமை கதியைந்தம் சாரிபதினெட்டிம்பொருமுறாற்றலும் அறியாமை.
துன்பம் வாராதமுன்னெல்லாந் துணையாவாபோன்று வந்துழி விட்டுநீங்குவ
னொன்பது உவமையாற பெற்றும். அவா தமராலை வருமியுதி தனியாலை
வாராமையின், தனிமையைத் தலையெனரா எனவே, அதுவுந் தீதாதல பெறு
தம். (ச)

அகரு. செய்தேமஞ் சாராச சிறியவா புன்கேண்மை
யெய்தலி னெய்தாமை நன்று. ரு

இ-ள். செயது ஏமம் சாராச சிறியவா புன்கேண்மை— செயதுவைத்தா
லும் அரணுகாத கீழமக்களது தீநடபு— எய்தலின் எய்தாமை நன்று—ஒருவ
ற்குண்டாதலின் இல்லையாதல நன்று. எ-று.

சிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றேக்கது. அரணுகாமை தொலைவின்கண விட்டு
நீங்குதல. எய்தலினெய்தாமை நன்றென்பதற்கு மேலுலாத்தாங்குரைக்க.

சாராதவென்னும்பெயரொச்சம கேண்மையேனும்பெயா கொண்டது; சிறிய வொன்பதனைக் கொள்ளின, செய்தென்பது நினது வறதும். இவைபிரணபிபா ட்டானூர் தொலைவிறுணையாகாத நடபின்நீமை கூறப்பட்டது. (௫)

அகசு. பேதை பெருங்கெழீஇ நடபி னறிவுடையா
நோதினமை கோடி யுறும். கூ

இ-ள். பேதை பெருங்கெழீஇ நடபின்—அறிவிலானது மிகச்செறிந்தநட்பின் — அறிவுடையார ஏதினமை கோடி உறும்—அறிவுடையானது பகைமை கோடிமடங்கு நன்று. எ-று.

கேழீஇடவென்பதனிதுநிலை விகாரத்தாற்றுககது. பன்மை உயரத்தற்கண் வந்தது. அறிவுடையானபகைமை ஒருதீங்கும் பயவாமையானும், பேதைநடபு எல்லாததீங்கும் பயத்தலானும், கோடியுறும்மன்றா. பெருங்கழிநடபென்று பாடமோதுவாருமுளா. (சு)

அகன். நகைவகைய ராகிய நடபிற பகைவராத
பத்ததித்த கோடி யுறும். எ

இ-ள். நகை வகையா ஆகிய நடபின்—தாமறிதல்வகைபராகாது நகுதல் வகையராதற்கேதுவாகிய நடபான வருவனவற்றின் — பகைவரால் பத்து அடித்த கோடி உறும்—பகைவரான வருவன பத்துக்கோடிமடங்கு நல்ல. எ-று.

நடபு ஆகுபெயா. அநநடபாவது விடமருந் தூர்த்தரும் வேழம்பரும்போ னது பலவகையானகுவித்துத் தாம் பயன்கொண்டொழிவாரோடு உளதாயி. பகைவராலென்பது அவாயிறற்றலின், வருவனவென்பது வருவிக் கப்பட்டது. பத்ததித்தகோடி பத்தாகத்தொகுத்தகோடி. அநநடபான வருமின்பங்களின் அபபகைவரானவருந் துன்பங்கள் இறப்பநல்லவென்பதாம். இதற்குப் பிறொல லாளுசொல்லிலக்கணத்தோடு மாறுகொளவுரைத்தாா. (எ)

அகஅ. ஒல்லுங் கரும் முடறறு பவாகேண்மை
சொல்லாடார சோர விடல். அ

இ-ள். ஒல்லுங் கரும் உடறறுபவா கேண்மை—தம்மான முடியுங்கரும் ததை முடியாதாககிச செயயாதாரோடு கொண்ட நடபினை —சொல்லாடார சோரவிடல்—அது கண்டால் அவரறிபச்சொல்லாதே சோரவிடிக. எ-று.

முடியாதாகுதல் முடியாதாகநடித்தல். சோரவிடல் விடுகின்றவாறு தோன ருமல ஒருகாலுக்கொருகாலோயவிடுதல். அறியச்சொல்லினும் விடுகின்றவாறு தோனறினும் அதுபொழுது பரிகரித்துப் பின்னுநடபாயொழுகக்கருதுவராக லின், சொல்லாடாரொன்றுஞ் சோரவிடலென்றுங் கூறினா. இவைமுன்றுபாட் டானும் முறையே பேதையா, நகுவிப்பா, இயலவதுசெயயாதாரொன்றிவாக ண்டபின்நீமை கூறப்பட்டது. (அ)

அகசு. கனவினு மின்னாது மன்னோ வினைவேறு
சொல்வேறு பட்டார் தொடப்பு. கூ

இ-ள். வினை வேறு சொல் வேறு பட்டார் தொடப்பு — வினையுஞ்சொல்லு மொவ்வாது வேறுவேறுபிறப்பாரநட்பு—கனவினும் இன்னாது — நனவினக் கண்ணையனிக கனவினகண்ணுமின்னாது. எ-று.

வினை சொற்கள்தொவ்வாமை முத்தனமேலேற்றப்பட்டது. அஃதாவது வினை யிற பகைவராய்ச சொல்லின் நடாராயிருத்தல். நிகழ்வின்கண் உளதாயிரு ததலால், கனவினுமினனாதென்றா. உமமை எச்சவுமமை, இழிவுசிறப்புமமை யுமாம். மன்னும் ஓவும் அசைநிலை. (க)

அஉ0. எனைத்தாங் குறுகுத லோமபன மனைக்கெழீஇ

மனறிற பழிப்பாரா தொடாபு.

க0

இ-ள. மனைக் கெழீஇ மனறிற பழிப்பாரா தொடாபு — குனியே மனைக்க ணிருந்துழி நடபாடிப் பலரோடு மனறின்கணிந்துழிப் பழிகுறுவாராநட்பு —எனைத்தம் குறுகுதல ஓம்பல் — சிறிதாயினுந் தமமை நணுகுதலைப் பரிக ரிக்க. எ-று.

மனைக்கட்கெழுமலும் மனறின்கடபழித்தலுந் தீதாகலின, அவா ஒருகாலுந் தமமை நணுகாவகை குறிக்கொண்கி காககவென்பாரா, அவா நடபினமேல வைத்துக் கூறினா. இவையிரண்டுபாட்டானும் வஞ்சாநடபினறிமை கூறப்பட் டது. (க0)

அரு ம அதி.—கூடாநட்பு.

இனியேனைக்கூடாநட்புக் கூறுகின்றா. அஃதாவது பகைமையான் அகத் தாற்கூடாதிருந்தே தமக்கு வாய்க்குமிடம் பெறுத்துணையும் புறத்தாற கூடி யொழுகுவாரா நட்பு.

அஉக. சீரிடங் காணி நெறிதற்குப் பட்டடை

நேரா நிரந்தவா நட்பு

க

இ-ள. நேரா நிரந்தவா நட்பு—கூடாதிருந்தே தமக்குவாய்க்குமிடம் பெறு துணையும்கூடியொழுகுவாராநட்பு,— சீரிடம் காணின் எறிதற்குப் பட்டடை —அது பெற்றால், அறவெறித்தற்குத் துணையாய் பட்டடையாம். எ-று.

எறியுமெல்லை வாராமுனெல்லாந் தாங்குவதுபோன்றிருந்து வந்துழி அற வெறிவிப்பதாய் பட்டடைக்கும அததன்மைத்தநாய் நடபிற்குந் தொழிலொப்பு மையுண்மையான, அதுபற்றி அநநடபினைப் பட்டடையாகவுபசரித்தாரா. தீரவி டமென்று பாடமோகி முடிவிடமெனதுரைப்பாருமுளா. (க)

அஉஉ. இனம்போன றினமல்லார கேணமை மகளிரா

மனம்போல வேறுபடும

உ

இ-ள. இனம்போனது இனமல்லார கேணமை—தமக்குறறாபோனது உரு தாரோடு உளதாய் நட்பு—மகளிர் மனம்போல வேறுபடும—இடம்பெற்றாற பெண்பாலாமனம் போல வேறுபடும. எ-று,

அவாமனம் வேறுபடுதல் “பெணமனம் பேதின ரெருபபிடுப் பேனென்னு மெண்ணி லொருவன்” எனபதனுமறிக. நட்பு வேறுபடுதலாவது பழையப கையேயாதல். இவையிரண்டுபாட்டானும் கூடாநடபினது குற்றங் கூறப்பட் டது. (உ)

அஉங. பலநல்ல கற்றக கடைத்து மனநல்ல

ராகுதன் மாணார்க் கரிது.

ங

இ-ள. நல்ல பல கற்றக்கடைத்தும் — நல்லன பலநூல்களைக் கற்றவிடத் தும்— மனம் நல்லா ஆகுதல் மாணாக்கு அரிது— அதனான மனநதிருநதி நடபாதல் பகைவாக்கிலலை. எ-று.

நல்லன மனக்குற்றங்கெடுப்பன. மனநல்லனொன்ச சினைவினை முதனமேனி ன்றது. நல்லராகுதல் செற்றம் விடுதல். உள்ளே செற்றமுடையானாக கலவி யுடைமைபற்றி நட்பென்று கருதற்கவென்பதாம். (ங)

அஉச. முகத்தி னினிய நகாஅ வகத்தினு

வஞ்சனா யஞ்சப படும. ச

இ-ள. முகத்தின் இனிய நகாஅ அகத்து இன்னு வஞ்சனா — கண்டபொ முது முகத்தால் இனியவாக்ச சிரித்து எப்பொழுதும் மனத்தாலின்னராய வஞ்சனா— அஞ்சப்படும— அஞ்சலவேணடும். எ-று.

நகையது வகைபற்றி இனியவென்றும், அகத்துச செற்றம் நிகழவும் அதற்கு மறுதலையாய் நகையைப் புறத்துவினைத்தலின் வஞ்சனென்றும், அச்செற்றங் குறிப்பறிதற்கருவியாய முகத்தானுநதோன்றமுமையின் அஞ்சுதலசெய்யப்படு மென்றுங் கூறினா. இவையிரண்டுபாட்டானங் குற்றத்திற்கேதுவாய அவா கொடுமை கூறப்பட்டது. (ச)

அஉரு. மனத்தி னமையா தவனா யெனைத்தொன்றுந்

சொல்லினுற நேற்றபாற நனது. ரு

இ-ள. மனத்தின் அமையாதவனா — மனத்தாற் றமமொடு மேவாதானா — என்தொன்றும் சொல்லிலை தேற்றபாற்று அனது — யாதொருகரு த்தினுஞ் சொல்லாற் றெளிதன்முறைமைத்தனநென்று சொல்லும் நீதிநூல். எ-று.

நீதிநூலென்பது அவாயநிலையான வந்தது. பகைமைமறைந்ததொருபுடிக் சொல்லுகின்ற வஞ்சனைச்சொல்லைச் செவ்வியசொல்லெனக் கருதி அவனாக் கருமங்களிறெளிதல் நீதிநூன்முறைமையன்நென்பதாம். (ரு)

அஉசு. நடடார்போ னல்லவை சொல்லினு மொட்டாரசொ

ல்லல்லையுணரப படும. ஈ

இ-ள. நடடார்போல் நல்லவை சொல்லினும்— நடடார்போன்று நனமை பயக்குஞ்சொற்களைச் சொன்னாராயினும்,— ஒட்டா சொல் ஒலலை உணரப்ப டும் — பகைவாசொற்கள் அது பயவாமை அச்சொல்லியபொழுதேயறியப்ப டும். எ-று.

சொல்லினுமெனவே, சொல்லாணமையே பெற்றும். ஒட்டாராதலாற் நீமை பயத்தல் ஒருதலையென்பாரா, ஒலலையுணரப்படுமென்றா. (சு)

அஉஎ. சொல்லணக்க மொன்றாகட் கொள்ளற்க வில்வணக்கந்

தினகு குறித்தமை யான. எ

இ-ள. வில்வணக்கம் தீனகு குறித்தமையான—விலவினது வணக்கம் ஏற்ற வாகுத தீமைசெய்தலைக் குறித்தமையால்,— ஒனனாகண் சொல்லணக்கம் கொள்ளற்க—பகைவாமாடபி பிறக்குஞ்சொல்லினது வணக்கத்தையும் தம க்கு நனமைசெய்தலைக் குறித்ததென்று கருதற்க. எ-று.

தம்வணக்கமனறென்பது தோன்றச் சொல்வணக்கமென்றும், விலவணக்கம் வேறாயினும் வணங்குதலொப்புமைபற்றி அதனகுறிப்பையேதுவாக்கியுங் கூறினா, விலலியதகுறிப்பு அவனியு வில்வணக்கத்தினமேனிற்றலான, ஒன்றாதுகுறிப்பும் அவரியு சொல்வணக்கத்தின்மேலதாயிற்று. இதுவுநதிக் குறித்த வணக்கமென்றே கொண்டஞ்சிக் காககவெனபதாம். இவைமூன்று பாட்டானும் அவரைச் சொல்லாற்றெனியறகவெனபது கூறப்பட்டது. (எ)

அஉஅ. தொழுதகை யுள்ளும் படையொடுங்கு மொன்னை
ரழுதகண ணீரு மனைத்து. அ

இ-ள். ஒன்றா தொழுத கையுள்ளும் படை ஒடுங்கும்—ஒன்றார் குறிப்பை யுணரவல்லார்க்கு அவா தொழுந் கையகத்தும் படைக்கலம் மறைநதிற்குக் கும்,— அழுத கணனீரும் அனைத்து—அவரழுதகணனீரும் அவவாறே அது மறைநதிற்குத்தகிடமும். எ-று.

தாநட்பெனபதனைத் தங்கையானுங் கண்ணுநதேற்றிப் பின் கோற்றக்கு வாங்கவிருக்கின்றபடைக்கலம் உபததுணாவுழித் தேற்றுகின்றபொழுதே அவ் றுள்ளே தோன்றுமென்பார, ஒடுங்குமென்றார். பகைவா தம்மெனமை நா டடித் தொழினும்ழினும், அவாகுறிப்பையே நோக்கிக் காக்கவெனபதாம். இதனால் அவரைச் செயலாற்றெனியறகவெனபது கூறப்பட்டது. (அ)

அஉக. மிகச்செய்து தம்மெள்ளு வாளை நகச்செய்து
நடபினுட சாப்புலலற பாற்று. கூ

இ-ள். மிகச் செய்து தம் எள்ளுவாளை—பகைமை தோன்றாமற் புறத்தின்கண் நடப்பினை மிகச்செய்து அகத்தின்கட்டமையிகழும் பகைவரை,—நச்சு செய்து நடபினுள் சாப் புலலறபாற்று—தாமும் அந்நடப்பின்கண்ணே நின்று புறத்தின்கண் அவாமகிழும்வண்ணஞ்செய்து அகத்தின்கண் அதுசாமவண்ணம், பொருநதற்பானமைபுடைத்து அரசநீதி. எ-று.

நின்றென்பதூஉம் அரசநீதியெனப்பதூஉம் அவாயநிலையான வந்தன. அக் னென்று புறனென்றதல ஒருவற்குத் தகாதெனினும் பகைவாமாட்டாயிற் றகுமென்பது நீதிதூற்றணிபென்பார், அதன்மேலவைத்துக் கூறினார். சாவ வென்பதன்றுதிநிலை விகாரததாற்றொக்கது, “கோட்டினவாய்சசாககுத்தி” என்புழிப்போல. எள்ளுவாரைப் புல்லெனக்கூட்டுக. (க)

அஉஊ. பகைநடபாங் காலம் வருங்கான் முகநட
டகநட பொரீஇ விடல. கஊ

இ-ள். பகை நடபாம் காலம் வருங்கால—தம்பகைவா தமக்கு நட்டாரா யொழுக்குங்காலம் வந்தால்,—முகம் நடபி அகம் நடபு ஓரீஇ விடல—தாமும் அவரோடு முகத்தால் நடபுச்செய்து அகத்தால் அதனைவிட்டுப் பின்னதுவுநத வாக. எ-று.

அக்காலமாவது தம்மானும் பகையென்று வெளிப்படநீக்கலாகாதவளவு. இதனானே ஆமளவெல்லாம் நீக்குகவெனபது பெற்றும். இவையிரண்டுபாட் டானும் அநநட்பிடையொழுக்குமாறு கூறப்பட்டது. (கஊ)

அச ம் அதி.— பேதைமை.

இனி அந்நடபினையெதிர்த்துத் துன்பகமுகத்தாற்கூறிய தொடங்கினார். அப்பகைதான் முற்றக்கடியுங்குறறமன்மையினுவாய வெகுளியானும் காமத் தானுவருவதாம். அவறறுளவெகுளியான்வருவன ஐந்திகாரத்தானும் காம ததானவருவன ஐந்திகாரத்தானுங்கூறுவாரா, அவவிரண்டற்கும் அடியாயமய ககத்தை இருவகைப்படுத்து, இரண்டதிகாரத்தாற்கூறுவானொடங்கி, முத றகட்பேதைமை கூறுகின்றார். அஃதாவது யாதுமறியாமை.

அநக. பேதைமையென்பதொன் றியாதெனி னேதங்கொண் டேயம் போக விடல. க

இ-ள். பேதைமை என்பது ஒன்று— பேதைமையென்று சொல்லப்படுவது ஒருவனுக்கு ஏனைக்குறறங்களெல்லாவற்றினுமடிககத்தொன்று,—யாது என்ன ஏதம்கொண்டு னுதியமபோகவிடல—அதுதான் யாதென்று வினவின், தனக் குக்கேடு பயப்பனவற்றைக் கைக்கொண்டு ஆககம் பயப்பனவற்றைக் கைவி டுதல். எ-று.

கேடு வறுமை, பழி, பாவங்கள். ஆககம் செலவம், புகழ், அறங்கள். தானே தன்னிருமைபுகடுததுக்கோடலென்பதாம். (க)

அநஉ. பேதைமையு ளெல்லாம் பேதைமை காதன்மை கையலல தனகட் செயல. உ

இ-ள். பேதைமையுள் எல்லாம் பேதைமை—ஒருவனுக்குப் பேதைமையெ ள்லாவற்றறுளநும மிகக பேதைமையாவது— கையல்லதன்கண் காதன்மை செயல— தனக்காகாத ஒழுககத்தினகட்காதன்மை செயதல். எ-று.

இருமைக்கும் ஆகாவென்று நூலோர் கடிந்த செயல்களை விரும்பிச் செய தலென்பதாம். இவையிரண்டிபாட்டானும் பேதைமையதிலக்கணங்கூறப்ப ட்டது. (உ)

அநங. நாணமை நாடாமை நாரின்மை யாதொன்றும் பேணுமை பேதை தொழில். ங

இ-ள். நாணமை—நாணவேண்டுமவறுககு நாணமையும்— நாடாமை— நாடவேண்டுமவற்றை நாடாமையும்—நாா இனமை—யாவாமாட்டிம் முறிந தசொறசெயலுடைமையும்—யாதொன்றும் பேணுமை—பேணவேண்டுமவற் றுள் யாதொன்றனையும் பேணுமையும்—பேதை தொழில்—பேதையது தொழில். எ-று.

நாணவேண்டுமவை பழி பாவங்கள். நாடவேண்டுமவை கருமங்களிற்செ யவன தவிரவன. முறிதல் கண்ணறுதல். பேணவேண்டுமவை குடிப்பிறப்பு, கல்வி, ஒழுககமுதலாயின. இவை பேதைக்கு எஞ்ஞானறுமியல்பாய வருத லின, தொழிலென்றார். (ங)

அநச. ஒதி யுணர்ந்தும் பிறர்க்குரைத்துந் தானடங்காப் பேதையிற பேதையா ரில. ச

இ-ள். ஒதி—மனமொழிமெய்களடங்குதற்கேதுவாய நூல்களையோதியும், —உணர்ந்தும்— அவவடக்கத்தான் வரும் பயனையுணர்ந்தும்,— பிறர்க்கு

உலாததும் — அதனையறியலுறப் பிறாகஞாததும், — தான் அடங்காப் பேதையின்— தான் அவையடங்கியொழுகாத பேதைபோல— பேதையார இல— பேதையார உலகத்திலலை. எ-று.

உம்மை முன்னுங்கூட்டப்பட்டது. இப்பேதைமை தனக்கு மருந்தாய இவற்றாறீராமையானும், வேறதுமருந்தினமையானும், பேதையிற்பேதையாரில னென்றா. இவையிரண்டுபாட்டானும் பேதையது தொழில் பொதுவகையாற கூறப்பட்டது. இனிச சிறப்புலகையாறகூறப்ப. (ச)

அந்நி. ஒருமைச செயலாற்றும் பேதை யெழுமையுந் தான்புக கழுந்து மளறு. (ரு)

இ-ள். பேதை — பேதையாயினுன்— எழுமையும் தான் புகு அழுந்தும் அளறு—வரும்பிறவிகளெல்லாந் தான்புககழுந்தும் நிரயத்தினை — ஒருமைச செயல்! ஆற்றும்—இவ்வொருபிறப்புள்ளே செயதுகொள்ள வல்லனும். எ-று.

எல்லாபிறப்பும் ஏழாயடங்குதல் அறியப்பட்டமையின், முறதுமமை கொடுத்தார். அமுரதுதற்கிடனாய நிரயம். ஈண்டைப்பிறப்புக்களினுங் கொடுவினைவயத்தால் அந்நிரயத்துன்பமேயுமுந்நுவருதலின், எழுமையுந்தான் புககழுந்து மளறென்றா. முடிவில்காலமெல்லாம் தான் நிரயத்துன்பமுழத்தற்கேதுவாங்கொடுவினைகளையேயறிந்நு சிலகாலத்துள்ளே செயதுகோடல் பிறாகக்கரிதா கலின், ஆற்றுமென்றா. இதனான அவனமறுமைச்செயல் கூறப்பட்டது. (ரு)

அந்நி. பொய்படு மொன்றே புனைபுணுங் கையறியாப் பேதை வினைமேற கொளின். கூ

இ-ள். கை அறியாப் பேதை வினைமேறகொளின்—செய்யமுறைமையறியாதபேதை ஒருகருமத்தை மேற்கொளவனாயின்,—பொய்படும ஒன்றே புனைபுணும்— அதுவும் புறாபட்டித தானுநதளபுணும். எ-று.

புறாபடுதல் பின் ஆகாவகை உள்ளழிதல். ஒன்றேவென்பது எண்ணிடைச சொல். அதனையுங்கெடுத்தத தானுங்கெடுமென்பதாம். இதனால் அவன் செல்வம் படைக்குமாறு கூறப்பட்டது. (கூ)

அந்நி. ஏதிலா ராரத் தமாபசிபப் பேதை பெருஞ்செலவ முற்றக கடை. எ

இ-ள். பேதை பெருஞ்செலவம் உற்றககடை — பேதையாயினுன் பெரிய செலவத்தைத் தெய்வத்தானெய்தியவழி,— ஏதிலா ஆரத் தமா பசிபா— தன்னோடு ஓரியையுமில்லாதா நிறைய, எல்லாவினையுமுடைய தமராயினா பசியாநிற்பா. எ-று.

எல்லாநன்மையுஞ்செயதுகோடற்கருவியென்பது தோனறப் பெருஞ்செல்வமெனநும், அதனைப் படைக்குமாற்றல்லலாமை தோன்ற உற்றக்கடையெனநும், எல்லாம் பெறுதிறேனற ஆரவெனநும், உணவும்பெறுமை தோன்றப் பசிப்பொன்றுங்கூறினா. (எ)

அந்நி. மைய லொருவன் களித்தற்றும் பேதைதன் கையொன் றுடைமை பெறின். அ

இ-ள. பேதை தனக்கை ஒன்று உடைமை பெறின—பேதையாயினுன் தன் கைக்கண்ணே ஒன்றையுடைமையாகப் பெற்றானுயின், — மையல் ஒருவன் களித்தற்று—அவன் மயங்குதல் முன்னே பித்தினையுடையானொருவன் அம்ம யக்கத்தினமேலே மதுவுண்டி மயங்கிற்றபோலும். எ-று.

பெறினெனவே, தெய்வத்தானன்றித் தன்னுறபெறுமை பெற்றும். பேதை மையுஞ் செல்வக்களிப்பும் ஒருங்குடைமையால் அவன் செயவன் மையலும் மதுக்களிப்பும் ஒருங்குடையான் செயவன்போற் தலைதிரிமாறுமென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் அவன் செல்வமெய்தியவழிப்பயன்கொள்ளுமாறு கூறப்பட்டது. (அ)

அருகூ. பெரிதினிது பேதையா கேண்மை பிரிவின்கட
பீழை தருவதொன் றில். கூ

இ-ள. பிரிவின்கண் தருவது பீழை ஒன்று இல்—பின் பிரிவுவரதுழி அஃதி ருவாகருந்தருவதொருநுண்பிலலை, —பேதையா கேண்மை பெரிது இனிது —ஆகலாற் பேதையாரினா திம்முட்கொண்ட ஈட்பு மிகவினிது. எ-று.

நாடோறுந்தேயநது வருதலின், துன்பந்தாராதாயிற்று. புகழ்வார்போன்று பழித்தவாறு. இதனால் அவரது நட்பினகுற்றங்கூறப்பட்டது. (கூ)

அசு0. குழாஅக்கால் பள்ளியுள் வைத்தற்றாற் சான்றோர்
குழாஅத்துப் பேதை புகல். க0

இ-ள. சான்றோர் குழாந், துப் பேதை புகல்—சான்றோரவையின்கட பேதை யாயினுன் புகுதல்—குழாக்கால் பள்ளியுள் வைத்தற்று—துயவல்ல மிதித்த காலை இன்பந்தரும் அமளிதகண்ணே வைத்தாற்போலும். எ-று.

கழுவாக்காலென்பது இடக்கரடக்கு. அதனால் அவ்வமளியும் இழிக்கப்படு மாறுபோல இவனால் அவ்வவையும் இழிக்கப்படுமென்பதாம். இஃதனால் அவன் அவையிடையிருக்குமாறு கூறப்பட்டது (க0)

அரு ம அதி.— புல்லறிவாண்மை.

இனி ஏனைப்புல்லறிவாண்மை கூறுகின்றோ. அ ரு புல்லியவறிவினையாடற் றனமையென விரியும். அஃதாவது தான் செற்றறிவினனுயிருந்தே தன்னைப் பேரறிவினனாக மதித்து உயாந்தோர் கூறும் உறுதிச்சொற்கொள்ளாமை.

அசுக. அறிவினமை பின்மை|| ளினமை பிறிதினமை
பின்மையா வையா துலகு. க

இ-ள. இனமையுள் இனமை அறிவினமை—ஒருவனுக்கு இல்லாமை பல வறுள்ளும் மிக்கவிலலாமைபாவது அறிவிலலாமை, — பிறிதினமை இன மையா வையாது உலகு — மறைப்பொருளிலலாமைபோவெனின், அதனை அப்பெற்றித்தாய இல்லாமையாகக் கொள்ளா உலகத்தாரா. எ-று.

அறிவென்பது ஈண்டித் தலைமைபற்றி நல்லறிவினமேனின்றது. புல்லறிவா ளா செல்வமெய்தியவழியும் இம்மை மறுமைப்பயனெய்தாமையின் அதனை இனமையுள்ளினமையெனவும், நல்லறிவாளா வறுமையெய்தியவழியும் அஃதி

மூவாமையின் அதனை இனமையாவையாதென நுகருக. இதனா புல்லறிவினது குற்றங்கூறப்பட்டது. (க)

அசஉ. அறிவிலா நெஞ்சுவந் தீதல பிறிதியாது

மிலலை பெறுவான் றவம. உ

இ-ள். அறிவிலான நெஞ்சு உவந்தா தல — புல்லறிவுடையான் ஒருவனுக்கு மனமுவந்த ஒன்று கொடுத்தல் கூடிற்றாயின, — பெறுவான் தவம் பிறிதாயாதம் இல்லை — அதற்குக் காரணம் பெறுகின்றவனலவியே, வேறொன்று மில்லை. எ-று.

ஒரோவழி நெஞ்சுவந் தீதலகூடலிற புல்லறிவாளரும் நல்வினைசெய்ய என பார்க்குப் பெறுவான் வீழ்பொருளெய்தியானபோலவதலது இம்மை நோக்கியாக மறுமை நோக்கியாக ருக்கின்றாலலெனக் கூறியவாறு, கூடிற்றாயின அதற்குக்காரணமெனனுஞ்சொற்கள் அவாயநிலையான வந்தன. இதனால் அஃதுடையார தம்மாட்டி நல்லன் செயதலறியாமை கூறப்பட்டது. (உ)

அசங். அறிவிலா தாந்தமமைப் பீழிகுதும் பீழை

செறுவார்க்குஞ் செயத லரிது. ங்

இ-ள். அறிவிலா தாம் தம்மைப் பீழிகுதும் பீழை — புல்லறிவுடையார தாமே தம்மை வருத்தும் வருத்தம் — செறுவார்க்கும் செயதல் அரிது — அது செயதற்குரியராய் தம்பகைவார்க்குஞ் செயதலரிது. எ-று.

பகைவா தாம் அறிந்ததொன்றனைக் காலம்பாத்திருந்து செய்வதல்லது வறுமை, பழி, பாவமுதலிய பலவற்றையும் எக்காலத்தாஞ் செய்யமாட்டாமை யின, அவார்க்குஞ்செய்தலறிதெனரா. இதனால் அவாதம்மாட்டிந் தீயன் செய்தலறிவொன்பது கூறப்பட்டது. (ங்)

அசச. வெண்மை யெனப்படுவ தியாதெனி னெண்மை

புடையமயா மென்னுஞ் செருக்கு. ச

இ-ள். வெண்மை எனப்படுவது யாது எனின் — புல்லறிவுடைமையென்று சொல்லப்படுவது யாதென்று வினவின, — யாம் ஒண்மை உடையம் எனலும் செருக்கு — அது தம்மைத் தாமே யாம் நல்லறிவுடையமென்று நன்குமதிக்கும் மயக்கம். எ-று.

வெண்மையாவது அறிவுமுதிராமை. ஒண்மையெனக் காரியப்பெயர் காரணத்திற்காயிற்று. உலகத்தாரிகமுதல் அறிந்துவைத்தும் அவவாறு மதித்தலான, மயக்கமெனார். (ச)

அசடு. கல்லாத மேற்கொண் டொழுகல் கசடற

வல்லதூஉ மையந் தரும். டு

இ-ள். கல்லாத மேற்கொண்டி ஒழுகல் — புல்லறிவாளா தாங்கல்லாததூலக னையுங் கற்றாராகத் தாம் மேலிட்டிக்கொண்டி ஒழுதல், — கசடி அற வல லதூஉம் ஐயம் தரும் — கசடறக் கற்றதொருநூலுண்டாயின், அதனகண்ணும் பிறர்க்கையத்தை வினைக்கும். எ-று.

வலதென ஏழாவது இறுதிக்கட்டொககது. உண்டாயினென்பது அவாயநிலையான வந்தது. ஐயம் அதுவல்லொன்பதூஉம் இவவாறுகொல்லோவென்பது.

அசக. அற்ற மறைத்தலோ புல்லறிவு தம்வழிற்
குற்ற மறையா வழி. கூ

இ-ள். தம் வயின் குற்றம் மறையாவழி — புல்லறிவாளர் தங்கணிகழுங் குற்றங்களையுடையிருந்து கடியாராயின்,—அற்றம் மறைத்தலோ புல்லறிவு—ஆடையால் அற்றம் மறைத்தாராகத் தம்மைக் கருதுதலும் புல்லறிவாம். எ-று.

குற்றம் மறைத்தலாவது அவற்றை இலவாககுதல். மறைக்கப்படுவன பலவற்றுள்ளும் உயர்த்தவற்றையெல்லாம் மறையாது தாழ்த்தொன்றையே மறைத்து அவ்வளவாற்றம் மையுமலகவொழுக்கினராக மதித்தலும் புல்லறிவென்பதாம். இவையுன்றுபாட்டானும் அவர் தம்மை வியத்தற்குற்றங் கூறப்பட்டது. (கூ)

அசஎ. அருமறை சோரு மறிவிலான் செய்யும்
பெருமிறை தானே தனக்கு. ஏ

இ-ள். அருமறை சோரும் அறிவிலான் — பெறுதற்கரிய உபதேசப்பொருளைப் பெற்றாலும் உட்கொள்ளாது போகும் புல்லறிவாளன்—தானே தனக்குப் பெருமிறை செய்யும்—அவ்வுறுதியுறியாமையாற்றானே தனக்கு மிக்க வருத்தத்தைச் செய்துகொள்ளும். எ-று.

சோருமென இடத்து நிகழ்பொருளினரெழிலி இடத்தினமேனினறது. மிக கவருதம் பொறுத்தற்கரிய துன்பங்கள். இனி அருமறைசோருமென்பதற்குப் பிறரெல்லாம் உள்ளத்தடக்கப்படும் எண்ணத்தை வாய்சோர்ந்து பிறர்க்குக் குறைகுமென்றுரைத்தாரா, அது பேணுமையென்னும் பேதைமையாவதன்றிப் புல்லறிவாண்மையெனமையறிக. (எ)

அசஅ. ஏவவுஞ் செய்கலான் றுன்றேரு னவ்வுயிரி
போலு மளவுமோர் நோய். அ

இ-ள். ஏவவும் செய்கலான்—புல்லறிவாளன் தனக்குறுதியாயவற்றை அறிவுடையார் சொல்லாநிற்கவுஞ் செய்யான்,— தான் தேருன்—அதுவன்றித் தானாகவும் இவை செய்வனவென்றியான், — அவ்வுயிரி போமளவும் ஓர் நோய் — அவ்வுயிரி யாகக்கையின்குமளவும் நிலத்திற்குப் பொறுத்தற்கரிய தொருநோயாம். எ-று.

உயிர் தான் உணராதற்றன்மைத்தாயிருந்தும் நின்ற யாகக்கவயத்தான் மருடற்றன்மைத்தாய் வேறுபடுதலின் அவ்வுயிரொன்றும், அதனின்கியபொழுதே அதற்கு இரண்டனுள்ளொன்றுகூடுதலிற் போமளவுமென்றும், குலமலை முதலிய பொறுக்கின்ற நிலத்திற்குப் பாவயாகக்கை பெருமபொறையாய்த் துன்பஞ்செய்தலின் ஒருநோயென்றுகூறினார். (அ)

அசகூ. காணாதாற் காட்டுவான் றுன்காணான் காணாதான்
கண்டாணந் தானகண்ட வாறு. கூ

இ-ள். காணாதாற் காட்டுவான் தான் காணான்—தன்னை எல்லாமறிந்தானாக மதித்தலாற் பிறரால் ஓன்றறியுந் தன்மையிலாதானே அறிவிக்கப்படுவான் அவ்நாற்பழிக்கப்பட்டதே தான் அறியாறாய் முடியும்; — காணாதான் தான் கண்டவாறு கண்டானும்—இனி அவ்வுறியுந் தன்மையிலாதானே கொண்டது விடாமையாற்றானறிந்தவாற்றால் அதனை அறிந்தாறாய் முடியும். எ-று.

புல்லறிவாளாக்கு நல்லறிவு கொளுவுதல் ஒருவாற்றானும் இயைவதனறெனபதாம். (க)

*அரு0. உலகத்தா ருண்டெனப திலலென்பான் வையத்
தலகையா வைக்கப பிம். க0

இ-ள். உலகத்தா உண்டி எனபது இல என்பான் — உயாந்தோர்பலரும் உண்டென்பதோபொருள்த தன புல்லறிவானிலையென்று சொல்லுவான் —வையத்து அலகையா வைக்கப்பிம்—மக்களென்று கருதப்படான, வையத்துக் காணப்படுவதோர பேயென்று கருதப்படும். எ-து.

கடவுளும் மறுபிறப்பும் இருவினைப்பயனும் முதலாக அவா உளவெனப்பன பல்வேறு சாதிபற்றி உண்டெனப்பதெனறும், தானே வேண்டியகூறலால் ஒப்பும வடிவால் ஒவ்வாமைபுமுடைமையிற் றனயாக்கக் கரந்து மக்களயாக்கையுடனானதுதலவல்ல அலகையென்றுங்கூறினா. இவைநான்குபாட்டானும் உறுதிசொற்கொள்ளாமையது குற்றங்கூறப்பட்டது. (க0)

அசு ம அதி.—இகல்.

இனி அவற்றான வரும் வெகுளி காமங்களுள் அரசாக்கு வெகுளி பெரும் பானமைத்தாகலின், அதனான வருவன கூறுவானறொடங்கி, முதற்கண் இகல் கூறுகின்றா. அஃதாவது இருவா தம்முட்பொருள் வல்தொலைதற்கேதுவாய மாறுபாடு.

அருக. இகலென்ப வெல்லா வுயிரகடும் பகலெனனும்
பண்பின்மை பாரிககு நோய. க

இ-ள். எல்லா உயிரகடும் பகலெனனும் பண்பு இன்மை பாரிகடும் நோய — எல்லாவுயிரகடும் பிறவுயிரகளோடு கூடாமையெனறும் தீக்குணத்தை வளாககுமகுற்றம் — இகல் எனப — இகலென்று சொல்லுவா நூலோ. எ-து.

மக்களையும் விலங்குகளோடொப்பிப்பதெனபது தோன்ற எல்லாவுயிரகடு மெனறும், பகுதிக்குணத்தை இடையின்று விளைத்தலிற் பகலெனனும் பண்பின்மையெனறங்கூறினா. நறவுண்பின்மை அருத்தாபத்தியாற்றிக் குணமாயிற்று. இதனால் இகலதுகுற்றங்கூறப்பட்டது. (க)

அருஉ. பகலகருதிப பற்ற செயினு மிகலகருதி
யினஞ்செய யாமை தலை. உ

இ-ள். பகல கருதிப பற்ற செயினும் — தம்மோடுகூடாமையைக் கருதி ஒருவன் வெறுப்பன செயதானினும், — இகல் கருதி இன்னு செயயாமை தலை — அவனோடு மாறுபடுதலைக் குறித்தது தாமவனுக்கு இன்னாதவற்றைச் செயயாமை உயாந்தது. எ-து.

செய்யிறப்பகைமைவளரத் தாநதாழ்நதுவரலானும், ஒழியின அப்பற்றத்தன தாமேடோயநதுபோகத் தாம் ஒங்கிவரலானும், செயயாமை தலையென்றா. பற்றத்தவெனபது விகாரமாயிற்று. (உ)

அடுங். இகலென்னு மெவ்வநோய நீக்கிற் றவல்லலாத
தாவில விளக்கந தரும். ஈ

இ-ள். இகல என்னும் எவ்வ நோய நீக்கின— மாறுபாடென்று சொல்லப் படுகின்ற துன்பத்தைச்செய்ய நோயை ஒருவன் தன்மனத்தினின்று நீக்குமா யின்,— தவல இல்லாத தாவில விளக்கம் தரும் — அவனுக்கு அநநீக்குதல எஞ்ஞானமும் உளனாதற்கேதுவாய புகழைக் கொடுக்கும். எ-று.

தவல்லலாமை அருத்தாபத்தியான அப்பொருட்டாயிற்று. தாவிலவிளக்கம் வெளிப்படல், யாவருந்நப்பராவா, ஆகவே எல்லாச்செலவமுமெய்திக் கொடை முதலியகாரணங்களாற் புகழ்பெறுமென்பதாம். (ஈ)

அடுச. இன்பதது ளின்பம் பயக்கு மிகலென்னுந்
துன்பத்துட னென்ப கெடின. ச

இ-ள். இகல என்னும் துன்பத்துள் துன்பம் கெடின — மாறுபாடென்று சொல்லப்படுகின்ற துன்பங்களெல்லாவற்றினும் மிகத்தன்பம் ஒருவன்கண் லையாயின்,—இன்பத்துள் இன்பம் பயக்கும் —அவ்வின்பம் அவனுக்கு இந் பங்களெல்லாவற்றினும் மிக்கவின்பத்தினைக் கொடுக்கும் எ-று.

துன்பத்துட்கின்பம் பலரோடு பொருது வல்தொலைதலான யாவாக்குமெளி யனாயுவது, அதனை இடையினறியேபயத்தலின், இகலென்னுமென்றா. இந் பத்துளின்பம் யாவருந்பாகலின் எல்லாப்பயனுமெய்தியுறுவது. (ச)

அடுரு. இகலெனா சாயந்தொழுக வல்லலா யாரோ
மிகலாகுந தலாமை யவா. ரு

இ-ள். இகல எதிர சாயந்த ஒருக வல்லலா — தம்முள்ளதது மாறுபாடு தோன்றியவழி அதனையேற்றுக்கொள்ளாது சாயந்தொழுகவல்லலா—மிகல ளாகும் தன்மையவா யாரா—வெல்லக் கருதுநதன்மையுடையா யாவா! எ-று.

இகலையொழிந்தொழுகல் வேந்தாக்கு எவ்வாற்றானும் அரிதாகலின் வல்லா னாயென்றும், அவா யாவாக்கும் நண்பாகலின் அவரை வெல்லக்கருதுவா யாவருமில்லையென்றுகூறினா. இவைநான்குபாட்டானும் இகலாதாக்கு வரும் நன்மை கூறப்பட்டது. (ரு)

அடுகூ. இகலின் மிகலினி தென்பவன் வாழ்க்கை
தவலுங் கெடலு நணிதது. கூ

இ-ள். இகலின் மிகல இனிது எனபவன் வாழ்க்கை — பிறரோடுமாறுபடு தற்கண் மிகுதல எனக்கு இனிதென்று அதனைச் செய்வானது உயிரவாழ்க்கை —தவலும் கெடலும் நணிதது—பிழைத்தலும் முற்றக்கெடுதலுஞ் சிறிதுபொ முதுள் உள்வாம். எ-று.

மிகுதல மேனமேலாகுதல. இனிதென்பது தானவேறலகுறித்தல. பிழை த்தல வறுமையானினுதாதல. முற்றக்கெடுதல இறத்தல. இவற்றோடு நணி ததென்பதனைத் தனித்தனிகூட்டி, உமமைகளை எதிரதும் இறந்ததூறழீஇய வெசவும்மையாகவுகாக்க. பொருட்கேடும் உயிரக்கேடும் அப்பொழுதேயுள் வாமென்பதாம். (கூ)

அருள். மிகன்மேவன் மெய்ப்பொருள் காணு ரிகன்மேவ
வின்னு வறிவி னவா. எ

இ-ள். இகல் மேவல் இனனா அறிவினவா — இகலோடு மேவுதலையுடைய
இனனாதவறிவினையுடையா—மிகல் மேவல் மெய்ப்பொருள் காணா—வெற
றிபொருநததலையுடைய நீதிநூற்பொருளையறியமாட்டா. எ-று.

இனனாவறிவு தமக்கும் பிறாகருநீங்கு பயக்குமறிவு. வெறறி வழிநின்றார்
க்கு உளதாவது. காணப்படுமபயத்ததாகலின், மெயநூலெனப்பட்டது. இக
லால் அறிவு கலங்குதலின், காணானொரா. இவையிரண்டுபாட்டாலும் இகலி
னாக்கு வருநதீங்கு கூறப்பட்டது. (எ)

அருள். இகலிற் கெதிரசாயத லாகக மதனை
மிகலாககி னாககுமாங் கேடு. அ

இ-ள். இகலிற்கு எதிரசாயதல் ஆககம்—தன்னுள்ளதது மாறுபாடு தோன
றியவழி அதனையெதிரதலையொழிதல் ஒருவனுக்கு ஆககமாம்,—அதனை மிகல்
ணக்கின கேடு ணக்குமாம் — அதுசெய்யாது அதனகண்மிகுதலை மேற்கொ
ளவானாயிற் கேடுநதனகணவருதலை மேற்கொள்ளும். எ-று.

எதிரதல் ஏற்றுக்கோடல். சாயநதபொழுதே வருதலின், சாயதல் ஆக்கமெ
னரா. இகலிற்கெனவும் அதனையெனவும் வந்தன வேற்றுமைமயக்கம். (அ)

அருள். இகல்காணு னாககம் வருங்கா லதனை
மிகலகாணுங் கேடு தரற்கு. கூ

இ-ள். ஆககம் வருங்கால் இகல் காணு — ஒருவன் தனகணக்கம் வரும்
வழிக் காரணமுண்டாயினும் இகலை நினையான்,—கேடு தரற்கு அதனை மிகல்
காணு—தனக்குக் கேடுசெய்துகோடற்குக் காரணமின்றியும் அதனகண் மிகு
தலை நினைக்கும். எ-று.

இகலான் வருங்கேடு பிறரான்ன்றென்பது தோன்றாத தரற்கென்றார். நான்
காவதும் இரண்டாவதும் ஏழாவதனகண் வந்தன. ஆக்கக்கேடுகட்கு முன்ன
டப்பன இகலினது இனமை உண்மைகளென்பதாம். (க)

அருள். இகலான மின்னாது வெல்லா நகலான
நன்னய மென்னுஞ் செருக்கு. கூ

இ-ள். இகலான இன்னாது எல்லாம் ஆம் — ஒருவனுக்கு மாறுபாடொன
ருனே இன்னாதனவெல்லாம் உளவாம்,—நகலான நன்னயம் எனனும் செரு
க்கு ஆம்—நடபொனருனே நல்லநீதியெனனும் பெருஞ்செலவம் உளதாம்.
எ-று.

இன்னாதன வறுமை, பழி, பாவமுதலாயின. நகல் மகிழ்தல். நகலென்ப
துஉன் செருக்கென்பதுஉம் தத்தவகாரணங்கட்காயின. நயமெனனுஞ்செருக்
கெனக் காரியத்தைக் காரணமாகவுபசரித்தா. இவையுன்றுபாட்டாலும் அவ்
விருமையுங்கூறப்பட்டன. (கூ)

அள ம் அதி.—பகைமாட்சி.

அஃகாவது அறிவினமைமுதலிய குற்றங்களுடைமையாற பகையை மாட்டிப் பிப்படுத்தல். அரசாக்கு எவ்வாற்றானும் பகையினமை கூடாமையின் மேற்பொதுவகையான விலக்கப்பட்ட இகலை நண்டுச் சிறப்புவுகையான விதிக்கின்ற ராகலின், இஃததனபின் வைக்கப்பட்டது.

அசுக. வலியார்க்கு மாறேற்ற லோம்புக வோம்பா

மெலியாராமேன மேக பகை.

க

இ-ள். வலியார்க்கு மாறு ஏற்றல் ஒம்புக — தமமினவலியார்க்குப் பகையா யெதிர்தலை ஒழிக, — மெலியாராமேன பகை ஒம்பா மேக—ஏனை மெலியார்க்குப் பகையாதலை ஒழியாது விரும்புக. எ-று.

வலியாரொன்புழித் துணைவலியுமடங்கலின், மெலியாரொன்புழித் துணைவலியினமையுஞ்ஞொள்ளப்படும. அததுணைதான படை பொருணமுதலிய வேற்றுமைத்துணையும் நலலறிவுடைமை நீதிநூலவழியொழுக்கனமுதலிய ஒற்றுமைத்துணையுமெனவிரண்டாம். அவவிரண்டிமில்லலாரை வெலவார்க்கு வலிதொலையாமையின் அவரோடு பகைத்தல் விதிக்கப்பட்டது. சிங்கநோக்காகிய இதனுட்பகைமாட்சி பொதுவகையாற கூறப்பட்டது. (க)

அசுஉ. அனபில னுன்ற துணையிலன் றுன்றுவ்வா

னென்பரியு மேதிலான துபபு.

உ

இ-ள். அனபு இலன் — ஒருவன் தனசுற்றத்தினமேலனபிலன், — ஆனதுணை இலன்—அதுவேயன்றி வலிய துணையிலன்,—தான் துவவான்—அதனமேற றுனவலியிலன்,— ஏதிலான துபபு என பரியும — அப்பெற்றியானமேலவந்த பகைவன் வலியினை யாங்குநனதொலைகமும் எ-று.

சுற்றமும இருவகைத்துணையும் தனவலியுமிலனாகலின், அவனமேற செலவார்க்கு வலி வளாவதன்றித் தொலையாதென்பதாம். துவவான் துவவினைச்செய்யான. (உ)

அசுக. அஞ்சு மறியா னமைவில னீகலான

றஞ்சு மெளியன பகைகக்கு

க

இ-ள். அஞ்சும — ஒருவன் அஞ்சவேண்டாதவற்றிற்கு அஞ்சாநிறகும்,— அறியான— அறியவேண்டுமவற்றையறியான,— அமைவு இலன்—பிறரோடு பொருத்தமில்ன்,— ராகலான்— இவற்றினமேலும் யாவாமாட்டிம் இவற்றனமாலையன்,— பகைக்குத் தஞ்சுமெளியன்—இப்பெற்றியான பகைவார்க்கு மிகவெளியன். எ-று.

தஞ்சுமெளியனென்பன் ஒருபொருட்பனமொழி. இந்நான்கு குற்றமுமுடையான பகையினறியுமழியுமாகலின், தஞ்சுமெளியனென்றா. (க)

அசுச. நீங்கான் வெகுளி நிறையில னெஞ்ஞானும்

யாங்கனும் யார்க்கு மெளிது.

ச

இ-ள். வெகுளி நீங்கான்—ஒருவன் வெகுளியினீங்கான்,— நிறை இலன்—அதுவேயன்றித் தான் நிறையுடையனல்லன், — எஞ்ஞானும் யாங்கனும்

யார்க்கும் எளிது—அவனமேறசேறல எககாலத்தம் எவவிடத்தம் யார்க்கு மெளிது. ஏ-று.

நிறை மறைபிறறியாமை. வெகுடனமாலையனாகலானும், மறைவெளிப்படுத்தலானும், மேறசெல்வாக்காகு காலமும் இடனும் வலியுமறிந்து சேறல்வேண்டாதாயிற்று. இனி இனிதென்றுபாடமோதி அவனபகைமை இனிதென்றுரைப்பாருமுளா. (ச)

அசுரு. வழிநோக்கான் வாய்ப்பன செய்யான பழிநோக்கான் பண்பிலன் பற்றாக கினிது. ௫

இ-ள். வழி நோக்கான்—ஒருவன் தீதுதூலையோதான்,—வாய்ப்பன செய்யான—அது விதித்ததொழிலகளைச் செய்யான,—பழி நோக்கான்—தனக்கு வருமபழியைப் பாரான்,—பண்பு இலன்—தான்பண்புடையனல்லன்,—பற்றாக்கு இனிது—அவனபகைவாக்கு அப்பகைமையினிது. ஏ-று.

தொல்லோரடிப்பட்டு வழங்கிவந்ததாகலான வழியெனறும், தப்பாது பயன்படுத்தலின் வாய்ப்பனவெனறும், இக்குற்றங்களுடையான ருனையழிதலிற் பற்றாக்கினிதென்றுங்கூறினா. (ரு)

அசுசு. காணுச சினத்தான் கழிபெருங் காமத்தான் பேணுமை பேண்ப படும. கூ

இ-ள். காணுச சினத்தான் — தனனையும் பிறரையும் தானறியாமைக்கேது வாகிய வெகுளியையுடையான் யாவன்,—கழி பெருங்காமத்தான்—மேன்மேல் வளராரின்ற மிக்க காமத்தையுடையான் யாவன்,—பேணுமை பேண்ப படும—அவரது பகைமை விரும்பிக் கொள்ளப்படும. ஏ-று.

காணுதசினமென்பது விகாரமாயிற்று. முன்னோனுக்கு யாவரும் பகையாகலானும், ஏனோனுக்குக் காரியந்தோன்றாமையானும், தாமேயழிவொன்பது பற்றி, இவாபேணுமை பேணப்படுமென்றா. (சு)

அசுஎ. கொடுதருங் கொளலவேண்டு மன்ற வடுத்திருந்து மாணுத செய்வான் பகை. எ

இ-ள். அடுதது இருந்து மாணுத செய்வான் பகை — வினையைத் தொடங்கியிருந்து அதற்கேலாதன செய்வான் பகைமையை—கொடுத்தும் கொளலமன்ற வேண்டும் — சிலபொருளழியக் கொடுத்தாயினுங் கோடல் ஒருதலையாகவேண்டும். ஏ-று.

ஏலாதன மெலியனாயவைத்துத்துணிதலும், வலியனாயவைத்துத் தணிதலும், முதலாயின. அப்பொழுது அதனாசிலபொருளழியினும் பின் பலபொருளைய தற்குஐயமின்மையின், கொளலவேண்டும் என்றவென்றா. இவையாறுபாட்டானும் அது சிறப்புவுகையாற கூறப்பட்டது. (எ)

அசுஅ. குணனிலனாக குற்றம் பலவாயின் மாற்றார்க் கினனிலனா மேமாப புடைத்து. அ

இ-ள். குணனிலனாக குற்றம் பலவாயின் இன்ன இலனும்—ஒருவன் குணனென்றுமிலனாக உடைய குற்றம் பலவாயவழி, அவன் துணையிலனும்,

— மர்த்ராகுக்கு ஏமாபு உடைத்து — அவ்விலனாதருளே அவனபகைவாக குத துணையாதலையுடைத்து. எ-று.

குணம் இறைமாட்சியுடனொல்லியன். குற்றம் இவ்வதிகாரத்துச் சொல்லியனவும் மறநுமத்தனமையனவும். துணை சுற்றம், நட்பு, பொருள், படை முதலாயின. பகைவாககு இவற்றானுளதாம் பயனருளையுளதாமாகலின், ஏமாபுடைத்தென்றா. இலனாயென்னுஞ் செப்தெனெச்சம் உடையவென வந்த பெய்சொச்சகுறிப்புக் கொண்டது. (அ)

அசுக். செதுவராகஞ்சு சேணிகவா வினப மறிவிலா

வஞ்சம் பகைவாப பெறின.

க

இ-ள். அறிவு இலா அஞ்சம் பகைவாப பெறின—நீதியையறிதலில்லாத அஞ்சம் பகைவாப பெற்றால்,—செதுவராகஞ்சு சேண இனபம் இகவா —அவரைச் செதுவராகு உயர்ந்தவினபங்கள் நீங்கா. எ-று.

உபாயமறிதலும் அறிந்தாற் செய்யுமுடிக்கூந் திண்மையுமில்லாதாரோ பகைவராதல் கூடாமைபிறப்பெனைன்றும், அவனாயறிந்து மேற்சென்றபொழுதே பகையின்மையுஞ் செலவமும் ஒருங்கேயெய்தலிற் சேனுடையினபங்கள் இகவாவென்றுங்கூறினார். (க)

அள0 கலலான் வெகுளுஞ் சிறுபொரு ளெஞ்ஞான்று

மொல்லாணை யொல்லா தொளி

க0

இ-ள். கலலான வெகுளும் சிறுபொருள் ஒல்லாணை—நீதிதூலைக் கலலாதானோ பகைத்தலான வரும் எளியபொருளை மேவாதானை — எஞ்ஞானமும் ஒளி ஒலாது—எஞ்ஞானமும் புகழ் மேவாது. எ-று.

சிறுபொருள் முயற்சி சிறிதாய் பொருள் நீதியுரியாதானை வேறல் எளிதாயிருக்கவும் அது மாட்டாதானை வெற்றியான வரும் புகழ் கூடாதென்பதாம்; ஆகவே, இச்சிறிய முயற்சியாற் பெரிய பயனெய்துகவென்றவாறாயிற்று. இதற்குப் பிறொல்லாம் அதிகாரத்தோடு மாறுதன்மேலும் ஒப்பொருட்டொடாபு படாமலுணர்த்தார். இவையென்றுபாட்டானும் அதனினாய் பயன் கூறப்பட்டது.

அ.அ. ம. அதி.— பகைத்திறந்தொரிதல்.

அஃதாவது மாண்பு பகையை அக்குதற்குற்றமும், முன் ஆங்கின்று பகையுள் நட்பாககற்பாலதும், நொதுமலாககற்பாலதும், அவற்றின்கட்செய்வதும், ஏனைக்களைத்தபால்தன்கட்செய்வனவும், களையும் பருவமும், களையாககற்பாடு மிழுகமும் என்று இதிறநங்களை ஆராய்தல். இரட்டிதமொழிதலென்பதன்ற பகையது திறமும் பகையிடத்தாக்குந் திறமுமென விரிக்கப்பட்டது. இவையெல்லாம் மாண்பு பகையவாகலின், இது பகைமாட்சியினபின் வைக்கப்பட்டது.

அளக. பகையென்னும் பண்பு லதனை யொருவ

னகையேயும் வேண்டறபாறு நனாறு. க

இ-ள். பகை என்னும் பண்பு இலதனை — பகையென்று சொல்லப்படுந் திணையுபபதனை — ஒருவன் நகையேயும் வேண்டறபாறு அனாறு — ஒரு

வன் விளையாட்டினகண்ணையாலும் விரும்புதலியறகைத்தனநென்று கூறும் நீதினால். எ-று.

மாண்புபகையையாக்கிக்கோடல் எவ்வாற்றானுநதீமையேபயததலிற்பண்பில தென்றும், அதனை விளையாட்டினகண் வேண்டினுரு செற்றமே விளைநது மெய்யாமாகவின நகையேயுமென்றும், வேண்டாமை தொல்லையோரது துணி வென்பாரநீதிநூன்மேலவைத்துக்கூறினா. அப்பெயர் அவாய்நிலையானவரதது.

அளஉ. விலலே ருழவா பகைகொளினுங் கொள்ளற்க
சொல்லே ருழவா பகை. ௨

இ-ள். வில் ஏர் உழவா பகை கொளினும்—ஒருவன் விலலை ஏராகவுடைய உழவரோடு பகை கொண்டானாயினும்,—சொல் ஏர் உழவா பகை கொள்ள ற்க—சொல்லை ஏராகவுடைய உழவரோடு பகை கொள்ளாதொழிக. எ-று.

சொல் ஆகுபெயரான நீதிநூன்மேனினதது. வீரம் ரூபுச்சியெனலும் ஆற்ற ல்களுள் வீரமேயுடையாரோடு பகைகொண்டாற கேடுவருதல் ஒருதலையன்று, வரத்தாயினுந் தனக்கேயாம், ஏனைச்சூழ்ச்சியுடையாரோடாயிற் றனவழியினு ளளார்க்குந் தப்பாது வருதலின், அது கொள்ளினும் இது கொள்ளற்கவென றூர். உமமையான அதுவுமாகாமை பெறுதும். இரண்டுமுடையாரோடு கொள ளலாகாமை சொல்லவேண்டாவாயிற்று. உருவகவிசேடம். (௨)

அளங். ஏமுற றவரினு மேழை தமியனாய்ப்
பல்லார பகைகொள பவன். ௩

இ-ள். தமியனாய்ப் பல்லார பகை கொளபவன் — தான் தனியனாய்வைத் துப் பலரோடு பகைகொளவான்—ஏமுறறவரினும் ஏழை— பித்தறறாரினும் அறிவிலன். எ-று.

தனிமை சுற்றம் நட்புப் படைமுதலியவின்மை. மயக்கத்தால் ஒப்பாராயி னும் ஏமுறறவா அதனாற்றீங்கெய்தாமையின், தீங்கெய்துதலுமுடைய இவனை அவரினும் ஏழையெனறூர். தீங்காவது துணையுளவழியும் வேறல் ஐயமாயிருக்க அஃகின்றியும் பலரோடு பகைகொண்டு அவரால் வேறுவேறு பொருத்தகண் ணும் ஒருங்குபொருத்தகண்ணும் அழிந்தேவிடுதல். இவையுண்டபாட்டாலும் பகைகோடற்குற்றம் பொதுவீனாரு சிறப்பினுக்கூறப்பட்டது. (௩)

அளசு. பகைநட்பாக கொண்டொழுதும் பண்புடை யாளன்
றகைமைக்கட டங்கிற றுலகு. ௪

இ-ள். பகை நட்பாக கொண்டு ஒழுகும் பண்புடையாளன் தகைமைக்கண் — வேண்டியவழிப் பகையை வேறுபடுத்தித் தனக்கு நட்பாகச்செய்துகொ ண்டொழுதும் இயல்பினையுடைய அரசனது பெருமையுள்ளே — தங்கிறறு உலகு— அடங்கிறறு இவவுலகு. எ-று.

வேண்டியவழியென்பது ஆக்கத்தானவரதது. வேறுபடுத்தல் பகைநிலைமை யினீக்குதல். ஒழுகல் நீதிவழியொழுகல். பெருமை பொருள், படையென இரு வகைத்தாய் ஆற்றல். அதனவழித்தாதற்கு எஞ்ஞானநுநிரிபின்மையின், அத் துணிவுபற்றித் தங்கிறறெனறூர். (௪)

அ.எ.௫. தன்முனை யின்றூற் பகைபிரண்டாற் றுனெருங்
னின்முனையாக கொள்கவற்றி னென்று. ௫

இ-ள். தன்முனை இன்று — தனக்குதவுந் துணையோவெனின இல்லை, — பகை இரண்டு—நலிவுசெய்யும் பகையோவெனின இரண்டு, — ஒருவன் தான் அவற்றின் ஒன்று இன்றுணையாக கொள்க— அங்ஙனமாய்நின்றவழி ஒருவனாகிய தான் அப்பகையிரண்டனுட்பொருந்நித்யதொன்றை அப்பொழுதைக்கு இனிய துணையாகச் செயதுகொள்க. எ-று.

பொருந்நித்யது ஏனையதனை வேறறகு ஏற்றது. அப்பொழுது அவ்வெல்லாம் பொழுது. திரிபினற்குச் செயதுகொள்கவென்பாரா, இன்றுணையாவென்றாரா. ஆல்கள அசை. இவையிரண்டுபாட்டானும் நடப்பாகற்றபாலது கூறப்பட்டது.

அ.எ.௬. தேறினுந் தேரு விடினு மழிவின்கட

டேருன பகாஅன விடல. ௬

இ-ள். தேறினும் தேருவிடினும்—பகைவனை முன தெளிநதானுயினுந் தெளிநதிலனாயினும்—அழிவின்களை தேருன பகான விடல—தனக்குப் புறத்தொருவினையாற்றமுவு வரதழிக் கூடாது நீக்காது இடையேவிட்டு வைக்க.எ-று.

முனநெளிநதானுயினும் அப்பொழுது கூடாகொழிக்கவென்றது, உள்ளாய்நின்று கெடுத்ததனோக்கி. தெளிநதிலனாயினும் அப்பொழுது நீக்காதொழிக்கவென்றது, அவவழிவிற்குத் துணையாதனோக்கி. இதனால் நொதுமலாக்கற்றபாலது கூறப்பட்டது. (௬)

அ.எ.௭. நோவற்க் நொந்த தறியார்ககு மேவறக

மென்மை பகைவ ரகத்து. ௭

இ-ள். நொந்தது அறியார்ககு நோவறக—நொந்ததனைத் தாமாகவறியாத்நட்டார்க்குத் தன்னோவு சொல்லறக, —மென்மை பகைவரகத்து மேவறக—வலியின்மை பாதத்திருக்கும் பகைவாமாட்டு அவ்வலியின்மையை மேலீட்டுக் கொள்ளறக. எ-று.

நோவெனனும் முதனிலைத்தொழிற்பெயர் ஈண்டு அதுசொல்லுதற்கனாயிற்று. பகைவாகட்டவிராவது கூறுவாரா, நட்டாகட்டவிராவதும் உடனகூறினா. இதனால் அவ்விருபகுதிககண்ணுஞ் செயவது கூறப்பட்டது (௭)

அ.எ.௮. வகையறிநது தற்செயது தற்காபப மாயும்

பகைவாகட் பட்ட செருக்கு. ௮

இ-ள். வகை அறிநது தற்செயது தற்காபப—தான் வினைசெய்யும்வகையை அறிநது அது முடித்தற்கேற்பத் தன்னைப் பெருக்கி மறவி புகாமற்றனனைக்காக்கவே, — பகைவாகண் பட்ட செருக்கு மாயும் — தனபகைவாமாட்டுளதாய்களிப்புக் கெடும். எ-று.

வகை வலியனாத தானெதிரோ பொருமாறும், மெலியனாய்வளவிற போர்விலக்குமாறும் முதலாயின. பெருக்கல் பொருள படைகளாற் பெருக்க்செய்தல். களிப்பு இவற்றான் வேறுமெனநெண்ணி மகிழ்ந்நிருத்தல். இவ்விவற்றுதலறிநது தாமே அடங்குவொன்பதாம். இதனால் களைதற்பாலதனகட்செய்வன கூறப்பட்டது. (௮)

அளக. இளைதாக முணமரங் கொலக களையுநர்
கைகொலலுங் காழத்த விடத்து. ௯

இ-ள். முன மரம் இளைதாகக் கொலக — களையவேண்டிவதாய முண்மரத்தை இளைதாய் நிலைமைக்கட்களைத், — காழத்தவிடத்துக் களையுநர் கைகொலலும்—அனறியே முதிர்ந்த நிலைமைக்கட்களையலுற்ற களைவாக்கையினை அதுதான் களையும். எ-று.

களையப்படுவதாய தம்பகையை அது மெலிதாயகாலத்தே களைக அனறியே வலிதாயகாலத்துக் களையலுற்றமமை அதுதான் களையுமென்பது தோன்ற நின்றமையின, இது பிந்துமொழிதல். இதனால் களையுமபருவங்கூறப்பட்டது.

அஅ0. உயிர்ப்ப வுளரலலா மனற செயிரப்பவா
செமமல சிதைக்கலா தா. ௧0

இ-ள் செயிரப்பவா செமமல சிதைக்கலாதா— தமமொடு பகைப்பாரது தருக்கினைக் கெடுக்கலாயிருக்க இகழ்ச்சியான அது செய்யாதவரசா — உயிர்ப்ப உளரலலா மனற—பின் உயிரக்குமாததிரத்கிறகும உளரலலா ஒருதலையாக. எ-று.

அவா வலியராயத் தம்மைக் களைதல் ஒருதலையாகலின், இறந்தாரோயாவ னென்பதாம். அவருயிரத்த துணையானே தாயிறப்பொனினுமமையும். இதனால் களையாவழிப்படுமிடக்குக் கூறப்பட்டது. (௧0)

அகம் அதி.— உட்பகை.

அஃதாவது புறப்பகைக்கு இடஞாக்கிக் கொடுத்தது அதுவெல்லுநதுணையும் உள்ளாயதிறகும பகை. இதுவும், களையப்படுவதன்பாலதாகலின், பகைத்திறந் தெரிதலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

அஅ௧. நிழல நீரு மினனா வினனா தமாநீரு
மினனாவா மினனா செயின. ௧

இ-ள். நிழல் நீரும இனனா வினனா— ஒருவனுக்கு அனுபவிக்கவேண்டியனவாய் நிழலும் நீரும முன் இனியவேனும் பின் நோய்செய்வன இனனாகும். — தமா நீரும இனனாசெயின இனனாவாம்— அதுபோலத் தழுவவேண்டியனவாய் தமரியலபுகளும் முன் இனியவேனும் பின் இனனாசெய்வன இனனாவாம். எ-று.

நோய் பெருங்கால, பெருவயிறு முதலாயின. தமனொன்றதனால் உட்பகையாதற்குரியராய ஞாதியனென்பதிக. இனனாசெயல் முன்வெளிப்படாமைநின்ற துணைபெற்றவழிக் கெடுத்தல். (௧)

அஅ௨. வாள்போல பகைவரை யஞ்சறக் வஞ்சக
கேள்போல பகைவா தொடாபு. ௨

இ-ள். வாள்போல பகைவரை அஞ்சறக்—வாள்போல எறிதுமென்று வெளிப்படாநிறகும பகைவரை அஞ்சாதொழிக, —கேள்போல பகைவா தொடாபு அஞ்சக்—அவ்வனம் நிலலாது கேள்போல மறைந்துநிறகும பகைவாநடப்பினை அஞ்சக். எ-று.

முன்னையநிறது காக்கப்படுதலான அஞ்சறகவெனலும், அங்ஙனம் அறியவும் காக்கவுமபடாமையிற கெடுதல ஒருதலையெனபதுபற்றி அஞ்சகவெனறுநகூறினா. பின்செய்யும் பகையினுங்கொடிதாக்கலானும், காக்குங்காலம் அதுவாக்கலானும், அஞ்சப்படுவது முன்செய்த அவாதொடாபாயிறது. இவையிறண்பிபாட்டானும் உட்பகை ஆதாதெனபது கூறப்பட்டது. (உ)

அஅக. உட்பகை யஞ்சித்தற காக்க வுலைவிடத்து

மடபகையின் மாணத் தெறும். கூ

இ-ள். உட்பகை அஞ்சித் தறகாக்க—உட்பகையாயினாயஞ்சித் தனனைக் காத்துக்கொண்டொழுகுக்,—உலைவிடத்து மடபகையின் மாணத் தெறும்—அங்ஙனமொழுகாதவழித் தனக்கோதளாச்சி வறதவிடத்துக் குயவன மடகலததையறுக்குங்கருவிபோல் அவா தப்பாமறகெடுப்பா. எ-று.

காததல அவரணைபாமலும் அவாககுடமபடாமலும் பரிகரித்தல. மண்ணை பபுகுக்குங்கருவி மடபகையெனப்பட்டது. பகைமை தோன்றாமல் உள்ளாயிறுந்தே கீழ்த்ததலின, கெடுதல தப்பாதெனபதாம். (கூ)

அஅச. மனமாண வுட்பகை தோன்றி னினமாண

வேதம் பலவுந தரும. ச

இ-ள். மனம் மாண உட்பகை தோன்றின—புறநதிருந்தியதுபோன்று அகநதிருந்தாத உட்பகை அரசனுக்கு உண்டாவதாயின,— இனம் மாண ஏதம் பலவும் தரும—அஃது அவனுக்குச் சுற்றம் வயமாகாமைக்கேதுவாகிய குற்றம்பலவறறையுங்கொடுக்கும். எ-று.

அவை சுற்றத்தாரை உள்ளாய்கின்று வேறுபடுத்தலும், அதனால் அவாவேறுபட்டவழித் தானேறமுமையும், பின் அவற்றான விளைவனவுமாம். (ச)

அஅரு. உறனமுறையா னுட்பகை தோன்றி னிறனமுறையா

னேதம் பலவுந தரும. ரு

இ-ள். உறல் முறையான உட்பகை தோன்றின—புறத்து உறவுமுறைத்தனமையோடு கூடிய உட்பகை அரசனுக்கு உண்டாவதாயின,— இறல் முறையான ஏதம் பலவும் தரும—அஃது அவனுக்கு இறத்தனமுறையோடு கூடிய குற்றம்பலவறறையுங்கொடுக்கும். எ-று.

அவை புறப்பகைத் துணையாய நின்றே அது தோன்றாமற கோறனமுதலியவஞ்சனை செயதலும், அமைச்சாமுதலிய உறுபுக்களைத் தேயத்தலும் முதலாயின. (ரு)

அஅசு. ஒன்றமை யொன்றியார் கடபடி னெஞ்ஞான்றும்

பொன்றமை யொன்ற லரிது. கூ

இ-ள். ஒன்றமை ஒன்றியாகண படின — பகைமை தனக்குள்ளாயினாமாட்டே பிறக்குமாயின, — பொன்றமை ஒன்றல் எஞ்ஞானமும் அரிது—அரசனுக்கு இறவாமை கூடுதல் எஞ்ஞானமாயிது. எ-று.

பொருள் படை முதலிய உறுபுக்களாறபெரியனாகலத்துமென்பார், எஞ்ஞானமென்றா. இவைநான்குபாட்டானும் அதனாற்றனக்கு வருந்திங்கு கூறப்பட்டது. (கூ)

அஅ௭. செப்பின் புணாச்சிபோற கூடினுங் கூடாதே

புட்பகை புறற குடி.

௭

இ-ள். செப்பின் புணாச்சிபோல கூடினும்—செப்பினது புணாச்சிபோலப் புறத்து வேற்றுமை தெரியாமற் கூடினாயினும், — உட்பகை உறற குடி கூடாது—உட்பகை உண்டாயகுடியிலுள்ளா அகத்துத் தமமுட்கூடா. எ-று.

செப்பினதுபுணாச்சி செப்புமூடியோடு புணாந்த புணாச்சி. உட்பகையான மனம் வேறுபட்டமையிற் புறப்பகை பெற்றுழி வீற்றுவிற்றுவொன்பதாம். குடிகூடாதென்பதனை நாடி வந்தென்பதுபோலக் கொள்க. உட்பகை தானு றறகுடியோடு கூடாதென்றும் உட்பகையுண்டாயகுடி அப்பகையோடு கூடாதென்றும் உரைப்பாருமுளா. (௭)

அஅ௮. அரம்பொருத பொன்போலத் தேயு முரம்பொரு

துட்பகை புறற குடி.

௮

இ-ள் உட்பகை உறற குடி—முன் வளாந்துவந்ததாயினும் உட்பகையுண்டாய குடி—அரம்பொருத பொன் போலப் பொருது உரம தேயும்—அரத்தாற்பொரப்பட்ட இரும்புபோல அதனாற்பொரப்பட்டி வலிதேயும். எ-று.

பொருதென்னுஞ்செயப்பாட்டிவினையெச்சம் தேயுமென்னும் வினையொருபது. அஃது, உரத்தினொழியலாயினவகுடிமேலேறுதலின், வினையுதல்வினையாயிற்று. காரியஞ்செயவதுபோன்று பொருத்தி மெல்லமெல்லப் பிரிவித்தலான், வலி தேயுதலிடுமென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் அவனகுடிக்கு வருந்திக்கு கூறப்பட்டது. (௮)

அஅ௯. எடபக வன்ன சிறுமைத்தே யாயினு

முட்பகை புள்ளதாங் கேடு.

௯

இ-ள். உட்பகை எடபகவு அன்ன சிறுமைத்தே ஆயினும்—அரசனது உட்பகை அவன்பெருமையை நோக்க எள்ளினபிளவையொத்த சிறுமையுடைத்தேயாயினும்,—கேடு உள்ளதாம்—பெருமையெல்லாம் அழியவருங்கேடு அதனகத்ததாம். எ-று.

எத்துணையும்பெரிதாய்கேடு தனக்கெல்லவருந்துணையும் எத்துணையுஞ்சிறிதாய உட்பகையுள்ளையடங்கியிருந்து வந்தால் வெளிப்பட்டுநிற்குமென்பதாம். இதனால் அது சிறிதென்று இகழ்ப்படாதென்பது கூறப்பட்டது. (௯)

அ௯0. உடம்பா டிலாதவா வாழ்க்கை குடங்கருட

பாம்போ டெனுறைந் தற்று.

௧0

இ-ள். உடம்பாடு இலாதவா வாழ்க்கை—மனப்பொருத்தமில்லாதாரோடு கூட ஒருவன் வாழும்வாழ்க்கை—குடங்கருள பாம்போடு உடன உறைந்தற்று—ஒருகுடிவுள்ளே பாம்போடுகூட உறைந்தாற்போலும். எ-று.

குடங்கமென்னும் வடசொற்றிரிந்துநின்றது. இடச்சிறுமையானும் பயிற்சியானும் பாம்பாற்கோட்படல் ஒருதலையாம், ஆகவே, அவவுவமையால் அவனுயிர்க்கு இறுதி வருதல் ஒருதலையென்பது பெற்றும். இதனா கண்ணோடாதவரைக் கடிக்கவென்பது கூறப்பட்டது. (௧0)

கூல ம அதி.— பெரியாராப்பிழையாமை.

அஃதாவது பெரியாராயினா அவமதித்த ஒருகாமை. இரட்டுறமொழி தலென்பதனா பெரியாரொன்பது ஆற்றலாற்பெரியாராய வேந்தாமேலும் தவ ததாற்பெரியாராய முனிவாமேலும் நின்றது. மேற்சொல்லாது எஞ்சிநின்றதா கலின், இது வெகுளியான வருவனவற்றதிறுதிக்கண வைக்கப்பட்டது.

அசுக. ஆற்றுவா ராற்ற லிகழாமை போற்றுவார்
போற்றலு ளெல்லாந் தலை. க

இ-ள். ஆற்றுவா ஆற்றல இகழாமை—எடுத்ததுக்கொண்டன யாவும் முடிக கவல்லாருடைய ஆற்றல்களை அவமதிப்பாமை — போற்றுவா போற்றலுள் எல்லாம் தலை— தங்கடங்குவாராமற்காப்பா செய்யுங்காவல்களெல்லாவற் றிலும் மிக்கது. எ-று.

ஆற்றலென்பது பெருமை, அறிவு, முயற்சியெனனும் மூன்றனமேலும் நிற றலிற சாகியொருமை. இகழ்ந்தவழிக களையவல்லாரொன்பது தோன்ற ஆற்று வாரொன்றும், அரண், படை, பொருள், நட்பு முதலிய பிற்காவல்கள் அவரா னழியுமாகலின் அவலிகழாமையைத் தலையாயகாவலென்றுங்கூறினா. பொது வகையால் அவலிருத்தததாராயும் பிழையாமையது சிறப்பு இதனாகூறப்ப ட்டது. (க)

அசுக.2. பெரியாராப் பேணு தொழுதிற பெரியாராற்
பேரா விடுமபை தரும். உ

இ-ள். பெரியாராப் பேணுது ஒழுகின்— ஆற்றல்களாற்பெரியாராயினா வேந்தா நன்குமதியாது அவமதித்து ஒழுகுவாராயின்,—பெரியாரால் பேரா இடுமபை தரும்—அவ்வொழுக்கம் அப்பெரியாரால் அவாக்கு எஞ்ஞான்றும் நீங்காத துன்பங்களைக் கொடுக்கும். எ-று.

அத்துன்பங்களாவன இருமையினும் இடையறாது வரும மூவகைத்துன்ப ன்களுமாம். அவையெல்லாந் தாமே செயதுகொள்கின்றனொன்பது தோன்ற, ஒழுகாததை வினைமுதலாகவியும்பெரியாராக கருவியாகவியுங்கூறினார். பொது வகையால் அவரைப் பிழைத்தற்குற்றம் இதனாகூறப்பட்டது. இனிச்சிறப்பு வகையாற்கூறப். (உ)

அசுக.3. கெடலவேண்டிற் கேளாது செய்க வடல்வேண்டி
தாறு பவாக ணிமுககு. டு

இ-ள். அடல் வேண்டின் ஆற்றுபவாகண் இமுககு— வேற்றுவேந்தார்க் கோறல்வேண்டியவழி அதனை அப்பொழுதே செய்யவல்ல வேந்தாமாட்டுப் பிழையினை— கெடல் வேண்டின் கேளாது செய்க— தான கெடுதலவேண் டினானாயின் ஒருவன் நீதிதூலைக் கடந்துசெய்க. எ-று.

அப்பெரியாராக “காலனாங் காலம் பாரக்கும் பாராது — வேலி ன்ன்தொனை விழுமியோர தொலைய—வேண்டிடத் தடேம் வெல்போர வேந்தா” என்றா பிற்கும். நீதிதூல் செயலாகாதென்கூறலின், கேளாதெனார். (ஈ)

அசுக.4. கூற்றத்தைக் கையால் விளித்ததற்கு லாற்றுவார்க்
காற்றதா ரின்னு செயல. ச

இ-ள். ஆற்றுவாக்கு ஆற்றாதார் இன்ன செயல்—மூவகையாற்றவமுடையார்க்கு அவையிலலாதார் தாம் முற்பட்டு இன்னதவற்றைச் செய்தல்—கூறத்தக்க கையால் விளித்தற்று—தானேயும் வரற்பாலனாய் கூறறுவனை அதற்கு முன்னே கைகாட்டி அழைத்தாலொக்கும். எ-று.

கையால் விளித்தல் இகழ்ச்சிக்குறிப்பிற்று. தாமேயும் உயிரமுதலிய கோடற்குரியாரை அதற்குமுன்னே விரைந்து தமமேல் வருவித்துக்கொள்வாரா இறப்பினது உண்மையும் அண்மையுந் கூறியவாறு. இவையிரண்டுபாட்டானும் வேந்தாபிழைத்தலின்குற்றங்கூறப்பட்டது. (ச)

அகநு. யான்ஞ்சென நியாண்டு முளராகார வெந்துப்பின்
வேந்து செற்பபட்டவா. (ரு)

இ-ள். வெந்துப்பின் வேந்து செற்பபட்டவா—பகைவார்க்கு வெய்தாய் வலியினையுடைய வேந்தனாசெற்பபட்ட அரசர்—யான்ஞ்செனது யாண்டும் உளராகார—அவனைத் தப்பி ழுகேபோயுளராவா, ஓரிடத்தும் உளராகார. எ-று.

இடைவரத சொற்கள் அவாயநிலையான வந்தன. வெந்துப்பின் வேந்தாகலால் தந்நிலம் விட்டுப்போயவார்க்கு இடங்கொடுப்பாரிலை, உளராயின இவா இனியாகாொன்பது நோக்கி அவனோடு நடபுகேகோடறப்பொருட்டிம் தாமே வந்தெய்திய அவருடைமையை வெளவுதற்பொருட்டுங்கொலவா, அனறெனின உடனேயழிவொன்பன நோக்கி, யான்ஞ்செனநியாண்டுமுளராகாொன்றா. இதனால் அக்குற்றமுடையார் அருமையுடைய அரசன சோந்தும் உயயாொன்பது கூறப்பட்டது. (ரு)

அகநு. எரியால் சுடப்படினும் முயவுண்டா முயயார
பெரியாராபிழைத்தொழுகு வார. (சு)

இ-ள். எரியால் சுடப்படினும் உயவு உண்டாம்—காட்டிடைசென்றொருவன் ஆண்டைத் தீயாறசுடப்பட்டானாயினும் ஒருவாற்றான் உயிருயதல்கூடும், —பெரியாராபிழைத்து ஒழுகுவார உயயார—தவத்தாற பெரியாராபிழைத்து ஒழுகுவார எவவாற்றானும் உயிருயயார. எ-று.

தீ முன் உடம்பினைக் கதவி அதவழியாக உயிரமேறசேறலின இடையே உய்யவுந் கூடும், அருந்தவாவெகுளி அனனதனறித தானிற்பது கணமாய் அதற்குள்ளே யாவர்க்குங் காததலரிதாகலின், அது கூடாதாகலான அதற்கேதுவாய் பிழை செய்யற்கவென்பதாம். (சு)

அகநு. வகைமாண்ட வாழ்க்கையும் வான் பொருளு மென்னாந்
தகைமாண்ட தக்கார செறிந். எ

இ-ள். தகை மாண்ட தக்கார செறிந் — சாபவருள்கட்கேதுவாய் பெருமை மாட்சிமைப்பட்ட அருந்தவா அரசனை வெகுள்வராயின, —வகை மாண்டவாழ்க்கையும் வான் பொருளும் எனனும்—உறுப்பழகுபெற்ற அவனரசாட்சியும் ஈட்டிவைத்த பெருமப்பொருளும் எனபட்டுவிடும். எ-று.

உறுப்பு அமைச்சு, நாடு, அரசன், படையெனவிவை. செறினென்பது அவர் செருமை தோன்ற நின்றது. இவ்வெச்சத்தான முன் வருவனவற்றிற்கும்

இஃதொக்கும். அரசா தஞ்செல்வக்கனிப்பான் அருந்தவாமாட்டிப் பிழை செய வராயின, அச்செலவம் அவர் வெகுளித்தியான ஒருகணத்துள்ளே வெந்துவிடு மெனபதாம். (எ)

அசுஅ. குன்றன்னார் குன்ற மதிப்பிற குடியொடு
நின்றனனா மாயவா நிலத்து. அ

இ-ள். குன்று அன்னா குன்ற மதிப்பின்— குன்றத்தைப்பொக்கும் அருந்த வா கெடநினைப்பாராயின, —நிலத்து நின்று அன்னா குடியொடு மாயவா— அப்பொழுதே இந்நிலத்து நிலைபெற்றறபோலுஞ்செலவா தங்குடியொடும் மா யவா. எ-று.

வெயில மழை முதலிய பொறுத்தலுஞ் சலியாமையும் உள்ளிட்ட குணங்க ளுடைமையின், குன்றனனானாரா “மல்லன் மலையினைய மாதவா” என்றா பிறரும். நிலைபெற்றறபோலாவது இறப்பப்பெரியராகலின் இவாககு எஞ்ஞா ன்றும் அழிவிலையென்று கண்டாராகருதப்பட்டால். (அ)

அசுசு. ஏந்திய கொள்கையார சீறி னிடைமுரிந்து
வேந்தனும் வேந்து கெடும். சு

இ-ள். ஏந்திய கொள்கையார சீறின—காததற்கருமையான உயரந்த விரத ங்களை உடையார வெகுளவராயின, — வேந்தனும் இடை வேந்த முரிந்து கெடும்—அவராதறலான இந்நிறனும் இடையே தன்பதம் இழந்துகெடும். எ-று.

“வேந்தன் மெய் தீமபுன் லுலகமும்” என்றா பிறரும். நகுடனென்பான் இந்நிறன்பதம்பெற்றுச் செலவின்ற காலத்துப் பெற்ற களிப்புமிருதியான அக ததியன் வெகுளவதோபிழைசெய அதனாசாபமெய்தி அப்பதம் இடையே இழந்தானென்பதனையுட்கொண்டு, இவ்வாறு கூறினா. இவைவான்குபாட்டா ளும் முனிவரைப் பிழைத்தலின்குற்றங்கூறப்பட்டது. (சு)

சூ00. இறந்தமைந்த சார்புடைய ராயினு முயயார
சிறந்தமைந்த சீரார செறின. க0

இ-ள். சிறந்து அமைந்த சீரார கெறின—கழியமிகக் தவத்தினையுடையார வெகுளவராயின, —இறந்து அமைந்த சார்பு உடையராயினும் உயயார—அவ ரானவெகுளப்பட்டார கழியப்பெரியசார்பு உடையராயினும், அதுபற்றி உயய மாட்டார. எ-று.

சார்பு அரண், படை, பொருள், நடபெனவிவை. அவையெல்லாம் வெகு ணடவரது ஆற்றலாற்றிரிபுரம்போல அழிந்துவிடாமல்கலின், உயயாரொன்றா. சீருடையது சீரெனப்பட்டது. இதனால் அக்குற்றமுடையார சார்புபற்றியும் உயயாரொன்பது கூறப்பட்டது. (க0)

சூக ம் அதி.— பெண்வழிச்சேறல்.

இனிக் காமத்தான வருவன நேரோ பகையல்லவாயினும் ஆகக்ஞ்சிதைத் தல் அழிவுத்தலைத்தருதலென்னுந் தொழில்களாற பகையோடொத்தலிற் பகை பபாறப்படுவனவாமாகலான, அவற்றைப் பகைப்பகுதியிதுதிக்கக்கூறுவான் றெடங்கி, முதற்கட்பெண்வழிச்சேறல் கூறுகின்றா. அஃதாவது தன்வழி யொழுகப்பாலளாய இல்லாளவழியே தான் ஒழுகுதல்.

கூக ம அதி.— பெண்வழிச்சேறல்.

கூ0க. மனைவிழைவா மாண்பய னெயதார் வினைவிழைவார்
வேண்டாப பொருளு மது. க

இ-ள். மனை விழைவா மாண் பயன எயதார்—இன்பங்காரணமாகத் தம் மனையாளை விழைந்து அவடன்மையராய் ஒழுக்குவார் தமக்கு இன்றுணையாய் அறத்தினையெய்தார், — வினை விழைவா வேண்டாப பொருளும் அது— இனிப் பொருள்செய்தலைமுயலவா அதற்கிடையீடுன்று இகழும்பொருளும் அவ்வினபம். எ-று.

மனையும் விழைதலும் பயனும் ஆகுபெயர். அவ்வினபம் அவடன்மையரா தற்கு ஏதுவாய்வினபம். அஃது அவளாற்பயனாய்வறத்தினும் அவ்வறத்திற்குந் தனக்கும் ஏதுவாய் பொருளினுஞ்செல்லவிடாமையின், விடற்பாற்றெனப்பதாம்.

கூ0உ. பேணுது பெண்விழைவா குககம் பெரியதோர்
நாணை நாணுத் தரும். உ

இ-ள். பேணுது பெண் விழைவான ஆககம்—தன்னுணமையை விட்டு மனையாளது பெண்மையை விழைவான எய்திநின்ற செல்வம்— பெரியது ஓர் நாண ஆக நாணுத் தரும்— இவவுலகத்து ஆண்பாலார்க்கெல்லாம் பெரிய தோர்நாணுண்டாகத் தனக்கும் நாணுதலைக் கொடுக்கும். எ-று.

எய்திநின்றதாயிற்று, படைக்கும் ஆற்றலிலனாகலின். அச்செல்வத்தால் நத லுந் துயத்தலும் முதலிய பயன்கொள்வான அவளாகலின், அவ்வாண்மைச் செய்கை அவள்கண்ணதாயிற்றென்று ஆண்பாலாயாவரும் நாண அத்நூற் றுணைமையினமை அறிந்த பின் தானும் நாணுமென்பதுநோக்கிப் பெரிய தோர்நாணை நாணுத்தருமென்றார். இவையிரண்டுபாட்டானும் மனைவிழைதற் குற்றங்கூறப்பட்டது. (உ)

கூ0ங். இல்லாள்கட டாழ்ந்த வியலபின்மை யெஞ்ஞான்று
நல்லாரு ணுணுத் தரும். ங

இ-ள். இல்லாள்கண் தாழ்ந்த இயல்பு இன்மை—ஒருவன் இல்லாண்மாட் டித் தாழ்த்தற்கு ஏதுவாய் அச்சம் — நல்லாருள் நாணு எஞ்ஞானறும் தரும் —அஃதிலராய் நல்லாரிடைச் செல்லுங்கால நாணுதலை அவனுக்கு எக்காலத் துங்கொடுக்கும். எ-று.

அவடான அஞ்சி ஒழுக்குதல் இயல்பாகலின், அவனையஞ்சுதல் இயல்பின்மை யாயிற்று. அங்ஙனமஞ்சியொழுக்குதலின், அவனை நியமிப்பாரில்லையாம், ஆகவே, எல்லாக்குற்றமும் வினையுமென்பது நோக்கி, எஞ்ஞானறும் நாணுத்தருமெ ன்றார். (ங)

கூ0ச. மனையாளை யஞ்சு மறுமையி லாளன்
வினையாண்மை வீறெய்த லீன்று. ச

இ-ள். மனையாளை அஞ்சும் மறுமை இலாஎன—தன்மனையாளையஞ்சி ஒழு குகின்ற மறுமைப்பயனில்லாதானுக்கு— வினை ஆணமை வீறு எய்தல் இன்று — வினையை ஆளுநதன்மை உண்டாயவழியும் நல்லோராகொண்டாடப்படாது, எ-று.

உண்டாயவழியுமென்பது அவாயநிலையான வந்தது. இல்லறஞ்செய்தற்குரிய நன்மையினமையின் மறுமையிலாளன்னென்றும், வினையயாளுந்தன்மை தன்னமையிலலாத அவனான முடிவுபோகாமையின் வீறையதலின்றென்று ஈகூறினா. (சு)

கூ0டு. இல்லாளை யஞ்சுவா னஞ்சுமற நெஞ்ஞான்று
நல்லார்ககு நல்ல செயல. டு

இ-ள். இல்லாளை அஞ்சுவான்—தன்மனையாளையஞ்சுவான் — நல்லார்க்கு நல்ல செயல் எஞ்ஞான்றும் அஞ்சும— தானறேடிய பொருளேயாயினும் அத னால் நல்லார்ககு நல்லனசெய்தலை எஞ்ஞான்றும் அஞ்சாநிற்கும். எ-று.

நல்லா தேவா, அருந்தவா, சானறோ, இருமுதுகுரவா முதலாயினாரும் நலவிருந்தினரும். நல்லனசெய்தல் அவாவிரும்புவன கொடுத்தல். அது செய்ய வேண்டும் நாள்களினுமென்பாரா, எஞ்ஞான்றுமென்றா. “இல்லாளை யஞ்சி விருந்தினமுகவ கொன்ற நெஞ்சிற—புல்லாளனாக”* என்றா பிறரும். (டு)

கூ0சு. இமையாரின் வாழினும் பாடிலலோ யிலுலா
எமையாராதோ ளஞ்சு பவா. கூ

இ-ள். இல்லாள அமை ஆர தோள அஞ்சுபவா—தமமில்லாளுடைய வேய போலுந்தோளினே அஞ்சுவா, —இமைபாரின் வாழினும் பாடி இலா— வீரத தாறதுறக்கமெய்திய அமராபோல இவவுலகத்து வாழ்ந்தாராயினும், ஆண்மை யிலா. எ-று.

அமராபோலவாழ்தலாவது பகைத்த வீரா தோள்களையெல்லாம் வேறலான நன்குமதிக்கப்பட்டு வாழ்தல். அது கூடாமையின், வாழினுமென்றா. அமை யாராதோளெனவே, அஞ்சுதற்காரணத்தது எண்மை கூறியவாறு. வீராதோள களை வென்றாராயினும் இல்லாடோள்களை அஞ்சுவா ஆண்மையிலொன்பதாம். இவைநான்குபாட்டானும் அவனையஞ்சுதற்குற்றங் கூறப்பட்டது. (சு)

கூ0எ. பெண்ணேவல செயதொழுகு மாண்மையி னுணுடைப
பெண்ணே பெருமை யுடைத்து. எ

இ-ள். பெண் ஏவல செய்து ஒழுகும் ஆண்மையின்—நாணினித தன்னி லலாளு ஏவற்றொழிலைச செய்து திரிகின்றவனது ஆண்டனமையின்—நாண் உடைப பெண்ணே பெருமை உடைத்து—நாணினையுடைய அவள பெண்டன மையே மேம்பாடுடைத்து. எ-று.†

நாணுடைப்பெண்ணென வேண்டாது கூறியது அவளேவலசெய்வானது நாணினமை முடித்தற்காதலின், அமமறுதலைத்தொழில் வருவிக் கப்பட்டது.

* சீவகசிந்தாமணி, மண்மகளிலம்பகம், உகஎ.— இல்லாளை யஞ்சி விருந தினமுகவ கொன்ற நெஞ்சிற—புல்லாள னாக மறந்தோறகி லென்பபு கைநது —விலலா ளாமுவம் பிளந்தட்டி வெகுண்டு நோக்கிக— கொலையாளை யுறதிக்குடைமேலுமோ கோறொ டித்தான.

† பெண்மை ஆண்மைக்குப் பொருள கப்புலனாகிய அமைதித்தன்மை ஆளுந்தன்மை எனபா நச்சினாகக்கினியா.

ஏவல் துக்குபெயர். இதுதிக்கப்பெண்ணென்பதூஉம் அது. ஏவல்செயவிததுக் கோடறசிறப்புத்தோனறப பெண்ணேயெனப பிரித்தார். (எ)

கூ0அ. நட்டார் குறைமுடியார நன்றறறா நன்னுதலாள்
பெட்டாங் கொழுகு பவா. அ

இ-ள். நன்னுதலாள் பெட்டாங்கு ஒழுகுபவா—தாம் வேண்டியவாறன்றித் தம்மனையாள வேண்டியவாறு ஒழுகுவா—நட்டார் குறை முடியார்—தம் மொடு நட்டிசெய்தார உறற குறை முடிக்கமாட்டார், —நன்று ஆறறார்— அதுவேயென நி மறுமைக்குத் துணையாய் அறஞ்செய்யவுமாட்டார். எ-று.

நன்னுதலாளென்பதனை “அமையாதோள்” எனபுழிப்போலக் கொள்க. அவடானே அறிந்து ஏவலும் பொருள்கொடுத்தலுங்கூடாமையின், இருமை க்கும் வேண்டிவன செய்யமாட்டாளென்பதாம். (அ)

கூ0கூ. அறவினையும் மான்ற பொருளும் பிறவினையும்
பெண்ணேவல் செய்வார்க ணில. கூ

இ-ள். அறவினையும்—அறச்செயலும்—ஆனற பொருளும்—அது முடித்த றகு ஏதுவாய் பொருட்செயலும்—பிற வினையும் — அவவிரண்டின வேறாய் இன்பச்செயல்களும்—பெண் ஏவல் செய்வார்க ணில—தம்மனையாள ஏவல் செய்வாராட்டி உளவாகா. எ-று.

புலன்களைநதாகலின், பிறவினையெனப பன்மைப்பாறிற்று. அவைநோக்கி அறச்செயல் பொருட்செயல்கள் முன்னையொழிந்ததாகருத் தலைமை அவள கண்ணதாகலின், பின் அவைதாமும் இலவாயினவென்பது தோன்ற, அவற் றைப் பிரித்துக்கூறினா. இவைமூன்றுபாட்டானும் அவளேவல்செய்தற்குற் றங்கூறப்பட்டது. (கூ)

கூ00. எண்ணேர்ந்த நெஞ்சுத் திடனுடையார்க கெஞ்ஞான்றும்
பெண்ணோநதாம் பேதைமை யில. கூ0

இ-ள். எண் சோந்த நெஞ்சுத்து இடன உடையார்க்கு—கருமசூழ்ச்சிக் கட்சென்ற நெஞ்சுத்தினையும் அதனியை செல்வத்தினையும் உடையராய் வேந தார்க்கு—பெண் சோந்து ஆம் பேதைமை எஞ்ஞான்றும் இல—மனையானைச் சேர்தலான வினையும் பேதைமை எக்காலத்தும் உண்டாகாது. எ-று.

“இடனிலபருவத்தும்” எனவும் “இடனினிறியிரந்தோர்க்கு” எனவும் வர தமையான், இடனென்பது அப்பொருட்டாதலிக. இளைமைக்காலத்துமென பா, எஞ்ஞான்றுமென்றார். அப்பேதைமையாவது மேற்சொல்லிய விழை தல், அஞ்சல், ஏவல்செய்தலெனவும் மூன்றற்குங்காரணமாயது. எதிமறை முகத்தான அமமுனறும் இதறறொருகுத்துக் கூறப்பட்டன. (கூ0)

கூஉ ம அதி.— வரைவின்மகளிர்.

அஃதாவது தநலம் விலைகொடுப்பார் யாவார்க்கும் விற்பதல்லது அத றகு ஆவார் ஆகாதாள்ளும் வரைவிலாத மகளிரது இயல்பு, ஆதலால் தம் கஞரிய மகளிரான வருவகுற்றத்தினபின் வைக்கப்பட்டது.

கூகக. அன்பின் விழையார் பொருளவிழையு மாய்தொடியா
ரின்கொ ளிழுகுத தரும். க

இ-ள். அன்பின் விழையார் பொருள விழையும் ஆய தொடியார்—ஒருவனை அன்புபற்றி விழையாது பொருள்பற்றி விழையும் மகளிர்—இன சொல் இழு க்குத் தரும்—அது கையுறுநதுணையும் தாம் அன்புபற்றி விழைநதாராகச்சொல் லும் இனிப்பசொல் அவனுக்குப் பின் இஃனாமையைப் பயக்கும். எ-று.

பொருளென்புழி இன விகாரததாற்றெக்கது. ஆயநதொடியினையுடையா ரொன்றதனாலும், இனியசொல்லென்றதனாலும், அவாகருவி கூறப்பட்டது. அச் சொல் அப்பொழுதைக்கு இனிதுபோன்று பின் வறுமை பயத்தலின், அது கொள்ளற்கவென்பதாம். (க)

கூகஉ. பயனறுக்கிப் பண்புரைக்கும் பண்பின் மகளிர்
நயன்றுக்கி நள்ளா விடல். உ

இ-ள். பயன் தூக்கிப் பண்பு உரைக்கும் பண்பு இல் மகளிர்—ஒருவனுக்கு உள்ளபொருளை அளந்தறிந்து அஃதெய்துநதுணையும் தம்பண்புடைமை சொல் லும் பண்பில்லாத மகளிரது—நயன் தூக்கி நள்ளா விடல்—ஒழுக்கலாற்றினை ஆராயநதறிந்து அவரைப் பொருந்தாது விடுக. எ-று.

பண்பு சொல்லின்கணல்லது தங்கட்கிடவாமை தோன்றப் பண்பினமகளி ரொன்றும், அவாக்கு அது சாதிதருமமாதல் தூலானேயன்றி அவாசெயலா னுமறிந்தென்பார் நயனறுக்கியென்றும், அவவறிவு அவரை விடுதற்கு உபா யமென்பது தோன்றப் பின் நள்ளாவிடென்றுங்கூறினார். (உ)

கூகங். பொருட்பெண்டிர் பொயமமை முயக்க மிருட்டறையி
லெதில் பிணநதழீஇ யறறு. கூ

இ-ள். பொருட்பெண்டிர் பொயமமை முயக்கம்—கொடுப்பாரை விரும் பாத பொருளையே விரும்பும் பொதுமகளிரது பொயமமையையுடைய முய க்கம்—இருட்டு அறையில் ஏதில் பிணம் சழீஇயறறு—பிணமெடுப்பார் இரு ட்டறைக்கண்ணே முன்னறியாத பிணத்தைத் தழுவினாற்போலும். எ-று.

பொருட்குமுயங்கும் மகளிர் கருத்துஞ்செயலும் ஆராயாது சாதியும் பரு வமும் ஒவ்வாதனை முயங்குங்கால அவாகுறிப்புக் கூலிக்குப் பிணமெடுப்பார் காணப்படாததோரிடத்தின்கண் இயைபில்லாததோர்பிணத்தை எடுக்குங்கால் அவாகுறிப்போடொக்குமெனவே, அகத்தால் அருவராநின்றும் பொருளைக் கிப் புறத்தாற்றமுடிவா அதனையொழிகவென்பதாம். இவைமூன்றுபாட்டானும் அவாசொல்லும் செயலும் பொயயென்பது கூறப்பட்டது. (ங்)

கூகசு. பொருட்பொருளார் புன்னலந் தோயா ரருட்பொரு
ளாயு மறிவி னவா. ச

இ-ள். பொருட்பொருளார் புன்னலம்—இன்பமாகிய பொருளை இகழ்ந்து பொருளாகிய பொருளையே விரும்பும் மகளிரது புல்லியநலத்தை—அருட் பொருள் ஆயும் அறிவினவர் தோயார்—அருளோடு கூடியபொருளை ஆராய நதசெய்யும் அறிவினையுடையார் தீண்டார். எ-று.

அறமுதலியநான்கும் பொருளெனப்படுதலின், பொருட்பொருள் அருட் பொருளென விசேடித்தாரா. புனமை இழிந்ததாகவே உரித்தாதல். தாம் விரு மபுகின்ற அறத்திற்கு அவாமெயநலம் மறுதலையாகலின், தோயாரொன்ப தாம். (ச)

௯௧௫. பொதுநலத்தார புன்னலந தோயார மதிநலத்தின் மாண்ட வறிவி னவா. ௫

இ-ள். மதி நலத்தின் மாண்ட அறிவினவா— இயற்கையாகிய மதிநலமையான மாட்சிமைப்பட்ட செயற்கையறிவினையுடையாரா— பொது நலத்தார புன்னலம் தோயாரா— பொருள்கொடுப்பாக்கெல்லாம் பொதுவாய ஆசையி னையுடைய மகளிர்வு புலலியநலத்தைத் தீண்டா. எ-று.

மதிநலம் முறப்பிறப்புகளிறசெய்த நலவினையுடைய மனநெளிவுடைத் தாதல். அதனானதிக கலவியறிவு மாட்சிமைப்படாமையின் மதிநலத்தின் மாண்டவறிவினவொன்றும், அவவறிவுடையார்க்கு அவராசையது பெரியம மையும் மெயநலத்தது பொதுமையும் விளங்கித் தோன்றலின் தோயாரொ ன்றுங்கூறினா. (௫)

௯௧௬. தநலம் பாரிப்பார தோயார தகைசெருக்கிப் புன்னலம் பாரிப்பார தோள. ௬

இ-ள். தகை செருக்கிப் புன்னலம் பாரிப்பார தோள — ஆடல், பாடல், அழகென்பவற்றை களித்துத் தமபுலிப நலத்தை விலைகொடுப்பார யாவா மாட்டும் பரப்பும் மகளிர் தோளின்—தம் நலம் பாரிப்பார தோயாரா—அறி வொழுகுகங்களாய தம்புகழை உலகத்துப் பரப்புத்தகுரிய உயாந்தோர தீண்டா. எ-று.

ஆடனமுதலிய மூன்றுமுடைமை அவாக்கு மேம்பாடாகலின் தகையென றும், தோயின் அறிவொழுகுகங்கள் அழியுமாகலின் அவற்றைப்புகழ்ப்பரப்புவார தோயாரொன்றங்கூறினா. தநலமென்புழி நலம் ஆகுபெயா. இவைமூன்றுபா ட்டானும் அவரை உயாந்தோர தீண்டான்பது கூறப்பட்டது. (௬)

௯௧௭. நிறைநெஞ்ச மிலலவா தோயவா பிறநெஞ்சிற பேணிப் புணாபவா தோள. ௭

இ-ள். நெஞ்சின் பிற பேணிப் புணாபவா தோள—நெஞ்சினிறபிறவற்றை ஆசைப்பட்டு அவை காரணமாகக் கொடுப்பாரை மெய்யாற்புணரும் மகளிர் தோள்களை— நிறை நெஞ்சம் இலலவா தோயவா — நிறையாற்றிருந்திய நெஞ்சமிலலாதார தோயவா. எ-று.

பொருளும் அதனாற்படைக்கப்படுவனவும் விரும்பும் நெஞ்ச அவற்றின்மே லதாகலின், புணாவது உடம்புமாததிரமென்பதறிந்து அதுவழி ஓடாதுநிற்கும் நெஞ்சினையுடையார தோயாமையின், அஃதிலார தோயவொன்றார். (௭)

௯௧௮. ஆயு மறிவின ரலலாக கணங்கென்ப மாய மகளிர் முயக்கு. ௮

இ-ள். மாய மகளிர் முயக்கு—உருவுசொறசெயல்களான் வஞ்சித்தலைவல்ல மகளிர்வு முயக்கத்தை —ஆயு அறிவினர் அல்லார்க்கு அணங்கு என்ப—

அவவஞ்சனை ஆராயநதியுமறிவுடையரல்லாருக்கு அணங்குதாக்கென்றுசொல்லுவா நூலோர். எ-று.

அணங்கு காமநெறியான உயிரகொளளும் தெய்வம்கள. தாக்குத்தீண்டல். இவவுருவகத்தான அமமுயக்கம் முன இனிதுபோன்று பின் உயிரகோடல் பெற்றும். இது நூலோர் துணிவென்பது தோன்ற அவாமேலவைத்துக் கூறினார். அப்பெயர் அவாயநிலையான வந்தது. (அ)

கூகக. வரைவிலா மாணியையார் மென்றோள் புரையிலாப் பூரியாக ளாழு மளறு. கூ

இ-ள். வரைவு இலா மாண இழைப்பார் மென்றோள் — உயாநதோர் இழிந் தோரெனாறு விலைகொடுப்பார் யாவனையும் முயங்கும் மகளிரமெல்லிய தோள்கள் — புரை இலாப் பூரியாகள் ஆழம் அளறு — அககுற்றத்தையறியும் அறிவிலலாத கீழமக்கள் புககமுநதுநிரயம். எ-று.

உயாதற்கேதுவாகலின், புரைபெனப்பட்டது. சாதியானிழிந்தாரினிக்குத் தகுப் புரையிலாப்பூரியாகளென்றும், அவர் அழகற்கேது உருவமுதலியமுன துமென்பது தோன்ற மாணியையார் மென்றோளென்றும், அவர்க்கு அளற்றி னையிடையினறிப் பயக்குமென்பது தோன்ற உருவகமாகியுங்கூறினார். (க)

கூஉ0. இருமனப் பெண்டிருங் களஞ்ஞ கவறுங் திருநீக்கப் பட்டார் தொடாபு. க0

இ-ள். இருமனப் பெண்டிருங் களஞ்ஞ கவறுங் — கவாத்த மனத்தினையு டைய மகளிரும் களஞ்ஞ சூதுமென் மெமுனறும் — திருநீக்கப்பட்டார் தொடாபு — திருமகளாற்றுகத்தப்பட்டாரு நட்டி. எ-று.

இருமனம் ஒருவனோடு புணர்ச்சும் புணராமைபம் ஒருகாலத்தேயுடைய மனம். கவறு ஆகுபெயர். ஒத்த குற்றத்தவர்களின், களஞ்ஞ சூதும் உடன்கூறப்பட்டன. வடதுவாரும் இக்கருத்தான விசனமென் உடன்கூறினார். வருகின்ற அகிகாரமுறைமையும் இது என்க. இன்னியிராயெண்ணியவழிப் பன்மைபற்றி முடிபுகோடலின், ஈண்டு அஃறிணையாற்கொண்டது. திருநீக்கப்பட்டமை இக்கூறிகளான அறியப்படுமென்பதாம். இவைநான்குபாட்டானும் சோவார இழிந்தோரென்பது கூறப்பட்டது. (க0)

கூக ம அதி. — களஞ்ஞைமை.

இனி ஒழுககமம் உணர்வுமழித்தற்கண் அவ்வரைவின்மகளிரோடொப்ப தாய களளினையுணுமையது ஏற்படி எதிரமறைமுகத்தாறகூறுகின்றார்.

கூஉக. உடகப் பட்டா அரொளியிழப்ப றொஞ்ஞான்றுங்

கடகாதல கொண்டொழுது வார. க

இ-ள். கடகாதல கொண்டு ஒழுதுவார — களளினமேற்காதலசெய்தொழு முமரசர் — எஞ்ஞான்றும் உடகப்பட்டார் — எஞ்ஞான்றும் பகைவரானஞ் சப்பட்டார், — ஒளி இழப்பா — அதுவேயனறி முன்னெய்துகின்ற ஒளியினையு மிழப்பா. எ-று.

அறிவிண்மையால் பொருள் படை முதலியவற்றை பெரியராய்காலதம் பகைவர் அஞ்சார், தம்முன்னோரென்பதிறினை ஒளியினையும் இகழற்பாட்டான் இழப்பொன்பதாம். இவையிரண்டானும் அரசு இனிதுசெல்லாதென்பது இதனாகுறப்பட்டது. (க)

சுஉஉ. உண்ணற்க கள்ளை யுணிலுண்க சான்றோரா
நெண்ணப் படவேண்டா தார. உ

இ-ள். கள்ளை உண்ணற்க—அறிவுடையராயினா அஃசிலராதற்கு ஏதுவாய கள்ளினை உண்ணதொழிக, — உணில் சான்றோரான எண்ணப்பட வேண்டா தார உண்க—அன்றியே உண்ணலவேண்டிவார உளராயின, நல்லோரால் எண்ணப்படுதலை வேண்டாதார உண்க. எ-று.

பெறுதற்கரிய அறிவைப் பெற்றுவைத்தும் கள்ளானிதித்துக்கொளவாரா இயல்பாகவே அஃதிலலாத விலங்குகளுடனும் எண்ணுராகலின், சான்றோரா எண்ணப்படவேண்டாதாருண்கவெனறா. (உ)

சுஉஉ. ஈன்றான முகத்தேயு மினனாதா லெனமற்றுசு
சான்றோ முகத்துக களி. ஈ

இ-ள். ஈன்றான முகத்தேயும் களி இன்னது—யாது செய்யினும் உவக்குற தாயமுன்பாயினும் கள்ளுண்டு களித்தல் இன்னதாம்,— மற்றுசு சான்றோ முகத்து என—ஆனபின் குற்றம் யாதும் பொறுத சான்றோமுன்பு களித்தல் அவாககியாதாம் எ-று.

மனமொழிமெய்கள தமவயத்தவனமையான நாணழியும், அழியவே, அன்றா டகும் இன்னதாயிற்று, ஆனபின், கள் இருமையுங்கெடுத்தலறிந்து சேயமைக்க ண்ணே கடியுஞ்சான்றோருக்கு இன்னதாதல் சொல்லவேண்டிமோவென்பதாம்.

சுஉசு. நானென்னு நல்லாள புறங்கொடுக்குங் கள்ளென்னும்
பேண்ப பெருங்குற்றத தாருக்கு. ச

இ-ள். கள் என்னும் பேண்ப பெருங்குற்றத்தாருக்கு— கள்ளென்று சொல் லப்படுகின்ற யாவருமிகழும் மிக்ககுற்றத்தினையுடையாரா— நாண என்னும் நல்லாள புறங்கொடுக்கும் — நானென்று சொல்லப்படுகின்ற உயர்ந்தவள் நோக்குதற்கஞ்சி அவாகக்கொடுக்கமாகாள். எ-று.

காணுதற்குமஞ்சி உலகத்தார சேயமைக்கண்ணே நீங்குவராகலிற் பேணு வென்றும், பின் ஒருவாற்றினுங் கழுவப்படாமையிற் பெருங்குற்றமென்றும், இழிந்தோபானிலலாமையின் நல்லாளென்றும், கூறினா. பெண்பாலாகிய உயர்வடமொழிமுறைமைபற்றி. இவைமுன்புபாட்டானும் ஒளியிற் நட்டாரானங் கூறப்பட்டது. (சு)

சுஉடு. னையழி யாமை யுடைத்தே பொருள்கொடுத்து
மெய்யழி யாமை கொள்ள. டு

இ-ள். பொருள் கொடுத்து மெய் அழியாமை கொள்ள — ஒருவன் விலைப் பொருளை கொடுத்த கள்ளாற்றனக்கு மெய்மறப்பினைக் கொள்ளுதல்— கை அழியாமை உடைத்தது—அவன்பழவினைப்பயனாய் செய்வதரியாமையைத் தனக்குக்காரணமாகவுடைத்தது. எ-று.

தன்னையறிபாமைசொல்லவே, ஒழிந்தன யாவும்பிறியாமை சொல்லவேண்டாவாயிற்று. கை அப்பொருட்டாதலுடைய பழனுடைப பெருமரம் வீழ்ந்தெனக் கையறது" எனப்பதனும்பிறிக். அறிவார வின்கொடுத்த ஒன்றைக்கொள்ளு, ங்காற்றியதுகொள்ளாமையின், மெய்யறிபாமைகொள்ள முன்னையறிபாமை யான வந்ததென்பதாம். (நி)

கூஉக. துஞ்சினா செத்தாரின் வேறல்ல ரெஞ்ஞான்று
நஞ்சுண்பார கள்ளுண பவா. கூ

இ-ள். நஞ்சினா செத்தாரின் வேறல்லா— உறங்கினா, செத்தாரின் வேறாதலுடையதோடும், அக்காலத்தறிவினமையான வேறென்பபடா; — கள உண்பவா எஞ்ஞானமும் நஞ்சு உண்பாரா— அவ்வாறே கள்ளுண்பார, நஞ்சுண்பாரின் வேறாதலுடையதோடும், எக்காலத்தறிவினமையான வேறென்பபடா, அவாதாமையாவா. எ-று

உறங்கினாக்கும் கள்ளுண்பாராக்கும் வேறுபாடு உயிர்ப்புரிதறல். வேறாதலும் விவரனமயுமுடைமைகாட்டற்கு உயமை புணாக்ஃபட்டது. இதனை நிரூபிதையாக்கி, துரிக்கப்படுத்தலால் உறங்கினும் நஞ்சுண்பாருமொப்பா, கைவிடப்பட்டதொரு செத்தாருங்கள்ளுண்பாருமொப்பபொன்றுபாபாருமுளா. அதிகாரப்பொருள் பின்னதாயிருக்க யாதுமிய்யபிலலாத நஞ்சுண்பாராக்கு உவமைபுணாதது ஈனதிகூறல் பயனினருகலானும், சொற்குடக்கை நிரூபிதையாக்கி, கைலாமைபாறும், அஃதுதாயனமையறிக். இவையிரண்டுபாட்டானும் அவர தறிவிழத்தற்குற்றங்கூறப்பட்டது. (கூ)

கூஉ௭. உள்ளொற்றி யுள்ளா நகப்பிவி ரெஞ்ஞான்றுங்
களொற்றிக் கணசாய பவா. எ

இ-ள். கள ஒற்றிக் கண சாயபவா—களனேம றுந்துண்பி அக்களிப்பாற்றம் மறிவு சனாவாரா— உள்ளொ உள்ள ஒற்றி எஞ்ஞானமும் நகப்பிவா—உள்ளொ வாழ்பவரான உண்ணிகழறின மயத்துணாந்து எஞ்ஞானமும் நஞ்சுதலசெய்யப்படுவா. எ-று.

உள்ளொ ஆகுபெயர், உண்டென்பது அவாயவிலையான வந்தது. உயத்துணா தல தளர்ச்சியாதகறிப்பிணையுணாந்து அதற்குக்கள்ளுண்பாருமொத்தல். (எ)

கூஉ௮. களித்தறியே னென்பது கைவிடிக் நெஞ்சத்
தொளித்தது உ மாங்கே மிகும். அ

இ-ள். களித்தது அறியேன எனபது கைவிடிக்—மறைந்துணடுவைத்து யான கள்ளுண்டறியேனென்று உணுண்பொழுது தம்மொழுகக்கங்குறுதலையொழிக், —நெஞ்சத்து ஒளித்ததும் ஆங்கே மிகும்—அவவுண்டபொழுதே பிறறியின் இழக்காமென்று முன்னெஞ்சத்தொளித்ததற்குற்றமும் முன்னையளவினமிககு வெளிப்படுத்தலான. எ-று.

களித்தறியேனென காரியத்தாறகூறினா. இவையிரண்டுபாட்டானும் அது மறைக்கப்படாதென்பது கூறப்பட்டது. (அ)

கூஉகூ. களித்தானைக் காரணங் காட்டுதல் கீழ்நீர்க்
குளித்தானைத் தீத்துரீஇ யறது. கூ

இ-ள். களித்தானைக் காரணம காட்டுதல் — கள்ளண்ணி களித்தானொருவனை இஃதாக்காதென்று பிறனொருவன் காரணங்காட்டித் தெளிவித்தல் — நீக்கிழக குளித்தானைத் தீதகரீயுயற்று — நீருணமுழுகினொருவனைப் பிறனொருவன் விளக்கினால் நாபிதலையொகரும். எ-று.

களித்தானையென்னுமிரண்டாவது “அறிவுடை யநதண னவனைக்காட டென ருளே” எனபுழிப்போல நின்றது. நீருள விளக்குச் செல்லாதாறப்போல அவன்மனத்தாக காரணஞ்செல்லாதென்பதாம். இதனால் அவனைத்தெளிவித்ததல் முடியாதென்பது கூறப்பட்டது. (க)

கூட0. கள்ளண்ணிப் போழ்திற களித்தானைக் காணுங்கா லுள்ளானகொ லுண்டதன் சோரவு. க0

இ-ள். கள் உண்ணப் போழ்தில் களித்தானை — கள்ளண்பாறொருவன் தான் அஃதுண்ணாது தெளிந்திருந்தபொழுதின்கண் உண்கி களித்த பிறனைக் காணுமனதே, — காணுங்கால் உண்ட தன் சோரவு உள்ளானதால் — காணுங்கால் தானுண்டபொழுது உளதாருசோர்வினை அவனசோராவால் அதுவுமிறமென்று கருதானபோலும் எ-று.

சோரவு மனமொழிமெய்கள் தன்வயத்தவல்லவாதல். கருதலளவையான அதனிழக்கினையுயததுணரின் ஒழியுமென இதனால் அஃதொழித்தகாரணங்கூறப்பட்டது. (க0)

கூச ம அதி.— சூது.

இனி அக்கள்ளண்ணடல்போல அறம் பொருள் இன்பங்கட்கு இடையீடாகிய சூதாடலும் பிணியுழத்துலங்கூறுவானரெடங்கி, முகந்தக—சூதினதியலபு கூறுகின்றா.

கூடக. வேண்டறக் வென்றிடினுஞ் சூதினை வென்றதூஉந தூண்டிற்பொன மின்விழுங்மி யற்று க

இ-ள். வென்றிடினும் சூதினை வேண்டறக் — தான் வெல்லுமாற்றலுடையனயினும் சூதாடலை விருமபாறொழித், — வென்றதூஉம் தூண்டிற்பொன மீன் விழுங்கியற்று — வென்று பொருளெய்துவார உள்ளாலெனின் அவ்வென்றபொருடானும் இரையான மறைந்த தூண்டிலிருப்பின் இரையெனக்கருதி மீன் விழுங்கினுமேபோலும். எ-று.

வேறல் ஒருதலையன்மையின் வென்றிடினுமெனதும், கருமங்களபலவுங்கெடுத்தென வேண்டறகவென்றுவகூறினா. எய்தியபொருள் சூதாடுவார நீங்காமைக்கு இட்டதோதனையென்பதூஉம், அதனாற்பின்றுயருழத்தலும், உவமையாறபெற்றும். (க)

கூடஉ. ஒன்றெயதி நூழிமக்குஞ் சூதாககு முண்டாங்கொ னன்றெயதி வாழுவதோ ராறு. உ

இ-ள். ஒன்று எய்தி நூறு இழக்கும் சூதாககும் — அததூண்டிற்பொன போன்ற ஒன்றனை முன்பெற்று இன்னும்பெறுதமென்னுங்கருத்தால் நூற்றினையிழந்து வறியராஞ்சூதாககும் — நன்று எய்தி வாழுவது ஓராறு உண்

டாங்கொல — பொருளால் அறனுமினபமுமெய்சி வாழுவதொருநெறியுண்டா
மோ ஆகாது. எ-று.

அவ்வாற்றா பொருளிழந்தேவருதலான, அதனாலெய்தும் பயனும் அவாக்
கிலையெனபதாம். (2.)

கூகூ. உருளாய மோவாது கூற்ற பொருளாயம்

போலுப புறமே படும.

கூ

இ-ள். உருள ஆயம் ஓவாது கூறின — உருளுங்கவற்றின்கட்பட்ட ஆய
த்தை இடைவிடாதுகூறிச் சூதாடுமாயின, — பொருள ஆயம் போயப் புற
மே படும—அரசனீட்டியபொருளும் அவன்பொருளவருவாயும் அவனைவிட்டுப்
போயப் பகைவாகண்ணே தங்கும். எ-று.

கவற்றினதுருட்சியை அதனியை ஆயநீக்கினமேறெறியும், சூதாடலை அது
கூறலாகிய காரணத்தினமேலிடுங்கூறினா. பொருளாயமென்பது உம்மைத்
தொகை. ஆயம் வட்டொழித்திரிசொல். காதற்கண்ணும் இப்பற்றகண்ணும்
கருத்திலுணைகலி, அவையிரண்டும் பகைவாபாற்செல்லுமெனபதாம். (கூ)

கூகூச. சிறுமை பலசெய்து சீரழிககுஞ் சூதின

வறுமை தருவதொன றில்.

சூ

இ-ள். சிறுமை பல செய்து சீர அழிகும சூதின—தன்னை விழைநதார்ககு
முன்னிலலாத னுனபங்கபலவற்றையும் வினைத்து உளளபுகழையுங்கடுகிக்
குஞ் சூதுபோல— வறுமை தருவது ஒன்று இல் — நலகுரவினைக் கொடுக்க
வல்லது பிறிதொனநிலலை. எ-று.

அத்துனபங்கள் முன்னாககூறுப. நலவினைகளையும் நலவினத்தையும் நீக்கித்
திவினைகளையும் தீவினத்தையுங்கட்டுதலால், சீரழிகுமென்றா. வறுமைக்கு
எல்லையாவொனபதாம். (சூ)

கூகூடு. கவறுங் கழகமுங் கையுந் தருகடு

பிவறியா நிலலாகி யா.

கூ

இ-ள். இல்லாகியார — முறகாலத்துத் தாமுளராகியே இலராகியொழுதினா
—கவறும் கழகமும கையும் தருகடு இவறியா—கவற்றினையும் அஃதொடுங்
களத்தினையும் அவ்வாடற்குயேனடுங்களைத் தொழிலினையும் மேற்கொண்டு கைவி
டாத வேந்தா எ-று.

கைத்தொழில் வெல்லுமாயம்படப் பிடித்தெறிதல். அவவிவ ருதலாற்பாண
டவா தம்மாசுவிட்டு வனத்திடைப்போய ஆண்டிமவற்றதொழுகிறொன அஹு
பவங்கட்டியவாறு. இவையைந்துபாட்டானும் அதனது வறுமைபயத்தற்றா
றங்கூறப்பட்டது. (கூ)

கூகூசு. அகடாரா ரல்ல லுழப்பாரு, தென்னு

முகடியான் மூடப்பட டா.

கூ

இ-ள். சூது எனனும் முகடியால் மூடப்பட்டா — தன்பெயாசொல்லல்
மங்கலமனமையிறகுதென்று சொல்லப்படும் முகடியான விழுங்கப்பட்டார்
— அகடு ஆரார அல்லல் உழப்பா—இம்மைக்கண் வயிராரப்பெறா, மறுமைக்
கண் நிரயத்துன்பமுழப்பா. எ-று.

செவ்வழிகெடுத்தது நலஞ்சுவகொடுத்ததற்குழில் வேறுபடாமையின் சூதென்னு முகடியென்றும், வெற்றிதோலவிகளோக்கி ஒருபொழுதும் விடாக்கலின் ஈன டி அகடாராரொன்றும், பொய்யுங் களவும் முதலியபாவங்களீட்டலின் ஆண்டு அல்லவழப்பொன்றாகுகிறார். வயிராமை சொல்லவே, ஏனைப்பலன்கணுகர பபெருமை சொல்லவேண்டாவாயிற்று. உழப்பொன்பது எதிரகாலவினை. (சு)

சூ.௩௭. பழகிய செவ்வழும் பண்புங் கெடுகருங்

கழகத்துக் காலே புதின.

௭

இ-ள். காலே கழகத்துப் புதின — அறம் பொருளினபங்கட்கடைத்தகாலம் அரசனுக்குச் சூதாடுகின்றதனைக்கட்கழியுமாயின், — பழகிய செவ்வழும் பண்புங் கெடுகரும — அக்கழிவு தொன்றுதொடர்வத அவனசெவ்வதின்னையும் நற்கு ணைகளையும் போக்கும். ஏ-று.

பழகியவென்பது பண்புடையதெனியும். தான செயற்கொள்ளும் அறமுத் தியவேயன்றி முன்னோர்தொடங்கி வருகின்ற செவ்வழும் முன்செய்த நலவினையினபயனாய் பண்பும் இவ்வாமென்பதாம். (௭)

சூ.௩௮. பொருள்கெடுத்துப் பொய்மேற கொளீஇ யருள்கெடுத்

தலல வுழப்பிகுஞ் சூது.

௮

இ-ள். சூது—சூது—பொருள் கெடுத்து—தனைப்பயின்றவனபொருளைக் கெடுத்தது, —பொய் மேற்கொளீஇ—பொய்மையைமேற்கொள்ளப்பண்ணி, —அருள் கெடுத்தது—மனத்தெழும் ஆருளைக்கெடுத்தது, —அல்லல உழப்பிக் கும்—இவ்வாற்றான அவனை இருமையினுடனபழுதுவிக்கும். ஏ-று.

இத்தொழில்கண்முன்றற்கும் சூது வினைமுதலாகவும், தோலவி, வெற்றி, செற்றமென்பன முறையே கருவிகளாகவுங்கொள்க. முன்னதனை இம்மையினும், ஏனையவற்றான மறுமையினுமாம் பொருள்கொடுத்ததென்பது பாடமாயின், அவ்வெச்சத்திற்கு முடிவு மேற்கொளீஇயென்புறி மேற்கோடலாகிய வினைமுதலவினை. (௮)

சூ.௩௯. உடைசெல்லவ முன்னொளி கலவியென் றைநது

மடையாவா மாயங் கொளின.

சு

இ-ள். ஆயம் கொளின—அரசன் சூதினைத்தனக்கு வினோத்ததொழிலாக விரும்புமாயின், —ஒளி கலவி செல்லம் ஊண் உடை என்ற ஐந்தும் அடையாவாம்—அவனை ஒளியும் கலவியும் செவ்வழும் ஊணும் உடையுமென்றிவ்வைந்தஞ்சாராவாம். ஏ-று.

ஆயம் ஆகுபெயர். இச்சிறப்புமுறை செய்யுளைக்கிப் பிறழ்கின்றது. செல்வம் அறுவகையுறுபுகள்கள். ஊணுடையென்பவற்றால் துப்புரவுகளெல்லாக் கொள்ளப்படும். காலமும் கருத்தும் பெருமைபின், இவைபுளவாகாவென்பதாம். இவைநான்குபாட்டானும் சிறுமைபலசெய்து அவற்றானிருமையுங்கெடுத்தல கூறப்பட்டது. (சு)

சூ.௪௦. இழத்தொறுவங் காதலிகுஞ் சூதேபோற றுன்ப

முழத்தொறுவங் காதற் றுயிர்.

௧௦

இ-ள். இழத்தொறும காதலிக்கும் குடேபோல—சூதாடலான் இருமைப் பயன்களையுமிழ்குருதோறும் அதனமேற்காதலசெய்யுஞ்சூதன்போல— தன் பம் உழத்தொறும காதற்று உயிர்—உடம்பான மூவகைத்துன்பங்களையும் அனுபவிக்குருதோறும் அதனமேற்காதலையுடைத்து உயிர்.எ-று.

குது ஆகுபெயர். உயிரினத்தியாமை கூறுவார்போன்று சூதனத்தியாமை கூறுதல்கருததாகலின, அதனையாபபுறுத்தற்பொருட்டு உவமமாக்கிக்கூறினார். இதனெதிராமறைமுகத்தாற் சூதினைவெறுந்தொழிவானையொக்கும் உடம்பினை வெறுத்தொழியுமுயினொனவுவனாகுக. இதனால் அஃதொழிதற்கருமையும் ஒழிந்தாரதுபெருமையும்கூறப்பட்டன. (க0)

கூடு ம் அதி.—மருந்து.

பழவினையானும் காரணங்களானும் மக்கட்கு வாழமுதலியபிணிகளவரும், அவற்றுட்பழவினையான வருவன அதன்கழிவின்கணலலது தீராமையின் அவையொழிந்து, ஏனைக்காரணங்களான வருவனவற்றைத் தீர்க்கும் மருந்தினற்றவகூறுகின்றார். காரணங்களாவன உணவுசெயல்களெவாவானமயாகலின்பிணிகளுங்காரணத்தான வருவனவாயின.

கூசக. மிகினுங் குறையினு நோய்செய்யு நூலோர்
வளிமுதலா வெண்ணிய மூன்று க

இ-ள். மிகினும் குறையினும்— உணவுஞ் செயல்களும் ஒருவன்பகுதிக்கொத்வளவினவன்றி அதனை மிதமாயினும் குறையுமாயினும்— நூலோர் வளிமுதலா எண்ணிய மூன்று நோய் செய்யும்— ஆயுள்வேதமுடையாரால் வாதமுதலாகவெண்ணப்பட்ட மூன்றுநோயும் அவனுக்குத் துன்பஞ்செய்யும்.எ-று.

நூலோரெண்ணியவெனவே, அவர் அவற்றானவகுத்த வாதப்பகுதி பித்தப்பகுதி ஐப்பகுதியெனவும் பகுதிப்பாடும் பெற்றும். அவற்றிற்குணவொத்தலாவது சுவை விரியங்களானும் அளவானும் பொருந்துதல். செயல்களொத்தலாவது மனமொழி மெய்களாற்செய்யுந்தொழில்களை அவைவருந்துவதற்கு முன்னையொழிதல். இவையிரண்டும் இவ்வனமன்றி மிததல் குறைதலசெய்யின், அவை தத்ததிலையினிலலாவாய் வருத்துமென்பகாம். காரணமிரண்டும் அவாயநிலையான வந்தன. முற்றுமமை விகாரத்தாற்றெக்கது. இதனால், யாககைகட்கியலபாகிய நோய் மூவகைத்தென்பதூஉம், அவை துன்பஞ்செய்தற்காரணம் இருவகைத்தென்பதூஉம், கூறப்பட்டன—இன்பஞ்செய்தற்காரணம் முன்னாககூறுப. (க)

கூசஉ. மருந்தென வேண்டாவாம் யாககைக கருந்திய
தற்றது போற்றி யுணின. உ

இ-ள். அருந்தியது அற்றது போற்றி உணின — ஒருவன் முன்னுண்டது அற்றபடியைக் குறிக்காற்றெளியவற்றது பின்னுண்ணுமாயின்,—யாககைக்கு மருந்து என வேண்டாவாம்—அவனயாககைக்கு மருந்தென்று வேறுவேண்டாவாம். எ-று.

குறிகளாவன யாகக்கொடியமமை, தேக்கின்றாயமை, கரணங்கொழிற் குரியவாதல், பசியிருதலெனவவை முதலாயின. பணிகள யாகக்கொடியாகவின், யாகக்கொண்டோர், உணினென்பது அதனருமை தோன்ற நின்றது. (௨)

கூசக. அற்ற லளவறிந் துண்க வுத்துடம்பு
பெற்ற னெடிதுயக்கு மாறு. ௩

இ-ள். அற்றல் அளவு அறிந்து உண்க — முன்னுண்டது அற்றற் பின்னு ண்பதனை அமையவறிந்து அவ்வளவிற்கு உண்க, — உடம்பு பெற்றான நெ டிது உயக்குமாறு அஃது — இறப்பவும்பலவாய பிறயாகக்கொழிற் பிழைத்துப் பெற்றகரிய இம்மாறுடயாகக்கொண்ட பெற்றான அதனை நெடிதுயக்குகொண்டு செலுத்துதெரி அறவாகலான. எ-று.

இமமை மறுமம் வீர்பேறுகொய்தற்பாலது ரதொன்றுமேயாகவின் உட ம்புபெற்றானென மம், அஃது நெடிதுயக்குகொண்டது அவை பெருக்கச்செய்துகொள்ள லாமாகவின் நெடிதுயக்குமாற்றென அங்குநின்றா. பெற்றாலென்று பாடமோறு வாருமுளா. (௩)

கூசச அற்ற நிறிந் த கடைப்பிடித்து மாறல்ல
துயக்க துவரப் பறித்து ௪

இ-ள். அற்றது அறிந்து முன்னுண்டது அற்றப்படியையறிந்து, — துவரப் பறித்து — பின் மிகப்பறித்து, — மாறல்ல கடைப்பிடித்துத் துயக்க — உண்ணு வகால் மாறுகொள்ளாத உணவுகளைக் குறிக்கொண்டுவை. எ-று.

அற்றத்திற்கொன்றும்பெயர்த்துரை அண்ணையாப்புறுத்தற்பொருட்கி. உண் டது அற்றலும் அதன்பயனாகிய இரத்தமருதாகலான அதுவுமறல்வேண்டிமெ ன்பார, மிகப்பறித்தென்றா. பறித்தலவினை ஈண்டு உடையானமேனின்றது. மாறுகொள்ளாமையாவது உண்பானபகுதியோடு மாறுகொள்ளாமையும், காலவியல்போடு மாறுகொள்ளாமையும், சுவை வீரியங்களற்றம்முன்மாறு கொள்ளாமையுமாம். அவையாவன முறையே வாழ் பித்த ஐக்களாய பகு திக்கடாதவற்றைச் செய்வனவாதலும், பெரும்பொழுது சிறுபொழுதென்னுங் காலவேறுபாடுகளுள் ஒன்றற்காவன பிறிதொன்றற்காகாமையும், தேனுநெய யுரகம்முள்ளொத்து நஞ்சாதல்போலவனவுமாம். அவற்றைக் குறிக்கொள்ளாது மனம்பட்டொற்றாறுபயின் அதனானே நோயும் மாணமும வருதலின், கடை பிடித்தென்றா. (௪)

கூசரு மாறுபா டில்லாத வுண்டி மறுத்துணணி
ஊறுபா டில்லை யுயிரக்கு. ௫

இ-ள். மாறுபாடு இல்லாத உண்டி மறுத்து உண்ணின் — அமழுவதைமா றுகொளுமில்லாத உணவைத் தன்னுள்ளம் வேண்டியவளவினுன்னறிப் பணி வாராவளவிலை ஒருவனுண்ணுமாயின், — உயிரக்கு ஊறுபாடு இல்லை — அவ னுயிரக்குப் பணிகளாற்றுவனபம் விளைதலுண்டாகாது. எ-று.

உறுவதனை ஊற்றென்றா, அஃது இன்பத்திற்கெல்லாதாயிற்று, இல்லையென் பது தொடர்பாகவின். துன்பமுறுவது உயிரோயாதலின், அதன்மேலவைத்துக் கூறினா. மாறுபாட்டில்வழியுக்குறைதல் நனநென்பதாம். இவைநான்குபாட் டானும் உண்பப்படுவனவும், அவற்றதனவும், காலமும், பயனுங்குறப்பட்டுள்ளன.

கூசகூ. இழிவறிந் துண்பான்க ணின்பம்போ னிற்குங்
கழிபே ரியாயான்க னேய. கூ

இ-ள். இழிவு அறிந்து உண்பான்களை இன்பம்போல—அக்குறைதலை நன
றென்றறிந்து அவவாறேயுண்பவனமாட்டி இன்பம் நீங்காது நிலைநிற்குமாறு
போல,—கழி போ இரையான்களை நோய் நிற்கும்—மிகப்பெரியவிரையை
விழுங்குவான்மாட்டி நோய் நீங்காது நிலைநிற்கும். எ-று.

அவவாறேயுண்டல் உண்ணலாமளவிறசிறிதுகுறையவுண்டல், இன்பமாவது
வாதமுதலியமூன்றும் தத்தநிலையிறநிரியாமையின் மனமொழிமெய்கள் அவன
வயததவாதலும் அதனை அறமுதலியநான்குமெயதலுமாம். இரையைள்ள
வினறியெடுத்தது அதனைவருந்தும் விலங்கோடொத்தலின், இரையானென
றூ. விதியெதிராமறைகளை உவமமும் பொருளுமாககியது இரண்டானும் பெ
றுதற்கு. (கூ)

கூசஎ. தீயள வன்றித தெரியான் பெரிதுண்ணி
னேயள வின்றிப படும. எ

இ-ள். தெரியான தீ அளவு அனறிப பெரிது உண்ணின் — தனபகுதியும்
அநாகேற்றவுணவும் காலமுமாராயாது வேண்டியதோருணவை வேண்டிய
தோகாலத்த வயிறுத்ததீயளவன்றி ஒருவன் மிகவுண்ணுமாயின்,—நோய்
அளவு இன்றிப படும—அவன்மாட்டி நோய்கள் எல்லையற வளரும். எ-று.

தெரியாமைவினைக்குச் செயப்படுபொருள்கள் அதிகாரத்தானவந்தன.நோய்
சாதியொருமை. இவையிரண்டுபாட்டானும் அவவகையுணாவழிப்படுமிழுக்
குக்கூறப்பட்டது. (எ)

கூசஅ. நோய்நாடி நோயமுத னாடி யதுதணிக்கும்
வாய்நாடி வாயப்பச செயல. அ

இ-ள். நோய் நாடி—மருந்துவனையினான் ஆதரனமாட்டி நிகழ்கின்ற நோ
யை அதனகுறிகளான இன்னதென்று துணிந்து,—நோய் முதல் நாடி—
பின் அதுவருத்தகாரணத்தை ஆராய்ந்து தெளிந்து,—அது தணிக்கும் வாய்
நாடி—பின் அதுதீர்க்குமுபாயத்தினையறிந்து,—வாயப்பச செயல—அதனைச்
செய்யும்வழிப் பிழையாமற்செய்க. எ-று.

காரணம் உணவு செயலென முற்கூறியவிரண்டும். அவற்றை ஆயுளவேத
முடையார் நிதானமெனப். அவைநாடித்தபயன் நோயினையும் வாயினையும் ஐய
மறத்துணிகல். மருந்துசெய்தல், உதிரங்களைதல், அறுத்தல், சுடுதன்முதலிய
செயல்களெல்லாம் அடங்குதற்கு,அதுதணிக்கும்வாயெனறூ. “கழுவாயுமுள்”
என்றா பிறரும். பிழையாமை பழையமருந்துவா செய்துவருகின்றமுறைமை
யிறற்பாமை. (அ)

கூசகூ. உற்றா னளவும் பிணியளவுங் காலமுங்
கற்றான் கருதிச் செயல. கூ

இ-ள். கற்றான்—ஆயுளவேதத்தினைக் கற்றமருந்துவன்,—உற்றான் அளவும்
பிணி அளவும் காலமும் கருதிச் செயல —அவவுபாயத்தினைச்செய்யுங்கால்,

ஆதரனளவியும் அவனகணிகழ்கின்ற நோயினளவியும் தன்செயற்கேற காலத்தினையும் அந்நானெநியால் நோக்கி, அவற்றோடுபொருந்தச்செய்க.எ-று.

ஆதரனளவு பகுதி பருவம் வேதனை வலிகளினளவு, பினியளவு சாத்தியம், அசாத்தியம், யாப்பியமெனனூகு சாகிவேறுபாடும்,* தொடக்க நடுவீறென்னும் அதன்பருவவேறுபாடும், வனமை மெனமைகளுமுதலாயின. காலம் மேற்சொல்லியன. இம்முனதும் பிழையாமல் நானெநியானும் உணர்வுமிக்குதியானும் ஆராய்ந்துசெய்கவென்பார், கற்றான்கருதிசெய்யலென்றார். இவையிரண்டிபாட்டானும் அவ்விழுக்குப்பட்டுழி மருத்துவனநீர்க்குமாறு கூறப்பட்டது. (க)

கூடு0. உற்றவன் நீர்ப்பான் மருந்துழைச செலவானென்
றப்பானுற் கூற்றே மருந்து. க0

இ-ள். மருந்து— பினிக்கு மருந்தாவது— உற்றவன்— அதனையுற்றவன், —தீர்ப்பான்— அதனைத் தீர்க்குமருத்துவன்,— மருந்து— அவனுக்குக் கருவியாகிய மருந்து,— உழைச செலவான என்ற அபபால் நாகூற்று— அதனைப் பிழையாமல் இயற்றுவானென்று சொல்லப்பட்ட நான்குபகுதியையுடைய நான்குதித்தது. எ-று.

நான்கெனனு மெண்வருகின்றமையின், அதுநோக்கி அபபாலெற்றெழிந்தார். நாகூற்றதென்பது விகாரமாயிற்று. அவற்றுள் உற்றவனவகைநான்காவனபொருளுடைமை, மருத்துவனவழிநிறைவு, நோயநிலையுணர்த்தலவனமை, மருத்துத்தனபம்பொறுத்தலெனவிலை. தீர்ப்பானவகைநான்காவன பலபினிநோய்காண்டறகஞ்சாமை, ஆசிரியனைவழிபட்டோதியகலவியுறுண்ணறிவுமுடைமை, பலகாலுநதீர்த்துவருதல், மனமொழிமெய்கயேவாதலெனவிலை. மருந்கின்வகைநான்காவன பலபினிகட்குமேற்றல், சுவை வீரியம்விளைவாற்றல்களானமேம்படுத்தல், எளிதினெய்தப்படுத்தல், பகுதியோடுபொருந்துதலெனவிலை. இயற்றுவானவகைநான்காவன ஆதரனமாட்டனபுடைமை, மனமொழிமெய்கயேவாதல், சொல்லியன அவவாறேசெய்தலவனமை, அறிவுடைமையெனவிலை. இவையெல்லாங்கூடியவழிபலலது பினி தீராமையின், இத்தொகுதியையும் மருந்தென்றார். ஆயுளவேதமுடையாரும் இவை கால்களாக நடக்குமென்பதுபற்றிப் பாசுமெனதும், இவை மாறுபட்டவழிச சாத்தியமுமுதிர்ந்து அசாதத்தியமாமெனதுநகூறினார். இதனால் அதனைத்தீர்த்தற்கு வேண்டி வனவெல்லாரதொகுதுக்கூறப்பட்டன. (க0)

அங்கவியல முற்றிற்று.

* சாத்தியம் தீர்க்கத்தக்கது. அசாத்தியம் தீர்க்கத்தகாதது. யாப்பியம் பெருமபான்மை தீர்க்கத்தக்கதும் சிறுபான்மை தீர்க்கத்தகாததுமெனக்கொளத்தக்கது.

ஒழிபி ய ல்.

இனி அவ்வரசியலினும் அங்கவியலினும் அடங்காதொழிந்தவற்றதியலபு பதினமூன்றதிகாரத்தாற கூறுவானரெட்டங்கி, முதற்கட்குடிமைகூறுகின்றார்.

கூக ம அதி.— குடிமை.

அஃதாவது உயாந்தகுடியினகட்பிறந்தாரது தன்மை. உயாந்தகுடிப்பிறப்பு நாலவகைவருணத்தார்க்கும் இன்றியமையாதாகலின், அச்சிறப்புப்பற்றி இது முனைவகப்பட்டது.

கூருக. இறப்பிறந்தார கண்ணல்ல தில்லை யியல்பாகச்
செப்பமு நாணு மொருங்கு. க

இ-ள். செப்பமும நாணும் —செமமையும் நாணும்—ஒருங்கு இறப்பிறந்தார கண் அல்லது இயல்பாக இல்லை—சேரக குடிப்பிறந்தாராமாட்டல்லது பிறாமாட்டியற்கையாக உளவாகா. எ-று.

இல்லுக்குடியெனப்பன ஈண்டியாந்தவற்றினமேல். செமமை கருத்துஞ் சொல்லுஞ் செயலுதமமுணமாறுகாமை. நாண பதி பாவங்களின் மட்டகுதல். இவை இறப்பிறந்தார்க்காயின ஒருவாகற்கிக்கவேண்டாமற்றமுடியுளவாம், பிறார்க்காயிற கற்பித்தவழியும் கெடிதுநிலலாவெனப்பதாம். (க)

கூருஉ. ஒழுககமும வாயமைபு நாணுமிய மூன்று
மிழுககார குடிப்பிறந்தார. உ

இ-ள். குடிப் பிறந்தார — உயாந்தகுடியினகட் பிறந்தார — ஒழுககமும வாயமையும் நாணும் இம்முனையும் இழுககார—முககுரிய ஒழுககம் மெய்மை நானெனப்பட்ட இம்முனையகண்ணும் கலவியானனறித் தாமாகவே வழுவார். எ-று.

ஒழுககுதலியன மெய்மொழிமனங்களினவாகலின், அம்முறையவாயின. இழுககுதல் அறியாது வருகின்றமைபின், இழுககாரொன்றார். (உ)

கூருங். நகையீகை யினசொ லீகழாமை நான்கும
வகையெனப் வாயமைக குடிக்கு. ங

இ-ள். வாயமைக குடிக்கு—எக்காலத்தாந்திரிபிலலாத குடியினகட்பிறந்தார்க்கு—நகை ஈகை இனசொல் இகழாமை நான்கும வகை எனப்—வறியார் சென்றவழிமுகமலாச்சியும், உள்ளன கொடுத்தலும், இனசொற்சொல்லுதலும், இகழாமையுமாகிய இந்நான்கும உரிய கூறென்று சொல்லுவார் தூலோர். எ-று.

பொய்மமை திரிபுடைமையிறநிரிபின்மையை வாயமையென்றும், இல்லாராயெல்லாருமெனவராகலின் இகழாமையை அவாகுறுக்கியுங்கூறினார். குடி ஆகுபெயர். நான்கின்வகையெனப்பது பாடமாயின், வாயமைக்குடிப்பிறந்தார்க்குப் பிறினை வேறுபாதி இந்நான்கானுதாமென்றுகாக்க. இவைமுன்றுபாட்டானுங்குடிப்பிறந்தாரதியலபு கூறப்பட்டது. (ங)

கூருச. அடுக்கிய கோடி பெறினுங் குடிப்பிறந்தார்
குன்றுவ செயத விலர். ச

இ-ள். அடுக்கிய கோடி பெறினும்— பலவாகவடுக்கிய கோடியளவிற்குய பொருளைப் பெற்றாராயினும்,—குடிப் பிறந்தாரா குன்றுவ செயதல் இலா— உயாந்தகுடியினகட்பிறந்தாராதமொழுக்கங்குன்றுந்தொழிலகளைச் செய்யாரா. எ-று.

அடுக்கியகோடியெனப்பது ரண்டெண்ணப்பபிம் பொருண்மேனினறது. குன்றுந்தொழிலகளை குன்றுதற்கேதுவாய்தொழிலகள். (சு)

கூடுடு. வழங்குவ துள்வீழந்தக கண்ணும் பழங்குடி பண்பிற றலைப்பிரித லினறு. டு

இ-ள். பழங்குடி—தொன்றுதொடிகுவருகின்ற குடியினகட்பிறந்தாரா—வழங்குவது உளவீழந்தக்கண்ணும்—தாங்கொடுக்குமபொருள் பண்டையிறகருவியவிடத்தும்—பண்பின தலைப்பிரிதல இன்று— தம்பண்புடைமையின் நீங்காரா. எ-று.

தொன்றுதொடிகுவருதல சேர சோழ பாண்டியரொன்றறபோலப் படைப்புக காலந்தொடங்கி மேம்படிகுவருதல, அவாக்கு நல்குவாவது வழங்குவது உளவீழ்வதாகலின, அதனையே கூறினார். (டு)

கூடுசு. சலம்பற்றிச சாலபில செய்யாராமா சற்ற குலம்பற்றி வாழ்துமென பார். சு

இ-ள். மாசு அற்ற குலம் பற்றி வாழ்தும் எனபாரா — வசையற்று வருகின்ற நங்குடிமரபினோடொத்து வாழக்கடவேமென்று கருதி அவ்வாறு வாழ்வாரா,—சலம் பற்றிச சாலபு இல் செய்யாரா — வறுமைபுற்றவழியும், வருசனையப்பொருநதி, அமைவிலவாய தொழிலகளைச் செய்யாரா. எ-று.

அமைவினமை அமமரபிற்கேலாமை இவைமுன்றுபாட்டானும் அவா வறுமைபுற்றவழியும் அவவியலபின்வேறுபடாொன்பது கூறப்பட்டது. (சு)

கூடுஎ. குடிப்பிறந்தாரா கண்விளங்குந குற்றம் விசுமபின் மதிக்கண மறுப்போ லுயாநது. எ

இ-ள். குடிப் பிறந்தாரகண குற்றம்—உயாந்தகுடியினகட்பிறந்தாராமாட்டுளதாங்குற்றம்—விசுமபின் மதிக்கண மறுப்போல உயாநது விளங்கும்—தானசிறிதேயாயினும் விசுமபினகணமதிபிடத்தும்றுப்போல ஓங்கித்தோன்றும். எ-று.

உயாக்குடிமுதலிய பொருளவகைமுன்றுத்கும விசுமபு முதலிய உவமைவகையொத்துப் பானமாறுபட்டது. குடியுதயாச்சியானும், மதிபோன்ற அவா நற்குணங்களோடு மாறுதலானும், உலகெங்கும் பரந்து வெளிப்படுமெனப் தாம். (எ)

கூடுஅ. நலத்தின்க ணுரினமை தோன்றி னவனைக குலத்தின்க ணையப் படும். அ

இ-ள். நலத்தின்கண நார் இனமை தோன்றின்—குலநலமுடையனாய் வருகின்றவனகண்ணே நாயினமையுளதாமாயின்,—அவனைக குலத்தின்கண் ஐயப்படும்— அவனை அக்குலப்பிறப்பினகண்ணே ஐயப்படும் உலகம். எ-று.

நலமும் குலமும் ஆகுபெயா, நாயினமையாற் கொடாமையுங்கிரஞ்சொல் லுமுதலிய கூறப்பட்டன. தோன்றினென்பது தோன்றாமவிளக்கிநின்றது.

நலனுடையனாய்வருதலினிடையே இவை தோன்றலின், உள்ளது ஐயமாயிற்று. உலகமென்பது அவாயநிலையானவந்தது. ஐயப்படலென்பது பாடமாயின், ஐயப்படுகுவென விதியாககியுணாகக. இவையிரண்டுபாட்டானும் வேறுபட்டவழிப்படுமிழுகுக்க கூறப்பட்டது. (அ)

கூருகூ. நிலத்திற் கிடந்தமை காலகாட்டுங் காட்டுங்
குலத்திற் பிறந்தாவாயச சொல. கூ

இ-ள. நிலத்திற் கிடந்தமை கால காட்டும் — நிலத்தினிப்பல்பை அந்நகண்முனைத்த முனை காட்டும், — குலத்திற் பிறந்தா வாயச சொல காட்டும் — அதுபோலக் குலத்தினியல்பை அதனகட்பிறந்தாவா பிறசொற்காட்டும். எ-று.
கிடந்தமை உள்ளபடி. முனைத்தமாத்திரத்தானே நனமையுத்திமைமுனைத்தலின், இலேமுதலிய கூறராயினா, ஆகவே, பொருளினுஞ் செயனமுதலிபன வேண்டாவாயின். குலத்தியல்பறிதற்கருவி கூறுவாபோனது, இனசொலவேணடுமென்றவாறுயிற்று. (க)

கூசூ0. நலம்வேண்டி னுணுடைமை வேண்டிங் குலம்வேண்டின
வேண்டிக யார்க்கும பணிவு. கூ0

இ-ள. நலம் வேண்டின நாண் உடைமை வேண்டும் — ஒருவன் தனக்கு நலனுடைமையை வேண்டிவருவின், தானுணுடையனாதலே வேண்டிக, — குலம் வேண்டின யார்க்கும பணிவு வேண்டிக — குலனுடைமையை வேண்டிவருவின், பணிப்படுபவார யாவாமாட்டும் பணிதலே வேண்டிக. எ-று.

நலம் புகழ், புண்ணியங்கள். வேண்டுமென்பது விதிப்பொருட்டாய் நின்றது, “வினைப்படு தொகுதியி னுமமை வேண்டும்” எனபுழிப்போல. அந்தணர் சான்றோர் அருந்தவத்தோர் தமமுனனோர் தந்தை தாயென்றிவ்வொலாரும் டங்க, யார்க்குமென்றோ. பணிவு இருக்கையெழுவும் எதிரசெல்லும் முதலாயின். இவையிரண்டுபாட்டானும் குடிமைக்கு வேண்டிவன கூறப்பட்டன. (க0)

கூள ம அதி.— மானம்.

இனிக் குடிப்பிறந்தார்க்கு உரியவாய் குணங்கள் கூறுவானொடங்க, முதற்கண் மானங்க வுணுறா. அஃதாவ ந ளுஞானந் தநநிலையிறுழாமை யும், தெய்வத்தாறமுழவுவந்தழி உயிவாழாமைபுமாம். இஃது, அக்குடிப்பிறப்பினை நிறுத்ததுதலுடைமையின், அச்சிறப்புப்பற்றி முனைவைக்கப்பட்டது.

கூசூக. இனறி யமையாச சிறப்பின் வாயினுங்
குன்ற வருப விடல. க

இ-ள. இனறி அமையாச சிறப்பின் ஆயினும் — செயயாதவழித தாம் அமை யாதசிறப்பினையுடையவேயெனினும், — குன்ற வருப விடல — தங்குடிப்பிறப்புத தாழ்வருஞ்செயல்களையொழிக. எ-று.

அமையாமை இறத்தல். குடிப்பிறப்பென்பது அதிகாரமுறைமையான் வந்தது. இறப்பவருவழி இனிவந்தன செயதாயினும் உயகவென்னும் வடநான் முறைமையை மறுத்து, உடம்பினது நிலையினமையையும் மானத்தினது நிலையுடைமையையுநதுக்கி அவைசெய்யற்கவென்பதாம். (க)

கூகஉ. சீரினுஞ் சீரலல செய்யாரோ சீரோடு

பேராண்மை வேண்டு பவர். உ

இ-ள். சீரினும் சீர அலல செய்யாரா -- புகழ்செய்யுமிடத்துந்தங்குடிமைக
கொவ்வாத இனிவரவுகளைச் செய்யாரா—சீரோடு பேராண்மை வேண்டுபவர்
— புகழுடனே மானத்தைநிறுத்துதலை விரும்புவாரா. எ-று.

எவ்விடத்தும் நிலைஞ்ஞையாத இணமையான உளதாதலபற்றிப் பேராண்மை
யெனப்பட்டது. நிலையுடையபுகழின்பொருட்டாகவுஞ்செய்யாரொன்பதாம்.(உ)

கூகக. பெருக்கத்து வேண்டும பணிதல சிறிய

சுருக்கத்து வேண்டு முயாவு. கூ

இ-ள். பெருக்கத்துப் பணிதல வேண்டும — குடிப்பிறந்தார்க்கு நிறைந்த
செலவமுளதாயவழி யாவாமாடும் பணிவு வேண்டும,—சிறிய சுருக்கத்து
உயர்வு வேண்டும—குறைந்த நலஞ்ஞவுளதாயவழிப் பணியானை வேண்டும.
எ-று.

பணியானை தாழ்வுவாராமற் பழையவுபாசசிக்கண்ணே நிறைந்த. செலவக்
காலே அஃதுயாசசி செய்யத தாந்தாழ்த்தலும், அலலக்காலே அது தாழ்வுசெய
யத் தாழ்ந்தாலும், வேண்டுமென்பதாம். இவையுறுநுபாட்டானும் தாந்தாழ்
தற்கேதுவாயின் செய்யானைச்சிறப்புக கூறப்பட்டது. (கூ)

கூகச. தலையி னிழிந்த மயிரினையா மாந்தா

நிலையி னிழிந்தக கடை. ச

இ-ள். மாந்தா—குடிப்பிறந்தமாந்தா,—நிலையின் இழிந்தக்கடை—தமமுய
ர்ந்தநிலையைவிட்டு அதனினின்றுந்தாழ்ந்தவழி,—தலையின் இழிந்த மயிர அனையா—தலையைவிட்டு அதனினின்றும் வீழ்ந்த மயிரினையொப்பா. எ-று.

அந்நிலையை விடாதுநின்றவழிப் பேணப்படுதலும், விட்டுத்தாழ்ந்தவழி இழி
க்கப்படுதலும், உவமைபாற்பெற்றும். (ச)

கூகரு. குன்றி னனையாருங் குன்றுவா குன்றுவ

குன்றி யனைய செயின். ரு

இ-ள். குன்றின் அனையாரும்—குடிப்பிறப்பான மலைபோலுயராதோரும்
— குன்றுவ குன்றி அனைய செயிற் குன்றுவா—தாழ்த்தக்கேதுவாகியசெய
ல்களை ஒருகுன்றியளவாயினுஞ் செய்வாராபிறந்துவா. எ-று.

குன்றியனையவமெனலும் இழிவுசிறப்புமனை விகாரத்தாற்றெக்கது. தாழ்
தற்கேதுவாய் செயல்களாவன இனிவந்தன, சொற்பின்வருநிலை. (ரு)

கூககூ. புகழின்றாறு புத்தேனாடு யெய்யாதா லென்மற

றிகழுவார்பின் சென்று நிலை. கூ

இ-ள். இகழுவார்பின் சென்று நிலை—மானத்தைவிட்டுத் தன்னையவமநிப்பா
ர்பின்னே ஒருவனசென்று நிற்கின்றநிலை — புகழ் இனது—இவவுலகத்துப்
புகழ்பயவாது,—புத்தேன நாட்டு உய்யாது—ஏனைப்புத்தேனலகத்துச் செலு
த்தாது,—மறது என—இனி அவனுக்கு அது செய்வதாயாது! எ-று.

புகழ்பயப்பதனைப் புகழென்றா. பயரூய இவ்விரண்டிமின்றிக் கொன்னே மானங்கெய்கின்றது என்னெயென்பதாம். இவையுனறுபாட்டானும் அவை செயதற்குற்றங்கூறப்பட்டது. (க)

கூகூள். ஒட்டார்பின் சென்றெருவன் வாழுகலி னந்நிலையே
கெட்டா னெனப்படுத னன்று. எ

இ-ள். ஒட்டார்பின் சென்று ஒருவன் வாழுகலி—தன்னையிகழ்வார்பின்னே சென்று பொருளபெற்று அதனாலொருவன் உயிரவாழுகலி— அந்நிலையே கெட்டான் எனப்படுதல் நன்று—அது செய்யாது இறந்தானென்று சொல்லப் படுதல் அவனுக்கு நன்று. எ-று.

ஒட்டிதல் பொருநதுகல். அந்நிலையேபென்று செல்லாத முன்னேநிலைக்க ண்ணே நின்றெனவாறு அப்பொழுதேபென்றுமாம். புகழும் புத்தேணும் பயவாதேனும் பொருளபெற்று உயிரவாழ்வாமென்பானா நோக்கிக் கூறியது.

கூகூஅ. மருந்தோமற றானோமபும வாழுககை பெருந்தகைமை
பீடழிய வந்த விடத்து அ

இ-ள். பெருந்தகைமை பீடி அழிய வந்தவிடத்து— உயாகுடிப்பிறப்புத தனவலியாகிய மானம் அழியவந்தது, — ஊன் ஒம்பும் வாழுககை மறறு மருந்தோ — இறத்தலொழிந்து பயனிலலாதவுடம்பினைக் காக்கும்வாழ்க்கை பின்னுயிர்வாமைக்கு மருந்தாமோ! எ-று.

மறறென்பது மேற்சொல்லிய இறப்பினை மாற்றினின்று. நற்குணங்கட்கெ ல்லாம் இடனாதற்சிற்ப்புப்பற்றிப் பெருந்தகைமையெனறும், அவையெல்லா வறறுள்ளும் அதற்கு வலியாதற்சிற்ப்புப்பற்றிப் பீடெனறும், அஃதழிந்தால் நின்றவெறுடம்பு இழிக்கப்படுதலின் அதனை ஊனெனறும், பின்னுயிர்ந்தல் ஒருதலையென்பார மருந்தோவென்றுங்கூறினா. மானத்தினொழில் அதற்கி டனாகிய குடிப்பிறப்பின்மேனினந்து. (அ)

கூகூகூ. மயிரிப்பின் வாழாக கவரிமா வன்னு
ருயிரிப்பா மானம் வரின. கூ

இ-ள். மயிரிப்பின் வாழாக கவரிமா அனனா—தனமயிரத்திரளின் ஒரு மயிரி நீங்கினும் உயிரவாழாத கவரிமாவையொப்பார,—மானம் வரின உயிரி ப்பா — உயிரிக்குத்தான மானமெயதுமெல்லவரின, அதனைத்தாங்காதிற் ப்பா. எ-று

இழிவுசிற்ப்பும்கை விகாரத்தாற்றுககது. உயிரும் மானமும் உடனிலலா மைக்கண், பின்னும் போவதாய உயிரிதேது எஞ்ஞானறும் நிற்பதாய மான த்தையெயதுவொன்பதாம். உவமை அவாகு அஃதியல்பென்பது விளக்கி நின்றது. (க)

கூஎ0. இளிவரின் வாழாத மானமுடையா
ரொளிதொழு தேத்து முலகு. க0

இ-ள். இளி வரின வாழாத மானம் உடையார் ஒளி — தமக்கோரிழிவுவந் தவழிப் பொறுத்து உயிரவாழாது அதனைநீத்த மானமுடையாரது புகழ்வுடி

வினை — தொழுது ஏத்தும் உலகு — எஞ்ஞானநுதொழுது துதியாநிற்பர் உலகத்தார். எ-று.

“புலவா பாடும் புகழுடையோ விசும்பின்—வலவ னேவா வான லூதி யெய்து”வராகலின், துறக்கச்செலவு சொல்லவேண்டாவாயிற்று. இவைவரான குபாட்டானும் மானப்பொருட்டாய் இறப்பினது சிறப்புக கூறப்பட்டது. (க0)

கூடி ம அதி.— பெருமை.

அஃதாவது செயற்கரியசெய்தல், தருக்கினமை, பிறாகுற்றங்கூறுமை யெனநினைமுதலிய நற்குணங்களாற்பெரியாரது தன்மை. நிலையினுமேனமே லுயர்த்தற்பயந்தவாயினை உளவாவது நிலையிறழாமையுளவழியாகலின், இது மானத்தினபின் வைக்கப்பட்டது.

கூஎக. ஒளியொருவற குள்ள வெறுககை யினியொருவற
கஃதிநந்து வாழது மெனல. க

இ-ள். ஒருவறகு ஒளி உள்ள வெறுககை—ஒருவனுக்கொளியாவது பிறரால் செயற்கரிய செயவேமென்று கருதும் ஊக்கமிக்குதி,—ஒருவறகு இனி அஃது இறந்து வாழ்தும் எனல் — ஒருவனுக்கு மாசாவது அச்செயலையொழிந்து உயிர்வாழ்க்கடவேமென்று கருதுதல். எ-று.

ஒளி தானுளவாகலாதது மிககுத்தோன்றுதலுடைமை. “ஒளிரிற் றோருகு புகழ் செய்யான” என்றா பிறரும். மேலும் செயற்கரியசெய்வாரா பெரியொன்றாராயினும், ஈண்டு அவை அளவிறந்தவொப்புரவு ஈனக்குதலியவாம். அவற்றினுளவ பெருமைபை அதனகாரணத்தினமேலிட்டு உள்ளவெறுககையெனலும், அதுதன்னையே அதனகாரியமாகிய ஒளியாக்கியுங் கூறினா. இவ்வாறு இதனெதிராமறைக்கண்ணுமொக்கும். இதனா பெருமையினசிறப்புக கூறப்பட்டது. (க)

கூஎஉ. பிறப்பொக்கு மெல்லா வுயிர்க்குஞ் சிறப்பொவ்வா
செய்தொழில் வேறுறுமை யான். உ

இ-ள். எல்லாவுயிர்க்கும் பிறப்பு ஒக்கும்— எல்லாமக்களுயிர்க்கும் பொதுவாகிய பிறப்பியல்பு ஒக்குமேயெனினும், — சிறப்பு ஒவ்வா செய்தொழில் வேறுறுமையான — பெருமை சிறுமையெனப்பட்ட சிறப்பியல்புகளொவ்வா, அவைசெய்யுந்தொழில்களது வேறுபாட்டான. எ-று.

வேறுபாடு நல்லனவும், தீயனவும், இரண்டுமாயினவும், இரண்டுமல்லவாயினவுமாய் அளவிறந்த பாகுபாடுகள். வினையயத்தாற் பஞ்சபூதபரிணாமமாகிய யாக்கையைப் பொருந்தின்று அதன்பயனனுபவித்தல் எல்லாவருணத்தாக் குமொத்தலிற் பிறப்பொக்குமெனலும், பெருமைசிறுமைகட்குக் கட்டளைக்கல்லாகிய தொழிற்பாகுபாடுகள் வருணந்தோறும் யாககைதோறும் வேறுபடுதலிற் சிறப்பொவ்வாவென்றுங் கூறினா. (உ)

கூஎங். மேலிருந்து மேலல்லார் மேலல்லர் கீழிருந்துங்
கீழல்லார் கீழல லவர். ங

இ-ள். மேல அல்லலா மேல இருதம மேல அல்லா—செயற்கரியசெயக லாது சிறியராயினா, உயரந்தவமனிமுதலியவற்றினயிசையிருந்தாராயினும், பெரியராகா, —கீழ் அல்லலா கீழ் இருதம கீழ் அல்லா —அவைசெய்து பெரியராயினா, தாழ்ந்த வறுநிலத்திருந்தாராயினும், சிறியராகா. எ-று.

மேலிருத்தல்கீழிருத்தல்களாற்செல்வநலஞ்ரவுகளும், மேல கீழ்களாற்பெரு மைசிறுமைகளும், கருதப்பட்டன இவையிரண்டுபாட்டானும் முறையே குடி மைமாததிரத்தானுஞ் செல்வமாததிரத்தானும் அஃதுளதாகாமையுடையது.

கூஎசு. ஒருமை மகளிரோ போலப் பெருமையுந்
தன்னைத்தான கொண்டுமுடி னுண்டு.ச

இ-ள். ஒருமை மகளிரோ போல — கவராமனத்தினையுடைய மகளிர் நிறை யினவழுவாமற் றமமைத் தாங்காததுகொண்டொழுதுமாறுபோல, —பெரு மையும் தன்னைத் தான கொண்டு ஒழுக்க உண்டு—பெருமைக்குணனும், ஒரு வன் நிறைவினவழுவாமற் றனைத் தானகாத்துக்கொண்டொழுகுவானின், அவன்கணுண்டாம். எ-று.

பொருளினறொழில் உவமையினும் வந்தது. கூறபுனடாதல் தோன்றநின்ற மையின், உமமை எச்சவுமமை. ஒழுக்குதல் மனமொழிமெய்களையொடுக்கி ஒப்புரவு முதலிய செயற்போதல். இதனால் அஃதுளதாமாறு கூறப்பட்டது.

கூஎடு. பெருமை யுடையவ ராற்றுவா ராற்றி
னருமை யுடைய செயல். ரு

இ-ள். பெருமை உடையவா— அவ்வாற்றற் பெருமையுடையராயினா — அருமை உடைய செயல் ஆற்றின் ஆற்றுவா— தாம் வரியராயவழியும் பிற ராற்செய்தற்கரியவாய் தஞ்செயல்களை விடாது அவைசெய்யுநெறியாற் கடை போகச்செய்தலை வல்லராவா. எ-று.

வறியராயவழியுமென்பது, முன்செய்துபோதமை தோன்றப் பெருமையு டையவொன்றதனானும், ஆற்றுவாரொன்றதனானும், பெற்றும். இதனால் அதனை யுடையராசெய்தி கூறப்பட்டது. (ரு)

கூஎகூ சிறியா ருணாச்சியு ளிலலைப் பெரியாரைப்
பேணிககொள வேமென்னு நோக்கு. கூ

இ-ள். பெரியாரைப் பேணிக கொள்வேம் என்றும் நோக்கு—அப்பெற்றிய ராய் பெரியாரைவழிபட்டு அவரியலப்பின் யாங்கோடுமென்னுங்கருத்து — சிறியா உணாச்சியு ளிலலை — மறந்த சிறியராயினுர்மனத்தின்கண் உள தாகாது. எ-று.

குடிமை, செல்வம், கலவியெனநிவற்றது உண்மைமாததிரத்தால் தம்மை வியந்திருப்பார்க்கு அவை நமக்கியலபென்று அமைந்திருப்பாரை வழிப்பட்டு அஃதுடையாராதல் கூடாதென்பதாம். (கூ)

கூஎள. இறப்பே புரிந்த தொழிற்றொகு சிறப்புந்தான்
சீரல லவாகட படின. எ

இ-ள். சிறப்புத் தானும்—தனக்கொக்கும்பெரியாரிடத்து அமைந்திருத்தலைச் செய்வதாய்சிறப்புத்தானும்,— சீர அல்லவாகட படின — தனக்கொவ்வாத

சிறியரிடத்துப்பரிமாயின, —இறப்பே புரிந்த தொழிறும் — அதனையொழிந்து தருக்கினகண்ணே மிக்கசெயலையுடைத்தாம். எ-று.

தருக்கினை மிகச்செய்யுமென்பதாயிற்று. சிறப்புகருடமை, செல்வம், கலவிகளினையமிகுதி. இவையிரண்டிபாட்டானும் அஃகிலாசெய்தி கூறப்பட்டது. (எ)

கூஎஅ. பணியுமா மென்றும் பெருமை சிறுமை

யணியுமார் தன்னை விபந்தது. அ

இ-ள். பெருமை என்றும் பணியும்—பெருமையுடையார் அச்சிறப்பினுடையானார் தருக்கினி அமைந்தொழுகுவார், — சிறுமை (என்றும்) தன்னை வியந்து அணியும்—மற்றைச் சிறுமையுடையார் அஃகிலாத்ஞான அந்நமமை வியந்து புனையாநிற்பா. எ-று.

பொருளின்றொழில்கள பண்பினமேலேற்றப்பட்டன. இஃது அற்றமறைக்கும்பெருமையென்புழியுமொக்கும். எனதுமென்பது பின்னும்வந்தியைந்தது. ஆமென்பனவிரண்டிம் அசை. புனைதல் பிறிற்றைமக்கோமித்கியையேற்றிக் கோடல். இதற்கு உபாந்தார தாமவார தாமந்தார உயாவார இஃதொரு விரோதமிருந்தவாறென்னென உலகியலையிந்து கூற்றற்குக்குவாருமுளா. (அ)

கூஎகூ. பெருமை பெருமித மினமை சிறுமை

பெருமித மூரந்து விடல். கூ

இ-ள். பெருமை பெருமிதம் இனமை—பெருமைக்குணமாவது காரணமுண்டாயவழியும் அஃதியலபாதனோக்கித் தருக்கினரியிருத்தல், — சிறுமை பெருமிதம் ஊரந்து விடல்— சிறுமைக்குணமாவது அஃகிலவழியும் அதனை யேற்றிக்கொண்டு தருக்கினமுடிவினகண்ணே நினதுவிதிதல். எ-று.

அளவறத்தருக்குதலென்பதாயிற்று. விடுமென்று பாடமோதுவாருமுளா: முறறுத்தொடரும் எழுவாயத்தொடரும் சமமுளியையாமைமின், அது பாட மன்மையுணர்க. (க)

கூஅ0. அற்ற மறைக்கும் பெருமை சிறுமைதான்

குற்றமே கூறி விடும க0

இ-ள். பெருமை அற்றம் மறைக்கும்—பெருமையுடையார் பிறாமானதையேகூறி அவமானத்தை மறையாநிற்பா, —சிறுமை குற்றமே கூறிவிடும—மற்றைச் சிறுமையுடையார் பிறாகுணத்தை மறைத்துக் குற்றத்தையே கூறிவிடுவா. எ-று.

மறைத்தலுங் கூறலும் ஏனையிடத்துமியைந்தன. அற்றம் ஆகுபெயா. தானென்பது அசை. இவைமுன்றுபாட்டானும் இருவாசெயலும் ஒருங்குகூறப்பட்டன. (க0)

சுசு ம் அதி.— சான்றாண்மை.

அஃதாவது பலகுணங்களானுநிறைந்து அவற்றையாடற்றன்மை. பலகுணங்களானுமென்பது சாலுத்தற்றொழிலாற்றப்பெறப்படுதலின், அவற்றையென்பது வருவிக்கப்பட்டது. பெருமையுள்ளதாகத் குணங்கள்பலவற்றையுந் தொகுத்துக்கொண்டிற்றறின, இஃத்தன்பின வைக்கப்பட்டது.

கூஅக. கடனென்ப நலலைவ யெல்லாங் கடனறிந்து

சான்றாண்மை மேற்கொள பவர்க்கு. க

இ-ள். கடன அறிந்து சான்றாண்மை மேற்கொளபவர்க்கு— நமக்குத்தகு வது இதுவென்றறிந்து சான்றாண்மையைமேற்கொண்டொழுதுவார்க்கு — நலலைவ எல்லாம் கடன என்ப— நலனவாயகுணங்களெல்லாம் இயல்பா யிருக்குமென்று சொல்லுவா னாலோ. எ-று.

சிலகுணங்களிலவாயவழியும் உள்ளன செய்துகொண்டவாயவழியுஞ்சான் றாண்மையென்னுஞ்சொற்பொருள் கூடாமெயின், நாலோர் இவ்வேதுப்பெயா பற்றி அவரிலக்கணம் இவ்வாறு கூறுவொன்பதாம். (க)

கூஅஉ. குணநலனா சான்றோ நலனே பிறநல

மெநலத துள்ளாது மன்று. உ

இ-ள். சான்றோ நலன குணநலமே — சான்றோநலமாவது குணங்களா டுபநலமே;— பிற நலம் எந்நலத்தும் உள்ளது அன்று — அஃதொழிந்தவு துபுகங்களானுநலம் ஒருநலத்தினுள்ளதன்று. எ-று.

அகநலத்தை முன்னேபிரித்தமைமின் ஏனைப்பிறநலத்தைப் பிறநலமென்றும், அது குடிப்பிறப்புங்கலியுமுதலாக நாலோரொழிந்தநலங்களுட்புகுதாமையின் எந்நலத்துள்ளதுமென்றென்றுங்கூறினா. இவ்விரண்டுபாட்டானும் சாலபி றகேற்றகுணங்கள் பொதுவகையாகுறப்பட்டன. (உ)

கூஅங். அன்புநா னொப்புரவு கண்ணோட்டம் வாயமையோ

டைந்துசால புனறிய தூண் டு

இ-ள். அன்பு — சுற்றத்தாராமேலேபன்றிப் பிறாமேலுமுளதாயவன்பும்— நாண்— பழிபாவங்கட்கிறாண்வம்— ஒப்புரவு— யாவாமாட்டுமொப்புரவுசெ யதலும்— கண்ணோட்டம் — பழையாமேற்கண்ணோட்டலும் — வாயமை — எவ்விடத்தும் மெய்மனமகூறலுமென— சாலபு ஊன்றிய தூண் ஐந்து— சாலபென்றும்பாரததைத்தாயபிய தூண்களைந்து. எ-று

எண்ணேறி முன்னவற்றோடுநிக் கூற்றும். இக் குணங்களிலவழிச் சாலபு நிலை பெறாமையின், இவற்றைத் தூணென்றோ ஏகேச்சவுருவகம். (ங்)

கூஅச. கொல்லா நலத்தது நோனமை பிராதிமை

சொல்லா நலத்தது சாலபு ஈ

இ-ள். நோனமை கொல்லா நலத்தது — பிறவறங்களுமவேண்டுமாயினுந தவம் ஒருவியாயுங்கொல்லாநவறத்தின்கண்ணதாம், — சாலபு பிரா தீமை சொல்லா நலத்தது—அதுபோலப் பிறகுணங்களும் வேண்டுமாயினுஞ் சாலபு பிராகுறத்தைச்சொல்லாத குணத்தின்கண்ணதாம். எ-று.

நலமென்னும் ஆகுபெயாப்பொருளிரண்டனையுந தலைமையோன்ற இவ்விர ண்டறகும்பிகாரமாகக்கூறினா தவத்திற்குக் கொல்லாவறஞ்சிறந்தாற்போ லச் சாலபிற்குப் பிராகுறத்துஞ்சொல்லாக்குணஞ்சிறந்ததென்பதாம். (ச)

கூஅரு. ஆற்றுவா ராற்றல பணித லதுசான்றோர்

மாற்றா மாற்றும் படை. ரு

இ-ள். ஆற்றுவார் ஆற்றல் பணிதல்— ஒருகருமத்தைச் செயது முடிபபார தாற்றலாவது அதற்குத் துணையாவாத தாழ்ந்துகூட்டிக்கொள்ளுதல், — சான்றோ மாற்றோ மாற்றும் படை அது—இனிச் சாலபுடையார் தம்பகை வரைப பக்கமையொழிகுங்கருவியும் அது. எ-று.

ஆற்றல் அதுவல்லராதனமை. இறந்ததுதழீஇயவெச்சவுமமை விகாரத தாற்றெக்கது. சாலபிறகேற்ற பணிதற்குணத்ததுசிறப்புகூதுவார, ஏனைய துமுடன்கூறினார். (௫)

கூஅசு. சாலபிற்குக் கட்டளை யாதெனிற ரோல்வி

துலையல்லார கண்ணுந் கொளல்.

கூ

இ-ள். சாலபிற்குக் கட்டளை யாது எனின்— சாலபாகிய பொன்னினளவ றிதற்கு உரைகலலாகியசெயல் யாதெனின்,— தோலவி துலை அல்லாகண் ணும் கொளல்—அது தம்மினுயரந் தாராமாடிகுகொள்ளுநதோலவியை இழிந தாராமாட்டுக்கோடல். எ-று.

துலை ஒப்பு. எச்சவுமமையான இருதித்ததாகண்ணும் வேணிதல பெற ரும். கொள்ளுதல் வெல்லுமாற்றலுடையராயிருந்தே ஏற்றுக்கொள்ளுதல். இழிந்தாரை வெல்லுதல்கருதித் தம்மோடொப்பித்துக்கொள்ளாது தோலவி யான் அவரினுயாவராயின், அத்தொசாலபளவறியப்படுமென்பதாம். (சு)

கூஅஎ. இன்னசெய தார்ககு மினியவே செய்யாககா

லெனன பயத்ததோ சாலபு.

எ

இ-ள். இன்ன செயதார்க்கும் இனியவே செய்யாக்கால்— தமக்கினனாற் றற்றைச் செய்தார்க்குஞ் சாலபுடையார் இனியவற்றைச் செய்யாராயின்,— சாலபு எனன பயத்தது— அச்சாலபு வேறெனன்பயனுடையது! எ-று.

சிறப்புமமை அவா இன்னசெய்தற்கிடத்தைதலிளக்கி வினறது. ஓகாரம் அசை. வின எதிர்மறைப்பொருட்டு. தாமுமின்னசெய்வராயின், சாலபாலொருபய னுமில்லையென்பதாம். இவையைநதுபாட்டானுஞ் சிறப்புவுகையறகூறப்ப டடது. (எ)

கூஅஅ. இனமை யொருவற் கிளிவனறு சாலபென்னுந்

திணமையுண டாகப் பெறின.

அ

இ-ள். சாலபு என்னும் திணமை உண்டாகப் பெறின— சாலபென்றுசொ லப்பபிம் வலியுண்டாகப்பெறின,— ஒருவற்கு இனமை இனிவு அன்று— ஒருவனுக்கு நலகுரவு இனிவாகாது. எ-று.

தளராமைநாட்டுதலின், வலியாயிற்று. இனமையான வருவதனை இனமை தானாகவுபசரித்துக்கூறினார். சாலபுடையார் நலகூர்ந்தவழியும் மேம்பதித்து டையொன்பதாம். (அ)

கூஅகூ. ஊழி பெயரினுந் தாம்பெயரார் சான்றுண்மைக

காழி யெனப்படு வார்.

கூ

இ-ள். சான்றுண்மைக்கு ஆழி எனப்படுவார்— சாலபுடைமையாகிய கட ற்குக் கரையென்றுசொல்லப்படுவார்,— ஊழி பெயரினும் தாம் பெயரார்— ஏனைக்கடலுங் கரையுணில்லாமற் காலந்திரிந்தாலும், தாந்திரியார். எ-று.

சானுணமையது பெருமைதோன்ற அதனைக் கடலாககியும், அதனைத் தாங்
கிக்கொண்டிருந்தலின் அஃதுடையாகாக கரையாககியுங்கூறினா, “பெருமை
டற காழி யணையன் மாதோ” என்றா பிறரும். ஏகதேசவுருவகம். (க)

கூக0. சான்றவா சானுண்ணமை குன்றி னிருநிலநதான்
முங்காது மனனோ பொறை. க0

இ-ள். சான்றவா சானுணமை குன்றின் — பலகுணங்களானுநிறைந்தவர்
தந்தன்மை குன்றவராயின், — இருநிலநதான் பொறை தாங்காது — மறநை
யிருநிலநதானுந தன்பொறையைத் தாங்காதாயமுடியும். எ-று.

தானுமென்னுமெச்சவுமமை விகாரத்தாற்றுகக்கது. அவாக்கதுகுணமுமையும்
அதற்கதுதாங்கலும் இயல்பாகலான, அவையெருநானமுளவாகாநின்றன
வென்பது தோன்றநின்றமையின், மன ஒழிமிசைக்கணவந்தது. ஓகாரம் அசை.
இதற்கு இருநிலம் பொறைதாங்குவது சான்றவாதுணையாகவருதலானஅதுவும்
அதி தாங்கலாற்றுகின்றதுபாபாருமுளா. இவைமுன்றுபாட்டானும் அவற
ருநிறைந்தவரது சிறப்புக கூறப்பட்டது. (க0)

க00 ம் அதி.— பண்புடைமை.

அஃதாவது பெருமை சானுணமைகளிற்றும்வழுவதுநின்றே எல்லா
ரியலுக்கும்நிறதொத்தொழுதுதல, “பண்பென்ப பவது பாடநிந தொழு
கல்” என்றா பிறரும். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

கூகக. எனபத்ததா லெயத லெளிதெனப யாமாட்டிம்
பண்புடைமை யென்னும் வழக்கு. க

இ-ள். யாமாட்டிம் எனபத்ததால் — யாவாமாட்டிமெளியசெவவியராத
லால் — பண்புடைமை என்னும் வழக்கு எய்தல் எளிது எனப — அரிதா
யபண்புடைமையென்னும் நன்னெறியினையெயதுதல் எளிதெனதுசொல்லுவா
நூலோர். எ-று.

குணங்களானிறந்து செவவியெளியருமாயக்காற பண்புடைமைதானே
உளதாமாகலின், எனபத்ததாலெயதலெளிதெனதும, அஃதுலகத்தையெல்லாம்
வசிகரித்தறபயத்ததாகலின் அதனைத் தொல்லோசென்ற நன்னெறியாககியும்,
அதனையெளிதினையதுதற்கு இது நூலோரோதியவுபாயமென்பார் அவாமேல்
வைத்துங்கூறினா. (க)

கூக௨. அன்புடைமை யானற குடிப்பிறத்த லிவ்விரண்டும்
பண்புடைமை யென்னும் வழக்கு. ௨

இ-ள். அன்புடைமை ஆனற குடிப் பிறத்தல் இவ்விரண்டும் — பிறாமேல்
ன்புடையுதலும் உலகத்தோடமைந்தகுடியின்கட்பிறத்தலுமாகிய இவ்விர
ண்டும் — பண்புடைமை என்னும் வழக்கு — ஒருவனுக்குப் பண்புடைமையெ
ன்று உலகத்தாசொல்லும் நன்னெறி. எ-று.

அமைதல் ஒத்துவருதல். குடிப்பிறத்தலென்றது பிறநதாரசெயலை. தனித்
தவழி ஆகாது இரண்டிங்குடியவழியே ஆவதென்பது தோன்ற, முறறும்மை
கொடுத்தார். காரணங்கள் காரியமாகவுபசரிக்கப்பட்டன. இவையிரண்டுபா
ட்டானும் பண்புடையராதற்காரணங்கூறப்பட்டது. (௨)

கூகூந. உறுப்பொத்தன மக்களொப பன்றூல வெறுத்தகக
பண்பொத்த லொப்பதா மொப்பு. (ந)

இ-ள். உறுப்பு ஒத்தல் மக்கள ஒப்பு அன்று—செறியத்தகாதவுடம்பாலொ
த்தல் ஒருவனுக்கு நனமக்களோடொப்பாகாமையின் அதுபொருந்துவதன்று,
—ஒப்பதாம் ஒப்பு வெறுத்தகக பண்பு ஒத்தல் — இனிப் பொருந்துவதாய்
வொப்பாவது செறியத்தகக பண்பாலொத்தல். எ-று.

வடநூலார அங்கமென்றமையின், உறுப்பென்றார். ஒருவனுக்கு நனமக்க
ளோடு பெறப்பட்டுமொப்பாவது உயிரினவேறாய நிலையதல்லாவுடம்பொத்தல்
ன்று வேறன்றிலையுதலுடைய பண்பொத்தலாகலான, அப்பெற்றித்தாய அவர்
பண்பினையுடையனாகவென்பதாம். (ந)

கூகூசு. நயனெடு நன்றி புரிந்த பயனுடையார்
பண்புபா ராடடு முலகு. ச

இ-ள். நயனெடு நன்றி புரிந்த பயன் உடையார் பண்பு—நீதியையும் அறத்
தையும் விரும்புகலாற பிறர்க்குநீதம்க்கும் பயன்படுத்தனுடையாரது பண்பினை
— உலகு பாராடும்— உலகத்தாரா கொண்டாடாநிற்பா. எ-று.

புரிந்தவென்னும்பெயொச்சம ராணிககாரணப்பொருட்கு. நயனெடுநன்றிபு
ரிதலும் பயனுடைமையும் பண்புகாரணமாக வந்தமையின், அதனைப்பாராட்டு
மென்றார். (ச)

கூகூரு. நகையுளளு மினனா திகழ்ச்சி பகையுளரும்
பண்புள பாடநிவார மாடடு. ரு

இ-ள். திகழ்ச்சி நகையுளரும் இன்னது—தன்னையிகழ்தல் ஒருவற்கு வீளை
பாடழனகண்ணும் இன்னது,—பாடு அறிவாரமாடடுப் பகையுளரும் பண்பு
உள—ஆகலாற பிறாபாடடுந்தொழு தவாரமாடடுப் பகைமையுளவழியும் அஃ
துளதாகாது இனியவாய் பண்புகுள்ள உளவாவன. எ-று.

பாடடுவாரொனவே, அவ்வின்னமபடுதலும் பெற்றும். அதனைப்பறிந்தவா
யின் அதுசெய்யபா இனிப்பேசெய்வாரொனபது கருத்தது. இதற்குப் பிறொல
லாம் இரணந்தொடருத் தமமுடையயாமலுரைப்பாரும், இன்னதென்னுஞ்சொ
ற்குப் பிறவாதெனதுரைப்பாரும்மாறினார். (ரு)

கூகூகூ. பண்புடையார்ப் பட்டுணை மிலக மதுவினறேன்
மண்புகரு மாயவது மன. கூ

இ-ள். பண்பு உடையார்ப் பட்டு உலகம் உண்டு — பண்புடையார்கண்ணே
படுதலால் உலகியல் எஞ்ஞான்றமுண்டாய வாராநின்றது,—இன்றேல் அது
மண்புகரு மாயவது—ஆண்டுப்படுதல்லையாயின், அது மண்ணினகட்புகரு
மாயந்துபோவதாம். எ-று.

படவென்பது திரிந்துகின்றது. உலகு ஆகுபெயார். மறைப்பண்பில்லா சா
ர்பன்மையின் ஓசாரபுமின்றி மண்ணினகட்புக்குமாயுமதுவேண்டாவாயிறெ
ன்பது பட நின்றமையின், மன ஒழியிசைக்கணவந்தது. இவைநான்குபாடா
ளும் அதனையுடையாரதுயாச்சி கூறப்பட்டது. (கூ)

கூக௭. அரம்போலுங் கூர்மைய றோனு மரம்போல்வர்

மககடபண் பிலலா தவா.

எ

இ-ள. மககடபண்பு இல்லாதவா—கூர்மையகடகேயுரிய பண்பிலலாதவா,—
அரம்போலும் கூர்மையறோனும்—அரத்தின் கூர்மைபோலுங் கூர்மையையுடை
யரையாயினும்,—மரம் போலவா— ஓர்நிவிறறையமரத்தினையொப்பா எ-று.

அரம் ஆகுபெயர். ஓர்நிவு ஊற்றினையிதல். உவமைபிரண்டனுள், முன்னது
தான் மடிவின்றித் தன்னையுற்றொருங்களை மடிவிடத்தலாகிய தொழிலபற்றி
வந்தது, ஏனையது விசேடவறிவினமைபாகிய பண்புபற்றி வந்தது. அவ்விசே
டவறிவிற்குப் பப்பைய மககடபண்பின்மைவின, அதுதானுமில்லையென்பதாயி
றது. (எ)

கூகஅ. நண்பாற்றா ராநி நயமில் செயவாக்கும்

பண்பாற்றா ராதல கடை.

அ

இ-ள. நண்பு ஆற்றாராநி நயம் இல் செயவாக்கும்—தம்மொநி நட்பினை
செய்யாது பகைமைபைச் செய்தொழுதுவாரமாட்டும்— பண்பு ஆற்றாராதல
கடை— தாம்பண்புடையரையொழுகாதமை அறிவுடையாக்கிழுகாம. எ-று.

நயம் ஈரம். சிறப்புமமை அவர் பண்பாற்றாமக கட்டாதல் போன்றநின்றது.
அதினச்செய்யிறறும் அவர்தன்மைபராவொன்பார், கடையென்றார். (அ)

கூகக. நகலவல்ல ரல்லார்க்கு மாரிரு ஞாலம்

பகலும்பாற பட்டன றிருள.

க

இ-ள. நகல வல்லா அல்லார்க்கு—பண்பின்மைபான ஒருவரோடுங்கலந்து
உண்மகிழ்தன்மாட்டாதார்க்கு — மாரிரு ஞாலம் பகலும் இருட்பாறபட்ட
ன்று— மிகவுட்பெரியஞாலம் இருளில்லாத பதற்பொழுதினும் இருளினகட்கி
டந்ததாம். எ-று.

எல்லாரோடுங்கலந்தறியப்பெறாமையிற்பண்பிலலார்க்கு உலகியல் தெரியா
தென்பார், உலகியிருளினகட்பட்டதென்றார். பாழ்பட்டனறிருளென்றுபாட
மோதி, இருணிக்கிறதெனென்றுபாப்பாருமுளர். (க)

க000. பண்பிலான பெற்ற பெருஞ்செலவ நன்பால்

கலந்திமை யாற்றிரிந தறது.

க0

இ-ள. பண்பு இலான பெற்ற பெருஞ்செலவம் — பண்பிலலாதவன் முன
னைநலவினையானையதிய பெரியசெலவம் அககுற்றத்தால் ஒருவற்குமப்பயன்
படாதுகெடுதல்— நன்பால் கலந்திமையால் துரித்தற்று — நல்லவானபால்
ஏற்றகலத்தின்குற்றத்தால் இனசுவைததாகாது கெட்டாறபோலும். எ-று.

கலத்திமையென்பது மெலிநதுநின்றது. தொழிலுவம்மாகலன், பொருளின்
கண் ஒத்ததொழில் வருவிககப்பட்டது. படைக்குமாற்றலிலுத்தேற்றைப்பெற
றவென்றும், எல்லாப்பயனுங்கோடறகேற்ற இடனுடைமையோன்றப்பெருஞ்
செலவமென்றுவகூறினார். அச்செலவமும் பயன்படாதென்ற இதனான் வருகி
ன்ற அதிகாரப்பொருண்மையுந்தோற்றுவாய்செய்யப்பட்டது. இவைநான்கு
பாட்டானும் அஃதிலலாதிழிவு கூறப்பட்டது. (க0)

க0க ம் அதி. — நன்றியில்செல்வம்.

அஃதாவது ஈட்டிபாறக்கும் பிறாக்கும் பயன்படுத்தில்லாத செல்வத்தின் தியலடி. உடையானதுகுற்றஞ் செல்வத்தினமேலேற்றப்பட்டது. அதிகாரமு றைமை மேற்றோறுவாயசெயதவதனாபெற்றும்.

க00க. வைத்தானவாய சானற பெரும்பொரு ளஃதுண்ணுன்
செத்தான செயக்கிடந்த தில. க

இ-ள். வாய சானற பெரும்பொருள வைத்தான அஃது உண்ணுன்—தன் மனையகலமெல்லாம் நிறைதற்குகதுவாயபெரும்பொருளையீட்டிவைத்து உலோ பத்தால் அதனையுண்ணாதவன் — செத்தான செயக கிடந்தது இல—உளையி னுஞ் செத்தானும், அதன்கண் அவனாசெயக்கிடந்ததோருரிமையினமையான. எ-று.

வைத்தானென்பது முற்றெச்சம். உண்ணுதல் அதனுனைமபுலனகளையும் துக ராதல். வாயசானறபெரும்பொருளை வைத்தானொருவன் அதனையுண்ணாதுசெத் தவழி அதன்கண் அவனாசெயக்கிடந்ததோருரிமையிலையாகலான,வையாது பெற்றபொழுதே துகாகவென்றுபாபினுமமையும். இதற்குச் செத்தானென பது எச்சம். இதனால் ஈட்டியானுக்குப் பயன்படலின்மை கூறப்பட்டது. (க)

க00உ. பொருளான மெல்லாமென நியா திவறு
மருளான மாண்ப பிறப்பு உ

இ-ள். பொருளான எல்லாம் ஆம் என்று—பொருளானதுமுண்டாக அத னெல்லாமுண்டாமெனநிறுது அதனையீட்டி—ராயாது இவறும் மருளான் —பின் பிறாககீயாது புற துள்ளஞ்செய்யுமயக்கத்தாலே — மாண்ப பிறப்பு ஆம்—ஒருவனுக்கு நிறைதலில்லாத பேயப்பிறப்புண்டாம். எ-று.

இருமையினமெயதுமின்பங்களபலவுமடங்க எல்லாமெனதும், ஈட்டிதற்கு முன்னுண்டாயவறிவு பின்மயங்குதலின் மருளெனதும், பொருளுண்டாயிருக் கப் பிறாபசிகண்டிருந்ததீவினைபற்றி உணவுகளுளவாயிருக்கப் பசித்துவருந் தும் பிறப்புளதாமெனதுங்கூறினா. (உ)

க00ங. ஈட்ட மிவறி யிசைவேண்டா வாடவா
தோற்ற நிலக்குப் பொறை. ங

இ-ள். ஈட்டம் இவறி இசை வேண்டா ஆடவா தோற்றம்—பாம பிறரின்றி கவீட்டுதுமெனது பொருளினதீட்டன்மாதிரிததையேவிருமபி அதன்பயனா யபுகழைவிரும்பாத மக்களது பிறப்பு—நிலக்குப் பொறை—நிலத்திற்குப் பார மாமத்துணையே. எ-று.

இசை இருமைக்குமுறுதியாய அறமாகலின் ஈகையான அதனையேவேண்டல் செயயாது ஈட்டறதுன்பத்தையும் காத்தறதுன்பத்தையும் வேண்டியவறிவின் மைப்பற்றி,நிலக்குப்பொறையென்றா,பிறப்பெனதது அதற்குரியவுடம்பினை. (ங)

க00ச. எச்சமென் நென்னெண்ணுங் கொல்லோ வொருவரா
னச்சப் படாஅதவன். ச

இ-ள. ஒருவரால் நச்சப்படாதவன்— ஒருபொருளுமீதறியாமையின் ஒரு வராலும் நச்சப்படுதலில்லாதவன் — எச்சமென்று என் எண்ணுங்கொல்— தானிறந்தவழி ஈண்டொழிந்ததுநிற்பதாக யாதனைக்கருதுமோ! எ-று.

ஈண்டொழிந்ததுநிறகுமபுகழ் அவானமேலன்றி நிலலாமையின் அவனுககத னோடியாதுமியைபிலையென்பார, என்னெண்ணுங்கொல்லோவென்றார். ஓகா ரம் அசை. இவைமுன்னுபட்டானும் பிறர்க்குப் பயன்படலின்மை கூறப்ப ட்டது. (ச)

க00௫. கொடுப்பதூஉந் துயப்பதூஉ மில்லார்க் கடுக்கிய
கோடியுண டாபினு மில். (ரு)

இ-ள. கொடுப்பதூஉம் துயப்பதூஉம் இல்லார்க்கு — பிறர்க்கீவதும் தானு காவதமாய் இரண்டுசெய்கையுமுடையரல்லாதார்க்கு — அடுக்கிய கோடி உண்டாயினும் இல்—பலவாகவடுக்கிய கோடிபொருளுண்டாயினும் ஒன்றுமி லலை. எ-று.

இன்பத்தினும் அறஞ்சிறந்தமையின், கொடுத்தறொழில் முற்கூறப்பட் டது. அடுக்கியகோடியென்றது ஈண்டெண்ணப்படும பொருண்மேனின்றது. ஒன்றுமில்லார்போலப் பயனிரண்டிமிழத்தலின், இல்லென்றார். (ரு)

க00கூ. ஏதம் பெருஞ்செல்வந் தானதுவவான நககார்க்கொன்
நீத வியலபிலா தான. கூ

இ-ள. தானதுவவான தக்காராக்கு ஒன்று நல்ல வியலபிலாதான—தானுக ராயுய அதன்மேலுத்தகுதியுடையார்க்கு அவாவேண்டியதொன்றனை நல்லிய றகையிலனாயினு—பெருஞ்செல்வம் ஏதம்—இரண்டுசெய்தற்கிடனுடைத் தாய செல்வத்திற்கு ஒருநோய். எ-று.

தகுதி தானங்கோடற்கேற்புடைமை. ஏதம் ஆகுபெயர். நுகரப்படுதலும் ஈயப்படுதலுமாகிய தொழிறகுரியதனை அனுகுகளமைவின், நோயென்றார். எதலியலபிலாதானது பெருஞ்செல்வம் அவனுகரு டட்டல் காத்தனமுதலியவ றறால் தன்பமேயாமென்றுரைப்பாருமுளர். இவையிரண்டுபாட்டானும் அவவி ருமையும் உடனகூறப்பட்டன. (கூ)

க00எ. அறநூலகொன் றுறநூலான செல்வ மிகநலம்
பெற்றா டமியணமுத தற்று. எ

இ-ள. அறநூலுக்கு ஒன்று ஆறநூலான செல்வம்—ஒருபொருளுமில்லாயினா ருக்கு அவாவேண்டியதொன்றனைக் கொடாதானது செல்வங் கொன்னேகழி தல்—மிகநலம் பெற்றாள தமியள முத்தற்று—பெண்டிரின் மிகநலத்தினைப் பெற்றாளொருத்தி கொடுப்பாரினமையிற் கொழுநன்னிதி தமியளாய் முத்த தனமைத்து. எ-று.

நலம் வடிவின்னமையும் குணத்தின்னமையும். இரண்டுமொருங்குபெறுத லரிதாகலின், பெற்றாளென்றார். கொடுப்பாருங்கொழுநனுமேயன்றித் தானும் பயனிழந்து கழிந்த குமரியோடுவமைகூறினமையின், தானுமேற்பானுமேயன் றிச் செல்வமும் பயனிழந்து கழியுமென்பதாயிற்று. (எ)

க00அ. நச்சப் படாதவன் செல்வ நடுவரு
ண்சு மரமபழுத் தற்று. அ

இ-ள். நச்சப்பட்டாதவன் செலவம்—வறியாக்கணியனுயிருநதும் ஒன்றுங் கொடாழையின் அவரானச்சப்பட்டாதவன் செலவமெயதுதல—ஊர் நடுவுள் நச்சுமரம் பழுததற்று — ஊரிடைநிற்பதோர்நச்சுமரம் பழுததாற்போலும். எ-று.

நடுவூரென்பது பின்முன்குததொக்கவாரும்வேறுமைத்தொகை. அண்மையுடைமைகளாற் பயனிலையெனப்பதாம். (அ)

௧௦௦௩. அனபொரீஇத தற்செற றற்நோக்கா தீட்டிய
வொண்பொருள கொளவா பிறா. கூ

இ-ள். அனபு ஓரீஇ—ஒருவன் கொடாமைப்பொருட்டுச் சுற்றத்தாராட்டார்கள் அனபுசெய்தலையொழிந்தது—தற்செறறு—வேண்டுமென நுகராது தன்னைச்செய்தது—அறம் நோக்காது—வறியாக்கு ரதன்முதலியவற்றத்தை நினைப்பதுஞ்செய்யாது—ரட்டிய ஒண்பொருள கொளவா பிறா—ரட்டிய வொளனியபொருளைக் கொண்டுபோய்ப பயன்பெறுவா பிறா. எ-று.

பயனாய் அறனும் இனபமுஞ்செய்துகொள்ளாதானுக்குப்பொருளாவுள்ளதா ட்டறறுன்பமேயெனப்பது தோன்ற ஈட்டியவெனமும், அவனவழியினுள்ளார க்கும் உதவாதெனப்பது தோன்றப் பிறொன்றுங்கூறினா. (க)

௧௦௧௦. சீருடைச செல்வர் சிறுதுனி மாரி

வறங்கூர்ந த்நைய துடைத்தது. ௧௦

இ-ள். சீர் உடைச செல்வா சிறுதுனி—புகழுடைத்தாய செல்வத்தினை யுவரது நிறகுங்காலஞ்சிறிதாய வறுமை — மாரி வறங்கூர்நதநையது உடைத்து—உலகத்தையெல்லாம் நிலைநிறுத்ததுமேகம் வறுமைமிககார்போலவதோரியலபிணையுடைத்தது. எ-று.

துனி வெறுப்பு, அதனைச்செய்தலாற்றினியெனப்பட்டது. யாவாக்குமபயன்பட்டா அதனைவறியராயவழியும் அவவறுமை கடித்திந்நகுதலிற் பின்புஞ் செல்வராயப் பயன்படுவொன்பது உவமையாற்பெறப்பட்டது, பட்டே, நன்றியில்லாதசெல்வம் எஞ்ஞானமும் பயன்படாதெனப்பதாயிற்று. இதற்குச் சீருடைச்செல்வா இரவலரோடு வெறுக்கும நிலையிலவெறுப்பு மாரிவறங்கூர்நதநைய தன்மையையுடைத்தென அதிகாரத்தோடு பொருந்தாமைமேலும் ஓர்பொருட்டொடாபுட்டாமலுபாபாருமுளா. இவைநான்குபாட்டானும் அச்செல்வத்ததுகுற்றங்கூறப்பட்டது. (௧௦)

௧௦௨ ம் அதி.— நாணுடைமை.

அஃதாவது மேற்சொல்லிய சால்பு பண்புமுதலியகுணங்களானாயநதோ தமக்கொவ்வாத கருமங்களில் நாணுதலுடையாராதனமை, அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

௧௦௧௧. கருமத்தா னணுத னணுத் திருதுத

னல்லவர் நாணுப் பிற. க

இ-ள். நாணுக் கருமத்தால் நாணுதல்—நன்மக்கணுவது இழிந்தகருமங்காரணமாக நாணுதல்,—பிற திருதுதல் நல்லவா நாணு—அஃதென்றி மன

மொழிமெய்கள்தொடுக்கத்தான வருவனவோவென்ன, அவை அவரளவல்ல அழகியதுதலையுடைய குலமகளிராண்கள். எ-று.

பிற குலமகளிரானென்றதனை ஏனையது நனமககண்ணென்பதும், நாணுதலென்றதனை கருமத்திழிவும், பெற்றும். திருநுதன்லலவொன்பது புகழ்ச்சிககுறிப்பு. ஏதுபபன்மைபற்றிப் பிறவென்றா. இனி அறமறைததன்முதலியன பொதுமகளிரானோடொக்குமென்றுரைப்பாருமுளா. அவாக்கு நாணகேடுபயக்குமென விலக்கப்பட்டமையானும், அவாபெயராதகூறப்பட்டாமையானும், அஃதுரையன்மையறிக. இதனை நானினதிலக்கணங்கூறப்பட்டது.(க)

க0கஉ. ஊணுடை யெச்ச முபிராககெல்லாம வேறல்ல

நாணுடைமை மாநதா சிறப்பு.

உ

இ-ள். ஊண உடை எச்சம் உயிரகெல்லாம் வேறு அல்ல — ஊணும் உடையும் அவையொழிந்தனவும் மககளுயிரகெல்லாம் பொது, — மாநதா சிறப்பு நாணுடைமை—நன்மககட்குச் சிறப்பாவது நாணுடைமையே, அவையல்ல. எ-று.

ஒழிந்தன உறக்கமும் அச்சமுங்காமமும். சிறப்பு அவையிரகளினவேறுபாடு. அச்சமென்று பாடமோதுவாருமுளா. (உ)

க0கங். ஊணைக் குறித்த வுயிரொல்லா நானென்னு

நன்மை குறித்தது சாலபு.

ங

இ-ள். உயிரொல்லாம் ஊணைக் குறித்த— எல்லாவுயிர்களும் உடம்பினைத்தம் க்கு நிலைகளனாகக்கொண்டு அதனைவிடா, — சாலபு நாண என்னும் நன்மை குறித்தது — அதுபோலச் சூலபு நானென்னுநன்மைக்குண்தலைத் தனக்கு நிலைகளனாகக்கொண்டு அதனை விடாது. எ-று.

உடம்பென்பது சாதியொருமை. நன்மை ஆகுபெயர். உயிர் உடம்போடு கூடியல்லது பயனெயதாதவாறுபோலச் சாலபு நானோடுகூடியல்லது பயனெயதாதென்பதாம். ஊணைக்குறித்தவென்று பாடமோதுவாருமுளா. (ங)

க0கச. அணியன்றோ நாணுடைமை சான்றோக்கஃ தின்றேற பணியன்றோ பீடு நடை.

ச

இ-ள். சான்றோக்கு நாணுடைமை அணியன்றோ — சான்றோக்கு நாணுடைமையாபரணமாம், — அஃது இன்றேல பீடு நடை பணியன்றோ— அவ்வாபரணமிலையாயின அவாபெருமித்ததையுடையநடை கண்டாக்குப் பணியாம். எ-று.

அழகுசெய்தலின் அணியென்றும், பொறுத்தற்கருமையிற் பணியென்றும் கூறினா. ஓகாரவிடைச்சொற்கள் எதிர்மறைக்கண வந்தன. இவையென்றுபாட்டானும் அதன்சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (ச)

க0கரு. பிறாபழியுந் தம்பழியு நாணுவார நாணுக

குறைபதி யென்னு முலகு.

ரு

இ-ள். பிறா பழியும் தம்பழியும் நாணுவார — பிறாக்கு வரும்பழியையுந் தமக்கு வரும்பழியையும் ஒப்பமித்தது நாணுவாரா—உலகு நாணுக்கு உறைபதி என்னும்— உலகத்தார நாணுக்குறைவிடமென்று சொல்லுவா. எ-று.

ஒப்பமதித்தல் அதுவுநதமக்குவநததாகவே கருதுதல். அச்சுருததுடையா பெரியராகலின், அவரை உயாநதோராயாவரும் புகழவொனபதாம். இதனால் அதனையுடையாரது சிறப்புக கூறப்பட்டது. (ரு)

௧0௧௬. நாணவேலி கொள்ளாது மனனோ வியன்ஞாலம்
பேணலா மேலா யவா. கூ

இ-ள். மேலாயவா—உயாநதவா,—வேலி நாண கொள்ளாது—தமக்கே மாகநாணினைக்கொள்வதன்றி,—வியன ஞாலம் பேணலா—அகனறஞாலத் தைக்கொள்ள விரும்பா. எ-று.

பழிபாவங்கள புதுதாமற்காததலின், வேலியென்றா. நாணும் ஞாலமுநதம் முணமாறாயவழி அநநாணினைக் கொள்வதல்லது அவை புதுதுநெறியாய ஞாலத்தினைக்கொள்ள விரும்பாரொனபதாம். மனனும் ஒவும் அசை. நாணுகிய வேலியைப்பெற்றல்லது ஞாலம்பெற விரும்பாரெனதுரைப்பாருமுளா. (சு)

௧0௧௭. நாண லுயிரைத் துறப்ப ருயிர்ப்பொருடா
தாணிறவாரா நாணுள பவா. எ

இ-ள். நாண ஆளபவா — நாணினதுசிறப்பறிந்து அதனை விடாதொழுகுவா — நாணு உயிரைத் துறப்பா—அநநாணமுயிருநதம்முணமாறாயவழி நாணசிதையாமறப்பொருடா உயிரைப்பா, — உயிர்ப்பொருடா நாண துறவா—உயிரிதையாமறப்பொருடா நாணினை நீக்கா. எ-று.

உயிரினும் நாணசிதததெனபதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் அவாசெயல் கூறப்பட்டது. (எ)

௧0௧௮. பிறாநாணத் தக்கது தானாணு லுயி
தாநாணத் தக்க துடைத்தது. அ

இ-ள். பிறாநாணத்தக்கது தான நாணுலுயின்—கேட்டாருங்கண்டாருநாணத்தக்கபழியை ஒருவன் தானாணுதுசெய்யுமாயின்,—அறம் நாணத்தக்கது உடைத்தது—அநநாணமை அவனை அறம் விட்டுநீங்கத்தக்க குற்றத்தினையுடைத்தது. எ-று.

தானெனச் செய்வானைப் பிரிக்கினுராகலின், பிறொன்றா. நாணுடையபில்லாதனை அறஞ்சாராதெனபதாம். (அ)

௧0௧௯ குலஞ்சுடுங் கொள்கை பிழைப்பி னலஞ்சுடு
நாணினமை நின்றக கடை. கூ

இ-ள். கொள்கை பிழைப்பிற குலம் சுடும்—ஒருவனுக்கொழுகும் பிழைக்குமாயின் அப்பிழைப்பு அவனகுடிப்பிறப்பொன்றையுங்கெடுக்கும்,—நாணினமை நின்றககடை நலம் சுடும் — ஒருவனமாடா நாணினமை நின்றவழி அநநிலை அவனலமயாவறறையுங் கெடுக்கும். எ-று.

சிறந்த ஒருபொழுதுநீங்காமை. நலம் சாடியொருமையாகலின், பிறப்பு, கலவி, குணம்,செயல்,இனமெனறிவற்றான வந்தனவெல்லாகுகொள்ளப்படும. ஒழுகவழிவினும் நாணழிவு இறப்பததீதெனபதாம். (க)

௧0௨0. நாணகத் திலலா ரியக்க மரப்பாவை
நாண லுயிர்மருட்டி யறறு. ௧0

இ-ள். அகத்து நான் இல்லாரா இயக்கம்— தம்மனத்தினகண் நாணிலலா தமக்கள உயிருடையார்போன்றியங்குகின்றவியக்கம்— மரப்பாவை நாணல் உயிர மருட்டியற்று — மரத்தாற்செய்தபாவை இயந்தரக்கயிறறினாலு தன்னியக்கத்தால் உயிருடைத்தாக மயக்கினுற்போலும். எ-று.

கருவியே கருத்தாவாயிற்று. நாணிலலாத மக்களியக்கம் நாணுடைய பாவையியக்கம்போலவதல்லது உயிரியக்கமனறென்பதாம். இவைமூன்றுபாட்டானும் நாணிலலாரதிழிவு கூறப்பட்டது. (க0)

க0௩ ம் அதி.— குடிசெயல்வகை.

அஃதாவது ஒருவனருளபிறந்தகுடிபை உயரச்செய்தலின்றிற்ம். இது தாழ்வினகணுதலுடையாருகுள தாவதாகலின் நாணுடைமையினபின் வைக்கப்பட்டது.

க0௨௧. கருமஞ் செய்வொருவன் கைதூவே னென்னும் பெருமையிற் பீடுடைய திஸ். க

இ-ள். கருமம் செய்க கைதூவேன என்னும் பெருமையின்—தன்குடிசெய்தறப்பொருட்டுத் தொடங்கிய கருமமுடியாமையின் எண்ணியகருமஞ்செய்தற கியான்கையொழியேனென்னும் ஆளவினைப்பெருமைபோல — ஒருவன் பீடு உடையது இல் — ஒருவனுக்கு மேம்பாடுடையபெருமை பிறிதில்லை. எ-று.

குடிசெய்தறகென்பது அதிகாரத்தான வந்தது பலவகைத்தாய்கருமச்செயலாற் செலவழும் புகழுமெய்கிக் குடியுயருமாகலின், பீடுடையதில்லென்றா. குடிசெய்தறகருமமே நடத்தலால், தன்கருமஞ்செய்யவென்றும் பிறாகருமஞ் செய்வென்றுமுறைப்பாருமுளா தன்கருமமும் அதுவேயாகலானும், பிறோ வலசெய்தல் தலைமையனமையானும், அவையுரையனமையறிக. (க)

க0௨௨. ஆளவினையு மானற வறிவு மெனவிரண்டி னீளவினையா லீளுங் குடி. உ

இ-ள். ஆளவினையும் ஆனது அறிவும் என இரண்டின் நீளவினையான்—முயற் சியும்நிறைந்தவறிவுமென்று சொல்லப்பட்ட இரண்டினையுமுடைய இடையருத் கருமச்செயலால்— குடி நீளும்— ஒருவன்குடியுயரும். எ-று.

நிறைதல் இயற்கையறிவு செயற்கையறிவேடுகூடி நிரம்புதல். ஆளவினை மடிபுகுதாமற்பொருட்டி. ஆனறவறிவு உயாதற்கேற்றசெயல்களும் அவைமுடி கருநகிறமும் பிறையாமலெண்ணுதற்பொருட்டி. இவையிரண்டிபாட்டானும் அச்செயற்குக் காரணங்கூறப்பட்டது. (உ)

க0௨௩. குடிசெயவ லென்னு மொருவற்குத் தெயவ மடித்தறுத் தானமுந் துறும் னு

இ-ள். குடி செய்வல் என்னும் ஒருவற்கு— என்குடியினையுயரச்செய்யக்க டவேனென்றுகொண்டி அதற்கேற்ற கருமங்களின்முயலும் ஒருவனுக்கு — தெயவம் மடி. தறுத் தான முந் துறும்—தெயவம் ஆடையைத் தறுதற்கொ ண்டி தானமுந் தறுதிறகும எ-று.

கூசு ,   ௧௦௩ ம் அதி.— குடிசெயல்வகை.

முயற்சியை அதன்காரணத்தாற்கூறினா. தமதுதல இறுகவுடுத்தல, முன்னடப்பாசெயல் நியதிமேலேற்றப்பட்டது. (௩)

௧௦௨௪. சூழாமற் றுனே முடிவெய்துந் தங்குடியைத்
தாழா துஞ்றறு பவர்க்கு.   ௪

இ-ள். தங்குடியைத் தாழாது உஞ்றறுபவர்க்கு — தங்குடிக்காமவினையை விரைந்துமுயல்வார்க்கு—சூழாமல் தானே முடிவெய்தும்— அவவினையுடிக் குந்திறம் அவாகுழவேண்டாமற் றுனே முடிவெய்தும். எ-று.

* குடி ஆகுபெயர். தெய்வமுந் துறுதலாற் பயனகுகியவாறு. இவையிரண்டு பாட்டானும் அதற்குத் தெய்வநுணையாதல் கூறப்பட்டது. (௪)

௧௦௨௫. குற்ற மிலனாக குடிசெயது வாழ்வானைச்
சுற்றமாசு சுற்று முலகு.   ௫

இ-ள். குற்றம் இல்லாக குடி செயது வாழ்வானை— குற்றமாயின செய யாது தன்குடியையுயரச்செய்தொழுதுவானை— சுற்றமாசு சுற்றும் உலகு— அவனுக்குச் சுற்றமாகவேண்டித் தாமே சென்றுசூழுவா உலகத்தாரா. எ-று.

குற்றமாயின அறநீதிகட்கு மறுதலையாய செயல்கள். தாமும் பயனெய்த னோகி யாவருஞ்சென்றுசாராவனபதாம். (௫)

௧௦௨௬. நல்லாண்மை யென்ப தொருவற்குத் தான்பிறந்த
விலலாண்மை யாகுகி கொளல்.   ௬

இ-ள். ஒருவற்கு நல்லாண்மை எனபது— ஒருவனுக்கு நல்லவாண்மையெ னறு உயாததுசொல்லப்படுவது— தான் பிறந்த இல்லாண்மை ஆகுகிக்கொ ளல் — தான் பிறந்தகுடியினையாளுந் தன்மையைத் தனக்குளதாகுகிக்கோடல். எ-று.

போததொழிலினீக்குதற்கு நல்லாண்மையென விசேடித்தாரா. குடியினை யாளுந் தன்மை குடியிலுள்ளனாயுயரச்செய்து தன்வழிப்படுத்தல். அதனைச் செயதுகோடல் நல்லாண்மையாமாறு வருகின்றபாட்டாறபெறப்படும.(௬)

௧௦௨௭. அமரகத்து வன்கண்ணா போலத் தமரகத்து
மாறறுவார மேற்றே பொறை.   ௭

இ-ள். அமரகத்து வன்கண்ணாபோல— களத்தினகட்சென்றா பலராயினும் போதாங்குதல் வன்கண்ணாமேலதாளுபோல, — தமரகத்து பொறை ஆறறுவாரமேற்றே— குடியினகட்பிறந்தார பலராயினும் அதன்பாரம்பொறு த்தல் அதுவல்லாமேலதாம். எ-று.

பொருட்கொக்கவேண்டுஞ்சொற்கள் உவமைக்கண் வருவிக்கப்பட்டன. நன குமதிக்கப்படுவார அவரோயென்பதாம். இவையுண்பாட்டானும் அதுசெய வாரொய்துஞ்சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௭)

௧௦௨௮. குடிசெய்வார்க கிலலைப் பருவ மடிசெயது
மானங் கருதக் கெடும.   ௮

இ-ள். மடி செயது மானம் கருதக் கெடும— தங்குடியினையுயரச்செய்வார் அச்செயலையேநோக்காது காலத்தேநோக்கி மடியினைச் செயதுகொண்டு மான

ததையுங்கருதுவாயிற குடி கெடும.—குடி செய்வாக்குப் பருவம் இலலை— ஆகலான அவாக்குக்காலநியதியிலலை. எ-று.

காலத்தேரோக்கி மடிசெய்தல வெயினமழைபனியெனபனவுடைமைநோக் கிப பின்னாசெய்துமென்றொழிந்திருத்தல. மானங்கருதுதல இக்குடியிலுள ளாயாவரும் இனபமுற இக்காலத்ததுனபமுறுவேன் யானேவென்று உட் கோடல. மேல இகலவெலலுமவேதாக்கு வேணமிமபொழுதென்றதுடகொ ணடு இவாககுமவேணடுமோவெனதுகருதினும் அதுகருதற்கவென்று மறுத்த வாறு.

(அ)

க0உசு. இடும்பைககே கொளகலங் கொல்லோ குடுமபத்தைக் குற்ற மறைப்பா னுடம்பு.

சு

இ-ள. குடுமபத்தைக் குற்றம் மறைப்பான உடம்பு—மூவகைத்துனபமுறு தற்பாலதாய தனகுடியை அவையுமுறநகாக்கமுயலவானது உடம்பு—இடும பைககே கொளகலங்கொல்—அமமுயற்சித்ததுனபத்திற்கே கொளகலமாதது ணையோ, அஃதொழிந்து இனபத்திற்காதல்லையோ! எ-று.

“உறைப்பெய லோலை போல—மறைக்குவன பெருமநிற குறித்து வருவலே” எனபுழியும் மறைத்தல இப்பொருட்டாயிற்று. எனகுடிமுழுதயினபுறமுயரவே நானிருமையுமெயதுதலான இமமெயவருத்தமாத்நிரம் எனக்குந்நென்று முயலுமறிவுடையான அஃதொருநூனறுமொழியாமைநோக்கி, இடுமபைககே கொளகலங்கொல்லோவென்றா. இது குறிப்புமொழி. இவையிரண்டுபாட்டா னும் அவா அதுசெய்யுமியலபு கூறப்பட்டது.

(க)

க0ஊ0. இடுககண்கால கொன்றிட வீழு மடுத்துன்று நல்லா ளிலாத குடி.

க0

இ-ள. இடுககண கால கொன்றிட வீழும்—துன்பமாகிய நலியம் புகுநது தனமுதலைவெட்டிச் சாயகக ஒருபற்றினறி வீழாநிற்கும்—அடுத்த ணுனதும் நல்லாள் இலாத குடி — அக்காலத்துப் பற்றுவன்கொடுத்த தாங்கவல்ல நல்லவாண்மகன் பிறவாத குடியாகியமரம். எ-று.

முதல அதன்வழிக்குரியா. வளாப்பாரைப் பெற்றுழி வளாந்துபயன்படுத லும் அல்லாவழிக் கெடுத்தலுமுடைமையின, மரமாககினா, “தாங்குசிறை வாவு லுறை தொனமாங்க ளன்ன — வோங்குருல நையவது னுட்பிறந்த வீரா— தாங்கலகட னுருந்தலை சாயப்பவரு தீச்சொ—நீங்கனமட வாராககட னென நெழுநது போந்தான்.”*என்றா பிறரும். இது குறிப்புருவகம். இதனை அவ ரில்லாதகுடிகுளுதாங்குற்றங்கூறப்பட்டது.

(க0)

க0ச ம் அதி.— உழவு.

அஃதாவது சிறுபான்மை வாணிகாக்கும் பெரும்பான்மை வேளாளாக்கு முரித்தாய உழுதறொழில். செயவிக்குங்கால ஏனையோரக்குமுரித்தது. இது, மேற்குடியுயாதற்கேதுவென்ற ஆளவினைவகையாகலின், குடிசெயலவகையின் பின் வைக்கப்பட்டது.

* சேவகசிரதாமணி, காரதருவதையாரிலம்பகம், சு.

க0௩௧. சுழன்றுமேர்ப் பின்ன துலக மதன
உழநது முழவே தலை. க

இ-ள். சுழன்றும் ஏப்பின்னது உலகம்— உழுதலானவரும் மெய்வருத்த
நோக்கிப் பிறதொழிலகளைச் செய்துதிரிந்தும், முடிவில் ஏருடையாவழியதா
யிற்று உலகம்,—அதனால் உழந்தும் தலை உழவே—ஆதலான எல்லாவருத்த
முறையும், தலையாயதொழில் உழவே. எ-று.

ஏ ஆகுபெயர். பிறதொழிலகளாறபொருளெய்சிபவழியும் உணவினபொரு
ட்டு உழுவாகடசெல்லவேணிதலிற் சுழன்றுமேர்ப்பின்னதுலகமென்றும்,
வருத்தயிலவேறும் பிறதொழிலகள் நடையென்பது போதர உழந்தமுழவே
தலையெனதுகூறினார். இதனால் உழவினதுசிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க)

க0௩௨. உழுவா ளுலகத்தாராக காணியஃ தாற்ற
தெழுவாரா யெல்லாம் பொறுத்தது. உ

இ-ள். அஃது ஆற்றது எழுவாரா எல்லாம் பொறுத்தது — அவவுழுதலைச்
செய்யமாட்டாது பிறதொழிலகண்மேறசெல்வாரா யாவராயுநதாவருத்தலால்,
—உழுவா ளுலகத்தாராக ஆணி — அதுவல்லா ளுலகத்தாராகிய தோக்கு
அச்சாணியாவா. எ-று.

காடுகொன்று நாடாகக்கி ஞானதொட்டென்றறபோல உழுவாரொன்றது உழு
விப்பாரமேவருசெல்லும். உலகத்தாரொன்றது ஈண்டிவரையொழிந்தாரா, கல
ங்காமனிசத்தற்கண் ஆணிபோறலின், ஆணியென்றார். பொறுத்தலானென்பது
திரிந்துநின்றது. ஏகதேசவுருவகம். அஃதாற்றா தொழுவாரேயெல்லாம்பொ
றுத்தென்று பாடமோதி, அதுமாட்டாதா புரப்பாசெய்யும்பரிபவமெல்லாம்
பொறுத்த அவரைத்தொழுவாரோயாவரெனதுபாபாருமுளா. (உ)

க0௩௩. உழுதுண்டு வாழவாரோ வாழவாரமற் றெல்லாந்
தொழுதுண்டு பின்செல பவா. ன

இ-ள். உழுது உண்டு வாழவாரோ வாழவாரா—யாவருமுண்ணுமவகை உழு
தலைச்செய்து அதற்றாருமுண்டு வாழ்கின்றாரோ தமக்குரியராய வாழ்கி
றவா,— மற்ற்ெல்லாம் தொழுது உண்டு பின்செல்பவா — மறையாரொல
லாம் பிறரைத்தொழுது அதற்றாருமுண்டு அவரைப் பின்செல்கின்றவா. எ-று.

மற்ற்ென்பது வழக்குப்பற்றி வந்தது. தாமுமக்கடபிறப்பினராயவைத்துப்
பிறரைத்தொழுது அவா சிலகொடுப்பத தமமுயிரோம்பி அவாபின்செல்வாரா
தமக்குரியரல்லென்பது கருத்தது. (ஈ)

க0௩௪. பலகுடை நீழலுந் தங்குடைக்கீழக காண்ப
ரலகுடை நீழ லவா. ச

இ-ள். அலகு உடை நீழலவா—உழுதற்ெழிலான் றெல்லையுடையராய
தண்ணளியுடையோ— பலகுடைநீழலும் தங்குடைக்கீழக காண்பா— பல
வேந்தாருடைநீழலதாய மணமுழுதினையுந் தமவேந்தாருடைக்கீழே காண்பார்.
எ-று.

அலகு கதிர, அஃதிண்டாகுபெயராய் நெனமேலதாயிற்று. உடையவென்ப
து குறைந்தது. நீழலபோறலின், நீழலென்பப்பட்டது. நீழலவொன்றது

இரப்போர்க்கெல்லாம் அதனோக்கி. ஒரமமைபறத்ததருடையென்றார்; குடை நீழலெனபதா உம் ஆகுபெயர், “ஊன்றுசான் மருககி னின்றதன் பயனே” என்றதனால் தம்மரசனாகுக கொற்றமபெருகி மணமுழுதும் அவனதாகக்கண்டிருப்பொனபதாம்; “இரப்போர் சுற்றமும் புரப்போர் கொற்றமு முழுவிடை விளைப்போர்” என்றா பிறரும். (ச)

க0௩௩ இரவா ரிரப்பாக்கொன நீவா கரவாது
கைசெயதான மாலை யவா. ரு

இ-ள். கைசெயது ஊண் மாலையவா இரவா— தங்கையாலமுதுண்டி லியலபாகவுடையா பிறதை தாமிரவா, — இரப்பாக்கு ஒன்று கரவாது சவா — தம்மையிரப்பாக்கு அவாவேண்டியதொன்றைக் கரவாதுகொடுப்பா. எ-று.

செயதெனபதற்கு உழுதலையெனவருவிகக. கைசெயதான் மாலையவொனபது ஒருஞானமும் அழிவிலலாதசெவமுடையொனனும் ஏதுவையுட்கொண்டி நின்றது. (ரு)

க0௩௪. உழவினா கைம்மடங்கி னிலலை விழைவதா உம்
விட்டேமென பார்க்கு நிலை. கூ

இ-ள். உழவினா கைம்மடங்கின — உழுதலையுடையா கை அதனைச் செய யாது மடங்குமாயின, — விழைவதா உம் விட்டேம எனபார்க்கு நிலை இல்லை — யாவரும் விழையுமுணவும் யாநதுநதோமெனபார்க்கு அவவறத்தின்கணிற் றலுமுளவாகா. எ-று.

உம்மை இறுதிககண்ணும் வந்தியைநதது. உணவினமையால், தாமுண்ட லும் இல்லறஞ்செயதலும் யாவாகருமிலையாயின. அவருறுபுமாதிரமாய கை வாளாவிருப்பின உலகத்து இம்மை மறுமை வீடெனனும் பயன்கள் சிகழா வெனபதாம். ஒன்றை மனத்தாலவிழைதலுமொழிநதேமென்பார்க்கெனவுரை ப்பாருமுளா. இவையையறுபாட்டானும் அதனைச்செபவாரது சிறப்புக் கூறப் பட்டது. (சு)

க0௩௭. தொடிப்புழுதி கச்சா வுணக்கிற பிடித்தெருவும்
வேண்டாது சாலப படும. எ

இ-ள். தொடிப்புழுதி கச்சா உணக்கின் — ஒருநிலத்தினையுழுதவன் ஒருப லப்புழுதி கச்சாமவண்ணம் அதனைக் காயவிடுவனாயின, — பிடித்து எருவும் வேண்டாது சாலப படும — அதனகட்செயதப்பிர ஒருபிடியின்கண்டங்கிய எரு வுமிடவேண்டாமற் பனைத்துவிளையும். எ-று.

பிடித்து பிடியின்கண்ணது, பிடித்தவெனபதனவிகாரமெனபாருமுளா. வே ண்டாமல், சான்று எனபன திரிந்துநின்றன. (எ)

க0௩௮. ஏரினு நன்ற லெருவிடுதல கட்டபி
னீரினு நன்றதன் காப்பு. அ

இ-ள். ஏரினும் ஒரு இடுதல நனது — அப்பயிர்க்கு அவவுழுதலினும் எருப் பெய்தல் நனது, — கட்டபின அதனகாப்பு நீரினும் நனது — இவ்விரண்டுஞ் செய்து களைகட்டால் அதனைக்காததல அதற்கு நீராலயாத்தலினுநனது. எ-று.

ஏர் ஆகுபெயர். காதல பட்டிமுதலியவற்றான அழிவெய்தாமற்காத்தல். உழுதல், எருப்பெய்தல், களைகட்டல், நீகாலயாததல், காததெனநிம்முறை யவாய இவ்வைந்தும் வேண்டுமென்பதாம். (அ)

கௌகூ. செல்லான் கிழவ னிருப்பி னிலம்புலந்
தில்லாளி னாடி விடும். கூ

இ-ள். கிழவன் செல்லான இருப்பின— அந்நிலத்திற்குரியவன் அதனகண் டோறுஞ்சென்றுபாராதது அந்நிலத்தையையாது மடிநதிருக்குமாயின, — நிலம் இல்லாளிற் புலநது ஊடிவிடும் — அஃது அவனிலலாளபோலத் தன்னுள்ளே வெறுத்துப் பின்னவதோடிவிடும். எ-து.

செல்லுதல் ஆகுபெயர். பிறரையேவியிராது தானேசேறலவேண்டுமென்பது போதரக கிழவனென்றார். தனக்கட்சென்று வேண்டிவனசெய்யாது வேறிட த்திருநதவழி மனையாளுமொறுபோலவென்றது அவன போகயிழத்ததனாகி. இவையுணர்பாட்டானும் அதுசெய்யுமாறு கூறப்பட்டது. (க)

கௌசு. இலமென் றசைஇ யிருப்பாராக காணி
னிலமென்னு நல்லா ணகும். கௌ

இ-ள். இலம் என்று அசைஇ இருப்பாராக காணின—யாம் வறியேமென றுசொல்லி மடிநதிருப்பாராக கண்டால், — நிலம் என்னும் நல்லா ணகும் — நிலம்களென்று உயாததுசொல்லப்படுகின்ற நல்லா ண தன்னுள்ளே நகா நிற்கும். எ-து.

உழுதனமுதலிய செயவாராயாவாக்குஞ் செலவங்கொடுத்துவருகின்றவாறு பற்றி நல்லாளென்றும், அதுகண்டிவைத்தும் அதுசெய்யாது வறுமையுறுகின்றபேதைமைபற்றி நகுமென்றுங்கூறினார். இரப்பாரையென்று பாடமோதுவா ருமுளா. இதனை அதுசெய்யாதவழிப்படுமிழுக்குக்கூறப்பட்டது. வருகின்ற வதிகாரமுறைமைக்குக்காரணமுமிது. (கௌ)

கௌ ம அதி.— நல்குரவு.

அஃதாவது துக்கப்படுவனயாவியிலாமை.

கௌசு. இன்மையி னின்னாது தியாதெனி னின்மையி
னின்மையே யின்னா தது. க

இ-ள். இன்மையின் இன்னாது யாது எனின்— ஒருவனுக்கு வறுமைபோ லவின்னாது யாதென்று வினவின, — இன்மையின் இன்னாது இன்மையே — வறுமைபோலவின்னாது வறுமையே, பிறிதில்லை. எ-து.

இன்னாது துன்பஞ்செய்வது, ஒப்பதில்லையெனவே, மிக்கதன்மை சொல லவேண்டாவாயிறது. (க)

கௌசு. இன்மை யெனவொரு பாவி மறுமையு
மீம்மையு மின்றி வரும். உ

இ-ள். இன்மையென ஒருபாவி — வறுமையென்று சொல்லப்படுகின்றா ரு பாவி — மறுமையும் இம்மையும் இன்றி வரும் — ஒருவனுமை வருகுகா ல அவனுக்கு மறுமையின்பமுமிமையின்பமுமில்லையாக வரும். எ-து.

இனமையெனவொருபாவியென்பதற்கு மேல அழக்காறெனவொருபாவியென்புழியுரைத்தாகுரைக்க. மறுமை இம்மையெனபன் ஆகுபெயர். ஈயா மையானுந் துவவாமையானும் அவையிலவாயின. இன்றிவிடுமென்று புரட மோதிப பாவியாலென விரித்துரைப்பாருமுளா. (உ)

க0சக. தொலவரவுந் தோலுங் கெடுக்குந் தொகையாக
நலகுர வென்னு நசை. ந.

இ-ள். நலகுரவு எனனும் நசை — நலகுரவென்று சொல்லப்படுமாசை — தொலவரவும் தோலும் தொகையாகக் கெடுக்கும் — தன்னுறப்பறப்பபட்டா ருடைய பழையகுடிவரவினையும் அதற்கேற்ற சொல்லினையும் ஒருங்கேகெடுக்கும். எ-று.

நசையிலவழி நலகுரவுமில்லையாகலின் நலகுரவையே நசையாக்கி, அஃது அக் குடியிறொல்லோராக்கிலலாத இழிதொழில்களையும் இனிவந்தசொற்களையுமுள வாகக்கலான அவவிரண்டினையுமொருங்கு கெடுக்கும்ென்றா “குடிப்பிறப் பழி க்கும் விழுப்பங் கொல்லும்” என்றா பிறரும். தோலாவது “இழுமென மொழி யால விழுமியது துவறல்” என்றா தொலகாப்பியனாரும். இதற்கு உடம்பெ னறுபாப்பாருமுளர் அஃதத்தற்குப்பெயராயினும் உடம்புகெடுக்குமென்றற்கோ ரபொருட்சிறப்பிலலாமையறிசு. (ங)

க0சச. இறபிறநதார் கண்ணேயு மின்மை யிளிவந்த
சொறபிறககுஞ் சோரவு தரும். ச

இ-ள். இறபிறநதாகண்ணேயும்—இனிவந்தசொறபிறவாத குடிப்பிறநதார் மாட்டேயும்—இனிவந்த சொற பிறக்கும் சோரவு இனமை தரும்—அதுபிற தற்கேதுவாகிய சோர்வினை நலகுரவு உண்டாக்கும். எ-று.

சிறப்புமமை அவாமாட்டு அது பிறவாமை தோன்ற நின்றது. இனிவந்த சொல இனிவருதற்கேதுவாகியசொல. அஃதாவது எமக்கீயவேனடுமென்றல. சோரவு தாழுறுகின்றதுன்பிக்குதிபற்றி ஒரோவழித் தம்பிறப்பினை மறந்து அதுசொல்லுவதாக நினைத்தல். (ச)

க0சரு. நல்குர வென்னு மிடும்பையுட் பலகுரைத்
துன்பங்கள் சென்று படும. ரு

இ-ள். நலகுரவு எனனும் இடுமபையுள்—நல்குரவென்று சொல்லப்படுநது னபமொன்றனுள்ளே— பஃதுனபங்கள் சென்று படும் — பலதுன்பங்களும் வந்துவினையும். எ-று.

குரை இசைநிறை. செலவு விகாவின்கண்வந்தது. துன்பமுநதானுமுடனே நிகழ்தலின் நலகுரவைததுனபமாக்கியும், அததுன்பமடியாகச் செலவாகடை நோக்கிச்சேற்றதுனபமும், அவகைக்காண்டறதுனபமும், கண்டானமுத்துழிநிகழுநதுனபமும், மறவழியும் அவாகொடுத்ததுவாங்கற்றதுனபமும், அது கொடுவந்து துகர்வனகூட்டறதுனபமுமுதலாயின நாடோறும் வேறுவேறுக வருதலின் எல்லாததுனபங்களுமுளவாமென்றுவகறினா, இவையையெதுபாட் டானும் நலகுரவின்கொடுமை கூறப்பட்டது. (ரு)

க0சசு. நற்பொரு ணன்குணர்ந்து சொல்லினு நல்கூர்ந்தார்
சொறபொருள் சோர்வு படும. சு

இ-ள். நற்பொருள் நனகு ஊனாத சொல்லினும்—மெய்ந்தறப்பொருளைத் தெனியவறிந்து சொன்னாராயினும், —நல்கூர்ந்தா சொற பொருள சொவு பரிம்—நலகூர்ந்தாசொல்லுஞ்சொற பொருளினமையைத்தலைப்பரிம். எ-று.

பொருளினமையைத்தலைப்பரித்தலாவது யாமிவாசொல்லியன விரும்பிககேட குமாயிற கண்ணேடி இவருதுகின்ற குறைமுடிக்கவேண்டுமென்றஞ்சி யாவரு றுகேளாமையிறபயனிலசொல்லாயமுடிதல். கலவியும் பயன்படாதெனபதாம்.

க0சஎ. அறஞ்சாரா நலகுர வீனறதா யானும்

பிறன்போல நோக்கப் படும. எ

இ-ள். அறம் சாரா நலகுரவு — அறத்தோடியில்லாத நலகுரவுடையான — ஈனற தாயானும் பிறன்போல நோக்கப்படும — தன்னையின்றதாயானும் பிறனைக் கருதுமாறுபோலக் கருதி நோக்கப்படும. எ-று.

அறத்தோடுகூடாமை காரணகாரியங்களுளொன்றாயியையாமை. நலகுரவு ஆகுபெயர். சிறப்பும்மை அவளசியறகையன்புடைமை வீளக்கின்றது. கொள வதினருதலேயன்றிக் கொடுப்பதுண்டாதலுமுடைமையின, அதுநோக்கிச் சுற ந்ததார்யாவருதறுப்பொனபதாம். (எ)

க0சஅ. இன்றும் வருவது கொல்லோ நெருநலுங்

கொன்றது போலு நிரப்பு. அ

இ-ள். நெருநலுங் கொன்றதுபோலும் நிரப்பு—நெருநலுங்கொன்றதுபோ னது எனக்கினுதவறறைச்செய்த நலகுரவு — இன்றும் வருவதுகொல்— இன்றும் எனபால் வரக்கடவதோ, வந்தால் இனி யாதுசெயவேன! எ-று.

அவலின்னாத்தனவாவன மேறசொல்லிய துன்பங்கள். நெருநலும்கவருநதித் தன்வயிறுநிறைத்தானொருவனகூறறு. (அ)

க0சக. நெருப்பினுட டிருசலு மாரு நிரப்பினுள

யாதொன்றுங் கணபா டரிது. கூ

இ-ள். நெருப்பினுள தஞ்சலும் ஆகும்—மந்திரமருந்துகளான ஒருவனுக்கு நெருப்பிடையேகிடருதுறங்கலுமாம்,—நிரப்பினுள யாதொன்றும் கணபாடு அரிது— நிரப்புவரதுழி யாதொன்றானுமுறக்கமில்லை. எ-று.

நெருப்பினும் நிரப்புக்கொடிதெனவாறாயிறறு. இதுவுமவனகூறறு. இவை நானகுபாட்டானும் நலகூர்ந்தாக்குளதாங்குறறங்கூறப்பட்டது. (க)

க0இ0. துப்புர விலலார துவரத் துறவாமை

புப்பிறகுங் காடிககுங் கூறறு. க0

இ-ள். துப்புரவு இலலார துவரத் துறவாமை— துக்கரப்படுமபொருள்களி ல்லாதார தம்மாறசெயற்பாலது முற்றத்திறத்தலேயாகவும அதுசெய்யாதொ ழிதல்— உப்பிறகும காடிக்கும கூறறு— பிறரிலலினுளவாய உப்பிறகுங்கா டிக்குங்கூறறும். எ-று.

மானமழியாமையிற செயற்பாலது அதுவேயாயிறறு. முற்றத்திறத்தல் சுற்றந்தானேவிட்டமையின ஒருவாறமுறுறுறதாராயினா நின்ற தம்முடம்பி னையுறத்தல். அதுசெய்யாதுகொண்டிருத்தல் இரண்டினையுமாளப்பண்ணு தலின, அதனை அவற்றிறகுக்கூறறென்றார். இனி முற்றத்திறத்தலாவது துப

புரவிலலாமையின் ஒருவாற்றாறுதநதாராயினா பின்னவற்றைமனதாற்றாறு
வாமையெனதுரைப்பாருமுளா. இதனை அஃதுளதாயவழிச் செய்வது கூறப்
பட்டது. (௧௦)

௧௦௬ ம் அதி.—இரவு.

இனி மானந்திராவிரவு இரவாமையோடொத்தலின், அதனும் வீடெப்பதற்
பயத்ததாய உடம்போம்பப்படுமென்னும் அறநூலவழக்குப்பற்றி மேலெய்திய
துவரத்தறத்தல் விலக்குதற்பொருட்டு இரவுகூறுகின்றா. அதிகாரமுறைமை
யும் இதனே விளங்கும்.

௧௦௬. இரகக விரத்தககாக காணிற கரப்பி
னவர்ப்புழி தம்பழி யன்று. க

இ-ள். இரத்தககாக காணின் இரகக — நலகூரததா இரத்தத்தேற்புடை
யாகாக காணின், அவாமாட்டிரக்க, — கரப்பின் அவாப்பழி தம்பழி அன்று
—இரந்தால் அவா கரந்தாராயின் அவர்க்குப் பழியாவதல்லது தமக்குப் பழி
பாகாமையான். எ-று.

இரவென்னுமுதனிலைதொழிற்பெயர்திறுதிக்கண நானகனுருபு விகாரத்தா
றறெக்கது. இரத்தத்தேற்புடைபராவா உரையாமமுனனுருமொன்மை
யுடையராய மாற்றுவீவா. அவர் உலகத்தரியராகலிற் காணினென்றும், அவா
மாட்டிரந்தாராகு இரவானவருமிழிவினமையின் இரககவென்றும், அவரீதலிற்
குறைகாட்டாமையிற் கரப்பினென்றும், காட்டுவராயின் அப்பழி துவெள்ளு
வைக்கண மாசுபோல் அவாகடகடிதுசேறலின் அவாப்பழியென்றும், ஏறிலார
மாட்டிரவனமையிற் தம்பழியுனறென்றுகூறினா. (௧)

௧௦௬. இனப மொருவற் கிரத்த விரந்தவை
துனப முறாவு வரின். உ

இ-ள். ஒருவற்கு இரத்தல் இனபம் — ஒருவற்கு இரத்தற்றனும் இனபத்தி
ற்கேதுவாம், — இரந்தவை துனபம் உற வரின் — இரந்தபொருள்கள் ஈவார
துணாவுடைமையாற் றுனதுனபுறமல் வருமாயின். எ-று.

இனபம் ஆகுபெயா. உறமலென்பது கடைக்குறைநதுகின்றது. துனபம்
சாதியொருமைப்பெயா. அவையாவன ராவாகடகாலமுமிடனுமிநதுசே
றும், அவர்குறிப்பறிதலும், அவரைத்தமவயத்தராககலும், அவாமனநெகிழுவ
னநாடிச்சொல்லுமுதலியவற்றான வருவனவும், மறுத்துழி வருவனவுமாம்.
அவையுறமல் வருதலாவது அவா முன்னுணர்நதிககோடல். இரந்தவர்து
னபமுறுவரினென்று பாடமோதி, இரககப்பட்டவா பொருளினமைமுதலிய
வற்றாறுதபுறது எதிவநதிவராயினென்றுரைப்பாருமுளா. இவையிரண்டு
பாட்டானும் நல்குரவானுயிரீங்குமெலகைகண இனிவிலலாவிரவு விலக்கப்
பாடுதென்பது கூறப்பட்டது. (௨)

௧௦௬. கரப்பிலா நெஞ்சிற் கடனறிவார் முன்னின்
நிரப்புகோ ரோள ருடைத்து. ௩

இ-ள். கரபிலா நெஞ்சிற கடன அறிவா முன நின்று இரப்பும்—கரத்த வில்லாதநெஞ்சினையுடைய மானமறிவா முன்னாநின்று அவா மாட்டொன்றிர ததலும்—ஒரோ உடைத்து—நலகூர்ந்தாக்கு ஓரமுஞ்ஊத்து. எ-று.

சிறியசுருக்கதுவேணிமுயாவென்றதனால், அவாக்கு அதுகடனெனப்ப டடது. அதனையறிதல் சொல்லுதலுற்றுக்கலாகாமெக்கேதுவாய அதனிய லபினையறிதல், அவவறிவுடையார்கு முன்னிறநமாததிரமேய்மைதலின் மு ன்னினறென்றும், சொல்லுதலான்வருஞ்சிறுமையெய்தாமையின் ஒரோருடை ததென்றுநகூறினார் உம்மை அதனிழிபுவிளக்கினின்றது. (௧)

௧௦௩. இரத்தலு மீதலே போலுங் கரத்தல
கனவிலுந் தேற்றாதா மாட்டு. ச

இ-ள். கரத்தல கனவிலும் தேற்றாதாமாட்டு இரத்தலும்—தமக்குள்ளது கரத்தலைக் கனவின் கண்ணுமறியாதாமாட்டுச்சென்றெனநீயிரத்தலும்— ஈதலேபோலும்—வறியாக்கீதலேபோலும். எ-று.

உமமை ஈணமெவவாறுநின்றது. தான புகழ்பயவாதாயினும் முன்னுளதாய புகழ்கெடவாராமையின், ரதலேபோலுமென்றா. ஏகாரம் ஈற்றகை. (ச)

௧௦௪. கரபிலார் வையகத துணமையாற கண்ணின்
றிரப்பவா மேற்கொள வது. ரு

இ-ள். கண்ணின் இரப்பவா மேற்கொளவது — சொல்லுதனமாட்டாது முன்னிறநமாததிரத்தான இரப்பா உயிரோம்பறப்பொருட்டு அதனை மேற கொண்டு போதுகின்றது—கரபிலா வையகதது உணமையான—அவாக்கு உள்ளதுகரவாது கொடுப்பாசிலா உலகத்துளராய தனமையானே, பிற்தொ னருன்னது. எ-று.

அவரிலையாயின், மானகீகமாட்டாமையின் உயிரீப்பொனபதாம். (ரு)

௧௦௫. கரபிபிம்பை யிலலாக்க காணி னிரபிபிம்பை
யெலலா மொருங்கு கெடும். ஈ

இ-ள். கரபிபிம்பை இலலாக்க காணின்—உள்ளதுகரத்தலாகியநோயில லாக்க கண்டால்,— நிரபிபிம்பை எல்லாம் ஒருங்கு கெடும்—மானமவிடா திரப்பார்க்கு நிரப்பான வருநதுணபங்கெல்லாஞ்சேர்க்கெடும். எ-று.

கரத்தல ஒருவற்கு வேண்டிவதொன்றனமையின் அதனை நோயென்றும், அஃ திலலாத இரக்கத்தக்ககாக்க கண்டபொழுதே அவர் கழியுவகையராவாகலின் எல்லாமொருங்குகெடுமென்றுநகூறினார். இம்மபை ஆகுபெயர். முழுதுங்கெ டிமென்று பாட்டுமோதி, எஞ்சாமற்கெடுமென்றுணப்பாருமுளர். (க)

௧௦௬. இகழ்ந்தெள்ளா தீவாக்க காணின் மகிழ்ந்துள்ள
முள்ளு ஞுவபப துடைத்து. எ

இ-ள். இகழ்ந்து எள்ளாது ஈவாக்க காணின் — தம்மையவமதித்திழிவு சொல்லாது பொருள்கொடுப்பாக்ககண்டால்,—உள்ளம் மகிழ்ந்து உள்ளுள் உவப்பது உடைத்து—அவ்விரப்பாரது உள்ளமகிழ்ந்து உள்ளுள்ளேயுலக்குந தனமையுடைத்து. எ-று.

இகழ்ந்தெள்ளாதெனவே, நன்குமதித்தலும் இனியவைகூறலும் பெறுதும். நிரப்பிடுமபை கெடுத்தலெனவேயன்றி ஐம்புலன்களானும் பேரினப் பெய்திருரா கக கருதலான், உளஞ்ஞவப்பதுடைத்தென்றார். இவையைந்துபாட்டானும் அவ்விரததக்காரதியலு கூறப்பட்டது. (எ)

க0௫அ. இரப்பாரா யில்லாயி னீர்ங்கண்மா ஞால
மரப்பாவை சென்றுவந் தற்று. அ

இ-ள். இரப்பா இல்லாயின், —வறுமையுற்றிரப்பாரிலையாயின், — ஈர்க்க ண் மா ஞாலம் — குளிரந்தவிடதையுடையபெரியஞாலத்துள்ளார செலவு வர வுக்கள் — மரப்பாவை சென்று வந்தற்று — உயிரிலலாத மரப்பாவை இயந்திரக் கயிறுறுசென்றுவந்தாற்போலும். எ-று.

ஐகாரம் அசைநிலை. ஞாலமெனனும் ஆகுபெயாப்பொருட்கு உவமையோ டொத்ததொழில் வருவிக்கப்பட்டது. ஞாலத்துள்ளாரொன்றது அவையொழிந தாரா. அவாக்கீதலைச்செயது புகழும் புண்ணியமுமெயதாமையின், உயிருடை யரல்லொன்பதாம், “ஈவாருந கொளவாரு மிலலாத வானத்து — வாழ்வாரே வனக ணவா” என்றா பிறரும். இத்தொடையினபநோக்காது இரப்பவரிலலா யினென்று பாடமோதுவாருமுளா. (அ)

க0௫க. ஈவாரக ணென்னுண்டார் தோற்ற மிரந்துகோண்
மேவா ரிலாஅக கடை. க

இ-ள். இரந்துகோள மேவா இலாககடை — அவாபாறசென்று ஒன்றனை மிரந்துகோடலை விரும்புவாரிலவழி — ஈவாரகண் தோற்றம் என உண்டாம் — கொடுப்பாரமாடடி என்னபுகழுண்டாம்! யாதுமில்லை. எ-று.

தோற்றம் ஆகுபெயா. மேவுவாரொன்பது விகாரமாயிற்று. கொடுத்தலவன் மை வெளிப்படாமையின், அதனாபுகழெயதாரொன்பதாம். இவையிரண்டிபா ட்டானும் உலகிற்கிரப்பாரவேண்டுமென்பது கூறப்பட்டது. (க)

க0௬0. இரப்பான் வெகுளாமை வேணடு நிரப்பிடுமபை
தானேயுஞ் சாலுங் கரி. க0

இ-ள். இரப்பான் வெகுளாமை வேணடும — ஈவானுக்குப் பொருளுதவா வழி இவனெனக்கீசினரிலனென்று அவனையிரப்பான் வெகுளாதொழிதலவே ண்டும், — நிரப்பிடுமபைதானேயும் கரி சாலும் — அது வேண்டியபொழுது உதவாதென்பதற்கு வேறுசான்று வேண்டா, நிரப்பாகிய தன்னிடுமபைதானே யுஞ்சான்றதலமையும். எ-று.

யாவாகுமவேண்டுதலும் நிலையினமையுமுதலிய பிறசான்றுமுண்டென்பது பட நின்றமையின், உமமை எச்சவுமமை. தனக்கேயன்றி மற்றையிரந்தார் க்கும் அறறைக்கன்று பொருளகடைக்கூட்டற்கு அவனுறுந்துன்பத்தைத் தன க்கேயாகவைத்துத் தானுறுந்துன்பநதானறிந்து வெகுளறகவென்பதாம். இத் தால் அவர்க்கின்றியமையாததோரியலு கூறப்பட்டது. (க0)*

கௌ ம் அதி.—இரவச்சம்.

அஃதாவது மானநதீரவருமிரவிறகஞ்சுதல. அதிகாரமுறைமையும் இத னுனே விளங்கும்.

க0கூக. கரவா துவந்தியுங் கண்ணன்னா கண்ணு
மிரவாமை கோடி புறம். க

இ-ள். கரவாது உவந்த நயும் கண் அனஞர்கண்ணும் இரவாமை—தமக் குளளது கரவாது இவா வரப்பெற்றேமென்று உணமகிழ்ந்துகொடுக்குங்கண் போலச சிறந்தார்தாட்டிம் இரவாதே ஒருவன வறுமைகூதல — கோடி உறும்— இரந்துசெல்வமெய்தலிற கோடிமடங்கு நன்று. எ-று.

நலகுரவுமுறைக்கப்படாத நட்டாாமாட்டிம் அகாதென்பதுபடநின்றமையின், உமமை உயர்வுசிறப்பின்கணவந்தது. அவவிரவானமானநதீராதென்னுநதுணையல்லது அதற்கு மிகுதி கூடாமையின், வல்லதோமுயற்சியானுயிரோம்பலே நல்லதென்பது கருத்தது. (க)

க0கூஉ. இரந்து முயிர்வாழ்தல வேண்டிற் பரந்து
கெடிக வலகியற்றி யான. உ

இ-ள். உலகு இயற்றியான இரந்தும் உயிரவாழ்தல வேண்டின—இவவுலகத் தைப்படைத்தவன இதன்கண் வாழ்வாரக்கு முயன்றுயிரவாழ்தலையனறி இர ந்துமுயிரவாழ்தலவேண்டி விதித்தானாயின்,— பரந்து கெடிக — அககொடி யோன்றானும் அவகாப்போன்று எங்குமல்லந்து கெடுவானாக. எ-று.

மக்களுயிரக்கல்லாம வாழநாளும் அதற்கு வேண்டிவதாயுண்டியும் அத் தகேதுவாய செய்தொழிலும் பழவினைவயத்தாற் கருவொடுகலந்தவனறே அவ ன்கற்பிக்குமன்றே, அவறுட்சிலவுயிரக்கு இரத்தலையும் ஒருசெய்தொழிலாகக் கற்பித்தானாயின் அததீவினைபாற் றானும் அததுன்பமுறலவேண்டுமென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் அவவிரவின்கொடுமை கூறப்பட்டது. (உ)

க0கூங. இன்மை யிடுமபை யிரந்துதீர் வாமென்னும்
வனமையின் வனபாட்ட தில. ங

இ-ள். இன்மை இடுமபை இரந்து தீரவாம் எனனும் வனமையின்— வறு மையான வருந்தனபத்தை முயன்று நீக்கக்கடவேமென்று கருதாது இரந் துநீக்கக்கடவேமென்று கருதும் வனமைபோல— வனபாட்டது இல்—வலி மைப்பாடுடையது பிற்சிலலை. எ-று.

நெறியாய முயற்சி நிக நெறியல்லாத இரவாற்றீரக்கக்கருதுதலின், வன மையாயிற்று. வனபாடு முருட்டித்தனமை, அஃதாவது ஓராதுசெய்துநிறநல். இதனை வறுமைதீரத்தற்குநெறி இரவன்றென்பது கூறப்பட்டது. (ங)

க0கூச. இடமெல்லாங் கொள்ளாத் தகைத்தே யிடமில்லாக்
காலு மிரவொல்லாச சாலபு. ச

இ-ள். இடம் இல்லாக்காலும் இரவு ஒல்லாச் சாலபு—துகரவேண்டிவனவி ன்றி நல்காந்தவழியும் பிறப்பாற்சென்றிரத்தலையுடம்படாத அமைதி—இட மெல்லாம் கொள்ளாத தகைத்தே—எல்லாவுலகும் ஒருங்கியைந்தா ளுங்கொ ள்ளாதபெருமையுடைத்து. எ-று.

அவ்விரத்தலைச் சாலபு விலக்குமாகலின், இரவொல்லாமை அதனமேலே நிறப்பட்டது. இதனால் அந்நெறியல்லதனைச் சாலபுடையாச் செயயாொனபது கருத்த. (ச)

க௦௬௫. தெண்ணீ ரடுபுறகை யாயினுந் தாடந்த
துண்ணவி னூங்கினிய தில. ௫

இ-ள். தாள தந்தது தெண்ணீர் அடுபுறகையாயினும்—நெறியாய முயற்சி கொடுவதது தந்தது தெளிந்தநீரோபோலும் அடுபுறகையேயாயினும்—உண்ண லின் ஊங்கு இனியது இல— அதனையுண்டறகுமேலினியதிலலை. எ-று.

தாடந்தகூழ் செறிவினதித தெண்ணீரோன்றதாயினும் இழ்வாய இரவா ன்வந்ததனதித தமமுடைமையாகலின், அமிழத்ததோடொக்குமென்பதாம். இதலை நெறியினையது சிறிதேனும் அது செய்யுமினபம் பெரிதென்பது கூறப்பட்டது. (௫)

க௦௬௬. ஆவிற்கு நீரொன் நிரப்பினு நாவிற்
கிரவி னினிவந்த தில. ௬

இ-ள். ஆவிற்கு நீரொன்று இரப்பினும்— தண்ணீர்பெறுது இறக்குநிலைமை ததாபதோராவினைக் கண்டு அறனோக்கி இதற்குத் தண்ணீர்தரலவேண்டிமெ னநிரந்துசொல்லுவகாலும்— இரவின் நாவிற்கு இனிவந்தது இல— அவவி ரவுப்பால் ஒருவனுவிற்றகிளிவந்தது பிதிதிலலை. எ-று.

ஆகாததோம்பல் பேரறமாகலின் ஆவிற்கெனறும், பொருள்கொடுத்ததுக்கொ ளளவேண்டாத எண்மைததாகலின் நீரொன்றும், இரக்கின்றானுக்கு இனிவு அச்சொல்லளவேயாகலின் நாவிற்கெனறும், அதுதான் எல்லாவிளிவினும் மே றப்பிதலின் இனிவந்ததிலலென்றுகூறினா. இதனால் அறனும் முயன்றுசெ யவதல்லது இரந்துசெய்யற்கவென்பது கூறப்பட்டது. (௬)

க௦௬௭. இரப்ப னிரப்பாரா யெல்லா மிரப்பிற்
கரப்பா ரிரவனமி னென்றது. ௭

இ-ள். இரப்பாரா எல்லாம் இரப்பன் — இரப்பாராயெல்லாம் யானிரவா நின்றேன், — இரப்பிற் கரப்பா இரவனமின் என்று — யாது சொல்லியெ னின், நமக்கிரக்கவேண்டிமாயிற் நமக்குள்ளது கரப்பாராயிரவாதொழிமினெ ன்றுசொல்லி. எ-று.

இரண்டாவது விகாரததாற்றுகெகது. இவவிளிவந்தசெயலான ஊட்டியவ ழியும் உடம்பு நிலலாதாகலின் இதுவேண்டாவென்பது தோன்ற, இரப்பனெ ன்றா. இதனால் மானந்திரவருமிரவு விலக்கப்பட்டது. (௭)

க௦௬௮. இரவென்னு மேமாப்பி றேணி கரவென்னும்
பார்தாக்கப பக்கு விடும். ௮

இ-ள். இரவு என்னும் ஏமாப்பது இல தோணி—இவவறுமையென்னுங்கடலை இதனாக்கததுமென்றுகருதி ஒருவனேறிய இரவென்னுஞ் சேமமற்ற தோணி —கரவு என்னும் பா தாக்கப பக்குவிடும்— அதனகனோடுககாற் கரத்தலெ ன்னும் வன்னிலத்தோடு தாக்குமாயிற் பிளந்துபோம். எ-று.

முயற்சியாறகடப்பதனை இரவாறகடக்கலுற்றான அதன்களாகாணமயின், ஏமாப்பிரேணியென்றா. ஏமாப்பினமை தோணிமேலேற்றப்பட்டது. அதுக டத்தற்கேற்றதன்மையானும், நிலமறியாது செலுத்தியவழி உடைதலானும், அதன்கணேற்றகவென்பதாம். இஃதவயவவுருவகம். (அ)

௧௦௬௬. இரவுள்ள வுள்ள முருகுங் கரவுள்ள
வுள்ளதூஉ மின்றிக் கெடும். க

இ-ள். இரவு உள்ள உள்ளம் உருகும்— உடையாராமுன இல்லாராசென்றிர நதுநிறறலின்கொடுமையை நினைந்தால் எம்முள்ளங்காரநதுருகாநிற்கும்,— கரவு உள்ள உள்ளதூஉம் இனறிக் கெடும்—இனி அநநிலையைக்கண்மிவைத்த வா இலையென்றலின்கொடுமையை நினைந்தால் அவவுருகுமளவுதானுமின்றிப் பொன்றிவிடும். எ-று.

“இரவினை— யுள்ளுங்கா லுள்ள முருகுமா லென்கொலோ— கொள்ளுங் காத் கொளவார குறிப்பு.”* எனறா பிறரும். இரவினுங்கரவுகொடிதென்பதாம். இதற்குப் பிறொல்லாம் இரக்கின்றவருள்ளமுருகுமென்றுணாததாம். (க)

௧௦௭௦. கரப்பவாக் கியாங்கொளிகுநு கொல்லோ விரப்பவா
சொல்லாடப் போலு முயிர். க௦

இ-ள். சொல்லாட இரப்பவா உயிர் போம்—கரப்பவா இலையென்றுசொ ல்லாடியதுணையானே இரப்பவாக்கு உயிர்போகாநின்றது, — கரப்பவாக்கு யாங்கு ஒளிகுநங்கொல்— இனிச் சொல்லாடுகின்ற அவாதமக்கு உயிர்பினனு நிறறலான அப்பொழுது எப்புளையுட்புக்கொள்துநிற்கும்! எ-று.

உயிர்போகலாவது இனி யாமெனசெய்துமென்றேங்கிச் செயலறுநிறறல், “அநநிலையே—மாயானோ மாறறி விடின”† எனறா பிறரும். கேட்டாரைக்கொ லலவற்றையசொற் சொல்வாரைக்கோறல் சொல்லவேண்டாவாயினும் அதுகா ண்கினறிலம் இஃதெனனோவென்பதாம். வறுமையுறறுழி மறையாது இரக்க பபிவாராய கேளிரகட்கும் அதனைச்சொல்லாட உயிர்போம், ஆனபின் மறை க்கப்பபிவாராய பிறாக்குச் சொல்லாடியக்காற போகாதென்கேயொளித்துநிற ரும்இரண்டானும்போமேயன்றோவென இரவஞ்சினனோருவன் கூற்றுககியுரை யபாருமுளா. இவைமுன்றுபாட்டானும் அவவிரவினகுற்றமும் கரவினகுற்ற மும் ஒருநகுகூறப்பட்டன. (க௦)

* நாலடியார், இரவச்சம்,—கரவாத் துண்ணப்பிற கண்ணனாரா கண்ணு —மிரவாது வாழ்வதாம் வாழ்க்கை—யிரவினை— யுள்ளுங்கா லுள்ள முருகு மா லென்கொலோ—கொள்ளுங்காத் கொளவார குறிப்பு.

† நாலடியார், இரவச்சம், — புறத்துததன் னினமை நலிய வகத்துதத ன்,—எனருள நிக்கி நிறீஇ யொருவனை—யீயா யெனக்கென நிரப்பானே லநநிலையே—மாயானோ மாறறி விடின.

க0அ ம் அதி.— கயமை.

அஃதாவது மேல அரசியலுள்ளும் அங்கவியலுள்ளுஞ்சிறப்புவுகையாற கூறப்பட்டகுணங்களுள் ஏற்புடையன குறிப்பிலை யாவாககுமெய்தவைத்த மையின் ஆணதிக குறிப்பாறகூறியனவும் ஈண்டொழிபியலுள் வெளிப்படக்கூ ரியனவுமாய குணங்களை யாவுமில்ராயகீழோரது தன்மை. அதனால் இஃதெ லலாவற்றிற்குமபின் வைக்கப்பட்டது.

க0௭௧. மக்களே போலவா கயவ ரவரன்ன

வொப்பாரி யாங்கண்ட தில. க

இ-ள். மக்களேபோலவா கயவா — வடிவான முழுஹு மக்களையொப்பா கயவா, — அவா அன்ன ஒப்பாரி யாம கண்டது இல் — அவா மக்களையொ த்தாறபோனறவொப்பு வேறிரண்டுசாதிக்களை யாங்கண்டதிலலை. எ-று.

முழுஹுமொத்தல தேற்றேகாரஹு'றபெற்றும். அவொனறது அவாமாட்டிள தாயவொப்புமைபை. மக்கடசாதிக்கூறகயசசாதிக்கம வடிவொத்தலிற குணங் களது உண்மையினமுகளானலலது வேற்றுமையறியப்படாதென்பதாம். இத் துற கயவாது குற்றமிகுறி கூறப்பட்டது. (க)

க0௭௨. நன்றறி வாரிற கயவா திருவுடையா

நெஞ்சத் தவல மிலா. உ

இ-ள். நன்று அறிவாரிற கயவா திரு உடையா — தமக்குறுதியாவனவறிவா ரின் அவையறியாத கீழ்மக்கள் ஈனமையுடையா, — நெஞ்சத்து அவலம் இலா — அவாபோல அவைகாரணமாகத் தந்நெஞ்சத்தினகடகவலையிலராகலான. எ-று.

நன்றென்பது சாதிவொருமை. உறுதிகளாவன இம்மைமறுமைவீடுக்குரி யவாய புகழற்றாணங்களை, இவற்றையறிவா இவைசெய்யாநின்றே மிகச்செ யப்பெறுகின்றிலேமெனறும், செய்கின்றவைவதமக்கு இடைபூறுவருங்கொ லெனறும், இவற்றினமறுதலையாய பழிபாவமறியாமையென்பனவற்றுள் யா துவினையுமோவெனறும், இவ்வாற்றாறகவலையெய்தவா, கயவா அப்புக்குமுத லியவொழிததுப பழிமுதலியசெய்யாநின்றும் யாதுங்கவலையுடையரல்லராக லாற திருவுடையானைக் குறிப்பாலிகழந்நவாறு. இத்தொப்பிமுதலியவற்றிற கஞ்சாரொன்பது கூறப்பட்டது. (உ)

க0௭௩. தேவ ரனையா கயவ ரவருநதா

மேவன செயதொழுக லான. கூ

இ-ள். தேவா அனையா கயவா — தேவருங்கயவரும் ஒருதன்மையா, — அவ ரும் தாம் மேவன செய்து ஒழுகலான — அஃதீயாதொனென்ன, தேவரைப் போனது தம்மை நியமிப்பாரினதிக கயவருநதாம் விருமபுலனவற்றைச் செய தொழுகலான. எ-று.

உயாசகியும் இழிவுமாகிய அதனகாரணவேறுபாடு குறிப்பாற்றோற்றநின்ற மையின், இது புகழ்வார்போனதுபழித்தவாறாயிற்று. இதனால் விலக்கற்பாடி னறி வேண்டியசெய்வொன்பது கூறப்பட்டது. (கூ)

௧௦௭௪. அகப்படடி யாவாகை காணி னவரின்
மிகப்பட்டுச் செம்மாகுகு கீழ். ச

இ-ள். கீழ்—கீழாயினுள், — அகப்படடி ஆவானாக் காணின்—தன்னிற சுருங்கிய பட்டியாயொழுதுவாகை கண்டானுயின், — அவரின் மிகப்பட்டுச் செம்மாகும் — அவ்வொழுதுகதனைகண் அவரிற்றுனமேமபட்டு அத்நூற் றன்மிகுதிகாட்டியிறுமாகும். எ-று.

அகப்படடி அகமாகியபட்டி. பட்டிபோன்று வேண்டியவாறையொழுதுகலின், பட்டியென்றா, “நோதக்க செய்யுஞ் சிறுபட்டி” என்றா பிறரும். இதனால் அவா மேமபடுமாறு கூறப்பட்டது. (ச)

௧௦௭௫. அச்சமே கீழ்கள தாசார மெச்ச
மவாவுண்டே லுண்டாளு சிறிது. ரு

இ-ள். கீழ்களது ஆசாரம் அச்சமே—தயவரதாயவாசாரங்கண்டதுண்டா யின் அதற்குக்காரணம் அரசனான ஏதம—ருமென்றஞ்சமச்சமே, — எச்சம் அவா உண்டேல சிறிது உண்டாம்—அஃதொழிந்தால், தம்மால் அவாவப்படும பொருள் அதனலுண்டாமாயிற் சிறிதுண்டாம். எ-று.

ஆசாரத்தின்காரணத்தை ஆசாரமென்றும், அவாவப்படுவதனை அவாவென றுறுகூறினர். எச்சத்தின்கண்ணென்னுமேழாவது இறுதிக்கடொக்கது. பெ ரும்பானமை அச்சம், சிறுபானமை பொருட்பேறு இவ்விரண்டானுமன்றி இய ல்பாகவுண்டாகாதென்பதாம். வேண்டியசெய்தலே இயல்பு ஆசாரஞ்செய்தல் இயல்பன்றென்பது இதனாகூறப்பட்டது. (ரு)

௧௦௭௬. அறைபறை யன்னா கயவாதாங் கேட்ட
மறைபிறாக குயததுகாக லான. கூ

இ-ள். தாம் கேட்ட மறை உயத்துப் பிறாககு உணாககலான்—தாங்கேட்ட மறைகளை இடந்தோறுநதாங்குகொணமிசென்று பிறாககுச்சொல்லுதலான, —கயவா அறை பறை அன்னா—கயவா அறையப்படும பறையினையொப்பா. எ-று.

மறை வெளிப்படிற்றதறமவினையுமென்று பிறமைமறைத்து ஒருவன்சொல் லிய சொல். பிறா அமமறைத்தற்குரியாா. உயத்தென்றா, அவாக்கதுபெரும் பாரமாதனாககி. பறை ஒருவன்கையாற்றன்னையறிவித்ததொன்றனை இடந் தோறுங்கொணமிசென்று யாவாயுமறிவிகுமாமலான, இதுதொழிலுமம். இதனால் அவரதுசெறிவின்மை கூறப்பட்டது. (கூ)

௧௦௭௭ ஈர்ங்கை விதிரா கயவா கொடிதுடைக்குங்
கூன்கைய ரல்லா தவாக்கு. எ

இ-ள். கயவா கொடிது உடைக்கும் கூன்கையா அல்லாதவர்க்கு—கயவா தங்கதுப்பிணைநெரிப்பதாக வளைந்த கையினையுடையரல்லாதார்க்கு—ஈங்கை விதிரா—தாமுணடுபூசியகையைத் தெறித்தலவேண்டுமென்றிரநதாலுநதெறி யாா. எ-று.

வளைந்தகை முறுக்கியகை. மெலிவார்க்கு யாதுங்கொடாா, நலிவார்க்கு எல் லாங்கொட்ப்பொன்பதாம். (எ)

க0௭௮. சொல்லப பயன்படுவா சானரோ கருமபுபோற
கொல்லப பயன்படுங் கீழ். ௮

இ-ள். சொல்லப பயன்படுவா சானரோ—மெலியா சென்று தங்குற
யைச்சொல்லியதுணையானே இரங்கிப் பயன்படுவா மேலாயினா;—கீழ் கரும
புபோல கொல்லப பயன்படும்—மறறைக்கீழாயினா கருமபுபோல வலியா
நையநெருக்கியவழிப் பயன்படுவா. எ-று.

பயன்படுதல் உள்ளதுகொடுத்தல். கீழாயினாத்திவிடுதோன்ற, மேலாயினா
னாயும் உடனகூறினா. இவையிரண்டுபாட்டானும் அவா கொடுக்குமாறு கூற
ப்பட்டது. (௮)

க0௭௯. உடுப்பதூஉ முண்பதூஉங் காணிற பிறர்மேல்
வடுக்காண வறறாகுங் கீழ் ௯

இ-ள். உடுப்பதூஉம உண்பதூஉம கீழ் காணின—பிறா செலவததாறபட
டுநதுகிலுமுதித்ததேயும் பாலோட்டிசிலுண்டையுங் கீழாயினுன காணுமாயின,
—பிறாமேல் வடுக்க காண வறறாகும்—அவறறைப் பொருது அவாமாட்டி
வடுவிலையாகவும் உண்டாகவல்லனும். எ-று.

உடுப்பது உண்பதென்பன ஂண்டவவத்தொழினமேனினறன; அவறறற் று
ண்டல் ஂனாதனமுதலிய பிறதொழில்களுங்கொள்ளப்படும். அவறறைக் கண்
டதுணையானே பொருமையெய்தலிற் காணினென்றும், கேட்டா இதுகூடுமெ
ன்றியையப்படைத்தல் அரிதாகலின் வறறாகுமென்றுங்கூறினா. இதனாற் பிறா
செலவம்பொருமை கூறப்பட்டது. (௯)

க0௮0. எற்றிற குரியா கயவரொன றுற்றக்கால
விறற்ற குரியா விரைந்து. ௧0

இ-ள். கயவா ஒன்று உற்றக்கால விரைந்து விறற்றகு உரியா—கயவா தம
மை யாதானுமொருதனபமுற்றக்கால அதுவே பற்றுக்கோடாக விரைந்து
தமமைப் பிறாக்கு விறற்றகுரியா,—எற்றிறகு உரியா—அதுவனறி வேறெத
தொழிறகுரியா! எ-று.

உணவின்மையாகப் பிரிதாக ஒன்றுவந்துற்றதுணையானென்பது தோன்ற
ஒன்றுற்றக்காலென்றும், கொள்கின்றா தங்கயமையறிந்து வேண்டாவென
றறகுமுன்னே விற்றுநிறைவின விரைந்தெனதுங்கூறினா. ஒருதொழிறகுமுரி
யரல்லொன்பது குறிப்பெச்சம் இதன்றொருமபிறாக்கடிமையாயிரப்பொன்பது
கூறப்பட்டது. (௧0)

ஒழிபியல் முற்றிறது.

பொருட்பால் முற்றிற்று.

காமத் துப்பால்.

க ள விய ல்.

இனி அப்பொருளைத் துணைக்காரணமாகவுடைத்தாய இம்மையே பயப்ப
தாய்வினபங்கூறுவானெடுத்ததுகொண்டார். ஈண்டினபமென்றது ஒருகாலத்
தொருபொருளான ஐம்புலனுதுகாதற்சிற்புடைத்தாய்காமவினபத்தினை. இச்
சிற்புப்பற்றி வடநூலுட்போசராசனுஞ் சுவைபலவென்று கூறுவாரா கூறுக
யாங்கூறுவதினபச்சுவையொன்றையுமேயென இதனையே மிகுத்துக்கூறினான்.
இது புணர்ச்சி பிரிவெனவிருவகைப்படும. ஏனையிருத்தல, இரங்கல், ஊடலென
பனவோவெனின, இவா பொருட்பாருபாட்டினை அறம்பொருளினபமென வட
நூலவழக்குப்பற்றியோதுதலான, அவவாறேயவற்றைப்பிரிவினகண்டுகிறொ
னக. இனி அவைதமமையே தமிழ்நூல்களோடும் பொருந்தப் புணர்ச்சியைக்க
ளவென்றும் பிரிவைக் கற்பென்றும் பெருமபானமைப்பற்றி வகுத்து, அவற்றை
ச்சுவைமிகுதியுபயப் உலகநடையோடும் ஒப்புமொவ்வாமைபுமுடையவாகக்
கூறுகின்றார். அக்கைகளோளிரண்டினுள்ளங் களவாவது பிணிமூப்பிறப்புக
ளினறி எஞ்ஞான்றமொருதன்மைபராய உருவுநதிருவுமபருவமுங்குலனுங்கு
ணனுமனபுமுதலியவற்றை மமமுளொப்புமையுடையராய தலைமகனுந் தலைம
களும பிறாகொடுப்பவும் நிற்பவ்வுமன்றிப் பாலவகையாற்றமுமையெதிர்ப்பட்டிப்
புணர்ந்துவருவது. அதனையேமுதிகாரத்தாற்கூறுவானொடங்கி, முத்தகட்ட
கையணங்குதுத்தல்கூறுகின்றார்.

க0க ம அது.— தகையணங்குதுத்தல.

அஃதாவது பொழிலினையாட்கிருப்பான ஆயநீங்க அதனகட்டியளா
யநினருளை வேட்டவிருப்பான இனையாரீங்கத் தமிழனாயவந்துகண்ணுற்ற
தலைமகன் அவளவனப்புத் தன்னவருத்தமுதுவித்தலைச் சொல்லுதல. இது,
கண்ணுற்றபொழுதே நிகழ்வதாகலின, முத்தகட்டகற்பபட்டது.

க0அக. அணங்குகொ லாயமயில கொல்லோ கணங்குழை

மாதாகொன மாலுமென னெஞ்சு. க

தலைமகளுருவுமுதலியன முன்கீண்டறிவனவன்றிச் சிறந்தமையின

அவளைத் தலைமகனையுற்றது.

இ-ள். கணங்குழை— இக்கணவியகுழையையுடையாள்— அணங்குகொல
—இப்பொழிநகண்ணுற்றவாளோராதெய்வமகளோ, — ஆயமயில்கொல— அன
றியொருமயிலவிசேடமோ, — மாதாகொல— அனறியொருமானுமாதரோ,
— என நெஞ்சு மாலும— இவனையினனெனது துணியமாட்டாது எனநெ
ஞ்சு மயங்காநின்றது. எ-து.

ஓ அசை. ஆயமயில் படைத்தோன விசேடமாகவாயநதுபடைத்த மயில், மயிற்சாதியுடொடிரதெழ்தமயிலென்றுமாம். கணங்குழை ஆகுபெயர்.*கணங்குழையென்று பாடமோதிப் பலவாயச்சிரண்டகுழையென்றுரைப்பாருமுளா. எழுதலாகாவுருவநசனவருத்தமுமபற்றி அணங்குகொலென்றும, சாயலும பொழில்வயினிறலுமபற்றி ஆயமயில்கொலென்றும, தன்னெருசுருசென்றமையும் அவளெதிரோக்கியவாறுமபற்றி மாதாகொலென்றுங்கூறினா.

க0அஉ. நோகநினை நோககெதிரா நோகருத றுககணங்கு

தானைககொண்ட டன்ன துடைத்து. உ

மானுடமாதராத்றெனிரத தலைமகன் அவனோசகினுறைய

வருத்தங்கூறியது.

இ-ள். நோககினுள நோககெதிரா நோகருதல் — இப்பெற்றித்தாய வனப் பினையுடையாள என்னோககிறகெதிராநோகருதல் — தாகரு அணங்கு தானைக் கொண்டன்னது உடைத்து — தானே தாக்கிவருத்துவதோரணங்கு தாகருதருகுத தானையுங்கொண்டிவந்தாறபோலுநதன்மையையுடைத்து. எ-று.

மேலும் அணங்குகொலாயமயில்கொலென்றமையான, இகரசுடடு வருவிக்கப்பட்டது. எதிரோகருதலென்றமையின, அது குறிப்புநோக்காயிற்று. வனப்பாலவருததன்மேலுங் குறிப்புநோக்காலவருததல் கூறியவாறு. நோககினுள்ளபதற்கு என்னோககப்பட்டாளென்றுரைப்பாருமுளா. (உ)

க0அங. பண்டறியேன் கூறறென பதனை மினியறிந்தேன

பெண்டகையாற பேரமாக கட்டு. கூ

இதுவுமது.

இ-ள். கூற்று என்பதனைப் பண்டு அறியேன் — கூறறென்று தூலோசொலவதனைப் பண்டுகேட்டறிவதல்லது கண்டறியேன், — இனி அறிந்தேன் — இப்பொழுது கண்டறிந்தேன், — பெண்டகையால போ அமாக கட்டு — அது பெண்டகையுடனே பெரியவாய அமாததகண்களையுடைத்து. எ-று.

பெண்டகை நான்ம, மடம, அச்சம், பயிர்ப்பென்னுங்குணங்கள். அவை அவைக்குறிகளானறிப்பப்பட்டன. அமாததல் அமாசெய்தல், பெயரடியாயவினை. பெண்டகையால் இன்பமபயத்தலுமுண்டேனும் துன்பமபயத்தனமிகுதிபற்றிக் கூறாக்கிக் கூறினா. (கூ)

க0அச. கண்டா ருயிருணனுந தோற்றத்தாற பெண்டகைப்

பேதைக கமாத்த்தன கண. ச

இ-ள். பெண்டகைப் பேதைக்குக் கண — பெண்டகையையுடையவிப்பேதைக்கு உளவாய கண்கள் — கண்டா உயிர் உண்ணும் தோற்றத்தான அமாத்த்தன — தம்மைக்கண்டாருயிருணனுநதோற்றத்துடனேகூடி அமாத்நிருந்தன. எ-று.

*கணங்குழையென்றதனை ஆகுபெயரென மறுத்து, அனமொழித்தொகையெனக்கொளவா இலக்கணவிளக்கச்சூறாவியாரா. ஆகுபெயர்க்கும் அனமொழித்தொகைக்கும் வேற்றுமை தொல்காப்பியசூத்திரவிருத்தியிற்காண்க.

அமாததல மாறுபடுதல. குணங்கட்கும பேதைமைக்குமேலாது கொடிய வாயிருந்தனவென்பதாம் (ச)

க0அரு. கூற்றமோ கண்ணோ பிணையோ மடவர

தோககமம் மூன்று முடைத்து. ரு

இதுவுமது.

இ-ள். கூற்றமோ—எனனைவருத்துதலுடைமையாறகூற்றமோ,—கண்ணோ—எனமேலோடுதலுடைமையாறகண்ணோ,—பிணையோ—இயல்பாகவெருவு தலுடைமையாற பிணையோ, அறிகின்றிலேன,—மடவரல நோக்கம் இம்மூ னறும் உடைத்து—இம்மடவரல கண்களினோக்கம் இம்மூன்றனநனமையை யுமுடைத்தாயிராநின்றது. எ-று.

இன்பமுநதுன்பமும ஒருங்குசெய்யாநின்றதென்பதாம். தொழில்பற்றிவந்த ஐயநிலையுமம். (ரு)

க0அசு. கொடுமபுருவங் கோடா மறைப்பி னடுங்கரு

செய்யல மனனிவள கண. கூ

இதுவுமது.

இ-ள். கொடுமபுருவம் கோடா மறைப்பி—பிரியாநட்பாய் கொடுமபுருவ னகடாரு செப்பமுடையவாய் விலக்கினவாயின,—இவள கண நடுங்கு அஞ் செய்யல—அவற்றைக்கடந்து இவளகண்கள் எனக்குநடுங்குந் துயராச்செய யமாட்டா. எ-று.

நட்டாராக்கழறுவாரக்குத் தாருசெம்மையுடையராதலவேண்டலிற் கோடா வென்றும், செய்கின்ற அவற்றிற்கும் உறுகின்ற தனக்கும் இடைநின்றவிலக் குந்நாலுஞ்சிறிதிடைபெற்ற அதுவழியாக வந்து அஞ்செய்யுமாகலின் மறை ப்பினென்றவகூறினா. நடுங்குநா நடுங்கற்கேதுவாயவருநா. தாயியல்பாகக் கோடுதலுடைமையான அவற்றை மிகுதிக்கண்மேற்சென்றிடிக்கமாட்டாவா யினவென்பதுபட நின்றமையின், மன ஒழியிசைக்கண் வந்தது (சு)

க0அள. கடாஅக களிறினமேற் கடபடா மாதா

படாஅ முலைமேற் றுகில. எ

அவண்முலைகளினுய வருத்தங்கூறியது.

இ-ள். மாதா படா முலைமேற்றுகில—இம்மாதா படாமுலைகளின்மேலிட்ட றுகில,—கடாக களிறினமேற் கடபடாம—அவை கொல்லாமற்காதத்தலின், கொலவதாய் மதக்களிறினமேலிட்ட முகபடாததினையொக்கும். எ-று.

கண்ணைமறைத்தல்பற்றிக் கடபடாமென்றான். துகிலானமறைத்தல் நாணு டைமகளிராகியல்பாகலின், அத்துகிலோடு அவற்றின்வெம்மையுமபெருமையு ங்கணு இத்துணையாற்றலுடையன இனியெருளுள்ளுஞ்சாயவிலவெனக்கரு திப் படாமுலையென்றான். உவமை சிறிதுமறையாவழி உவை கொலலுமென்ப துதோன்ற நின்றது. (எ)

க0அஅ. ஒண்ணுதற் கோல வுடைந்ததே ஞாட்பினு

ணண்ணுரு முடகுமென் பீடு. அ

துதலினுய வருத்தங்கூறியது.

இ-ள். ஞாட்பினுள் நண்ணும உட்கும என பீழி — போர்க்களத்து வந்து நேராத பகைவரும் நோந்தாராவாயக்கேட்டருகத்தேதுவாய என்வலி — ஒண்ணுதற்கு உடைந்ததே — இம்மாதரதொளனியறுதலொன்றற்குமே அழிந்துவிட்டது. எ-று.

மாதொனபது அதிகாரத்தான வந்தது. ஞாட்பினுள்ளென்றதறை பகைவராதல பெற்றும். பீடென்றபொதுமையான மனவலியுங்காயவலியுங்கொள்க. ஒவென்னுமவியப்பினகட்குறிப்பு அவலிகளது பெருமையும் றுதலது சிறுமையுநதோன்ற நின்றது. கழிந்ததற்கிரங்கலிற றற்புகழ்தலன்றாயிறும். (அ)

க0அக. பிணையோ மடநோக்கு நாணு முடையாட

கணியெவலே வேதில தந்து.

௯

அணிந்தததாஹு வருத்தங்கூறியது.

இ-ள். பிணையோ மடநோக்கும நாணு உடையாட்கு—புறத்து மான்பிணையொத்தமடநோக்கினையும் அகத்து நாணியுமுடையளாயவிவட்கு— ஏதிலத்தது அணி எவன—ஒற்றுமையுடைய இவ்வணிகளேயமைந்திருக்க வேற்றுமையுடையவணிகளைப் படைத்தணிதல என்னப்பனுடைத்து! எ-று.

மடநோக்கு வெருவுதலுடையநோக்கு. இவட்குப்பாரமாதலும் எனக்கணங்காத்தலங்கருதாமையின், அணிந்தார அறிவிலொனபதாம். (க)

க0க0 உண்டாக ணலல தடுநருக காமம்போற்

கண்டார மகிழ்செய்த லின்று

க0

தலைமகளுகுறிப்பறிதலுற்றன சொல்லியது.

இ-ள். அந்நரு—அடப்படுநரு,—உண்டாகண அல்லது—தன்னையுண்டா மாட்டு மகிழ்ச்சிபைச் செய்வதல்லது,— காமம்போல கண்டார மகிழ்செய்தல இன்று— காமம்போலக் கண்டாரமாட்டு மகிழ்ச்சியைச்செய்தலுடைத்தன்று. எ-று.

அந்நரு வெளிப்படை. காமமென்றது ணலி அதுதுகாதற்கிடனாகியாரை. கண்டாக்கண்ணெனுமேழாவது இறுதிக்கடடொக்கது. மகிழ்செய்தற்கட காமம் நறவினுஞ்சிறந்ததேயெனினும் இவளுகுறிப்பாராயந்தியாமைவின் யானதுபெற்றிலென்னக குறிப்பெச்சம் வருவித்தனாகக, “அரிமயித்திரணமுனகை” எனனும் புறப்பாட்டிறகுறிப்புப்போல. (க0)

கக0 ம அதி — குறிப்பறிதல்.

அஃதாவது தலைமகன தலைமகளுகுறிப்பிணையறிதலும், தோழிகுறிப்பிணையறிதலும், அவடான அவலிருவாகுறிப்பினையுமறிதலுமாம். தகையணங்குற்ற தலைமகன தலைமகளைக்கூடுகால இதுவேண்டுமாகலின், தகையணங்குறுத்தலினின் வைக்கப்பட்டது.

க0கக. இருநோக கிவளுணக ணுள்ள தொருநோக்கு

நோயநோக்கொன நநநோய மருந்து.

க

தலைமகன தலைமகளுளப்பாட்டுக்குறிப்பிணை

அவனோக்கினுநிறந்தது.

இ-ள். இவள் உண்கண் உள்ளது இருநோகரு—இவளுடையவுண்கண்கத் ததாய நோக்கு இதுபொழுது என்மேலிரண்டுநோக்காயிற்று,—ஒருநோக்கு நோய நோக்கு ஒன்று அந்நோய மருந்து — அவற்றுள் ஒருநோக்கு என்க னோயசெய்யுநோக்கு, ஏனையது அந்நோயக்கு மருந்தாயநோக்கு. எ-து.

உண்கண் மையுண்டகண். நோயசெய்யுநோக்கு அவண்மனத்தினாய காம கருதிப்பினைவெளிப்படுகின்ற நோக்கு. மருந்தாயநோக்குத் தனக்கணிகழ்கி னற அறபுநோக்கு. நோயசெய்யுநோக்கினைப் பொதுநோக்கென்பாருமுளா. அது நோயசெயிற் கைக்கிளைபாவதல்லது அகமாகாமைபறிக. இவ்வருத்தந தீருமவாயிலுமுண்டாயிற்றென்பதாம். (௧)

௧0௯௨. கண்களவு கொள்ளுநு சிறுநோக்கங் காமத்திற்
செம்பாக மன்று பெரிது. ௨

இதுவுமது.

இ-ள். கண் களவுகொள்ளும் சிறுநோக்கம் — இவள்கண்கள் யானகாண் மல என்மேலேகைக்கின்ற அருகியநோக்கம்—காமத்தில் செம்பாகம் அன்று பெரிது—மெய்யுறுபுணாச்சியின் ஒத்தபாதிபளவனது, அதனினுமிகும். எ-து.

தானோக்கியவழி நாணியிறைஞ்சியும் நோக்காவழி உற்றுநோக்கியும் வருத லாற் களவுகொள்ளுமென்றும், அஃதுளநாங்காலஞ்சுதிதாகலிற் சிறுநோக்க மென்றும், அஃது உளப்பாபிளவழி நிகழ்வதாகலின் இனிப்புணாதல் ஒருதலை யென்பான் செம்பாகமன் றுபெரிநென்றுவகூறினான். (௨)

௧0௯௩. நோக்கினை னோக்கி யிறைஞ்சிநு ளஃதவள
யாப்பினு ளட்டிய நீர். ௩

நோக்கினுநாணினுமறிந்தது.

இ-ள். நோக்கினை — யானோக்காவளவிற றுனெனையனபோடுநோக்கி னுள்,—நோக்கி இறைஞ்சினுள்—நோக்கி ஒன்றையுட்கொண்டு நாணி இறை ஞ்சினுள்,—அஃது யாப்பினுள் அவள அட்டிய நீர்— அக்குறிப்பு இருவேமி டையுநதோன்றிய அறப்புப்பியாவளர் அதன்கணவளவாராத நீராயிற்று. எ-து.

அஃதென்னுஞ்சுட்டிப்பெயர் அச்செய்கைக்கேதுவாய் குறிப்பினமேனின் றது. யாப்பினுயதனை யாப்பென்றார். ஏகதேசவுருவகம். (௩)

௧0௯௪. யானோக்குங் காலை நிலனோக்கு நோக்காககாற்
றானோக்கி மெல்ல நகும. ௪

நாணிநுலமகிழ்ச்சியினுமறிந்தது.

இ-ள். யான நோக்குங்காலை நிலன் நோக்கும — யானறனையனநோக்குங் காற் றுனெனையனநோக்காது இறைஞ்சி நிலத்தைநோக்காநிற்கும்,— நோக்கா க்கால தான் நோக்கி மெல்ல நகும—அஃதறிந்தியானோக்காககாற் றுனென் னையனநோக்கித் தன்னுள்ளே மகிழாநிற்கும். எ-து.

மெல்ல வெளிப்படாமல். மகிழ்ச்சியாற் புணாதற்குறிப்பினிதுவிளங்கும். மெல்லநகுமென்பதற்கு முயலவிககுமென்றுரைப்பாருமுளா. (௪)

௧0௯௫. குறிக்கொண்டு நோக்காமை யல்லா லொருகண்
சிறக்கணித்தாள் போல நகும. ௫

இதுவுமது.

இ-ள். குறிகொண்டு நோக்காமை அல்லால்— நோ குறிக்கொண்டிநோ
க்காத்துணைடலலது — ஒருகண சிறக்கணித்தாளபோல நகும் — ஒருகண்
னைச்சிறமகணித்தாளபோல என்னேநோக்கிப் பிளநன்னுள்ளேமகிழாநிற்கும்;
எ-று.

சிறக்கணித்தாளென்பது செய்யுளவிதாரம். சிறக்கணித்தல் சுருங்குதல்.
அதுதாஹம் வெளிப்பட நிகழாமைபிற போலவென்றான். நோக்கியென்பது
சொல்லெச்சம். இனியிவனையெய்ததல் ஒருதலைப்பென்பது குறிப்பெச்சம். (௫)

க0௯௬. உறாஅ தவாபோற சொலினுஞ் செறாஅசொ
லொலலை யுணரப் படும. ௯

தோழிசேட்பித்தவழி அவளகுறிப்பறிநததலைமகன்
தன்னுள்ளே சொல்லியது.

இ-ள். உறாதவாபோல சொலினும்—புறத்து நொதுமலாபோலக் கடுஞ்சொ
றசொன்னாராயினும்,—செறா சொல் ஒலலை உணரப்படும—அகத்துச் செறு
தல்லாதாசொற பிறப்பததல் குறையுறறாராகடித்தெறியப்படும. எ-று.

கடுஞ்சொலென்பது இவ்விடங்காவனமிக்குடியுடையது வரறபாலிரல்லீனென்
றனமுதலாயின செறாொனவே, அருளுடைமை பெறப்பட்டது. தனகுறைமு
டிகக்கருதியே சேட்பிடுகின்றமை குறிப்பானறிந்து, உலகியனமேலிடிக்
கியவாறு. இது வருகின்றபாட்டிற்குமொக்கும். (௬)

க0௯௭. செறாஅச சிறுசொல்லுஞ் செறாஅபோ னேககு
முறாஅபோன றுறரா குறிப்பு. ௭

இதுவுமது.

இ-ள். செறாச சிறுசொல்லும்—பின்னினியாய முன்னினனாதாயசொல்லும்
—செறாஅபோல நோக்கும் — அகத்துச்செறாஅருநதே புறத்துச்செறாஅர்
போன்ற வெகுநீநோக்கும் — உறாஅபோன றுறரா குறிப்பு—நொதுமலா
போன்று நடப்பாயினாககு ஒருகுறிப்புப்பற்றி வருவன். எ-று.

குறிப்பு ஆகுபெயர். இவை உள்ளேயொருபயனகுறித்துச்செய்கின்றன
இயல்பல்லவாகலான, இவற்றிற்கஞ்சுவேண்டாவென்பதாம். (௭)

க0௯௮. அசையிற குண்டாண்டோ ரேளாயா னேககப்
பசையினள பைய நகும். ௮

தன்னேநோக்கிமகிழநததலைமகனைக்கணித் தலைமகனாகுறியது.

இ-ள். யான நோக்கப் பசையினள பைய நகும் — என்னையகற்றுகின்ற
சொறகாற்றாறியானிரந்துநோக்கியவழி அஃதறிந்து நெகிழந்து உள்ளே மெல்
லகாநின்றான்,— அசை இயற்கு ஆண்டு ஒரோ உண்டு—அதனால் துடங்கி
யவியலிணையுடையாடகு அநகையினகண்ணேதோனறுகின்றதோரநமை
க்குறிப்புண்டு. எ-று.

ஏ அகுபெயர். அககுறிப்பு இனிப்பமுதாகாதென்பதாம். (௮)

க0௯௯. ஏதிலார போலப் பொதுநோக்கு நோக்குதல்
காதலார் கண்ணே யுள. ௯

தோழி மகிழுடம்பிவாடன்னுள்ளேசொல்லியது.

இ-ள். ஏதிலார்போலப் பொதுநோக்கு நோக்குதல் — முன்னறியாதார போல ஒருவரையொருவா பொதுநோக்கத்தானோக்குதல்—காதலாரகண்ணே உள்— இக்காதலையுடையாரகண்ணேயுள்வாசாநின்றன. எ-று.

பொதுநோக்கு யாவாமாடும் ஒருதன்மைத்தாய நோக்கு. நோக்குதற்குறி யில், ஒன்றையாயினும் இருவாகண்ணுநிகழ்தலானும், ஒருவாகட்டானுங்குறிப் புவேறுபாட்டாறபலவாமாகலானும், உள்வென்பபன்மையாற கூறப்பட்டது. இருவரும் மதுமறைநதுண்டோமகிழ்ச்சிபோல உள்ளததுள்ளே மகிழ்தலின் அதுபற்றிக் காதலாரென்றும், அது புறத்துவெளிப்படாமையின் ஏதிலார போலவென்றுங்கூறினாள். (க)

கக00. கண்ணொடு கண்ணினை நோக்கொக்கின் வாய்ச்சொறக ளென்ன பயனு மில். க0

இதுவுமது.

இ-ள். கண்ணொடு கண்ணினை நோக்கு ஒக்கின்—காமத்திற்குரியவிருவருள் ஒருவாகண்களோடு ஒருவாகண்கள் நோக்காலொக்குமாயின், —வாய்ச்சொ ற்கள் என்னபயனும் இல் — அவாவாயமைதோன்றச் சொல்லுகின்ற வாய்ச சொற்கள் ஒருபயனுமுடையவல்ல. எ-று.

நோக்காலொத்தல் காதலோக்கின்வாதல். வாய்ச்சொற்கள் மனத்தின்கணி னறி வாயாவிறேன்றுகின்றசொற்கள். இருவாசொல்லுங்கேட்டு உலகிபன் மேலவைத்துக்கூறியவாறு. இருவாசொல்லுமாவன அவள் புணங்காவன்மே லும் அவன் வேட்டத்தின்மேலுஞ்சொல்லுவன். பயனிலசொற்களாகலின், இவை கொள்ளப்படாவென்பதாம். இவை புணாதனிமித்தம். (க0)

ககக ம் அதி.—புணர்ச்சிமகிழ்தல்.

அஃநாவது அங்ஙனங்குறிப்பறிந்து புணாதத் தலைமகன் அபுணாச்சி யினை மகிழ்ந்ததுகூறல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

கக0க. கண்டு கேட மிணடுயிராத துறற்றியு மைமபுலனு .
மொண்டொடி கண்ணே யுள். க

இயற்கைபுணாச்சியிறுதிககடசொல்லியது.

இ-ள். கண்டு கேட்டு உண்டு உயிர்த்து உற்று அறியும் ஐம்புலனும்—கண் ணைகண்டு செவியாறகேட்டும் நாவாலுண்டும் மூக்கானமோந்தும் மெய்யா றறீண்டியும் அனுபவிக்கப்படுமைம்புலனும் — ஒண்டொடிகண்ணே உள் — இவ்வொள்ளியதொடியுடையாள்கண்ணேயுள்வாயின். எ-று.

உமமை முறறுமமை. தேற்றேகாரம் வேறிடத்தின்மை விளக்கிநின்றது. வேறுவேறுகாலங்களில் வேறுவேறுபொருள்களானனுபவிக்கப்படுவன ஒருகா லத்து இவள்கண்ணேயனுபவிக்கப்பட்டனவென்பதாம். வடநூலார் இடக்கா ப்பொருளவாகச் சொல்லிய புணாச்சித்தொழில்களும் ஈண்டடக்கக்கூறப்பட டன. (க)

கக0உ. பிணிககு மருந்து பிறம் னணியிழை
தனனோய்க்குத தானே மருந்து. உ
இடந்தலைப்பாட்டின்கடசொல்லியது.

இ-ள். பணிக்கு மருந்து பிற—வாதமுதலியபிணிகட்கு மருந்தாவன அவற்றிற்கு நிதானமாயினவனறி மாறாயவியலபிணையுடையனவாம்,—அணியிழைதன் நோய்க்கு மருந்து தானே—அவ்வாறன்றி இவ்வணியிழைப்பிணையுடையாள தன்னினியபிணிக்கு மருந்துநதானேயாயினுள். எ-று.

இயற்கைப்புணர்ச்சியை நீனைந்து முனவருந்தினுன்கலிற தனனோபெனறும, அவ்வருத்தநதமியானையிடத்தெதொப்படுத்த தீராதானுன்கலிற ருனேமருந்தென்றுவகூறினான். இப்பிணியும் எளியவாயவற்றற்றீரப்பெற்றதிலமெனப்பதபடநின்றமையின், மன ஒழியிசைக்கணவந்தது. (௨)

கக0௩. தாமவீழ்வார மெனரோட மியிளி னினிதுகொ
முமகை கண்ணு னுலகு. ௩

நிரத்சயவினப்பதிறகுரிபரீ இச்சிறறிப்பத்திற்கினனோயாதல்
தகாதென்ற பாங்குருசு சொல்லியது.

இ-ள். தாம் வீழ்வார மெனரோடமியிளின இனிதுகொல—ஐம்புலன்களையுதுகாவாக்குத தாமவிருமபுமகளிராமெல்லியோளினகடமியிலுந் நயில்போல வருந்தாமலெய்தலாமோ — தாமரைக்கண்ணுன உலகு — அவற்றைத்தற்ற நத்யோகிகளெயதுஞ்செங்கணமாலுலகம். எ-று.

ஐம்புலன்களையுதுகாவாரெனும்பெயர் அவாயநிலையான வந்தது. இப்பெற்றித்தநாய துயிலைவிட்டுத் தவயோகங்களான வருந்தவேண்டிதலின்,எம்மனோரக்காகாதென்னுங்கருத்தால் இனிதுகொலென்றான். இப்பிரனுலகென நரைப்பாருமுளர் தாமரைக்கண்ணுனென்பது அவனுக்குப் பெயரனமையின், அஃதுநாயனமையறிக. (௩)

கக0௪. நீங்கிற நெறாஉங குறுகுங்காற நண்ணென்னுந
தியாணிபு பெற்றா ளிவள. ௪

பாங்கற்கூட்டத்திறுதிககடசொல்லியது.

இ-ள். நீங்கின தெறுஉம குறுகுங்கால தண்ணென்னும் நீ—தன்னையகனறுழிச சுடாநிற்கும் அணுகுழிக குளிராநிற்கும் இப்பெற்றித்தநாயதீயை — இவள யாணிபு பெற்றாள் — எனக—ருத்தகு இவளெவவுலகத்துப்பெற்றாள்! எ-று.

கூடாமுனறுன்புறுதலின் நீங்கிறநெறுஉமென்றும், கூடியபின்னிற்புறுதலிற் குறுகுங்காற்றண்ணென்னுமென்றும், இப்பெற்றியதோதி உலகத்திலையாமாகலின் யாணிப்பெற்றாளென்றுவகூறினான். தன்காமத்தீத்தனனையே அவடந்தாளாகக்கூறினான்,அவளானஅது வெளிப்படுத்தலின். (௪)

கக0௫. வேட்ட பொழுதி னவையவை போலுமே
தோட்டார கதுப்பினு டோள். ௫

தோழியிற்கூட்டத்திறுதிககடசொல்லியது.

இ-ள். வேட்டபொழுதின அவையவை போலுமே — மிகவினியவாயபொருள்களைப் பெறுது அவற்றினமேலவிருப்பங்கூர்ந்தபொழுதின்கண் அவையவைதாமேவந்தின்பஞ்செய்யுமாறுபோல் இன்பஞ்செய்யும்,—தோட்டார கது

பயிஞ்சுள் தோள—எப்பொழுதும் பெற்றுபுணர்நிலை, பூவினையணிந்த தழைந்த
கூந்தலினைபுடையாடோள்கள். எ-று.

தோடு ஆகுபெயர். இயற்கைபுணர்ச்சி, இடந்தலைப்பாடு, பாங்கறகூட்டத்
துககண் முன்னோ நிகழ்ச்சிநுககப் பின்னரும் புன்யவாய நெஞ்சம்பிணித்த
லின், அவவாராமைபற்றி இவ்வாறுகூறினான். தொழிலுவமம். (நு)

கக0௬. உறுதோறுயிராதளிப்பத தீண்டலாற பேதைக
கமிழதி னியனறன தோள. கூ

இதுவுமது.

இ-ள். உயிர உறுதோறு தளிப்பத தீண்டலால்—தன்னைப்பெறுது வாடிய
என்னுயிர பெற்றுநுதோறுந் தளிரகமுவகை தீண்டிலான,—பேதைக்குத்
தோள அமிழ்தின் இயனறன—இப்பேதைக்குத் தோள்கள் தீண்டப்படுவதோ
ரமிழ்தினாசெய்யப்பட்டன. எ-று.

ஏதுவாகலாற நீண்டல அமிழ்ந்தருமெய்திறு. வாடியவுயிரைத் தளிப்பி
ததலபற்றி, அவையமிழ்தினியனறனவெனறான். தளித்தல் இன்பத்தாற்றழை
ததல். (கூ)

கக0௭. தமமி லிருநது தமதுபாத் துண்டறறு
லமமா வரிவை முயககு. எ

இவனை நீவநாநதுகொண்டி உலகோர் தமமில்லிருநது
தமதுபாநதுண்ணுயிலலறத்தோடுபடலவேண்டுமென
தோழிககுச் சொல்லியது.

இ-ள். அம மா அரிவை முயககு—அழகிய மாமைநிறத்தையுடைய அரிவை
யது முயககம்—தமமில் இருநது தமது பாதது உண்டறறு—இன்பமயதத்
தகட்டமக்குரியவிலலினகணிநருநது உலகோர் தந்தாளானவந்த பொருளைத்
தென்புலத்தா தெய்வம் விருந்தொக்கலகடகுப்பகுத்துத் தங்குறறையுண்டா
றபோலும். எ-று.

தொழிலுவமம். இல்லறஞ்செய்தாரொயதுந் துறக்கத்தினபம் எனக்கிப்புண
ர்ச்சியேதருமென வரைவுடன்படானகூறியவாறுயிறு. (எ)

கக0௮. வீழு மிருவாக இனிதே வளியிடை
போழ்ப படாஅ முயககு. அ

ஒத்தவனபுடைய துமககு ஒருபொழுதும்விடாத முயககமே
இனியதென வரைவுகடாயதோழிககுச் சொல்லியது.

இ-ள். நீசொல்லுகின்றதொக்கும், — வளி இடை போழ்ப்படா முயக்கு
—ஒருபொழுதுநெகிழாமைபிற காற்றாலிடையறுககப்படாதமுயககம்—வீழு
ம இருவாககு இனிதே — ஒருவரையொருவா விழ்வாரிருவாககுமினிதே.
எ-று.

முற்றம்மை விகாரத்தாற்றுககது. ஏகாரம் தேற்றத்தினகண்வந்தது.
ஈண்டு இருவரிலலை இன்மையான இஃதொவ்வாதென்பது கருதது. களவிறபு
ணர்ச்சியைமகிழ்நது வரைவுடன்படான்கூறியவாறு. (அ)

கக0௯. ஊட லுணர்தல புணர்த லிவைகாமங்
கூடியார பெற்ற பயன். கூ
சுரத்தலவேண்டாமையின இடையறவில்லாதகூட்டமே இனப்பய
னுடைத்தென வரைவுகடாவிபாட்டுச சொல்லியது.

இ-ள். ஊடல உணர்தல புணர்தல இவை—புணாச்சியினிதும் தற்பொருட்டு
வேண்புவதாயலுடலும் அதனைப்பளவிறதூநீங்குதலும் அன்பினிகழுவதாயவ
ப்புணாச்சிதானுமெனவியையன்றே—காமம் கூடியார பெற்ற பயன்—வரை
நனுகொண்டு காமத்தைவிடைவிடாடுயுகியவா பெற்ற பயன்கள். எ-று.

ஆடவர்க்குப் பிரிவென்பதொன்றுளதாதனமேலும் அதுதான் பரமதையா
மாட்டாதலும் அதனையிறந்து மகனிருநிறறலும் அவலுடலைத் தவறுசெய்த
வாதாமே தந்தவறினமைகூறிக் கலும் பின்னும்வலிருவரும் ஒத்தவன்பினரா
யககூடலுமன்றே முனவரைந்தெய்தினாபெற்றப்பயன், அப்பயன் இருக்கைபு
ள்ளினோருயிராய உழுவலன்புடையவெமக்குவேண்டாவென அவ்வரைந்தெய்த
லையிகழநதுகூறியவாறு. (க)

கக00. அறிதோற்றியாமை கண்டறறா காமந்
செறிதோறுஞ் சேயிழை மாட்டு. க0

புணர்துடன்போகினாறு நன்னுள்ளே சொல்லியது.

இ-ள். அறிதோறு அறியாமை கண்டறறு—தூல்களானும் நுண்ணுணாவா
னும் பொருள்களையறியவறிய முன்னையறியாமை கண்டறப்போலக் காணப்ப
டாநின்றது—சேயிழைமாட்டிச செறிதோறும் காமம்—சிவந்தவிழையினை
டையானே இடைவிடாது செறியச்செறிய இவண்மாட்டிக் காதல். எ-று

களவொழுக்கத்திற பலவிடையீடுகளானையதப்பெறுது அவாவுற்றான இது
பொழுது நிரந்தரமாகவெய்தப்பெற்றமையின, செறிதோறுமென்றான். அறிவி
ற்கெல்லையினமையான மேனமேலறியவறிய முன்னையறிவு அறியாமையாயமு
டியுமாறுபோலச செறிவிற்கெல்லையினறி மேனமேற்செறியச்செறிய முன்னே
ச்செறிவு செறியாமையாயமுடியாநிற்கின்றதெனத் தன்னாரைமகூறியவாறு.
இப்புணாச்சிமகிழ்தல தலைமகட்குமுண்டேனும் அவண்மாட்டிக் குறிப்பானிகழ
வதல்லது கூற்றானிகழாமையறிக. (க0)

ககஉ ம அதி.— நலம்புனைந்துரைத்தல்.

அஃதாவது தலைமகன்தலைமகனலந்தைப் புனைந்துசொல்லியது. இது,
புணாச்சிமகிழ்ந்துழி நிகழுவதாகலின், புணாச்சிமகிழ்தலினபின் வைக்கப்ப
ட்டது.

கக௧௧. நன்னீரை வாழி யனிச்சமே நின்னினு
மென்னீரள யாம்வீழ பவள. க
இயற்கைப்புணாச்சியிறுதிக்கடசொல்லியது.

இ-ள். அனிச்சமே வாழி நன்னீரை—அனிச்சப்பூவே, வாழ்வாயாக, மென்
மையால நீயெல்லாப்பூவினுநல்லவியற்கையைபுடைய, — யாம் வீழ்பவள்
நின்னினும் மென்னீரள—அந்நன்னமாயினும் எம்மாலவிரும்பப்பட்டவள் நின்
னினுமெல்லவியற்கையைபுடையள். எ-று.

அனிச்சம ஆகுபெயா. வாழியெனபது உடனபாட்டுக்குறிப்பு. இனி யானே மெல்லியனென்னுநதருக்கினையொழிவாயாகவெனபதாம். அதுபொழுதுறற்றி நதானாகலின, ஊற்றினினிமையையே பாராட்டினுன. இன்னீரளென்று பாட மோதுவாருமுளா. (க)

கக௧௨. மலாகாணின மையாததி நெஞ்சே யிவள்கண் பலாகாணும் பூவொககு மென்று. ௨
இடநதலைப்பாட்டினகடசொல்லியது.

இ-ள். நெஞ்சே—நெஞ்சே—இவள கண பலாகாணும் பூ ஒககும என்று —யானேகாணப்பெற்ற இவளகண்களைப் பலரானுகாணப்படும பூக்கள ஒகீ குமென்று கருதி—மலாகாணின மையாததி—தாமரை, குவளை, நிலமுதலிய மலாகளைக்கண்டால் மயங்குகாநின்றாப, நினனறிவிருநதவாறென! எ-று.

மையாததல ணணி ஒவ்வாதவற்றையொககுமெனக்கோடல, இதுமாததல செமமாததலென்பனபோலவொருசொல. இயற்கைப்புணாச்சிநீக்கமுதலாகத் தலைமகளகண்களைக் காணப்பெறாமையின அவற்றோடொருபுடைபொககுமல ரகளைக் கணிழியெல்லாம் அவற்றினகடகாதலசெய்துபோநதான, இதுபொ முது அககண்களினலமுமுதுநதானேதமியானையிடத்தெதிர்ப்பட்டனுபவித்தா னாகலின அமமலாகள ஒவ்வாமைகணி ஒப்புமைகருதிய நெஞ்சையிகழ்நது கூறியவாறு. (௨)

கக௧௩. முறிமேனி முதத முறுவல வெறிநாற்றம் வேலுணகண வேயத்தோ ளவடகு. ௩
கூட்டுதலுற்றபாங்கறகுத தலைமகனறலைமக் ளதியலபுகுறியது.

இ-ள். வேயத்தோளவடகு—வேயபோலுநதோனினையடையவடகு—மேனி முறி — நிறதனிராநிறமாயிருக்கும், — முறுவல முததம்—பலலுமுததமா யிருக்கும், —நாற்றம் வெறி—இயலபாயநாற்றம் நதுநாற்றமாயிருக்கும், — உணகண வேல — உணகண்கள வேலாயிருக்கும். எ-று.

பெயரடையாணும் ஓரியலபு கூறப்பட்டது. முறி, முறுவலென்பன ஆகுபெயா. உருவகவகையாறகூறினமையின, புனைந்துரையாயிற்று. நினனறாகருதப்பட்டா னையறியேனென்று சேட்படுத்த தோழிக்குத் தலைமகன சொல்லியது உமாம்.

கக௧௪. காணிற குவளை கவிழநது நிலனோககு மாணிழை கண்ணொவவே மென்று. ௪
பாங்கறகூட்டத்துச்சென்றுசாராதலுறுவான சொல்லியது.

இ-ள். குவளை—குவளைபூக்கடாமும், — காணின—காண்டற்றொழிலையுடை யவாயின, — மாண இழை கண ஒவவேம என்று கவிழநது நிலன நோக்கும்— மாணடவிழையிழையுடையாளகண்களை யாமொவவேமெனதுகருதி அநநாணி னுலினைஞ்சி நிலத்தினைநோக்கும். எ-று.

பண்பானேயனறித தொழிலா னுமொவவாதெனபான காணினைன்றும், கண்டால் அவ்வொவவாமையால் நாணுடைத்தாமெனபது தோன்றக் கவிழ்ந்தென்றுங்கடறினான். காட்சியுநாணுமினமையிற் செமமாநது வானேநோக்கினவெனபதாம். (சு)

கககரு. அனிச்சபபூக் கால்களையாள் பெய்தா னுசுப்பிறகு
நல்ல படாஅ பறை. ரு

பகற்குறிககடபுவனிகண்டு சொல்லியது.

இ-ள். அனிச்சபபூக் கால்களையாள் பெய்தாள்— இவள் தனமெனமைகருதாது அனிச்சபபூவை முகிழ்க்கையாது சூடினாள், — அசுப்பிறகு நல்ல பறைபடா— இனியிவளிடைக்கு நல்லபறைகளொலியா. எ-று.

அமமுகிழப்பாரம்பொருமையின் இடை முரியும், முரிந்தால் அதற்குச் செதாாககுரிய நெய்தற்பறையே பிவதெனபதாம். மககடகுரிய சாக்காடும் பறைபித்தலும் இலக்கணைக்குறிப்பால் அசுப்பின்மேலேற்றப்பட்டன.* (ரு)

கககசு. மதியு மடநதை முகனு மறியா
பதியிற் கலங்கிய மீன. சு

இரவுக்குறிககண மறிகண்டு சொல்லியது.

இ-ள். மீன— வானதது மீன்கள், — மதியும் மடநதைமுகனும் அறியா— வேறுபாடு பெரிதாகவும் தமமறியினையும் எம்மடநதைமுகத்தினையும் இதுமதி இதுமுகமென்றறியமாட்டாது, — பதியிற் கலங்கிய — தநநிலையினின்றுகலங்கித் துரியாரின்றன. எ-று. .

ஒரிடத்தகிலலாது எப்பொழுதுமியங்குதலபற்றிப் பதியிற்கலங்கியவெனருன. வேறுபாடு வருகின்றபாட்டாற்பெறப்படும. இனியிரண்டனையும் பதியிற்கலங்காத மீன்களறியுமல்லது கலங்கின மீன்கள் அறியாவெனறுபாபினுமமையும். (சு)

ககக௭. அறுவாய நிறைந்த வவிரமதிககுப் போல
மறுவுண்டோ மாதா முகத்து. எ

இதுவுமது.

இ-ள். அம்மீன்கள் அங்ஙனங்கலங்குதற்குக் காரணம் யாது?— அறுவாய நிறைந்த அவிர மதிக்குப்போல— முன்குறைந்தவிடம் வந்தநிரமபியே விளங்குமதிககடபோல— மாதா முகத்து மறு உண்டோ— இம்மாதாமுகத்து மறுவுண்டோ! எ-று.

இடம கலை. மதிககெனபது வேற்றுமைமயக்கம். தேய்தலும் வளர்தலும் மறுவுடைமையுமினமைபற்றி வேறுபாடறியலாயிருக்க அறிந்திலவெனவிகழந்துகூறியவாறு. (௭)

கககஅ. மாதர் முகம்போ லொளிவிட் வலலையேற
காதலை வாழி மதி. அ

இதுவுமது.

*இவ்விலக்கணையடியாய்த தோன்றியகுறிப்பை வடநூலார இலக்கணமூலத்தொனியெனபா.

இ-ள். மதி வாழி — மதியே, வாழ்வாயாக, — மாதா முகம்போல ஒளி வீட வல்லையேல் காதலை—இம்மாதாமுகம்போல யான மகிழுவதை ஒளிவீ சவல்லையாயின, நீயுமெனகாதலையுடையயாதி. எ-று.

மறுவுடைமையின் அதுமாட்டாய், மாட்டாமைமையின் எனனாற்காதலிக்கவும் படாயெனபதாம். வாழியெனபது இகழ்ச்சிகுறிப்பது. (அ)

கக௧௯. மலரன்ன கண்ணாண் முகமொத்தி யாயிறு
பலாகாணத தோனறன மதி. கூ

இதுவுமது.

இ-ள். மதி—மதியே,—மலர் அன்ன கண்ணாண் முகம் ஒத்தியாயின—இம் மலர்போலுங்கண்ணியுடையாண்முகத்தை நீயொக்கவேண்டுதியாயின, — பலா காணத் தோனறல்— இதுபோல யானகாணத தோன்று, பலாகாணத தோன்றாதொழி. எ-று.

தானே முகத்தினலமுமுதுங்கண்டறுபவித்தானாகலின் ஈனநிம் பலாகாண த்தோன்றலையிழித்துக்கூறினான். தோன்றின் நினக்கவ்வொப்புண்டாகாதென பதாம். (க)

கக௨௦. அனிசசமு மன்னத்தின் றாவிபு மாத
ரடிககு நெருஞ்சிப பழம். கூ

உடன்போக்குணாதத தோழிககு

அதனதருமைகூறி மறுத்தது.

இ-ள். அனிசசமும அன்னத்தின் றாவிபும்—உலகத்தாரான மென்மைக்கெ டிக்கப்பட்ட அனிசசபூவும் அன்னப்புள்ளினிசிறகுமாகிய விரண்டும்— மாதா அடிககு நெருஞ்சிபபழம்— மாதரடிக்கு நெருஞ்சிபபழம்போல வருத்தஞ்செ யயும். எ-று.

முள வலிதாதுடைமையிற் பழமென்றான். இதனமைத்தாயவடி பரத்தி யன்னகுமிக்கூர்நகரகையுடைய வெஞ்சுரத்தை யாங்குணங்கடக்குமெனபது குறிப்பாறபெறப்பட்டது. செம்பொருளேயனறிக குறிப்பப்பொருளும் அடி ரலனழியாமையாகலின், இதுவுமவவதிகாரத்ததாயிற்று. (க௦)

கக௩ ம் அதி.—காதற்சிறப்புணாத்தல்.

அஃதாவது தலைமகன் தனகாதனமிகுதிசூறலும், தலைமகள் தனகாதன் மிகுதிசூறலுமாம். இது, புணாச்சியும் நலனுமபற்றி நிகழ்வதாகலின், புணா ச்சிமகிழ்தல் நலம்புனைந்துரைத்தல்களினபின் வைக்கப்பட்டது.

கக௨௧. பாலொடு தேன்கலந தறறே பணிமொழி

வாலெழி றாறிய நீர். கூ

இயற்கைப்புணாச்சியிறுதிக்கட்டலைமகன்

றன்னயப்புணாததியது.

இ-ள். பணிமொழி வால் எயிறு ஊறிய நீர் — இம்மெல்லியமொழியினை யுடையானது வாலியவெயிறுறியநீர்— பாலொடு தேன கலந்தற்று— பாலு டனே தேனைக்கலந்த கலவைபோலும். எ-று.

கலந்ததற்செனபது விகாரமாயிறு, கலக்கப்பட்டதெனவாறு. பாலொடு தேனெனவதனால அதனசுவைபோலுஞ் சுவையினைபுடைத்தென்பதாயிறு. எயிறுநியவென இடத்துநிகழ்பொருளினொழில் இடத்தினமேனினது. வேறுவேறியப்பட்ட சுவையவாய பாலுநதேனுங்கலந்துழி அக்கலவை இன்ன தெனறியலாகாத இனசுவைததாமாகலின், அது பொருளாகிய நீர்கருமெய்துவிகக. (க)

கககஉ. உடம்பொடு மெயிரிடை யெனன மறறன்ன
மடந்தையொடு மெயிரிடை நடபு. உ
பிரிவச்சங்குதியது.

இ-ள். உடம்பொடு உயிரிடை எனன அன்ன— உடம்போடுயிரிடையுளவாய் நடபுக்கள எத்தனமைய அத்தனமைய— மடந்தையொடு மெயிரிடை நடபு— இமமடைந்தையொடு மெயிரிடையுளவாய் நடபுக்கள. எ-று.

எனனவெனப பனமையாறகூறியது, இரண்டுநொன்றுநொன்று வேற்றுமைபினதிக கலந்துவருதல், இன்பத்துன்பங்கொள்கவனுபவித்தல், இனறியமையாமையெனறியுறறை நோக்கி. தெய்வப்புணாச்சியாகலான அதுபொழுது உணர்ச்சியிலுள்ளியாள பினுடையளாமனதே, ஆயவழி இவனயாவன கொலெனவும் எனகண்ணபுடையனகொலெனவும் இன்னுமியனைத்தலைபெய்தல்கூடுகொலெனவும் அவனமனத்தினகணிகமும, அந்நிகழ்வனவறறைகருப்பானறிறு அவைநீர்ககூறியவாறு. எனனையென்று பாடமோதுவாருமுளா.

கககக. கருமணியிற பாவாயநீ போதாயாம வீழும்
திருநுதற கிலலை யிடம க.

இடந்தலைப்பாட்டினகட்டலைமகணிகததுச சொல்லியது.

இ-ள். கருமணியிற பாவாய நீ போதாய — எனகண்ணிகருமணியினக ணுறையும் பாவாய, நீயங்குகின்றம போதருவாயாக, — யாம வீழும் திருநுதறகு இடம இலலை— போதராதிருத்தியாயின், எமமாலவிரும்பப்பட்ட திருநுதலையுடையாரு இருக்கவிடமிலையாம. எ-று.

யானகாணுதமையாமையின் இவளபுறத்துப்போகற்பாலன்னறி எனகண்ணுளிருக்கற்பாலன், இருக்குங்கால நினனோடொருங்கிருக்க இடம்போதாமையின் நினனினுஞ்சிறந்தவிவடரு அவவிடத்தைக்கொடுத்த நீபோதுவாயாகவெனபதாம. (க)

கககஉ. வாழ்த லுயிராககனன ளாயிழை சாத

லதற்கனன லீங்கு மிடத்து. ச

பகற்குறிககடபுணாநுநீங்குவான சொல்லியது.

இ-ள். ஆயிழை உயிரக்கு வாழ்தல் அன்னள — தெரிந்தவிழையினைபுடையாள எனக்குப் புணருமிடத்து உயிரக்குடம்போடுகூடவாழ்தல்போலும், — நீங்குமிடத்து அதற்குச் சாதல் அன்னள — பிரியுமிடத்து அதற்கு அதனினீங்கிப்போதல்போலும். எ-று.

எனக்கெனபதும் புணருமிடத்தெனபதும் அவாயநிலைபான வந்தன. வாழுகாலத்து வேற்றுமையினறி வழிநிறறலாஹும், சாங்காலத்து வருத்தஞ்செய்தலாஹும், அவறறை அவளபுணாவுபிரிவுக்குவமையாககினுன. (ச)

கக௨௫. உள்ளுவன் மன்யான மறப்பின் மறப்பறியே
ஒள்ளமாக கண்ணுள குணம். (௫)

ஒருவழித்தணந்தவந்ததலைமகன் நீயாதணந்தருளறு
எம்மையுள்ளியுமறிதோவென்ற தோழிகுசு சொல்லியது.

இ-ள். ஒள்ளமாக கண்ணுள குணம் யான மறப்பின் உள்ளுவன் — ஒள
ளியவாய அமரைச்செய்யுங்கண்ணினையுடையாளுகளுங்களை யானமறந்தேன
யின், நினைப்பேன்,—மறப்பு அறியேன்—ஒருபொழுதும் மறத்தலையறியேன்,
ஆகலான நினைத்தலையுமறியேன். எ-று.

மன ஒழியிசைக்கண் வந்தது. குணங்கள் நாணம், மடம், அச்சம், பயிப்பு
முதலாயின. இத்துணையுந்தலைமகன்கூறறு, மேற்றலைமகன்கூறறு. (௫)

கக௨௬. கண்ணுள்ளிற போகா ரிமைப்பிற பருவரா
நுண்ணியொங் காத லவா. ௬

ஒருவழித்தணப்பினகட்டலைமகன்த தோழி இயற்ப
ழிகுமென்றஞ்சி அவள்கேட்பத தன்
னுள்ளே சொல்லியது.

இ-ள். தாங்காணமைப்பறிசு சேயமைக்கடபோயினொன்று கருதுவா கரு
துக,—எங்காதலவா கண்ணுள்ளிற போகா—எம்முடையகாதலா என்கண்ண
கத்துறினறும் போகா,— இமைப்பிற பருவரா— யாமறியாதிமைத்தேமா
யின் அதனல்வருந்தவதுஞ்செய்யார,— நுண்ணியா—ஆகலாற காணப்படா
நுண்ணியா. எ-று.

இடைவிடாதநினைவினமுதிராச்சியான எப்பொழுதும் முன்னேதோன்றலிற்
கண்ணுள்ளிறபோகாரொன்றும், இமைத்துழியும் அது நிறறலான இமைப்பிற
பருவராரொன்றாகூறினா. (௬)

கக௨௭. கண்ணுள்ளார காத லவராகக் 'கண்ணு
மெழுதேங் கரப்பாக் கறிந்து. ௭
இதுவுமது.

இ-ள். காதலவா கண் உள்ளாராகக் கண்ணும் எழுதேம்—காதலா எப்பொ
ழுதுமெங்கண்ணினுள்ளாராகலாற கண்ணினையஞ்சனத்தாலெழுதுவதுஞ்செ
ய்யேம்,— கரப்பாக்கு அறிந்து — அத்துணைக்காலமும் அவாமறைத்தலையறி
ந்து. எ-று.

இழிவுசிறப்புமமை மாற்றப்பட்டது. கரப்பாக்கென்பது வினைப்பெயர். வருகி
ன்ற வேபாக்கென்பதும். யானிடையீழன்றிக் காண்கின்றவரைப் பிரிந்தாரொ
ன்று கருதுமாறெனையென்பது குறிப்பெச்சம். (௭)

கக௨௮. நெஞ்சத்தார காத லவராக வெயதுண்ட
லஞ்சுதும் வேபாக் கறிந்து. ௮

இ-ள். காதலவா நெஞ்சத்தாராக வெயது உண்டல அஞ்சுதும்—காதலா
எந்நெஞ்சினுள்ளாராகலான உண்ணுவகால வெயதாக உண்டலையஞ்சாநினை
மேம்,—வேபாக்கு அறிந்து—அவா அதனை வெயதுறையறிந்து. எ-று.

எப்பொழுதும் என்னெஞ்சினகணிருக்கின்றவரைப் பிரிந்தாரென்று கருது மாறெனையெனப்பது குறிப்பெச்சம். (அ)

கக௨௯. இமைப்பிற கரப்பாக கறிவ லனைத்திறகே
யேதில னென்னுமிவ ளூ. கூ

வரைவிடைவைத்துப்பிரிவினகட்டலைமகளாறறுதற்பொருட்டுத்
தோழி தலைமகனையிறப்பித்தவழி அவனியறப்படமொழிந்தது.

இ-ள். இமைப்பிற கரப்பாககு அறிவல் — என்கண்ணிமைகடும்பாயின் உள் ளிருக்கின்ற காதலா மறைதலையறிந்து இமையேன், — அனைத்திறகே ஏதிலர் என்னும் இவளுா — அவ்வளவிற்கு அவரைத் துயிலாரோயசெய்தாரா அன்பி லொன்று சொல்லாநிற்கும் இவளுா. எ-று.

தனகருத்தறியாமைப்பற்றிப் புலந்துசொல்லுகின்றாளாகலின், தோழியையே றுபித்தது இவளுொன்றாள். ஒருபொழுதும் பிரியாதவரைப் பிரிந்தாரென்று பழிக்கற்பாலையலையெனப்பதாம். (க)

கக௩௦. உவந்துறைவ ருளளத்து னென்று மிகந்துறைவ
ரேதில னென்னுமிவ ளூ. க௦

இதுவுமது.

இ-ள். என்றும் உள்ளத்தாள் உவந்து உறைவர் — காதலா எந்நாளன்னும் எனனுள்ளத்தாளையுவந்துறையாநிற்பா, — இகரது உறைவா ஏதிலா என்னும் இவளுா — அதனையறியாது அவரைப் பிரிந்துறையாநின்றா அன்பிலொன்று சொல்லாநிற்கும் இவளுா. எ-று.

உவந்துறைவொன்றைதலை அன்புடைமைகூறினாள். பிரியாமைபும் அன்புமு டையாரா இலொன்ப பழிக்கற்பாலையலையெனப்பதாம். (க௦)

ககசு ம அதி.— நாணுத்துறவுரைத்தல்.

அஃதாவது சேட்படுக்கப்பட்டு ஆற்றாறைய தலைமகன் தோழிக்குத் தன் னுண்பிறவுரைத்தலும், அறத்தொழிநிற்பிக்கவற்ற தலைமகள் அவட்குத் தன்னு ண்பிறவுரைத்தலுமாம். இது, காதனமிககுழி நிகழுவதாகலின், காதற்பிறப்பு ரைத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கக௩௧. காம முழந்து வருந்தினாக கேம
மடலல்ல திலலை வலி. க

சேட்படுக்கப்பட்டு ஆற்றாறைய தலைமகள் சொல்லியது.

இ-ள். காமம் உழந்து வருந்தினாகரு — அரியராய மகளிரோடு காமத்தை யனுபவித்துப் பின்னதுபெறுது துன்புற்றவாடவாகு — ஏமமடல் அல்லது வலி இலலை — பண்பும் ஏமமாயவருகின்ற மடலல்லது இனியெனக்கு வலி யாவதிலலை. எ-று.

ஏமமாதல் அத்துன்பநீங்குமவகை அவ்வனுபவத்தினைக்கொடுத்தல். வலி ஆகுபெயர். பண்புமடவராயினா இன்பமெய்தவருகின்றவாறுநிற்க நின்றைய தற்குத்துணையென்று கருதிக்கொன்னேமுயன்ற யான் இதுபொழுது அல்லா மையையறிந்தேனாகலான் இனி யானுமவவாற்றாள் அதனையெய்துவவென்பது கருத்தது. (க)

கக௩௨. நோனா வடம்பு முயிரு மடலேறு
நாணினை நீக்கி நிறுத்து. ௨

நாணுடையதுமகது அது முடியாதென மடலிலககலுறமுட்டுச்
சொல்லியது.

இ-ள். நோனா உடம்பும் உயிரும் மடல ஏறம் — அவவருத்தத்தனைப்பொருதவுடம்புமுயிரும் அதற்கேமமாய் மடனமாவின்னையூக்கருதாநின்றன, — நாணினை நீக்கிநிறுத்து — அதனை விலகருவதாய் நாணினையகற்றி. எ-று.

வருந்தினாககென மேலவாதமைபிற செயப்படுபொருள் ஈனனிக கூறராயினா. மடல ஆகுபெயர். நீக்கிநிறுத்தென்பது ஒருசொன்னீர்மைத்து. அறிவுநிறையோரப்புககடைப்பிடிமுதலிய முன்னேநீங்கவும் நாணிவகாதுநின்றது, அதுவுயி துபொழுதுநீங்கிற்றென்பான், உடம்புமுயிருமென்றான். அவைதாநதமமுணிங்காமறப்பொருட்கு மடலேறமென்றது அவள தன்னுறமுமையநிறுது கடிதிறகுறைநோதனோக்கி. (௨)

கக௩௩. நானொடு நல்லாண்மை பணிடுடையே னினறுடையேன
காமுறறா ரேறு மடல. ௩

நானேயனறி நல்லாண்மையுமுடைமையின்
முடியாதெனமுட்டுச் சொல்லியது.

இ-ள். நானொடு நல்லாண்மை பணி உடையேன — நாணும் மிககவாண்டகைமையும் யான பணிடுடையேன, — காமுறறா ஏறம் மடல இன்று உடையேன — அவை காமத்தானீங்குதலான, அக்காமமிககாரோறம் மடலினை யினறுடையேன. எ-று.

நாண இழிவாயினசெயதற்கணவிலகருவது. ஆண்மை ஒன்றற்குநதளராத நிறறல். அவை பணிடுள்ளன, இன்றுள்ளது இதுவேயாகலிற கடிதிறமுடியுமென்பதாம். (௩)

கக௩௪. காமக் கடுமபுன லுயக்குமே நானொடு
நல்லாண்மை யென்னும புனை. ௪

நாணுநல்லாண்மையுங் காமவெள்ளத்திற்குப் புணையாகலின்
அதனால் அவைநீங்குவனவல்லவேபெனமுட்டுச் சொல்லியது.

இ-ள். நானொடு நல்லாண்மை எனறும் புனை — யானறனைக்கடத்தற்குக் கொண்டநாணும் நல்லாண்மைமுமாகிய புனைகளை — காமக் கடுமபுனல உயக்குமே — எனன்றிபிரித்துக் காமமாகிய கடியபுனல கொண்டிப்போகாநின்றது. எ-று.

அதுசெய்யமாட்டாத ஓனைப்புனலினீக்குதற்குக் கடுமபுனலென்றான். இப்புனற்கு அவை புணையாகா, அதனால் அவை நீங்குமென்பதாம். (௪)

கக௩௫. தொடலைக் குறுந்தொடி தநதான் மடலொடு
மாலே புழுகருந துயா. ௫

இவ்வாறமுமையும் மடலும் துமக்கெவ்வாறு
வநதனவெனமுட்டுச் சொல்லியது.

இ-ள. மாலை உழக்கும் துயா மடலொடி— மாலைப்பொழுதின் கணனுபவிக் குந்துயரினையும் அதற்குமருந்தாயமடலினையும் முன்னறியேன்,— தொடலைக் குறுந்தொடி தந்தாளா— இதுபொழுது எனக்கு மாலைபோலத்தொடாந்த சிறு வளையினையுடையாடநாளா. எ-று.

காமம் ஏனைப்பொழுதுகளினுமுளதேனும் மாலைக்கண்மலாந் துடைமையின் மாலைபுழக்குந்துயரொன்றும், மடலும் அதுபற்றி வந்ததாகலின் அவமிழிவும் அவளாற்றரப்பட்டதென்றும், அவடான நீசூறியதேசூறுமீளமையனென்பது தோன்றத் தொடலைக் குறுந்தொடியென்றுநகுகின்றன. அப்பெயர் உவமை த்தொகைப்புறத்துப்பிறந்தவன்மொழித்தொகை. இவையவடந்தனவாகலின் நினனானீ வகுமென்பது கருத்து. (௫)

கக௩௬. மடலுராதல் யாமத்து முளருவேன் மன்ற

படலொலலா பேதைக்கென் கண். கூ

மடலுருமபொழுது இறறைக்குங்கழிந்ததென்றாடஞ்சு

சொல்லியது.

இ-ள. பேதைக்கு என கண் படல் ஒலலா— நினபேதைகாரணமாக என கண்கள் ஒருகாலுறதுயிரலைப்பொருந்தா, — யாமத்தும் மன்ற மடலுராதல் உளருவேன் — அச்சுலை எல்லாருந்துயிலுமிடையாமத்தும் யானிருந்து மடலுராதலையே கருதாநிற்பேன். எ-று.

பேதையென்றது பருவமபற்றியன்று மடமைபற்றி. இனிகுறைமுடிப்பது நாளைவெனவேண்டாவென்பதாம். (சு)

கக௩௭. கடலன்ன காம முழந்த மடலேருப

பெண்ணிற பெருந்தகது தில. எ

பேதைக்கென்கண்படலொலலாவென்பதுபற்றி

அறிவிலராயமகளிரினும் அஃதுடையராயவாடவரன்றே

ஆற்றற்பாலொன்றாடஞ்சு சொல்லியது.

இ-ள. கடல் அன்ன காமம் உழந்தும் மடல் ஏறுப பெண்ணின்—கடல்போலக் கரையற்றகாமநோயினையனுபவித்தும் மடலுராதலைச்செய்யாது ஆற்றியிருக்கும் பெண்பிறப்புப்போல—பெருந்தகது இல — மிக்கதகுதியினையுடைய பிறப்பு உலகத்திலலை. எ-று.

பிறப்புவிசேடத்தால் அவவடக்கம் எனக்கிலையாகாநின்றது, நீயஃதறிகின் நிலையென்பதாம். இத்துணையுந்தலைமகனாகுறது, மேற்றலைமகனாகுறது. (எ)

கக௩௮. நிறையரியா மன்னளிய ரொனனாது காம

மறையிறந்து மன்று படும. அ

காப்புச்சிறைமிகுக்காமம்பெருதியவழிச் சொல்லியது.

இ-ள. நிறை அரியா (எனனாது)— இவாநிறையால் நாமீனாத்தற்கரியரொன்றஞ்சுதலசெய்யாது, — மன அளியர் எனனாது — மிகவுமளிக்கத்தக்ககாரொன்றிரங்குதலசெய்யாது,—காமம் மறை இறந்து மன்றுபடும— மகளிராகாமமும அவாமறைத்தலைக்கடந்து மனநின்கண்ணே வெளிப்படுவதாயிருந்தது. எ-று.

எனனொன்பது முன்னுங்கூடடி மகளிொன்பது வருவிககப்பட்டது. எச்ச
வுமமை விகாரத்தாற்றொககது. மனறென்பது தந்தைதன்னையாரோககி. உல
கத்துப் பெண்பாலாராகாமததிகியலபுகூறுவாளபோன்று, தனகாமம் பெருகியவா
றும இனியறத்தொடுநிறறலவேணமிமென்பது நகுறிப்பாறகூறியவாறுயிறறு.

ககடகூ. அறிகிலா லொலாரு மென்றேயென காம

மறுகின மறுகு மருணடு.

கூ

இதுவுமது.

இ-ள். எல்லாரும் அறிகிலாரா என்று—யானமுன்னடங்கி நிறறலான எல்லா
ருமென்னையறிதலிலா இனியவவாறுநிலலாதுயானேவெளிப்பட்டறிவிப்பெண்
றுகருதி,—எனகாமம் மறுகில மருணடு மறுகும்—எனகாமம் இவவாறுமறுகி
னகண்ணே மயங்கிச் சமுலாவினறது. எ-று

மயங்குதல் அமபலாதல். மறுகுதல் அலராதல். அமபலுமலருமாயிறறு, இனி
யறத்தொடுநிறறலவேணமிமென்பதாம். அறிவிலாரொன்பது உம பாடம். (க)

ககசு0. யாங்கண்ணிற காண நகுப் வறிவிலலார

யாமப்பட்ட தாமபடா வாறு.

க0

செவிலிககறத்தொடுநிறறுவைத்து யானிறகுமாறெனனை

யென்று நகையாடிய தோழியொடு புலநது

தன்னுள்ளே சொல்லியது.

இ-ள். யாம கண்ணிறகாண அறிவிலலார நகுப்—யாங்கேட்குமாறுமனறிக
கண்ணைகாணுமாறு எமமையறிவிலார நகாநின்றா, — யாம பட்ட தாம
படாவாறு—அவரவருணஞ்செய்கின்றது யாமுறறநோய்கள தாமுறமுமையான.
எ-று.

கண்ணினெனறது முனகண்டறியாமையுணரநின்றது. அறத்தொடுநிறற
மையறியாது வரைவுமாடிகுமைப்படுகின்றிலெனப புலககின்றாளாகலின, ஏதி
லாளாககிக கூறினாள். இது, நகாநின்றதுசேட்படுகருநதோழிகுத தலைமகன்
கூறியதாறகால, அதிகாரத்திற்கேலாமையறிக. (க0)

ககடு ம அதி.— அலரறிவுறுத்தல்.

அஃதாவது களவொழுககமவேண்டிய தலைமகன் பிறாகூறுகின்றவலர்
தனககாநின்றவாறறைத் தோழிககறிவுறுத்ததலும், வரைவாக உடன்போககாக
ஒன்றுவேண்டிய தலைமகருநதோழியும் அவவலரையவனறனககறிவுறுத்ததலு
மாம். இது, நாணுததுறறதவழி நிகழ்வதாகலான, நாணுத்துறவுகாததலினபி
ன வைககப்பட்டது.

ககசுக. அலொழ வாருயிர நிறகு மதனைப்

பலரறியார் பாககியத தால.

க

அலலகுறிப்பட்ட பிறறைஞான்று வந்த தலைமகனைத் தோழி

யலாகூறி வரைவுதடாயவழி அவன சொல்லியது.

இ-ள். அலா எழ ஆருயிர நிறகும் — மடநதையொடெம்மிடைநட்பு ஊரி
ன்கணலராயெழுதலான அவனைப்பெறுதுவருநதுமென்னரியுயிர பெற்றது

போன்று நிலிபெறும்;— அதனைப் பாக்கியத்தால் பலர் அறியார்—அந்நிலை பேறறைத் தெய்வத்தால் யானேயறிவதல்லது கூறுகின்றபலரும்றியார்.எ-று.

அல்லகுறிப்பட்டுத் தலைமகனையெய்தப்பெறாத வருத்தமெல்லாதோன்ற அறியவுயிரெனறும், அங்ஙனமறியானே எளியளாக்கியெடுக்கின்றமையின், அஃத வவாருயிர்க்குப் பற்றுக்கோடாகாநின்றதெனபான் அல்லொழுவாருயிர்நிற்குமெ னறும், பற்றுக்கோடாதலை அவவேதிலாரறியிறனறறொழிவா ஒழியவே ஆரு யிர்போமாகலான் அவரறியாதொழிக்கின்றது தெய்வத்தானென்றுங்கூறினான். முற்றும்மை விகாரத்தாற்றொகுகது. (க)

ககசஉ. மலரன்ன கண்ணு ளருமை யறியா
தலரெமக கீந்ததிவ ளா. உ

இதுவுமது.

இ-ள். மலர அன்ன கண்ணு ளருமை அறியாத—மலரபோலுங்கண்ணை யுடையாளது எய்தற்கருமையறியாது, — இவ்வுர் அலா எமக்கு ஈந்தது— இவ்வுர் அவனையெளியளாக்கி அவளோடலாகுநலை எமக்குபகரித்தது. எ-று.

அருமை அல்லகுறிப்பாட்டானும் இடையீடுகளானும் ஆயது. ஈந்ததென றுன, தனக்குப்பற்றுக்கோடாகலின். அலாகூறுவாரை அவாசெய்தவுதவிப்பறி இவ்வுளொன்றான். (உ)

ககச௩. உறாஅதோ ளூரறிந்த கௌவை யதனைப்
பெறாஅது பெற்றனன நீர்த்து. ௩

இதுவுமது.

இ-ள். ஊர அறிந்த கௌவை உறாதோ—எங்கடருக்கூட்டமுண்மை இவ ளூரறிதலான வினைநதவலா எனக்குறுவதொன்றன்றோ, —அதனைப் பெறாது பெற்றனன நீர்த்து—அதுகேட்டவெனமனம் அக்கூட்டத்தைப்பெறுதிறுந்தே பெற்றறாபோலுநீரமைபையுடைத்தாகலான். எ-று.

பெற்றனனநீரமை பெற்றவழியுளதாமினப்பமபோலுமினப்பமுடைமை. நீர்த் தென்பதற்கேற்ற மனமெனனும் வினைமுதல வருவிககப்பபட்டது. (௩)

ககச௪. கவ்வையாற கவ்விது காம மதுவினதேற்
றவ்வென்னுந தன்மை யிழந்து. ௪

இதுவுமது.

இ-ள். காமம் கவ்வையால கவ்விது—எனகாமம் இவ்வுளொடுக்கின்ற அலரா னேயலர்தலையுடைத்தாயிற்று, — அது இன்றேல தன்மை இழந்து தவ்வென னும்— அவவல்லரிலையாயின், தன்னியலிழந்து சுருங்கும். எ-று.

அலாதல மேனமேனமிருதல. செவ்வையுடையதனைச்செவ்விதெனறறாபோ லக் கவ்வையுடையதனைக் கவ்விதென்றா. இயலவு இனப்பமயத்தல. தவ்வெ ன்னுமென்பது குறிப்புமொழி, “நூலகால யாதத மாலை வெண்குடை — தவ் வென் ரகைஇத தாழதளி மறைப்ப” எனபுழியுமது. (௪)

ககச௫. களித்தொறுங களஞ்ஞண்டல வேட்டற்றூற் காமம்
வெளிப்பபெந் தோறு மினிது. ௫

இதுவுமது.

௪௨

இ-ள். களித்தோறும் கள் உண்டல வேட்டறறு—கள்ளுண்பாக்குக களிக் குந்தோறங்கள்ளுண்டல இனிதாமாறுபோல,—காமம் வெளிப்படுதோறும் இனிது—எனக்குக் காமம் அலராதோறும் இனிதாகாநின்றது. எ-று.

வேட்கப்பட்டறறுலென்பது வேட்டறறுலெனநின்றது. வேட்கைமிகுதியால் அலரும் இனபஞ்செய்யாநின்றதென்பதாம். (௩)

ககசசு. கண்டது மன்னு மொருநா எலர்மன்னுந்
திங்களைப் பாம்புகொண்டறறு. சு

இடையீடுகளானும் அல்லகுறியானுந் தலைமகனையெய்தப்பெருந் தலை
மகள் அவனசிறைப்புறத்தானாகத் தோழிகுஞ்சுச் சொல
லுவாளாய் அலரறிவறிது வரைவுகடாயது.

இ-ள். கண்டது ஒருநாள்—யான் காதலரைக் கண்ணுறப்பெற்றது ஒருநா ண்றே,—அலா திங்களைப் பாம்பு கொண்டறறு—அதனினுயவலா அவவளவி றறனறித் திங்களைப்பாம்புகொண்டவலாபோன்று உலகெங்குமபரந்தது. எ-று.

காரியத்தைக்காரணமாகவுபசரித்துப் பாம்புகொண்டறறெனருள. இருவழி யும் மன்னும் உமமையும் அசைநிலை. காட்சியினறியும் அலாபரக்கின்ற இவ்வொ முக்கம் இனியாகாது, வரைந்துகோடலவேண்டுமென்பதாம். (௪)

ககசஎ. ஊரவா கௌவை யெருவாக வனனைசொன்
ளீராக நீளுமிந் நோய் எ

வரைவுநீட ஆறறளாய் தலைமகனைத் தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத்
நிரத்தோழி ஊரவரலரும் அனனைசொலலுநோக்கியாற்றலவே
ண்டுமெனச் சொல்லெடுப்பியவழி அவனசொல்லியது.

இ-ள். இந்நோய்—இக்காமநோயாகிய பயிர்,—ஊரவா கௌவை எருவாக அனனைசொல நீராக நீளும்—இவ்வூரினமகளிரொடுக்கின்ற அலா எருவாக அது கேட்டு அனனை வெஞ்ஞெடுசொல்லுகின்ற வெஞ்சொல நீராக, வளராநின்றது. எ-று.

ஊரவொன்பது தொழிலான ஆனெழித்துநின்றது. ஏகதேசவுருவகம். சுரு வுருதற்கேதுவாவன தாமே விரிதற்கேதுவாகாநின்றனவென்பதாம். வரைவா னதல பயன். (௫)

ககசஅ. நெய்யா லெரிநுதுபபே மென்றறறற கௌவையாற
காம நுதுபபே மெனல. அ
இதுவுமது.

இ-ள். கௌவையால் காமம் நுதுபபேமெனல— ஏதிலாரொடுக்கின்ற அல ரால் நாகாமத்தையவித்துமென்று கருதுதல்—நெய்யால் எரி நுதுபபேமெ ன்றற்று — நெய்யாலெரியையவித்துமென்று கருதுதலோடொகும். எ-று.

மூன்றனுருபுகள் கருவிக்கணவந்தன. கிளாதற்காரணமாய் அலரால் அவித் தலகூடாதென்பதாம். (அ)

ககசக. அலர்நாண வொல்வதோ வஞ்சலோம் பென்றார்
பலர்நாண நீத்தக் கடை. சு

வரைவிடைவைத்துப்பிரிவின்கற்றாறா ய தலைமகன் அவனவ
நது சிறைப்புறத்தானுதலறிநது அலரஞ்சியாற்றலவேண
டுமென்ற தோழிகஞ்சு சொல்லியது.

இ-ள். அஞ்சலோம்பு எனரா பலா நாண நீத்தககடை— தமமையெதிர்
பபட்டான்று நின்னிற்பிரியேன அஞ்சலோம்பென்றவாதாமே இன்று கண்
டாபலரும் நாணுமவகை நமமைத துறநத்பின்—அலா நாண ஒலவதோ—
நாமேதிலாகூறுமலருக்கு நாணக்கடுமோ கூடாது. எ-று.

நாணவென்றும் வினையெச்சம் ஒலவதென்னுநதொழிற்பெயருள ஒலவதற
றெழிலோடு முடிந்தது. கண்டாநாணுநிலைமையாம யாம நாணுதல யாண்
டையதென்பதாம். (க)

ககடு0. தாமவேணடி னலசுதெய்காதலா யாமவேண்டுங்
கெளவை. ஓரா. க0

தலைமகன்பிரிவுகாகும் வன்கதோழி தலைமகடஞ்சுசொல
. ஓவாள்வ அந்நனு நவன உடனபோககு
நயப்பச் செவ்வியது.

இ-ள். யாம வேணும் கெளவை இவ்வூ எடுக்கும்—உடனபோகுகேது
வாகனேககி யாமபண்டேவிரும்புவதாயவலலா இவ்வூதானையெடாரின்றது,
—காதலாதாம வேணடின நலருவா—இனிககாதலாதாமும யாமவேணடிய
ககால அதனைவினிதினோவா, அதனால் இவ்வலா நமக்குநரையவநது. எ-று.

எச்சவுமமை விகாரத்தாற்றுககது. நககட்காதலுடைமையின் மறொன
பது தோன்றக காதலொன்றா. இவவிருபதுபாட்டிம் புணாதனித்ததம். (க0)
களவியல முற்றிறறு

க ற் பி ய ல்.

இனிக கறப்பு பதினெட்டதிகாரத்தாற கூறுவானொடங்கி, முதற்கடபி
ரிவாற்றாமை கூறுகின்றா.

ககசு ம அதி.— பிரிவாற்றாமை.

அஃதாவது வரைந்தெய்தியபின் தலைமகன் அறம்பொருளினபங்களின்
பொருட்டிச சேயிடையினும் ஆயிடையினும் தலைமகளைப் பிரிந்துசெல்லும் செல
வூரானது அப்பிரிவினை அவளாற்றாளாதனமை. அஃது நாணிப் பிரிவுணாத
றியதலைமகற்குத் தோழி கூறலும், அவடனக்குத் தலைமகடானே அவனகுறிப்பா
ணுணாநதுகூறலும், பிரிவுணாதறியவழிககூறலும், தலைமகன்பிரிந்தழி ஆற்று
விக்குநதோழிகக்குத் தலைமகளமறுத்துககூறலுமென நாலவகையாறகூறப்படும்.

ககடுக. செல்லாமை புண்டே லெனக்குலா மறறுநினை
வலவரவு வாழ்வாக குறா . க
பிரிந்துகடிதின்வருவலென்ற தலைமகற்குத்
தோழி சொல்லியது.

இ-ள். செல்லாமை உண்டேல எனக்கு உரை — நீயெம்மைப்பிரியாமையுண்டாயின் அதனையெனக்குச்சொல, — மற்ற நின் வலவரவு வாழ்வார்க்கு உரை—அஃதொழியப் பிரிந்துபோய விரைதுவருதல்கொலையாயின அதனை அப்பொழுது உயிவாழ்வார்க்குச் சொல. எ-று.

தலைமையொழித்து எனக்கென்றது, தானவென்னும் வேற்றுமையினமையின. அக்காலமெல்லாமாற்றியிருந்து அவ்வரவுகாணவல்லளல்ல, பிரிந்தபொழுதேயிறந்தபடுமென்பதாம். அழுங்குவிததல பயன. இதனைத் தலைமகன்கூற்றுகியுரைப்பாருமுளா. (க)

ககரு. இன்க னுடைத்தவா பார்வல பிரிவஞ்சும்

புன்க னுடைத்தாற புணாவு. உ

பிரிவு தலைமையின் பானறிந்த தலைமகள்

தொழுகு கொணடற்று—அதனை

இ-ள். அவா பார்வல இன்கணுடைத்தவாபோன்று உலகென ணணியுங்கொண்டி பின்னிற்றொன்று அவாரோக்குடைய பார்வலோடு குறித்தமையான நமக்கின்பமுடைத்தாயிருக்கும், — புன்க னுடைத்தாற புணாவு பிரிவஞ்சும் புன்கண உடைத்து— இன்று அப்புணாச்சிதான நிகழாநிற்கவும் அது பிரிவொன்றஞ்சும்சத்தனை யுடைத்தாயிற்று, அவரன்பினிலைமையிது. எ-று.

பார்வலென்றதனாறு புணாச்சிபெறாத பின்னிலைக்காலம் பெறப்பட்டது. புன்கணென்னுங்காரியப்பெயர் காரணத்தினமேலதாயிற்று. அவவசத்தனையுடைத்தாதலாவது “முள்ளாறழ முளையெயிற மயிழ்தூறுந தீநீகாக—களினு மசிழ செய்யு மெனவுரைத்து மமையானெ—னொள்ளிழை திருத்தும்” பண்டையிற்சிறப்பால் அவன பிரிதற்குறிப்புக்காட்டி அச்சஞ்செய்தலுடைமை. அழுங்குவிததல பயன. (உ)

ககரு. அறிதரோ தேற்ற மறிவுடையா கண்ணும்

பிரிவோ றிடத்துணமை யான. ட

இதுவுமது.

இ-ள். அறிவு உடையாகண்ணும்—பிரியேனென்ற தஞ்சொல்லும் நம்பிரிவாற்றாமையும் அறிதலுடையராய காதலாகண்ணும், — ஓரிடத்துப் பிரிவு உண்மையான—ஒரோவழிப் பிரிவு நிகழ்தலான, — தேற்றம் அறிது—அவாசொல்லும் தலையளியும்பற்றி நமமாட்டனபுடையொனத தேறுநதேற்றம் அறிதாயிருந்தது. எ-று.

அரோ அசைநிலை. உமமை உயாவுகிறப்பின்கண வந்தது. (ஈ)

ககரு. அளித்தஞ்ச லென்றவா நீப்பிற நெளித்தசொற

நேறியாக குண்டோ தவறு. ச

இதுவுமது.

இ-ள். அளித்து அஞ்சல என்றவா நீப்பின— எதிர்ப்பட்டொன்றே தலையளிசெய்து நின்னிறப்பியேன அஞ்சலென்றவாதாமே பின் பிரிவராயின, — தெளித்த சொற நேறியாக்குத் தவறு உண்டோ — அவாககனி அவாதெளிவித்தசொல்லை மெய்யெனத் தெளிந்தார்க்கு குற்றமுண்டோ! எ-று.

தேறியானபது தனைப பிறாபோறகூறல. சொல்லுஞ்செயலுமொவ்வா
மைக்குறறம அவாககெயதும், அத்தெயதாவகையுருவகுவிெயன்ப துகருத்த.

ககருரு. ஒம்பி னமைந்தார பிரிவோம்பன் மறறவர்
நீங்கி னரிதாற் புணாவு. (ரு)

இதுவுமது.

இ-ள. ஒம்பின அமைந்தார பிரிவு ஒம்பல்—என்னுயிராசசெல்லாமற்காத்
தியாயின, அதனையாளுதற்கமைந்தாருடைய செல்வினை அழுங்குவிப்பாயாக;
—மற்று அவர் நீங்கிற் புணாவு அரிது—அழுங்குவிப்பாரினறி அவர்செல்வ
ராயின அவராலாபப்பட்டவுயிருஞ்செல்லும், சென்றற பின்னவனாககூடுதல்
எனக்கரிதாம். எ-று.

ஆளுதற்கமைதல் இறைவராதற்குத் தெய்வத்தாலேற்புடையராதல். மற்று
வினைமாற்றினகண் வந்தது. (ரு)

ககருசு. பிரிவுகாக்கும் வனகண்ண ராயி னரிதவா
நல்குவ ரென்னு நசை. சு

தலைமகன் பிரிவுணாததியவாறு வந்துசொல்லிய தோழிகுசு
சொல்லியது.

இ-ள. அவர் பிரிவு உகாக்கும் வனகண்ணராயின் — நங்கவவுக்கம்மையறி
நத்தலைவாதாமே நமமுனின்று தம்பிரிவினையுணாததும் வனகண்மையுடைய
ராயின்,—நல்குவா எனனும் நசை அரிது—அத்தன்மையார பின்பு நமமாற்ற
மையறிநது வந்து தலையளிசெய்வரென்றிருக்குமாசை விடப்படும். எ-று.

அருமை பயன்படுத்தில்லாமை. கூடியிருந்தே அன்பினறிப் பிரிவெண்ணுத
லும் உணாததல்லவல்லராயினா பிரிந்துபோய அன்புடையராய நமமைநினை
த்துவந்து நல்குதல் யாண்டையதென்பதாம். அழுங்குவித்தல் பயன். (சு)

ககருஎ. துறைவன் றுறந்தமை தூற்றுகொன முன்கை
யிறையிறவா நின்ற வளை. எ

இதுவுமது.

இ-ள. துறைவன் துறந்தமை—துறைவன் என்னைப் பிரியலுற்றமையை—
முன்கையிறை இறவாநின்ற வளை தூற்றுகொல — அவனுணாததாமற்றமுேயு
ணர்நது எனமுன்கையினிறையினின்றுங்கழலாநின்ற வளைகள் எனக்கறிவியா
வோ, அவனுணாதத்துணர்நதுவந்து நீயறிவித்தல்வேண்டிமோ! எ-று.

முன்னேநிகழ்ந்தமையிற் றுறந்தமையெனதும், கேட்டதுணையான மெலி
நது ஆற்றமுமையின் இறவாநின்றவெனறுங்கூறினாள். அழுங்குவித்துவந்துகூற
றபாலையலையாய நீயும் இவ்வளைகளசெய்தனவே செயதாபென்ப புலந்துகூறி
யவாறு. (எ)

ககருஅ. இன்னு தினனில்லார் வாழ்த லதனின்று
மின்னு தினியார்ப் பிரிவு. அ

இதுவுமது.

இ-ள. இன்ன இல ஊர் வாழ்தல் இன்னது—மகளிர்க்குத் தங்குறிப்பறியுந்
தோழியரில்லாத வேறுாரினகண் வாழ்தலினனது;—இனியார்ப்பிரிவு அதனி

ஊம் இன்னது—அதனமே ஊந் தன்காதலரைப்பிரிதல் அதனினுமினது.எ-று.

தலைவனசெல்லினையமுங்குவித்து வாராது உடன்பட்டிவநதமைபற்றிப் புல ககினுரளாகலின், இன்னிலலுரொனரூள். உலகியலகூறுவாளபோன்று தனக்க வவிரண்டிமுணமைகூறியவாறு. (அ)

கக௬௧. தொழிற சுடினல்லது காமநோய போல
விழிற சுடலாற்றுமோ தீ. கூ

காமநதீயேபோன்று தானின்றவிடத்தைச் சுடுமாகலான
நீயாற்றலவேனெடுமென்ற தோழிகுஞ்சு சொல்லியது.

இ-ள். தீததொழிற சுடிற் சுடலல்லது — தீத தனனைத்தொட்டாற்சுடுமா யிறசுடுதல்லது— காமநோயபோல விழிற சுடல் ஆற்றுமோ—காமமாகிய நோய்போலத் தனனையகன்றறப்பாதுசுடுதலை வற்றோ, மாட்டாது. எ-று.

சுடுமாயினென்பது மந்திரமருந்துகளாற்றமடிககப்படாதாயினென்றவாறு. காமத்திற்கதுவுமில்லைபென்பாள வாளா சுடலென்றான். அகநல் நுகராமை. சுடலென்பது முன்னுங் கூட்டப்பட்டது. தீயினுங்கொடியதனை யானாற்றாமாற்றெ ன்னையென்பதாம். (க)

கக௬௦. அரிதாற்றி யல்லனோய நீக்கிப் பிரிவாற்றிப்
பின்னிருந்து வாழ்வார பலா. க௦

தலைவியாபலரும் பிரிவாற்றியிருப்பா அது நீசெய்கின்
றிலையென்ற தோழிகுஞ்சு சொல்லியது.

இ-ள். நீசொல்லுகின்றதொக்கும்,—அரிது ஆற்றி அல்லல நோய நீக்கி— பிரிவுணாததியவழி அதற்குடம்பட்டுப் பிரியுங்கால் நிகழும் அல்லனோயினையு நீக்கி—பிரிவு ஆற்றிப் பின் இருந்து வாழ்வார பலா—பிரிந்தால் அப்பிரிவுதன் னையுமாற்றிப் பின்னுமிருந்து உயிர்வாழ்முகளா உலகத்துப் பலர். எ-று.

பண்டையிறசிறப்பத தலையளிபெற்றின்புறுகின்றவெலகைகண்ணே அஃதி ழந்தது அன்புறுத்தற்குடம்படுதல் அரியதொனருகலின் அரியதனைச்செய்தென்று ம, செல்லுந்தேயத்து அவாககியாது நிகழுமென்றும் வருந்துணையும் யாமாற் றியிருக்குமாற்றென்னென்றும் அவ்வரவுதான் எஞ்ஞான்று வந்தெயதுமென்றும் இவ்வாற்றுகிழுங்கவலை மனத்துநீங்காதாகலான அல்லனோயநீக்கியென்றும், பிரிந்தால் வருந்துணையும் அகத்து நிகழுங்காமவேதனையும் புறத்து யாழிசை, மதி, தென்றலென்றிவைமுதலாக வந்து அதனை வளாப்பனவும் ஆற்றலரியவாக லிற பிரிவாற்றியென்றும், தன்காதலரையினறியமையா மகளிருள் இவையெ லலாம பொறுத்துப் பின்னுமிருந்து உயிர்வாழ்வார ஒருவருமில்லையென்பது குறிப்பாற்றோன்றப்பின்னிருந்துவாழ்வாரபலொன்றுவகூறினான். அரிதென்பது வினைக்குறிப்புப்பெயர். பிரிவினகணிகழவனவற்றைப் பிரிவென்றான். செய்து, நீக்கி, ஆற்றியென்பன ஓசைவகையான அவ்வவற்றத்தருமையுணர் நின்றன. சிற பபுமை விகாரத்தாற்றொக்கது. யானுமிற்றதுபடுவெனென்பது கருத்து. (க௦)

ககள ம அதி. — படர்மெலிந்திரங்கல்.

அது படர்மெலிந்திரங்கலெனவிரியும். அஃதாவது பிரிவாற்றினாய் தலைமகள் தானுமினது துன்பதகினை எப்பொழுதும் நினைத்தலின் அந்நினைவான மெலிந்திரங்குதல், அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

ககசுக. மறைப்பேன்மன் யானிஃதோ நோயை யிறைப்பவாக கூற்றுநீர் போல மிகும். க

காமநோயை வெளிப்படுத்தல் நினனானுககேலா

தெனற தோழிகுசு சொல்லியது.

இ-ள். நோயை யான மறைப்பேன் — இந்நோயைப் பிறரறிநனான் யான மறையாநின்றேன், — இஃதோ இறைப்பவாககு ஊற்றுநீர் போல மிகும் — நிற்பவும், இஃது அநநாணவகா நிலலாது நீர்வேண்டுமென்றிறைப்பவாககு ஊற்றுநீர் மிகுமாறுபோன மிகாநின்றது. எ-று.

ஆமமறைத்தலாற பயனென்னென்ப துபட நின்றமையின், மன ஒழியிசைக்கணவந்தது. “இஃதோ செலவாக கொத்தனெனயான்” எனபுழிப்போல எண்ணிச் சுடபுப்பெயர்ந்து திரிந்துநின்றது. இஃதோநோயையென்று பாடமோதுவாருமுளா, அது பாடமனமையறிக இனி அந்நகடுதது நீசெயலவேண்டுமென்பதாம். (க)

ககசுக. கரத்தலு மாறநேனிந் நோயைநோய செயதாாக குரைத்தலு நாணுத தரும. உ

நாண்டையாரறியாமன மறைத்தல் ஆண்டையாரறியத்ததுவி

பிதலென்னுமிரண்டனா ஒன்றுசெயலவேண்டுமெ

னற தோழிகுசு சொல்லியது.

இ-ள். இந்நோயை கரத்தலும் ஆறநேன் — இந்நோயை நாண்டையாரறியாமனமறைத்தலும் வல்லெனுகின்றிலேன், — நோய செயதாாககு உரைத்தலும் நாணுத தரும — ஆகாககால, நோயசெயதவாககுரைக்கவெனின், அதுவும் எனக்கு நாணினைத்தாராநின்றது, இனியெனசெயகோ! எ-று.

ஒருகாலைக்கொருகாணமிருத்தலிற் கரத்தலுமாறநேனென்றும், சேயிடைச்சென்றவாககு இதுசொல்லித் தூதுவிட்டால் இன்னுமிருந்தேனென்பது பயக்குமென்னுங்கருத்தால் நாணுத்தருமென்றுங்கூறினாள். (உ)

ககசுக. காமமு நாணு முயிரகாவாத தூங்குமென் னோவு வுடம்பி னகத்து. ௩

இதுவுமது.

இ-ள். காமமும் நாணும் — காமநோயும் அதனைச் செயதவாககு உரைக்கலொல்லாத நாணும் — நோன என உடம்பின் அகத்து — தமமைப்பொருத என்னுடம்பினகண்ணே — உயிர் காவாத தூங்கும் — உயிர் காதத்தண்டாக அத்நிருதலையினுற தூங்காநின்றன. எ-று.

பொருமை மெலிவானது. தூங்குமென்பது, ஒன்றினொன்று மிகாது இரண்டும் ஒத்தசீரெனப்பது தோன்ற, நின்றது. தூதுவிடவும் ஒழியவுமபண்ணுவனவாய காமநாணகள தம்முள்ளாதது உயிரினையிறுவியாநின்றன, யான் அவற்றுள்ளொன்றினகணிற் கமாட்டாமையின் இஃதிற்றேவிடுமென்பதாம். (௩)

கககச. காமக் கடன்மன்னு முண்டே யதுநீந்து
மேமப் புணைமன்னு மில. ச

தலைவியா காமக்கடற்படா படினும் அதனை ஏற
புணையானீநதக் கடப்பொன்ற தோழிக்குச்
சொல்லியது.

இ-ள். உண்டு காமக்கடலே—யாவாக்கும் உளவாயவருகின்ற இவ்விரண்ட
னுளரும் எனக்குண்டாகின்றது காமக்கடலே,—அது நீர்தம் ஏம்ப புணை இல்
—அதனை நீர்தம் அரணைய புணையிலலை. எ-று.

இருவழிபு மன்னம் உமமும் அசைநிலை. தூதுவிட்டு இதற்குப்புணையாகற்
பாலையாயநீயும் ஆயிறநிலையென்பது கருத்தது. (ச)

கககரு. துப்பி னெவனுவா மற்கொ துயர்வரவு
நடபினு ளாற்று பவா. ரு

தூதுவிடாமெனோக்கித் தோழியொடு
புலந்துசொல்லியது.

இ-ள். நடபினுள் துயாவரவு ஆறதுபவா—இன்பஞ்செய்தற்குரிய நடபின்க
ணனை துன்பவரவினைச் செய்யவல்லவா—துப்பின எவனுவாகொல்—துன்ப
ஞ்செய்தற்குரிய பகைமைக்கண் என்செய்வாகொல்லோ! எ-று.

துப்பு பகையுமாதல் “துப்பெதிர நோக்கே யுள்ளாச் செயமைய—னட
பெதிர நோக்கே யங்கை யணமைபன்” எனபதனும்பிக. அப்பகைமை
நணிக்காணமையின் அவாசெய்வதும்றியப்பெற்றிலேமென்பதுபட கின்றமை
யின், மன ஒழியிசைக்கண் வந்தது. துயாவருதலை விலக்கலாயிருக்க அதுசெ
ய்கின்றிலையென்ப புலக்கின்றமையின், துயாவரவுசெய்தாளாக்கியும் பிறளாக்
கியுங்கூறினா. (ரு)

கககசு. இன்பங் கடன்மற்றுக் காம மஃதடுங்காற
துன்ப மதனிற பெரிது. சு

காமத்தானின்பமுற்றாககு அதனினுய துன்பமும் வரு
மென்ற தோழிகுஞ்ச சொல்லியது.

இ-ள். காமம் இன்பம் கடல்—காமம் புணாவாலின்பஞ்செய்யுங்கால, அவ
வின்பங்கடல்போலப்பெரிதாம்,—மறஃது அடுங்கால துன்பம் அதனிறபெ
ரிது—இனி அதுதானே பிரிவாற்றன்பஞ்செய்யுங்கால, அத்துன்பம் அக்கடலி
னும்பெரிதாம். எ-று.

மற்று வினைமாற்றினகண் வந்தது. அடுங்காலென வந்தமையின், மறுதலை
யெச்சம் வருவிக்கப்பட்டது. பெற்றவின்பத்தோடொத்துவரின் ஆற்றலாம்,
இஃததனதளவனென்பது கருத்தது. (சு)

கககஎ. காமக் கடுமபுன னீந்திக கலாகானேன்
யாமததும் யானே யுளேன். எ

காமக்கடல் நிறை புணையாக நீர்தப்படு
மெனமுடஞ்ச சொல்லியது.

இ-ள. காமக கடுப்புனல் நீந்திக் கரை காணேன்—காமமாகியகடலை நீந்தா தேனல்லேன், நீந்தியும் அதற்குக் கரைகாண்கின்றிலேன்,—யாமத்தும் யானே உளேன்—அககாணுமைக்காலந்தான் எல்லாருடையிலும் அறையிருளாயிற்று, அவ்வறையிருட்கண்ணும் அதற்கொருதுணையின்றி யானேயாயினேன், ஆயும் இறந்துபட்டுயரதுடோகாதுளனாகாநின்றேன், ஈதொருதீவினைப்பயனிருந்த வாறென! எ-று.

கடுமை ஈணடு மிருதிககனின்றது. உமமை முன்னுங்கூட்டப்பட்டது. யானேயாயினேனென்பது நீதுணையாயிற்றிலையென்னுங்குறிப்பிற்று. (எ)

கககூஅ மன்னுயி ரொல்லாந் துயிற்றி யளித்திரா
வென்னல்ல திலலை துணை. அ

இரவினகொடுமைசொல்லியிரங்கியது.

இ-ள. இரா அளித்தது—இவ்விரா அளித்தாயிருந்தது,—மன உயிர எல்லாம் துயிற்றி என்னல்லது துணை இலலை—உலகத்து நிலைபெறுகின்ற உயிர்களுையெல்லாந் தானே துயிலப்பண்ணுதலான என்னையல்லது வேறுதுணையுடைத்தாயிற்றிலலை. எ-று.

துயிற்றியெனத் திரிந்துகின்ற வினையெச்சம் அவாயநிலையான்வந்த உடைத்தாதலோடு முடிந்தது. துணையோடொன்றுகின்ற உயிர்களுெல்லாம் விட்டு இறந்துபடுமெல்லையென என்னையே துணையாகக் கோடலின் அறிவின்றென்பதுபற்றி அளித்தெனறாள், இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. (அ)

கககூகூ. கொடியா கொடுமைபிற முங்கொடிய விர்தா
ணைய கழிபு மிரா. கூ

இதுவுமது.

இ-ள. இந்நாள நெடிய கழியும் இரா—காதலரொடு நாயினபுற முன்னுள்களிற் குறியவாய அவாபிரிவாற்றேமாதின்ற இந்நாள்களிலே நெடியவாய்ச் செல்கின்ற கங்குல்கள்—கொடியார கொடுமைபின் தாம் கொடிய—அக் கொடியாரது கொடுமைக்குமேலே தாங்கொடுமை செய்யாநின்றன. எ-று.

தனமுற்றமை கருதாது பிரிதலின், கொடியாரொன்றாள். கொடுமை கடிதின் வாராதுநீட்டித்தல். அவாபிரிவாறும் நீட்டிப்பானுமுளதாய ஆற்றமைக்குக் கண்ணோடாமெல்லும் பண்டையினெடியவாய்க் கொடியவாகாநின்றனவென்பதாம். (கூ)

ககள0. உள்ளம்போன் னுள்வழிச் செலகற்பின் வெள்ளநீர்
நீந்தல் மனனோவென் கண். க0

நின்கண்கள பேரழகழிகின்றனவாகலின் அழற்பாலை
யலையென்றாடஞ்ச சொல்லியது.

இ-ள. உள்ளம்போன்று உள்ளவழிச் செலகற்பின் — மனம்போலக் காதலருள்ளதேயத்துக் கடித்திற்செல்லவல்லவாயின்,— என கண் வெள்ளநீர் நீந்தல்—என்கண்கள் இவ்வனம் வெள்ளமாகிய தநீரை நீந்தா. எ-று.

அதுமாட்டாமைபின் இனி அவற்றிற்கு நீந்துதலையுள்ளதென்பது படநின்ற மையின், மன ஒழியிசைக்கண் வந்தது. மனத்திற்குச் செலவாவது நினைவே

யாகவின் உள்ளம்போன்றெனும், மெய்க்கு நடந்தசெல்லவேணிதலிற் கண
கள் அதனொடுசென்று காதலரைக் காண்டல்கூடாதென்னுகருத்தாற் செல்
கற்பினென்றுங்கூறினாள். இதனை வருகின்றவதிகாரமுந் தோற்றுவாய்செய
யப்பட்டது. (க௦)

ககஅ ம் அதி:— கண்விதுப்பழிதல்:

அஃதாவது கண்கள் தங்காட்சிவிதுப்பான வருந்துதல். காட்சிவிதுப்புத
தலைமகனைக் காண்டற்கு விளைதல். இது, படராண்மெலிர்தவழி நிகழ்வதாகவி
ன, படாமெலிர்திரங்கலினபின் வைக்கப்பட்டது.

ககஎக. கண்டாங் கலுழுவ தெவன்கொலோ தண்டாநோய

தாங்காட்ட யாங்கண்டது. க

நின்கண்கள் கலுழுவ தம்மழுகிழவாநின்றன சீயாற்றல்

வேண்டுமென்ற தோழிக்ருத்த தலைமகள்

சொல்லியது.

இ-ள். தண்டாநோய யாம் கண்டது தாம் காட்ட— இத்தனியாநோயை
யாமறிந்தது தாமெமக்குக் காதலரைக் காட்டலானன்றோ, —கண் தாம் கலு
ழுவது எவன்கொல்—அன்று அததொழிலவாய கண்கள் இன்று எம்மைக் கா
ட்டச்சொல்லியமுநின்றது என்கருதி எ-று.

காட்டவென்பதற்கேற்ற செயப்படுபொருள் வருவிக் கப்பட்டது. இன்றுந்
தாமேகாட்டுதலல்லது யாங்காட்டுதல் யாண்டையதென்பதாம். (க)

ககஎஉ. தெரிநதுணரா நோக்கிய வுண்கண் பரிநதுணராப்

பைத லுழப்ப தெவன். உ

இதுவுமது.

இ-ள். தெரிநது உணரா நோக்கிய உண்கண்— மேலவினாவதனைப்பாராயந்
தறியாது அன்று காதலரை நோக்கினின்ற உண்கண்கள்—பரிநது உணராப்
பைதல் உழப்பது எவன்— இன்று இது நம்மாலவந்நதாநலிற் பொறுத்தல்
வேண்டுமெனக் கூறுபடுததுணராது துன்பமுழப்பது என்கருதி எ-று.

வினாவது பிரிந்துபோயவா வாராமையிற் காண்டற்கரியாராய் வருந்துதல்.
முன்னே வருவதறிந்த அதுகாவாதார்க்கு அது வந்தவழிப் பொறுத்தலன்றோ
யுள்ளது, அதுவுஞ்செய்யாது வருந்துதல் கழிமடச்செய்கையென்பதாம். (உ)

ககஎங். கதுமெனத் தானோக்கித் தாமே கலுழு

மிதுநகத் தக்க துடைத்து ங்

இதுவுமது.

இ-ள். தாம் கதுமென நோக்கித் தாமே கலுழும் இது—இக்கண்கள் அன்று
காதலரைத் தாமே விரைந்துநோக்கி இன்றுந் தாமேயிருந்தழுகின்றவிது —
நகத்தக்கது உடைத்து—நம்மாற்சிரிக்கத்தக்கவியலினையுடைத்து. எ-று.

கண்களென்பது அதிகாரத்தான வந்தது. இதுவென்றது மேற்கூறிய கழி
மடச்செய்கையை. அது வருமுன்னாக்காப்பார்க்கு நகைவினைக்குமாகலான,
நகத்தக்கதுடைத்தென்றான். (ங்)

ககஎசு. பெயலாற்றா நீருலந்த வுன்க னுயலாற்றா
வுயவ்வே யென்க னிறுதது. ச

இ-ள். உண்கண்—உண்கண்கள், —உயலாற்றா உயவு இல ரோய என் கண்
சிறுதது—அன்று யா நுபயமாட்டாமைக்கேதுவாய ஒழிவிலலாதநோயை என்
கண்ணே நிறுத்தி, —பெயலாற்றா நீர் உலர்த—நாழுமமுதலைமாட்டாவண்ணம்
நீர்வற்றிவிட்டன. எ-று.

நிறுத்தல பிரிதலும் பின்கூடாமையுமுடையானாக காட்டி அதனால் நிலபெ
றச்செய்தல். முன் என்கின்றதுதன்செய்தலாற் பின் சுமக்கின்றனான தாமே
வந்தனவென்பதாம். (ச)

ககஎடு. படலாற்றா பைத லுழகருங் கடலாற்றாக
காமநோய் செய்வென கண். ரு

இதுவுமது.

இ-ள். கடல ாற்றாக காமநோய் செய்த என்கண்—எனக்குக் கடலுஞ்சி
நீதாமவண்ணம் பெரிதாய காமநோயைச் செய்த என்கண்கள்—படல ற்றா
பைதல் உழகசும்—அதீதினைபாற் ருமுநுயில்கலவாயத் துன்பதையுமுழ
வாசினறன். எ-று.

காமநோய் காட்சியான வந்ததாகலின், அதனைக் கண்களே செய்ததாகிக்
கூறினான். தன்பம் அமுதலாளுயது. (ரு)

ககஎசு. ஒல வினிதே யெம்கநீநோய் செயதகண்
டாஅ மிதற்பட டது சு

இதுவுமது.

இ-ள். எமக்கு இரோய் செய்த கண் தம் இதற்பட்டது—எமக்கிக்கா
மநோயினைச் செய்த கண்கடாமும் இததுயிலாதமுற்றகண்ணேபட்டது—ஒல
வினிதே—மிகவுமினிதாறிற்று. எ-று.

ஒவ்வொன்று மிகுதிப்பொருட்களைவந்த குறிப்புச்சொல். தமமால் வருந்தமு
றறவெமக்கு அது தீராதாற்போன்றதென்பதாம். (சு)

ககஎஎ உழநதுழந துண்ணீ ருனக விழைநதிழைந்து
வேண்டி யவாககண்ட கண். எ

இதுவுமது.

இ-ள். விழைந்து இழைந்து வேண்டி அவாக கண்ட கண்—விழைந்து உண்
னெயிழந்து விடாதே அன்று அவகைகண்ட கண்கள்—உழநதுழநது உள
நீர் அனக—இன்று இர துயிலாதமுற்கலாய துன்பத்தினையுழநதுழநது தமமக்
ததுள்ளநீர் அறதேபோக. எ-று.

அங்கு இடைவிடாமையென வந்தது. அதுதலாறிய இடத்துநிகழ்பொரு
ளினரெழில் இடத்தினமேனினறது. (எ)

ககஎஅ. பேணது பெட்டா ருளாமனவே மறறவாக
காணு தமைவில கண். அ

காதலா பிரிந்துபோயிரலலா அவர்ணரீளா
அவகை காணுமளவும் நீயாற்றலவேணி
மென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். பேனாது பெட்டா உளா—நெஞ்சால் விழையாதுவைத்துச் சொன மாதிரத்தால் விழைந்தவா இவவிடத்தேயுளா; —மற்று அவாக் கண காணாது அமைவில்—அவவுண்மையாற பயன யாது, அவரைக் கண்கள காணாதமைகின நனவிலையாயின. எ-று.

செயலாறபிரிந்துநின்றமையிற் பேனாதெனறும், முன்னலம்பாராட்டிப்பிரிவ ச்சமும் வனபுறையுங்குறிஞராகலிற் பெட்டாநெனறுங்குறிஞா. மன ஒழியி சைக்கண வந்தது. மற்று வினைமாற்றினகண வந்தது. ஓகாரம் அசைநிலை, யா னாறவயு கண்கள அவரைக் காண்டறகு விரும்பாநின்றனவென்பதாம். இனிக கொண்களையென்று பாடமாயின, எனகண்கள தமமைக் காணாதமைகின்ற கொண்களைத் தாங்காணாதமைகின்றனவிலலை இவவாறே தமமையொருவாவி னையாதிருக்கத் தாமவரை விழைந்தார உலகத்துளரோவென்றுரைக்க. இத றகு மன அசைநிலை. (அ)

ககஎசு. வாராககாற நுஞ்சா வரிற்றுஞ்சா வாயிடை

யாரஞ நுறநன கண.

சு

நீயுமாற்றி நினகண்களுநதுயிலவனவாதலவேணி

மென்ற தோழிகுசு சொல்லியது.

இ-ள். வாராக்கால் துஞ்சா—காதலா வாராதஞானறு அவாவரவுபார்த்ததுத துயிலா,— வரின துஞ்சா—வந்தஞானறு அவாபிரிவஞ்சித் துயிலா,— ஆயி டைக கண் ஆரஞா உறநன—ஆகலான அவவிருவழியும் எனகண்கள பொறு ததற்கரிய அனபத்தினையுடைய. எ-று.

ஆயிடையெனச சுடநி நீண்டது. இனி அவற்றிற்குத் துயில் ஒருஞானறுபி லையென்பதாம். (க)

ககஅ0. மறைபெற லூராக கரிதன்ற லெம்போ

லறைபறை கண்ணா ரகதது.

க0

காதலரை இவவூ இயற்பழியாமல் அவாகொடுமையை

மறைக்கவேண்டுமென்ற தோழிகுசு சொல்லியது.

இ-ள். எம்போல் அறைபறை கண்ணா அகதது மறை பெறல் — எமமைப போலும் அறைபறையாகிய கண்ணினையுடையா தந்நெஞ்சினகண்டக்கிய மறையையறிதல்—ஊராககு அரிதன்று—இவவூரினகணுள்ளாராககு எளிது. எ-று.

மறையென்றது ாண்டு மறைக்கப்படுவதனை. அகத்துநிகழுவதனைப் புறத்து ள்ளாக்க ரிவித்தலாகிய தொழிலான ஒற்றுமையுண்மையின், அறைபறையா கியகண்ணென்றாள். இவ்வனஞ்செய்யுளவிகாரமாக்காது அறைபறைக்கண்ண னென்று பாடமோதுவாருமுளர். யான மறைக்கவும் இவை வெளிப்படுத்தாரி னனவென்பதாம். (க0)

ககக ம் அதி.— பசப்புறுபருவரல்.

அது பசப்புறப்பருவரலென விரியும். அஃதாவது பசப்புறுதலானாய் வருத்தம். இதனைப் பருத்தெறிந்தவயாவென்பதுபோலக் கொள்க. பசப்பாவது பிரிவாற்றாமையான வருவதோன்றிவேறுபாமி. இது, தலைமகனைக் காணப்பெறாத வழி நிகழ்வதாகலின், கணவிதுப்பழிதலினபின் வைக்கப்பட்டது.

ககஅக. நயந்தவாக்கு நலகாமை நோந்தேன பசந்தவென

பண்பியாக குகாககோ பிற. க

முன பிரிவுடம்பட்ட தலைமகள் அஃதாற்றாது பசந்தவழித்

தனனுள்ளே சொல்லியது.

இ-ள். நயந்தவாக்கு நலகாமை நோந்தேன — என்னை நயந்தவாக்கு அது பொழுது பிரிவையுடம்பட்டநான்—பசந்த என்பண்பு யாக்கு உகாககோ— அத்நையாற்றாது இதுபொழுது பசந்தவெனவெனியலபின் யாக்குச் சொல்வேன! எ-று.

பிறவென்பது அசைநிலை. உடம்படாவழி ஒழிதல்குறித்துப் பிரிவுணாததினராகலின் அவரன்புடையொன்னுங்கருத்தான நயந்தவொன்றும், இதுவேயுடம்படாக மேலும் பிரிவுநிகழுமாகலின் இனி அவரைக் கூடுதலரிதென்னுங்கருத்தான நலகாமைபென்றும், முன்னருடம்படுத்தலும்பின்னராற்றாது பசத்தலும் பிறாசெய்தனவல்லவென்பாள பசந்தவென்பண்பென்றும், யான் செய்துகொண்டதுன்பத்தினை இனியொருவாக்குச் சொல்லலும் பழியாமென்னுங்கருத்தால் யாக்குகாககோவென நுகுகுறினாள். (க)

ககஅஉ. அவாதந்தா றென்னுந் தகையா விவாதந்தென்

மேனிமே ஊரும் பசப்பு

உ

ஆற்றாளெனக் கவனற தோழிக்கு ஆற்றுவவென்பது

படச சொல்லியது.

இ-ள். யானுற்றியுள்ளோகவும், — பசப்பு—இப்பசப்புத்தான, — தந்தா அவா என்னும் தகையால்— என்னையுண்டாக்கினா அவொன்றும் பெருமித்ததான், — எனமேனிமேல் இவாதந்து ஊரும்— எனமேனியை மேல்கொண்டு செலுத்தாநின்றது. எ-று.

“குருதிக்கொப் பிளிகும் வேலான கூந்தனமா விவாதது செல்ல” எனபுழியும் இவாதல் இப்பொருட்டாதலறிக. இஃது உரிமைபற்றியூகின்றது, இதற்கு நீகவல்லவேண்டாவென்பதாம். (உ)

ககஅ௩. சாயலு நாணு மவாகொண்டார கைம்மாறு

நோயும் பசலையுந் தந்தது.

௩

அழகுநாணுமழியாமல் நியாற்றலவேண்டுமென்ற

தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். கைம்மாறு நோயும் பசலையும் தந்தது — பிரிகின்றநூனறே அவவிரண்டற்குநதலைமாறாக இக்காமநோயினையும் பசலையையும் எனக்குத் தந்தது, — சாயலும் நாணும் அவா கொண்டார — என்மேனியழகினையும் நானினையும் அவாகொண்டுபோயினா, எ-று.

என்கிரனிறை. அடக்குநதோறும் மிததலான, நோய நாணிற்ருத தலைமா
ருயிறு. இனி அவா தந்தாலல்லது அவையுளவாகலும் இவையிலவாகலுங்கூ
டாவென்பதாம். (௩)

ககஅச. உளளுவன் மனயா னுரைப்ப தவாதிற்ருமாற
களளம் பிறவோ பசப்பு
பிரிவினறவா தெளிவித்த சொற்களையம் அவா
நற்றிறங்கையுமறிதியாகலின் நீட்டியாது வருவொன்ற
வழிச சொல்லியது.

இ-ள். யான் உளளுவன்—அவாசொற்களை யான் மனத்தானினையாநிற்பேன்,
—உரைப்பது அவாதிற்ரு — வாககாலுரைபுதும் அவாநற்றிறங்கையே,—
பசப்புக் களளம்— அளவனருசெய்யாநிறுக்கி, பசப்பு வந்து நின்றது, இது
வஞ்சனையாயிருந்தது. எ-று.

பிறவும் ஒவும் உசைநிலை. மெப மறைமனவாகருக்களின்வழித்தாகலின்
அதனகண்ணும் வரற்பாற்றளமுயிருக்க வந்தமையின், இதனசெயல் களளமா
யிருந்ததென நானுறுகின்றமை கூறியவாருயிறு. (ச)

ககஅரு. உவககாணெங் காதலா செலவா ரிவககாணென்
மேனி பசப்பூ வது. (ரு)

காதலா பிரிந்தனித்தாயிருக்கவும் அற்றுக்கினிலையென்ற
தோழிகு முன்னிகழ்ந்தது கூறியது.

இ-ள். எங்காதலா உவககாண செலவா— பண்டும் நவகாதலா உங்கேசெல்
வாராக,—எனமேனி பசப்பூவது இவககாண— எனமேனி பசப்பூவதுங்கே
யன்றோ! அப்பெற்றிய நு இன்று பித்தொன்றோ! எ-று.

உவககாண இவககாணென்பன் ஓட்டிநின்றவிடைச்சொற்கள். தேயவண்
மையாற் காலவண்மை கருதப்பட்டது. அவாசெலவும் பசப்பின் தவரவும் பக
லிரவுகாணசெலவும்வரவுமேபோலவதறிதுவைத்தது அநியாதாயபோல நீசொ
ல்லுகின்றதெனப்பென்பதாம். (ரு)

ககஅசு. விளக்கற்றம் பாகக்கு மிருளேபோற் கொண்டன
முயக்கற்றம் பாகக்கும் பசப்பு. (௩)

இ-ள். விளக்கு அற்றம் பாகக்கும் இருளேபோல—விளக்கின்ற மெலிவுபா
ர்த்து நெருங்கியிருளேபோல— கொண்டன முயக்கு அற்றம் பாகக்கும்
பசப்பு—கொண்கனமுயக்கின்ற மெலிவுபார்த்து நெருங்கியும் இப்பசப்பு.
எ-று.

பாகக்குமென்பன் இலக்கணைச்சொல். முன்பிரியாதிருக்கவுந் தனக்கவகாச
ம்பார்த்துவரும் பசப்புப் பிரிவுபெற்றால் எனசெய்யாதென்பதாம். (௩)

ககஅள புலலிக் கிடந்தேன் புடைபெயாந்தேன் வவவளவி
லளளிக்கொள வறறே பசப்பு. எ
இதுவும்.

இ-ள். புலலிக்கிடந்தேன் புடைபெயாந்தேன்— முன்னொருநான்று காத
லாப புலலிக்கிடந்த யான் அறியாது புடைபெயாந்தேன்,— அவவளவில்

பசப்பு அளளிக்கொளவறு— "அப்புடைபெயாந்தவளவிலே பசப்பு அளளிக்கொளவதுபோல வந்து செறிந்தது. ஏ-று.

கொளவெனபது குறைந்துநின்றது. அளளிக்கொளவது அளளிக்கொளபபபிம்பொருள். அப்புடைபெயாச்சிமாத்தீர்த்திறகு அவவாறாயது இப்பிரிவினகணுமாறு சொல்லவேண்டுமோவெனபதாம். (ஏ)

ககஅஅ. பசநதா ளிவளெனப தல்லா ளிவளேத

துறந்தா ரவொன்பா ளில்.

அ

நீயிங்ஙனம் பசக்கறபாலையலைபென்ற நோழியொடு

புலந்துசொல்லியது.

இ-ள். இவள் பசந்தாள் எனபது அல்லால்—இவள் ஆற்றியிராது பசந்தாள் எனது எனனைப் பழிகுதுவதல்லது — இவளை அவா துறந்தாள் எனப்பா இல்—இவளையவா துறந்துபோயினானன்று அவனாக கூறுவாரொருவருமில்லை. ஏ-று.

என்பாரொன் வேறுபடுத்திக் கூறினான், தன்னையே நெருங்குதல்பற்றிப் புலக்கின்றமையின். (அ)

ககஅகூ. பசகதமற பட்டாங்குகென மேணி நயப்பித்தாரா

நன்னிலைய ராவ லொனின.

கூ

இதுவும் க.

இ-ள். நயப்பித்தாரா நன்னிலையராவா எனின—இப்பிரிவையானையுடம்பபிம்புகை சொல்லியவா இன்று நினகருத்தான நல்லிலையினராவராயின, — என மேணி பட்டாங்கு பசகக— எனமேணி பட்டாங்கு பசப்பதாக. ஏ-ஈ.

நன்னிலையராதல் நன்மைக்கண்ணே நிறையுடையராதல். பட்டாங்காகவென ஆககம் வருவித்ததாகக. முன் இப்பிரிவினகொழிமைப்பரியாதவெனனை இதற்குடம்படுத்திப் பிரித்தவா சுவிலராகவேவெனவது, எனமேனியும் பசப்பும் யாதுசெய்யினெனெனபதுபட நின்றமைபின், மன ஒழியிசைக்கண் வந்தது. (க)

கககூ0. பசப்பெனப போபெறுத னனறே நயப்பித்தாரா

நலகாமை துறறூ லொனின

க0

தலைமகளாறறுதற்பொருட்டுத் தோழி தலைமகனையிற

பழித்தவழி அவள இயற்படமொழிந்தது.

இ-ள். நயப்பித்தாரா நலகாமை துறறூலொனின—அன்று தாங்குதறையப்பித்துக் கூடினவாக்கு இன்று நலகாமைமைய நடடோர் துறறூராயின, — பசப்பெனப போபெறுதல் நனறே—பசப்புறூரென வேறுறுமைபானன்றிப் பசப்பத்தானாயினென ஒருறுமையாறறூஞ்சொல்ல அப்பெயரைப்பெறுதல் எனக்கு நன்று. ஏ-று.

நடடாரொனபது அவாயிலையான வந்தது. இயற்பழித்தல்பொறுது புலக்கின்றாளாகலின், இகழ்ச்சிக்கருதிப்பாறகூறினள். அவரை அருளிலொனனது இன்னும் பசந்தாளிவளெனனையே யானாறுநெறியாவதெனபதாம். (க0)

௧௨0 ம் அதி.—தனிப்படாமிகுதி.

அது தனியாகிய படாமிகுதியென விரியும். அஃதாவது படாமிகுதி தலை வனகணினறித தனகண்ணதேயாதல கூறுதல. அறமும் பொருளுநோக்கிப் பிரிதலின அவனகண இல்லையாயிற்று. இது, பசப்புறது வருந்தியாடருரியதா கலின, பசப்புறப்பருவரலின்பின வைக்கப்பட்டது.

௧௧௯௧. தாமவீழ்வார தமவீழ்ப பெற்றவா பெற்றாரோ

காமத்துக காழில கனி.

௧

காதலரும் நின்னினுமாற்றாராயக கடிதின்வருவா நீயவரோடு

பேரினபதுகாடியெனற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். தாம வீழ்வார தம வீழ்ப பெற்றவா—தமமாற்காதலிக்கப்படுபிங்கண வா தமனமக காதலிக்கப்பெற்ற மகளிர் — பெற்றாரோ காமத்துக காழ் இல கனி—பெற்றாரனறே காமதுகாச்சியெனனும் பரல்லலாத கனியை. எ-று.

காமம் ஆகுபெயர். அதது அவதிககண வந்தது. முன்னேநலவினை இல வழிப பெறப்படாமையிற் பெற்றாரெனனும், அவராற நடைவின்றி துகரப்படு தலிற் காழிலகனியெனதுங்கூறினா. நங்காதலா பிரிதலையெனறிப் பின் வாரா மையுமுடைமையின், அககனி யாம பெற்றிலேமென்பதாயிற்று. (௧)

௧௧௯௨. வாழ்வார்க்கு வானம் பயந்தற்றால் வீழ்வார்க்கு

வீழ்வா ரளிக்கு மளி.

௨

இதுவுமது.

இ-ள். வீழ்வார்க்கு வீழ்வா அளிக் தம் அளி—அறமும் பொருளுநோக்கிப் பிரிந்தாற தமமையினரியமையா மகளிர்க்கு அவரையினரியமையாக கணவா அளவறிந்து வந்து செய்யுந்தலையளி — வாழ்வார்க்கு வானம் பயந்தற்று— தன்னையே நோக்கி உபிவாழ்வார்க்கு வானம் அளவறிந்துபெய்தாற்போலும். எ-று.

நங்காதலா நமமை விழையாமையின் அத்தலையளியில்லையாகலான, மழை வறந்துழி அதனான வாழ்வார்போல இறந்துபடுதலே நமக்குள்ளதென்பதாம்.

௧௧௯௩. வீழ்நா வீழ்ப படுவார்க் கமையுமே

வாழ்ந மென்னுஞ் செருக்கு.

௩

இதுவுமது.

இ-ள். வீழ்நா வீழ்பபடுவார்க்கு அமையுமே — தாம் விழையுங்கணவரான விழையப்படுமகளிர்க்கு ஏற்புடைத்து—வாழ்நம் எனனும் செருக்கு—காத லா பிரிந்தாராயினும் நமமை நினைந்து கடிதின்வருவா வந்தால் நாமினபுறது வாழ்குமெனறிருக்குத்தருக்கு. எ-று.

நாம் அவரான வீழ்ப்படாமையின், நமக்கமைவது இறந்துபாடுன்பதாம்.

௧௧௯௪. வீழ்ப படுவா கெழீஇயிலா தாமவீழ்வா

வீழ்ப் படாஅ ரொனின்.

௪

காதலனாயிறப்பித்தலையுஞ்சி அவருளின்மை மறைத்த நீ கடவுட்

கற்பினையாகலிற் கற்புடைமகளிரால் நன்குமதிக்கப்படுத்யெ

னற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். வீழப்படுவாரா — கற்புடைமகளிரால் நன்குமதிக்கப்படுவாரும்—
தாம் வீழ்வாரா வீழப்படாநென்ற கெழீஇயிலர— தாம் விரும்புங்கணவரான
விரும்பப்படாராயிற் தீவினையாட்டியா. எ-று.

சிறப்புமமை விகாரததாற்றெக்கது. கெழீஇயினமை நல்வினையின்மை; அஃ
து அருத்தாபதத்யாற்றீவினையுடைமையாயிற்று. தீவினையுடையேறகு அந்நன்
குமடிப்பாற் பயனிலையெனபதாம். (ச)

ககக0. நாங்காதல கொண்டார் நமக்கெவன் செய்பவோ
தாங்காதல கொள்ளாக் கடை. 0

அவாமேற்காதலுடைமையின் அவாகருத்தநிதாற்றினு
யென்ற தோழிககுச சொல்லியது.

இ-ள். நாம் காதல கொண்டார் நமக்கு எவன் செய்ப—நம்மாற்காதலசெ
ய்யப்பட்டவா நமக்கெனவின்பததைச செய்வா, — தாம் காதல கொள்ளா
கடை—அவவாறே தாமும் நங்கடகாதலசெய்யாவழி. எ-று.

எச்சவுமமை விகாரததாற்றெக்கது. அககாதலுடைமையால் நாம் பெற்றது
துன்பமேயெனபதாம். (ரு)

ககக௧. ஒருதலையா னின்னது காமங்காப் போல
விருதலை யானு மினிது. கூ
இதவுமது.

இ-ள். காமம் ஒருதலையான இன்னது — மகளிர் ஆடவொன்னுமிருதலையி
னும் வேடகை ஒருதலைக்கண்ணையாயின அஃகினனது, — காப்போல இரு
தலையானும் இனிது—காவினதுபாரம்போல இருதலைக்கண்ணுமொப்பின, அஃ
தினிது. எ-று.

மூன்றனுருபுகள் ஏழன்பொருண்மைக்கண் வந்தன. கா ஆகுபெயர். எனமா
ட்டுண்டாயவேடகை அவாமாட்டுமுண்டாயின, யானிவவாறு துன்பமுழததல்
கூடுமோவெனபதாம். (சு)

ககக௨. பருவரலும் பைதலுங் காணன்கொல காம
னெருவாக ணினறொழுகு வான. எ

இ-ள். ஒருவாக்கண் நின்று ஒழுகுவான் காமன்—காமதுகாதற்குரியவிருவரிட
த்தும் ஒப்பநிறறலொழிந்து ஒருவரிடதே நின்று பொருகின்ற காமக்கட
வுள்— பருவரலும் பைதலும் காணன்கொல — அவவிடத்துப் பசப்பானாய்
பருவரலும் படாமிகுதியும் அறியானகொலோ! எ-று.

விழைவும் வெறுப்புமினி எல்லாக்கண்ணுநிகழந்தனவறிதற்குரிய கடவுளும்
என்கண் வேறுபட்டான, இனி யானுபயமுமாறெனையெனபதாம். (எ)

ககக௩. வீழ்வாரி னின்சொற் பெறுஅ துலகத்து
வாழ்வாரின் வன்கணு ரில. அ
தலைமகனதுதுவாக்காணது சொல்லியது.

இ-ள். வீழ்வாரின் இன்சொற் பெறுது வாழ்வாரின்—தம்மால் விரும்பப்ப
டுங்காதலாதித்ததுரின்றும் ஓரினசொல்லளவும் பெறுதே பிரிவாற்றி உயிவா

ழ்கின்ற மகனிர்போல—வனகனா உலகத்து இல —வனகண்மையுடையார் இவவுலகத்திலை. எ-று.

காதலாதிறத்துசொல யாதானும் எனக்கினிதெனனுங்கருத்தால், இன்சொ லெனருள. இழிவுசிறப்புமமை விகாரத்தாற்றெருக்கது. யான வனகண்ணேனா கலின, அதுவுமபெருது உயிரவாழாநின்றேனென்பதாம். (அ)

கக௯௯. நசையியார நலகா ரொனினு மவாமாட

டிசையு மினிய செவிககு கூ

இதுவுமது.

இ-ள். நசையியார் நலகா எனினும்— என்னுல நசசப்பட்டகாதலா என மாட்டன்பிலரோயாயினும்,—அவாமாட்டி இசையும் செவிககு இனிய—அவா திறத்தியாதானுமோசொல்லும் எனசெவிக்கினியவாம். எ-று.

இழிவுசிறப்புமமை, அவா வாரலொன்னுஞ்சொல்லாயினும் அமையுமென்ப துபட, நின்றது. அதுவும பெற்றிலேனென்பதாம். (க)

க௨00. உறாஅக குறுநோ டுபாபபாய கடலைச

செறாஅஅய வாழிய நெருசு. க0

தலைமகனறு துவரப்பெருது நானறு துவிடக்கருதியாள

நெருசொறி சொல்லியது.

இ-ள். உறாககு உறநோய உபாபபாய நெருசு—நினனோடுருதாராககு நின னுறுநோயையுறாககலுற்ற நெருசே,—கடலைச செறாய—நீயாற்றயாயினும் அரிதாய அதனையொழிந்து, நினககுத துயரஞ்செய்கின்ற கடலைத் தூக்க மு யலவாயாக, அஃதெனினு. எ-று.

உரைக்கலுற்றது அளவிற்றநோயாகலானுங் கேட்பா உறவிலராகலானும் அது முடிவதொன்றது, முடிந்தாலும் பயனிலையென்பது கருத்தது, முய லாநின்றையெனனுங்குதிப்பான், வாழியவெனருள. (க0)

கடக ம் அதி.—நினைந்தவாபுலம்பல்.

அஃதாவது முனகூடியஞானறையின்பத்தினை நினைந்து தலைமகனினிமையெய்தலும், பாசறைக்கடலைமகனறனிமையெய்தலுமாம். இவ்வாறு இருவ ர்க்கும் பொதுவாதலபற்றிப் பன்மைப்பாலறகூறப்பட்டது. இது, பட்டாமிசுதி தனகண்ணதாகநினைந்த தலைமகருமுரித்தாகலின, அவ்வியைபுபற்றித் தனி ப்பட்டாமிசுதியின்பின வைக்கப்பட்டது.

க௨0௧. உள்ளினுந் தீராப பெருமகிழ் செய்தலாற

களளினுங் காம மினிது. க

துதாயச்சென்ற பாங்கனுககுத தலைமகன சொல்லியது.

இ-ள். உள்ளினும் தீராப பெருமகிழ் செய்தலால்—முனகூடியஞானறையி ன்பத்தினைப் பிரிந்துழி நினைந்தாலும் அதுபொழுது பெற்றறப்போல் நீங்காத மிக்கமகிழ்ச்சியைத் தருதலால்,—களளினும் காமம் இனிது—உண்டுழியல லது மகிழ்ச்சிசெய்யாத களளினுங் காமம் இன்பமயத்தலுடைத்து. எ-று.

தன்நனிமையுந் தலைமகனைமறவாமையுங்கூறியவாறு. (க)

கஉ௦௨. எனைத்தொன நினைதேகாண் காமந்தாம் வீழ்வார்
நினைபப வருவதொன் றில. ௨

இதுவுமது.

இ-ள். தாம் வீழ்வார் நினைபப வருவது ஒன்று இல்—தம்மால் வீழ்மப்படு
வாரைப் பிரிவினகண்ணைத்தால அந்நினைவாக்கு அப்பிரிவான வருவதோது
னபயிலையாம், — காமம் எனைத்து இனிது ஒன்றேகாண் — அத்நாற்காமம்
எத்துணையேனுமினித்தொன்றே காண். எ-று.

புணாநதழியும் பிரிநதழியும் ஒப்பவினிதென்பான், எனைத்துமினிதென்றான்.
சிறப்புமமை விகாரத்தாற்றெடுகது. தான்றறியவகை கூறியவாறு. (௨)

கஉ௦௩. நினைபபவர் போன்று நினையார்கொ ழுமமல
சினைபபது போன்று கெடும. ௩

தலைமகனை நினைநது வருநதுகின்ற தலைமகள் தோழிகுஞ்சு
சொல்லியது.

இ-ள். துமமல சினைபபதுபோன்று கெடும — எனக்குந துமமல எழுவது
போன்று தோனறிக கெடாதினது, — நினைபபவாபோன்று நினையார்கொ
— அத்நாற் காதலா என்னைநினைப்பாராபோன்று நினையார்கலவேண்டும், எ-று.

சினைத்தல அருமபுதல. சேயமைக்கண்ணராய கேளிர நினைநதுழி அநநி
னைக்கப்பட்டார்க்குத் துமமற்றோன்றுமென நுழைகிபலபற்றித் தலைமகனெடுத்த
துக்கொண்ட வினை முடிவதுபோன்று முடியாமையுணர்ந்தாள சொல்லியதா
யிற்று. (௩)

கஉ௦௪. யாழு முளேங்கொ லவாநெஞ்சத் தெந்நெஞ்சத்
தோலு வுளரே யவா. ௪

இதுவுமது.

இ-ள். எந்நெஞ்சத்து அவா ஓ உளரே — எம்முடையநெஞ்சத்து அவா
எப்பொழுதுமுளரேயாயிராநின்றா, — அவா நெஞ்சத்து யாழும் உளேங்
கொல்—அவ்வகையே அவருடைய நெஞ்சத்தும் யாழுமுளமாதமோ, ஆகே
மோ! எ-று.

ஒகாரவிடைச்சொல் ரண்டிடைவிடாமையுணர்த்துகின்றது. உளமாயும் வினை
முடியாமையின் வாராராயினரோ, அது முடிந்தம் இலமாகலின் வாராராயி
னரோவென்பது கருத்து. (௪)

கஉ௦௫. தந்நெஞ்சத் தெமமைக கழிகொண்டார நானூர்கொ
லெந்நெஞ்சத் தோவா வரல. ௫

இதுவுமது.

இ-ள். தந்நெஞ்சத்து எம்மைக கழிகொண்டார— தம்முடையநெஞ்சினக
ண்ணே யாஞ்செல்லாமல் எம்மைக காவல்கொண்ட காதலா— எந்நெஞ்சத்து
ஒவா வரல நானூர்கொல்—தாமெம்முடையநெஞ்சினகண் ஒழியாது வருதலை
நானூர்கொல்லோ! எ-று.

ஒருவரைத் தங்கண் வருதற்கு ஒருகாலமுடம்படாது தாம்வாகட்பலகாது
ஞ்சேரல் நானுடையாசெயலன்மையின், நானூர்கொலென்றான். (௫)

கஉ௦௬. மற்றியா னென்னுளேன் மன்னே வவரோடியா
ஹறநா ஞ்ளள வுளேன். கூ
அவரோடு புனாரதஞ்ஞானறையின்பத்தை நினைந்து இறந்துபாடெய
தாநின்றாய அதுமறத்தலவேணும்மென்றாடஞ்ச
சொல்லியது.

இ-ள். யான் அவரோடு உற நாள் உளள உளேன்—யான் அவரோடு புன
ர்நதஞ்ஞானறையின்பத்தை நினைதலான் இத்துணபவெள்ளத்தம் உயிரவாழ்கி
னனேன்,—மற்று யான் என்னுளேன்—அதுவினரூயின, வேறெத்தால உயிர்
வாழ்வேன்! எ-று.

நாள் ஆகுபெயர். உயிரவாழ்தற்கு வேறுமுன், அவைபெற்றிலெனென்பது
பட நினைமையின, மன் ஒழியிசைக்கண வந்தது. அவை அவனறுதுவருதல்,
தனறுதுசேறமுதலாயின. அவை யாவுயினமையின, இ நவல்லது எனக்கு
ப பறறுக்கோடில்லையென்பது கருத்தது (சு)

கஉ௦௭. மறப்பி னெவனுவன் மறகொன் மறப்பறியே
ஹளளினு முளளஞ் சுடும். எ
இதுவுமது.

இ-ள். மறப்பு அறியேன் உளளினும் உளளம் சுடும்—அவவின்பத்தை மற
த்தலறியேயுய இன்றுளளாறிற்கவும், பிரிவு என்னுளளத்தைச் சுடாநின்றது,
—மறப்பின எவனுவன்—அங்கனம் பிரிவாற்றாத யான் மறநதால் இறந்துப
டாது உளேனுவது எத்தால்! எ-று.

மறக்கப்படுவது அதிகாரத்தான் வந்தது. மனாண்டிம் அது படநின்றது ஒழி
யிசையாயிற்று. கொல அசைநிலை. (எ)

கஉ௦௮. எனைத்து நினைப்பினுங் காயா ரனைத்தன்றோ
காதலா செய்யுஞ் சிறப்பு அ
இத்துணபமறிந்துவந்து காதலா நினக்கின்பஞ்
செய்வொன்றாடஞ்ச சொல்லியது.

இ-ள். எனைத்து நினைப்பினும் காயா — தம்மை யானெத்துணையும் மிகநி
னைநதாலும் அதற்கு வெகுளார, — காதலா செய்யும் சிறப்பு அனைத்து அன
றோ—காதலா எனக்குச் செய்யுமின்பமாவது அவ்வளவன்றோ! எ-று.

வெகுளாமை அதற்குடம்பட்டு நெஞ்சின்கணிற்றல். தனக்கு அவவின்பத்தி
ற்சிறந்ததினமையின, அதனைச் சிறப்பென்றான். காதலர்நம்மாடருளென
தும், செய்யுங்குணமென்றும், பாடமோதுவாருமுளா. தோழி கூறியவதனைக்
குறிப்பானிகழ்ந்துகூறியவாறு. (அ)

கஉ௦௯. விளியுமெ னின்னுயிர் வேறல்ல மென்பா
ரளியினமை யாற்ற நினைந்து. கூ
தலைமகனாதுவரக் காணாது வருந்துகின்றான் வறபுறுத்தற்
தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். வேறு அல்லம் எனப்பா அளியினமை ஆற்ற நினைந்து — முன்பெ
ல்லாம் நாமிருவரும் வேறல்லமென்று சொல்லுவாரதளியினமையை மிகவுநி
னைந்து,— என இன்னுயிர் விளியும்—எனதினியவுயிர் கழியாநின்றது.எ-று.

அளியினமை பின்வருவராகலுமாயப்பிரிதலும், பிரிந்தவாராமையும், ஆன்
டுநின்றழித தூதுவிடாமையும் முதலாயின, பிரிவாற்றல்வேண்டுமென வறபு
அத்தாடகு எனையா கழிகின்றது பிரிவிற்கனது அவரன்பினமைககென எதி
ரழிந்தது கூறியவாறு. (௬)

கஉ௧௦. விடாஅது சென்றாக கண்ணிறா காண்ப
படாஅதி வாழி மதி. ௧௦

* வனபுறையெதிரழிந்தாள காமயிக்ககழிபடராமசொல்லியது.

இ-ள். மதி—மதியே,—விடாது சென்றாக கண்ணிறால் காண்ப படாதி
—என்னெஞ்சின இடைவிடாதிருந்தே விட்டுப்போயினுளா பானெனகண்ண
ளவானாயினும் எதிர்ப்படுமவகை நீ படாதொழிவாயாக. எ-று.

கண்ணளவானெதிர்ப்படுதலாவது மதி இருவரானுநோக்கப்படுதலின் இரு
வாகண்ணும் அதனகண்ணே சோதல். முதலொடு சினைக்கொற்றமமையுண்மை
யிற சென்றாககாணவென்றும், குறையுறுகின்றாளாகலின் வாழியென்றுங்
கூறினாள். இனிப் படாதென்பது பாடமாயின, கனவிடைக கண்ணிறாகாணு
மாறு மதி படுகின்றதிலையென அதனாறையிலெழுது வருந்துகின்றாள கூற
ருக்குக. இப்பொருட்கு வாழியென்பது அசைநிலை. (௧௦)

கஉஉ ம அதி.—கனவுநிலையுரைத்தல்.

அஃதாவது தலைமகள் தானகண்ட கனவினதுநிலைமையைத் தோழிகுசு
சொல்லுதல். அககனவு நனவினகண்ணிவழிகுத்யாறகண்டதாகலின், இது
நினைந்தவாபுலமபலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கஉ௧௧. காதலா தூதொடு வந்த கனவினுக்
கியாதுசெய வேன்கொல விருந்தது. ௧
தலைமகனூதுவரக்கண்டாள் சொல்லியது.

இ-ள். காதலா தூதொடு வந்த கனவினுக்கு—யான வருந்துகின்றதறிந்து
அதுதீரக காதலா விடுத்த தூதினைக்கொண்டு எனமாட்டுவந்த கனவினுக்கு
—விருந்தது யாது செயவேன—யான விருந்தாக யாற்றைச்செயவேன! எ-று.
விருந்தென்றது விருந்திற்குச்செய்யமுடிகாரத்தினை. அது கனவிற்கொன்று
காணுமையின், யாதுசெயவேனென்றாள். (௧)

கஉ௧௨. கயலுண்கண் யானிரப்பத் துஞ்சிற கலந்தாக
குயலுண்மை சாற்றுவேன மன். ௨

தூதுவிடக்கருதியாள் சொல்லியது.

இ-ள். கயல் உண்கண் யான இரப்பத் துஞ்சின— துஞ்சாதுவருந்துகின்ற
என்கயல்போலுமுண்கண்கள் யானிரந்தாற துஞ்சுமாயின், — கலந்தாககு
உயல் உண்மை சாற்றுவேன—கனவிடைக காதலாக காண்பேன, கண்டால்
அவாக்கியானுற்றியுளேயாதனமையை யானே விரியச்சொல்வேன். எ-று.

கயலுண்கண்ணொள்ளு, கழிந்தலத்திற்கிரங்கி, உயல் காமநோய்குத் தப்ப
தல், தூதர்க்குச்சொல்லாது யாமடக்குவனவும சொல்லுவனவற்றுள்ளுஞ்சுரு

க்குவனவற்றினபரப்புதேதான் தச்சொலவேனென்னுங்கருத்தாற்சாற்றுவேனெனாள். இனி அவையுந் தஞ்சா சாற்றலுங்கூடாதென்பதுபட நின்றமையின, மன ஒழியிசைக்கண வந்தது. முனனுந்கண்டாள் கூற்றாகலின், கனவுநிலையுரைத்தலாயிற்று. (௨)

௧௨௧௩. நனவினா னலகா தவரைக கனவினா
காண்டலி னுண்டென னுயிர். ௩

ஆற்றொனக கவனமுடகு ஆற்றுவலென்பதுபடச
சொல்லியது.

இ-ள். நனவினா நலகாதவரை—நனவினகண வந்த தலையளிசெய்யாதாரை—கனவினா காண்டலின் என உயிர் உண்கி—யான கனவினகட்கண்டகாட்சியானே எனையிருண்டாகாநின்றது. எ-று.

முனறறுருபுகள மூனறன்பொருணமைக்கண வந்தன. அக்காட்சியானே யானாற்றியுள்ளானெனே நீகவலலவேண்டாவென்பதாம். (௩)

௧௨௧௪. கனவினா னுண்டாகுங் காம நனவினா
னலகாரா நாடித் தாற்றகு. ௪
இதுவுமது.

இ-ள். நனவினா நலகாரா நாடித் தாற்றகு—நனவினகணவந்து தலையளிசெய்யாதாரா அவாசென்றுழி நாடிக்கொண்டிவந்து கனவு தருதலான,—கனவினா காமம் உண்டாகும்—அக்கணவின் கண்ணே எனக்கின்பமுண்டாகாநின்றது. எ-று.

காமம் ஆகுபெயர். நானகாவது மூனறன்பொருணமைக்கண வந்தது. இயல்பான நலகாதவரை அவாசென்ற தேயமநின்று சென்று கொண்டிவந்து நந்து நலகுவித்த கனவால் யானாற்றுவலென்பதாம். (௪)

௧௨௧௫. நனவினா கண்டதூஉ மாங்கே கனவுநதான்
கண்ட பொழுதே யினிது. ௫
இதுவுமது.

இ-ள். நனவினா கண்டதூஉம் (இனி ௩) ஆங்கே—மூனன்னவினகண அவரைக்கண்டு நுகாநதவின்பநதாறுமினிதாயிற்று அப்பொழுதே,—கனவுநதான் கண்டபொழுதே இனிது—இன்று கனவினகட்கண்கி நுகாநதவின்பமும் அக்கண்டபொழுதேயினிதாயிற்று, அதனால் எனக்கிரண்கிமொத்தன. எ-று.

இனிதென்பது முனலுங்கூட்டப்பட்டது. கனவு ஆகுபெயர். முன்னம் யானபெற்றதிவவளவே, இன்னும் அதுகொண்டாற்றுவலென்பதாம். (௫)

௧௨௧௬. நனவென வொன்றிலலை யாயிற் கனவினா
காதலா நீங்கலா மன். ௬
இதுவுமது.

இ-ள். நனவென ஒன்று இல்லையாயின—நனவென்றுசொல்லப்படுகின்ற ஒருபாவியிலையாயின,—கனவினா காதலா நீங்கலா—கனவின் கணவந்து கூடிய காதலா என்னைப் பிரியார். எ-று.

ஒன்றென்பது அதனகொடுமைவிளக்கி நின்றது. அஃது இடையேபுகுந்த கனவைப்போக்கி அவரைப் பிரிவித்ததென்பதுபட நின்றமையின, மன ஒழியிசைக்கண வந்தது. கனவிற்பெற்றறுகின்றமை கூறியவாறு. (௬)

கஉக௭. நனவினென்னை
விழித்துழிக் கா

ஆறரு

இ-ள். நனவினான நல்காக் கொ

தலையளிசெய்யாத கொடியவா—

மமப் பீழிப்பது என—நா

டோறுங்கனவினகனவந்து நமமைவரு, பவியைப்புறதி எ-று.

பிரிதலும் பின்னினைதுவாராமையுநோதிக் கொடியாரொனறும், கனவிற்
ரோணமேலராய விழித்துழிக் கரத்தலின அதனாறுநதுன்பமாகாநின்றதென
பாள பீழிப்பதெனறுங்குறினாள். நனவினிலலது கனவினுமில்லையென்பா, அது
கண்டிலமென்பதாம். (௭)

கஉக௮. துஞ்சங்காற ரோணமேல ராநி விழிகருங்கா
னெஞ்சுதத ராவா விராநது. ௮

தாறாறுதற்பொருட்கித சலைமகனையிறப்பித்தாடகு
இயற்படமொழிந்தது.

இ-ள். துஞ்சங்கால தோணமேலராகி — எனெஞ்சாவிடாதுறைகின்றகா
தலா யானறுஞ்சுமபொழுது வந்து எனரோணமேலராய— விழிகருங்கால
விராநது நெஞ்சுததராவா—பின் விழிகருமபொழுது விராநது பழையநெஞ்
சினகண்ணராவா. எ-று.

கலவிவிட்டுமறையுங்ககிமைப்பறி விராநதெனறாள். ஒருகாலும் என்னினீங்
கியறியாதாரை நீ நோவற்பாலையல்லையென்பதாம். (௮)

கஉக௯. நனவினா னலகாரா நோவா கனவினா
காதலாக காணு தவா. ௯

இதுவுமது.

இ-ள். கனவினா காதலாக காணுதவா — தமக்கொருகாதலரினமையின்
அவரை கனவிற்கண்டறியாத மகளிர் — நனவினான நலகாரா நோவா—
தாமறிய நனவினகண வந்து நலகாத நங்காதலரை அன்பிலொன நோவா
கிறபா. எ-று.

இயற்பழித்ததொருது புலக்கினறாளாகலின, நனமைதோனறக் கூறினாள்.
தமக்குங்காதலருளராய அவரைகனவிற் கண்டறிவாராயின நங்காதலா கன
வினகணுறநிலகுதலறிந்து நோவாரொன்பதாம். (௯)

கஉஉ௦. நனவினா நநீத்தா ரொன்பா கனவினா
காணாகொ விவலு ரவா. ௧௦

இதுவுமது.

இ-ள். இவ்லுரவா நனவினான நநீத்தா எனபர் — இவ்லுரினமகளிர் நன
வினகண நமமை நீத்தாரொன்று நங்காதலரைக் கொடுமைகூறுகிறபா,—கன்
வினா காணாகொல—அவா கனவினகண நீங்காதுவருதல கண்டறியாரோ
எ-று.

எனனொடு தன்னிடை வேறுறுமையினறாமின யானகண்டது தானுங்கண்ட
மையும், அதுகாணுது அவரைக்கொடுமைகூறுகின்றமையின் அயலாளையாமெ
னனுங்கருத்தால், இவ்லுரவொனறாள். (௧௦)

க்குவனவற்றினபரப்புதோன்றச்சொல்வென்னுடி-ரங்கல்.

எனாள். இனி அவையுந் தஞ்சா சாற்றலுங்கூடாச்செக்கண்டு தலைமகளிரங்குதல். மன ஒழியிசைக்கண் வந்தது. முனையுங்கூடாள்பாழுதாறியிருந்தார்க்கு உரி ததலாயிற்று.

வைக்கப்பட்டது.

கஉஉக. மாலை இனலகா தவணநதா ருயிருண்ணும

வேலை நீ னுணடுமுது.

க

பொழுதொழிபுநது சொல்லியது.

இ-ள். பொழுது—பொழுதே— நீ மாலையோ அல்ல— நீ முன்னாள் கனின் வந்த மாலையோவெனின், அல்ல—மணநதா உயிர உண்ணும வேலை — இருந்தவாற்றான அநநாடகாதலமைநத மகளிருயிரையுண்ணும் இது திக்காலமாயிருந்தாய். எ-று.

முன்னாள் கூடியிருந்தாள். அநநாணமணநதாரெனவே, பின்யிரந்தாராதல பெறுதும். வாழியென்பது குறிப்புச்சொல் “வாலிழை மகளி ருயிரப்பொதிய விழுகருங் காலை” என்றேற்போல ஈண்டுப் பொதுமையாற கூறப்பட்டது. வேலையென்பது ஆகுபெயர். வேலையென்பதற்கு வேலாயிருந்தாயென்பாரு முளா.

(க)

கஉஉஉ. புனகண்ணை வாழி மருண்மலை யெங்கேளபோல

வன்கண்ணை தோநின் றுணை.

உ

தன்னுடையாற்றை அதனமேலிட்ச சொல்லியது.

இ-ள். மருண்மலை— மயங்கியமாலாய்,— புனகண்ணை—நீயுமெம்போலப் புனகண்ணையையாயிருந்தாய்,—நின் றுணை எங்கேளபோல வன்கண்ணைதோ —நின் றுணையும் எந் துணைபோல வன்கண்மையுடையதோ, கூறுவாயாக. எ-று.

மயங்குதலபகலுமிரவுந்தமுள்ளேவிரவுதல், கலங்குதலுந் தோன்றநின்றது. புனகண் ஒளியிழத்தல், அதுபற்றித் துணையுமுண்டாக்கிக் கூறினாள். எச்சவுமமை விகாரத்தாற்றொக்கது. எமக்குத்துன்பஞ்செய்தாய், நீயுமின்பமுற்றி லையென்னுங்குறிப்பால வாழியெனாள்.

(உ)

கஉஉ௩. பனியருமபிப பைதலகொண் மலை துனியரும்பித

துன்பம் வளர வரும்.

௩

ஆற்றலவேண்டுமென்ற தோழிகுச்ச சொல்லியது.

இ-ள். பனி அருமபிப பைதலகொள மலை — காதலாகுடியநாளெல்லாம் எனமுன நடுக்கமெய்திப்பசரதுவந்த மலை—துனி அருமபித துன்பம் வளர வரும்—இந்நாள எனக்கிறந்துபாடி வந்துதோன்றி அதற்குளதாரதுன்பம் ஒரு காலையென்கொருகால் மிகவாராநின்றது. எ-று.

ருளிர்ச்சிதோன்ற மயங்கிவருமாலையென்னுஞ்செம்பொருள் இக்குறிப்புண ரநின்றது. துனி உயிரவாழ்தற்கணவெறுப்பு. அதனால் யானாறுமாறெனையென்பது குறிப்பெச்சம்.

(௩)

கஉஉ௪. காதல ரிலவழி மலை கொலைக்களத்

தேதிலர் போல வரும்.

ச

இதுவுமது.

இ-ள. மாலை—காதலருள்ளபொழுதெல்லாம் என்னுயிர்தனிப்ப வந்தமாலை,—காதலா இல்வழி—அவரிலலரத இப்பொழுது—கொலைக்களத்து ஏதிலாபோல வரும்—அஃதொழிந்ததிறறலேயனதிக கொலவங்கூரியற்கொலைஞர் வருமாறுபோல அவவுயிரைக்கோடறகு வாராரினரது. எ-று.

ஏதிலா அருளயாதுயிலலா. முன்னெல்லாம் எனக்கு நடப்பாய இனபஞ்செயதுவந்தபொழுதும் இன்று எனமேற்பகையாயது துன்பஞ்செயதுவாராரினரது, இனி யாறாறுமாறெனையெனபதாம். (சு)

கஉ௨௫. காலேக்குச செய்தநன நென்கொ லெவன்கொல்யான்
மாலேக்குச செயத பகை. (ரு)

இதுவுமது.

இ-ள. காலையும், மாலையும், அவா கூடியஞானதுபோலாது இஞ்ஞான்று வேறுபட்டுவாராரின்றன. அவற்றள, —யான காலேக்குச செய்த நனது என. — யான காலேக்குச செய்தவுபகாரம் யாது? — மாலேக்குச செயத பகை எவன— மாலேக்குச செயத அபகாரம் யாது? எ-று.

கூடியஞானது பிரிவொன்றஞ்சப்பண்ணிய காலே அஃதொழிந்த இஞ்ஞான்று கங்குலவெள்ளத்திற்குக் களாயாய வாராரினர்தென்னுங்கருத்தால் நன நென்கொலெனும், கூடியஞானது இனபஞ்செயதுவந்த மாலை அஃதொழிந்த இஞ்ஞான்று அளவிறுனபஞ்செயயாரினர்தென்னுங்கருத்தாற பகையெவன்கொலென்றுங்கூறினாள். பகை ஆகுபெயர். தன்னோடொத்த காலேபோலாது மாலை தன்கொடுமையாற்றுனபஞ்செயயாரினர்தெனபதாம். (ரு)

கஉ௨௬ மாலைநோய் செயதன மணந்தா ரகலாத
காலை யறிந்த திலேன. சு

இன்று இனையாகின்ற நீ அன்று அவாபிரிவிற்குடம்பட்ட
தெனையெனருடகுச சொல்லியது.

இ-ள். மாலை நோய் செயதல் — முன்னெல்லாம் எனக்குநட்பாய இன்பஞ்செயதுபோந்த மாலை இன்று பகையாயது துன்பஞ்செயதலை—மணந்தார் அகலாத காலை அறிந்தது இலேன — காதலா பிரிதற்குமுன்னே அறியப்பெற்றதிலேன்! எ-று.

இவ்வனம வேறுபடுதலறிந்திலேன, அறிந்தேனாயின அவாபிரிவிற்குடம்பட்டேனெனபதாம். (சு)

கஉ௨௭. காலே யருமபிப பகலெல்லாம் போதாது
மாலே மலருமிந் நோய். எ

மாலேப்பொழுதினகண இனையயாதற்குக் காரண
மெனையெனருடகுச சொல்லியது.

இ-ள. இந்நோய்—இக்காமநோயாகிய பூ—காலை அரும்பி—காலைப்பொழுதின்கணரும்பி,—பகல் எல்லாம் போது ஆகி—பகற்பொழுதெல்லாம் பேரரும்பாய முதிர்ந்தது,—மாலே மலரும் — மாலேப்பொழுதினகண மலராறிற்கும், எ-று.

துயிலெழுந்தபொழுதாகலிற் கனவினகட்கட்டநினைநதாற்றதுதலபற்றிக் காலையருமபியெனறும், பின் பொழுது செலச்செல அதுமறந்து பிரிவுள்ளியாற்றாளாதலபற்றிப் பகலெல்லாமபோதாக்கியெனறும், தத்தந்தனையையுள்ளிவந்தது 'சேரும் விலங்குகளையும் மக்களையுங்கண்டு தான் அக்காலத்தினுகாரத்தின்ப நினைநதாற்றமுமையிக்குதிபற்றி மாலைமலருமென்றுங்கூறினான். பூப்போல இந்நோய் காலவயத்ததாகாநின்றதென்பது உருவத்தநாற்பெறப்பட்டது. ஏகதேசவுருவகம். (எ)

௧௨௨அ. அழலபோலு மாலைக்குத் தூதாகி யாயன்
குழலபோலுங் கொல்லும் படை. அ

இதுவுமது.

இ-ள். ஆடன குழல — முன்னெல்லாம் இனிதாயப்போந்த ஆயனகுழல — அழலபோலும் மாலைக்குத் தூதாகி — இதுபொழுது அழலபோலச் சுழிவதாய மாலைக்குத் தூதுமாய, — கொல்லும் படை — அது வந்தென்கைகொலவுழிக் கொல்லும் படையுமாயிற்று. எ-று.

பின்னின்ற போலுமென்பது உரையசை. முன்னரோ வரவுணாததலிற் றூதாயிற்று, கோற்றகருவியாகலிற் படையாயிற்று. நானே சுடவல்லமாலை இத்துணையும் பெற்றால் எனசெய்யாத்தென்பதாம். (அ)

௧௨௨க. பதிமருண்டு பைத லுழிகு மதிமருண்டு
மாலை படாதரும போழ்து. க

இதுவுமது.

இ-ள். இதற்கு முன்னெல்லாம் யானே மயங்கி நோயுழந்தேன், — மதி மருண்டு மாலை படாதரும போழ்து — இனிக் கண்டாரும மதிமருளுமவகை மாலை வரும்பொழுது — பதி மருண்டு பைதல உழக்கும — இப்பதியெல்லாம் மயங்கி நோயுழக்கும. எ-று.

மதிமருள்வென்பது மதிமருண்டெனத் திரிந்துநின்றது. கூற்றமாகக் கருதிக் கூறினார்களின, மாலைபடாதருமபோழ்தென்றான். யானிறந்துபடுவென்பதாம். மாலை மயங்கிவரும் போழ்தென மகிழ்கைகலங்கி நோயுழக்குமென்றுரைப்பாருமுளா. (க)

௧௨௩. பொருண்மாலை யாளனா யுள்ளி மருண்மாலை
மாயுமென மாயா வுயிர். ௧௦

இதுவுமது.

இ-ள். மாயா என உயிர் — காத்தலாபிரிவைப் பொறுத்தது இறந்துபடாதிருந்த என்னுயிர் — பொருண்மாலையாளனா உள்ளி மருண்மாலை மாயம் — இன்று பொருளியலபே தமக்கியலபாகவுடையவரை நினைந்து, இம்மயங்குமாலைக்கண்ணே இறந்துபடாநின்றது. எ-று.

குறித்தபருவங்கழியவும் பொருண்முடிவுநோக்கி வாராமையிற் சொல்வேறு படாமையாகிய தமமியலபொழிந்தவா அப்பொருளியலபே தமமியலபாயினா, காலமிதுவாயிற்று, இனி நீ சொல்கின்றவாற்றாற் பயனிலையென்பதாம். (௧௦)

கஉச ம் அதி.— உறுப்புநலனழிதல்.

அஃதாவது தலைமகடனகண்ணும், தோளும், துதலுமுதலாய அவயவங்
கள தமமழகழிதல். இஃது, இரகமிககுழி நிகழ்வதாகலின், பொழுதுகண்டி
ரங்கலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கஉ௩க. சிறுமை நமக்கொழியச சேடசென்றா ருள்ளி

நறுமலர் நாணிந கண்.

க

ஆற்றமைமிகுதியான வேறுபட்ட தலைமகடகுத

தோழி சொல்லியது.

இ-ள். சிறுமை நமக்கு ஒழியச சேடசென்றா உள்ளி—இவ்வாற்றமை நங்
கண்ணேறிறபத தாருசேனிடையசென்ற காதலரை நீநினைநமுதலால், —
கண் நறுமலர் நாணிந — நினகண்கள் ஒளியிழந்து முன்றமக்குநாணிய நறு
மலரகடகு இன்று தாநாணிவிட்டன. எ-று.

நமக்கென்பது வேற்றுமைமயக்கம். உள்ளவென்பது உள்ளியெனத் திரிந்து
நின்றது. உள்ளத்தென்பது காரணப்பெயர் காரியத்திற்காயவாகுபெயர். இவை
கண்டார் அவரைக்கொடுமைகூறுவார் நீயாற்றலவேணமிமென்பது கருத்து. (க)

கஉ௩உ. நயநதவா நலகாமை சொல்லுவ போலும்

பசநது பணிவாருங் கண்.

உ

இதுவுமது.

இ-ள். பசநது பணிவாரும் கண்—பசப்பெய்தனமேனீவார்கின்ற நினகண்
கள்—நயநதவா நலகாமை சொல்லுவபோலும்—நமமானயக்கப்பட்டவரது
நலகாமையைப் பிறாகருச சொல்லுவபோலாரின்றன, இனி நீயாற்றலவேண்
மி. எ-று.

சொல்லுவபோதல் அதனையவருணாதற்கனாமானமாதல். நயநதவாக்கென்று
பாடமோதுவாருமுளர். (உ)

கஉ௩௩. தணநதமை சால வறிவிப்ப போலும்

மணநதநாள வீங்கிய தோள்.

௩

இதுவுமது.

இ-ள். மணநத நாள வீங்கிய தோள்—காதலர் மணநதனானது இன்பமிகு
திராறழிரிதந் நினரோள்கள்—தணநதமை சால அறிவிப்பபோலும்—இன்று
அவாபிரிந்தமையை விளங்க உணர்த்துவபோல மெலியாரின்றன, இது தகாது.
எ-று.

அன்றுமவவாறுபூரிதது இன்றுமியவாறுமெலிந்தால் இரணியங்கண்டவா கடி
தினநிந்து அவரைத் தகவினமைகூறுவொன்பதாம். (௩)

கஉ௩௪. பணைநீங்கிப் பைந்தொடி சோருந் துணைநீங்கித்

தொலகவின் வாடிய தோள்.

ச

இதுவுமது.

இ-ள். துணைநீங்கித் தொலகவின் வாடிய தோள் — அன்றுநதநதுணை
வா நீங்குதலான அவரார்பெற்ற செயற்கையழகேயன்றிப் பழையவியற்கைய

முகுமிழரத இத்தோள்கள்— பணை நீங்கிப் பைந்தொடி சோரும்— இன்றதற்குமேலே தம்பெருமையிழந்து வளை கழலாநின்றன, இவையிங்ஙனஞ்செயற்பாலவல்ல. எ-று.

பெருமையிழத்தல் மெலிதல். பைந்தொடி பசியபொனற்றசெயத்தொடி. சோருமெனனும் வளைத்தொழில் தோண்மேனின்றது. அன்றும் பிரிந்தாரொன்று அவரனபின்மையுணர்த்தி இன்றும் குறித்தபருவத்து வந்திலொன்று அவரபொயமையுணர்த்தாரின்றன, இனி அவற்றைக் கூறுகின்றாமேற் குறையுண்டோவென்பதாம். (ச)

கஉ௩௫. கொடியார கொடுமை யுரைக்குந் தொடியொடு
தொலகவின வாடிய தோள்
இதுவுமது.

இ-ள். கொடியார கொடுமை உரைக்கும்— கவவுகை நெகிழினும் ஆற்றா தாட்டு இக்காலநீட்டத்து எனனமென்று நினைந்த கொடியாரது கொடுமையைத் தாமே சொல்லாநின்றன—தொடியொடு தொல கவின வாடிய தோள்—வளைகளுங்கழன்று பழையவியற்கையழகுமிழரத இத்தோள்கள், இனியதனை யாமறைக்குமாறெனவே! எ-று.

உரைக்குமென்பது அப்பொருண்மைதோன்ற நின்ற குறிப்புச்சொல். ஒடு வேறுவினைக்கண வந்தது. அவொடு கலந்த தோள்களே சொல்லுவனவானால் அயலாசொல்லுதல் சொல்லவேண்டுமோவென்பதாம். (ரு)

கஉ௩௬. தொடியொடு தோணெகிழ நோவ லவகை
கொடிய றெனக்கூற றெனது.
தானுறுத்தப்பொருட்டியறப்பழித்த தோழிக்குத்
தலைமகள் சொல்லியது.

இ-ள். தொடியொடு தோள் நெகிழ — யானுறையும் எனவயத்தவன்றித் தொடிகள் கழலுமாறு தோள்கண்மெலிய, — அவகை கொடியா எனக் கூறல் நொந்து நோவல் — அவற்றைக் கண்டு, நீயவகைக்கொடியொனக் கூறுதலைப் பொறுது யானென்னுள்ளே நோவாநின்றேன். எ-று.

ஒடு மேலவந்தபொருண்மைதது. யானுறறேனுகின்றது அவா வாராததற்கன்று நீகூறுகின்றதற்கென்பதாம். (சு)

கஉ௩௭. பாடு பெறுதியோ நெஞ்சே கொடியாக்கென
வாடுதோட பூச லுதைத்து.
அவவியறப்பழிப்புப்பொறுது தன்னெஞ்சிற்குச்
சொல்லியது.

இ-ள். நெஞ்சே—நெஞ்சே,—கொடியார்க்கு என வாடு தோடபூசல் உரைத்து—இவள் கொடியாநன்கின்றவாக்கு நீசென்று எனமெலிகின்றதோளினால் விளைகின்ற ஆரவாரத்தைச் சொல்லி — பாடு பெறுதியோ — ஒருமேம்பாடெய்தவலையோ, வலையாயின் அதனையொப்பதிலை. எ-று.

கொடியாக்கென்பது கொடியரல்லொன்பது தோன்றநின்றகுறிப்புச்சொல். வாடுதோளென்பதும் அவை தாமே வாடாநின்றனவென்பது தோன்றநின்ற

றது. பூசல் ஆகுபெயர். அஃது அவன் தோணைக்கியிறப்புழித்தன்மேலும் அதனாறனக்காற்றாமைமிகனமேலும் நின்றது. நினனுக்கேட்டலும் அவர் வருவார், வந்தால் இவையெல்லாரீங்கும், நீங்க அஃதெனக்குக காலதகிறாறசெய்தநன்றியாமாகலின், அதன்பயனெல்லாமெய்துகியென நுகருத்தாற பாடு பெறுதியோவெனாள். (௭)

கஉ௩அ. முயங்கிய கைகளை யூக்கப் பசுந்தது

பைந்தொடிப் பேதை நுதல். அ

வினைமுடித்து மீடலுற்ற தலைமகன் முன்னிகழந்தது

நினைந்து தன்னுள்ளே சொல்லியது.

இ-ள். முயங்கிய கைகளை ஊக்க—தன்னையிறுக்க முயங்கிய கைகளை இவட்டுநோமென நுகருதி ஒருநாள் நியானெகிழந்தேனை, — பைந்தொடிப் பேதை நுதல் பசுந்தது—அதனுடைய பொறுது பைந்தொடிகளையணிந்த பேதையது நுதல் பசுந்தது, அப்பெற்றித்தாய் நுதல் இப்பிரிவிருக்கியாதுசெய்யுமோ—எ-று.

இனிக் கடித்தெசெல்லவேண்டுமென்பது கருத்து. (அ)

கஉ௩க. முயக்கிடைத் தணவளி போழப் பசுப்புற

பேதை பெருமழைக் கண்.

க

இதுவுமது.

இ-ள். முயக்கிடைத் தன் வளி போழ—அங்ஙனங்கைகளை யூக்குதலான அம் முயக்கிடையே சிறுகாற்று நுழைந்ததாக, — பேதை பெருமழைக்கண் பசுப்புற—அதனுடையிடையீடும பொறுது, பேதையுடைய பெரியமழைக்கண்கள் பசுப்புறநன், அதத்தன்மைப்பவான கண்கள் மலைகளும், காடும், காடுமாய் இவ்விடையீடுகளையெல்லாம் யாங்ஙனம் பொறுத்தன! எ-று.

தன்மை ஈண்டு மென்மைமேனிந்நது. போழுவென்றது உடம்பிரண்டும் ஒன்றானதுதோன்ற நின்றது. மழை குளிர்ச்சி. (க)

கஉ௪0. கண்ணின் பசப்போ பருவர லெயநினறே

யொண்ணுதல் செயத்து கண்டு.

க0

இதுவுமது.

இ-ள். கண்ணின் பசப்போ பருவர ளெயநினறு— தணவளி போழவந்த கண்ணின்பசப்புத் துன்பமுற்றது, — ஒண்ணுதல் செயத்து கண்டு— தனக்கயலாய் ஒண்ணுதல் விளைத்த பசப்பைக் கண்டு. எ-று.

அது கைகளை யூக்க அவ்வளவிற்பசுந்தது, யான கைகளையும்க்கி மெய்களுநீங்கிச் சிறுகாற்று ஊடறுக்குநதுணையும் பசநிலென்னத் தணவன்மையும் அதன்மென்மையுங்கருதி வெள்கிறநென்பதாம்: ஆகவே, அவளுறுப்புக்கள் ஒன்றி னொன்று முறபட்டி நலனழியும், யாங்கடித்தெசேறுமென்பது கருத்தாயிற்று.

கஉரு ம அதி.—நெஞ்சொடுகிளத்தல்.

அஃதாவது ஆற்றாமை மீதாரத் தனக்கோபற்றுக்கோடு காணாத தலைமகள் தன்னெஞ்சொடு செய்திறந்நியாது சொல்லுதல். இஃது, உறுப்புக்கள் தந்நலனழிந்தவழி நிகழ்வதாகலின், உறுப்புநலனழித்தலினை வைக்கப்பட்டது.

கஉசக. நினைத்தொன்று சொல்லாயோ நெஞ்சே யெனைத்தொன்று
மெவ்வரோய தீர்க்கு மருந்து. க

தன்னுற்றமைதிருந்திறனுடையது.

இ-ள். நெஞ்சே— நெஞ்சே, — எவ்வரோய தீர்க்கும் மருந்து ஒன்று—
இவ்வெவ்வரோயினைத் தீர்க்குமருந்தாவதொன்றை, —எனைத்து ஒன்றும் நினை
த்துச் சொல்லாய்— யானறியுமாற்றலின், எத்தனையதாயினொன்றாயினும்
நீயறிந்தெனக்குச் சொல். எ-று.

எவ்வம் ஒன்றானுநீராமை. உயிரினுஞ்சிறந்த நாணினைவிடநிச செயவதாய
தொன்றாயினுமென்பாள், எனைத்தொன்றுமென்றாள். (க)

கஉசஉ. காத லவரில ராகநீ நோவது

பேதைமை வாழியென் னெஞ்சு. உ

தலைமகனைக் காண்டறகண் வேட்கையிருக்கியாற்சொல்லியது.

இ-ள். என நெஞ்சு வாழி — எனநெஞ்சே, வாழ்வாயாக, —அவா காதல்
இலராக நீ நோவது—அவா நங்கட்காதலிலராகவும் நீயவாவருநோக்கி வரு
ந்துதற்கேது— பேதைமை—நின்பேதைமையே, பிழிதலை. எ-று.

நமமை நினையாமையின் நங்கட்காசுல்லொன்பதறியலாம், அஃதறியாமை
மேலும் அவாபாற்செல்லக் கருதாது அவாவரவு பார்த்து வருந்தாநின்றாய்,
இது நீசெய்துகொள்ளின்றதென்னுங்கருத்தாற் பேதைமையென்றாள். வாழி
இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. யாமவாபாற்சேறலே அறிவாவதென்பதாம். (உ)

கஉசங். இருந்தாளி யென்பரித நெஞ்சே பரிந்துள்ளல்
பைதலேய செயதாக்க ணில். ஈ

இதுவுமது.

இ-ள். நெஞ்சே இருந்து உள்ளிப் பரிதல் என—நெஞ்சே, அவாபாற்செல்
வதுஞ்செய்யாது ஈண்டிறந்துபடுவதுஞ்செய்யாதிருந்து அவாவரவுநின்றது
நீவருந்தகின்றதென்கை! — பைதல் நோய் செயதாக்கண பரிந்து உள்ளல்
இல்— இப்பையுளேயசெய்தாரமாட்டி நமக்கிரங்கிவரக்கருத்துநல் உண்டாகா
து. எ-று.

நமமாட்டருளுடையரன்மையிற் குமாக வாரா, நானுசேறலே இனித தரு
வதென்பதாம். (ங)

கஉசச கண்ணுங் கொளச்சேறி நெஞ்சே யிவையென்னைத்
தின்னு மவாககாண லுற்று. ச

இதுவுமது.

இ-ள். நெஞ்சே கண்ணும் கொளச்சேறி—நெஞ்சே, நீயவாபாற்சேறலுற்று
யாயின இக்கண்களையும் உடன்கொண்டு செல்வாயாக, —இவை அவாக காணல்
உற்று என்னைத் தினனும்—அன்றி நீயே சேறியாயின, இவைதாங்காட்சிவிதப
யினால் அவரைக் காண்டலவேண்டி நீகாட்டென்று என்னைத் தின்பன்போன்று
நலியாநிற்கும். எ-று.

கொண்டென்பது கொள்வெனத் திரிந்துகின்றது. தின்னுமென்பது இலக்க
ணைக்குறிப்பு. அந்நலிவுதிர்க்கவேண்டுமென்பதாம். எனந்து தானசேறலரு
பித்து. (ச)

கஉசரு. செற்ற நானக்கை விடலுண்டோ நெஞ்சேயா
முற்ற லுறாஅ தவா ரு

இதுவுமது

இ-ள். நெஞ்சே—நெஞ்சே, —யாம உற்றால் உறாதவா — யாம தமமையு
றத் தாமுறாத நவகாதலரை—செற்றானைக் கைவிடல உண்டோ—வெறுத்தா
னொன்று கருதிப் புலநது கைவிட்டிருக்காம வலி நமக்குண்டோ, இல்லை. எ-று.
உறுதல் அனபுபிதல. அவவலியின்மையின் அவாபாறசெலவதே நமக்குத்
தகுவதென்பதாம். (ரு)

கஉசசு. கலந்துணாததுங் காதலர்க் கண்டாற புலநதுணராய
பொயக்காய்வு காயதியென நெஞ்சு. கா
தலைமகன்கொடுமைநினைநது செலவு—ன்
படாதநெஞ்சினைக் கழறியது.

இ-ள். என நெஞ்சு — எனநெஞ்சே, — கலந்து உணாததுங் காதலர்க்
கண்டாற புலநது உணராய—யானறமமொடு புலநதால் அப்புலவியைக் கல
விதனானே சீதகவலல காதலரைக் கண்டாற பொய்யேயாயினும் ஒருகாற
புலநது பின்னதனைநீங்கமாட்டாய்,—பொயக் காயவு காயதி—அதுவுமாட்
டாதநீ இப்பொழுது அவர்கொடியுனைப் பொயக்காயவுகாயாரின்றாய், இனி
யிதனையொழிநது அவாபாறசெலவது துணிவாயாக. எ-று.

கலத்தலானெனலும் பொருட்டாய் கலக்கவென்பது திரிந்துகின்றது. அக்
கூணுணாத்தலாவது கலவியினபத்தைக் காட்டி அகனாமயக்கிப் புலவிக்ருதி
ப்பினையொழித்தல. பொயக்காயவு நிலையிலவெறுப்பு. கண்டானமாட்டாதநீ
காணுவழி வெறுக்கின்றதன்றி பயனில்லையென்பதாம். (சு)

கஉசஎ. காமம் விடுவொன்றோ நாணவிடு நன்னெஞ்சே
யானோ பொறேனிவ விரண்டு. எ
நாண்டித்தலின் அச்செலவொழிவான சொல்லியது.

இ-ள். நன்னெஞ்சே—நல்லநெஞ்சே, — ஒன்று காமம் விடு—ஒன்றினுண
விடமாட்டாயாயிற் காமவேட்கையை விடு,—(ஒன்று) நாண விடு—ஒன்றின்
துவிடமாட்டாயாயின் நாணனை விடு, — இவ்விரண்டு யானோ பொறேன—
அன்றியே இரண்டும்விடாமை நினக்குத்தாயின், ஒன்றற்கொன்று மறுதலையாய
இவ்விரண்டினையும் உடனறாமுமதுகை யானிலன். எ-று.

யானோவெனலும் பிரிநிலை நீபொறுப்பினுமென்பதுபட நின்றது. நன்னெ
ஞ்சேயென்றது, இரண்டையும் விடாது பெணமையை நிலைபெறுததலின், நல்லை
யென்னுமுகுறிப்பிற்று. அது நன்றேயெனினும் என்னுயிருண்டாதல சாலாமை
யின், அதற்காகின்றிலேனென்பதாம். முற்றுமமை விகாரத்தாற்றுககது. (எ)

கஉசஅ. பரிந்தவா நலகாரொன் றேங்கிப் பிரிந்தவா
பின்செலவாய் பேதையென் நெஞ்சு. அ

இதுவுமது.

இ-ள். என் நெஞ்சு—என்னெஞ்சே,—அவர் பரிந்த நல்காரொன்று—அவர்
இவ்வாறமுமையையறியாமையின் நொந்துவந்து தலையளிசெய்யாராயினு

கடகூ0 . கடகூ ம. அதி.— நிறையழிதல்.

ன்றுகருதி—பிரிந்தவர்பின ஏங்கிச் செலவாய பேதை—அஃதறிவித்தறபொருட்டி நமமைப்பிரிந்துபோயவாபின ஏங்கிச் செலவற்ற நீ யாதுமறியாய், எ-று.

ஆற்றமைகணரிவைததும் நலகாது போயினாைக் காணாதவழிச் சென்றறிவித்ததுணைபானே நலகவருவொன்று கருதினமைபிற பேதையென்றாள். (அ)

கஉசகூ. உள்ளத்தாரா காத லவராக வுள்ளிநீ

யாருழைச சேறியென் னெனஞ்சு. கூ

இதுவுமது.

இ-ள். என நெஞ்சு—என்னெஞ்சே,—காதலவா உள்ளத்தாராக—காதலா நின்னகத்தாராக,—நீ உள்ளி யாருழைச சேறி—முனபெல்லாங்கண்ணிவைத்து இப்பொழுது நீபுறத்துச் தேடிச் செல்கின்றது யாரிடத்து எ-று.

உள்ளமென்புழி அமரூப பருகிப்பொருளவிடுதி. நின்னகத்திருக்கின்றவரை அஃதறியாது புறத்துத்தேடிச் சேறல நகையுடைத்து, அதனையொழியென்பதாம். (க)

கஉரு0. துன்னாத துறந்தாரா நெஞ்சத் துடையேமா

வின்னு மிழத்ததுங் கவின.

க0

அவமைற்றநதாற்றலவேண்டுமென்பதுபடச சொல்லியது.

இ-ள். துன்னாத துறந்தாரா நெஞ்சத்து உடையேமா — நமமைக்கூடாவண்ணநதுறந்துபோயினாை நாம நமமகத்துடையேமாக,—இன்னும் கவின இழத்தம் — முன்னிழந்த புறக்கவினையன்றி நின்ற அக்கவினுமிழப்பேம. எ-று.

“சூன்றி—னெஞ்சுபக வெறிந்த வருசுடா நெடுவேல”என்புழிப்போல நெஞ்சென்பது ஈன்றும் அகப்பொருட்டாய்நின்றது. அவா நமமைத்துன்னுமற்று நந்தாராகவும், நாமவமைற்றதனமாட்டேமாகவும், போன மெய்ககவினையன்றி நின்றநிறையுமிழப்பேமென்பதாம். (க0)

கஉகூ ம் அதி.— நிறையழிதல்.

அஃதாவது தலைமகள் மனத்தடைகற்பாலனவற்றை வேட்கைமிகுதியான அடக்கமாட்டாது வாயவிடுதல் “நிறையென்ப படுவது மறைபிற ரறியாமை” என்றா பிறநம். அஃதழித்தகாரணம் நெஞ்சொடுகின்றதமையின, இது நெஞ்சொடுகிளத்தலின்பின வைக்கப்பட்டது.

கஉருக. காமக கணிச்சி யுடைகரு நிறையென்னு

நாணுத்தாழ வீழத்த கதவு. க

நாணுநிறையுமிழியாமை நீயாற்றலவேண்டுமென்ற தோழிக்குத்

தலைமகள் சொல்லியது.

இ-ள். நாணுத தாழ வீழத்த நிறையென்னும் கதவு—நாணுய தாழினைக் கோத்த நிறையென்னுங்கதவினை —காமக் கணிச்சி உடைக்கும்—காமவேட்கையாகிய கணிச்சி முறியாநின்றது, இனி அவைநிறைவுமில்லை, யாறாற்றாதுமில்லை. எ-று.

கணிச்சி கூநதாலி, நாணுள்ள துணையும் நிறையழியாதாகலின் அதனைத் தாழாக்கியும், அகத்துக்கிடந்தன பிறாகொள்ளாமறகாததலின் நிறையைக் கதவாக்கியும், வலியவாபத தாமாக நீங்காத அவவிரண்டனையும் ஒருங்குநீக்கலிற்றனகாமவேடகையைக் கணிச்சியாக்கியுங்கூறினாள். (க)

கஉருஉ. காம மெனவொன்றோ கணணின்றென் னெஞ்சத்தை யாமத்து மாளுந் தொழில். ௨

நெஞ்சினகடோனறிய காமம் நெஞ்சாலடக்கப்படு

மெனமுட்குச சொல்லியது.

இ-ள். யாமத்தும என நெஞ்சத்தைத் தொழில் ஆளும்—எல்லாருந்தொழிலொழியுமிடையாமத்தும எனநெஞ்சத்தையொறுத்துத் தொழிலகொள்ளாநின்றது,— காமமென ஒன்று கண இன்று — ஆகலாற் காமமெனறுசொல்லப்பட்டவொன்று கண்ணோட்டமினறியிருந்தது. எ-று.

ஒவென்பது இரக்கக்குறிப்பு. தொழிலினகண்ணையாடல் தலைமகன்பாற்செலவிடத்தல். தாயைப்பணிகோடல் உலகியலன்மைபிற காமமெனவொன்றென்றும், அது தன்னைக் கொள்கின்றது அளவறியாது கோடலிற் கணணினறென்றுங்கூறினாள். அடக்கப்படாமை கூறியவாறு. (உ)

கஉரு௩. மறைப்பேன்மற் காமத்தை யானோ குறிப்பின்றித் தும்மலபோற் றோன்றி விடும். ௩

மகளிராகாமம் மறைக்கப்படுமெனமுட்குச சொல்லியது.

இ-ள். காமத்தை யான மறைப்பேன் — இக்காமத்தை யானென்னுள்ளே மறைக்கக்கருதுவேன்,—குறிப்பு இன்றித் தும்மல்போல தோன்றி விடும்— அதனான இஃதெனக்கருத்தின் வாராது தும்மலபோல வெளிப்பட்டேவிடாநின்றது. எ-று.

மன ஒழியிசைக்கண வந்தது. ஓகாரம் பிரிநிலைக்கண வந்தது. தும்மலடங்காதாற்போல அடங்குகின்றதிலையென்பதாம். (௩)

கஉருச. நிறையுடையே னென்பேனமன் யானோவென் காம மறைபிறந்து மன்று படும. ௪

இதுவுமது.

இ-ள். யான நிறையுடையேன என்பேன்—இன்றினுங்கெல்லாம் யானெனநேநிறையுடையேனென்று கருதியிருந்தேன், — என காமம் மறை இறந்து மன்று படும— அதனான இன்றெனகாமம் மறைத்தலைக்கடந்து மனநின்கண வெளிப்படாநின்றது. எ-று.

மனனும் ஒவும் மேலவற்றின்கண வந்தன. மன்றுபடுதல் பலருமறிதல். இனி எனவரைத்தனறென்பதாம். (௪)

கஉருரு. செற்றார்பின் செல்லாப பெருந்தகைமை காமநோ யுற்று ரறிவதொன தன்று. ௫

நம்மைமறந்தாரா நாழுமறக்கற்பாலமெனமுட்குச் சொல்லியது.

இ-ள். செற்றூர்பின் செல்லாப பெருந்தகைமை—தம்மையகன்றுசென்றூர் பின் செல்லாது தாரும் அகன்றுநிறகுநிறையுடைமை — காமநோய உறரா அறிவது ஒன்று அன்று — காமநோயினையுறதார அறிவதொன்றறி உறரா அறிவதொன்றன்று. எ-று.

இனபத்தொடுகழியுங்காலத்தைத் துன்பத்தொடுகழியுமாறு செயதலிற் செற்றொன்றான். பின்சேறல மனதநால் இடைவிடாதுநினைத்தல். பெருந்தகைமை மாண்டாகுபெயா. காமநோயுறதார மானமுடையார. நனநெனவுணரார மாட்டுஞ் சென்றேறிற்கும் யானறிவதொன்றனநென்பதாம். (ரு)

க௨ருசு. செற்றவர் பின்சேறல வேண்டி யளித்தரோ
வெற்றென்னை புறற துயர். சு

இதுவுமது.

இ-ள். செற்றவாபின் சேறல வேண்டி — என்னையகன்றுசென்றூர்பின்னே யான சேறலைவேண்டுதலான, — என்னை உறற துயா எறறு அளித்தது—என்னை புற்றதுயா எத்தனமையது! சாலநன்று. எ-று.

செற்றவொன்றது ஈண்டும அப்பொருட்டு. வேண்டவென்பது வேண்டியெனத் திரிந்துநின்றது. அளித்தென்பது இகழ்ச்சிகுறிப்பது. இக்காமநோய யான்சொல்லவுங்கேட்கவுமாவதொன்றன்று, சாலக்கொடித்தென்பதாம். (சு)

க௨ருள. நானென வொன்றோ வறியலங் காமத்தாற்
பேணியார பெடப செயின். எ

பரத்தையிற்பிரிந்துவந்த தலைமகனோடு நிறையழிவாறகூடிய
தலைமகள் நீ புலவாமைக்குக் காரணம் யாதென்ற
தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். பேணியார் காமத்தாற் பெடப செயின்— நமமால் விரும்பப்பட்ட வா வந்து காமத்தால் நாம் விரும்பியவற்றைச் செய்யுமளவின், — நாண் என ஒன்றோ அறியலம்—நானென்றென்றையும் அறியமாட்டேமாயிருந்தேம். எ-று.

பேணியாரொனச செயப்படுபொருள வினைமுதலபோலக் கூறப்பட்டது. விரும்பியன வேட்கைமிகவிழைகருதியிருந்த கலவிகள். நாண் பரத்தையாதோ யந்தமாறப்பத தோயத்தற்கு நாணுதல். ஒன்றென்பது ராண்சி சிறித்தெனமும் பொருட்டு. இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. நிறையழிவான அறியாது கூடிய தனகுற்றநோக்கி, அவனையமுளப்படுத்தான். (எ)

க௨ருஅ. பன்மாயக களவன பணிமொழி யன்றோநம்
பெண்மையுடைக்கும் படை. அ

இதுவுமது.

இ-ள். நம்பெணமை உடைக்கும் படை — நநநிறையாசியவரணையழிக்குந் தானே—பன்மாயக் களவன பணிமொழியன்றோ— பலபொயகளைவல்ல கள் வனுடைய தாழ்ந்தசொற்களன்றோ! ஆனபின் அதுநிற்குமாறெனனை! எ-று.

பெண்மை ராண்கித் தலைமைபற்றி நிறைமேனிந்நது. வந்தாற்புலக்ககட வேமென்றும் புலந்தால் அவன்சொற்களானுஞ்செயல்களானும் நீங்கெமென்றும் இவைமுதலாகவெண்ணிக்கொண்டிருந்தன யாவுங் காணுது கலவிக்கட்ட

ன்னினுமுறபடுமவகை வந்துதோன்றினுன்னபாள், பனமாயக்கள்வனென்றான். பணிமொழி நமயினுநதானன்புமிசுதியுடையனாகச் சொல்லுஞ்சொற்கள். அவன் அததன்மையனாக, சொற்கள் அவையாக, நநநிறையழியாதொழியுமோ வென்பதாம். (அ)

கஉருகூ. புலப்ப லெனசசென்றேன் புல்வினே னெஞ்சங்

கலத்த லுறுவது கண்டு.

கூ

இதுவுமது.

இ-ள். புலப்பல எனச சென்றேன் — அவாவந்தபொழுது புலக்ககடவே னென்று கருதி முன்னிலலாது பிறிதோரிடத்துப் போயினேன், — நெஞ்சம் கலத்தலுறுவது கண்டு புலவினேன் — போயும், என்னெஞ்சம் நிறையினிலலாது அறைபோய அவரோடு கலத்தறொடங்குதலையறிந்து, இனி அது வாயாதென்று புலவினேன். எ-று.

வாயாமை புலத்தற்கருவியாய நெஞ்சதானே கலத்தற்கருவியாய நிறறவின அது முடியாமை. (க)

கஉகூ0. நிணந்தியி லிட்டன்ன நெஞ்சினாக குண்டோ

புணாநதாடி நிறபே மெனல.

க0

இதுவுமது.

இ-ள். நிணம் தியில இட்டன்ன நெஞ்சினாககு — நிணத்தைத் தீயினகண் ணையிட்டால் அஃதுருகுமாறுபோலத் தங்காதலாக கண்டால் நிறையழிந் தருகுநெஞ்சினையுடைய மகளிர்க்கு, — புணாநது ஊடி நிறபேம் எனல உண் டோ — அவா புணர யாமுடிப் பின்பு உணராது அநநிலையே நிறக்ககடவே மென்று கருதுதலுண்டாகுமோ, ஆகாது. எ-று.

புணாதல ண்டி மிகநணுகுதல், எதிர்ப்பட்டலாமாம். புணரவென்பது புணாந தெனத்திரிந்துகின்றது. யானத்தன்மையேனாகலின் எனக்கஃதிலையாயிறெ ன்பதாம். (க0)

கஉஎ ம அதி.—அவர்வயின்விதும்பல்.

அஃதாவது சேயிடைப்பிரிவினகட்டலைமகனுநதலைமகனும் வேட்கைமிக வினா ஒருவரையொருவா காண்டறகு வினாதல். தலைமகன்பிரிவும் தலைமகளா றறுமையும் அதிகாரப்பட்டுவருகின்றமையின், இருவரையுஞ்சுட்டிப் பொதுவா கிய பன்மைப்பாலாதகறினா, பிறொல்லாம இதனைத் தலைமகனைநினைந்து தலை மகளவிதுப்புறலென்றா சுட்டிப்பெயா சொல்லுவாராகுறிப்பொடு கூடியபொ ருஞ்ணாததுவதல்லது நானென்றற்குப் பெயராகாமையானும், கவிசுற்றைய அதிகாரத்துத் தலைமகன் உயரத்தறபன்மையாறகூறப்படாமையானும், அஃது னாயனமையறிக. இதனுட்கலைமகனகூற்று நிறையழிவானிகழந்ததாக்கலின், அவவியைப்புறறி நிறையழிதல்கலின் வைக்கப்பட்டது.

கஉசூக. வாளாறுப புறகென்ற கண்ணு மவாசென்ற

நாளொற்றித் தேயந்த விரல.

க

தலைமகள் காண்டலவிதுப்பிறைசொல்லியது.

இ-ள். அவா சென்ற நாள ஓற்றி விரல தேயநத்—அனா நமமைப்பிரி > துபோய நாள்கள் சுவரின் கணிழைத்தவற்றைத்தொட்டு எண்ணுதலான என விரல்கடேய்ந்தன;—கண்ணும் வாள் அற்றுப் புறகென்ற—அதுவேயன்றி அவாவரும்வழிபாத்தது என்கண்களும் ஒளியிழந்து புல்லியவாயின், இவ்வா ருயும் அவாவரவுண்டாயிற்றிலலை. எ-று.

நாள் ஆகுபெயர். புல்லியவாதல துண்ணியகாணமாட்டாமை. ஒற்றவென பது ஒற்றியெனத் திரிந்துகின்றது. இனி யானகாணுமாறெனனையெனப்பதாம். நாளெண்ணலும் வழிபாத்தலும் ஒருகாற்செய்தொழியாது இடையின்றிச்செ யதலான, விதுப்பாயிற்று. (க)

க௨௬௨. இலங்கிழா யின்று மறப்பினென் றேணமேற
கலங்கழியுங் காரிகை நீதது. ௨

ஆற்றமைமிகுதலின இடையின்றிநீனைக்கற்பாலையல்லே
சிறிதுமறக்கலவேண்டுமென்ற தோழிகுசு
சொல்லியது.

இ-ள். இலங்கு இழாய — விளங்காநின்றவிழையினையுடையாய,—இன்று மறப்பின்—காதலரை இன்று யானமறப்பேடுயின்,—மேல காரிகை நீதது எனரேள கலங்கழியும் — மேலுங்காரிகையெனநீப்ப எனரேளகள வளை கழலவனவாம். எ-று.

இலங்கிழாயெனபது இதற்கு நீ யாதுமப்பரியலையென்னுகுறிப்பிற்று. இன று யானிறந்துபுகின்றவின்னு. மேலும் மறுபிறப்பினும். எச்சவுமமை விகார ததாற்றெக்கது. நீப்பவென்பது நீத்தெனத் திரிந்துகின்றது. கழியுமென்னும் இடத்துநிகழ்பொருளினரெழில் இடத்தினமேனின்றது. இவ்வெலலைக்கண்ணை நதால் மறுமைக்கண் அவரையெய்தியின்புறலாம், அதனான மறக்கற்பாலேனல லென்னென்பதாம். (௨)

க௨௬௩. உரனசைஇ யுள்ளந் துணையாகச் சென்றா
வரனசைஇ யின்னு முளேன. ௩
இதுவுமது.

இ-ள். உரன நசைஇ உள்ளம் துணையாகச் சென்றா — இன்பதுகாதலை நசுசாது வேறலை நச்சி நாந்துணையாதலையிகழ்ந்து தம்முககந்துணையாகப் போ யினா—வரல் நசைஇ இன்னும் உளேன — அவற்றையிகழ்ந்து ராணிவரு தலை நச்சுதலான், யானிவ்வெல்லையினுமுளேனயினேன. எ-று.

உரனென்பது ஆகுபெயர். அநநசையானுயிர்வாழாநின்றேன, அஃதிலையா யின் இறந்துபடுவென்பதாம். (௩)

க௨௬௪. கூடிய காமம் பிரிந்தார வரவுள்ளிக
கோடுகொ டேறுமென னெஞ்சு. ௪
இதுவுமது.

இ-ள். பிரிந்தார கூடிய காமம் வரவு உள்ளி—நீங்குகாமத்தராய நமமை பபிரிந்துபோய்வா மேற்கூடியகாமத்துடனே நங்கண்வருதலை நினைந்து, — எனெஞ்சு கோடுகொடு ஏதும்—என்னெஞ்சு வருத்தமொழிந்து மேனமே ற்பனைத்தெழாநின்றது. எ-று.

வினைவயிற்பிரிவுழிக காமவீன்பநோக்காமையும் அதுமுடிந்தழி அதுவே நோக்கலுநதலைமகற்கியலபாகலின், கூடியகாமமொடெனறாள். ஒடுவுருபு விகாரத்தாற்றெக்கது. கோடுகொண்டேறலாகிய மரத்ததுதொழில் நெஞ்சினமே லேறற்பபட்டது. கொண்டென்பது குறைந்ததுநின்றது. அஃதுள்ளிறநிலேனையின் இறந்துபடுவென்பதாம். (சு)

கஉசுரு. கர்ணகமற கொண்கனைக கண்ணாரக் கண்டபி
நீங்குமென் மென்றோட பசப்ப. ரு

தலைமகனவரவுகூறி ஆற்றாயரயப பசக்கற்பாலை
யலலையென்ற தோழிகஞ்ச சொல்லியது.

இ-ள். கண ஆரக கொண்கனைக காணக — என்கண்களாருமவகை என கொண்கனை யான காண்பேனாக, — கண்டபின் என மென்றோடபசப்பு நீங்கும் — அங்ஙனங்கண்டபின், எனமெல்லியதோளினகடபசப்புத தானே நீங்கும். எ-று.

காணகவென்பது ஈண்டு வேண்டுககோடற்பொருட்கு. அது வேண்பிமென் பதுபட நின்றமையின், மன ஒழியிசைக்கண வந்தது. கேட்டதுணையானீங்காதென்பதாம். (ரு)

கஉசுசு. வருகமற கொண்க நெருநாட பருகுவன்
பைதனோ யெலலாங் கெட. சு

இதுவுமது.

இ-ள். கொண்கன ஒருநாள் வருக — இத்துணைநாளும வாராககொண்கன ஒருநாள் என்கண வருவானாக, — பைதல நோயெலலாம கெடப பருகுவன் — வருதாற பையுனைசெய்கின்ற இந்நோயெலலாங்கெட அவ்வயிழத்ததை வாயில்களைநதானும் பருக்ககடவேன. எ-று.

வருகவென்பதற்கும் மனனென்பதற்கும் மேலுணாததவாறே கொள்க. அக குறிப்பு அவ்வொருநாளையின்களுளே இனி வரக்கடவநோயகளுங்கெடுப்பெனென்பதாம். (சு)

கஉசுஎ புலப்பேன்கொல புலலுவேன கொல்லோ கலப்பேன்கொல
கணணன்ன கேளிர வரின. எ

இதுவுமது.

இ-ள். கண அனன கேளிர வரின — கணபோறசிறந்த கேளிர வருவராயின், — புலப்பேன்கொல — அவர்வரவு நீட்டித்தமைநோக்கி யான புலக்ககடவேனோ, — புலலுவேன்கொல — அன்றி என்னாற்றமைநோக்கிப் புலலக்கடவேனோ, — கலப்பேன்கொல — அவ்விரண்டும் வேணிதலான அவ்விருசெயலகையும் விரவக்கடவேனோ, யாதுசெய்யக்கடவேன! எ-று.

புலவியும் புலலும் ஓர்பொழுதினகண் விரவாமையிற் கலப்பேன்கொலென்றாள். மூனறையுஞ்செய்தல கருத்தாகலின், விதுப்பாயிற்று. இனிக்கு கலப்பேன்கொலென்பதற்கு ஒருபுதுமைசெய்யாது பிரியாதநாட்போலக் கலந்தொழுதுவேனெனவனுபாப்பாருமுளா. (எ)

கஉ௬அ. வினைகலந்து வென்றிக வேந்தன் மனைகலந்து

மாலை யயாகம் விருந்து.

அ

வேந்தற்குமுறுழிப்பிரந்த தலைமகன் வினைமுடிவுநீட்டித்

துழித தலைமகளை நினைந்து தன்னுள்ளே

சொல்லியது.

இ-ள். வேந்தன் வினை கலந்து வென்றிக — வேந்தன் வினைசெயதலைப்பிரிந்து வெல்வானாக, — மனை கலந்து மாலை விருந்து அயாகம்—யாமும் மனைவியைச் செனதுகடி ஆண்டைமாலைப்பொழுதிற்ரு விருந்தயர்வேமாக. எ-று.

மனையெனபது ஈண்டாகுபெயா, “மங்கல மெனப் மனைமாட்சி” எனபுழிப்போல, வினைசெயதற்கணவந்த மாலைப்பொழுதிற்ரு எதிர்கோடல அலங்கரித்தன முதலியவினமையின், மனைகலந்துமாலைக்கு விருந்தயாகமென்றான், நான்கனுருபு விகாரத்தாற்றொக்கது. இது வினைமுடியாமுனகூறலான விதுப்பாயிற்று. பிறொல்லாம இதனைத் தலைமகளகூற்றாக்கியுரைத்தாரா. தலைமகனைக் கூறுது வேந்தனவெலகவெனும், மனைகலந்தென்றும், மாலைப்பொழுதின்கண விருந்தயாகமென்றும் வந்த அவவுரைதானே அது கூடாமைக்குக் கரியாயிற்று.

(அ)

கஉ௬க. ஒருநா ளெழுநாளபோற செலலுஞ்சேட சென்றா

வருநாளவைத தேங்கு பவாககு.

க

இதுவுமது.

இ-ள். சேண சென்றா வருநாள வைத்து ஏங்குபவர்க்கு—சேணிடைச்சென்ற தங்காதலா மீண்பிரககுறித்த நாளையுட்கொண்டு அதுவருந்துணையும் உயிராதங்கி வருந்துமகளிர்க்கு—ஒருநாள எழுநாளபோல செலலும் — ஒருநாள பலநாளபோல நெடிதாகக் காட்டும். எ-று.

ஏழெனபது அதற்குமேலாய மிகப்பணமைகுறித்துநின்றது, “ஒருவாகுறையெழுவருதிது” என்றறபோல. தலைமகளவருத்தம் பிறாமேலிட்டுக் கூறியவாறு. இதனால் இதுவுந்தலைமகளகூற்றாகாமையறிக. இருநாளென்று பாடமோதுவாருமுளா.

(க)

கஉஎ0. பெறினென்மை பெற்றககா லென்னு முறினென்னை

முள்ள முடைநதுக்கக கால.

க0

இதுவுமது.

இ-ள். உள்ளம் உடைந்து உக்கக்கால—காதலி நம்பிரிவினையாற்றது உள்ளமுடைந்திருந்துபட்டவழி, — பெறின என — நம்மைப் பெறக்கடவளாளுலென, — பெற்றககால என—அதுவன்றியே பெற்றாலென, — உறின என—அதுவன்றியே மெய்யுறக்கலந்தாற்றாலென, இவையொன்றானும் பயனிலலை, எ-று.

இம்முன்றும் உடம்பொடுபுணாததிக் கூறப்பட்டன, அதன்மேலும் முன்னைவழக்குணமையின், அதற்குமுன்னே யானசெல்லவேண்டிமெனபது கருத்தாகலின், விதுப்பாயிற்று. இது தலைமகளகூற்றாயவழி இரங்கலாவதல்லது விதுப்பாகாமையறிக.

(க0)

கஉஅ ம் அதி.— குறிப்பறிவுறுத்தல்.

அஃதாவது தலைமகன, தலைமகள், தோழியென்றிவா ஒருவாகுறிப்பினை யொருவாக்கறிவுறுத்தல். இது, பிரிந்தபோய் தலைமகனவந்தகூடியவழி நிகழ்வதாகலின், அவாவயினவிதமபலன்பின் வைக்கப்பட்டது.

கஉஎக. கரப்பினுங் கையிகந் தொல்லாரின் னுண்க

னுணைக லுறுவதொன் றுண்டு. க

பிரிந்துகூடிய தலைமகன வேட்கையிகவிழைபுதுவதுபன்னாளுமபாராட

டத் தலைமகள் இதுவொன்றுடைத்தெனவஞ்சியவழி அதனையவள

குறிப்பானறிந்து அவனவடஞ்சுசொல்லியது.

இ-ள், கரப்பினும— நீசொல்லாது மறைத்தாயாயினும,—ஒல்லா கையிக நது—அதற்குடம்படாதே நினனைக் கைகடந்தது—நின் உண்கண உணைககலு றுவது ஒன்று உண்டு— நின்னுண்கண்களே எனக்குச் சொல்லலுறுவதொரு காரியமுண்டாயிராநின்றது, இனியதனை நீயே தெளியச்சொல்லவாயாக,எ-று.

கரத்தல நாணடைக்குதல். தனகடபிரிதற்குறிப்புளதாகக் கருந் வேறுபட் டாளது வேறுபாடு குறிப்பானறிந்து அவடக்குத் தன்பிரியாமைக்குறிப்பறிவு றுத்தவாறு. (க)

கஉஎஉ. கண்ணிறைந்த காரிகைக காமபோதோட பேதைக்குப் பெண்ணிறைந்த நீமை பெரிது. உ

நாணை அவள அதுசொல்லாளாயவழி

அவளறோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள், கண் நிறைந்த காரிகைக காமபு ஏா தோடபேதைக்கு — என்னை ணிறைந்தவழங்கினையும் வேயையொத்த தோளினையுமுடைய நின்பேதைக்கு— பெண் நிறைந்த நீமை பெரிது—பெண்பாலாரிடத்து நிறைந்த மடமை அவ் வளவனறி மிகுந்தது. எ-று.

இலதாயபிரிவினைத் தன்களேற்றி அதற்கஞ்சுதலான,இவவாறுகூறினாள்.(உ)

கஉஎங். மணியிற நிகழ்தரு நூலபோன் மடநதை

யணியிற் நிகழ்வதொன் றுண்டு. ங

இதுவுமது.

இ-ள், மணியில் நிகழ்தரும நூலபோல— கோக்கப்பட்ட பனிகுமணிய கததுக் கிடந்தது புறத்துப் புலனாநூலபோல—மடநதை அணியில் நிகழ்வது ஒன்று உண்டு— இமமடநதையதணியகததுக் கிடந்தது புறத்துப் புலனுகின்ற தொருகுறிப்புண்டு. எ-று.

அணி புணாச்சியானுவழகு. அதனகததுக்கிடத்தலாவது அதனோடு உட னிகழ்தற்பாலதனறிவைத்து உடனிகழ்தல். அதனை யானறினிலேன், நீயறி நதுகூறலவேண்டுமென்பது கருத்தது. (ங)

கஉஎச. முகைமொக்கு னுள்ளது நாற்றம்போற் பேதை

நகைமொக்கு னுள்ளதொன் றுண்டு. ச

இதுவுமது.

இ-ள். முகை மொக்குள உள்ளது நாற்றம்போல் — முகையதுமுகிழ்ப்பி னுளதாய்ப் புறத்துப் புலனாகாத நாற்றம்போல—பேதைநகை மொக்குள உள்ளது ஒன்று உண்டு—நின்பேதை எனனொடு நகைகருதநகையதுமுகிழ்ப் பினுளதாய்ப் புறத்துப் புலனாகாதோகுறிப்புண்டு. எ-று.

முகிழ்ப்பு முதிர்ச்சியாற்புடைபிதல். நகை புணர்ச்சியினபத்தானிகழவது.

௧௨௮௩. செறிதொடி செய்திறந்த கள்ள முறுதுயா
தீர்க்கு மருந்தொன றுடைதது. ௩.

இதுவுமது.

இ-ள். செறி தொடி செய்து இறந்த கள்ளம்—நெருங்கிய வளைகளையுடையாள என்கணிலலாததொன்றையுட்கொண்டி அதுகாரணமாக் எனனைமறை ததுப்போன குறிப்பு — உறு துயா தீர்க்கும் மருந்து ஒன்று உடைத்து— எனமிககதுயறாத தீர்க்கும்ருந்தாவதொன்றையுடைத்தது. எ-று.

உட்கொண்டது பிரிவு. கள்ளம் ஆகுபெயர். மறைத்தற்குறிப்புத் தானுமு டன்போக்குட்கொண்டது. உறுதுயா நனறுசெய்யத் தீங்குவிளைதலானும் அது தானறீர்திறம்பெறுமையானும் உளதாயது. மருந்து அப்பிரிவினமை தோழி யாற்றெளிவித்தல். நீயதுசெய்தல்வேண்டுமென்பதாம். (௩)

௧௨௮௪. பெரிதாற்றிப் பெடபக கலத்த லரிதாற்றி

யன்பின்மை சூழுவ துடைத்து. ௪

தலைமகன்குறிப்பறிந்த தலைமகள் அதனை அதுதெளிவிக்கச்சென்ற

தோழிககறிவுறுத்தது.

இ-ள். பெரிது ஆற்றிப் பெடபக கலத்தல் — காதலர் வந்து தம்பிரிவின னுய துன்பத்தினை மிகவுமாற்றி நாமகிழுவவண்ணங்கலக்கின்ற கலவி—அரிது ஆற்றி அன்பின்மை சூழவது உடைத்து — இருந்தவாற்றான மேலுமத்தன பத்தினை அரிதாகவாற்றியிருந்து அவரன்பின்மையை நினைபுநதனமையுடைத் தது. எ-று.

பிரிதற்குறிப்பினாசெய்கின்றதாகலான, முடிவில் இன்னதாகாநின்றதென்ப தாம். (௪)

௧௨௮௫. தண்ணந் துறைவன நணந்தமை நமமினு

முன்ன முணாநத வீள. ௫

இதுவுமது.

இ-ள். தண்ணந் துறைவன தணந்தமை — குளிரந்ததுறையையுடையவன நமமை மெய்யாறகூடியிருந்தே மனத்தாற்றிரந்தமையை— நமமினும் வீள முன்னம் உணர்ந்த — அவன்குறிப்பானறிதற்குரிய நம்மினும் இவ்வளைகள் முன்னேயறிந்தன. எ-று.

கருத்துநிகழந்ததாகலிறணந்தமையென்றும், யானறெளியவுணாதற்குமு னனே தோள்கணுமலநதனவென்பாள அதனை வீளமேலேற்றி அதுதண்ணை யுணர்வுடைத்தாக்கியுநகூறினாள். (௫)

௧௨௮௬. நெருந்றுச சென்றொஹ் காதலர் யாழ

மெழுநாளே மேனி பசந்து. ௬

இதுவுமது.

இ-ள். எங்காதலா செனரா நெருநறு — எங்காதலா பிரிந்துபோயினார் நெருநறே,— யாரும் மேனி பசநது எழுநாளேம்—அப்பிரிவிற்கு யாரும் மேனிபசநது எழுநாளுடையமாயினேம். எ-று.

நெருநறுசெய்த தலையனியாற பிரிவு துணியப்பட்டதென்பாள் நெருநறுச்செனரொனையும், அதனையையறுசசெல்கின்றது எழுநாளுண்டாகலின் அன்றே மேனிபசநதென்பாள் மேனிபசநதெழுநாளேமெனறுங் கூறினாள். இவ்வாறற்ற தலைமகனதுபிரிதற்குறிப்பினையுணராத்கின்றது. (அ)

கஉஎகூ. தொடிநோகுகி மென்றோளு நோகுகி யடிநோகுகி யஃதாண்டவளசெய்தது. கூ

தலைமகன்குறிப்பறிந்ததோழி அதனைத் தலைமகற்கறிவித்தது.

இ-ள். யானதுதெளிவித்தவழித் தெளியாது,—தொடி நோகுகி—அவா பிரிய யானீண்டிருப்பின இவை நிலலாவெனத் தனறெழியை நோகுகி, — மென்றோளும் நோகுகி — அதற்கேதுவாக இவை மெலியுமெனத் தனமென்றோள்களையுநோகுகி,— அடி நோகுகி— பின்னிவவிரண்டும் நிகழாமல் நீராடநது காத்தலவேண்டுமெனத் தன்னையையுநோகுகி, — ஆண்டு அவள செய்தது அஃது — அவந்நம் அவளசெய்த குறிப்பு உடன்போக்காயிருந்தது. எ-று.

செய்தகுறிப்புச் செய்தற்கேதுவாய் குறிப்பு. அஃதென்றாள், செறிதொடி செய்கிறத்களளமென்றாகலின். பிரிதற்குறிப்புண்டாயின அஃதழுங்குதல் பயன். (க)

கஉஅ0. பெண்ணினாற பெண்மை புடைத்தென்ப கண்ணினாற காமநோய் சொல்லி யிரவு. க0

தலைமகன் பிரியாமைக்குறிப்பினைத் தோழிக்கறிவுறுத்தது.

இ-ள். காமநோய் கண்ணினாற சொல்லி இரவு — மகளிர் தங்காமநோயினைத் தோழியாகும் வாயாறசொல்லாது கண்ணினாறசொல்லி அதுதூக்க வேண்டுமென்று அவனாயிரவாது உடன்போதல்குறித்ததுத் தமமடியினையிரத் தல—பெண்ணினால் பெண்மை உடைத்து எனப்—தமக்கியலபாகிய பெண்மைமேலும் ஓர்பெண்மையுடைத்தென்று சொல்லுவார் அறிந்தோர். எ-று.

தலைமகனதுடன்போதறுணிப்பு தோழியாறறெறிந்தானாகலின், தன்பிரிவின் மைக்குறிப்பினையறிவுறுப்பான், அவளபெண்மையினைப் பிறாமேலிட்டு வியந்துகூறியவாறு. (க0)

கஉகூ ம அதி.— புணர்ச்சிவிதும்பல்.

அஃதாவது தலைமகனாற் தலைமகளும் புணாச்சிக்கண்ணே விவாதல. மேற் புணாச்சியிக்குறிப்பறிந்த தலைமகன்பிரிதற்குறிப்பறிவுறுத்தத்தலைமகள் அவன்மாட்டே நிகழாது வேட்கைமிகவினாற்பினனூற்தன்கண்ணே நிகழ்தலான, இது குறிப்பறிவுறுத்தலினினை வைக்கப்பட்டது.

கஉஅகூ. உள்ளக களித்தலுங் காண மகிழ்தலுங் களளுக்கில காமதறிற் குணடி. க

பிரிதற்குறிப்பினனாகியானோடு நீ புலவாமைக்குக் காரணம் யாதென நகையாடிய தோழிகுதத் தலைமகள் சொல்லியது.

இ-ள். உள்ளக் களித்தலும்—நினைந்ததுணையானே களிப்பெய்தலும்—காண மகிழ்தலும்—கண்டதுணையானே மகிழ்வெய்தலும்—கள்ளருக்கு இல கா மத்திற்கு உணர்—கள்ளருண்டாக்கிலலை, காமமுடையாக்குண்டு. எ-று.

களித்தல் உணர்வழியாதது. மகிழ்தல் அஃதழிந்தது. இவ்விரண்டும் உணர் பூயலலதினமையிற் கள்ளருக்கிலலென்றாள். உண்டென்பது இறுதிவிளக்ககு. அப பெற்றித்தாய காமமுடைய யான புலத்தல் யாண்டையதென்பதாம். (க)

கஉஅஉ. தினைத்துணையு மூடாமை வேண்டும் பனைத்துணையுங் காம நிறைய வரின். உ

இதுவுமது.

இ-ள். காமம் பனைத்துணையும் நிறைய வரின்—மகளிராக்குக காமம் பனைய ளவினும் மிகவுண்டாமாயின்,— தினைத்துணையும் ஊடாமை வேண்டும்— அவ ரால், தங்காதலரோடு தினையளவுமுடிதலசெய்யாமை, வேண்டப்படும். எ-று.

பனைத்துணையுமென்புழி ஐந்தனுருபு விகாரத்தாற்றெருக்கது. ஊடின வருத்த மிகுமென்ப பிறாக்குறுதிகூறுவாளபோன்றது, தனவிதுப்புக கூறியவாறு. (உ)

கஉஅங். பேணுது பெட்பவே செய்யினுங் கொண்கனைக

காணு தமையல கண்.

ங

இதுவுமது.

இ-ள். பேணுது பெட்பவே செய்யினும்—நமமையவமதித்தது தான வேண் டியனவே செய்யுமாயினும்,— கொண்கனைக் கண் காணுது அமையல—கொ ண்கனை என்கண்கள காணுதமைகின்றனவிலலை. எ-று.

தனவிதுப்புக கண்கணமேலேற்றப்பட்டது. அததனமையானொடு புலக்கு மாறெனையென்பதாம். (ங)

கஉஅச. ஊடறகட சென்றேன்மற் றேழி யதுமறந்து

கூடறகட சென்றதென் னெஞ்சு.

ச

இதுவுமது.

இ-ள். தோழி—தோழி,—ஊடறகண் சென்றேன்—காதலரை காணமுன் அவாசெய்த தவறதைத் தன்னொடுநினைந்து யானவரோடுமீதறகண்ணே சென் றேன்,—என்னெஞ்சு அது மறந்து கூடறகண் சென்றது—கண்டபின் என னெஞ்சு அதனை மறந்து கூடுதறகண்ணே சென்றது. எ-று.

சேறனிகழ்தலநினைத்தநெஞ்சிற்குமொத்ததலின், அது மறந்தென்றாள். அச்செ லவாற பயனென்னென்பதுபட நின்றமையின், மன ஒழியிசைக்கண் வந்தது. அவ்வெல்லையிலே நெஞ்சு அறைபோகலான, அது முடிந்ததெல்லையென்பதாம்.

கஉஅரு. எழுதுங்காற கோலகாணு கண்ணேபோற கொண்கன் பழிகரணேன் கண்ட விடத்து. ரு

இதுவுமது.

இ-ள். எழுதுங்கால கோல காணு கண்ணேபோல—முன்னெல்லாங்கண் டிருந்தும் எழுதுங்காலத்து அஞ்சனக்கோலினியலபுக்காணமாட்டாத கண்ணே போல,—கொண்கன்பழி கண்டவிடத்துக் காணேன்—கொண்கனது தவறு காணுதவிடத்தெல்லாங்கண்டிருந்து அவனைக்கண்டவிடத்துக் காணமாட்டே ன். எ-று.

கோல ஆகுபெயா. இயலபு கருமை. என்னியல்பிதுவாகலின மேலும் அது முடியாதெனபதாம். (டு)

கஉஅசு. கானுங்காற கானேன நவறய காணுகாற
கானேன் நவறல லவை. சு

இதுவுமது.

இ-ள. கானுங்கால தவறய கானேன—கொண்களை யான காணும்பொழுது அவனறவறயவறறைக காண்கின்றிலேன,—காணக்கால தவறலலவை கானேன — காணுதபொழுது அவையேயலலது பிறவறறைக காண்கின்றிலேன. எ-று.

செயப்படுபொருள அதிகாரததான வந்தது. முனபு நானின்னொடு சொல்லிய தவறுகள் இதுபொழுது காணுமையிற புலந்தலேனெனபதாம். (சு)

கஉஅள. உயதத லறிநது புனலபாய பவரோபோற
பொயதத லறிந்தென புலநது. எ

இதுவுமது.

இ-ள. உயததல அறிநது புனல பாயபவரோபோல—தமமையீர்த்துககொண்கிறோதலறிநதுவைத்து ஒழுகுகின்ற புனலுட்பாயவாசெயலபோல,—பொயததல அறிநது புலநது என—புலவி முடிவுபோகாமையிறநதுவைத்துக கொண்களோடு புலநதுபெறுவதென! எ-று.

பாயபவரொனபது ஆகுபெயா. பொயததல புராபிதல. புலநதாலும் பயனிலையெனபதாம். பொயததலறிந்தேனென்பது பாடமாயின, உயததலறிய ஒழிந்ருட்பாயவாபோல முடிவறியப பண்டொருகாறபுலநது முடியாமையிறந்தேன இனி அதுசெயற்பாறறனறெனவுகாக்க. (எ)

கஉஅஅ. இளித்தகக வினாடு செயினுங் களித்தாக்கக்கு
களளறறே களவறின மாபு. அ

தலைமகன்புணாசசிவிதுபபறிநத தோழி

தலைமகற்குச சொல்லியது.

இ-ள. களவ—வஞ்சகா, —களித்தாக்கடு இளித்தகக இனாடு செயினும் களளறறே—தனையுணடுகளித்தாக்கடு இனிவரத்தகக இனாடுதவறறைச செயியினும், அவரால மேனமேல விருமப்பபிவதாய களஞப்போலும்—கின மாபு—எங்கட்கு கினமாபு. எ-று.

அவவினாடுதன நாணினமை, நிறையினமை, ஒழுக்கமினமை, உணர்வினமையெனறிவைமுதலாயின. எங்கட்கு நாணினமை முதலியவறறைச செய்யுமாயினும் எங்களால மேனமேல விருமப்பபடாநின்றதெனபதாம். களவவெனறதும் அதுநோக்கி. (அ)

கஉஅசு. மலரினு மெலலிது காமஞ் சிலரதன
செவ்வி தலைப்படு வார. சு

உணாபபுவியினவாராஜுடற்கடடலைமகன
சொல்லியது.

இ-ள். காமம் மலரினும் மெலலிது — காமவினபம் மலரினுமெலலிதாயிருக
கும்— அதனசெவவி தலைப்பிவாரா சிலா—அங்ஙனம் மெலலிதாதலையறிந்து
அதனசெவவியைப் பெறுவார் உலகத்துச் சிலா. எ-று.

தொட்டதுணையானே மணசெவவியழிவதாய் மலா எல்லாவற்றினும் மெ
ல்லிதெனபது விளக்கலின், உமமை சிறப்பின்கண் வந்தது. குறிப்பும், வேட
கையும், நுகர்ச்சியும், இனபமும், ஒருகாலத்தின்கண்ணேயொத்ததுகாதற்கு
ரியாரிருவா அதற்கேற்ற இடனுங் காலமும் உபகரணங்களும் பெற்றுக் கூடிது
கரவேணிதலின் அதனசெவவிதலைப்பிவாராசிலானதும், அவற்றுள் யாதா
னுமொன்றற்ற சிறிது வேறுபடினும் வாழ்தலின் மலரினுமெலலிதெனறுங்கூ
றினான். குறிப்பொவ்வாமையின் யானதுபெறுகின்றிலேனென்பதாம். தலைமக
ளுடனீர்வது பயன. (க)

௧௨௯0. கண்ணிற நுனித்தே கலங்கினுள் புலலுத
லெனனினுந் தானவிதுப் புறறு. ௧0

இதுவுமது.

இ-ள். கண்ணின் நுனித்தே — காதலி முன்னொருநானறு புலலவிதுப்பி
சென்ற எனனெடு தன்கண்மாதிரித்தானாடி, — புலலுதல் எனனினும்
ந விதுப்பற்றுக கலங்கினுள் — புலலுதலை எனனினுந் தானவிதுமபலால
தனனையும் அப்பொழுதே மறந்து கூடிவிட்டாள, அதனால் யானித்தனமை
னாகவும் விதுப்பினியூழிநிற்கின்றவிவள் அவளல்லள். எ-று.
ணமாதிரித்தானாடல் சொன்னிகழ்ச்சியினி அது சிவந்ததுணையேயாதல்.
ளாயின் இங்ஙனமுடற்கண்டொன்றபது பயன. (௧0)

௧௩0^{ம்} அதி.— நெஞ்சொடுபுலத்தல்.

அஃதாவது காரணமுண்டாயவழியும் புலகக்கருதாது புணர்ச்சிவிதம்
ன்ற நெஞ்சுடனே தலைமகள் புலத்தலும், தலைமகன் புலத்தலுமாம். அதிகா
றைமையும் இதனானே விளங்கும்.

௧௨௯௧. அவாரெஞ் சவாக்காதல் கண்டு மெவனெஞ்சே
நீயெமக காகா தது. ௧

தலைமகன்கட்டவறுண்டாயவழியும் புலவிகருதாத

நெஞ்சிறகுத் தலைமகள் சொல்லியது.

இ-ள். நெஞ்சே— நெஞ்சே, — அவா நெஞ்சு அவாக்கு ஆதல் கண்டும—
ருடையநெஞ்சு நமமை நினையாது அவாக்காயநிறைவல்கண்டிவைத்தும்,—
மக்கு ஆகாது என— நீயெமக்காய நிலலாது அவரை நினைத்தற்கார
யாது! எ-று.

அவாக்காதல் அவாக்குதியதற்குடம்பதில். எமக்காகாததென்றது புலவிக
மபடாமையை. ஒருகருமத்தைத் தாமாகவறிந்து செய்யமாட்டாதார செ
னாககண்டாயினுஞ்செய்வா, நீயதுவுஞ்செய்கின்றியென்பதாம். (௧)

௧௨௯௨. உறுஅ தவாக்கண்ட கண்ணு மவரைச

செருரொனச சேறியென் னெஞ்சு. ௨

இதுவுமது.

இ-ள. என்னெஞ்சு—என்னெஞ்சே,— உறுதவாக் கண்டகண்ணும்—மேலு
ம நமமாட்டனபுடையராகாதவரை உள்ளவாற்றிந்தவிடத்தும்,— செறானை
அவரைச் சேறி— நானுசென்றால் வெகுளாரொன்பதுபற்றி நீயவாமாட்சிச் செ
ல்லாநின்றாய், இப்பெற்றியதுமேலுமோரறியாமையுண்டோ! எ-று.

அவரையென்பது வேற்றுமைமயக்கம். பழங்கண்ணோட்டம்பற்றி வெகு
ளாரொன்பது கந்தாகச் சென்றாய், நீகருதியது முடியுமோவென்பதாம். (உ)

கடகூங். கெட்டார்க்கு நடடாரில் லென்பதோ நெஞ்சேநீ
பெட்டாங் கவாபின் செல்ல. கூ

இதுவுமது.

இ-ள. நெஞ்சே— நெஞ்சே,— நீ பெட்டாங்கு அவாபின் செல்ல— என்
மாட்டிலல்லாது நீவீருமபியவாறே அவாமாட்சிச் செல்லுதற்குக் காரணம்—
கெட்டார்க்கு நடடா இல்லென்பதோ— கெட்டார்க்கு நடடா உலகத்தில்
கையென்னுகின்றேவோ, நின்னியல்போ, கூறுவாயாக. எ-று.

என்னேவிட்டி அவாமாட்சிச்சேறல் நீபண்பேயின்றசென்பாள பெட்டாங்
கென்றும், தானிதுபொழுது மானமில்லாகலிற் கெட்டார்க்கென்றுங்கூறினாள்.
பின்னென்பது ஈண்டிடப்பொருட்டி. செல்லென்பது ஆகுபெயர். ஒலகிடத்து
லப்பிலாவுணர்விலலா தொடர்பாயிற்று நின்றொடாபென்பதாம். (கூ)

கடகூசு. இனியனன நின்னொடு சூழவாயா நெஞ்சே
துனிசெய்து துவவாயகாண மறது. ச

இதுவுமது.

இ-ள. நெஞ்சே— நெஞ்சே,— துனி செய்து மறந்து துவவாய — நீய
வரைக்கண்டபொழுதே இன்பதுகரக கருதுவதல்லது அவாதவறுநோக்கி மு
ன்புலவிப்பையுண்டாகவி அதனையளவறிந்து பின்னுகரககருதாய்,— இனி அன்ன
நின்னொடு சூழவா யா—ஆகலான, இனியப்பெற்றிப்பட்டவற்றை நின்னோ
டெண்ணுவா யா! யானதுசெய்யென. எ-று.

அப்பெற்றிப்பட்டன புலக்குற்திறங்கள். காணென்பது உராய்சை. மறது
வினைமாற்றினகளை வந்தது. முன்னெல்லாம் புலப்பதாகவெண்ணியிருந்து பின்
புணர்ச்சிவிதம்பலின், இவ்வாறு கூறினாள். (சு)

கடகூரு. பெறாஅமை யஞ்சும பெற்றிபிரி வஞ்சு
மறாஅ விடும்பைத்தென நெஞ்சு. ரு
வாயிலாகச் சென்ற தோழி கேட்பத தலைமகள்
சொல்லியது.

இ-ள. பெறாமை அஞ்சும— காதலரைப் பெறாதானது அப்பெறாமைக்க
ஞ்சாரின்றது,— பெற்றி பிரிவு அஞ்சும—பெற்றக்கால வரககடவபிரிவினை
யுட்கொண்டி அதற்கஞ்சாரின்றது,— என்னெஞ்சு அறு இடம்பைத்த—ஆக
லான, என்னெஞ்சுமஎஞ்ஞானும் நீங்காதவிடம்பையுடைத்தாயிற்று. எ-று.

காதலரைப் பெற்றுவைத்துக் கலவியிழத்தல் உறுதியனறென்னுங்கருத்தான
வாயினோகின்றாளாகலிற் பெறாமையஞ்சுமென்றும், கலவியாராமையின் இன்
னுமீவாபிரிவராயின் யாது செய்துமென்பது நிகழ்தலிற் பெற்றிபிரிவஞ்சுமெ

னறும், இவ்விரண்டுமல்லது பித்தின்மையின எஞ்ஞானமறாவிடும்பைத்தென்றுமகறினாள். (௫)

௧௨௯௬. தனியே யிருந்து நினைத்தக்கா லென்னைத் திரிய விருந்ததென் னெஞ்சு. ௬

இதுவுமது.

இ-ள. எனனெஞ்சு இருந்தது— எனனெஞ்சு ரண்டிருந்தது, — தனியே இருந்து நினைத்தக்கால — காடலடைப பிரிந்திருந்து அவாகொடுமைகளை யா னறனெடுநினைத்தக்கால, — எனனைத் திரிய — அவவளவறிந்து எனனைத் தீனபதுபோன்று துன்பஞ்செய்தறகே. எ-று.

எனமாடிருந்தது அன்று அவாகொடுமைகளையுட்கொண்டு எனக்காற்ற முடையதறகே, இன்று அவைநோக்கி அவொடு புலத்தறகனறென்பதாம். (௬)

௧௨௯௭. நாணு மறந்தே னவர்மறக கல்லாவென மாணு மடநெஞ்சிற பட்டு. ௭

இதுவுமது.

இ-ள. அவர் மறக்கல்லா என மாணு மடநெஞ்சிற பட்டு — தன்னைமறந்த காதலாத தானமறக்கமாட்டாத எனமாட்சிமையிலாத மடநெஞ்சுடனே கூடி, — நாணு மறந்தேன் — எனனுயிரினுஞ்சிறந்த நாண்டனையும் மறந் துவிட்டேன். எ-று.

மாணுமை ஒருநிலையினிலாமை. மடமை கண்டவழி நினைந்து காணவழி மறக்குந்தவறறைக காணவழிநினைந்து கண்டவழிமறத்தல். நாண் எஞ்ஞான மங்கூடியொழுநிலை அஞ்ஞானது கண்டார்போன்றொடுங்குதல். கண்டபொ முதே புணாச்சிலிதம்பலின், அதனைமறந்தேனென்றாள். (௭)

௧௨௯௮. எள்ளி னிளிவாமென றெண்ணி யவாதிரு முளஞ முயிரக்காத நெஞ்சு. ௮

இதுவுமது.

இ-ள. உயிரக காதல் றெஞ்சு—உயிரமேற்காதலையுடைய எனனெஞ்சு, — எள்ளின் இளிவு ஆம் என்று எண்ணி— நமமையெள்ளிச்சென்றொன்று நா முமெனஞ்ஞெவமாயிற பின்னமகுகிளிவாமென்று கருதி, — அவா திறம் உள்ளும் — அவாதித்தினையே நினையாநின்றது. எ-று.

எளஞதல் வாயினமறுத்தல். இளிவு வழிபடாமையானும், பிரிவாற்றாமையா னும், நாணு மறையுமுதலியவிழத்தலானும் உளதாவது. திறம் வாயினோதலும் வருத்தும் கூடலுமுதலாயின. இளிவிறகஞ்சுதலானும் இறந்துபடமாட்டாமை யானுங் கூடக்கருதாநின்றதென்பதாம். (௮)

௧௨௯௯. துன்பத்திற் றியாரோ துணையாவார் தாமுடைய நெஞ்சந துணையல வழி. ௯

உணர்ப்புவயின்வாராஜுடற்கட்டலைமகன சொல்லியது.

இ-ள. துன்பத்திற்கு — ஒருவாக்குத துன்பமவந்துழி, அதற்குக்குதற்கு, — தாம் உடைய நெஞ்சம் துணையலவழி — தாமுரித்தாகப்பெற்ற தம்முடைய

நெஞ்சந் துணையாகாவழி,—துணையாவா யாரோ—வேறுதுணையாவா ஒருவருமில்லை. எ-று.

ஈண்டுத் துன்பமாவது ஊடலுணாபபுவமின வாராமை. அதற்கு நெஞ்சந் துணையாகாமையாவது அவ்வேயன்பிலனென்றொழியாது கூடற்கண்ணே விதுமபல. ஒருதுணையுமினமையின, இஃதுறுவித்தலேயுள்ளதென்பதாம். (க)

கந00. தருசந் தமரலல ரோதிலார் தாமுடைய

நெஞ்சந் தமரல வழி.

க0

இதுவுமது.

இ-ள். தாம் உடைய நெஞ்சம தமா அலவழி—தாமுரித்தாகவுடையநெஞ்சம ஒருவாக்குத் தமரல்லாவழி,—ஏதிலா தமா அல்லா தருசம—அயலா தமரலலராதல சொல்லவேண்டுமோ! எ-று.

பிறனொருத்தியைக காதலியென்று கருதி என்னெஞ்சே என்னை வருத்தாநின்றபின் அப்பிறன் புலக்கின்றதெளிந்தென்பதாம். (க0)

கநக ம் அதி.—புலவி.

அஃதாவது இருவாரெஞ்சம புணாச்சிவி துமபாது புலக்கக்கருதியவழி ஒருவரோடொருவா புலத்தல. அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

கந0க. புலலா திராஅப புலத்தை யவருறு

மலலனோய காண்கரு சிறிது. க

வாயிலாகச்சென்ற தோழி தலைமகள் வாயினோதறபொருட்டு

அவளொடு நகையாடிச் சொல்லியது.

இ-ள். அவா உறும் அல்லல நோய சிறிது காண்கம்—அங்ஙனம்புலநதாற காதலையொதுமலலனோயினே யாருசிறிதுகாண்ககடவேம,—புலலாது இராப புலத்தை—நீயவவாவிரைதுசென்று புல்லாதே இத்தொழிலேமேலிடிககொண்டிருந்து புலப்பாயாக. எ-று.

அலலனோய் துன்பத்தைச்செய்யுங்காமநோய. சிறித்தெனருள, புலவியைநீளவிடலாகாதென்பதுபற்றி. புலத்தையென்புழி ஐகாரம் “கடம்பூண்டொருகானீவநதை” என்புழிப்போல முன்னிலைவினைவிசுதி. புலத்தையென்பது உம பாடம். புலவிகருநிப்புககண்டு அவளவழியளாய் நின்று நாமுற்றவருத்தம் அவருஞ்சிறிதுற்றநிலவேண்டுமென நகையாடி நோவித்தவாறு. (க)

கந0உ. உப்பமைந் தற்றூற் புலவி யதுசிறிது

மிககற்று நீள விடல்.

உ

புலவியொழிந்த வாயினேருமவகை

அவளசொல்லியது.

* இ-ள். புலவி உப்பு அமைநதற்று—புலவி கலவி இன்பஞ்செயற்கு வேண்டுமளவிறுதல உப்புத் துயப்பனவற்றை இன்சுவையாக்கற்கு வேண்டுமளவிறுதலபோலும்,—சிறிது நீள விடல் அது மிககற்று—இனி அதனையவ்வளவிற்கு சிறிதுமிகவிடதல அவ்வுப்பு அளவினமிக்காறபோலும். எ-று.

நீளவிடல அளவறிநதுணராது கலவிமேலெழுந்தகுறிப்பபுழங்குமளவுஞ் செய்தல. சிறிதுநீளவிடலாகாதெனறாள், நோவிக்கினறாளுகலின். உபபுமிக்க வழித் துயப்பது சுவையினறாறபோலப் புலவியக்கவழிக் கலவி இனபமன் றுமெனறமையின், இது பண்புவமை. (உ)

கட0கூ. அலநதாரை யல்லதேய் செயதற்றாற மமமைப்

புலநதாரைப் புல்லா விடல.

கூ

பரததையரிடத்துநின்றும் வந்த தலைமகனெடு

தலைமகள் புலநது சொல்லியது.

இ-ள். தமமைப் புலநதாரைப் புல்லா விடல— தமமைப்பெறாது புலநத் மகளினைப் புலவிநீக்கிக் கலவாது ஆடவாசேறல் — அலநதாரை அல்லல நோய் செய்தற்று—பண்டே துன்பமுற்றழிந்தாரை அதனமேலும் மிக்கதுன்பத்தினைச்செய்தாற்போலும். எ-று.

பிறாபாறசேறலின் தமமைப்பெறாது புலநதுபுயிருக்கின்ற பரததையரைப் போயப் புலவிநீக்கிப் புல்லீராயின், அவராற்றொன்பதாம். (கூ)

கட0சு. ஊடியவரை புணராமை வாடிய

வளளி முதலரிந் தற்று.

சு

இதுவுமது.

இ-ள். ஊடியவரை உணராமை — துமமோடிய பரததையரை ஊடலு ணாததிக் கூடாதொழிதல்—வாடிய வளளி முதல அரிந்தற்று—பண்டே நீர் பெறாது வாடிய கொடியை அடியிலேயறுத்தாற்போலும். எ-று.

நீர் பரததையரிடத்திராயவழி எம்புதலவரைக்கண்டாற்றியிருக்கற்பாலமாய யாம் துமமோடீத்தற்குரியமல்லம், அனமையின் எம்மையுணராததலவேண்டா, உரியராயுடிய பரததையரையே உணராததலவேண்டிவது, அதனால் ஆண்டிச செனமினென்பதாம். (சு)

கட0ரு. நலத்தகை நல்லவர்க் கேளா புலத்தகை

பூவன்ன கண்ணா ரகத்து.

ரு

தலைமகளைப் புலவிநீக்கிக் கூடிய தலைமகள்

நனனுள்ளே சொல்லியது.

இ-ள். நலத்தகை நல்லவாக்கு ஏர் — நற்குணங்களாற்றற்குதியுடையராய் தலைவாக்கும் அழகாவது — பூ அன்ன கண்ணா அகத்துப் புலத்தகை— தம்பூவன்னகண்ணாநெஞ்சினகண் நிகழும் புலவியிருதியுனறே. எ-று.

சிறப்பமுமை விகாரத்தாற்றொக்கது. தவறிலலாக்கும் புலவி இனிதென பான், நலத்தகைநல்லவாக்குமெனறான். அழகு இனப்பபயனைத்தலைப்படுத்தல். தானுகாந்தவின்பத்திற்கேதுவாகிய புலவியை வியந்தகூறியவாறு. (ரு)

கட0கூ. துனியும் புலவியு மிலலாயிற காமங்

கனியுங் கருக்காயு மற்று.

கூ

இதுவுமது.

இ-ள். துனியும் புலவியும் இல்லாயின்—முதிராதகலாமாகியதுனியும் இளை யகலாமாகியபுலவியும் இல்லையாயின்,—காமம் கனியும் கருக்காயும் அற்று— காமம் செவ்விமுதிராதபழமும் இளைங்காயும்போலும். எ-று.

மிகமுதிர்ந்திறுமெலகைத்தாய கனி நுகர்வார்க்கு மிகவுமினிமைசெய்தலிற்
றுனியில்லையாயிற்கனியறநென்றும், கட்டினைமைத்தாய காய நுகருஞ்செவ்வித்
தனருகலிற புலவியில்லையாயிற கருக்காயறநென்றுங்குறினா. இவ்விரண்
டும வேண்டிமென்று வியநதுகூறியவாறு. (க)

கட0௭. ஊடலி னுண்டாங்கோர துன்பம் புணாவது

நீடுவ தன்றுகொ லென்று.

எ

இதுவுமது.

இ-ள், புணாவது நீடுவது (கொல) அன்றுகொல என்று— இனிப்புணர்ச்சி
நீட்டிக்குமோ நீட்டியாதோவென்றுகருதலான்,— ஊடலின் ஓதுனபம் உண்டு
—இன்பத்திற்குநிறியமையாத ஊடலின்கண்ணேயும் ஒருதுன்பநிகழும். எ-று.
எனநென்னுமெச்சத்திற்குக் கருதலானென்பது வருவிக்கப்பட்டது. சிறப்
புமமை விகாரத்தாற்றுககது. கொல்லென்பதனை நீடுவதென்பதனுடனுங்கு
டடுக. ஆறுகென்பது அசைநிலை. ஊடல கூடற்கணவிரைவித்தலகூறியவாறு.

கட0௮. நோத லெவன்மற்று நொநநாரொன் றுத்தியுந்

காதல ரிலலா வழி.

அ

உணாப்புவயினவாராபூடறகடடலைமகன தலைமகளோடு

புலநது சொல்லிடது.

இ-ள், நொநநாரொன்று அஃது அறியும் காதலா இலலாவழி—இவர் நம்பொ
ருட்டாக நொநநாரொன்று அநநோவினையறியுமன்புடையாரைப் பெறுவழி—
நோதல மற்று எவன்—ஒருவா நோகின்றதனாறபயின்ன! எ-று.

அறிதலாண்டேலையினிதுணாதல, மற்று வினைமாற்றினகண் வந்தது. இவள்
நங்காதலியலலன், அனமையின் இநநோவறியாளா, அறியாமையின் நாம் புலக்
கின்றதனாற பயனிலையெனத் தனனாறமையுணாததியவாறு. (அ)

கட0௯. நீரு நிழல தினிதே புலவியும்

வீழுநா கண்ணே யினிது. கூ

இதுவுமது.

இ-ள், நீரும் நிழலதே இனிது—உயிராக்கின்றியமையாத நீரும் நிழலினகண்
னதே இனிதாவது, ஏனெவயிலினகண்ணது ஆகாது,— புலவியும் வீழுநாகண்
னே இனிது—அதுபோலக் கலவிகின்றியமையாத புலவியும் அன்புடையார்
கண்ணே இனிதாவது, ஏனையனபிலாகண் ஆகாது. எ-று.

நிழற்கணிநுந நீ குளிராசசியிககுத தாகநதணித்தலின் இனிதாயிறறு. வீழு
நா ஆற்றமைக்கு நோதலுந் கூடுதற்கண் வேடகையுமுடையராவா. இவள்
நமமாட்டு அவவிரண்டுமினமையின் இப்புலவிதானுமினனாதாகாநின்றதென்ப
தாம். (க)

கட10. ஊட லுணங்க விடுவாரோ டென்னெஞ்சங்

கூடுவே மென்ப தவா.

க0

இதுவுமது.

இ-ள், ஊடல உணங்க— தானூடற்கண்ணே மெலியாநிற்கவும்,— விடுவா
ரோடு கூடுவேம் எனபது என்னெஞ்சம் அவா—விட்டிருக்கவல்லாரோடு கூட
க்கடவேமென்று என்னெஞ்சம் முயற்றகேது தன்னவாவே, பிறிதில்லை. எ-று.

சஅ

அனபுமருனியிலலாதாரை உடையனொன்றும் அவரோடியாகுகியுமென்று
ங்கருதி அதற்கு முயற்சல் அவாவற்றாசெயலாகலின, கூடுவேமென்பதவாவெ
னரூன். காரியங்காரணமாகவுபசரிக்கப்பட்டது. இக்கூட்டம் முடியாதெனப
தாம். (௧௦)

௧௩௨ ம் அதி. — புலவிதுணுக்கம்.

அது புலவியது துணுககமென விரியும். அஃதாவது தலைமகனுநதலைமக
னும் ஓரமளிககட்கூடியிருநதுழி அவனமாட்டுப் புலத்தற்காரணமில்லையாகவுங்
காதல கைம்மிகுதலான துணனியதோகாரணமுளதாகவுட்கொண்டு அதனை
யவனமேலேற்றி அவள புலத்தல. காரணத்தினுணுக்கம் காரியத்தினமேனின
றது. அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

௧௩௩௧. பெண்ணியலா லொல்லாருங் கண்ணிற் பொதுவுண்பர்
நண்ணேன் பரத்தரின மாபு. க

உலாப்போயவந்த தலைமகன பள்ளியிடத்தானாகத்
தலைமகள் சொல்லியது.

இ-ள். பரத்த—பரத்தமையுடையாப, — பெண்ணியலா எல்லாரும் கண்
ணிற் பொதுவுண்பா — நின்னைப் பெண்ணியலினையுடையா யாவருநதங்க
ண்ணுற் பொதுவாகவுண்பா, — நின் மாபு நண்ணேன்—அதனால் அவாமிசரி
லாய நின்மாபினைப் பொருநதேன். எ-று.

கற்பநாணமுதலியநற்குணங்களினமையிற் பரத்தையாக்குளளது பெண்ணி
யற்கைமாததிரமேயெனனுங்கருந்தாற பெண்ணியலானொருள், பொதுவாக
வுணடல் தஞ்சேரிச்செல்வின முறையானனறி ஒருகாலத்தொருங்குநோகரு
தல் அதுவுமொருதமம். தானோக்கியினபுறமவாறே அவருநோக்கியினபுறுவ
னொனவாசங்கிதது அவாபாறபொருமையெயதுதலின, துணுககமாயிறது. (௧)

௧௩௩௨. ஊடி யிருந்தேமாத துமமினா யாநதம்மை
நீடுவாழ கெனபாக கழிந்து. ௨

தலைமகன்க்கததுச சென்ற தோழிகருத் தலைமகள்

பள்ளியிடத்து நிகழ்ந்தது கூறியது.

இ-ள். ஊடி இருந்தேமாத துமமினா—யாநதம்மோடியுணாயாடாதிருந்தே
மாகக் காதலா துமமினா, — யாம் தமமை நீடு வாழ்கெனபாககு அநிறது—
அதுநீங்கித் தமமை நீடுவாழ்கெனலுணாயாடுவேமாகக கருதி. எ-று.

தும்மியககால வாழ்த்துதல் மரபாகலான, உலாயாடல்வேண்டிற்றெனப
தாம். இயல்பானிகழ்ந்த தும்மலைசு குறிப்பானிகழ்ந்ததாகக் கோடலின, துணு
க்கமாயிறது. (௨)

௧௩௩௩. கோட்டுபெழுச் சூடினுங் காபு மொருத்தியைக்

காட்டிய சூடினீ ரென்று. ௩

தலைமகள்புலவிககுறிப்பினைக் கண்டு நீவாகூடியொழுக்காநிறக
வும் இது நிகழ்தற்குக் காரணம் யாதென்ற தோழி
சுருத் தலைமகள் சொல்லியது.

இ-ள். கோட்டுப்பூச சூடினும் — யான கோடுதலைச்செய்யுமாலைபைச்சூடினேனியினும், — ஒருததையக காட்டிய சூடினீர் என்று காயும் — நம்மாத்காதலிககப்பட்டீர்ளொருத்திககு இப்பூவணிகாட்டலவேண்டிச சூடினீர்ஒன்று வெகுளாநிற்கும், இததனைமையாடகு ஒருகாரணம் வேண்டிமோ! எ-று.

கோடென்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயர். பூ ஆகுபெயர். வனையமாகச்சூடினுமென்பதாம், “கோட்டங் கண்ணியுங் கொடுநதிரை யாடையும்” என்றாபிறரும். இனியமமருதநிலத்துப பூவனறி வேற்றுநிலத்துககோட்டுப்பூவைசகூடினேனியினும் ஈண்டையாள பிறொருத்திககு அவவேற்றுப்பூவணிகாட்டல் வேண்டிச சூடினீர்ஒன்று வெகுளுமெனினும்மையம். (௩)

கநகசு. யாரினுங் காதல மென்றேனா ஆடினாள்

யாரினும் யாரினு மெனறு.

ச

இதுவுமது.

இ-ள். யாரினும் காதலம் எனறேனா — காமநுகாதற்குரியவிருவராயினா யாவரினும் யாம் மிகக்காதலையுடையேமென்பது கருதி யாரினுங்காதலமென்றேனாக, — யாரினும் யாரினும் என்று ஊடினாள் — சினரேழி அது கருநாது, என்னாக்காதலிககப்பட்டமகார்பலருளநம் நினகட்காதலுடையேனென்றேனாககருதி, அமமகளிராயாரினும் எனகட்காதலுடையராயினீர்ஒன்றுசொல்லிபுலந்தாள். எ-று.

தலைமகள்கருத்திற்குத் தன்மைபபன்மை உயாசசிககணவந்தது. யானன்பு மிகுதியாற்சொல்லியதனைக் கருத்துவேறுபடக் கொண்டதல்லது பிறிதுகாரணமில்லையென்பதாம். (ச)

கநகரு. இமமைப பிறப்பிற் பிரியல மென்றேனாக

கண்ணிறை நீர்கொண்ட வள.

ரு

இதுவுமது.

இ-ள். இமமைப பிறப்பிற் பிரியலம் எனறேனா — காதனமிகுதியான இமமையாகியபிறப்பினகண யாம் பிரியேமென்று சொன்னேனாக, — கண நிறை நீர் கொண்டனா — அதனை ஏனே மறுமையாகியபிறப்பினகட்பிரிவல்லென்னுங்குறிப்பினேனாக கருதி, அவள தனகண்ணிறைந்த நீரினைக்கொண்டாள். எ-று.

வெளிப்படுசொல்லைக் குறிப்புச்சொல்லாகக் கொள்ளுதலல்லது என்பாற்றவறிலையென்பதாம். (ரு)

கநகசு. உள்ளினே நென்றேனமற நென்மறந்தீ ரொன்றெனனைப

புல்லாள புலத்தக களள.

சு

இதுவுமது.

இ-ள். உள்ளினேன எனறேன — பிரிந்தகாலத்து நினனையிடையினறி நினேந்தேனென்னுங்கருத்தால் யானுள்ளினேனென்றேன; — மறு எனமறந்தீர் என்று எனனைப புல்லாள புலத்தககள் — என, அதனை ஒருகானமறந்து பின்னினேந்தேனென்றதாகக் கருதி, என்னையிடையே மறந்தீர்ஒன்றுசொல்லி முன்புலலுத்தற்கமைந்தவள அஃதொழிந்து புலத்தற்கமைந்தாள். எ-று.

மறு வினைமாற்றினகண வந்தது. அருத்தாபத்திவகையான மறத்தலையுட்கொண்டு புலந்தாளென்பதாம். (சு)

கககஎ. வழத்தினு மம்மினே குக வழித்தழுதாள்
யாருள்ளித் தும்மினீ றென்று. எ

இதுவுமது.

இ-ள். தும்மினேகுக வழத்தினுள்—கூடியிருக்கின்றவள யானதுமம்மினே
குகத் தன்னியறகைபற்றி வாழத்தினுள்,— அழித்தது யார உள்ளித் தும்மி
னீர் என்று அழுதாள்— அவநனம் வாழத்திய தானே மறித்தது, தும்மைநி
னைத்து வருநதுகின்ற மகளிருள் யாவாநினைத்தலாற்றும்மினீர்றென்று சொல்
லிப புலநதழுதாள். எ-று.

வாழத்தலொடு புலத்தல இயையாமைபின், அழித்தெனறூன். அனபுடை
யார நினைத்தவழி அநநினைக்கப்பட்டாககுத் தும்மறேன்றுமென்பது மக
ளியவழக்கு. இலவழக்கை உளவழக்காகக் கருதிப புலநதாளென்பதாம். (எ)

கககஅ. தும்முச செறுபப வழதா னுமருள்ள
லெமமை மறைத்திரோ வென்று. அ

இ-ள். தும்முச செறுபப — எனக்குத் தும்மறேன்றியவழி யாருள்ளித்
தும்மினீர்றென்று புலத்தலையுஞ்சி, அதனை யானடக்கினேன், அவநனம்மடக்கவும்,
— துமா உள்ளல எம்மை மறைத்திரோ என்று அழுதாள்— துமா தும்மை
நினைத்தலை எம்மைமறைக்கவற்றீரோவென்று சொல்லிப புலநதழுதாள். எ-று.

தும்முசென்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயர். செறுபபவுமென்பழி இறநத
தாழீஇயவெச்சவுமமை விகாரத்தாற்றெக்கது. எம்மையென்பது தும்மோ
டியாதும்மியபிலலாதவெம்மையென்பதுபடநின்ற இசையெச்சம். இதனை வட
னாலா காகுவென்ப. தும்மினுக்குற்றம் ஒழியினுக்குற்றமாயக்காற செயற்பா
லதியாதென்பதாம். (அ)

கககக. தன்னை புணரத்தினுங் காயும் பிறாககுநீ
நிநநீர ராகுதி றென்று. க

இதுவுமது.

இ-ள். தன்னை உணரத்தினும் காயும்—இவ்வாற்றனுடிய தன்னை யான பணி
நதுணரத்தங்காலும் வெகுளாநிற்கும், — பிறாக்கும் நீர் இநநீர ஆகுதிர்
என்று—பிறமகளிராகும் அவருடியவழி இவ்வாறே பணிநதுணரத்தநீர்மை
யையுடையீராகுதிறென்று சொல்லி. எ-று.

இவள தெளிவித்தவழியுந தெளியாளென்பதுபற்றி எனமேலேற்றிய தவற
றை உடம்பட்டுப பணிநதேன், பணிய அதுதானும் புலத்தற்கேதுவாய முடிந
தது, இனியிவண்மாட்டுச செய்யத்தருவதியாதென்பதாம். (க)

ககஉ0. நினைத்திருந்து நோக்கினுங் காயு மனைத்துநீர்
யாருள்ளி நோக்கினீ றென்று. க0

இதுவுமது.

இ-ள். நினைத்தது இருநது நோக்கினும் காயும்— எனசொற்களுஞ்செயலக
ருமபற்றித் தான் வெகுடலான, அவற்றையொழிந்திருநது தன்னவயவங்க
ளதொப்பினமையை நினைத்தது அவற்றையே நோக்கினும், எனனை வெகுளாநி
ற்கும்,— அனைத்தும் நீர் நோக்கினீர் யார உள்ளி என்று—என்னவயவமனைத்

தம் நோக்கினர் அவற்றதொப்புமையான எமமகளினா நினைந்தென்று சொல்லி. எ-று.

யான எல்லாவயவவங்களானும் ஒருத்தியோடொத்தலகூடாமையின் ஒன்று லொருவராகப் பலரையுநினைக்கவேண்டும் அவொல்லாரையும் யானறியச் சொல்லியினென்னுங்கருத்தால், அனைத்துநோக்கினர் யாருள்ளியெனருள. வானா விருத்தலுக்குறறமாயிறெனபதாம். (க0)

கநக. ம் அதி. — ஊடலுவகை.

அஃதாவது அப்பெற்றித்தாய ஊடலாற நமக்குக் கூடலின்பஞ்சிறநதுழி அச்சிறப்பிற்கேதுவாய அவலுடலைத் தலைமகளுவததலும் தலைமகனுவததலுமாம். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

கநக. இலலை தவறவாக காயினு மூடுதல

வல்ல தவரளிகு மாறு. க

தலைமகள் காரணமின்றிப் புலக்கின்றமை கேட்டதோழி

அநவநீபுலக்கின்றதெனையெனருட்கு அவள

சொல்லியது.

இ-ள். அவாக்குத் தவறு இல்லையாயினும், — அவாமாட்டுத்தவறிலையாயினும், — அவா அளிகுமாறு ஊடுதல வல்லது — நமக்கவாதலைபளிசெய்கின்றவாறு அவரோடுதலைவினைக்க வறறுகின்றது. எ-று.

அவாக்கெனபது வேறுமைமயக்கம். அளவிறந்தவினப்பத்தராகலின் யானெய்தற்பாலதாய் இததலையளி ஒழிந்தாருமெய்துவொனக்க கருதி அதுபொருமை யான ஊடனிகழாநின்றதெனபதாம். (க)

கநக. ஊடலிற் றேன்றுஞ் சிறுதுனி நல்லளி'

வாடினும் பாடு பெறும். உ

புலவாக்காலும் அததலையளி பெறலாயிருக்க அஃதிழந்து

புலவியானவருநதுவதெனையெனருட்கு அவள

சொல்லியது.

இ-ள். ஊடலின் தோன்றும் சிறுதுனி — ஊடலேதுவாக நங்கட்டோன்றுகின்ற சிறியதுனிதனனால் — நல்லளி வாடினும் பாடு பெறும் — காதலாசெய்யுநல்லதலையளி வாடிமாயினும் பெருமையெய்தும். எ-று.

தவறினறி நிகழ்கின்றவூடல கடிதீனீங்கலின் அத்துன்பமுநிலலாதென்பாள சிறுதுனியென்றும், ஆராமபற்றி நிகழ்தலின் அத்துனை நல்லளி வாடாதென்பாள வாடினுமென்றும், பின்னே பேரினபமயக்குமென்பாள பாடுபெறுமென்றுநகூறினாள். அது வருத்தமெனப்படாதெனபதாம். (உ)

கநக. புலத்தலிற் புத்தேனு டிண்டோ நிலத்தொடு

நீரியைந் தன்னு ரகத்து. ஈ

இதுவுமது.

இ-ள். நிலத்தொடு நீ இயைநதன்றாகத்துப் புலத்தலின் — நிலத்தொடு நீகலந்தாற்போல ஒற்றுமையுடையகாதலாமாடுபு புலத்தலப்போல — புத்

தேன நாயி உண்டோ — நமக்கினபநதருவதொருபுத்தேனலகமுண்டோ, இலலை. எ-று.

நீர் தானினற நிலததிரயலபிறமுமாறுபோலக் காதலருந் தாங்குடியமகளிரி யலபினராகலான அதுபற்றி அவரோடு புலவிநிகழுமென்பாள நிலத்தொடுநீரி யைநதனனாரகத்தென்றும், அவர் நமக்குமன்னராகலின் அப்புலவி பின்னே பேரினபம்பயவாரினறதென்பாள புலத்தலிறபுத்தேனாடுவெனறுநகூ றினாள். உவமம் பயன்பற்றி வந்தது. (௩)

கருஉசு. புலவி விடாஅப புலவியுட டோனறுமென்

னுள்ள முடைக்கும் படை.

சு

அப்புலவி இனி யாதானீங்குமெனறாட்சு
சொல்லியது.

இ-ள். புலவி விடாப புலவியுள் தோன்றும்—காதலரைப் புலலிக்கொண்டு பின்விடாமைக்கேதுவாகிய அப்புலவிக்கண்ணேயுள்ளதாம் — என 'உள்ளம் உடைக்கும் படை— அதன்மேற்சென்ற என்னுள்ளத்தைக் கெடுக்கும் படை ககலம், எ-று.

புலவியுள்ளமேழாவது வினைநிகழ்ச்சிகளை வந்தது. என்னுள்ளமுடைக் கும்படைக்கலமென்றது வணக்கத்தையும் பணிமொழியையும். படைக்கலமெ ன்றாள், அவற்றான அப்புலவியுள்ளமழிதலின். புலவிநீங்குந்நிறங்கூறியவாறு.

கருஉரு. தவறில ராயினுந் தாமவீழ்வார மென்றோ

ளகறலி னாகுகொன றுடைத்தது.

ரு

தலைமகளை யுடனீகதிக கூடிய தலைமகன் கழியுவகையாயுத

.

தன்னுள்ளே சொல்லியது.

இ-ள். தவறு இலராயினும் தாம் வீழ்வார மென்றோள அகறலின் — ஆட வா தங்கட்டவறிலராயினும் உடையார்போலவூடப்பட் டித் தாமவீரும்புகளிரு டைய மெல்லியதோளகளைக் கூடப்பெறாதவெலலைக்கண்— ஆங்கு ஒன்று உடைத்தது—அவர்க்கு அப்பெற்றியதோரினபம் பயத்தலுடைத்தது. எ-று.

உடையராயக்கால இறந்தவின்பத்தோடு வருமின்பமுமெயதுவராகலின் அது மிகநன்று, மறையிலராயக்காலும் வருமின்பத்தையிகழ்ந்ததிலலையெ ன்னுங்கருத்தால, தவறிலராயினுமாகுகொனறுடைத்தென்றான். ஊடலினாய வினபம் அளவிறத்தலிற கூற்றகரித்தென்பான், அப்பெற்றியதொன்றென்றான். தவறினியூடியதூஉம் எனக்கின்பமாயிறநென்பதாம். (ரு)

கருஉசு. உணலினு முண்ட தறலினிது காமம்

புணாதலி னூட லினிது.

சு

இதுவுமது.

இ-ள். உணலினும் உண்டது அறல இனிது—உயிர்க்கு மேலுண்பதனினும் முன்னுண்டதுதல இன்பநதரும்;— காமம் புணாதலின் ஊடல இனிது— அதுபோலக் காமத்திற்கு மேற்புணாதலினும் முன்னேத்தவறுபற்றி யூறிதல இன்பநதரும். எ-று.

காமத்திற்கெனபுழிச் சாரியையும் நானகனுருபும விகாரத்தாறறொககன. பசித்துணனுமவழி மிகவுண்ணலுமாய இனசுவைததுமாம அதபோல அகனறுகூடுமவழி ஆராதாமாயப பேரின்பத்ததுமாமெனத தன்னனுபவமபற்றிக கூறியவாறு.

(க)

கக.உஎ. ஊடலிற றேற்றவர் வென்ற ரதுமன்னுங
கூடலிற காணப பட்டிம்.

எ

இதுவுமது.

இ-ள். ஊடலின தோற்றவா வென்றா—காமதுகாதற்குரிய இருவருள ஊடலினகட்டோற்றவா வென்றாராவா, —அது கூடலிற காணபபட்டிம்— அஃதப பொழுதறியப்படாதாயினும் பின்னைபுணாச்சியினகண அவராலறியபபட்டிம். எ-று.

தோற்றவா எதிரதலாற்றது சாயந்தவா. அவா புணாச்சிககட்டேரினபமெயதலின வென்றாராயினா. மனனும் உமமும் அசைநிலை. யானதுபொழுதுசாயதலின இதுபொழுது பேரினபமபெற்றேனென்பதாம்.

(எ)

கக.உஅ. ஊடிப பெறுகுவங கொல்லோ துதலவெயாபபக
கூடலிற றேனறிய வுபபு.

அ

இதுவுமது.

இ-ள். துதல வெயாபபக் கூடலில தோன்றிய உபபு—இதுபொழுது இவனுதலவெயாக்குமவகை கலவியினகணுளதாய இனிமையை —ஊடிப பெறுகுவங்கொல்லோ—இன்னுமொருகால இவளுடி யாமபெற்றவல்லேமோ! எ-று.

கலவியதுவிசேடமபற்றி துதலவெயாபபவென்றன. இனிமை கண்டிகேட்டுண்மியாததற்றறிதலானாயவினபம. இனி அப்பேறு கூடாதெனப பெற்றதன சிறப்புக் கூறியவாறு.

(அ)

கக.உக. ஊடுக மன்னோ வொளியிழை யாமிரபப
நீடுக மன்னோ விரா.

க

இதுவுமது.

இ-ள். ஒளியிழை ஊடுகமன்—ஒளியிழையினையுடையாள இன்னுமெமமோடுவொளாக, —யாம் இரப்ப இரா நீடுகமன்— அங்ஙனம் அவளுடிறற்றற்கும் அதனையுணராததுதற்பொருட்டு யாமிரததிறற்றற்குங்காலமபெறுமவகை இவ்விவர விடியாதுநீட்டிதலவேணடுக. எ-று.

ஊடுக நீடுகவெனபன வேணடிக்கோடற்பொருள. மன்னிரணமும் ஆககத்தின்கண் வந்தன. ஓகாரங்களை அசைநிலை. கூடலின ஊடலேயமையுமென்பதாம்.

(க)

கக.க0. ஊடுதல் காமத்திற் கின்ப மதற்கின்பங்
கூடி முயங்கப பெறின.

க0

இதுவுமது.

இ-ள். காமத்திற்கு இன்பம் ஊடுதல்—காமதுகர்ச்சிக்கின்பமாவது அதனை நுகாதற்குரியராவா ஆராமபற்றித தம்முனுடுதல், — அதற்கு இன்பம்

கூடி முயங்கப் பெறின்— அவ்வுதிதற்கினபமாவது, அதனையளவறிநதுநீங்கித் தம்முடகூடிமுயங்குதலகூடுமாயின, அமமுயக்கம். எ-று.

கூடுதல் ஒத்தவளவினராதல. முதிர்ந்ததுனியாயவழித் துன்பமபயத்தலா னும், முதிர்ந்தபுலவியாயவழிக் கலவியினபமபயவாயமையானும், இரண்டற்கு மிடையாகியவளவறிநது நீங்குதலரிதென்பதுபற்றிக் கூடிமுயங்கப்பெறினெ ன்றான. அவலிரண்டின்பமும் யான பெற்றேனென்பதாம்.

ஈண்டுப் பிரிவினை வடநூன்மதமபற்றிச் செலவு ஆற்றுமை விதுபபு புலவி யெனநாலவகைத்தாகிக் கூறினா. அவற்றுட்செலவு பிரிவாற்றுமையுள்ளும், ஆற்றுமை படாமெலிரதிரங்கன்முதல நிறையழிதலீரூயவற்றுள்ளும், விதுபபு அவாவயினவிதம்பனமுதற்புணாச்சிவிதம்பலீரூயவற்றுள்ளும், புலவி நெரு சொடுபுலத்தனமுதல ஊடலுவகையீரூயவற்றுள்ளுகண்கொள்க. அஃதேல வடநூலா இவற்றுடனே சாபதகிஞனையகீகத்தினையுங்கூட்டிப் பிரிவினை ஐவ கைத்தெனரூராலெனின், அஃது, அறம்பொருளினபமெனனும் பயன்களுள் ஒன்றுபற்றிய பிரிவனமையானும், முனிவராணையான ஒருகாலத்தோருற்றத்து ளதாவதலெது உலகியலபாய வாராமையானும், ஈண்டொழிககப்பட்டதென்க.

கற்பியல முற்றிற்று.

காமத்துபபால முற்றிற்று.

திருவள்ளுவர் பரிமேலழகருரை
முற்றுப்பெற்றது.

உரைச்சிறப்புப்பாயிரம்.

திருத்தகுசீத தெய்வத் திருவள னுவாதங்

✱

கருத்தமைதி தானே கருதி — விரித்துணாததான்

✱

பன்னு தமிழ்தோ பரிமே லழகனெனு

✱

மன்னு முயாநாமன் வந்து.

✱

பாலெல்லா நலலாவின் பாலாமோ பாரிலுள்ள

✱

நூலெல்லாம் வள்ளுவாசெய நூலாமோ— நூலிற

✱

பரித்தவுரை யெல்லாம் பரிமே லழகன்

✱

‘ நெரித்தவுரை யாமோ தெளி.

✱

திருக்குறளின் சிறப்புப்பாயிரமாகிய திருவள்ளுவமாவல்.

~~~~~
அசரீரி.

க. திருத்தகு தெய்வத் திருவள்ளுவரோ
திருத்தகு நற்பலகை யொக்க—விருக்க
வுருத்திர சனம் லொனவுரைத்து வானி
லொருக்கவோ வென்றதோர் சொல.

இ-ள். திருத்தகு தெய்வத்திருவள்ளுவரோடு—அருட்செல்வத்தையும் அதற்குத் தக்க தெய்வத்தன்மையையுமுடைய திருவள்ளுவரோடு—உருத்தகுநற்பலகை உருத்திரசனமா ஒக்க இருக்க என உரைத்து—அவரிருத்தற்குத் தனது உருவத்தினாலே தக்க நல்ல சங்கப்பலகையிடத்து உருத்திரசனமா ஒருவரோ ஒப்பவேறியிருக்கவென்று கூறி, — வானில் ஒருக்க ஓசொல ஒவென்றது— ஆகாசத்திலிருந்து அவவிடத்துள்ள புலவாருக்கையெல்லாம் ஒற்றுமைசெய்யுமபடி ஒருவாக்கியம் ஒவென்று இரைந்தெழுந்தது. எ-து.

“அருட்செல்வஞ் செல்வத்துட செல்வம்” எனப்பவாகலின், திருவென்றற்கு அப்பொருளுக்கப்பட்டது. தெய்வத்தன்மை தெய்வத்தினவதாரமாய் விளங்குகை. தெய்வத்தன்மையிலலாககு அருளுளதாயினும் அதனாலே பெருமையான விளைபாமையின், தகுதி சொல்லப்பட்டது. திருவள்ளுவனொன்னும் பெயருள, திருவென்பது உயராவையும், வளனொனபது வண்மையையுடையொனபதையும், விளக்கி நின்றனவாகலின், அது வேதத்தில் இலைமறை காய்கள போற பலவிடங்களினும் மறைந்து வெளிப்படாதிருந்த மெய்ப்பொருள்களையெல்லாம் தொகுத்து உலகத்தாருக்குக் கொடுத்தருளசெய்தவனொன்னுங் காரணம்பற்றி வந்த பெயராயிற்று. வள முத்தனிலை, அர இறுதிநிலை, உ சாரியை. அம்முத்தனிலைக்குப் பொருளாகை. உருத்திரசனமா உருத்திரனலை அடைந்த சன்மத்தையுடையவொன விரியும். அவா முருக்ககடவுளது திருவவதாரமாய் வணிகர்மரபிறனோன்றிய மூங்கைப்பிள்ளையா. அசரீரி அருவமாய் என்கு நிறைந்துள்ள முத்தறெய்வம். அரங்கேற்றத் தொடங்கிய காலத்துத் தெய்வப் புலவரோடு ஒப்பவிருந்து கேட்டற்குத் தகுதியுடையோர் யானொன யாவரும் எண்ணமுற்று நின்றவழி இவ்வசரீரிவாக்கியம் பிறந்தது. எனந்தெனப் பட்டர்க்கைவினையாகக் கூறலின், ஆண்டு நின்ற கேட்ட புலவர்களுள் ஒருவராதனை இங்ஙனம் பாடலாகச் செய்தனனொன்றிக.

(க)

நாமகள்.

உ. நாடா முதனன் மறைநான் முகனாவிற்

பாடா விடைப்பாடாதம்பகாந்தேன்—கூடாரா

யெள்ளிய வென்றி யிலங்கிலவேன் மாறபின்

வள்ளுவன் வாயதென் வாககு.

இ-ள். கூடாரா எள்ளிய வென்றி இலங்கு இலை வேல் மாற—பகைவரைப் புறங்கொடுக்கச்செய்து இகழ்ந்த வெற்றியை உண்டாக்கி விளங்காநின்ற இலைபோலும் வேறபடையையுடைய பாண்டியராசனே,— நாடா — உலகத்தாரா விதிவிலக்குகளை அறிந்த உய்யும்வழியை நாடி,—முதல் நானமுகன் நாவில் நானமறை பாடா— படைப்புகாலத்திலே பிரமனது நாவிலிருந்து இருக்கு முதலாகிய நான்குவேதங்களையும், பாடி, — இடைபாரதம் பகர்ந்தேன்—நடுவானகாலத்திலே பாரதமாகிய வேதத்தைக் கூறினேன்,— பின் என்வாக்கு வள்ளுவன் வாயது — அதற்குப் பிற்பட்ட இக்காலத்திலே என வாக்குத் திருக்குறளாகிய வேதத்தைச் சொல்லி வள்ளுவனவாயின்கண்ணதாயிற்று. எ-று.

தன்கணவனாகலின் நானமுகனாவிரூபத்தேன்றும், அவனவதாரமாகலின், வள்ளுவன்வாயதென்வாக்கெனதும், கூறினான். பாரதம் வியாசனாகக்கொண்டு சொல்லப்பட்டது. இதனால் நானமறை பூாவவேதமும், பாரதம் மத்திய வேதமும், திருக்குறள் உத்தரவேதமும், எனததாயிற்று. வேதம் மூவகைத்தென்பதாலும், இவற்றது தோற்றமுறையால் இஃது வாக்கியப்பிரமானத்திற்கற்புடைத்தென்பது உம, சொல்லியபடி. (உ)

இறையனார்.

ங. என்றும் புலரா தியாணாநாட செலலுகினு

நின்றலர்ந்து தேன்பிலிற்று நீாமையதாயக—குன்றாத

செந்தளிர்க கற்பகத்தின் நெபவத திருமலர்போன

மன்புலவன் வள்ளுவன்வாய்ச சொல.

இ-ள். மன புலவன் வள்ளுவன் வாய்சசொல் — புலவாககரசனாகிய வள்ளுவன்வாயிற் பிறந்த திருக்குறளானது,—எனதும் யாணா புலராத நாட்செல்லுகினும் நின்று அலாநது தேன பிலிற்றும் நீாமையதாயக—எக்காலத்துநதன்னமுகு கெடாது நெடுங்காலக்கழியினும் நிலைபெற்று மலாநது தேனைச்சொரிகின்ற குணமுடையதாய விளங்குமாதலால்,—குன்றாத செந்தளிர்க் கற்பகத்தின் தெய்வத்திருமலர்போன்—குறைவுபடாத செய்யதளிராகையுடைய கற்பகத்தினது தெய்வத்தனமைபொருந்திய உயாவாகிய மலர்போலும். எ-று.

திருக்குறளுக்கு அமுகு சொன்முடிபு பொருணமுடிபின்குணங்களும், அலர்தல் என்கும் பரவுதலும், தேனபிலிற்றல் இருமையின்பங்களும் விளைத்தலுமாம். சொல ஆகுபெயர். இறையனார் கடவுளாகலின், இனி இதிற் சிறப்பதொன்றுளதாவதின்மென்னுந் துணிவு தோனத என்றுமென்றும், பின்னும் அதனை வலியுறுத்தற்கு நாட்செலலுகினுநின்றென்றும், வாழ்த்துப் பொருள்பட இவ்வாறு கூறினார். இது அழியாது நின்று பெருகிப் பயன்படுமாறு சொல்லியபடி.

உக்கிரப்பெருவழுதியார்.

ச. நான்மறையின் மெய்ப்பொருளை முப்பொருளா நான்முகத்தோன்
முன்மறைந்து வள்ளுவனாய்த் தந்துரைத்த—நான்முறையை
வந்திகக சென்னிவாய வாழ்த்துக நன்னெஞ்சஞ்
சிறதிகக கேட்க செவி.

இ-ள். நான்முகத்தோன் தான் மறைந்து வள்ளுவனாய் நான்மறையின் மெய்ப்பொருளை முப்பொருளாத தந்து உரைத்த நான்முறையை—நான்முகன் தான் தன்னுரு மறைந்து திருவள்ளுவனாய்வதரித்து நான்குவேதங்களினுண்மைப்பொருளை அறம் பொருள் இன்பமென்னும் முப்பாற்பொருளதாகத் தமிழிறற்றதுகூறிய திருக்குறளெழுதிய திருமுறையை—சென்னி வாதிக்க—என்றலை வணங்குக,—வாய வாழ்த்துக—வாய் துதிகக,—நன்னெஞ்சம் சிறதிகக—நல்லமனம் தியானிக்க,—செவி கேட்க—காது கேட்க. எ-று.

முப்பொருள் ஆகுபெயர். இவ்வேதப்பொருள் ஆதியிலே வேதஞ்சொல்லியோனாலேயே சொல்லப்பட்டமையால் உலகத்துச் சம்பாசாரியர்களாலும் பிறராலும் ஒன்றற்கொன்று மாறாகக் கொள்ளப்பட்ட பொருள்கள்போலவதன்மேன்பது தோன்ற, மெய்ப்பொருளென்றோ, கலையுணர் புலமையிறுந்தலைமையோனாகி விதிமுறை வழாது முதுநிலம் புரக்கும் பெருந்தகை யுக்கிரப் பெருவழுதி யெனநூர் தன்னிக ரில்லா மன்னவா பெருமான தான் மேற்கொண்ட சிறப்பைப் பலரும் அறிந்து மேற்கொள்ள, இவ்வாறு வழிபாடுகூறினான், “மன்ன னெப்படி மன்னுயி ரப்படி” ஆகலின். இப்படித்தகத்தை முன்னே யூசி தது மெய் மொழி மனங்களால் வணக்கஞ்செய்து பின் கேட்கவேண்டிமென்று சொல்லியபடி.

(ச)

கபிலர்.

ரு. தினையளவு போதாச் சிறுபுன்னீர் நீண்ட
பனையளவு காட்டும் படித்தான்—மனையளகு
வள்ளைக் குறங்கும் வளநாட வள்ளுவனா
வெள்ளைக் குறட்பா விரி.

இ-ள். மனை அளகு வள்ளைக்கு உறங்கும் வளநாட—மனையில் வளாககப்படுகின்ற பறவைப்பேடுகள் உலகக்கைப்பாட்டால் கண்ணுறுவதுகின்ற வளம்பொருந்திய நாட்டையுடைய அரசனே,—வள்ளுவனா வெள்ளைக்குறட்பா விரி—திருவள்ளுவரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட குறளவெண்பா மிகப்பெரிய பொருளைத் தன்னுட்கொண்டு காட்டுதல்—தினையளவு போதாச் சிறுபுன்னீர் நீண்ட பனையளவு காட்டும் படித்து—தினையரிசியினளவுக்கும் போதாத சிறியபுல்லினது துனியின்கணுள்ள பனிநீர் உயர்ந்த பனையினளவான அதன்சாயையைத் தன்னுட்கொண்டு காட்டுவதுணம்போலுங் குணத்தையுடைத்து. எ-று.

பனை ஆகுபெயர். ஆல் அஞ்சு. பறவை கிளி முதலியவை. உலக்கைப்பாட்டு மகளிர் பரிமளப்பொடி இடிகின்றபோது பாடும் பாட்டு, விரி விரித்தல்.

எப்படி மிகச்சிறிய பனித்துளியிலே மிகப்பெரிய பனைமரத்தினசாயை அடங்கி விளங்குகின்றதோ அப்படியே மிகச்சிறிய இக்குறளவெண்பாவில் மிகப்பெரிய பொருள் அடங்கி விளங்குகின்றதென்பதாம். இது சுருங்கியிருந்தும் விரிவான பொருளை விளக்குமாறு சொல்லியபடி. இது முதலியன சங்கத்தப்புலவராலே பாடப்பட்டன. (௫)

பரணர்.

சு. மாலுங் குறளாய வளாநதுரணி மாண்டியான
ஞால முழுது நயநதளந்தான—வாலநிவின
வளருவருந தங்குறளவெண் பாவடியால வையத்தா
ருளருவவெல லாமளந்தா ரோரநது.

இ-ள். மாலுங் குறளாய வளாநது இரண்டு மாண் அடியால் ஞாலம் முழுதும் நயநது அளந்தான்—திருமாலுங் குறளாயப் பிறநது வளாநது இரண்டு பெரிய அடிகளால் உலகமனைத்தையும் விருமபி அளந்தான்,— வாலநிவின வளருவரும் தம் குறளவெண்பா அடியால் வையத்தாரா உளருவ எல்லாம் ஓர்ந்து அளந்தாரா— மெய்யறிவினையுடைய திருவளருவரும் தம்மினின்றுநதோனறி அநநிலைநிறகின்ற வெண்பாக்குறளின இரண்டுசிறிய அடிகளால் அவவுலகமனைத்தினுமுள்ளோரால் நினைக்கப்பட்டவற்றையெல்லாம் ஆராயநது அளந்தாரா. எ-று.

உம்மைவிரண்டும், முறையே தேவநிற பெரியோனாகியவென்றும், மனிதநிற்சிறியராய்க் காணப்பட்டவென்றும், பொருளபட நின்றன. உவமானத்திலே வளாதலும் பெருமையும் சொல்லுதலால், உவமேயத்திலே அவற்றுக்கு முரணாகிய நிலைநிறறலும் சிறுமையும் வருவிக்கப்பட்டன. மாலுக்குத் தானே குறளாதலும் பின்பு அநநிலை நிலலாது வளாதலும் பேரடிகளால் அளவுபட்ட உலகத்தையளத்தலும், திருவளருவருக்குத் தம்மினின்றுங் குறளை உண்டாகுதலும் அது தன்னிலைநிறறலும் அதனசிறறடிகளால் அளவுபட்டாத நினைப்பின் விடயங்களை அளத்தலும், சொல்லப்படுதலாலும், வேறுறுமையறிக. நினைக்கப்பட்டனவெல்லாம் இதன்கத்து அளவுசெய்யப்பட்டமை சொல்லியபடி. (சு)

நக்கீரா.

எ. தானே முழுதுணாநது தண்டமிழின் வெண்குறளா
லானு வறமுதலா வநநானகு—மேனோருக
கூழி னுரைத்தாறகு மொண்ணீர் முகிலுக்கும
வாழியுல கென்னுறறு மறறு.

இ-ள், தானே முழுது உணாநது—தானே வேதப்பொருளனைத்தையும் அறிந்தது—தண்டமிழின் வெண்குறளால் ஆன அறம் முதலா அநநான்கும் ஏனோருக்கு ஊழின் உரைத்தாறகும்— தண்ணிய தமிழினகண குறள்வெண்பாக்களால் விட்டினைக்குதல் கூடாத அறமுதலாகிய அநநான்குபொருள்களையும் அவற்றையறியாதவாக்குருக அவா எளிதினறிய முறையாற சொல்லியருளிய திருவளருவருக்கும்—ஒண்ணீர் முகிலுக்கும்—ஒள்ளிய நீரைத் தந்த மேகத்து

க்கும்—உலகு மறந் னன் ஆறும்—இவவுலகம் எந்நாநறி யாது செய்யும்! செய்க்கிடந்தது ஒன்றும் இல்லை,—வாழி—அவரும் அதுவும் வாழ்கள—று.

ஆனமை நீங்காமை. தானே முழுதுணர்ந்தெனவே, ஆசாரியராயிருந்து பிறறிவிக்க அறிந்திலனொன்றாயிற்று. முழுதமெனநுமுமமை தொக்கது. ஒண்மை இனிமைமேனின்றது. முறை நூலினமுப்பொருள்களின் கிடக்கை யொழுங்கு. நாயனாகொடைச்சிறப்புச் சொல்லியபடி. (எ)

மாழலனார்.

அ. அறம்பொரு ளின்பமவீ டென்னுமந நானகின்
 திறந்தெநிரந்து செப்பிய தேவை—மறந்தேயும்
 வளஞுவ னெனபானோ பேதை யவனவாய்ச்சொற
 கொள்ளா ரறிவுடை யார.

இ-ள். அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்னும் அந்நானகின் திறம் தெநிரந்து செப்பிய தேவை—அறமுதலாகச் சொல்லப்பட்ட அவவேதப்பொருள்களாகிய நானகந்து கூறுபாட்டையும் தெநிரந்து உலகத்தார்க்குச் சொல்லிய தேவனை—மறந்தேயும் வளஞுவன என்பான் பேதை—மறந்தாயினும் ஒருமனிதனாக உட்கொண்டு வளஞுவனென்று சொல்லுதற்கு ஒருவனுள்ளுயின், அவன் அறிவிலலாதவனவன்,—அவன் வாய்ச் சொல் அறிவு உடையார கொள்ளார்—அவனது வாயிற்பிறந்த அச்சொல்லை அறிவுடையார கொள்ளார். எ-று.

அறமுதலியவற்றின் கூறுபாடு அவற்றினது தொகை வகை விரிகள். மறந்தேயுமென்றதனால், நினைப்புடன் சொல்லுவோன் பேதையிற பேதையாமென்றதாயிற்று. முன்னும் பின்னுமுள்ள பாட்டுக்களில் இப்பெயர் தெய்வத்தன்மையைக் குறிப்பிக்குமபடி நன்குமதித்து உயர்த்திச் சொல்லப்படுதலால், ஒருமனிதனாகவுட்கொண்டென்பது வருவிக்கப்பட்டது, அன்றி ஒலிக்குறிப்பினாலே சாதியிழிவு தோன்ற வளஞுவனெனபானெனினுமமையும். இக்குறிப்பொலியை வடநூலார் காஞ்சுரமென்பார். தெய்வப்புலவரை அவமதிப்பினிழிவு சொல்லியபடி. (அ)

கல்லாடர்.

கூ. ஒன்றே பொருளெனின் வேறென்ப வேறெனி
 னன்றென்ப வாறு சமயத்தார்—நன்றென
 வெப்பா லவரு மியைபவே வளஞுவனா
 முப்பான் மொழிந்த மொழி.

இ-ள். ஆறுசமயத்தார் ஒன்றே பொருள் எனின் வேறு எனப் — அதுவகைமத்தோரும் ஒருமத்ததார் தமது நூலிலே உலகமும உயிரும் கடவுளுமாகிய பொருள்கள் ஒன்றேயென்று நாட்டுவராயின், மற்றொருமத்ததார் தமது நூலிலே அதனை மறுத்து அவை வேறுமென்று நாட்டுவார்,—வேறு எனின் அன்று என்ப—அப்படிவேறென்று நாட்டின, பின்னொருமத்ததார் அதனை அன்றென்று மறுப்பார்; ஆதலால், சமயநூல்களெல்லாம் இவ்வாறு மறுக்கப்படுகின்றன.—வளஞுவனா முப்பால் மொழிந்த மொழி நன்று என எப்பாலவ

ரும் இயைபு— திருவள்ளுவராலே முப்பாலாகச் சொல்லப்பட்ட நூலை நன்
றென்று கொள்ளுதற்கு எவ்வகைப்பட்டபகுதியோரும் உடன்படுவாரா. எ-று.

மொழி ஆகுபெயர். ஆறுமதமாவன வியாசமதம், சைமினிமதம், பதஞ்சலி
மதம், கபிலமதம், கணுதமதம், அக்ஷபாநமதம், அனநிச சைவ வைணவமு
தலியவற்றைக் கூறினோம். எச்சமயத்தாருமெனது எப்பாலவருமென்றத
னால, வேதத்துக்கு உட்பட்ட சமயத்தாரோயனறிப புறப்பட்ட சைனம், பெள
தம் முதலிய மதத்தாரும், பலவகைப்பட்ட சாத்தியாரும், தேசத்தாரும், கால
த்தாரும், பிறரும், தழுவுப்படுதலறிக. இதுவே பொதுவேதமென்றபடி. (க)

சீத்தலைச்சாத்தனார்.

க0. முமமலையு முநநாடு முந்நதியு முப்பதியு
முமமுரசு முததமிழு முககொடியு—முமமாவுந
தாமுடைய மன்னா தடமுடிமேற றுரன்றோ
பாமுறைதோ வள்ளுவாமுப பால.

இ-ள். வள்ளுவர் பா முறை தோ முப்பால்—திருவள்ளுவரது பாக்களினமு
ன்பின முறைதெரிதற்கிடனாகிய திருக்குறளானது,—முமமலையும்—கொல்லி
மலை நேரிமலை பொதியமலை எனப்படுகின்ற மூன்றுமலைகளையும்— முநநாடும்
—குடநாடு புனனூரிதென்னூரி எனப்படுகின்ற மூன்றுநாடுகளையும்—முந்நதியு
ம்—பொருநநதி காவிரிநதி வையையநதி எனப்படுகின்ற மூன்றுநதிகளையும்—
முப்பதியும்—கருஞா உறையூர் மதுரை எனப்படுகின்ற மூன்றுபதிகளையும்—
முமமுரசும்—மங்கலமுரசு வெற்றிமுரசு கொடைமுரசு எனப்படுகின்ற மூன்
றுமுரசுகளையும்—முததமிழும்—இயற்றமிழ் இசைத்தமிழ் நாடகத்தமிழ் என
ப்படுகின்ற மூன்றுதமிழ்களையும்—முககொடியும் — விற்கொடி புலிகொடி
மீனகொடி எனப்படுகின்ற மூன்றுகொடிகளையும்—முமமாவும்— கனவட்ட
ம் பாடலம் கோரம் எனப்படுகின்ற மூன்று குதிகளையும்—தாம் உடைய
மன்னா தடமுடிமேல் தார அன்றோ — தாமமுறையேயுடைய சேரசோழபா
ண்டியர் எனப்படுகின்ற மூவரசருடைய பெரியமுடிகளின்மேலுங்கொள்ளப்
பட்ட மாலையன்றோ. எ-று.

அன்றோவென்றது பலரறிதேற்றம். முப்பால் ஆகுபெயர். முமமுரசும் மு
ததமிழும் அம்மூவரசாக்கும் பொதுமையவாயினும், இம்முறையுரிமை அவா
குடிமரபிற்கு இயைநதன்போலும். அரசாமூவரும் மேற்கொண்ட சிறப்புச்
சொல்லியபடி. (க0)

மருத்துவன்ருமோதரனார்

கக. சீந்திரீர்க கண்டந் தெறிசுககுத தேனளாய
மோந்தபின் யார்ககுந தலைக்குத்தில—காநதி
மலைக்குத்து மால்யானை வள்ளுவர்முப் பாலார்
நலைக்குத்துத் தீர்வுசாத் தற்கு.

இ-ள். காநதி மலைக்குத்தும் மால் யானை—தன்பகையென வெகுணடு மலை
யைக் குததுகின்ற பெரிய களிறுபோலுள்ள அரசனே,—சீந்திரீர்ககண்டம்

தெறி சுக்குத தேன அளாய் மோந்தபின் யாக்கும் தலைக்குத்து இல்—சேநி
நீர்ச்சருக்களையையும் சிதைக்கப்பட்ட சுக்கையும் தேனெறி கலந்து மோந்த
பின் அதனால் தலைக்குத்துடையோ யாவாக்கும் தலைக்குத்து இல்லையாகும்.
—வள்ளுவர் முப்பாலால் சாததற்குத் தலைக்குத்துத் தீர்வு— திருவள்ளுவர்
அருளிச்செய்த முப்பாலினாலே சீததலைச்சாத்தனர்க்குத் தலைக்குத்து இல்லை
யாயிற்று. எ-று.

யானைபோலபவனை யானையெனலால், ஆகுபெயர். முன்கேட்கப்பட்ட னு
லகளிலெல்லாம் பலசொற்குற்றங்களும், பொருட்குற்றங்களும், கண்டு பொ
றுது தலையில் அறைந்துகொண்டுவந்தமையால், புண்பட்டிருக்குதல உண்டாயி
ருந்தது, இதன்கண் ஓங்குற்றமுங்காண்பெறாமையால் அது நீங்கிற்றென்க.
எப்படி அம்முன்றுசரக்கும் அதற்கு மருந்தாமோ அப்படியே இதற்கு இம்
முன்றுபாலும் மருந்தாயினவென்பதாம். தீர்வென்னுந் தோழிற் பெயர் முற்று
ப்பொருளில் வந்தது. இதன் குற்றமற்றுவிளங்குகை சொல்லியபடி. (கக)

நாகன்றேவனார்.

கஉ. தாளார் மலர்ப்பொய்கை தாங்குடைவார் தண்ணீரை

வேளா தொழிதல வியப்பன்று—வாளாதா

மப்பா லொருபாவை யாயப்போ வளளுவனா

முப்பான மொழிமூழ்கு வார.

இ-ள். தாள ஆர் மலர்ப்பொய்கை குடைவார் தண்ணீரை வேளாதொழி
தல வியப்பது அன்று—நாளத்தோடு பொருந்திய தாமரைமலர்களை யுடைய ஒரு
குளத்துநீரின் கண்ணே மூழ்குவோர் வேறுதண்ணீரை விரும்பாதொழிதல வி
யப்பைச் செய்வதன்று;— வளளுவனா முப்பால் மொழி மூழ்குவார் தாம்
வாளா அப்பால் ஒருபாவை ஆயப்போ—திருவள்ளுவரது முப்பால்களையுடைய
நூலின்கண்ணே மூழ்குவார் தாம் வீணாக அப்பால் ஒருநூலை விரும்புவ
ரோவிரும்பார், ஆகலின், இதுவே வியப்பைச் செய்வதாம். எ-று.

தாளார்மலரெனலால், தாமரைமலரெனப்பட்டது. வியப்பைச் செய்வதை
வியப்பென்றார். மூழ்குதல இவகே கருத்துமுழுதும் அமுர்திநிறைந்தமேனின்
றது. மொழி ஆகுபெயர். ஓகாரம் எதிராமறை. விரும்புதலாகிய காரணத்தை
ஆயப்போவெனக் காரியமாக உபசரித்தார். அது வியப்பென்றென்றமையால்,
இது வியப்பென்றதாயிற்று. உயாவானபொருள் பெற்றோர்க்கு அதிநிழிவா
னபொருளையும் பெற விரும்புதல் இயல்பாயிருக்க, குளிர்ச்சி இனசுவை நறு
மணம் முதலிய குணங்களாலே சிறந்த ஒரு தாமரைக்குளத்து நீரைப் பெ
ற்றோர்க்கு அதனொருவே அமைதி பெற்று வேறுதண்ணீரைப் பெற விரும்
பாமை வியப்பைச் செய்வதாயிற்று, ஆயினும் இதுகாறும் ஒருநூலைக் கற்றோ
ர்க்கு வேறுநூலைக் கற்க விரும்புதலன்றி விரும்பாமையில்லாதிருக்க, இப்
போது உளதாகலின், இதுவே பெருவியப்பைச் செய்வதென்றதாயிற்று. இ
தனால் இரதூலகத்து எந்தாற்பொருளும் அடங்கியிருக்கின்றமை குறிப்பிக்க
ப்பட்டது. பலநூல்களையும் கற்க விரும்புவோர்க்கு இதுவொன்றே அமைத
ல் சொல்லியபடி. (கஉ)

அரிசிம்கிழார்.

கங். பரந்த பொருளெல்லாம் பாரதிய வேறு
தெரிந்து திறந்தொறுஞ் சேரசு—சுருங்கிய
சொல்லால் விரித்துப் பொருள்விளங்கச் சொல்லுதல்
வல்லாரா வள்ளுவரல் லால்.

இ-ள். பரந்த பொருளெல்லாம் பார அறிய வேறு தெரிந்து—வேதத்திலே
ஒன்றோடொன்று மயங்கிநின்ற நாலவகைப்பொருள்களையும் இப்பூமியிலுள
ளோர் அறிதற்பொருட்டு வேறுகப் பிரித்து—திறந்தொறுஞ்சேரசு சுருங்கிய
சொல்லால் பொருள் விளங்க விரித்துச் சொல்லுதல் வல்லாரா—அது அது
தனது தனது வகையோடு சேரும்படி சுருங்கிய சொல்லால் பொருள் விளங்க
விரியும்படி வைத்துச் சொல்லுதல் வல்லாரா—வள்ளுவரல்லால் ஆர்—வள்ளு
வரல்லது ஒருவருமில்லை. எ-று.

பார ஆகுபெயர். திறம் அறமுதலியவற்றின் கூறுபாடு. சுருங்கச்சொல்லல்
விளங்கவைத்தனமுதலிய அழகுள எப்படி இவரால் அமைக்கப்பட்டனவோ
அப்படிப் பிறரால் அமைக்கப்படுதல் கூடாமை காட்டியதாயிற்று. நூலுக்கும்
நாயனாக்கும் தகுதி சொல்லியபடி. (கங்)

பொன்முடியார்.

கசு. கானினற தொங்கலாய காசிபனா தந்ததுமுன
கூநின் றளந்த குறளென்ப—நூன்முறையான
வானினறு மணனின் றளந்ததே வளருவனா
தாநின் றளந்த குறள்.

இ-ள். கான் நின்ற தொங்கலாய —மணந்தங்கப்பெற்ற மாலையையுடைய
பாண்டியராசனே,—முன் காசிபனா தந்தது கூநின்று அளந்த குறள் எனப்
—முன் காசிபராலே தரப்பட்ட குறளை மணனின்கண்ணே நினறு உலகத்தை
அளந்த குறளென்று சொல்லுவா,—தாம் நினறு வளருவனா அளந்த குற
ள் நூன்முறையான வான் நினறு மண் நினறு அளந்தது—தாம் இங்கே எழு
ந்தருளித் திருவளருவராலே தரப்பட்ட குறள் நூலின் முறையோடு கூடி
விண்ணின்கண்ணே நின்றும் மணனின்கண்ணே நின்றும் உலகத்தை அளந
தது. எ-று.

கு கூ எனநீண்டது. ஆனருபு ஒலிவுருபின் பொருளில் வந்தது. அக்குறள் வ
ருசித்தப் பெற்றளத்தலால் நூன்முறையோடு கூடாததாயிற்று. இக்குறளுக்கு
ஒலிவடிவும் வரிவடிவுமென இரண்டிவடிவுண்மையால், ஒலிவடிவுக்கிடம் வா
னாகலின் வானினறென்றும், வரிவடிவுக்கிடம் மணனாகலின் மணனினறென
றும், கூறினார். இக்குறளுக்கு நூன்முறையோடு கூடலும் வானிற்றலும் மி
குத்துச் சொல்லி வேற்றுமை செய்யப்பட்டது. முன் மாலுமென்பாட்டிலே
நாயனாக்கும் மாலுக்கும், இப்பாட்டிலே திருக்குறளுக்கும் மாலவதாரக்குற
ளுக்கும், ஒப்புமை குறித்துச்சொல்லல்லால் வேறுபாடாம். உலகத்துப்பொரு
ளெல்லாம் இஃது அளத்ததெழிற்புச் சொல்லியபடி. (கசு)

கோதமனார்

கரு. ஆற்ற ஸழியுமென் றந்தணர்க னுன்மறையைட்
போற்றியுணாத் தேட்டின் புறத்தெழுதா—போட்டெழுதி
வல்லுநரும் வல்லாரும் னள்ளுவனார் முப்பாலேச
சொல்லிடினு மாற்றல்சோர் வின்று.

இ-ள். அந்தணர்கள் நான்மறையை உணாத்துப் போற்றி ஆற்றல் அழியும்
என்று ஏட்டினபுறத்து எழுதார்—அந்தணர்களா நானகுவேதங்கனையும் வாய்
ப்பாடமாகக் காப்பாற்றி, ஏட்டின்கண் எழுதிவைத்தால் வலியில்லாரும் ஒது
வராகலின் இவற்றின் வலிமை குறையுமென்று ஏட்டின்கண் எழுதார்;—வள்
ளுவனார் முப்பாலே ஏட்டி எழுதி வல்லுநரும் வல்லாரும் சொல்லிடினும் ஆற்
றல் சோர்வின்று—திருவள்ளுவரது திருக்குறளை ஏட்டின்கண் எழுதிவைத்து
வலியுடையவரும் வலியில்லாரும் ஒதினாலும், வலிமை குறைதலிலலை. எ-று.

அவவேதத்துக்கு உதாததம் அதுதாத்தம் சுவரிதமென்னுஞ்சூரங்களின் வ
முலாமல் ஒதலவேண்டுமென்னும் விதியுளதாகலின், அதற்குத் தகுதியுடைய
அந்தணரோ அதிகாரிகளாயினா, இதற்கு அஃதிலலாமையால் யாவரும் அதிகா
ரிகளாவொன்றாக. சொல்லிடினுமென்றதனால் பொருளுணர்ச்சிக்கு இதற்கும்
வலிமை வேண்டுமென்பது பெறப்பட்டது. ஆற்றல் சொற்செறிவின்றிட்டம்.
இங்ஙனங்கூறவே, அவ்வேதம் சொல்லின்கண்ணே தலைமையுடைத்தெனப
தூஉம், இவ்வேதம் பொருளின்கண்ணே தலைமையுடைத்தெனபதூஉம், பெறப்
பட்டன. ஒதப்படுதலின் அவவேதத்தினும் இது சிறப்புடைமை சொல்லியபடி.

நத்தத்தனார்.

கசு. ஆயிரத்து முந்நாறறு முப்ப தருங்குறளும்
பாயிரத்தி னோடு பகாந்ததறபின்—பொயொருத்தர்
வாய்க்கேட்க நூலுளவோ மன்னு தமிழ்ப்புலவ
ராய்க்கேட்க வீற்றிருக்க லாம்.

இ-ள். பாயிரத்தினோடு ஆயிரத்துமுந்நாறறுமுப்பது அருங்குறளும் பகாந்
ததறபின்—போய் ஒருததா வாய்க்கேட்க நூலுளவோ—பாயிரநான்குகிர
ங்களோடு சோனது தொகையாகிய அரிய ஆயிரத்துமுந்நாறறுமுப்பது குற
ள்வெண்பாக்களையும் ஒதியுணர்ந்தபின்பு, போய் ஒருவரது வாயாலே கேட்ட
றிதற்கு நூலுளவோ! இல்லை:—மன்னு தமிழ்ப்புலவராய்க் கேட்க வீற்றிருக்
கலாம்—நிலைபெற்ற தமிழிலே புலமை நிரம்பியோராகப் பிறர் தம்மிடத்து வ
ந்து கேட்க வீற்றிருக்கலாம். எ-று.

வீற்றிருத்தல் ஒருசபைநடுவிலே உயர்வாகிய ஆதனத்தில ஏறியிருத்தல். இவ
ற்றுட் பலவகைப்பட்ட நூல்களின் கருத்துக்களெல்லாம் விளங்கிநிறைவின்,
கேட்க நூலுளவோவென்றார். புலவராயெனவே, புலமை நிரம்புதற்கு இவை
ஆயிரத்துமுந்நாறறு முப்பதுகுறளாகும் போதுமென்பது பெறப்பட்டது.
இதனியோர்க்கு வரும் இமமைப்பயன் சொல்லியபடி. (கசு)

முகைய லூர்ச்சிறுகருந்தும்பியா.

‘கன.’ உளளுத லுள்ளி யுரைத்த லுரைத்தனைத்
தெளளுத லன்றே செயற்பால—வள்ளுவினார்
முப்பாலின் மிக்க மொழியுண் டெனப்பகாவா
ரொப்பா வலரினு மில.

இ-ள். வளளுவனா முப்பாலின் மிக்க மொழி உண்டு எனப் பகாவா எப் பாவலரினும் இல்— திருவளருவரது திருக்குறளின்மேற்பட்ட நூலொன்று உளதென்று சொல்லவல்லவர் எவ்வகைப்பட்ட புலருள்ளும் இல்லை,—செ யற்பால, உளளுதல் உள்ளி உரைத்தல் உரைத்தனைத் தெளளுதல் அன்றே— ஆதலால், நாம் இந்நூலைக்குறித்துச் செய்க்கடவன் நாம் இதன்பொருளைச் சி ரதித்துக்கொளளுதலும், சிரதித்துப் பிறாககு அதனைச்சொல்லுதலும், பிறா லே சொல்லப்பட்ட அதனைத் தெளிதலும் அன்றோ எ-று.

மொழி ஆகுபெயர். ஒப்பது வடமொழி வேதமிருத்தவின மிக்கமொழியெ ன்றும், தமிழினமாதகிரமனறி வடமொழி முதலியவற்றினுள்ள புலவையுந் தழுவுதற்கு எப்பாவலரினுமென்றும், அறிவொப்புக்காண்டற்கு உரைத்தனை த் தெளளுதலென்றும், கூறினா, உளளுதலெனவே கேட்டலும், தெளிதலெ னவே அவவாறொழுகலும், அடங்கின. இது பயிற்சி செய்தொழுகுமாறு சொ ல்லியபடி.

(கன)

ஆசிரியர் நல்லந்துவனார்.

கஅ. சாற்றிய பலகலையுந் தப்பா வருமறையும்
போற்றி யுரைத்த பொருளெல்லாந்—தோற்றவே
முப்பான் மொழிந்த முதற்பா வலரொப்பா
ரொப்பா வலரினு மில.

இ-ள். சாற்றிய பலகலையும் தப்பா அருமறையும் போற்றி உரைத்த பொரு ளெல்லாம் தோற்ற —அறிவுடையோரார சொல்லப்பட்ட பலநூல்களாலும் தப்பாத அரியவேதத்தினாலும் காப்பாற்றிவைத்திருந்து உலகத்தார்க்குச் சொ ல்லப்பட்ட விடயங்களுெல்லாம் தன்னிடத்தே காட்டும்படி—முப்பால் மொ ழிந்த முதற்பாவலர் ஒப்பா எப்பாவலரினும் இல்—திருக்குறளைச் சொல்லிய திருவள்ளுவனாயொப்பவர் எவ்வகைப்பட்ட பாவலருள்ளும் இல்லை. எ-று.

தம்மாலே சொல்லப்பட்டவற்றில் வழுவருமையால் தப்பாவென்றும், பொ ருளுணர்தற்கேயனறி ஒதுதற்கும் எளிதன்றாகவின அருவென்றும், விசேட ணஞ்செய்யப்பட்டது. எப்பாவலரினுமில் இதற்கு முன்னுரைக்கப்பட்டபடியே கொள்க. முதற்பாவலர் முதன்மையையுடைய பாவலர், நாலவகைப்பாக்களி ல் வெண்பாக்களும் அவற்றுள்ளும் குறளவெண்பாவும் தலைமை பெற்று நிற றலின், அக்குறளவெண்பாவால் நூல்செய்த வல்லமையுடையனொன்றாமாம். புலமையிலே நாயனருக்கு ஒப்பினமை சொல்லியபடி.

(கஅ)

கீர்த்தையார்.

கக. தப்பா முதற்பாவாற ருமாண்ட பாடலினுன்
முப்பாலி னுற்பான் மொழிந்தவ—ரொப்பாலும்
வைவைத்த கூர்வேல் வழுகி மனமகிழ்த்
தெய்வத் திருவள் ளுவர்.

இ-ள். எப்பாலும் வை வைத்த கூர் வேல வழுதி மனம் மகிழ—எவ்விடத் திலும் கூர்மை வைத்த சிறப்புப் பொருந்திய வேலையுடைய பாண்டியராசன் மனமகிழ—தப்பா முதற்பாவால தாம் மாண்ட பாடலினால் முப்பாலின் நார பால் மொழிந்தவா—சொல்லப்பட்டபொருள் வழுவாமல் முதன்மையுடைய பாவாகிய குறள்வெண்பாக்களாலே தாம் மாட்சிபெற்ற பாடற்றொழிலினாலே மூன்றுபால்களிலே அறமுதலிய நான்குபகுதிப்பொருளையும் திருவாய்மலர்ந தவா—தெய்வத்திருவள்ளுவா—தெய்வத்தன்மையையுடைய திருவள்ளுவநா யனா. எ-று.

கூர் சிறப்பு. நான்கனுண் மூன்றடங்குவதன்றி மூன்றனுள் நான்கடங்கா மையின், வியந்த கூறப்பட்டதாயிற்று. தூலசெய்த சிறப்பும், அதனால் அரசு னை மகிழ்வித்தமைபும், சொல்லியபடி. (கக)

சிறுமேதாவியார.

உ. வீடொன்று பாயிர நான்கு விளங்குந்
நாடிய முப்பத்து மூன்றென்றாழ—கூடுபொரு
ளெளளி லெழுப திருபதிற றைநதில்பம்
வளருவா சொன்ன வகை.

இ-ள். வளருவா சொன்ன வகை—திருவள்ளுவராலே சொல்லப்பட்ட திருக்குறளின் அதிகாரவகை,—பாயிரம் நான்கு—பாயிரம் நான்கதிகாரத்தை யுடைத்து,—அறம் முப்பத்துமூன்று—அறம் முப்பத்துமூன்றதிகாரத்தையு டைத்து,—ஊழ ஒன்று—ஊழ ஓரதிகாரத்தையுடைத்து,—பொருள் எழுப து—பொருள் எழுபத்திகாரத்தையுடைத்து,—இனபம் இருபதிறறைந்து— காமம் இருபத்தைந்ததிகாரத்தையுடைத்து. எ-று.

அறத்துப்பாலுடனாகாது அதனை விட்டு நூறகெல்லாம் பொதுவாய நிற றலின் வீடொன்று பாயிரமென்றும், இம்மை மறுமை லீரி மூன்றும் பயத் தற்சிறப்பிறைய மூன்றனுண் முதன்றிறலின் விளங்குந்மென்றும், யாவாக்கு ம பொதுப்பட நாடித் தொகுக்கப்பட்ட அறத்துக்கூறுபாடு இவையையாக லின் நாடிய முப்பத்துமூன்றென்றும், முன்னின்ற அறமும் பின்னின்ற இன பமும் கைகூறித்தருகு துணையாய நிறற்றின் கூடுபொருளென்றும், அப்பொரு ளின் பாகுபாடுகளெல்லாம் இவற்றினடங்குதலின் எள்ளிலெழுபத்தென்றும், கூ றினா. எள்ளல் இகழ்தல். சிலப்பதூய நூல்களிலே சிலவற்றைச் சாதியாரும் சமயத்தாரும் மிகுத்தும் குறைத்தும் வேறுபடுத்தலால் அப்படிப்பட்டவேறு பாடு இதற்கும்,வரினும் வருமென்று ஆசங்கித்து, இதனதிகாரங்களுக்கு இங் கனந்தொகைசெய்தாரா. பின் இவ்வாறு தொகைசெய்யப்பட்டு வருவனவற் றிற்கும் இதுவே கருத்தாகக் கொள்க. முப்பால்களுக்கும் அதிகாரத்தொகை சொல்லியபடி. (உ.0)

நல்கூர்வேள்வியார.

உக உப்பக்க நோக்கி யுபகேசி தோண்மணந்தா
னுத்தர மாமதுரைக் கச்செனப்—விப்பக்க
மாதானு பங்கி மறுவில புலச்செருப
போதார புன்றகூடற் கச்சு.

இன் உபபக்கம் நேர்க்கி உபகேசி தோள் முண்டதான் உத்தர மஃ மது
 னர்க்கு அச்சு என்யு அபபக்கத்தைக்குறித்துச் சென்றோருகிய உமாதேவி
 மினது தோள் முண்ட கடவுளை வடமதுகாக்கு ஆதாரமென்று சொல்லுவர்,
 —இப்பக்கம் மாதானுபங்கி மது இல் புலச் செநராப்போதார் புனற்கூட்டிற்கு
 அச்சு— இப்பக்கம் மாதானுபங்கியெனப்படுகின்ற குற்றமற்ற புலமையாகிய
 தேனைச் சொரிகின்ற செவவிய நாவாகிய மலையுடையவர் நாவளத்தைபு
 டைய தென்மதுகாக்கு ஆதாரமாவர், எ-று.

உப்பகம் இடைக்காடா அரசன் தனபாடலை அவமதித்தமைப்பறிப் பின்
 ன்ச்சென்ற பக்கம், உப்பககரோக்கியென்றது வினையாலணையும்பெயர், கேசி
 திருமால், இது அக்கடவுள் சகசிரநாமத்திற் கண்டது. கேசிக்குப் பின்னே
 பிறநவன் உபகேசியென்றாயது, உபேந்திரனென்பதுபோல, மாதானுபங்கி
 மாதாவை நிகராகக்கொண்டு நடக்கின்ற ஒழுங்கினெனப்படுதலின், அவள்
 பின்னாமேலேபோல் இவர் உலகததாரமேல அருள்செய்தல சொல்லப்பட்ட
 தாயிற்று, நாப்போதென்றதற்கேற்பப் புலமையிலே தேன ஆரோபிக்கப்பட்ட
 து. அச்சுப்போற்றுகுதலால், அச்செனறா. நாயனாராலே திகடக்குடையு
 டைச் சீர்சாலவழுதியுந் சங்கப்புலவருநதழைத்தினிதோங்கிய மதுகாக்கு உ
 ண்டான சிறப்புச் சொல்லியபடி. (உச)

தொழித்தலைவிழுத்தண்டிஞர்.

உஉ. அறநான் கறிபொரு ளேழொன்று காமத்
 திறமூன் நெனப்பகுதி செய்து—பெறலரிய
 நாலு மொழிந்தபெரு நாவலரோ நன்குணாவா
 போலு மொழிந்த பொருள.

இன். அறத்திறம் நான்கு—பாயிரம், இல்லறம், துறவறம், ஊழென அ
 றப்பாலினுட்பிரிவுகள் நான்கும்,—அறி பொருட்டிறம் ஏழ்—அரசு, அமைச
 சு, அரண், கூழ், படை, நட்பு, ஒழிபென அறியப்பட்ட பொருட்பாலினுட்பிரி
 வுகள் ஏழும் —காமத்திறம் மூன்று எனப் பகுதிசெய்து—ஆண்பாறகூறறு,
 பெண்பாறகூறறு, அவவிறுபாறகூறறெனக் காமத்துப்பாலினுட்பிரிவுகளுமூன
 றுமாகப் பகுதி செய்து—பெறலரிய நாலு மொழிந்த பெருநாவலரோ—பெ
 றுதற்கரிய அறம் பொருள இனபம் வீழி எனப்படுகிற நான்குபொருளையும்
 சொல்லிய பெருநாவலரோ—ஒழிந்த பொருள் நன்கு உணர்வார்போலும்—அ
 றுறறுடன்காது ஒழிந்தபொருள் உளதாயின, அதனை நன்கு அறியவல்ல
 வர்போலும். எ-று.

திறமென்றது அறமுதலியவற்றோடுங்கூட்டப்பட்டது. நாவலரோயென்றமை
 யர்ல், பிறரால் அறியப்படுவதென்றதாயிற்று. முப்பாலியற்றுகையும், இ
 வற்றினடங்காதது ஒன்றில்லையென்பதும், சொல்லியபடி. (உஉ)

வெள்ளிவீதியார்.

உங். செய்யா மொழிக்குந் திருவன் னுவர்மொழிந்த
 பொய்யா மொழிக்கும் பொருளொன்றே—செய்யா
 வதற்குரிய ரந்தணரோ யாநாயி னேனை
 யிதற்குரிய ரல்லாதா நில.

இ-ள். செய்யா மொழிக்கும் திருவள்ளுவர் மொழிந்த பொய்யா மொழிக்கும் பொருள் ஒன்றே—ஒருவராலே செய்யப்பட்டாத மொழியாகிய வேதத்தாக்கும் திருவள்ளுவரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட தனவழியினொருவரான்கும்—யன்வினைவிலே பொய்ப்பாடாத மொழியாகிய திருக்குறளுக்கும். பொருளென்றே;—ஆராயிற் செய்யா அதற்கு உரியர் அநதனரோ—ஆராயுங்கால், செய்யப்பட்டாத அவ்வேதமோதுதற்குரியவர் அநதனரோ,—ஏனையிதற்கு உரியர் அல்லாதார் இல்—பொய்ப்பாடாத இத்திருக்குறளோதுதற்கு உரியவரல்லாதவர்க்கு உலகத்திலில்லை. எ-று.

பூாவேதத்தை நித்தியமெனபார் மதம்பற்றிச் செய்யாமொழியென்றார். அது வடமொழியும் இது தெனமொழியுமாய் நின்று சிலவேறுபாடுடையன போற்றேனினும் துணுணுணாவானோகருவாக்குக கருத்து வேறுபாடாமையின், பொருளொன்றையெனத் தேற்றேகாரம் கொடுத்தித் கூறினார். செய்யா மொழி பொய்யாமொழி அனமொழித்தொகைகள். இதற்குரியரல்லாதாரில் லெனாததனும் பொதுவேதமாதலறிக. அதற்கும் இதற்கும் பொருள் வேறேவென்றும், இதனையோதற்கதிகாரிகளாவார் யாவரோவென்றும், நிகழ்கின்ற ஜயமொழித்தபடி. (உரு)

மாங்குடிமருதனார்.

உச. ஒத்தற் கெளிதா புணர்தற் கரிதாகி
வேதப் பொருளாய் மிகவிளங்கித்—தீத்தற்றோ
ருள்ளுதொ றுள்ளுதொ றுள்ள முருக்குமே
வள்ளுவர் வாய்மொழி மாண்பு.

இ-ள். வள்ளுவர் வாய் மொழி மாண்பு—திருவள்ளுவரது வாயினின்றித் தோன்றிய திருக்குறளினது மாட்சியைச் சொல்லின்,—ஒதற்கு எளிதாய் உணர்தற்கு அரிதாகி வேதப்பொருளாய் மிக விளங்கி—அது ஒதப்படுதற்கு எளிய சொற்களையுடையதாகியும் அறியப்படுதற்கு அரியபொருள்களையுடையதாகியும் வேதமென்பபடுகின்ற பொருளாகியும் அவ்வேதத்தின் மிக விளங்கி,—தீது அறறோர் உள்ளுதொறு உள்ளுதொறு உள்ளம் உருக்கும்—குறமற்றோர்கள் நினைக்குநதோறும் நினைக்குநதோறும் அவாகளுடைய மனத்தைக் கலாக்கும். எ-று.

ஒத்தற்கெளிதாயெனவே நவின்றோர்க்கினிமை நன்மொழிபுணர்த்தல்களும், உணர்தற்கரிதாயெனவே ஆழமுடைமையும், வேதப்பொருளாயெனவே விழுமியதுபயத்தனும், பிறவுமாகிய அழகுக்கனினைமதி சொல்லப்பட்டதாயிற்று. தீத்தற்றோர் பொருளாராய்ச்சிக்கேற்ற துண்ணறிவுடையோர். உள்ளுதொறுள்ளுதொறுள்ளமுருக்குமெனவே, மூன் காணப்பட்டதனும் பின்காணப்படும் பொருள் சிறந்தம் விரிந்ததே தோன்றுதலுடைமை பெறப்பட்டது. இதனது அறபுதமான குணமுடைமைச்சிறப்புச் சொல்லியபடி. (உச)

எறிச்சலூர்மலாடனார்.

உரு. பாயிர நான்கில லறமிருபான் பன்மூன்றே
தூய துறவற்மொன் தூழாக—வாய
வறத்துப்பா னுல்வகையா வாயநதுரைத்தார் தூலின்
றிறத்துப்பால வளளுவனா தோநது.

இ-ள். வள்ளுவனா ஆயநது தூலின திறத் துப்பால தோநது—திருவளரு வநாயனா அவ்வேதத்தின் கருத்துக்களையாராயநது, தமமாஸே செய்யப்பட ட'தூலினது திறத்திருத்த தக்க நனமையுடைமையால் இவையே உரியவை பென்று தெரிந்தது,—பாயிரம் நான்கு—பாயிரம் நான்குதிகாரமும்,—இல்ல மம் இருபான்—இல்லறவியல் இருபத்திகாரமும்,—ஹவறம் பன்மூன்று— துறவறவியல் பதினமூன்றதிகாரமும், — ஊழ ஒன்றாக —ஊழ ஓரதிகாரமு முடையனவாக,—ஆய அறத்துப்பால நாலவகையா உரைத்தார்—இவவாறாய அறத்துப்பாலை பாயிரமுதலிய நாலவகையுடைத்தாகக் கூறினார். எ-று.

முப்பாற்றொருள்களினும் முத்திகுருக காரணமாதற்சிறப்புடைமையின், தூய துறவறமென்றார். துப்பு நனமை, அது எல்லாவருணைசிரமங்களுக்கும் பொதுவாயிருக்கை. அறப்பாலியலதிகாரத்தொகை சொல்லியபடி. (உரு)

போக்கியார்.

உசு. அரசிய லையைந தமைச்சிய லீனாந்
துருவல லரணிரண்டொன ரெணகூ—ழிருவிய
றிண்படை நடப்பு பதினேழ குடிபதினமுன
றென்பொரு ளேழா மிவை.

இ-ள். அரசியல் ஐயைநது—அரசியல் இருபத்தைநத்திகாரமுடைத்தது,— அமைச்சியல் ஈனாநது — அமைச்சியல் பத்ததிகாரமுடைத்தது, — அரண இரண்டு—அரணியல் இரண்டதிகாரமுடைத்தது,—கூழ ஒன்று—பொருளியல் ஓரதிகாரமுடைத்தது,—படை இருவியல்—படையியல் இரண்டதிகாரமுடை த்தது,—நடப்பு பதினேழ—நடபியல் பதினேழதிகாரமுடைத்தது,—குடி பதி னமுன்று—ஒழிபியல் பதினமுன்றதிகாரமுடைத்தது,— எண்பொருள் இவை ஏழாம் — எண்ணப்பட்டபொருட்பாலுக்கு இவவியல்களேழாம். எ-று.

அரணுக்கு உருத்திடபம் சிறத்தலின் உருவலலரணெனதும், பொருளுடை யாக்கே ஒளி அமைவதாகலின் ஒண்பொருளெனதும், படைக்குக் கட்டிம்போ ரிற பின்கொடாத திணமை உரித்தாகலின், திண்படையெனதும், கூறினார். பிறகாலத்தார அமைச்சு முதலியவைநதனையும் அங்கவியலென ஒரியலாகநியு ம் வழங்குப. பொருட்பாலியலதிகாரத்தொகை சொல்லியபடி. (உசு)

மோசிகிரனார்.

உஎ. ஆண்பாலே ழாந்நிரண்டு பெண்பா லடுத்தன்பு
பூண்பா லிருபாலோ ராறாக—மாண்பாய
காமத்தின் பக்கமொரு மூன்றாகக் கடடுரைத்தார்
நாமத்தின் வள்ளுவனா நன்கு.

இ-ள். ஆண்பால ஏழ்—ஆண்பாற்கூற்று ஏழதிகாரமும்,—பெண்பால் ஆறி
ரண்டு—பெண்பாற்கூற்றுப் பன்னிரண்டதிகாரமும்,—அடித்து அன்பு பூண்
பால இருபால ஓராறாக—ஒருவனாயொருவா அடித்து அன்பைப் பூணுதற்பகு
தியுடைய அவவிருபாற்கூற்று ஆறதிகாரமுமாக,—மாண்பு ஆய காமத்தின்ப
ககம் ஒருமூன்றாக நாமத்தின் வள்ளுவனார் நன்கு கட்டுரைத்தாரா — மாட்சி
யான காமத்துப்பாலினியல்கள் மூன்றாகப் பெயாபெற்ற திருவள்ளுவர் நன்
குசூறினார். எ-று.

இவையே பொருளிலக்கணத்துக்கமையக களவியல கற்பியலென இரண்
டாகக்கப்பட்டன. காமத்துப்பாலியலதிகாரத்தொகை சொல்லியபடி. (உள்)

காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக்காரிக்கண்ணனார்.

உ-அ. ஐயாறு நூறு மதிகார மூன்றுமா
மெய்யாய வேதப் பொருளவிளங்கப்—பொய்யாது
தந்தா னுலகிற்குத் தான்வள ஞுவனாகி
யந்தா மரைமே லயன்.

இ-ள். அதிகாரம் நூறும் ஐயாறும் மூன்றுமா — அதிகாரம் நூற்றுமுப்ப
த்துமூன்றாக,—மெய்யாய வேதப்பொருள் பொய்யாது விளங்க—வடமொழி
யிலிருந்த மெய்யாகிய வேதப்பொருள் பொய்யுறது விளங்கும்பொருட்டு,—
அந்தாமரைமேல் அயன் தான் வளஞுவனாகித் தந்தான்—அழகிய தாமரைம
லாமேல் வீற்றிருக்கும் நானமுகக்கடவுள் தானநிருவளஞுவனாகி உலகத்தாரா
க்குத் தமிழிற்செய்து தந்தான். எ-று.

உலகு இங்கே மக்களை உணர்த்தி நின்றது. மெய்யாய வேதப்பொருள் பொ
ய்யாது விளங்கவெனவே, இதற்கு முன் மெய்யாயபொருள் பொய்யாய ம
றைதும், பொய்யாய பொருள் மெய்யாய விளங்கியும், கிடந்தமைச் சொல்ல
ப்பட்டதாயிற்று. அதிகாரத்தொகையோடு நூற்பொருளியலடி சொல்லியபடி.

மதுரைத்தமிழ்நாயகனார்.

உசு. எல்லாப் பொருளு மிதன்பா லுளவிதன்பா
லிலலாத வெப்பொருளு மிலலையாற—சொல்லாற
பரந்தபா வாலென் பயனவள ஞுவனா
சுரந்தபா வையத் துணை.

இ-ள். எல்லாப்பொருளும் இதன்பால் உட்பலவகைநூல்களாலுஞ் சொ
ல்லப்பட்ட எல்லாப்பொருளும் இந்நூலகத்தடங்கியிருக்கின்றன,—இதன்பா
ல இல்லாத எப்பொருளும் இல்லை—இதனிடத்திலலாத யாதொருபொருளும்
எந்நூலகத்தம் இல்லை,—சொல்லாற பரந்த பாவால் பயன் என—ஆதலால்,
சொல்லளவினாலே விரிந்த நூல்களாற பயன் யாது!—வளஞுவனா சுரந்த பா
வையத்துணை—திருவள்ளுவராலே தரப்பட்ட இந்நூலொன்றே மண்ணுலகத்
தாருக்குத் துணையாதலையும். எ-று.

எல்லாப்பொருள்களுமாவன, முதல் வழி சார்பென மூலகைப்பட்ட அந்
நூல் பொருணூல் இன்பநூல் வீட்டுநூல் எனப்பவற்றிற் செம்பொருள் ஆக்கப்

பெருநன் குறிப்புப்பொருளென இம்மூவகையாம் கொள்ளுக்கிடந்த கார்த்திப் பொருள்களும் கருத்துப்பொருள்களுமாம். தொழிலும் பண்பும் ஒரேவழிய் பொருளெனந்கேற்புடைமையின், அவையும் இவற்றுள் அடங்குமாறிக. பின்னும் அதனை வலியுறுத்தற்கு இதன்பாலிலாதவெப்பொருளுமில்லையென்றார். சொல்லாற்பாரதவெனவே, அவை பொருளாற்பரப்பின்மை பெறப்பட்டது. பாரத்தல் பதினாயிரம் நூறுயிரமுதலிய கிரந்தவளவையால் விரிதல். சொல்லாற்பாரத்தனால்களை ஆயவோர் மலையகழ்ந்த எலிபிடித்தலபோல மிகவருந்திச் சிறுபயன கொள்ளுதலால், எனபயனென்றார். ஆல அசை, டா, வையம் ஆகு பெயர்கள். சினனூட்பல்பிணிச் சிறுநறிவுடையோர்க்கு விதி விலக்குக்கண்முற்றும் உள்ளங்கைநெலிக்கனிபோலக் கண்டு தெளியுமாறு உணர்த்தித் தமீமாற்றந்தீர்த்தலின், வையத்துணையென்றார். முற்றொருங்குணர் விழைவார்க்கு இஃது இன்றியமையாச்சிறப்பிறநென்றபடி. (உக)

பாரதம்பாடியபெருந்தேவனார்.

கூ.0. எப்பொருளும் யாரு மியல்பி னறிவுறச்
செப்பிய வள்ளுவர்தாஞ் செப்பவரு—முப்பாற்குப்
பாரதஞ்சீ ராம கதைமனுப் பண்டைமறை
நோவனமற் றில்லை நிகர்.

இ-ள். பாரதம் சீராமகதை மனுப் பண்டை மறை நோவன—பாரதம் பழைய சீராமகதையையும், மனுமிருதி பழையவேதத்தையும், ஒப்பனவாகும்; —எப்பொருளும் யாரும் இயல்பின் அறிவுறச் செப்பிய வள்ளுவர் செப்ப வரும் முப்பாறகு நிகர் இல்லை— எவ்வகைப்பட்ட பொருள்களையும் எவ்வகையோரும் அவற்றின்றனமையோடு அறிய அவாக்குச் சொல்லுமபடிக்குத் திருவள்ளுவர் சொல்லால் வந்த திருக்குறளுக்கு உவமானமாகத்தக்கது ஒன்றில்லை. எ-று.

மற்று அசை. அறிதற்கரிய வேதாரதப்பொருளுமென்றற்கு எப்பொருளுமென்றும், உயாகுலத்தாரோனறி ஏனையோருமென்றற்கு யாருமென்றும், ஐயநதிரிபினறியறியவென்றற்கு இயல்பினறிவுறவென்றும், இதுவே சுருதிக்குருவிரண்டுமாமென்றற்குச் செப்பியவென்றும், கூறினார். பண்டையெனபது சீராமகதைக்குங்கூட்டிக். கதாநுபமாயிருந்து பாரத ராமாயணமெனவும், விதிருபமாயிருந்து சுருதி மிருதியெனவும், கூட்டிச் சொல்லப்படுதலால், உவமான உவமேயங்களாதலிக. எப்பொருளும் யாருமியல்பினறிவுறச் செப்புதல்வேதத்திற்கின்கண்மையால், முன முப்பாலின மிக்கமொழியெனற அதனாறபெறப்பட்ட வேதத்தினொப்புமையை மறுத்தபடி. (கூ.0)

உருத்திரசன்மகண்ணார்.

கூ.க. மணற்கிளைகத நீருறு மைந்தர்கள் வாய்வைத்
துணச்சுரக்குந் தாய்முலை யொண்பால்—பிணக்கிலா
வாய்மொழி வள்ளுவர் முப்பரன் முதிப்புலவோர்க்
காய்தொது மூது மறிவு.

இ-ள். மணர் கிளைக்க நீர் ஊறும்—மணலைத் தோண்டிநீதோறும் நீர் பெருகும்;—மைந்தாகள வாய வைத்து உணத் தாய் முலை ஒண்பால் சுரக்கும்—புதலவர்கள வாயவைத்து உண்ணுநதோறும் தாயினது முலைக்கண் நல்லபால் பெருகும்;—பிணக்கு இலா வாயமொழி வளருவர் முப்பால் ஆயதோறும் மதி பபுலவோர்க்கு, அறிவு ஊறும்—அவைபோல, பிணைகுதற்கு ஏதுவில்லாத வாயமைச்சொல்லையுடைய திருவளருவரது திருக்குறளை ஆராயுநதோறும், அறிவுடைய புலவாக்கு அறிவு வளரும். ௭-று.

கற்பிதமாகிய சாதிசமயங்களின் மானம்பற்றி உள்ளதை இல்லதாகவும் இலலதை உள்ளதாகவும், சிறிதைப் பெரிதாகவும் பெரிதைச் சிறிதாகவும், தீயதை நல்லதாகவும் நல்லதைத் தீயதாகவும், புனைநது பிறர் பிணங்கும்படி சொல்லப்பட்டதல்லாமையால், பிணக்கிலாவாயமொழியென்றார். மதிப்புலவோர்க்கறிவூறுமெனவே, அவா அவவறிவைக்கொண்டு பிறாக்கெல்லாம் விதிவிலக்குக்களைக் கற்பித்தல் வேண்டுமென்றதாயிற்று. இதனைச் சிலகாறபயிறலினமையாது பலகாலும் பயிற்சி செயல்வேண்டுமென்றபடி. (௩௧)

பெருஞ்சீத்தனார்.

௩௨. ஏதமில் வள்ளுவ ரின்குறளவெண் பாவின
லோதிய வொண்பொரு ளெல்லா முறாதததனார்
முதவிழ தாமாற தாமே தமைப்பயந்த
வேதமே மேதக கன.

இ-ள். தாது அவிழ தா மாற—பொடியொடு விரிந்த பூமாலையையுடைய பாண்டியராசனே;— ஏதம் இல வளருவா இன்குறளவெண்பாவினில ஒதிய ஒண்பொருளெல்லாம் உணாதததனார்—குறறயில்லாத திருவள்ளுவர் இனிய குறளவெண்பாக்களாலே நான்குவேதங்களாலுஞ் சொல்லப்பட்ட ஒள்ளிய பொருள்களையெல்லாம் கூறினமையால்;—மேதக்கன தாமே தமைப் பயந்த வேதமே — மேம்பாட்டிற்குத் தக்கவை அக்குறளவெண்பாக்களோ, முதனூலாய் நின்று அவற்றைப் பயந்த வேதங்களோ! நீ சொல்வாயாக. ௭-று.

தாம் தமமை எனப்பட்டவை அவை அவற்றை எனனும் பொருளைத் தந்து நின்றன. ஏகாரம் இரண்டும் வினா. பிறநூலாசிரியாக்கெல்லாம் அவொதிரிகளாலே மறுக்கப்பட்டிருந குறறம்போலவது இவாக்கு இலையென்றதற்கு ஏதமில்வளருவொன்றும், தாவகுறியவாய் நின்று கற்போர்க்கு வருத்தம் விளையாமைபற்றி இன்குறளென்றும், உணாவுடையோராலே விரும்பப்பட்ட நற்குணமுடைமைபற்றி ஒண்பொருளென்றும், கூறினார். நூலாசிரியாக்கும்; நூலுக்கும், நூலுதலிய பொருளுக்கும், தகுதி தோன்றச் சொல்லப்பட்ட விசேடண்குணங்களாலே, இவவேதம் அவவேதத்தினுஞ் சிறப்புடைமை குறிப்பித்தபடி. (௩௨)

நரிவெருத்தலையார்.

௩௩. இன்பம் பொருளறம் வீடென்னு மிந்நான்கு
முனப்பறிபச் சொன்னு முதுமொழிநான்—மன்பதைகட
குள்ள வரிதென் றவைவள் றுவருலகங்
கொள்ள மொழிந்தவர் குறள.

இ-ள். இன்பம் பொருள் அறம் வீழ் என்னும் இந்நான்கும் மனப்பதைக் கு முன்பு அறியச்சொன்ன முதமொழிதூல உள்ள அரிது என்று— இன்ப முதலிய இந்நாற்பொருளியலபுகளையும் மக்கட்பரப்புக்கு அக்காலத்தில் அறியும்வண்ணஞ் சொல்லப்பட்ட பழமொழிவேதமானது ஒதியுணரப்படுதற்கறி தென்று,— வள்ளுவர் அவை உலகம் கொள்ளக் குறள் மொழிந்தாரா—திரு வள்ளுவர் அவற்றை உலகத்தாரா எளிதினுணரும்படி திருக்குறளைக் கூறினார். எ-று.

முன்பறியவெனவே, உற்சாப்பிணியாகலின், அக்காலத்தோர்க்கு உணராதற் கேற்ற ஆயுண்டீட்சியும் உணர்வுவலியும் இருந்தனவென்பதா உம, அவசாப்பிணியாகலின் இக்காலத்தோர்க்கு அவையிலவென்பதா உம, பெறப்பட்டன. இவ விரண்டும் அவாவறுத்தன மூன்றும்பாட்டுமொழிற்சாணக. தேயவழக்கிற்படா ததும் வருந்திக் கற்போர்க்குமாதிரும் புலப்படுவதுமாய் எல்லாமொழிகடும் முதப்படுக கடவுண்மொழியாய் நிறற்றின, முதமொழியென்றார். அற முதலியநான்கும் பிரிவுபட்டித் தோன்றாமையை உடைத்தாகலின், உள்ளவரி தாயிற்று. பழையவேதம் உளதாகவும் வேறிது சொல்லுதற்குக் காரணம் உணரத்தியபடி.

(௩௩)

மதுரைத்தமிழாசிரியர் செங்குன்றார்க்கிழார்.

௩௪. புலவா திருவள ஞுவரன்றிப் பூமேற்
சிலவா புலவொனசு செப்ப—னிலவு
பிறங்கொளிமா லைக்கும் பெயாமாலை மற்றுங்
கறங்கிருண்மா லைக்கும் பெயர்.

இ-ள். பூமேல் புலவா திருவள்ளுவரன்றிச் சிலவா புலவொனச் செப்பல —பூவுலகின்கண்ணே புலவொனத் திருவளஞவனாயன்றி வேறுசிலரையும் புலவொன்று சொல்லுதல்—மாலை நிலவு பிறங்கு ஒளி மாலைக்கும் பெயா மற்றும் கறங்கு இருள மாலைக்கும் பெயா (செப்பல) —மாலையென்பது நிலவால விளங்குகின்ற அநதிகும பெயராக மற்றும் குழுகின்றவிருளையுடைய அநதிக் கும் பெயராகச் சொல்லுதலுபோலும். எ-று.

செப்பலென்றது பின்னுங்கூட்டப்பட்டது. புலமையாவது பல்வேறுவகை பபட்ட நூலுணர்ச்சிகளையெல்லாம் ஒருங்கே கொண்ட பேரறிவுடைமையாம். உயாவொப்பற இவரது புலமையைக்குறித்து நோக்குமகால் ஏனையோர் புலமை புலமையன்றாய் முடிதலின், இவ்வாறு கூறினார். புலவொனபது நாயனாக்கே காரணப்பெயராமென்றபடி.

(௩௪)

மதுரையறுவைவாணிகர் இளவேட்டனார்.

௩௫. இன்பமுந் துன்பமு மென்னு மிவையிரண்டு
மன்பதைக் கெல்லா மனமகிழ—வன்பொழியா
துளளி யுணர வுரைத்தாரோ யோதுசீர்
வளஞுவர் வாயுறை வாழ்த்து.

இ-ள். இன்பமும் துன்பமும் என்னும் இவை இரண்டும் உள்ளி உணர—பின் வரக்கடவனவாய் சுகமுநதுக்கமுமெனப்பபட்ட இவற்றினுடைய இருவ

கைக்காரணங்களையும் ஆராயநதரியவும்,— அனபு ஒழியாது மனம், மகிழ—த
மமேலனபு நீங்காமல உள்ளங்களிலும்,— மனப்பதைக்கெல்லாம் ஓது கோ
வள்ளுவர் வாயுறைவாழ்த்து உரைத்தாரா—மககட்பரபுககெல்லாம் புகழ்ப்ப
டுஞ்சீரையுடைய திருவள்ளுவர் வாயுறைவாழ்த்தாகத் திருக்குறளைக் கூறினார்.
எ-று.

இனபத்தின் காரணம் விதிக்குறளாலும், துனபத்தின்காரணம் விலக்குக்கு
றளாலும், சொல்லப்பட்டன. முனபறிதற்குப் பயன அவற்றைச் செயதலும்
தவிரதலுமாம். வேண்டிவனவெல்லாம் தொகுத்துணர்த்தலின், மனமகிழ்தல்
சொல்லப்பட்டது. அவவேதம்போலாது பலாக்கும் உபயோகியாகக் கூறலின்,
மனப்பதைக்கெல்லாமென்றார். வாயுறைவாழத்தினியலபு “வாயுறை வாழத்தே
வயங்க நாடின—வேம்புந கழிவும் போல வெஞ்சொற—றுகுத லின்றி வழி
நனி பயக்குமென — றேம்படைக கிளவியின் வாயுறுத தற்றே ” எனனார்
தொலகாப்பியச்சூத்திரத்தாலறிக. எதிகாலவினையுணர்ச்சி பயத்தல சொல்
லியபடி. (௩௩)

கவிசாகரப்பெருந்தேவனார்.

௩௩. பூவிறகுத தாமரையே பொன்னுகஞ்சு சாம்புனத
மாவிற கருமுனியா யானைக கமரருமப
றேவிற திருமா லெனசசிற்றந்த தெனபவே
பாவிறகு வளளுவாவெண பா.

இ-ள். பூவிறகுத தாமரை—மலர்களுகுளளே தாமரைமலரும்— பொன்
னுகஞ்சு சாம்புனதம்—பொனகளுக்குளளே சாம்புனதப்பொன்னும்— ஆவி
றகு அருமுனி ஆ—பசுக்களுக்குளளே காமதேனுவும்—யானைக்கு அமரர் உம்
பல—யானைகளுக்குளளே ஐராவதமும—தேவில் திருமால் என—தேவர்களு
க்குளளே திருமாலும்போல,—பாவிறகு வளளுவா வெணபாச சிற்றந்தது என
ப—தூலகளுக்குளளே திருவள்ளுவரது குறளவெணபாச சிற்றந்தது என்று அ
றிவுடையோர் சொல்லுவார். எ-று.

ஏ அசை. பா ஆகுபெயர். பொன் ஆடகம், கிளிச்சிறை, சாத்ருபம், சாம்
புனதம் என நாலவகைப்படும. காமதேனு வசிட்டமுனிபிடித்துள்ளதாகலின்,
அருமுனியாவென்றார். உவமானமுகத்தால் இஃது பலதூலகளினும் சிறந்து
நிற்கின்ற மாட்சிமை சொல்லியபடி. (௩௪)

மதுரைப் பெருமருதனார்.

௩௪. அறமுபபத் தெடபெ பொருளெழுப தினபத்
திறமிருபத் தைநதாற் றெளிய—முறைமையால்
வேத விழுப்பொருளை வெணகுறளால் வள்ளுவன
கோதவழுக கற்ற துலகு.

இ-ள். அறத்திறம் முபபத்தெடால் — அறத்தினகூறுபாடு முபபத்தெட்
டதிகாரங்களாலும்,—பொருட்டிறம் எழுபதால்— பொருட்கூறுபாடு எழுப
ததிகாரங்களாலும், — இன்பத்திறம் இருபத்தைநதால் — காமத்தினகூறு
பாடு இருபத்தைநததிகாரங்களாலும்,—தெளிய—தெளியும்பொருட்டு,—மு

றைமையால் வேத விழுப்பொருளை வெண்குறனால் வள்ளுவனார் ஒத்காரணகாரியவொழுங்கால் வேதத்தினுயர்வர்கிய பொருளைக் குறள்வெண்பாக்களாலே திருவள்ளுவனார் ஒதலால்,—உலகு வழுக்கு அற்றது— உலகமானது வழுவுதலின்னதும் நீங்கிற்று. எ-று.

திறமும் ஆனும் முன்னுக்கூட்டப்பட்டன. உயாவாகிய பொருள் கருமகாண்டம் பிரமகாண்டமிரண்டினுளளும் சிறந்தபொருள். வழுக்குதல் விதியை விலக்கெனதும் விலக்கை விதியென்றும் கோடல். உலகு மககனையுணர்த்தி நின்றது. துணிவுபற்றி அறந்தென இறந்தகாலத்தாற் கூறினா. முன்னதின் வேறுபட்ட முப்பால்களினதிகாரத்தொகைகளோடு உலகிற்கு விளையும் நன்மை சொல்லியபடி. (ந.உ)

கோவூர்க்கிழார்.

ந.அ. அறமுத னான்கு மகலிடத்தோ ரொல்லாந்
திறமுறத் தேர்ந்து தெளியக—குறளவெண்பாப்
பன்னிய வள்ளுவனார் பான்முறைநே ரொவ்வாதே
முன்னே முதுவோர் மொழி.

இ-ள். அறமுதல் நான்கும் அகலிடத்தோர் எல்லாம் திறம் உறத் தேர்ந்து தெளியக் குறளவெண்பாப் பன்னிய வள்ளுவனார் பான்முறை—அறமுதலியநான்குபொருள்களையும் மண்ணுலகத்துள்ளோரெல்லாம் வகைப்பட ஆராயந்து தெளியும்பொருட்டிக் குறளவெண்பாக்களாலே சொல்லப்பட்ட திருவள்ளுவநாயனார் முப்பால்களையுடைய புத்தகத்தின்கண்ணே—முன்னே முதுவோர் மொழி நேர் ஒவ்வாது— முற்காலத்துள்ள பெரியோரது நூல்களுக்கு நோதல் பொருந்தாது. எ-று.

மொழி ஆகுபெயர். பெரியோராவார் வடமொழியிலும், தெனமொழியிலும், பிறமொழிகளிலும், நூல்செய்த முனிவரும், புலவரும், பிறரும். அந்நூல்களாவன மனு முதலியோராலே செய்யப்பட்ட அறநூலமுதலியன. இதன்புத்தகத்தில் முன்னுலகளிலொன்றும் சோக்கப்படுத்தாத தருவதனறென்று சொல்லியபடி. (ந.அ)

உறையூர் முதுகூற்றனார்.

ந.கூ. தேவிற சிறந்த திருவள னுவாகுறள்வெண்
பாவிற சிறந்திழுப் பாலபகரார்—நாவிற
சுயலிலை சொறசுவை யோர்விலை மறறுகு
செயலிலை யென்னுந் திரு.

இ-ள். தேவிற சிறந்த திருவளனுவா குறளவெண்பாவிற சிறந்திழு முப்பாலபகரார் — தெய்வத்தன்மையாற் சிறந்த திருவளனுவரது குறளவெண்பாக்களோடு கூடிச் சிறந்து தோன்றின முப்பால்களையும் ஒதாரது—நாவிறகு உயல் இல்லை—வாகுகிறகு இனசொறசொல்லி வாழ்தல் உண்டாகாது,—சொற்சுவை ஓடி இல்லை—மனத்திறகுச் சொற்களின்சுவையை அறிதல் உண்டாகாது,—மற்றும் செயல் இல்லை—இவையன்றியும் காயத்துக்கு நல்ல செய

துண்டாகாத—என்னும் திரு— என்று நினைத்துத் திருமகள் அணிததஞ்சேரான். எ-று.

சுவையேராதற்கும் செயலுக்கும் உரிய மனமும், காயமும், வருவிக்கப்பட்டன. திருமகள் சேராமையாகிய காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்தார். ஓதாக்குளவாகாமை கூறவே, ஒதுவோரக்கு இவையுளவாகலின், வாக்கிற்குக் கடுஞ்சொல், பொய், கோள், புறங்கூறல்களும், மனத்திற்குப் பிறனிலவிறைதல், பிறன்பொருளவிறைதல், பிறன்பொருட்குக் கேடெண்ணல், பிறவுயிரக கிறுதியெண்ணல்களும், காயத்திற்குப் பிறனமனைபுணாதல், உயிரககொலை செய்தல், பழியூணுணல், பிறாபொருளவெளவல்களும், ஆகிய குற்றங்களெல்லாம் நீங்குமென்பதும் பெறப்பட்டது. அறவினப்பங்குக்கு காரணமாதற்குறப்புடைய பொருட்பேறு இஃதோதலின் உளதாமெனற்படி. (கூக)

இழிகட்பெருங்கண்ணனார்.

சு0. இம்மை மறுமை யிரண்டு மெழுமைககுஞ்
செமமை நெறியிற் நெளிவுபெற—முமமையின்
வீடவறறி னான்கின் விதிவழங்க வளருவனா
பாடின நினகுறள வெண பா.

இ-ள். இம்மை மறுமை இரண்டும் எழுமைகளுமே செமமை நெறியின் தெளிவு பெற—இகபரங்கட்காவனவிரண்டையும் வினைப்பயனறொடாதற்குரிய ஏழு பிறப்பிற்குமாகச் செவ்வையானவழியால யீர்வரும் தெளிதல்பெறவும்,—முமமையின் அவற்றின் வீடு நான்கின் விதி வழங்க—அறம் பொருள இன்பமெனனும் முப்பால்களுள் அம்முப்பாற்பொருள்களோடு வீடுமாகிய நாதபொருள்களது விதிகளும் வழங்கவும்,—வளருவனா இன் குறளவெண்பாப பாடினா—திருவளருவராயனா இனிய குறள்வெண்பாவைப் பாடினா. எ-று.

செவ்வையானவழி விதியும் பத்தியும் ஞானமும் நோயாளிகு மருந்தும் அனுபானமும் பத்தியமுமபோல ஒன்றற்கொன்று முரணாகு கூடி நிற்கும் வழி. வீட்டுவிதி துறவறத்திற்கானக. இம்மை மறுமை வீடு மூன்றும் பயக்குமாறு சொல்லியபடி. (சு0)

செயிர்க்காவிரியார்மகனார் சாத்தனார்.

சுக. ஆவனவு மாகா தனவு மறிவுடையார்
யாவரும் வல்லா ரொடுத்தியம்பத—தேவர்
திருவன் னுவாதாமுஞ் செப்பியவே செய்வார்
பொருவி லொழுக்கமபூண் டாா.

இ-ள். ஆவனவும் ஆகாதனவும் அறிவுடையார் யாவரும் எடுத்தியம்ப வல்லார்—மக்களுக்கு ஆவனவற்றையும் ஆகாதவற்றையும் அறிவுடையார் யாவரும் இனி இதிலிருந்து எடுத்துச்சொல்லுதற்கு வல்லவராவார்,—தேவர் திருவள்ளுவர் செப்பியவே பொருவில ஒழுக்கம் பூண்டார் செய்வார்—ஆதலால், தேவராகிய திருவள்ளுவராலே சொல்லப்பட்டவற்றையே ஒப்பிலலாத ஒழுக்கத்தை மேற்கொண்டவர் செய்வார். எ-று.

இந்நினைக்கறவே, அவ்வேதத்திலிருந்து உள்ளவாற்றெடுத்துச்சொல்லுதல் அந்நினைப்பார்க்கு முடியாமைபாலு, ஒழுக்கம் பூண்டார்க்கு அதனகண்ணே சொல்லப்பட்டபடி வழுவாமற்செய்தல் கூடாமை காட்டப்பட்டது. நாம், உம் அசைகள். ஆவன இன்பத்தைத் தருவன. ஆகாதன துன்பத்தைத் தருவன. ஒப்பில்லாதவொழுக்கம் கொல்லாமை முதலியன. போதகாசிரியருக்கும், கேட்டொழுகுவோர்க்கும், வரும் நனமை சொல்லியபடி. (சக)

செயலூர்க் கொடுஞ்செங்கண்ணனார்.

சஉ. வேதப் பொருளை விரகால விரிததுலகோ
ரோதத் தமிழா லுனாசெய்தா—ராதலா
லுள்ளுந ருளனும் பொருளெல்லா முண்டென்ப
வள்ளுவர் வாயமொழி மாட்டு.

இ-ள. வேதப்பொருளை உலகோ ஓத விரகால விரிததுத் தமிழால் உலா செய்தா—வேதத்தின்பொருளை உலகத்தா ஓதியுணரும்பொருட்டி உபாயத்தால் விரித்துத் தமிழ் மொழியினுலே சொல்லியருளினா, —ஆதலால் உள்ளார் உள்ளும் பொருளெல்லாம் வள்ளுவர் வாய்மொழிமாட்டு உண்டு எனப்—ஆதலால், நினைப்பவா நினைக்கும் பொருளாகெல்லாம் திருவள்ளுவர் திருவாயிற்றிறந்த திருக்குறளினகண்ணே உண்டென்று அறிவுடையோர் சொல்லுவா. எ-று.

உபாயத்தால் விரித்தல் சொறடிருக்கத்தால் ஒத்தெனினென மனவெழுச்சியுண்டாகக்கி கற்போரது அறிவன்விறகேறகப் பொருளளவு விரிய வைத்தல். நினைக்கப்படும் பொருளாகெல்லாம் இதனகண்ணே இக்காரணத்தால் தோன்றுகின்றவென்று கூறியபடி. (சஉ)

வண்ணக்கஞ்சாத்தனார்.

சங. ஆரியமுஞ் செந்தமிழ் மாராய்ந் திதனினிது
சீரிய தென்றென்றைச் செப்பரிதா—லாரியம்
வேத முடைத்துத் தமிழ்கிரு வளருவன
ரோது குறட்பா வுடைத்து.

இ-ள. ஆரியமும் செந்தமிழும் ஆராய்ந்து இதனை இது சீரியது என்று ஒன்றைச் செப்பரிது—வடமொழியையுந் தெனமொழியையும் ஆராய்ந்து இதைக்காட்டினும் இது சிறப்புடைத்தென்று ஒன்றைத் தெரிந்துசொல்லுதல் கூடாது, —ஆரியம் வேதம் உடைத்துத் தமிழ் திருவள்ளுவனார் ஓது குறட்பா உடைத்து—வடமொழி வேதமுடைத்து, தமிழ்மொழி திருவள்ளுவராய்னா சொல்லிய குறட்பாவுடைத்து, ஆதலால். எ-று.

ஆல் அசை. வடமொழியும் தெனமொழியும் பிறமொழிகள்போலாது பாணியினாரும் அகத்தியனருமுதலாகிய முனிவர்களாலே செய்யப்பட்ட இலக்கணதூலகங்களே சோதிருந் திற்துணமுதலிய குணங்களுடைமையாலும், அது பிராகிருதமுதலியவற்றுக்குப்போல இது ஆந்திரமுதலியவற்றுக்கு முதலாய் நிறறலாலும், ஒன்றற்கொன்று குறைபாடுடைத்தன்றேனும், வேதமுடைமைபற்றி வடமொழிக்குச் சொல்லப்பட்ட உயாவு தெனமொழிக்கண்ணே திருக்கு

றன உண்டாதவின் இனியில்லையென்றற்கு, இதனினிது சீரியதென்றொன்றை
ச்செப்பரிதென்றார். இத்திருக்குறளாலே வடமொழியோடு தென்மொழிக்கு
ஒப்புமைநிறைவு சொல்லியபடி. (சுரு)

களத்தூர்க்கிழார்.

சச. ஒருவ ரிருகுறளே முப்பாலி னேதுந்
தரும முதனன்குளு சாலு—மருமறைக
ளைந்துளு சமயநா லாறுநம் வள்ளுவனா
புந்தி மொழிந்த பொருள்.

இ-ள். அருமறைகள் ஐந்தும் சமயநூல் ஆறும் நம் வள்ளுவனா புந்தி மொ
ழிந்த பொருள் — இருக்குமுதற்பாரதமீறாகிய அரிய வேதங்களைநதும் அவ்
வேதத்தின்வழிப்பட்ட சமயநூல்களாறும் நம்முடையதிருவள்ளுவரால் உல
கத்தாக்குப புத்தியாகச் சொல்லப்பட்ட நூல்லடங்கும்,—ஒருவா இருகுற
ளே முப்பாலின் ஒதும் தருமமுதல் நான்கும் சாலு—ஆதலால், ஒருவா ஒரு
விகற்பமும் இருவிகற்பமுமாகிய இருவகைக்குறள்களையுமே முப்பால்களில்
அத்தியயனஞ்செய்து அறியப்படுகின்ற அறமுதலிய நாதபொருள்களும் அவ
ருக்குப் போதும். எ-று.

ஒருவனுக்கே ஐந்தும் ஒதியுணர் முடிவுபோகாது வேறுவேறான அதிகாரி
களுடைமைபற்றி, அருமறைகளைநதமென்றா. சமயநூலாறும் ஒன்றேபொரு
ளென்னும் பாட்டுமையிறகானக. நமக்கெல்லாம் அறிவொழுக்கங்கொளுத்தி
நல்வழிப்படுத்த வந்த பரமாசாரியா இவரோயென்னுமரிமைதோன்றற்கு நம்
வள்ளுவனொன்றா. மறைகளைநதது சமயநூலாறும் நமவள்ளுவனா புந்தி
மொழிந்தபொருளெனலால், அவைபலவற்றினும் வேறுவேறுவகைப்படபிச
சிறந்துநின்ற கருத்துக்களெல்லாம் இவ்வொருநூற்கண்ணே அடங்குகிறகி
றமை சொல்லப்பட்டதாயிற்று. பொருள் ஆகுபெயர். ஒருவனொன பொதுப
படக்கூறலால், இதனை ஒதுதற்குப் பெண்பாலாருக்கும் அதிகாரமுண்டென
பது கொள்ளப்பட்டது. இவ்வொருநூலோதியுணர்நதோர் அருமறைகளைநது
ஞ்சமயநூலாறும் ஒதியுணர்நதோராவொன்றபடி. (சசச)

நச்சுமனா.

சரு. எழுத்தசை சேடி சொற்பொருள் யாபபு
வழக்கில வனப்பணி வண்ண—மிழுகின்றி
யென்றெவர் செயதன வெல்லா மியம்பின
வின்றிவ ரின்குறளவென பா.

இ-ள். எழுத்து அசை சே அடி சொல் பொருள் யாபபு வழக்கு இல வனப
பு அணி வண்ணம் இழுக்கு இனறி என்று எவா செயதன — எழுத்துமுதல்
வண்ணமீறாகச் சொல்லப்பட்ட இவற்றுள் வழுவதலில்லாமல் எக்காலத்தில
எவரால் எவை செய்யப்பட்டன,— எல்லாம் இன்று இவா இன குறள்வெண
பா இயம்பின—அவையெல்லாம் இக்காலத்து இதநிருவள்ளுவராலே செய்ய
பபட்ட இவ்வினியகுறள்வெண்பாக்களிற் சொல்லப்பட்டன. எ-று.

வன்பு அம்மை, அழகு, தொன்மை, தோல், விருந்து, இயைபு, புலன், இழைபு, அணி சொல்லணி, பொருளணி, ஒலியணி. வண்ணம் குறிலகவந்து நகிசுவண்ணமுதலியன. ஒவ்வொருகாலத்தில் ஒவ்வொருபாவலா ஒவ்வொருகுணத்தினுலே சிறந்து விளங்க ஊலசெய்தனர், இவரோவெனின எல்லாக்குணங்களாலும் நிறைந்து சிறந்து விளங்கச் செய்தமையின, இவ்வாறு கூறினார், இதனபாககனின் சிறப்புச் சொல்லியபடி. (சுடு)

அக்காரக்கனிநச்சுமனார்.

சக. கலைநிரமபிக காண்டற கினிதாகிக கண்ணி
னிலைநிரமபு நீரமைத தெனினுந்—தொலைவிலா
வானூர் மதியந் தனக்குண்டோ வள்ளுவர்முப்
பானூ னயத்தின் பயன்.

இ-ள். கலை நிரமபிக் காண்டறகு இனிதாகிக கண்ணினிலை நிரமபு நீரமைத் து எனினும்—மதியமும் முப்பானூலும் பதினாறுகலைகளாலும், அறுபத்தாறு வகலைகளாலும், நிறைந்து, நோக்குதற்கு, ஆராய்ச்சிசெய்தற்கு, இனிதாகி, முக்ககண்ணினிலையில், அக்ககண்ணினிலையில், நிரமபுகின்ற தணமையுடைத்தாயினும், குணமுடைத்தாயினும்,— வள்ளுவர் முப்பானூல் நயத்து இன்பயன தொலைவு இலா வான ஊர் மதியநதனக்கு உண்டோ—திருவள்ளுவரது முப்பானூலினது நயத்தால் விளைவதாகிய இனிய பயனுனது ஒழிவினறி ஆகாசத்தினகண்ணே திரிகின்ற மதியினிடத்து உண்டோ! எ-று.

மதியநதனக்கென்றது வேறுறுமைமயக்கம். ஓகாரம் எதிமறை. ஆதாரமாகக் கொள்ளுதற்கு ஏற்புடைத்தல்லாதீர் வானை ஆதாரமாகக் கோடலின, இழிவு தோன்றத் தொலைவிலாவானூர்மதியமென்றார். நயம் மறுபபடாமை, மழுங்காரமை, குறைவுருமை முதலியன. பயன் இமமை மறுமை வீட்டினபங்கள். ஒப்புமைசொல்லுதற்கு ஊலகளில் ஒன்றும் இனமைபால், ஏனைப்பொருள் பலவற்றினுஞ் சிறந்த மதியையாயினும் சொல்லுதுமெனப் புகின் அதுவும் இதனாறற்குவதன்றென்றபடி. (சுக)

நப்பாலத்தனார்.

சஎ. அறந்தகளி யானற பொருடிரி பின்பு
சிறந்தநெய் செஞ்சொறந்தீ தண்டு—குறும்பாவா
வள்ளுவனா றேறறினார் வையத்து வாழ்வாக
நீள்ளிரு னீக்கும விளக்கு.

இ-ள். அறந்தகளி—தருமம் அகலம்,—பொருள் திரி—பொருள் திரியும்,—இனபு நெய்—காமம் நெய்யும்,—செஞ்சொல தீ—செவ்வியசொல நெருப்பும்,—குறும்பாத் தண்டா—குறட்பாத் தண்டும் ஆக,—வள்ளுவனா வையத்து வாழ்வார்கள் உள்ளிருள் நீக்கும விளக்கு ஏறறினார்—திருவள்ளுவராயனார் சூரியின்கண் வாழ்வோரது அகத்திருளை ஒழிப்பதாகிய விளக்கு ஏறறினார். எ-று.

ஆன்றல் மேம்படுதல். அகத்திருள் அஞ்ஞானம். தீச்சடர் தகளி முதலியவற்றோடு கூடிப் புறத்திருளை எப்படியோ அப்படி நாயனாது திருவாயிற் பிற

ந்த செஞ்சொல் அறமுதலியவற்றோடு கூடி அகத்திருளைக் கெடுத்தலின், இங்
 னனம் உருவகஞ்செயலாயிற்று. மனையகத்தேற்றப்படுகிற விளக்கு அம்மனை
 யகத்துள்ளாகுமாததிரமே உபயோகியாய நின்றலாலும், அகத்திருளைக் கெ
 டிக்கவல்லதன்மையாலும், இஃது உலகத்து வாழ்வோர பலாகும் உபயோ
 கியாய நின்றலாலும், அகத்திருள கெடுத்தலாலும், அதனின் இது பலகோடி
 மடங்கு மிகஞ்சு சிறந்து நிற்கின்றமை உணரத்தியபடி. (சஎ)

குலபதிநாயனார்.

சஅ. உள்ளக கமல மலாததி யுளத்துள்ள
 தளறற கரியவிரு டளளுதலால்—வள்ளுவனார்*
 வெவ்வேக குறடபாவும வெங்கதிரு மொககுமெனக
 கொள்ளத் தருங்குணத்தைக கொண்டு.

இ-ள். உள்ளக்கமலம் மலர்த்தி உளத்து உள்ள தளறறகு அரிய இருள
 தளளுதலால்—நெஞ்சமாகிய தாமரைமலரை மலாததி மக்களது அகத்திலு
 ளள பிறிதொன்றானலே நீக்கப்படாத அஞ்ஞானவீருளை நீக்குதலால்,—வள
 ளுவனார் வெவ்வேககுறடபாவும வெங்கதிரும் குணத்தைக்கொண்டு ஒக்கும்
 எனக கொள்ளத்தகும— திருவள்ளுவரது குறளவெண்பாவும, புறத்துத் தா
 மரைமலரை மலாததிபு புறத்திருளை நீக்குகின்ற சூரியனும், அசெய்கையை
 க்கொண்டு ஒக்குமென்று கொள்ளத்தகும. எ-று.

கேபலும் தொழிற்பண்பெனப்படுதலின், குணமெனப்பட்டது, அது மல
 ரத்தலும், தளளுதலுமாம். குணத்தைக்கொண்டெனவே, செயப்படுபொருளை
 க்கொண்டு ஒக்குமெனக கொள்ளத்தகாதென்றதாயிற்று. உலகுககெல்லாம்
 பேரொளியாகிய சூரியனும் இதற்கு ஒருபுடைவொப்பாமென்றபடி. (சஅ)

தேனீக்குடிக்கீரனார்.

சக. பொய்ப்பால பொய்யேயாயப போயினபொய யல்லாத
 மெய்ப்பால மெய்யாய விளங்கினவே—முப்பாலிற்
 * நெய்வத திருவள னுவாசெப பியகுறளால்
 வையத்து வாழ்வார் மனத்து.

இ-ள். நெய்வததிருவளனுவா முப்பாலிற் செப்பிய குறளால்— நெய்வதத
 ன்மையையுடைய திருவளனுவராயனார் மூன்றுபால்களையுடையதாகக் கூறிய
 குறணுலைக் கேட்டறிதலால்,—வையத்து வாழ்வார் மனத்துப் பொய்ப்பா
 ல பொய்யேயாயப போயின—உலகின்கண் வாழ்வாருடைய மனத்துப் பொ
 யயினபகுதியிற்பட்டவையெல்லாம் பொய்யேயாயப போயின, — பொய்ய
 ல்லாத மெய்ப்பால மெய்யாய விளங்கின—பொய்மமையல்லாத மெய்யினப
 குதியிற்பட்டவையெல்லாம் மெய்யேயாய விளங்கின. எ-று.

குறளற பொய்ப்பால பொய்யேயாயப போயின மெய்ப்பால மெய்யேயா
 ய் விளங்கின எனவே, இதற்கு முன்னெல்லாம் உண்மை துணியப்படாமையி
 ன், பொய்ப்பால மெய்ப்பாலபோன மேற்கொள்ளப்பட்டும், மெய்ப்பால பொ
 ய்ப்பாலபோற கைவிடப்பட்டும், மயங்கிக்கிடந்தனவென்றதாயிற்று. இதன்மெ
 ய்யுணர்வுபயத்தற்சிறப்புச் சொல்லியபடி. (சக)

கொடிஞாழன்மாணிபூதனார்.

௩௦. அறனறிந்தே மான்ற பொருளறிந்தே மின்பின்
 றிறனறிந்தேம் வீடு தெளிந்தே—மறனெறிந்த
 வாளார் நெடுமாற வள்ளுவனார் தம்வாயாற
 கேளா தனவெல்லாங் கேட்டு.

இ-ள். மறன் எறிந்த வாள ஆர நெடுமாற—பகைவனாயெறிந்த வரட்படை
 தங்கிய வீரோங்கும் பாண்டியராசனே,—வள்ளுவனாரதம் வாயாற் கேளாத
 னவெல்லாம் கேட்டு அறன்றிறன் அறிந்தேம்—திருவள்ளுவநாயனாரது வாக
 கால இதறகுமுன கேட்கப்பட்டில்லாதவைபெல்லாம் இப்போது கேட்டு, அற
 த்தின்றிததையறிந்தேம், —பொருட்டிறன் அறிந்தேம்— பொருளினறித
 தை அறிந்தேம்,—இனபின் திறன் அறிந்தேம்— இனபத்தின்றிதத்தை அறிந்
 தேம்,—வீட்டித் திறன் தெளிந்தேம்—வீட்டினறிதத்தை அறிந்தேம். எ-று.

திறன் அறமுதலியவற்றோடு கூட்டப்பட்டது. மறன் ஆகுபெயர். கேளா
 தன் பிறனாலாகியாகக்கெல்லாம் அறிந்து சொல்லுதற்கெட்டாதிருந்த அறமு
 தலியவற்றினுட்பங்கள். இம்மை மறுமை வீடுகளைக் குறித்துணராதற்குரிய உ
 றுதிப்பொருளுனகுமுணராதலின், இனி யாதொன்றாவது குறைவிலையென
 நபடி.

(௩௦)

கவுணியனார்.

௩௧. சிந்தைக் கினிய செவிகினிய வாங்கினிய
 வந்த விருவினைக்கு மாமருநது—முந்திய
 நன்னெறி நாமறிய நாப்புலமை வள்ளுவனார்
 பன்னிய வின்குறளவெண் பா.

இ-ள். முந்திய நன்னெறி நாம அறிய நாப்புலமை வள்ளுவனார் பன்னிய
 இன்குறளவெண்பா— முறப்பட்டதாகிய நலவழியை நாமறியும்பொருட்டு நா
 வால் விளங்குகின்ற புலமையையுடைய திருவள்ளுவநாயனாராற் சொல்லப
 ட்ட இனியகுறளவெண்பாக்கள்—சிந்தைக்கு இனிய—நினைத்தால் மனத்திற்
 கு இனப்பஞ்செயவன்,—செவிகு இனிய—கேட்டாற் காதுக்கு இனப்பஞ்செ
 யவன்,—வாய்க்கு இனிய—ஒதினால் வாய்க்கு இனப்பஞ்செயவன்,—வந்த இ
 ருவினைக்கு மா மருநது— தொடர்ந்துவருகின்ற இருவினைகளாகிய நோய்க
 ளுக்குப் பெரிய மருந்துகளாவன. எ-று.

குறட்பாவை மருந்தென்றமைக்கு ஏறக வினையை நோயெனனமையால்,
 ஏகதேசரூபகம். நலவினையும் பிறவிக்கு ஏதுவாகலால், இருவினையெனரா.
 முறப்பட்ட நலவழி நன்மக்களுக்கு அநாதியாயமைநதுள்ளது; அது சமயத்
 தாரது பல்வகைப்பட்ட கற்பனையினாலே மறைப்பட்டு நின்றமைபின், நாமறிய
 வெனரா. இந்நூலின் பாக்களைச் சிந்தித்தனமுதலியன செய்யுங்காலும் சொ
 ற்பொருணயங்களாலே இன்பம் வினைத்துத் தெய்வத்தனமையால், வினைத்து
 யரும் ஒதிக்குமென்றபடி.

(௩௧)

மதுரைப்பாலாசிரியனார்.

டுஉ. வெள்ளி வியாழம் விளங்கிவ வெண்டிங்கள்
பொள்ளென நீக்கும் புறவிருளைத்—தெளளிய
வள்ளுவ ரினகுறள வெண்பா வகிலத்தோ
ருளளிரு னீக்கு மொளி.

இ-ள். வெள்ளி வியாழம் விளங்கு இரவி வெண்டிங்கள் புறவிருளைப் பொ
ள்ளென நீக்கும்—சுககிரன் சுரகுரு சூரியன் சந்திரன் எனபன புறத்திருளை
வினாவிலே நீக்கும் ஒளிகளாம்,— தெளளிய வளனுவா இனகுறளவெண்பா
அகிலத்தோர உளளிருள நீக்கும் ஒளி—முறமுணாதத் திருவள்ளவநாயனாரது
இனிய குறளவெண்பா உலகத்தோரது உளளிருளை நீக்கும் ஒளியாம். எ-று.

இங்ஙனங்கூறவே, புறத்திருளுக்கு அவைபலவுள, அகத்திருளுக்கு இஃகொ
ன்றே உளதெனறதாயிற்று. அவற்றுள் ஒன்றும் நீக்கப்படாத அகத்திருளை
நீக்கவல்லதாகலின், இதற்கு எவ்வாற்றினும் ஒப்பதொன்றின்மென்படி.

ஆலங்குடிவங்கனார்.

டு௩. வள்ளுவர் பாட்டின் வளமுரைக்கின் வாய்மடுக்குந்
தெள்ளமுதின்றீஞ்சுவையு மொவ்வாதாற—மௌளமுத
முண்டறிவார் தேவ ருலகடைய வுண்ணுமால்
வண்டமிழின் முப்பான மகிழ்நது.

இ-ள். வள்ளுவர் பாட்டின் வளம் உரைக்கின் வாய்மடுக்கும் தெள்ளமுதி
ன்றீஞ்சுவையும் ஒவ்வாது — திருவள்ளுவரது பாட்டினது தீஞ்சுவையைச்
சொல்லுமிடத்து, உண்ணப்படுகின்ற தெளளிய அமுதினது தித்திப்பாகிய சு
வையும் ஒப்பாகாது,—தெள்ளமுதம் உண்டு அறிவார் தேவர்—அத்தெளளிய
அமுதையுண்டு அதன்சுவையை அறிபவர் தேவர்கள்,—வண்டமிழின் முப்பா
ல் உலகடைய மகிழ்நது உண்ணும்—வளம் பொருந்திய தமிழினகண்ணதா
கிய முப்பாலாகிய அதின் முமமச்சிறந்த பாலை எல்லாவுலகத்தாரும் மகிழ்
நது உண்டு தீஞ்சுவையறிவார். எ-று.

வளம் ஆகுபெயர். ஆல அசை. அவவமிரதம் வாயுட்பெய்தவழி நாவிறப
ட்ட சிற்றுபொழுதளவே தீஞ்சுவை பயப்பது, இப்பாட்டு நெஞ்சின்கணிலை
பெற்று ஒழிவின்றித் தீஞ்சுவை பயத்தலின், ஒவ்வாதென்றார். முப்பால் சிலி
ஷ்டருபகம். இனி எவ்வுலகத்தாராகுங் கருமபூமியாகிய இவவுலகத்துடடோ
ன்றி மெய்ப்பொருளுணர்நதன்றி வீட்டினபம் பெறுதல் கூடாமையின், உல
கடையவுண்ணுமென்றார். அன்றி, அவவுலகத்துத் தேவர்களும் தமது மேறப
ட்டவறிவினாலே இதனது உயர்வொப்பற்ற குணத்தை அறிநது முக்கியப்பி
ரமானமாகக் கொண்டு மகிழ்கூவொன்பதுபற்றி, அங்ஙனங்கூறினாரென்னு
மமையும். இஃது இவவுலகத்தாராகையென்றி அவவுலகத்தார்க்கும் பயன்படு
மாறு சொல்லியபடி. (டு௩)

திருத்தணிகைச சரவணப்பெருமானையா செயத

திருவள்ளுவமாலையுரை முற்றிற்று.

இடைக்காடாபாடல்.

கடுகைத் துளைத்தேழ கடலைப் புகட்டிக்

குறுகத் தறித்த குறள்.

இ—ள். குறள்—நாயனாது துலின் ஆயிரத்து முந்நாறுமுபபது குறளவெண்பாக்களும்,—கடுகைத் துளைத்து ஏழகடலைப் புகட்டிக் குறுகத் தறித்த—கடுகை அதனடுவே துளைசெய்து எழுகடனீளையும் அததுளையுட்பெய்து தன்னளவிற குறுகும்வண்ணம் தறித்துவைத்தால், அதுபோலவனவாகும். எ-று.

மிகக் சிறுநளவிறகு எடுத்தசுசொல்லப்படுவதொரு துண்பொருளாகலின், கடுகு சொல்லப்பட்டது. இரண்டனாற்பு தறித்தவெனவினை கொண்டது. துளைத்தல் உள்ளீடு போக்குதல். புகவிடெனப்பது புகட்டென விகாரப்பட்டு முத்தனிலையாய் நிறறலின், புகட்டியென்றாயது. துளையினைவெளிக்கும் அதன் புறமுடிக்கும் கொள்ளப்பட்ட பங்கு சிறிதாக ஒழிந்த பங்குபெரிதாகலின், குறுகவென்றா. தறித்தாலன்னவெனறபாலது தறித்தவென இடைக்குறைந்து நின்றது. இல்லாதபொருளை உவமானமாகக் கூறலின், இல்பொருளுவமை. குறட்பாக்களுள் ஒவ்வொன்றும் அதுபோறலின், தறித்தவெனப் பன்மையாற் கூறலாயிற்று. குறள் பாலபகாவஃறினைப்பெயராகலின், இங்கே பன்மைக்காயது. இங்ஙனங்கூறவே, குறட்பாவின சொறசருக்கமும அதனுள் அடக்கப்பட்ட பொருளவிரிவும் நோக்குமவழி, அக்கடுகும் ஏழகடனீரும்போலுமென்றதாயிற்று. பொருளவிரிவினளவுபடாமை சொல்லிப்படி.

இப்பாட்டிலே “அணுவைத் துளைத்தேழ கடலைப் புகட்டிக்—குறுகத் தறித்த குறள்.” என முதற்சொல்லை மாற்றி ஒளவையாராற் புகழ்ச்சி செய்பபட்டது.

ஆசிரியர் திருநாமங்கள்—கூ.

திருவள்ளுவர்.
நாயனார்.
தேவர்.
முதற்பாவலர்.
தெய்வப்புவலர்.
நான்முகனார்.
மாதானுயங்கி.
செந்நாப்போதார்.
பெருநாவலர்.

துலின்றிருநாமங்கள்—கூ.

திருக்குறள்.
முப்பானூல.
உத்தரவேதம்.
தெய்வநூல.
திருவள்ளுவர்.
பொய்யாமொழி.
வாயுறைவாழ்த்து.
தமிழ்மறை.
பொதுமறை.

திருவள்ளுவநாயனார் திருவடி வாழ்க.

திருக்குறள்கராதி.

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
அகடாராரல் -	௨௬௬	அரிதோரோதேற -	௩௩௨	அழககொண -	௧௬௩
அகப்பபட்டி -	௩௦௮	அரிதாறறி -	௩௩௪	அழச்சொல -	௨௩௧
அகரமுதல் -	௨	அரியகறறாசற -	௧௪௬	அழலபோ -	௩௩௪
அகலாதணு -	௨௦௨	அரியவறறு -	௧௩௧	அழிவதுஉ -	௧௩௬
அகழவாறா -	௪௩	அரியவெனற -	௧௩௮	அழிவந்த -	௨௩௪
அகனமாறது -	௨௮	அருங்கேட -	௩௬	அழிவினவை -	௨௨௬
அகனமாறதி -	௩௦	அருஞ்செவ -	௧௬௬	அழிவினற -	௨௨௨
அஃகாமை -	௩௧	அருட்செல -	௬௮	அழுககறற -	௪௬
அஃகியகன் -	௩௧	அருமறை -	௨௪௩	அழுககாறவா -	௧௩
அங்கணத்து -	௨௧௦	அருமைய -	௧௩௬	அழுககாறுடையா -	௪௮
அசையியற -	௩௧௩	அருவினையென -	௧௪௩	அழுககாறென -	௪௬
அசசமுடை -	௧௩௮	அருளல்லதி -	௭௨	அழுககாறறி -	௪௮
அசசமேகி -	௩௦௮	அருளில்லா -	௭௦	அளவல்லசெய -	௮௨
அஞ்சாமைய -	௧௪௭	அருளென -	௨௨௦	அளவளாவில் -	௧௩௩
அஞ்சாமையி -	௧௧௩	அருளொடு -	௨௨௦	அளவறிந்தா -	௮௨
அஞ்சுமறியா -	௨௪௬	அருளகருதி -	௮௧	அளவறிந்து -	௧௪௨
அஞ்சுவதஞ -	௧௨௭	அருளசா -	௬௬	அளவினகணி -	௮௧
அஞ்சுவதொ -	௧௦௮	அருளவெஃகி -	௩௧	அளித்தஞ்ச -	௩௩௨
அட்சகமம் -	௩௭	அலந்தாரா -	௩௭௬	அறங்குறூன -	௩௨
அட்லவேண -	௧௬	அலரெழவாரு -	௩௨௮	அறஞ்சாரா -	௩௦௦
அட்றறகை -	௨௨௩	அலராண -	௩௩௦	அறஞ்சொல -	௩௩
அடக்கியகோ -	௨௭௩	அல்லலரு -	௬௬	அறத்தாறிது -	௧௪
அடக்கியவரின -	௧௮௩	அல்லவை -	௩௧	அறத்தாறறி -	௧௭
அடித்ததுகா -	௨௦௬	அல்லறபட -	௧௬௩	அறத்தானவ -	௧௪
அணங்குகொலா -	௩௧௦	அவாதந்தா -	௩௪௧	அறத்திறகே -	௨௬
அணியனறே -	௨௬௧	அவாறெரு -	௩௭௨	அறத்தினுஉன் -	௧௩
அந்தனொன -	௧௨	அவாவில்லா -	௧௦௮	அறம்பொரு -	௧௪௮
அந்தனாதுற -	௧௬௦	அவாவின -	௧௦௮	அறவாழிய -	௩
அமரகத்தாற -	௨௩௬	அவாவென்ப -	௧௦௬	அறவினையா -	௧௧
அமரகத்துவ -	௨௬௪	அவிசொரிந -	௭௩	அறவினையு -	௨௬௨
அமிழ்தினு -	௨௨	அவையறிந -	௨௦௭	அறனழிதி -	௩௨
அமைந்தாங் -	௧௪௦	அவையறியா -	௨௦௮	அறனறிந்தா -	௧௮௬
அரங்கினறி -	௧௨௦	அவவித்தழுக -	௪௬	அறனறிந்துமூ -	௧௩௧
அரம்பொரு -	௨௩௬	அவ்வியநெ -	௪௬	அறனறிந்துவெ -	௩௨
அரம்போலு -	௨௮௭				

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
அறனாக்கம் -	சஅ	அன்புநானெ -	உஅந	இயிர்க்கணகா -	உகரு
அறனியலா -	சச	அன்புமறனு -	கௌ	இயிர்க்கணவ -	கஅஉ
அறனிமூக்கா -	ககச	அன்புமறமாந -	உரு	இயிம்பைக்கி -	கஅஉ
அறனீனு -	உகக	அன்பொரீஇ -	உக௦	இயிம்பைக்கே -	உகரு
அறனெனப -	கஅ	அன்போடியை -	உரு	இடைதேநிந -	உ௦அ
அறனோக்கி -	ருச	அனதறிவாமெ -	கச	இணமுதநது -	கக௦
அறனகடை -	சந			இணரொத்தோ -	அஅ
அறனவ்வா -	சரு	ஆகாறளவிட -	கசஉ	இசீனையிதனு -	கருந
அறிகிலா -	நஉஅ	ஆகூழாற -	கக௦	இமைப்பிறகர -	நஉரு
அறிகொன -	கஅௌ	ஆககவகரு -	கநௌ	இமையாரின -	உசுந
அறிதோற்றி -	நகக	ஆககமதாவி -	கௌச	இமமைப்பிறப -	நௌக
அறிநதாற்றி -	கருந	ஆககயிழந -	கௌச	இயலபாகு -	கக
அறிவற்றவ -	கஉரு	ஆககமுந -	கஅஅ	இயலபினு -	கௌ
அறிவிலாதார -	உசச	ஆங்கமை -	உகரு	இயலபுளி -	ககக
அறிவிலானெ -	உசச	ஆபயனகு -	ககரு	இயற்றலு -	ககச
அறிவினா -	அக	ஆபுமிநிவி -	உசுச	இரககவிர் -	ந௦க
அறிவினுளெ -	ருௌ	ஆயந்தாயந -	உந௦	இரத்தலினி -	கசு
அறிவினமை -	உசந	ஆராவியறகை -	க௦க	இரத்தலுமீ -	ந௦உ
அறிவுடையாரா -	கஉௌ	ஆவிற்றருநொ -	ந௦ரு	இரத்துமுயி -	ந௦ச
அறிவுடையாரொ -	கஉௌ	ஆளவினையு -	உகந	இரப்பனிரப -	ந௦ரு
அறிவுருவா -	உ௦௦	ஆற்றருமா -	கசுசு	இரப்பானா -	ந௦ந
அறுவாயி -	நஉக	ஆற்றினனவறிநது -	உகக	இரப்பானவெ -	ந௦ந
அறைப்பறை -	ந௦அ	ஆற்றினனவறிநதீ -	கசுசு	இரவாரிரப -	உகௌ
அறகாவியல -	கசு	ஆற்றினவருந -	ககந	இரவுள்ளவுள -	ந௦சு
அறதறிநது -	உௌஉ	ஆற்றினிலைத -	உ௦க	இரவென்னு -	ந௦ரு
அறமறைகரு -	உஅஉ	ஆற்றினொழு -	கஅ	இருணீங்கி -	க௦உ
அறமறைத்த -	உசரு	ஆற்றபவாக -	உகசு	இருநோக்கி -	நகந
அறமவொன -	க௦அ	ஆற்றவா -	லிக	இருந்துள்ளி -	நருஅ
அறராழிபசி -	சுந	ஆற்றவா -	லபசி	இருந்தோம்பி -	உௌ
அறராத்தே -	கரு௦	ஆற்றவா--லபணி	உஅந	இருபுனலும -	உகச
அறராககொன -	உஅக			இருமனப்பெண -	உசுரு
அறராளவறிந -	உௌஉ	இகலானு -	உசஅ	இருமைவகை -	க
அறநேமென -	கஅந	இகலிறகெ -	உசஅ	இருவேறுல -	ககக
அனிச்சபபூ -	நஉக	இகலினமி -	உசௌ	இருளசேரிரு -	ந
அனிச்சமு -	நஉஉ	இகலெதா -	உசௌ	இலககமுடம -	கஅந
அனபகத்தில -	உசு	இகலெனப -	உசசு	இலங்கிழா -	நகசு
அனப்பறிவாரா -	ககக	இகலெனனு -	உசௌ	இலமெனறகை -	உகஅ
அன்பறிவு -	கருஉ	இகலகாரு -	உசஅ	இலமெனதுவெ -	ரு௦
அனபிலை -	உசக	இகழ்ச்சியிற -	கருக	இலாபலராசிய -	ௌசு
அனபிலால -	உரு	இகழநதெ -	ந௦உ	இலனெனதுதீய -	ருஅ
அனபிறகுமு -	உச	இடமெல்லா -	ந௦ச	இலனெனனு -	சுஉ
அனபினவழி -	உௌ	இடனிலபரு -	கசு	இலவாமுவா -	கரு
அனபினவி -	உசுந	இடிக்குறது -	கநஉ	இலலதெனி -	கக
அனபினுமா -	உரு	இடிபுரிந்தென -	கௌஅ	இல்லானா -	உகக
அனபுடை--லவ -	உஅரு	இடிப்பாரா -	கநந	இல்லானையரு -	உசுசு
அனபுடை--லவே -	ககக	இடிக்கடப -	ககக	இல்லாளக -	உசு௦

குறள.	பக்கம்.	குறள.	பக்கம்.	குறள.	பக்கம்.
இலலைதவற - -	௩௮௧	இன்னஞ்செ-கா - -	௮௧	உலகத்தாரு - -	௨௪௬
இவறலுமாண் - -	௧௨௮	இன்னஞ்செ-ா - -	௨௮௪	உலகத்தோ - -	௪௨
இழத்தொறுஉ - -	௨௭௦	இன்னதிரக் - -	௬௩	உலகநதழீஇ - -	௧௨௬
இழிவநிநதுண - -	௨௭௩	இன்னனின் - -	௩௩௩	உலைவிடத - -	௨௨௨
இழுககலுடை - -	௧௨௩	இன்னமை - -	௧௮௪	உவக்காணெங் - -	௩௪௨
இழுககாமை - -	௧௩௮	இன்னவை - -	௧௦	உவந்துறை - -	௩௨௩
இழைத்ததி - -	௨௨௬			உவப்பத - -	௧௧௮
இளித்தக - -	௩௭௧	ஈட்டியிவ - -	௨௮௮	உழந்துழந - -	௩௩௬
இளிவரின - -	௨௭௧	ஈதல்சைப - -	௬௩	உழவிடா - -	௨௧௭
இளைதாகமு - -	௨௩௪	ஈதலவக்கு - -	௬௪	உழுதுணி - -	௨௧௬
இளையரின - -	௨௦௪	ஈாங்கைவி - -	௩௦௮	உழுவாரு - -	௨௧௬
இறநதமைந - -	௨௩௬	ஈவாக்கண - -	௩௦௩	உழைப்பிரி - -	௧௩௬
இறநதவெ - -	௧௩௭	ஈனறபொ - -	௨௩	உளபோன - -	௧௬௧
இறநதாரிந - -	௮௮	ஈனருணமு - -	௨௬௬	உளொனினு - -	௨௧௨
இறப்பேபுரி - -	௨௮௧	ஈனருளபசி - -	௧௧௨	உளொன்னு - -	௧௨௧
இறலீனும் - -	௩௨			உளவகாநா - -	௧௪௨
இறுதிபய - -	௨௦௨	உடம்பாடி - -	௨௩௬	உளளக்களித - -	௩௬௧
இறைகடி - -	௧௬௬	உடம்பொ - -	௩௨௩	உளளத்தார - -	௩௬௦
இறைகாக - -	௧௬௧	உடுக்கையி - -	௨௨௬	உளளத்தாறு - -	௮௦
இறப்பி-கண்ண - -	௨௭௩	உடுப்பதுஉ - -	௩௦௬	உளளத்தாற - -	௮௪
இறப்பி-கண்ண-௨௧௬		உடைசெல - -	௨௭௦	உளளமிலா - -	௧௭௩
இனத்தாற - -	௧௬௭	உடைத்தம - -	௧௪௦	உளளமுடை - -	௧௭௪
இனம்போன - -	௨௩௮	உடைமையு - -	௨௬	உளளம்போ - -	௩௩௭
இனியவுள - -	௩௨	உடையொ - -	௧௭௪	உளளறக - -	௨௩௨
இனியன்ன - -	௩௭௩	உடையார - -	௧௧௮	உளளியதெ - -	௧௩௬
இளைத்தனைத - -	௨௮	உடகப்படா - -	௨௬௩	உளளியவெ - -	௮௮
இளையரிவ - -	௨௩௦	உடபகைய - -	௨௩௩	உளளினு - -	௩௪௬
இன்கணுடை - -	௩௩௨	உணாவது - -	௨௦௧	உளளினே - -	௩௭௧
இனசொலாலி - -	௧௧௩	உணலினு - -	௩௮௨	உளளருவதெல் - -	௧௭௩
இனசொலாலீர் - -	௩௦	உண்டாக - -	௩௬௩	உளளருவன-னு - -	௩௪௨
இனசொலி - -	௩௨	உண்ணறக - -	௨௬௬	உளளருவன-ம - -	௩௨௪
இன்பக - -	௩௩௬	உண்ணது - -	௪௭	உளளொறறி - -	௨௬௭
இன்பத்து-பய - -	௨௪௭	உண்ணமையு - -	௭௨	உறங்குவ - -	௧௮
இன்பத்து-வி - -	௧௮௪	உண்ணமையே - -	௭௨	உறனமுறை - -	௨௩௩
இன்பபிடை - -	௧௦௬	உதலிவரைதத - -	௩௩	உறாஅதவாக் - -	௩௭௨
இன்பமொ - -	௩௦௧	உப்பமைந - -	௩௭௩	உறாஅதவாபோ - -	௩௧௩
இன்பமவிழை-னி - -	௧௮௩	உயாவகலந - -	௨௧௬	உறாஅதா - -	௩௨௧
இன்பமவிழை-ன - -	௧௮௦	உயிரு-மபி - -	௧௪	உறாஅரக்கு - -	௩௪௬
இனமையிடு - -	௩௦௪	உயிரப்பவு - -	௨௩௪	உறினட்ட - -	௨௩௬
இனமையினி-த - -	௨௬௮	உயததல் - -	௩௭௧	உறினயி - -	௨௨௬
இனமையினி-து - -	௧௬௪	உரமொரு - -	௧௭௬	உறுதோறு - -	௩௧௮
இன்மையு - -	௪௩	உரனசைஇ - -	௩௬௪	உறுபசியு - -	௨௧௪
இன்மையெ - -	௨௬௮	உரனென - -	௧௦	உறுபொரு - -	௨௨௦
இன்மையொ - -	௨௮௪	உருவுகண் - -	௧௧௩	உறுப்பமைந - -	௨௨௧
இன்றியமை - -	௨௭௭	உருளாய - -	௨௬௬	உறுப்பொத - -	௨௮௬
இன்றுமவ - -	௩௦௦	உரைப்பா - -	௬௩	உறுவதுசீர் - -	௨௩௬

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
உறைசிறி - -	ககக	எல்லார்க்குந் - -	ந.அ	ஒத்ததறிவா - -	சு.0
உற்றநோயநீ - -	ககக	எல்லார்க்குமெ - -	ககக	ஒப்புரவினா - -	சு.2
உற்றநோயநோ - -	ச.ச	எல்லாவிளக - -	அ.ரு	ஒருதலைபா - -	ந.ச.ரு
உற்றவன் - -	உ.ச.ச	எலலைக்கணி - -	உ.ந.ச	ஒருநாளெ - -	ந.ச.சு
உற்றானளவு - -	உ.எ.ந	எவவ.ஹை - -	க.உ.சு	ஒருபொழுது - -	க.எ
		எழுதுங்கு - -	ந.எ.0	ஒருமைக்க - -	க.க.க
ஊக்கமுடை - -	க.ச.ச	எழுதிறப்பு - -	உ.உ	ஒருமைச - -	உ.ச.உ
ஊடலிறேற - -	ந.அ.ந	எழுமையெ - -	ந.ச	ஒருமைமக - -	உ.அ.க
ஊடலிறேற - -	ந.அ.க	எளிதென - -	ச.ச	ஒருமையுளா - -	ந.அ
ஊடலினுண - -	ந.எ.எ	எள்ளாத - -	க.ந.க	ஒலித்தக்கா - -	உ.உ.உ
ஊடலுணவு - -	ந.எ.எ	எள்ளாமை - -	அ.0	ஒலலுங்கரு - -	உ.ந.எ
ஊடலுணாதல - -	ந.க.க	எள்ளினிளி - -	ந.ச.ச	ஒலலுமவகை - -	க.ந
ஊடமகட் - -	ந.உ.0	எற்றி - -	ந.0.க	ஒலலுமபாபெ - -	க.க.எ
ஊடிப்பெ - -	ந.அ.ந	எறென - -	க.க.உ	ஒலலறிவ - -	க.ச.0
ஊடியவ - -	ந.எ.சு	எனைத்தாறுந் - -	க.உ.ச	ஒழுக்கத்தெனெ - -	ச.க
ஊடியிருந் - -	ந.எ.அ	எனைத்தாறுமெ - -	க.0	ஒழுக்கத்தினெ - -	ச.க
ஊடுகமன் - -	ந.அ.ந	எனைத்து - -	க.க.சு	ஒழுக்கத்து - -	க
ஊடுதல - -	ந.அ.ந	எனைத்துய - -	உ.ந.அ	ஒழுக்கமுடைமை - -	ச.0
ஊனுடை - -	உ.க.க	எனைத்துனை - -	ச.ந	ஒழுக்கமுடைய - -	ச.உ
ஊதியமென - -	உ.ந.க	எனைத்துநி - -	ந.ச.அ	ஒழுக்கமும - -	உ.எ.ரு
ஊரவாகெளவ - -	ந.ந.0	எனைத்தொ - -	ந.ச.எ	ஒழுக்கமவி - -	ச.0
ஊருணிநீர் - -	சு.க	எனைப்பகை - -	ந.அ	ஒழுகாரா - -	ச.எ
ஊழிபெய - -	உ.அ.ச	எனைமாட்சி - -	உ.க.அ	ஒளியாராமு - -	உ.0.அ
ஊழிறபெ - -	க.க.உ	எனைவகை - -	க.ரு.உ	ஒளியொருவ - -	உ.அ.0
ஊழையு - -	க.அ.க	எனபிலதனை - -	உ.சு	ஒறுத்தாரா - -	ச.சு
ஊரொரா - -	க.க.ச	எனறுமொ - -	க.க.க	ஒறுத்தாராக - -	ச.சு
ஊனைக்கு - -	உ.க.க	எனனைமுன - -	உ.உ.ச	ஒறுத்தாற - -	க.எ.0
				ஒறுறினென - -	க.எ.உ
எச்சமென - -	உ.அ.அ	எதம்பெருநு - -	உ.அ.க	ஒறுமு - -	க.எ.க
எடபகவ - -	உ.ரு.சு	ஏதிலாரார - -	உ.ச.உ	ஒறெறறறி - -	க.எ.ந
எனசோந - -	உ.ச.உ	ஏதிலாராகு - -	ரு.ச	ஒறெறு - -	க.எ.ந
எண்ணித்து - -	க.ந.அ	ஏதிலாராபொ - -	ந.க.ரு	ஒன்றாகல - -	க.உ
எண்ணிய - -	க.க.ரு	ஏதிறபகொ - -	உ.ரு.க	ஒன்றமை - -	உ.ரு.ரு
எண்ணியா - -	க.ச.சு	ஏழற்றவ - -	உ.ரு.உ	ஒன்றவுலக - -	சு.ரு
எண்ணெனப - -	க.க.எ	ஏரினுந் - -	உ.க.எ	ஒன்றனு - -	ந.க
எண்பதத்தாலெ - -	உ.அ.ரு	ஏரினுழாஅ - -	எ	ஒன்றெயதி - -	உ.சு.அ
எண்பதத்தானெ - -	க.ச.க	ஏவவுஞ்செ - -	உ.ச.ரு	ஒன்றாத - -	எ.ச
எண்பொருள - -	க.உ.சு				
எதிரதாககா - -	க.உ.எ	ஐந்தவித்தா - -	க.0	ஒலுதலவே - -	க.க.க
எநநநி - -	ந.ச	ஐயத்தினி - -	க.0.உ	ஒதியுணாந - -	உ.ச.க
எப்பொருளு - -	உ.0.ந	ஐயப்படா - -	உ.0.ரு	ஒம்பினைமை - -	ந.ந.ந
எப்பொருளெ - -	க.0.ந	ஐயுணாவெ - -	க.0.ந	ஒாததுளா - -	க.0.ச
எப்பொருளயார - -	க.உ.சு			ஒாநதுகண - -	க.சு.0
எயதற்கி - -	க.ச.ரு	ஒட்டார - -	உ.எ.க	ஒலுவினிதே - -	ந.ந.க
எரியாறச - -	உ.ரு.அ	ஒண்ணுதற - -	ந.க.உ		
எல்லாப்பொ - -	உ.க.எ	ஒண்பொரு - -	உ.உ.க	கடலன்ன - -	ந.உ.எ

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
கடலோடா -	கசுஎ	கல்லாதமே -	உசுச	காமக்கரி—னீ -	ந.ந.சு
கடனறிந் -	உ௦க	கல்லாதவிற -	உகஉ	காமககனிச -	ந.சு.௦
கடனெனப -	உஅந	கல்லாதவருந் -	கஉ௦	காமமுநாணு -	ந.ந.ரு
கடாககளி -	ந.கஉ.	கல்லாதானெ -	கஉ௦	காமமுந -	ந.உரு
கடாஅவுரு -	கஎஉ	கல்லாதான -	கஉ௦	காமமென -	ந.சு.ந
கடிதோச்சி -	கசுரு	கல்லாபபி -	கசுஅ	காமமவிரி -	ந.ருக
கடிநதச்சுந -	ககந	கல்லாபொரு -	கஉக	காமமவெருளி -	க௦ரு
கடுஞ்சொல -	ச.சு.சு	கல்லானவெ -	உரு௩	காலங்கருசி -	கசுச
கடுமொழியுங் -	கசுஎ	கவறுங்குழ -	உசுக	காலத்திறை -	ந.ந.
கடைக்கொட -	கசுச	கவையயாற -	ந.உசு	காலாழகனி -	கசுஅ
களைக்கொழி -	எக	கழாஅக்கால -	உசுந	காலேககுர -	ந.ருந
கண்களவு -	ந.கசு	களவினாலகி -	அ௦	காலையருமபி -	ந.ருந
கண்டதுமன -	ந.ந.௦	களவினக -	அச	கானமுயலெ -	உஉரு
கண்டாங்குது -	ந.ந.அ	களவெனனு -	அச		
கண்டாருயிரு -	ந.கக	களித்தறியே -	உசுஎ	குடமபை -	கஎ
கணங்கெட் -	ந.கசு	களித்தானை -	உசுஎ	குடிசெயவ -	உகந
கணனிற்றை -	ந.சு.எ	களித்தொறு -	ந.உக	குடிசெயவார -	உகச
கணனிநகணி -	கசுசு	களவாராகு -	அஉ	குடிசீழி -	கசுச
கணனிற்றுனி -	ந.எஉ	களஞ்ஞைப -	உசுஅ	குடிபுறங்காத -	உசுஉ
கணனின்பச -	ந.ருஎ	கறுதரினன -	அக	குடிப்பிறந்தார -	உஎசு
கணனின்றுக -	ருந	கறக்கசுடற -	கசுசு	குடிப்பிறந—கு -	கசுக
கணனு.வகொ -	ந.ருஅ	கற்றத்தனால -	ந	குடிப்பிறந—த -	உநக
கணனுடைய -	ச.கஎ	கற்றநிறதார -	உ௦க	குடிமடிநா -	கஎஎ
கணனுள்ளார -	ந.உச	கற்றாருடகற -	உக௦	குடிபாணமை -	கஎஅ
கணனுள்ளிற -	ந.உச	கற்றாமுற -	உகக	குடியெனனுங் -	கஎசு
கண்ணெடுக -	ந.கசு	கற்றிலையினு -	கஉந	குணநலன -	உஅந
கண்ணோட—த -	கசுஅ	கற்றீண்டு -	க௦ந	குணநாடி -	கரு௦
கண்ணோட—மி -	கஎ௦	கற்றுக்கண -	உ௦௦	குணமெனனுங் -	கக
கண்ணோட—மெ -	கசுஅ	கணவினாண -	ந.ரு௦	குணனிலைய -	உரு௦
கதங்காத்திக -	ந.க	கணவினாமி -	உநஎ	குணனுய்குடி -	உந௦
கதுமெனத்தா -	ந.ந.அ			குலஞ்சிற -	உகஉ
கயலண்கண -	ந.சு.ச	காககபொரு -	ந.அ	குழலிவிரி -	உந
கரத்தலுமாற -	ந.ந.ரு	காககைகர -	கருசு	குறிக்கொண -	ந.சு.ச
கரப்பவாக -	ந.௦சு	காட்கெ -	கருரு	குறித்தரு -	உ௦ரு
கரப்பிலம்பை -	ந.௦உ	காட்கெ -	கருரு	குறிப்பிறநு -	உ௦ந
கரப்பிலாநெ -	ந.௦க	காண்சசின -	உரு௦	குறிப்பிற—ர -	உ௦ரு
கரப்பிலார -	ந.௦உ	காண்காற -	உசுரு	குறிப்பிற—ர -	உ௦ரு
கரப்பினு -	ந.சு.எ	காணிற்ருவ -	ந.உ௦	குறமிலைய -	உகச
கரவாதுவந் -	ந.௦ச	காணுங்காற -	ந.எக	குறமேகாக -	கஉக
கருமஞ்சிதை -	கஎ௦	காண்குற -	ந.சு.ரு	குறன்னால -	உருக
கருமஞ்செய -	உகந	காதலகாத -	கந௦	குறதினை -	உஎஅ
கருமணியிற -	ந.உந	காதலரில -	ந.ருஉ	குறேறி -	உஉ௦
கருமத்தான -	உக௦	காதலான -	ந.சுக		
கருவியுங்கா -	கஅச	காதலவரி -	ந.ருஅ	கடியகாமம் -	ந.சு.ச
கலங்காதுக -	கசுரு	காதனமை -	கரு௦	கததாட்ட -	கரு
கலந்துணர் -	ந.ருக	காமக்கடன் -	ந.ந.சு	கடும்குடியு -	கசுந
		காமக்கறி—லு -	ந.உசு		

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
கூறுமனோ -	200	கோளில் -	10	செப்பமுடை -	100
கூற்றங்குதி -	எசு	சமஞ்செய -	100	செப்பினபு -	200
கூற்றத்தை -	200	சலத்தாற -	ககந	செயற்கரியசெ -	க0
கூற்றமோ -	100	சலம்பற்றி -	200	செயற்கரியயா -	200
கூற்றுனறு -	200			செயற்கைய -	கஅசு
				செயற்பாலசெ -	க20
கெடல்வே -	200	சாதலின -	சுசு	செயற்பாலதோ -	க00
கெடாஅவழி -	200	சாயலுநா -	100	செயிரிறறலை -	எந
கெடுங்கா -	200	சாபுணாந -	க00	செய்கபொ -	200
கெடுபபு -	எ	சாலபிறகு -	200	செய்தக -	கநஅ
கெடுவலயா -	100	சான்றவா -	200	செய்தேமரு -	200
கெடுவாக -	100			செய்யாமற்செய -	100
கெட்டாக் -	100	சிதைவிட -	கஎ0	செய்யாமற்செய -	அசு
		சிறப்பறி -	கஎ0	செய்வானை -	க00
கேடறியா -	200	சிறப்பி—மு -	க2	செயவினை -	ககஅ
கேடிலி -	கக0	சிறப்பி—ம -	அசு	செருக்குரு -	க20
கேடுமபெ -	100	சிறப்பொடு -	அ	செருவந்த -	கசுஎ
கேட்டாப -	கஅஅ	சிறியாருணா -	200	செல்லாமை -	100
கேட்டினு -	200	சிறுகாபி -	200	செல்லாவி -	அசு
கேட்டினு -	க20	சிறுபடை -	கசுஎ	செல்லான -	200
கேட்டினு -	க20	சிறுமைந -	100	செல்லிட -	அசு
கேளிமுகக -	200	சிறுமைபல -	200	செலவத்திட -	க20
		சிறுமையுரு -	200	செலவிருந -	200
கைமாறுவே -	சு0	சிறுமையுணீ -	100	செவிகைப -	ககசு
கையறியா -	200	சிறைகாக்கு -	200	செவிகுருண -	க20
கைவேலக -	200	சிறைநல -	கசுஅ	செவிச்சொல -	200
		சிறநினம -	கநசு	செவியிறகுவ -	க20
கொக்கொக -	கசு0	சிறநினப -	100	செவியுணவி -	க20
கொடியரா -	100	சினத்தைப -	அஎ	செருஅச்சிறு -	100
கொடியா—யு -	100	சினமெனறு -	அஎ	செறிதொடி -	100
கொடுத்தது -	க00			செறிவறிந -	100
கொடுத்தது -	200	சீரிடங்கா -	200	செறுநரை -	கசுசு
கொடுப்பத -	சுஅ	சீரினுஞ்சு -	200	செறுவாற -	200
கொடுப்பது -	200	சீருடைச்செ -	200	செற்றவாபி -	100
கொடுமபுரு -	100	சோமைசிற -	100	செற்றாரென -	100
கொடைய -	ககசு			செற்றாரி -	100
கொலைமே -	கசு2	சுடச்சுட -	எ0	சென்றவிட -	க20
கொலையிற -	கசு2	சுவையொளி -	கக		
கொலைவினை -	கசு	சுழலுமிசை -	200	சொல்லவல -	கஅசு
கொல்லாந -	200	சுழனுறுமோ -	200	சொல்லுக—லி -	100
கொல்லாமை -	கந	சுற்றத்தாற -	க00	சொல்லுக—லை -	கஅசு
கொல்லான -	எந			சொல்லுதல -	ககசு
கொளப்பப -	200	சூழாமறறு -	200	சொல்லப -	100
கொளறகரி -	200	சூழச்சிமுடி -	ககசு	சொல்லவண -	200
கொன்றன -	100	சூழ்வாறண -	கந2	சொறகோட் -	100
கோட்டுப -	100				

குறள்.	பக்கம்	குறள்.	பக்கம்	குறள்.	பக்கம்
ஞாலங்கருதி - -	கசுந	தானந்தவ - - -	அ	தெரிதலுந - - -	கஅரு
தகுதியென - -	நரு	திறனல்ல - - -	சசு	தெரிந்தவி - - -	கருள
தக்காங்கு - - -	கசுரு	திறன்றிந - - -	கஅக	தெரிந்துண - - -	நருஅ
தக்காரின - - -	கருஉ	தின்றபொரு - - -	எஉ	தெருளாதா - - -	எரு
தக்காராதக - - -	நசு	தினைத்துணைந - -	நரு	தெளிவிலத - - -	கருள
தஞ்சுநதம - - -	நருரு	தினைத்துணையா - -	கஉஅ	தென்புலத - - -	கசு
தணந்தமை - - -	நருரு	தினைத்துணையு - -	நரு		
தண்ணந்தறை - -	நசுஅ	திப்பாலதான - - -	ருஅ	தேரானபிற - - -	கருரு
தந்தைமகற் - - -	உரு	தியவைசெய - - -	ருசு	தேரானற - - -	கருக
தந்தலம் - - -	உசுச	தியவைதிய - - -	ருள	தேவரணைய - -	நருஎ
தந்தருஞ்சத - - -	நசுஎ	தியவளவனறி - -	உஎரு	தேற்றக - - -	கருக
தம்ராகித - - -	கருசு	தியினறசுட்ட - -	நரு	தேறினுந - - -	உருரு
தம்பொரு - - -	உஉ	திவ்ணையார - - -	ருள		
தமயிலிருந - - -	நசுஅ			தொடச்சொ - -	உரு
தமயிற்பெரி - - -	கருஉ	துஞ்சினா - - -	உசுஎ	தொடங்கற - - -	கசுரு
தமயிறறம - - -	உரு	துஞ்சங்காற - - -	நருக	தொட்டைக - - -	நருசு
தலைப்பட்டார - -	கரு	துணைநலமா - - -	கசுச	தொடிநோக - -	நசுசு
தலையினிழந - -	உஎஅ	துப்பாக்க - - -	சு	தொடிப்பழு - -	உசுஎ
தவஞ்செய - - -	எரு	துப்பினெவ - - -	நருசு	தொடியொயி - -	நருசு
தவமறைந - - -	எஎ	துப்புரவில் - - -	நரு	தொழிறசுழி - -	நருசு
தவருந்தவ - - -	எசு	துமமுச்செயு - -	நரு	தொட்டணைத - -	கசுஅ
தவறிலரா - - -	நருஉ	துளியினமை - -	கசுச	தொலவர - - -	உசுசு
தள்ளாவின - - -	உசுரு	துறந்தா—த - - -	எசு	தொழுதகை - -	உசு
துறகாத்துத - - -	உரு	துறந்தா—ந - - -	கசு		
துனக்குவமை - -	சு	துறந்தாராபடி - -	கருஉ	தோனறிற - - -	சுசு
துனியேயிருந - -	நருசு	துறந்தாராபெரு - -	சு		
துனகுற்றநீக - -	கருசு	துறந்தாரிற - - -	சுஎ	நகவல்லர - - -	உசுஎ
துனுணையின - -	உருரு	துறப்பார - - -	கசுஉ	நகுதற்பொரு - -	உருஅ
துன்னுயிரக்கின - -	சுரு	துறைவன - - -	நருரு	நகைய்கை - - -	உஎரு
துன்னுயிரதா - -	எரு	துனியுமபுல - - -	நருசு	நகையுமுல - - -	அசு
துன்னுயிரநீ - -	கரு	துன்பத்திற - - -	நருசு	நகையுள்ளு - -	உசுசு
துன்னுனபெரு - -	எசு	துன்பமுறவ - - -	கசுசு	நகையகை - - -	உருஎ
துன்னெஞ்சறி - -	அரு	துன்புறாஉ - - -	நரு	நகையியார - -	நருசு
துண்ணைததான—க	அசு	துனஞ்சுது - - -	நரு	நகையப்படா - -	உசுசு
துண்ணைததான—த	ருசு	துன்னியார - - -	ருசு	நகையினறி - - -	ருரு
துன்னையுணா - -	நரு			நட்டாராகுறை - -	உசுஉ
		துங்காமை - - -	கசுசு	நட்டாராக்கு - -	கசுஅ
தாயினபுது - - -	கசுசு	துங்கு - - -	கசுசு	நட்டாராபா - -	உருசு
தாமவீழ—த - - -	நருசு	துயமைது - - -	உருசு	நடபிறகுவி - - -	உருசு
தாமவீழ—மெ - -	நருசு	துயமையெ - - -	கருஎ	நடபிறகுது - - -	உருரு
தாமவேண - - -	நருசு			நண்பாற்றா - - -	உசுஎ
தூராதாங்கு - - -	உருரு	தெண்ணீரடு - - -	நருரு	நததம்போற - -	சுசு
தூரானாமையி - -	கசுரு	தெய்வத்தா - - -	கசுசு	நயந்தவாக - - -	நருசு
தூரானாமையெ - -	கசுரு	தெய்வந - - -	கசு	நயந்தவாநல - -	நருரு
தூரானாறறி - - -	சுரு			நயனிஸ்சொல - -	ருசு
				நயனிலனெ - - -	ருரு

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
நயனீன்று -	நக	நானென -	உசுசு	நெருநற்றுச -	நகஅ
நயனுடை -	சுச	நானெடு -	நகஉ	நோக்கினு—கி -	நகச
நயனெடு -	உஅசு	நானவேல் -	உகஉ	நோக்கினு—கெ	நகக
நயனசாரா -	நுநு	நாநல -	கஅஅ	நோத்லெவன -	நஎஎ
நலககுரியா -	சச	நாளென -	கசு	நோயெல்லா -	கக
நலததகை -	நஎஎ	நிணநதியி -	நகந	நோயநாடி -	உஎந
நலததீனக -	உஎசு	நிலத்தியல -	கநச	நோவறக -	உருந
நலமவேண -	உஎஎ	நிலத்திற -	உஎஎ	நோனுவடம் -	நகஉ
நலகுரவெ -	உகக	நிலவனாரீ -	சுரு	பகசசொல -	ருந
நல்லைவ -	ககக	நிலமகக -	உஉச	பகலகருதி -	உசசு
நல்லாண -	உகச	நிலையஞ்சி -	கந	பகலவெல -	கசந
நல்லாகட் -	கஉச	நிலையிறி -	நஅ	புகுததுண -	கஉ
நல்லாறென -	கஉ	நிலலாதவ -	கரு	பகைநடபாக -	உருஉ
நல்லாறெனி -	சுஉ	நிழனிமுயின -	உருச	பகைநடபாங -	உச0
நல்லாறற -	சுஅ	நிறைநீர -	உஉஅ	பகைபாவம -	சச
நல்லினத்தி -	கநசு	நிறைநெரு -	உசச	பகைகமபு -	உ0சு
நவினெறு -	உஉஅ	நிறைமொழி -	கக	பகையகத்துச -	உகக
நற்பொரு -	உகக	நிறையரி -	நஉஎ	பகையநத்துப -	உகக
நனலிணை -	நரு0	நிறையுடைமை -	சசு	பகையென -	உருக
நனவினாந -	நருச	நிறையுடையே -	நகசு	பசககமற -	நசந
நனவினாலகாக -	நருக	நினைத்திருந -	நஅ0	பசநதாளி -	நசந
நனவினாலகாத -	நரு0	நினைத்தொ -	நருஅ	பசப்பென -	நசந
நனவினாலகாரா -	நருக	நினைப்பவா -	நசஎ	படலாறற -	நகக
நனவென -	நரு0	நீங்கானவெரு -	உசக	படியுடை -	கஎஅ
நனமையுந -	கருக	நீங்கிறறெ -	நகஎ	படுபயன -	ரு0
நனற்றிவா -	ந0எ	நீரினற்றை -	அ	படைகுடி -	கசந
நனருகுமாக -	கந	நீருநில -	நஎஎ	படைகொண் -	எக
நனருங்கா -	ககஉ	நுணங்கிய -	கஉச	பணியுமாறெ -	உஅஉ
நனருறற -	கநக	நுண்ணியநா -	கக0	பணியுடைய -	நக
நனறிககு -	சஉ	நுண்ணியமெ -	உ0எ	பணைநீங்கிய -	நருரு
நனறிமறப -	நச	நுண்மாணு -	கஉக	பண்டறியே -	நகக
நனறென -	உ0அ	நுணிகொம -	கசக	பண்ணென -	கசுசு
நனறேதரி -	நரு	நூலாருணால் -	உ00	பண்பிரான -	உஅஎ
நனனீரைவா -	நகக	நெருசுத்தாரா -	நகஉ	பண்புடை -	உஅசு
நாங்காதல -	நசரு	நெருசிறுறற -	எஅ	பகிடருணி -	நருச
நாசசெறறு -	கசு	நெடுநகட -	எ	பயனிலபல -	ருரு
நாடாதுந -	உந0	நெடுநீரமற -	கஎஎ	பயனிலசொற -	ருசு
நாடென்ப -	உகரு	நெடுநீரமற -	கஎஎ	பயனமாமுள் -	சுசு
நாடொறுநாடி -	கசுந	நெடுநீரமற -	கஎஎ	பயனனுசகா -	நக
நாடொறுநாடுக -	கருச	நெடுநீரமற -	கஎஎ	பயனனுகி -	உசந
நாணகத்தி -	உகஉ	நெடுநீரமற -	கஎஎ	பரிநதவாநல -	நருக
நாணமை -	உசக	நெடுநீரமற -	கஎஎ	பரிநதோம்பிக -	ச0
நாணலு -	உகஉ	நெடுநீரமற -	கஎஎ	பரிநதோம்பிப -	உக
நாணுமற -	நஎச	நெடுநீரமற -	கஎஎ	பரியதுகா -	கஎசு
நானென -	நகஉ	நெடுநீரமற -	கஎஎ		

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
பரியினுமா - -	ககக	பீலிபெய - -	கசுக	பேதைபெருங் - -	உரு௭
பருகுவாரா - -	உரு௫	புகழினனா - -	உ௭அ	பேதைப்ப - -	கக௦
பருவத்தோ - -	கசுக	புகழநதவை - -	கருக	பேதைமையு - -	உசுக
பருவரலும் - -	ருசரு	புகழ்பட - -	சுக	பேதைமையெ - -	உசுக
பலகுடைநீ - -	உகசு	புகழ்புரிசு - -	உக	பேதைமையொ - -	உருச
பலசொல்ல - -	கக௦	புககிலமை - -	கஅ	பேராண்மை - -	உஉரு
பலநல்லகற - -	உருஅ	புணர்ச்சிபழ - -	உஉஅ	பொச்சாப்பரா - -	கரு௭
பலகுழவு - -	உகச	புத்தேனூல - -	சு௦	பொச்சாப்புக - -	கரு௭
பல்லவைக - -	உகஉ	புரந்தாரகண - -	உஉ௭	பொதுநலத் - -	உசுச
பல்லாரபக - -	கருரு	புலத்தலிற - -	ருஅக	பொதுநோக - -	கருசு
பல்லாரமுனி - -	ருரு	புலப்பலென - -	ருசுரு	பொயயபிடுமொன - -	உசஉ
பழகியசெல - -	உ௭௦	புலப்பேன - -	ருசுரு	பொயமையு - -	அரு
பழகியருட - -	உருரு	புல்லவையு - -	உ௦க	பொயயாமையொ - -	அச
பழமையெ - -	உருரு	புல்லாதிரா - -	ரு௭ரு	பொயயாமைய - -	அச
பழிமலை - -	ககஉ	புல்லிககிட - -	ருசஉ	பொருடூர - -	ருசு
பழியருசி - -	கசு	புல்லிவிடா - -	ருஅஉ	பொருட்பெணடி - -	உசுரு
பழுதென - -	கஅ௭	புறங்குனறி - -	௭அ	பொருட்பொரு - -	உசுரு
பழையமெ - -	உ௦ச	புறங்குறிப - -	ருஉ	பொருணீவ - -	சுக
பற்றற்றகண்ணு - -	கருச	புறத்துறுப - -	உசு	பொருண்மா - -	ருருச
பற்றற்றகண்ணெ - -	க௦க	புறந்துய - -	அரு	பொருளகருவி - -	கக௭
பற்றற்றே - -	௭௭	புன்கண்ணை - -	ருருஉ	பொருளகெடுத்த - -	உ௭௦
பற்றிவிடா - -	க௦௦			பொருளல்லவரை - -	உகக
பற்றுப்பற - -	க௦க	பெண்ணிய - -	ரு௭அ	பொருளல்லவர் - -	க௦உ
பற்றுள்ள - -	கரு௦	பெண்ணிற - -	கக	பொருளறறா - -	௭௦
பனியருமபி - -	ருருஉ	பெண்ணினூற - -	ருசுக	பொருளாட்சி - -	௭க
பனமாயககள் - -	ருசுஉ	பெண்ணேவல - -	உசுக	பொருளான - -	உஅஅ
		பெயக்கணபி - -	க௭௦	பொருளென - -	உகக
பாபிபெறு - -	ருருசு	பெயலாறறா - -	ருருக	பொள்ளென - -	கசுச
பாத்தூண - -	சுச	பெரிதாறறி - -	ருசுஅ	பொறியின - -	கஅக
பாலொடு - -	ருஉஉ	பெரிதினிது - -	உசரு	பொறிவாயி - -	ச
		பெரியானா - -	உரு௭	பொறுத்தலிற - -	சரு
பிணிகுருமரு - -	ருகசு	பெருக்கத்து - -	உ௭அ	பொறுையொ - -	உகரு
பிணியினமை - -	உகரு	பெருங்கொடை - -	கருரு		
பிணையோ - -	ருசரு	பெருமைகரு - -	ரு௦	போற்றினரி - -	உ௦உ
பிரித்தலும் - -	கஅரு	பெருமைபெ - -	உஅஉ		
பிரிவுரை - -	ருருரு	பெருமையு - -	உஅக	மகனறநதை - -	உச
பிழைத்துணா - -	கஉச	பெருமையொரு - -	உகரு	மககணமெய - -	உரு
பிறப்பெனனு - -	க௦ச	பெருமையரு - -	ரு௭ரு	மககளேபோல - -	ரு௦௭
பிறப்பொக - -	உஅ௦	பெறினென - -	ருசுசு	மங்கலமென்ப - -	உக
பிறாக்கின - -	கக	பெறுமவற - -	உக	மடலூராதல - -	ரு௭௭
பிறாநாணத் - -	உகஉ	பெற்றற - -	உ௦	மடிமடிக - -	க௭௭
பிறாபழியு - -	உகக			மடிமைகுடிமை - -	க௭அ
பிறவிப்பெ - -	சு	பேணுதுபெட்டா - -	ருருக	மடியிலாமன - -	க௭க
பிறன்பழி - -	ருரு	பேணுதுபெட்டப - -	ரு௭௦	மடியுள்ளா - -	கஅக
பிறன்பொரு - -	சுரு	பேணுதுபெண - -	உசு௦	மடியைமடியா - -	க௭௭
பிறன்மனை - -	சுச				

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
மடுத்தவா -	கஅந	மன்னர்விழை -	உ02	யாதானுநா -	ககஅ
மணியீருமண் -	உகச	மன்னுயிரொல -	ந.ந.எ	யாமுமுளே -	ந.ச.எ
மணியிறறிக -	ந.ச.எ	மன்னுயிரோ -	கக	யாமெய்யா -	அரு
மண்ணேழையை -	ககக			யாரினுகா -	ந.எக
மதியுடப -	கஅச	மாதாமுகம -	ந.உ.க	யாடு 'நெத -	க00
மதியுமடந்தை -	ந.உ.க	மாலைநோய -	ந.ருந	யாடு 'கரு -	ந.க.ச
மயிரீப்பின -	உ.எ.க	மாலையோவல -	ந.ரு.உ		
மருந்தாகித -	கக	மாறுபாடி -	உ.எ.உ	வகுத்தான -	ககக
மருந்தென -	உ.எ.க			வகைமான -	உ.ரு.அ
மருந்தோமற் -	உ.எ.க	மிகச்செய் -	உ.ச.0	வகையறச் -	க.ந.அ
மருவுகமாசற -	உ.ந.உ	மிகனமேவன -	உ.ச.அ	வகையறிந்து -	உ.ரு.ந
மலரன்ன -	எண்மு.ந.உ.உ	மிகினுங்குறை -	உ.எ.க	வகையறிந்து -	உ.க.0
மலரன்ன -	எண்ரு.ந.உ.க	மிகுதியான -	ச.எ	வசையிலாவ -	க.எ
மலரினுமெல -	ந.எ.க			வசையெனப -	க.எ
மலாகாணின -	ந.உ.0	முகத்தான -	ந.0	வசையொழி -	க.எ
மலாமிசை -	ந.	முகத்தினினி -	உ.ந.க	வஞ்சமனத்தா -	எ.க
மழித்தலுரீ -	எ.க	முகத்தினமு -	உ.0.க	வருகமறகொ -	ந.ச.ரு
மறத்தலெவ -	அ.ச	முகநகநடப -	உ.உ.க	வருமுன்னா -	க.உ.க
மறந்துமி -	ரு.அ	முகநோக்கி -	உ.0.க	வருவிருந்து -	உ.அ
மறப்பினு -	ச.க	முகைமொக -	ந.ச.எ	வனாவிலாமா -	உ.ச.ரு
மறப்பினெவ -	ந.ச.அ	முடிவுமிடை -	க.க.அ	வலியார்கு -	உ.ச.க
மறமானமா -	உ.உ.ந	முதலிலாக் -	க.ந.ந	வலியாாமுற -	எ.0
மறவறகமா -	ந.ச	முயக்கடை -	ந.ரு.எ	வலியினிகை -	எ.எ
மறைந்தவை -	க.எ.ந	முயங்கிய -	ந.ரு.எ	வழங்குவ -	உ.எ.க
மறைபெற -	ந.ச.0	முயற்சிதிரு -	க.அ.0	வழிநோக -	உ.ரு.0
மறைப்பேனமற -	ந.ச.க	முரண்சோந -	க.ச.க	வழுத்தினு -	ந.அ.0
மறைப்பேனமன -	ந.ந.ரு	முறிமேனி -	ந.உ.0	வறியார்க -	க.உ
மறதியானே -	ந.ச.அ	முறைகோடி -	க.ச.ச	வனகண்கு -	க.அ.ரு
மறதுந்தொடர் -	க.0.0	முறைசெய -	க.க.ரு		
மனத்ததுமா -	எ.அ	முறைப்பட -	க.அ.எ	வாணிகஞ்செய -	ந.எ
மனத்தானு -	க.ந.ச	முற்றறி -	உ.க.அ	வாயமையை -	அ.ந
மனத்தினமை -	உ.ந.க	முற்றியுமுற -	உ.க.எ	வாராககாற -	ந.ச.0
மனத்துக்கண -	க.ந	முனைமுகத் -	உ.க.அ	வாரிபெருக -	க.ரு.உ
மனத்துளது -	க.ந.ரு	முன்னுறக்கா -	க.ரு.அ	வாழதலுயிர் -	ந.உ.ந
மனத்தொடு -	அ.ச			வாழவார்க -	ந.ச.ச
மனநலத்தி -	க.ந.ச	மேலிருந்து -	உ.அ.0	வாளற்றுப -	ந.ச.ந
மனநலநன்கு -	க.ந.ச	மேற்பிறந்தா -	க.உ.உ	வாளொடென -	உ.க.க
மனநலமன -	க.ந.ரு			வாளபோல -	உ.ரு.ச
மனநலுயார் -	க.ந.ரு	மையலொரு -	உ.ச.உ	வானினதுல -	க
மனநனுய -	க.ந.ரு			வானுயாதோ -	எ.எ
மனமானுவு -	உ.ரு.ரு	மோப்பகரு -	உ.க	வானோக்கி -	க.ச.0
மனைத்தகக -	க.அ				
மனைமாட்சி -	க.க	யாகாவாரா -	ந.க	விசம்பிறறு -	எ
மனையாரீ -	உ.ச.0	யாங்கணணி -	ந.உ.அ	விடாஅது -	ந.ச.க
மனைவிழை -	உ.ச.0	யாண்டிசெச -	உ.ரு.அ	விடுமாற்ற -	உ.0.க
மன்னார்கு -	க.ச.ச	யாதனினயா -	க.அ	விண்ணினது -	க

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
விததுமிடல் - ௨௮		வினைகருரி - ௧௫௩		வெள்ளத்தனையவி கடிஉ	
வியவறக - ௧௩௦		வினைசெய - ௧௪௨		வெட்ட - ௩௧௪	
விருந்துபுற - ௨௪		வினைத்திட - ௧௧௩		வேட்பத்தா - ௧௮௧	
விருப்பஞ்சு - ௧௫௪		வினைபகை - ௧௧௪		வேட்பன - ௨௦௪	
வினாநது - ௧௦		வினையான் - ௧௧௮		வேண்டறக - ௧௦௩	
விலங்கொடு - ௨		வினைவலியு - ௧௪௦		வேண்டறக - ௨௮௮	
விலலேருழ - ௨௫௨				வேண்டா - ௧௦௪	
விழித்தகண் - ௨௨௬		வீழப்படுவா - ௩௪௪		வேண்டிய - ௪௫	
விழுப்புண்ப - ௨௨௬		வீழநாவீழ - ௩௪௪		வேண்டினு - ௧௧௬	
விழுப்பேற - ௪௮		வீழமிருவா - ௩௧௮		வேண்டினு - ௧௦௪	
விழைதகை - ௨௩௩		வீழநாளப - ௧௪		வேண்டிதல் - ௩	
விழையார - ௨௩௫		வீழவாரினி - ௩௪௫		வேலன்று - ௧௧௧	
விளக்கற - ௩௪௨		வீறையதி - ௧௧௫		வேலொடு - ௧௧௩	
வினிரதாரின் - ௪௩					
வினியுமென் - ௩௪௮		வெண்மை - ௨௪௪		வைத்தான - ௨௮௮	
வினைகலநது - ௩௬௬		வெருவநத - ௧௧௬		வையத்துள் - ௧௮	
வினைககணவினைக்-௧௪௧		வெள்ளத்தனையம்-௧௪௫			
வினைககணவினையு ௧௫௩					

பிழைதிருத்தல்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்த.
சுரு.	உஉ	பேதையாயாரில்	பேதையாரில்
ருரு.	க	புறங்கூராமை	புறங்கூராமை
“	நசு	பொளின	பொருளின
ருசு	நரு.	ஒபபக்	ஒபபக்
எஉ	நஉ	விலைப்பொட்டு	விலைப்பொருட்டு
“	நரு.	விறபார	விறபார
ககஅ	க	உளளப	உளளப
கருசு	நரு	இனததானுமென்று	இனததானுமென்று
கருரு	உஅ	ஒருசொல	ஒருசொல
உ0உ	உஉ	இகலவேந்தொன்றா	இகலவேந்தொன்றா
உஉசு	நசு	காந்தருவததையார்	காந்தருவதததையார்
உருசு	கக	பேதைமைஒன்றே	பேதைமைஒன்றே
உருஎ	க	கேழீஇய	கேழீஇய
உருக	கக	மல்லன	மல்லன
உருரு	உக	பெண்டிர்	பெண்டிர்
உருஎ	உ	பாடமாயின	பாடமாயின
உருக	உ	யென்பன	யென்பன
நருஅ	உஅ	பொறுத்தலனறே	பொறுத்தலனறே
நரு0	க	நனவின	நனவின

